ברוך יהוה אלהי
שם ויהי כנען
עבד למו: יפת
אלהים ליפת וישכן
באהלי שם ויהי
כנען עבד למו:
ויחי נח אחר המבול
שלש מאות שנה
וחמשים שנה: ויהי
כל ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים
שנה וימת:
ואלה תולדת בני
נח שם חם ויפת
ויולדו להם בנים
אחר המבול: בני
יפת גמר ומגוג
ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס: ובני
גמר אשכנז וריפת

ותגרמה: ובני יון
אלישה ותרשיש
כתים ודדנים: מאלה
נפרדו איי הגוים
בארצתם איש ל
לשנו למשפחתם
בגויהם: ובני חם כוש
ומצרים ופוט וכנען:
ובני כוש סבא ו
וחוילה וסבתה ו
ורעמה וסבתכא
ובני רעמה שבא
ודדן: וכוש ילד
את נמרד הוא
החל להיות גבר
בארץ: הוא היה
גבר ציד לפני יהוה
על כן יאמר כנמרד
גבור ציד לפני י
יהוה: ותהי ראשית

ממלכתו בבל וארך
ואכד וכלנה בארץ
שנער: מן הארץ
ההוא יצא אשור
ויבן את נינוה ואת
רחבת עיר ואת
כלח: ואת רסן בין
נינוה ובין כלח הוא
העיר הגדלה:
ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת
נפתחים: ואת
פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם
פלשתים ואת
כפתרים:
וכנען ילד את
צידן בכרו ואת חת
ואת היבוסי ואת

507

אמת ואמונה
CANDIDE ET CONSTANTER

David Solomon Sassoon

Heb. 24° 5702

האמרי ואת ש
הגרגשי ואת ה
החוי ואת הערקי
ואת הסיני ואת
הארודי ואת ש
הצמרי ואת החמתי
ואחר נפצו משפחות
הכנעני ויהי גבול
הכנעני מצידן ש
באכה גררה עד
עזה באכה סדמה
ועמרה ואדמה
וצבים עד לשע
אלה בני חם ש
למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגויהם
ולשם ילד גם
הוא אבי כל בני
עבר אחי יפת
הגדול בני שם

עילם ואשור וא
וארפכשד ולוד
וארם ובני ארם עוץ
וחול וגתר ומש
וארפכשד ילד את
שלח ושלח ילד
את עבר ולעבר
ילד שני בנים שם
האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן
ילד את אלמודד
ואת שלף ואת
חצרמות ואת ירח
ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה
ואת עובל ואת
אבימאל ואת שבא
ואת אופר ואת
חוילה ואת יובב

כל אלה בני יקטן
ויהי מושבם ממש
באכה ספרה הר
הקדם אלה בני
שם למשפחתם
ללשנתם בארצתם
לגויהם אלה ש
משפחת בני נח
לתולדתם בגויהם
ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אח
המבול
ויהי כל הארץ
אחת ודברים
אחדים ויהי
מקדם וימצאו
בקעה בארץ שנער
וישבו שם ויאמרו
איש אל רעהו הבה
נלבנה לבנים ונ

[illegible]

ונשרפה לשרפה
ותהי להם הלבנה
לאבן והחמר היה
להם לחמר ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו
שם פן נפוץ על
פני כל הארץ וירד
יהוה לראת את
העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם
ויאמר יהוה הן
עם אחד ושפה
אחת לכלם וזה
החלם לעשות
ועתה לא יבצר
מהם כל אשר יזמו
לעשות הבה
נרדה ונבלה שם
שפתם אשר לא
ישמעו איש שפת
רעהו ויפץ יהוה
אתם משם על פני
כל הארץ ויחדלו
לבנת העיר על כן
קרא שמה בבל כי
שם בלל יהוה
שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה
על פני כל הארץ

אלה תולדת שם
שם בן מאת שנה
ויולד את ארפכשד
שנתים אחר המבול
ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה
ויולד בנים ובנות
וארפכשד חי
חמש ושלשים
שנה ויולד את
שלח ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את
שלח שלש שנים
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ושלח חי
שלשים שנה ויולד
את עבר ויחי שלח
אחרי הולידו את
עבר שלש שנים
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויחי עבר
ארבע ושלשים
שנה ויולד את
פלג ויחי עבר אחרי
הולידו את פלג

ויהיו ימי ג וסימנהון [illegible]
ושארה ויהיו כל ימי ס ואת לוט ב וסימנהון ויקח תרח ויקח אברם את שרי ס

[illegible] וסימנהון [illegible]
ויצאו ל ואת בית נמרח שלמית והויאל ס

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה׃
וְאַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ וַיְחִי
פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת רְעוּ׃ וַיְחִי
פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת רְעוּ תֵּשַׁע
שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד
אֶת שְׂרוּג׃ וַיְחִי רְעוּ
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת
שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים
וּמָאתַיִם שָׁנָה
וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
וַיְחִי שְׂרוּג
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיּוֹלֶד אֶת נָחוֹר׃ וַיְחִי

שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת נָחוֹר מָאתַיִם
שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים
וּבָנוֹת׃ וַיְחִי
נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת תָּרַח׃
וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת תֶּרַח
תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
בָּנִים וּבָנוֹת׃
וַיְחִי תֶרַח שִׁבְעִים
שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת
אַבְרָם אֶת נָחוֹר
וְאֶת הָרָן׃ וְאֵלֶּה
תּוֹלְדֹת תֶּרַח תֶּרַח
הוֹלִיד אֶת אַבְרָם
אֶת נָחוֹר וְאֶת הָרָן
וְהָרָן הוֹלִיד אֶת
לוֹט׃ וַיָּמָת הָרָן עַל

פְּנֵי תֶּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ
מוֹלַדְתּוֹ בְּאוּר
כַּשְׂדִּים׃ וַיִּקַּח אַבְרָם
וְנָחוֹר לָהֶם נָשִׁים
שֵׁם אֵשֶׁת אַבְרָם
שָׂרָי וְשֵׁם אֵשֶׁת
נָחוֹר מִלְכָּה בַּת הָרָן
אֲבִי מִלְכָּה וַאֲבִי
יִסְכָּה׃ וַתְּהִי שָׂרַי
עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלָד׃
וַיִּקַּח תֶּרַח אֶת
אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת לוֹט
בֶּן הָרָן בֶּן בְּנוֹ וְאֵת
שָׂרַי כַּלָּתוֹ אֵשֶׁת
אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ
אִתָּם מֵאוּר כַּשְׂדִּים
לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן
וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ וַיִּהְיוּ
יְמֵי תֶרַח חָמֵשׁ

ל בטע בענ
ב בטע בענ
ה בטע בענ
ה פסוק כתו את את ואת וחדה מלה בינידהון
יב פסוק את את ואת את

ה פסוק כתו את את ואת וחדה מלה ביניהון וסימנהון ויהי נח בן ויולד נח שלשה ויחי תרח
ואם אמרי יאמר העבד וערכו בני אהרן אתה החלות השקיפה ממעון ישלח יהוה בך ס ס
ארצה כנען ה וסימנהון ויקח תרח ויקח אברם ב בו וינהג את כל מקנהו
חקרות אתם טענו וישאו אתו עברים דוהקריתם ס

משפחת האדמה ג וסימנהון
ונברכו בך ואבירו ריק אתכם ידעתי ס

אראך ב̇ וחד ואראך וסימנהון אני אראך מה המה אל וארץ אשר לך ואראך ס

ויהי כבוא וישימו לו וירעו אתנך ס

שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה
וַיָּמָת תֶּרַח בְּחָרָן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל אַבְרָם לֶךְ לְךָ
מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃
וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל
וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה
שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה׃
וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ
וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר
וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל
מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃
וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה
וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט
וְאַבְרָם בֶּן חָמֵשׁ
שָׁנִים וְשִׁבְעִים
שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃
וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת
שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת
לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת
כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר
רָכָשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן
וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה
כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה
כְּנָעַן׃ וַיַּעֲבֹר אַבְרָם
בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם
שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה
וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃
וַיֵּרָא יְהוָה אֶל
אַבְרָם וַיֹּאמֶר
לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת
הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ וַיַּעְתֵּק
מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם
לְבֵית אֵל וַיֵּט
אָהֳלֹה בֵּית אֵל מִיָּם
וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן
שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃
וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ
וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃

וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ
וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה
לָגוּר שָׁם כִּי כָבֵד
הָרָעָב בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב
לָבוֹא מִצְרָיְמָה
וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרַי
אִשְׁתּוֹ הִנֵּה נָא
יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה
יְפַת מַרְאֶה אָתְּ׃
וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֹתָךְ
הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ
אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ

מצרימה כ̇ה̇ וסימנהון ויהי רעב ודבתריה והמסיה שלט וישבו ויעבדו הנקד וכל הארץ מבראתם
יה אנכי ארד ויקחו מקניהם בניו הבאים כל הנפש וישלח אחריו עד באו וישב ואת שמות
לך בשלח הלוא טוב והבתריה וירדו בשבעים רק לא ירבה ועננת וימלך מלך מצרים ס
מברכיך ב̇ וחד ומברכיך ואביכה ארריך ארור מברכיך ברוך ס

הנראה ב̇ וסימנהון וירא יהוה
אל אבינו ראל הנראה אליך ס

אתי ואתך יחיו
אמרי נא אחתי
את למען ייטב
לי בעבורך וחיתה
נפשי בגללך ויהי
כבוא אברם
מצרימה ויראו
המצרים את
האשה כי יפה
הוא מאד ויראו
אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה
בית פרעה ולאברם
היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר
וחמרים ועבדים
ושפחת ואתנת
וגמלים וינגע
יהוה את פרעה

נגעים גדלים ואת
ביתו על דבר שרי
אשת אברם ויקרא
פרעה לאברם
ויאמר מה זאת
עשית לי למה לא
הגדת לי כי אשתך
הוא למה אמרת
אחתי הוא ואקח
אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך
קח ולך ויצו עליו
פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת
אשתו ואת כל
אשר לו ויעל אברם
ממצרים הוא
ואשתו וכל אשר
לו ו[illegible]
ואברם כבד מאד

במקנה בכסף ובזהב
וילך למסעיו מנגב
ועד בית אל עד
המקום אשר היה
שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העי
אל מקום המזבח
אשר עשה שם
בראשנה ויקרא
שם אברם בשם
יהוה וגם ללוט
ההלך את אברם
היה צאן ובקר
ואהלים ולא נשא
אתם הארץ לשבת
יחדו כי היה רכשם
רב ולא יכלו לשבת
יחדו ויהי ריב בין
רעי מקנה אברם
ובין רעי מקנה לוט

והכנעני והפרזי אז
ישב בארץ
ויאמר אברם אל
לוט אל נא תהי
מריבה ביני ובינך
ובין רעי ובין רעיך
כי אנשים אחים
אנחנו הלא כל
הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם השמ
אל ואימנה
ואם הימין ואשמ
אילה וישא
לוט את עיניו וירא
את כל ככר הירדן
כי כלה משקה
לפני שחת יהוה
את סדם ואת עמרה
כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער

ויבחר לו לוט את
כל ככר הירדן ויסע
לוט מקדם ויפרדו
איש מעל אחיו
אברם ישב בארץ
כנען ולוט ישב
בערי הככר ויאהל
עד סדם ואנשי
סדם רעים וחטאים
ליהוה מאד ויהוה
אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט
מעמו שא נא
עיניך וראה מן
המקום אשר אתה
שם צפנה ונגבה
וקדמה וימה כי
את כל הארץ אשר
אתה ראה לך
אתננה ולזרעך

עד עולם ושמתי
את זרעך כעפר
הארץ אשר אם
יוכל איש למנות את
עפר הארץ גם זרעך
ימנה קום התהלך
בארץ לארכה ול
רחבה כי לך אתננה
ויאהל אברם ויבא
וישב באלני ממרא
אשר בחברון ויבן
שם מזבח ליהוה

ויהי בימי אמרפל
מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדר
לעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים
עשו מלחמה את
ברע מלך סדם

ובארבע עשרה שנה ב׳ וסימנהון
באכדר לעמר למלך חזקיה ומלכים

את כל שדה ב׳ וסימנהון וישבו ויבאו אל עין את כל שדה שאול אביך

8

ואת ברשע מלך
עמרה שנאב
מלך אדמה וש
ושמאבר מלך
צביים ומלך בלע
היא צער׃ כל אלה
חברו אל עמק
השדים הוא ים
המלח׃ שתים ע
עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר
ושלש עשרה שנה
מרדו׃ ובארבע
עשרה שנה בא
כדרלעמר ו
והמלכים אשר
אתו ויכו את רפאים
בעשתרת קרנים
ואת הזוזים בהם
ואת האימים בשוה

קריתים׃ ואת החרי
בהררם שעיר עד
איל פארן אשר
על המדבר׃ וישבו
ויבאו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את
כל שדה העמלקי
וגם את האמרי
הישב בחצצן תמר׃
ויצא מלך סדם
ומלך עמרה ומלך
אדמה ומלך צביים
ומלך בלע הוא
צער ויערכו אתם
מלחמה בעמק
השדים׃ את
כדרלעמר מלך
עילם ותדעל מלך
גוים ואמרפל ע
מלך שנער ואריוך

מלך אלסר ארבעה
מלכים את החמשה׃
ועמק השדים
בארת בארת חמר
וינסו מלך סדם
ועמרה ויפלו שמה
והנשארים הרה
נסו׃ ויקחו את כל
רכש סדם ועמרה
ואת כל אכלם ו
וילכו׃ ויקחו את
לוט ואת רכשו בן
אחי אברם וילכו׃
והוא ישב בסדם׃
ויבא הפליט ויגד
לאברם העברי
והוא שכן באלני
ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי

איל פארן
שלו במתואתא
איל גוים
שלו בעבודה זרה
ואל בעזרה שלו
ואל אורמי שלו
...ן ויאמר אל א...ים

וגם את ט׳ בתו׳ וסימנהון וגם את האמרי וישב את כל ב׳ כו וגם את הגוי וגם את בן האמה
וגם את ישראל וגם את חמות וגם את אחיו וגם את הערוה ואת האימים ב׳ מלי׳ וסימנהון
ובארבע עשרה ובאימים יתהללו אל עין ב׳ וסימנהון וישבו ויבאו ויעלה הגבול הברה

ד׳ בטע מטעין וסימנהון
והוא ישב בסדם׃ והוא ישב ממלי
והוא ישב בשער׃ והוא ימלך תחתי
ושאר חבריהון דבקריה אית בהון
טעמה והוא לגרמיה

שמנה עשר ושלש מאות זה מניין אליעזר מלמד שלא היה עמו אלא אליעזר בלבד ∘
נשבה ג̇ וסימנהון וישמע אברם כי נשבה ואם לא תשמעוה ומת או נשבר או ∘

ויין ג̇ וסימנהון ומלכי צדק מלך
ויחזק את המצודות לאמתם יאמרו ∘

בְרִית אַבְרָם׃ וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה
אָחִיו וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו
יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנָה
עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֹּף עַד דָּן׃ וַיֵּחָלֵק
עֲלֵיהֶם לַיְלָה
הוּא וַעֲבָדָיו וַיַּכֵּם
וַיִּרְדְּפֵם עַד חוֹבָה
אֲשֶׁר מִשְּׂמֹאל
לְדַמָּשֶׂק׃ וַיָּשֶׁב
אֵת כָּל הָרְכֻשׁ וְגַם
אֶת לוֹט אָחִיו
וּרְכֻשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם
אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת
הָעָם׃ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ
סְדֹם לִקְרָאתוֹ
אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת
אֶת כְּדָרְלָעֹמֶר
וְאֶת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר

אִתּוֹ אֶל עֵמֶק שָׁוֵה
הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ׃
וּמַלְכִּי צֶדֶק מֶלֶךְ
שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם
וָיָיִן וְהוּא כֹהֵן לְאֵל
עֶלְיוֹן׃ וַיְבָרְכֵהוּ
וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם
לְאֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ וּבָרוּךְ
אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר מִגֵּן
צָרֶיךָ בְּיָדֶךָ וַיִּתֶּן
לוֹ מַעֲשֵׂר מִכֹּל׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סְדֹם
אֶל אַבְרָם תֶּן לִי
הַנֶּפֶשׁ וְהָרְכֻשׁ קַח
לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם
אֶל מֶלֶךְ סְדֹם
הֲרִמֹתִי יָדִי אֶל
יְהוָה אֵל עֶלְיוֹן
קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

אִם מִחוּט וְעַד
שְׂרוֹךְ נַעַל וְאִם אֶקַּח
מִכָּל אֲשֶׁר לָךְ וְלֹא
תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשַׁרְתִּי
אֶת אַבְרָם׃ בִּלְעָדַי
רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ
הַנְּעָרִים וְחֵלֶק
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
הָלְכוּ אִתִּי עָנֵר
אֶשְׁכֹּל וּמַמְרֵא
הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם׃
אַחַר הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר
יְהוָה אֶל אַבְרָם
בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר
אַל תִּירָא אַבְרָם
אָנֹכִי מָגֵן לָךְ
שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי
יְהוִה מַה תִּתֶּן לִי

ואת העם י̇ב̇ וסימנהון וישב את כל העביר אתו וראיתם את הארץ לאמר יהושע
אבימלך ויכרתו את ראשו אשר בהו ותבירו ומשיטהו ואחרי כן נאם יהוה ויתן אלהי אל לבי ∘
אחר הדברים האלה ג̇ וסימנהון היה דבר יהוה אל אברם כשך חמת המלך גדל המלך אחשורוש ∘

וברוך ג̇ ראש פסוק וסימנהון אל
עליון וברוך טעמך וברוך שם כבודו ∘
מעשר ג̇ וסימנהון מכל [illegible] ∘

ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר׃
ויאמר אברם הן
לי לא נתתה זרע
והנה בן ביתי יורש
אתי׃ והנה דבר
יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה כי
אם אשר יצא
ממעיך הוא יירשך׃
ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא
השמימה וספר
הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך׃
והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה׃
ויאמר אליו אני

יהוה אשר הוצאתיך
מאור כשדים לתת
לך את הארץ
הזאת לרשתה׃
ויאמר אדני יהוה
במה אדע כי אירשנה׃
ויאמר אליו קחה
לי עגלה משלשת
ועז משלשת ואיל
משלש ותר וגוזל׃
ויקח לו את כל אלה
ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו
לקראת רעהו ואת
הצפר לא
בתר׃ וירד העיט
על הפגרים וישב
אתם אברם׃ ויהי
השמש לבוא
ותרדמה נפלה על

אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת
עליו׃ ויאמר לאברם
ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא
להם ועבדום וענו
אתם ארבע מאות
שנה׃ וגם את הגוי
אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי כן יצאו
ברכש גדול׃ ואתה
תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר
בשיבה טובה׃ ודור
רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון
האמרי עד הנה׃
ויהי השמש באה
ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד

אש אשר עבר בין
הגזרים האלה׃ ביום
ההוא כרת יהוה
את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד
הנהר הגדל נהר
פרת׃ את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני׃
ואת החתי ואת
הפרזי ואת הרפאים׃
ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי׃
ושרי אשת אברם
לא ילדה לו ולה
שפחה מצרית
ושמה הגר׃ ותאמר
שרי אל אברם

הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל
שפחתי אולי אבנה
ממנה וישמע אברם
לקול שרי׃ ותקח
שרי אשת אברם
את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם
בארץ כנען ותתן
אתה לאברם אישה
לו לאשה׃ ויבא
אל הגר ותהר ותרא
כי הרתה ותקל
גברתה בעיניה׃
ותאמר שרי אל
אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי
בחיקך ותרא כי
הרתה ואקל בעיניה

ישפט יהוה ביני
וביניך׃ ויאמר
אברם אל שרי
הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה׃
וימצאה מלאך
יהוה על עין המים
במדבר על העין
בדרך שור׃ ויאמר
הגר שפחת שרי
אי מזה באת ואנה
תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי
ברחת׃ ויאמר לה
מלאך יהוה שובי
אל גברתך והתעני
תחת ידיה׃ ויאמר
לה מלאך יהוה

ויקראת ד̇ וחד קראת וסימנהון שמו ישמעאל אתכם הרעה שמו עמנו אל ישועת חמותיך ס
וחד עליכו קראת אתכם ס וילדת ג̇ וסימנהון ויאמר לה מלאך ויאמ׳ לו הנך כי הנך הרה ס

והפריתי ג̇ ב̇ מלי נחד חסי וסימנהון
והפרתי אתך ולישמעאל ופניתי אליכם ס
קדמיה חסיר ס

הַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת
זַרְעֵךְ וְלֹא יִסָּפֵר
מֵרֹב׃ וַיֹּאמֶר לָהּ
מַלְאַךְ יְהוָה הִנָּךְ
הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל
כִּי שָׁמַע יְהוָה אֶל
עָנְיֵךְ׃ וְהוּא יִהְיֶה
פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ
בַּכֹּל וְיַד כֹּל בּוֹ וְעַל
פְּנֵי כָל אֶחָיו יִשְׁכֹּן׃
וַתִּקְרָא שֵׁם יְהוָה
הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אַתָּה
אֵל רֳאִי כִּי אָמְרָה
הֲגַם הֲלֹם רָאִיתִי
אַחֲרֵי רֹאִי׃ עַל כֵּן
קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר
לַחַי רֹאִי הִנֵּה בֵין
קָדֵשׁ וּבֵין בָּרֶד׃
וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם

בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם
שֶׁם בְּנוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה
הָגָר יִשְׁמָעֵאל׃
וְאַבְרָם בֶּן שְׁמֹנִים
שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים
בְּלֶדֶת הָגָר אֶת
יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם׃
וַיְהִי אַבְרָם
בֶּן תִּשְׁעִים שָׁנָה
וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא
יְהוָה אֶל אַבְרָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי
אֵל שַׁדַּי הִתְהַלֵּךְ
לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃
וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי
וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה
אוֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד׃
וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל פָּנָיו
וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים
לֵאמֹר׃ אֲנִי הִנֵּה

בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ
לְאַב הֲמוֹן גּוֹיִם׃
וְלֹא יִקָּרֵא עוֹד
אֶת שִׁמְךָ אַבְרָם
וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם
כִּי אַב הֲמוֹן גּוֹיִם
נְתַתִּיךָ׃ וְהִפְרֵתִי
אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד
וּנְתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְ
וּמְלָכִים מִמְּךָ יֵצֵאוּ׃
וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין
זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם
לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ׃
וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֵת אֶרֶץ
מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל
אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת

ויקרא כ̇א̇ וסימנהון לזאת ולא יקרא עוד כי ביצחק לא יקרא שמך עוד רפאים יחש׳ פסו כי יקראו
לפנים בישראל ואשיבה שפטיך לא תחרא אתם והחזיקו שבע לנכל נדיב כאשר יהגה והיה שם והביאותים
כי בעליך למקום הזה עוד ודרשה ומפעי כה אחת רונו לחכם לב ס וחד ואלמה אולי יקרה ל̇ כתב ה׳ ס

פרא ד̇ הד כה כ̇א̇ וסימנהון והוא יהיה
כי המה עלו היכהק פרא ועיר פרא מר
שלח פרא ס למד מדבר כתב ה̇ ס ס

אתה ג׳ בטע מיחדין וסימנהון ואתה את בריתי תש׳ פסו׳ ... ואתה תמול גם שלשום דדברי הימים ס הפר ב׳ וסימנהון את בריתי כי דבר יהוה בזה ס ס

ואת בריתי ב׳ וסימנהון אקים את יצחק אם תפרו את בריתי היום ס

13

עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם
לֵאלֹהִים׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי
תִשְׁמֹר אַתָּה
וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֹרֹתָם׃ זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם
כָּל זָכָר׃ וּנְמַלְתֶּם
אֵת בְּשַׂר עָרְלַתְכֶם
וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ וּבֶן
שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל
לָכֶם כָּל זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם
יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת
כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן נֵכָר
אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ
הוּא׃ הִמּוֹל יִמּוֹל

כה
ו׳ פסוק דאית בהון ואתה אותו
ל׳ וחד ומלתם
ל׳ ראש פסוק
ד׳ וכל אותו וכו׳ דמות

יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת
כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי
בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית
עוֹלָם׃ וְעָרֵל זָכָר
אֲשֶׁר לֹא יִמּוֹל אֶת
בְּשַׂר עָרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ
אֶת בְּרִיתִי הֵפַר׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל אַבְרָהָם שָׂרַי
אִשְׁתְּךָ לֹא תִקְרָא
אֶת שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי
שָׂרָה שְׁמָהּ׃ וּבֵרַכְתִּי
אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי
מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ
וְהָיְתָה לְגוֹיִם מַלְכֵי
עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃
וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל
פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר
בְּלִבּוֹ הַלְּבֶן מֵאָה

ל׳ מלא בר מן א׳ חסר העברים את בריתו מלא
ג׳ בטע מיחדין
ב׳ כי דבר יהוה
כה
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳

שָׁנָה יִוָּלֵד וְאִם
שָׂרָה הֲבַת תִּשְׁעִים
שָׁנָה תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל הָאֱלֹהִים
לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה
לְפָנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ
יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ
אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק
וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי
אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם
לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃
וּלְיִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ
הִנֵּה בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ
וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ
וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד
מְאֹד שְׁנֵים עָשָׂר
נְשִׂיאִם יוֹלִיד
וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל׃
וְאֶת בְּרִיתִי אָקִים

ל׳
כה
כה
ב׳ וחס אלהלה
ל׳ ושארה ולזרעו
ב׳
ג׳
ד׳ כתב כן
ל׳

יח
יח וכל חיו יחיה דמות
ב׳ בטע כי תקרב
ב׳ לשמע אזן
ב׳

יחיה י״ח וסימנהון לו ישמעאל עם אשר תמצא לא תגעו בו או מי יחיה ויערך ויערכך ב׳ בו ויעמד עליו והוא עשה כעקבה בנשך ויחזקאל כל פשעיו הכשוב אשר ישרין מי גבר יחיה ושונא מתנות המלך לעולם יחיה הנה עפלה אם יוליד איש אם שנים הרבה ס וכל חיה יחיה דכותהון ס

ו׳ פסוקין ואתה אתה וסימנהון ואתה את בריתי ואתה תשמע השמים ותחבירו ואתה בשחור ואתה בן אדם אל תירא קח לך חטין ס

את יצחק אשר
תלד לך שרה
למועד הזה בשנה
האחרת ויכל לדבר
אתו ויעל אלהים
מעל אברהם ויקח
אברהם את
ישמעאל בנו ואת
כל ילידי ביתו ואת
כל מקנת כספו כל
זכר באנשי בית
אברהם וימל את
בשר ערלתם בעצם
היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים
ואברהם בן תשעים
ותשע שנה בהמלו
בשר ערלתו
וישמעאל בנו בן
שלש עשרה שנה
בהמלו את בשר
ערלתו בעצם היום
הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו וכל
אנשי ביתו יליד בית
ומקנת כסף מאת
בן נכר נמלו אתו

וירא אליו יהוה
באלני ממרא והוא
ישב פתח האהל
כחם היום וישא
עיניו וירא והנה
שלשה אנשים
נצבים עליו וירא
וירץ לקראתם
מפתח האהל
וישתחו ארצה
ויאמר אדני אם
נא מצאתי חן בעיניך
אל נא תעבר מעל
עבדך יקח נא
מעט מים ורחצו
רגליכם והשענו
תחת העץ ואקחה
פת לחם וסעדו
לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם
על עבדכם ויאמרו
כן תעשה כאשר
דברת וימהר
אברהם האהלה
אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי
ועשי עגות ואל
הבקר רץ אברהם
ויקח בן בקר רך
וטוב ויתן אל הנער
וימהר לעשות

אֹתוֹ׃ וַיִּקַּח חֶמְאָה
וְחָלָב וּבֶן הַבָּקָר
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן
לִפְנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד
עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ
וַיֹּאכֵלוּ׃ וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה
אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
בָאֹהֶל׃ וַיֹּאמֶר שׁוֹב
אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת
חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה
אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה
שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל
וְהוּא אַחֲרָיו׃
וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה
זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים
חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה
אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ וַתִּצְחַק
שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ
לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי
הָיְתָה לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי
זָקֵן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל אַבְרָהָם לָמָּה
זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה
לֵאמֹר הַאַף אֻמְנָם
אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי׃
הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה דָּבָר
לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ
כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה
בֵן׃ וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה
לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי
כִּי יָרֵאָה וַיֹּאמֶר לֹא
כִּי צָחָקְתְּ׃ וַיָּקֻמוּ
מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיַּשְׁקִפוּ עַל פְּנֵי סְדֹם
וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם
לְשַׁלְּחָם׃ וַיהוָה
אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי
מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה׃ וְאַבְרָהָם הָיוֹ
יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל
וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ בוֹ כֹּל
גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ כִּי יְדַעְתִּיו
לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה
אֶת בָּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ
אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא
יְהוָה עַל אַבְרָהָם
אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת
סְדֹם וַעֲמֹרָה כִּי רָבָּה
וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה
מְאֹד׃ אֵרֲדָה נָּא
וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ
הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ
כָּלָה וְאִם לֹא אֵדָעָה׃
וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה
וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד

חללה ג̇ חסר וסימנהון לך מעשות שנים כי לכן אנשי לבב שמעו ס

העשרים ליחזקאל העש נגד העשרים ס

לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּגַּשׁ
אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק
עִם רָשָׁע׃ אוּלַי
יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם
בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף
תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא
לַמָּקוֹם לְמַעַן
חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם
אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃
חָלִלָה לְּךָ מֵעֲשֹׂת׀
כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית
צַדִּיק עִם רָשָׁע
וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּ
כָּרָשָׁע חָלִלָה לָּךְ
הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם
אֶמְצָא בִסְדֹם
חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם

בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי
לְכָל הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃
וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר
הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי
וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃
אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים
הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה
הֲתַשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה
אֶת כָּל הָעִיר וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית אִם
אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה׃ וַיֹּסֶף עוֹד
לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמַר
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר
לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר
הָאַרְבָּעִים׃ וַיֹּאמֶר
אַל נָא יִחַר לַאדֹנָי
וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי

יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים
וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה
אִם אֶמְצָא שָׁם
שְׁלֹשִׁים׃ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה נָא הוֹאַלְתִּי
לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי
אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם
עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר
לֹא אַשְׁחִית בַּ
בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃
וַיֹּאמֶר אַל נָא יִחַר
לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה
אַךְ הַפַּעַם אוּלַי
יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה
וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃
וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר
כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל
אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם
שָׁב לִמְקֹמוֹ׃ וַיָּבֹאוּ

ויאמרו לו
ויאמרו לא
כי מילה ומסתברה

הצדיקים ו̇ וסימנהון אולי יש חמשים אולי יחסרון כי לא ינוח שבט ב̇ בו כי את כל זה ס
יש הבל אשר נעשה ס תספה ג̇ וסימנהון האף תספה והבירו ביום ההוא יגלח אדני ס
ואדברה ד̇ וסימנהון אל נא יחר האזינו השמים רבות עשרת שמעה עמי ס יחד בכם אדברה ס
ג̇ פסוק ויאמר ויאמר [illegible] ויען השליש אשר למלך ויען השליש את איש ס

לאדני ד̇ וסימנהון אל נא יחר אל נא
יחר הנה חזק ואמיץ ואדוד נובל זרע
ויעבדני נפשי לאדני הרחמים והסליחות ס

[illegible] ויאמרו לו איה ויאמרו לו הנה ותאמר לו [illegible] ויאמרו לה אחתינו ויאמרו לו עשה לנו
[illegible] ויאמרו לא ס [illegible] על זה לעולם ס ואתם היום מאסתם ותאמרו לו במחזורה רבה ותאמרו לו ס

ב׳ הך נא את הגוי הזה שנים בו ○

ישכבו ג׳ וסימנהון טרם ישכבו המה את עולים ישכבו יחד על עפר ○

שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים
סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט
יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם
וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם
לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ
אַפַּיִם אָרְצָה׃
וַיֹּאמֶר הִנֶּה נָּא
אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל
בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ
וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁכַּמְתֶּם וַהֲלַכְתֶּם
לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ
לֹּא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃
וַיִּפְצַר בָּם מְאֹד
וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ
אֶל בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ
לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת
אָפָה וַיֹּאכֵלוּ׃ טֶרֶם
יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי
הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם

נָסַבּוּ עַל הַבַּיִת מִנַּעַר
וְעַד זָקֵן כָּל הָעָם
מִקָּצֶה׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל
לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ
אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה
הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְ
וְנֵדְעָה אֹתָם׃ וַיֵּצֵא
אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה
וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃
וַיֹּאמַר אַל נָא אַחַי
תָּרֵעוּ׃ הִנֵּה נָא לִי
שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר
לֹא יָדְעוּ אִישׁ
אוֹצִיאָה נָּא אֶתְהֶן
אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן
כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל
אַל תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי
עַל כֵּן בָּאוּ בְּצֵל

קֹרָתִי׃ וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ
הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ
הָאֶחָד בָּא לָגוּר
וַיִּשְׁפֹּט שָׁפוֹט
עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם
וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט
מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר
הַדָּלֶת׃ וַיִּשְׁלְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת לוֹט
אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה
וְאֶת הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃
וְאֶת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר פֶּתַח הַבַּיִת
הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן
וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ
לִמְצֹא הַפָּתַח׃
וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
אֶל לוֹט עֹד מִי לְךָ
פֹה חָתָן וּבָנֶיךָ וּ

ח׳ יחידין באמצע פסוק מסרתה מכה ומסרתה מכה וחדה מלה ביניהון וסימניהון ואנשי העיר
אנשי סדם ואליך ישתחוו אליך יתפללו והוא שותה הוא והמלכים ודעי כמו רבו ומגיד לקראת מגיד
ויזמרו לך יזמרו לך ולאמר עלין לאמר ויוסיף ודעת יוסיף מכאוב ○ מקצה ב׳ כל העם כי מכדי עירו ○
ונדעה ו׳ וסימנהון הוציאם אלינו התעליח דרכנו ונדעה אחריתן כי אלהים אתם ונדעה נרדפה בשלוי ○
אל תעשו ג׳ וסימנהון הנה נא לי שתי ויצא אליהם האיש בעל עליו בשרותיה ○ שליחה את ידם ה׳
וישלחו האנשים ולא אבו עבדי המלך ובביזה לא שלחו והבירו והבירו ○ זחר וישלח את ידו והחזיק ○

ברחוב ד׳ וסימנהון כי ברחוב נלין רק
ברחוב אל תלן כי כשלה ברחוב אמן מושיים
ומצות ב׳ וסימנ׳ ומצות אפה עלי אשתו ○

אורייתא
ועשו להן
שפטים
ועשו להם
אנך שמה סימן

ובנתיך וכל אשר
לך בעיר הוצא
מן המקום׃ כי
משחתים אנחנו
את המקום הזה
כי גדלה צעקתם
את פני יהוה
וישלחנו יהוה
לשחתה ויצא לוט
וידבר אל חתניו
לקחי בנתיו ויאמר
קומו צאו מן
המקום הזה כי
משחית יהוה את
העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו וכמו
השחר עלה ויאיצו
המלאכים בלוט
לאמר קום קח
את אשתך ואת
שתי בנתיך הנמצאת
פן תספה בעון העיר׃
ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו וביד
אשתו וביד שתי
בנתיו בחמלת יהוה
עליו ויצאהו וינחהו
מחוץ לעיר ויהי
כהוציאם אתם
החוצה ויאמר
המלט על נפשך
אל תביט אחריך
ואל תעמד בכל
הככר ההרה המלט
פן תספה׃ ויאמר
לוט אלהם אל נא
אדני׃ הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי
לא אוכל להמלט
ההרה פן תדבקני
הרעה ומתי׃ הנה
נא העיר הזאת
קרבה לנוס שמה
והוא מצער
אמלטה נא שמה
הלא מצער הוא
ותחי נפשי׃ ויאמר
אליו הנה נשאתי
פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את
העיר אשר דברת׃
מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות
דבר עד באך שמה
על כן קרא שם
העיר צוער׃ השמש
יצא על הארץ

ולוט בא צערה׃
ויהוה המטיר על
סדם ועל עמרה
גפרית ואש מאת
יהוה מן השמים׃
ויהפך את הערים
האל ואת כל הככר
ואת כל ישבי
הערים וצמח
האדמה׃ ותבט
אשתו מאחריו
ותהי נציב מלח׃
וישכם אברהם
בבקר אל המקום
אשר עמד שם
את פני יהוה׃ וישקף
על פני סדם ועמרה
ועל כל פני ארץ
הככר וירא והנה
עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן׃ ויהי
בשחת אלהים את
ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם
וישלח את לוט
מתוך ההפכה
בהפך את הערים
אשר ישב בהן
לוט׃ ויעל לוט
מצוער וישב בהר
ושתי בנתיו עמו
כי ירא לשבת
בצוער וישב במערה
הוא ושתי בנתיו׃
ותאמר הבכירה
אל הצעירה אבינו
זקן ואיש אין
בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ׃
לכה נשקה את
אבינו יין ונשכבה
עמו ונחיה מאבינו
זרע׃ ותשקין את
אביהן יין בלילה
הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה
ולא ידע בשכבה
ובקומה׃ ויהי
ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה
הן שכבתי אמש
את אבי נשקנו יין
גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה
מאבינו זרע׃ ותשקין
גם בלילה ההוא
את אביהן יין ותקם
הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע
בשכבה ובקמה׃

[illegible]

ועל כל פני ד̇ וסימנהון וישקף
[illegible]

כחיתו ג̇ דאחשך גם אנכי גם אנכי
ותיליך ... ביחלם ב̇ חסי ויאמר אליו האלהים פן תדבר עם יעקב ס

טבל לבגע בהם מאבה ... בתריה מלי ס

וַתַּהֲרֶיןָ שְׁתֵּי בְנוֹת
לוֹט מֵאֲבִיהֶן׃
וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב
הוּא אֲבִי מוֹאָב
עַד הַיּוֹם׃ וְהַצְּעִירָה
גַם הִוא יָלְדָה בֵּן
וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן
עַמִּי הוּא אֲבִי בְנֵי
עַמּוֹן עַד הַיּוֹם׃

וַיִּסַּע מִשָּׁם
אַבְרָהָם אַרְצָה
הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין
קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר
בִּגְרָר׃ וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי הִוא
וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְ גְּרָר וַיִּקַּח
אֶת שָׂרָה׃ וַיָּבֹא
אֱלֹהִים אֶל אֲבִימֶלֶךְ
בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה׃
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת
עַל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת
בָּעַל׃ וַאֲבִימֶלֶךְ
לֹא קָרַב אֵלֶיהָ׃
וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי
גַּם צַדִּיק תַּהֲרֹג׃
הֲלֹא הוּא אָמַר לִי
אֲחֹתִי הִוא וְהִיא
גַם הִוא אָמְרָה אָחִי
הוּא בְּתָם לְבָבִי
וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי
זֹאת׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הָאֱלֹהִים בַּחֲלֹם
גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי
כִּי בְתָם לְבָבְךָ
עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ
גַּם אָנֹכִי אוֹתְךָ
מֵחֲטוֹ לִי עַל כֵּן לֹא
נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃
וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת
הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא
וְיִתְפַּלֵּל בַּעַדְךָ
וֶחְיֵה וְאִם אֵינְךָ
מֵשִׁיב דַּע כִּי מוֹת
תָּמוּת אַתָּה וְכָל
אֲשֶׁר לָךְ׃ וַיַּשְׁכֵּם
אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר
וַיִּקְרָא לְכָל עֲבָדָיו
וַיְדַבֵּר אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם
וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים
מְאֹד׃ וַיִּקְרָא
אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה
עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמֶה
חָטָאתִי לָךְ כִּי
הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל

אמר לי ה̇ הלא הוא אמר חיה תחיה דמלכים אשר אמר לי וארי והאלהים אמר לי ואת דברי ס
המלך ס ותרין ואמר לי מה אדבר ואמר ענה ודוד ס אנכי ידעתי ג̇ כי בתם לבבך ידעתי את מרדך
את המחשבות ס ויתפלל ג̇ ועתה השב אשת ויתפלל בעדו תמיד יסגד לו ושוחוו ס

וחיה ג̇ ויתפלל בעדך והוא ...
מצותי וחיה וחבורו ס בנקין ג̇ ...
ובנקין כפי נקיון שנים ...
קדמיה ובתריה חסר

ל̇
ט̇ מיחדין דחזי להון עד היום היה
פ̇
כל אוריתא חס

ב̇ חד קמ וחד פת
לי̇ ימצא איש
פז̇ וכל איוב דכות ב̇ מ̇ א
יג̇
ט̇ מיחד חס היה יא כתב יוד בתו
ב̇ בתם ותגנב
ג̇ בלש חד מל וב̇ חסר
אמירה האלהים ה̇
ג̇
ל̇ וחס
יו̇ מלי בלש זכר

ג̇ חד כתב טו וחד כתב טא וחד כתב טוא
ג̇
ל̇
ה̇ וחד ואמרלי
כו̇
ו̇ מלי וכל תרי עש ודכתיב דכות ב̇ מ̇ א
ב̇ חס
ל̇ בתו וכל אלה חיבריהם דכות בר מן ו̇ לבבך

שמו וגם שם עוד תמונה מה שמו ומה שם בנו ס אמנה ב׳ וסימנ׳ וגם אמנה אנכי חטאתי ס
אמר אלהי ישראל ואני לא [illegible] ס

21

מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה
גְדֹלָה מַעֲשִׂים אֲשֶׁר
לֹא יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ
עִמָּדִי׃ וַיֹּאמֶר
אֲבִימֶלֶךְ אֶל אַבְרָהָם
מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי
אָמַרְתִּי רַק אֵין
יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם
הַזֶּה וַהֲרָגוּנִי עַל
דְּבַר אִשְׁתִּי׃ וְגַם
אָמְנָה אֲחֹתִי בַת
אָבִי הִוא אַךְ לֹא
בַת אִמִּי וַתְּהִי לִי
לְאִשָּׁה׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים
מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר
לָהּ זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר
תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל
כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי
לִי אָחִי הוּא׃ וַיִּקַּח
אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר
וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת
וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב
לוֹ אֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ
בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃
וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה
נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף
לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא
לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם
לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ
וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת׃
וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם
אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא
אֱלֹהִים אֶת אֲבִימֶלֶךְ
וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו
וַיֵּלֵדוּ׃ כִּי עָצֹר עָצַר
יְהוָה בְּעַד כָּל רֶחֶם
לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל
דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת
אַבְרָהָם׃

וַיהוָה פָּקַד אֶת
שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר
וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ וַתַּהַר
וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם
בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ
אֱלֹהִים׃ וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם אֶת שֶׁם
בְּנוֹ הַנּוֹלַד לוֹ אֲשֶׁר
יָלְדָה לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃
וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת
יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמֹנַת
יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה
אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ וא

ל׳ וחד נקי אנכי וממלכתי
ל׳
ט׳ בסיפ׳
ב׳
ב׳ חד מל׳ וחד חסי
ב׳ וחד באמנה
ל׳
ה׳ בטע בסיפ׳
ל׳
ל׳ וחד זה חסדך

מן ריש דבראשית ועד החדש הזה על כל ועל כל בר מן ב׳ אל כל התעו השרו
ט׳
ב׳ למועד
ג׳
ל׳ ומל׳ שמואל דכות ב׳ מ׳ א׳ ואין אשא פני
ל׳
ל׳
יח׳
ב׳
ב׳ בסיפ׳

ל׳
ב׳ מלי בתו הבוא נבוא
צקעש
ג׳ חסי
כח׳
פס
ג׳ בתו
נח׳
יא פסוקין הנה הנה
ט׳ דפי׳ ומל׳ יחזקאל דכות
כח׳
ל׳
ל׳
ל׳
ב׳
ל׳ וחס

כב׳ כותי
ב׳ וחד בן ולזקניו בן
ל׳ ומל׳

בטוב ט׳ ויאמר אבימלך עמך ישב ולא יראה בטוב מאוס ברע ושל אחריו חמשביע בטוב
יבלו בטוב ימיהם יבלו ימיהם בטובה חסידיך ישמחו ס חסדך ב׳ ויהי כאשר התעו ויאמר ברוכה ס
והרגוני ב׳ על דבר אשתי וישבו אל רחבעם ס בתריהון חסי ס אתו אתם ב׳ בתו דסמיכ׳ לדיבור
למועד בערבות דוידבר ס

אלף כסף ג׳ ולשרה אמר ויאמר האיש
אל יואב כרם היה לשלמה ס בתריה קמץ ס
וירפא ב׳ ויתפלל אברהם וישמע יהוה
אל יהואחז יהוה ס

ואברהם בן מאת
שנה בהולד לו את
יצחק בנו ותאמר
שרה צחק עשה
לי אלהים כל השמע
יצחק לי ותאמר
מי מלל לאברהם
היניקה בנים שרה
כי ילדתי בן לזקניו
ויגדל הילד ויגמל
ויעש אברהם
משתה גדול ביום
הגמל את יצחק
ותרא שרה את
בן הגר המצרית
אשר ילדה
לאברהם מצחק
ותאמר לאברהם
גרש האמה הזאת
ואת בנה כי לא
יירש בן האמה
הזאת עם בני עם
יצחק וירע הדבר
מאד בעיני אברהם
על אודת בנו
ויאמר אלהים אל
אברהם אל ירע
בעיניך על הנער
ועל אמתך כל
אשר תאמר אליך
שרה שמע בקלה
כי ביצחק יקרא
לך זרע וגם את
בן האמה לגוי
אשימנו כי זרעך
הוא וישכם
אברהם בבקר
ויקח לחם וחמת
מים ויתן אל הגר
שם על שכמה
ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר
באר שבע ויכלו
המים מן החמת
ותשלך את הילד
תחת אחד השיחם
ותלך ותשב לה מנגד
הרחק כמטחוי
קשת כי אמרה אל
אראה במות הילד
ותשב מנגד ותשא
את קלה ותבך
וישמע אלהים את
קול הנער ויקרא
מלאך אלהים אל
הגר מן השמים
ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי
שמע אלהים אל
קול הנער באשר

הוא שם: קומי שאי
את הנער והחזיקי
את ידך בו כי לגוי
גדול אשימנו: ויפקח
אלהים את עיניה
ותרא באר מים
ותלך ותמלא את
החמת מים ותשק
את הנער: ויהי
אלהים את הנער
ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת:
וישב במדבר פארן
ותקח לו אמו אשה
מארץ מצרים:

ויהי בעת ההוא
ויאמר אבימלך
ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל

אשר אתה עשה
ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם
תשקר לי ולניני
ולנכדי כחסד אשר
עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ
אשר גרתה בה:
ויאמר אברהם
אנכי אשבע: והוכח
אברהם את
אבימלך על אדות
באר המים אשר
גזלו עבדי אבימלך:
ויאמר אבימלך
לא ידעתי מי עשה
את הדבר הזה וגם
אתה לא הגדת
לי וגם אנכי לא
שמעתי בלתי היום:

ויקח אברהם צאן
ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית:
ויצב אברהם את
שבע כבשת הצאן
לבדהן: ויאמר
אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת
לבדנה: ויאמר כי
את שבע כבשת
תקח מידי בעבור
תהיה לי לעדה כי
חפרתי את הבאר
הזאת: על כן קרא
למקום ההוא באר
שבע כי שם נשבעו
שניהם: ויכרתו
ברית בבאר שבע
ויקם אבימלך

נשא לבבנו אלפים ∘ תריה קדמי כתב סה ושאריה כתב שא ∘ המריה ב ולך לך אל ארץ המריה ∘
בתוריה מלא ∘

אברהם את ויבא אל ביתו ויקח אות ∘

24

וּפִיכֹל שַׂר צְבָאוֹ
וַיָּשֻׁבוּ אֶל אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע
אֶשֶׁל בִּבְאֵר שָׁבַע
וַיִּקְרָא שָׁם בְּשֵׁם
יְהוָה אֵל עוֹלָם
וַיָּגָר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי וַיֹּאמֶר קַח נָא
אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ
אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת
יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל
אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה
עַל אַחַד הֶהָרִים
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם
בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת
חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת
שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ
וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ
וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
לוֹ הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא
אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם
מֵרָחֹק וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו
שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם
הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר
נֵלְכָה עַד כֹּה וְ
וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה
אֲלֵיכֶם וַיִּקַּח אַבְרָהָם
אֶת עֲצֵי הָעֹלָה
וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ
וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר
אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי
בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה
לְעֹלָה וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֱלֹהִים
יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה
בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו וַיָּבֹאוּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם
אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים

מרחק ז חסר אורותה ויעבר דוד העבר האלהי מקרב עצות מרחק פולג ותשורי למלך אהבי
רעי אשת חיל ∘ ס ויהי אחר הדברים האלה ג והאלהים נסה את ותשא אשת חטאו משלחו ∘
הנני ז סו פסוק בומריה וסימנהון והאלהים נסה ויקרא אליו ויהי כי זקן ויאמר אלי מלאך
הלא אחיך במלאת הלילה ∘ ס לראות ∘ ב פסוק ראית בהון ד ויאמר יצחק אל ויאמר אחאב במי ∘

שבו ה בתורה לכם פה עם החמור
שבו וסחרוה שבו איש תחתיו ואל
הזקנים אמר שבו נא ביה גם ∘

[illegible]

ירא אלהים ד̇ אל תשלח ידך השמת לבך וחבירו כי ירא אלהים יצא ס וחד וירא אלהים איש ס אוריה ס

בהר יהוה ג̇ אשר יאמר היום בהר
השיר יהיה לכם מי יעלה בהר יהוה ס

וַיַּעֲקֹד֙ אֶת־יִצְחָ֣ק
בְּנ֔וֹ וַיָּ֤שֶׂם אֹתוֹ֙ עַל־
הַמִּזְבֵּ֔חַ מִמַּ֖עַל לָעֵצִֽים׃
וַיִּשְׁלַ֤ח אַבְרָהָם֙
אֶת־יָד֔וֹ וַיִּקַּ֖ח אֶת־
הַֽמַּאֲכֶ֑לֶת לִשְׁחֹ֖ט
אֶת־בְּנֽוֹ׃ וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֜יו
מַלְאַ֤ךְ יְהוָה֙ מִן־
הַשָּׁמַ֔יִם וַיֹּ֖אמֶר
אַבְרָהָ֣ם ׀ אַבְרָהָ֑ם
וַיֹּ֖אמֶר הִנֵּֽנִי׃ וַיֹּ֗אמֶר
אַל־תִּשְׁלַ֤ח יָֽדְךָ֙ אֶל־
הַנַּ֔עַר וְאַל־תַּ֥עַשׂ
ל֖וֹ מְא֑וּמָה כִּ֣י ׀ עַתָּ֣ה
יָדַ֗עְתִּי כִּֽי־יְרֵ֤א
אֱלֹהִים֙ אַ֔תָּה וְלֹ֥א
חָשַׂ֛כְתָּ אֶת־בִּנְךָ֥
אֶת־יְחִידְךָ֖ מִמֶּֽנִּי׃
וַיִּשָּׂ֨א אַבְרָהָ֜ם אֶת־
עֵינָ֗יו וַיַּרְא֙ וְהִנֵּה־
אַ֔יִל אַחַ֕ר נֶאֱחַ֥ז
בַּסְּבַ֖ךְ בְּקַרְנָ֑יו וַיֵּ֤לֶךְ
אַבְרָהָם֙ וַיִּקַּ֣ח אֶת־
הָאַ֔יִל וַיַּעֲלֵ֥הוּ לְעֹלָ֖ה
תַּ֥חַת בְּנֽוֹ׃ וַיִּקְרָ֧א
אַבְרָהָ֛ם שֵֽׁם־הַמָּק֥וֹם
הַה֖וּא יְהוָ֣ה ׀ יִרְאֶ֑ה
אֲשֶׁר֙ יֵאָמֵ֣ר הַיּ֔וֹם
בְּהַ֥ר יְהוָ֖ה יֵרָאֶֽה׃
וַיִּקְרָ֛א מַלְאַ֥ךְ יְהוָ֖ה
אֶל־אַבְרָהָ֑ם שֵׁנִ֖ית
מִן־הַשָּׁמָֽיִם׃ וַיֹּ֕אמֶר
בִּ֥י נִשְׁבַּ֖עְתִּי נְאֻם־
יְהוָ֑ה כִּ֗י יַ֚עַן אֲשֶׁ֤ר
עָשִׂ֙יתָ֙ אֶת־הַדָּבָ֣ר
הַזֶּ֔ה וְלֹ֥א חָשַׂ֖כְתָּ
אֶת־בִּנְךָ֥ אֶת־יְחִידֶֽךָ׃
כִּֽי־בָרֵ֣ךְ אֲבָרֶכְךָ֗
וְהַרְבָּ֨ה אַרְבֶּ֤ה אֶֽת־
זַרְעֲךָ֙ כְּכוֹכְבֵ֣י
הַשָּׁמַ֔יִם וְכַח֕וֹל אֲשֶׁ֖ר
עַל־שְׂפַ֣ת הַיָּ֑ם וְיִרַ֣שׁ
זַרְעֲךָ֔ אֵ֖ת שַׁ֥עַר אֹיְבָֽיו׃
וְהִתְבָּרְכ֣וּ בְזַרְעֲךָ֔
כֹּ֖ל גּוֹיֵ֣י הָאָ֑רֶץ עֵ֕קֶב
אֲשֶׁ֥ר שָׁמַ֖עְתָּ בְּקֹלִֽי׃
וַיָּ֤שָׁב אַבְרָהָם֙ אֶל־
נְעָרָ֔יו וַיָּקֻ֛מוּ וַיֵּלְכ֥וּ
יַחְדָּ֖ו אֶל־בְּאֵ֣ר שָׁ֑בַע
וַיֵּ֥שֶׁב אַבְרָהָ֖ם בִּבְאֵ֥ר
שָֽׁבַע׃
וַיְהִ֗י אַחֲרֵי֙ הַדְּבָרִ֣ים °
הָאֵ֔לֶּה וַיֻּגַּ֥ד לְאַבְרָהָ֖ם
לֵאמֹ֑ר הִ֠נֵּה יָלְדָ֨ה
מִלְכָּ֥ה גַם־הִ֛וא בָּנִ֖ים
לְנָח֥וֹר אָחִֽיךָ׃ אֶת־
ע֥וּץ בְּכֹר֖וֹ וְאֶת־בּ֣וּז
אָחִ֑יו וְאֶת־קְמוּאֵ֖ל
אֲבִ֥י אֲרָֽם׃ וְאֶת־
כֶּ֣שֶׂד וְאֶת־חֲז֔וֹ וְאֶת־

יראה יג̇ אשר יאמר היום מצות יאכל ב̇ כי שליש שלש שלוש ב̇ בו ולא יהא לך שאר מגן אם
ויהוה עליהם וכבודו עליך אל אלהים בציון אל עבדיך פעליך ס ואל תעש ב̇ אל תשלח קחנו ועינך ס
על שפת הים ב̇ דסמיך כחול וחד לרב: כי ברך אברכך ויתן אלהים חכמה לשלמה ס ס
קמואל ג̇ ואת קמואל אבי קמואל בן שפטן ללוי חשביה בן קמואל ס

וירש וירשוה ירשו ג̇ חסר וסימ׳
וירש זרעך דאבריהם וירשוה וישבו
בה וירשו את ערי הנגב דעובדי עשוה ס

פלדש ואת ידלף
ואת בתואל ובתואל
ילד את רבקה ס
שמנה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי
אברהם׃ ופילגשו
ושמה ראומה ס
ותלד גם הוא את
טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה׃
ויהיו חיי שרה
מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים
שני חיי שרה׃ ותמת
שרה בקרית ארבע
הוא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה׃
ויקם אברהם מעל
פני מתו וידבר אל
בני חת לאמר׃ גר
ותושב אנכי עמכם
תנו לי אחזת קבר
עמכם ואקברה
מתי מלפני׃ ויענו
בני חת את אברהם
לאמר לו׃ שמענו
אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו במבחר
קברינו קבר את
מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה
ממך מקבר מתך׃
ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני
חת׃ וידבר אתם ס
לאמר אם יש את
נפשכם לקבר את
מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון
בן צחר׃ ויתן לי את
מערת המכפלה
אשר לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר׃ ועפרון
ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי
את אברהם
באזני בני חת לכל
באי שער עירו ס
לאמר׃ לא אדני
שמעני השדה
נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה
לך קבר מתך׃ וישתחו
אברהם
לפני עם הארץ׃
וידבר אל עפרון

באזני עם הארץ
לאמר אך אם אתה
לו שמעני נתתי כסף
השדה קח ממני
ואקברה את מתי
שמה׃ ויען עפרון
את אברהם לאמר
לו׃ אדני שמעני
ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני
ובינך מה הוא ואת
מתך קבר׃ וישמע
אברהם אל עפרן
וישקל אברהם
לעפרן את הכסף
אשר דבר באזני
בני חת ארבע
מאות שקל כסף
עבר לסחר׃ ויקם
שדה עפרון אשר

במכפלה אשר
לפני ממרא השדה
והמערה אשר בו
וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבלו סביב׃
לאברהם למקנה
לעיני בני חת בכל
באי שער עירו׃
ואחרי כן קבר
אברהם את שרה
אשתו אל מערת
שדה המכפלה
על פני ממרא הוא
חברון בארץ
כנען׃ ויקם השדה
והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת
קבר מאת בני חת׃
ואברהם
זקן בא בימים

ויהוה ברך את
אברהם בכל׃ ויאמר
אברהם אל עבדו
זקן ביתו המשל
בכל אשר לו שים
נא ידך תחת ירכי׃
ואשביעך ביהוה
אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר
לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב
בקרבו׃ כי אל ארצי
ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני
ליצחק׃ ויאמר
אליו העבד אולי
לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל
הארץ הזאת ההשב

יהוה אלהי השמים ו' ואשביעך ביהוה אשר לקחני ויאמר אליהם עברי ואנכי אנה יהוה
כה אמר כודש וחבירו ס תשב ד' רק את בני אנוש עד דכא אל תשב פני משיחך וחבירו ס

ובה ג' וסימנהון ארעבי עשיות
ובה אבן יקרה ובה יחסר עניי עמך ס

אשיב את בנך
אל הארץ אשר
יצאת משם ויאמר
אליו אברהם השמר
לך פן תשיב את
בני שמה יהוה
אלהי השמים
אשר לקחני מבית
אבי ומארץ מולדתי
ואשר דבר לי ו
ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך
אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ו
ולקחת אשה לבני
משם ואם לא
תאבה האשה
ללכת אחריך ו
ונקית משבעתי

זאת רק את בני לא
תשב שמה וישם
העבד את ידו תחת
ירך אברהם אדניו
וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד
עשרה גמלים מ
מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו
בידו ויקם וילך
אל ארם נהרים
אל עיר נחור ויב
ויברך הגמלים
מחוץ לעיר אל
באר המים לעת
ערב לעת צאת
השאבת ויאמר
יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה
נא לפני היום ו

ועשה חסד עם
אדני אברהם הנה
אנכי נצב על עין
המים ובנות אנשי
העיר יצאת לשאב
מים והיה הנער
אשר אמר אליה
הטי נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם
גמליך אשקה
אתה הכחת לעבדך
ליצחק ובה אדע
כי עשית חסד עם
אדני ויהי הוא ט
טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת
אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת
נחור אחי אברהם
וכדה על שכמה

שמה יה סופ פסוק וידבר אל עפרון השמר לך פן רק את בני ויבא המודה בבאכם אל הארץ
והנחתם באהלו ואם יצא יצא וישלח יהושע וימלטו את מערת ויסר אל העליה נעשה נא עלית
וידשוה בחורי אשר נפיצו ואחמיל ויבוא אתי יהוה שמה בשאול ס וכל אלה שמות ותורות כהנים
ומשנה תורה דכותהון בר מן ז' שם עלות תמיד ובא אהרן אנה אנחנו גם בי הותאנה וזבחת פסח
ושמחת לפני ולקחת מראשית סס

[illegible] משי העיר יצאת כתב ס
שתים נשים יוצאות ארבע רוחות
השמים יוצאות מלו ס ושאריה יוצאות כתב ס

ותרד ג׳ וסימנהון ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה רא פסו׳ ותרדי מיכל ס׳ וחד ולא תורד שיבתו ס׳ קדמיה חס׳ ס׳ ויהי כאשר כלו ב׳ הגמלים לאמל את השבר ס׳ ס׳

ותכל ב׳ בתרי׳ לישנ׳ להשקתו דוד המלך ס׳ לבית אמה ב׳ ותרץ הנער לבנה שבנה ס׳

29

והנער טבת מראה
מאד בתולה ואיש
לא ידעה ותרד
העינה ותמלא כדה
ותעל: וירץ העבד
לקראתה ויאמר
הגמיאיני נא מעט
מים מכדך: ותאמר
שתה אדני ותמהר
ותרד כדה על ידה
ותשקהו: ותכל
להשקתו ותאמר
גם לגמליך אשאב
עד אם כלו לשתת:
ותמהר ותער ש
כדה אל השקת
ותרץ עוד אל ה
הבאר לשאב:
ותשאב לכל גמליו:
והאיש משתאה

לה מחריש לדעת
ההצליח יהוה דרכו
אם לא: ויהי כאשר
כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש נזם
זהב בקע משקלו
ושני צמידים על
ידיה עשרה זהב
משקלם: ויאמר
בת מי את הגידי
נא לי היש בית
אביך מקום לנו
ללין: ותאמר אליו
בת בתואל אנכי
בן מלכה אשר
ילדה לנחור: ותאמר
אליו גם תבן גם
מספוא רב עמנו
גם מקום ללון: ויקד
האיש וישתחו

ליהוה: ויאמר ברוך
יהוה אלהי אדני
אברהם אשר לא
עזב חסדו ואמתו
מעם אדני אנכי
בדרך נחני יהוה בית
אחי אדני: ותרץ
הנער ותגד לבית
אמה כדברים האלה:
ולרבקה אח ושמו
לבן וירץ לבן אל
האיש החוצה אל
העין: ויהי כראת
את הנזם ואת הצ
הצמדים על ידי
אחתו וכשמעו את
דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי
האיש ויבא אל
האיש והנה עמד

גם גם גם יב׳ פסוק ותאמר אליו גם תבן לא איש דברים ויאמר יהודה אל ישראל אביו ויאמרו
איש ישראל אל גדעון וישאל שאול ביהוה כי גם נביא גם כהן ויגד גם את השני גם אנכם גם בק
כי גם אורך גם לא שמעת גם תמול גם שלשום גם אהבתם גם שנאתם ס׳ עד אם כלו ב׳ לשתות והקציר ס׳
ידיעה ב׳ והנער טבת והמלך לא ידעה ס׳

אם לא ז׳ סו׳ פסוק והאיש משתאה
האתה זה בני עשו הכתנת בנך למען
אנסנו היקדך דברי ותשמר מצותיו
למען נסותכם ס׳

על הגמלים על העין
ויאמר בוא ברוך
יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום
לגמלים ויבא האיש
הביתה ויפתח
הגמלים ויתן תבן
ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים
אשר אתו ויישם
לפניו לאכל ויאמר
לא אכל עד אם
דברתי דברי ויאמר
דבר ויאמר עבד
אברהם אנכי
ויהוה ברך את
אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר

וכסף וזהב ועבדים
ושפחת וגמלים
וחמרים ותלד שרה
אשת אדני בן
לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר
לו וישבעני אדני
לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי
ישב בארצו אם
לא אל בית אבי
תלך ואל משפחתי
ולקחת אשה לבני
ואמר אל אדני
אלי לא תלך
האשה אחרי
ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו

אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית
אבי אז תנקה
מאלתי כי תבוא
אל משפחתי ואם
לא יתנו לך והיית
נקי מאלתי ואבא
היום אל העין ואמר
יהוה אלהי אדני
אברהם אם ישך
נא מצליח דרכי
אשר אנכי הלך
עליה הנה אנכי
נצב על עין המים
והיה העלמה
היצאת לשאב
ואמרתי אליה
השקיני נא מעט
מים מכדך ואמרה

אלי גם אתה שתה
וגם לגמליך אשאב
הוא האשה אשר
הכיח יהוה לבן אדני
אני טרם אכלה
לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה
על שכמה ותרד
העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני
נא ותמהר ותורד
כדה מעליה
ותאמר שתה וגם
גמליך אשקה
ואשת וגם הגמלים
השקתה ואשאל
אתה ואמר בת מי
את ותאמר בת
בתואל בן נחור
אשר ילדה לו מלכה

ל׳ וחד גם לגמליך אשאב

ל׳

ג׳ ב׳ מלו וחד חס

ל׳

ל׳

ואשם הנזם על אפה
והצמידים על ידיה
ואקד ואשתחוה
ליהוה ואברך את
יהוה אלהי אדני
אברהם אשר
הנחני בדרך אמת
לקחת את בת אחי
אדני לבנו ועתה
אם ישכם עשים
חסד ואמת את
אדני הגידו לי ואם
לא הגידו לי ואפנה
על ימין או על
שמאל ויען לבן
ובתואל ויאמרו
מיהוה יצא הדבר
לא נוכל דבר אליך
רע או טוב הנה
רבקה לפניך קח

ל׳ וחד אחי אדני

ב׳ חד חסי וחד מלו

ג׳ ועתה התערב נא

ב׳ פסוק

ולך ותהי אשה לבן
אדניך כאשר דבר
יהוה ויהי כאשר
שמע עבד אברהם
את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה ויוצא
העבד כלי כסף וכלי
זהב ובגדים ויתן
לרבקה ומגדנת נתן
לאחיה ולאמה
ויאכלו וישתו הוא
והאנשים אשר עמו
וילינו ויקומו בבקר
ויאמר שלחני לאדני
ויאמר אחיה ואמה
תשב הנער אתנו
ימים או עשור
אחר תלך ויאמר
אלהם אל תאחרו
אתי ויהוה הצליח

רבקה ד׳ דחד ונכבה וסימנהון ויברכו את רבקה ודיפו מכם חמשה איבו ידיק כעמח השדה
וחד ורבבה מיומנך ויאמרו אליה ב׳ ויקראו לרבקה האנשים נקים אנחנו

ויבאה ד׳ וסימנהון אל האהלה ויבאהו
ויצחק האהלה ונתחתן שלמה וישקו
ב׳ קדמ׳ חסו׳

דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי
וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמְרוּ
נִקְרָא לַנַּעֲרָ
וְנִשְׁאֲלָה אֶת־פִּיהָ׃
וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי
עִם־הָאִישׁ הַזֶּה
וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ וַיְשַׁלְּחוּ
אֶת־רִבְקָה אֲחֹתָם
וְאֶת־מֵנִקְתָּהּ וְאֶת־
עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת־
אֲנָשָׁיו׃ וַיְבָרְכוּ אֶת־
רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ
אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֲיִי
לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ
זַרְעֵךְ אֵת שַׁעַר
שֹׂנְאָיו׃ וַתָּקָם רִבְקָה
וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה
עַל־הַגְּמַלִּים וַתֵּלַכְנָה
אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח

הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה
וַיֵּלַךְ׃ וְיִצְחָק בָּא
מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאִי
וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ
הַנֶּגֶב׃ וַיֵּצֵא יִצְחָק
לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת
עָרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים
בָּאִים׃ וַתִּשָּׂא רִבְקָה
אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא
אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל
מֵעַל הַגָּמָל׃ וַתֹּאמֶר
אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ
הַלָּזֶה הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה
לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר
הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי
וַתִּקַּח הַצָּעִיף
וַתִּתְכָּס׃ וַיְסַפֵּר
הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר

עָשָׂה׃ וַיְבִאֶהָ יִצְחָק
הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ
וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה
וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק
אַחֲרֵי אִמּוֹ׃
וַיֹּסֶף אַבְרָהָם
וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ
קְטוּרָה׃ וַתֵּלֶד לוֹ
אֶת־זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן
וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן
וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־
שׁוּחַ׃ וְיָקְשָׁן יָלַד
אֶת־שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן
וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִם
וּלְטוּשִׁם וּלְאֻמִּים׃
וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה
וָעֵפֶר וַחֲנֹךְ וַאֲבִידָע
וְאֶלְדָּעָה כָּל־אֵלֶּה
בְּנֵי קְטוּרָה׃ וַיִּתֵּן

את כל הדברים יג׳ דחס׳ האלה ויספר העבד וידבר אהרן ויעש אהרן ובניו ואענה אתכם ויגד לך
שמואל עמד בחצר בית יהוה שלחני להנבא כתב לך וכתבת אליה ויגד להם ויהי כשמעם אל
המלך וירח שוב קח לך וינחם ב׳ בטע׳ מלרע וסימנהון ויצחק אחרי אמו כרב חוריך

מבוא ו׳ ויצחק בא מבוא אשר
מנעך אשר כלותני וישבת את הסוסים
כי שדד מבית סגר כל בית מבוא

בשיבה טובה ד̇ ואתה תבוא אל א̇
ויגוע וימת אברהם וימת גדעון שבע ימים ס

וקדר ג̇ ואדבאל ואבירו כי עברו איי ס
מתנת ב̇ חס̇ ולבני הפילגשים ושונא מתנת ס

ותימא ותימא ה̇ וסימנ̇ הדר ותימא
ואבירו יושבי ארץ תימא ואת דדן הבוזן ס
בתרייה חס̇ ס

אברהם את כל אשר
לו ליצחק ולבני
הפילגשים אשר
לאברהם נתן אברהם
מתנת וישלחם
מעל יצחק בנו
בעודנו חי קדמה אל
ארץ קדם
ואלה ימי שני
חיי אברהם אשר
חי מאת שנה
ושבעים שנה וחמש
שנים ויגוע וימת
אברהם בשיבה
טובה זקן ושבע
ויאסף אל עמיו
ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו
אל מערת המכפלה
אל שדה עפרן

בן צחר החתי אשר
על פני ממרא השדה
אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה
קבר אברהם ושרה
אשתו ויהי אחרי
מות אברהם ויברך
אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם
באר לחי ראי ואלה
תלדת ישמעאל
בן אברהם אשר
ילדה הגר המצרית
שפחת שרה לאברהם
ואלה שמות בני
ישמעאל בשמתם
לתולדתם בכר
ישמעאל נבית וקדר
ואדבאל ומבשם
ומשמע ודומה

ומשא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל
ואלה שמתם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר
נשיאם לאמתם
ואלה שני חיי
ישמעאל מאת שנה
ושלשים שנה ושבע
שנים ויגוע
וימת ויאסף אל
עמיו וישכנו מחוילה
עד שור אשר על
פני מצרים באכה
אשורה על פני כל
אחיו נפל
ואלה תולדת
יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את
יצחק ויהי יצחק

ו̇ פסוק̇ דאית בהון את ואת ואת ואת ואת ואת והוליד לו את זמרן ויבאו הכשדים המרגלים וילכד
יהודה את עזה ויקח יהושע את כל הארץ וממטה בנימן את גבע וממטה נפתלי את קדש בגליל ס
אשורה ו̇ וסימנהון וישכנו מחוילה בימי פקח מלך ויגל את ויגל את ישראל ויגל מלך אשור ותהיה מסלה ס

ראי ו̇ וסימנ̇ ותקרא שם יהוה הנד̇
ופסוק̇ על כן קרא לבאר ויצחק בא
ויהי אחרי מות אב וישלח ויבאהו והוא
לא תשורני בהר מלעיל ס

בן ארבעים שנה
בקחתו את רבקה
בת בתואל הארמי
מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו
לאשה ויעתר יצחק
ליהוה לנכח אשתו
כי עקרה הוא
ויעתר לו יהוה ותהר
רבקה אשתו
ויתרצצו הבנים
בקרבה ותאמר אם
כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את
יהוה ויאמר יהוה
לה שני גיים בבטנך
ושני לאמים ממעיך
יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד
צעיר וימלאו ימיה

ללדת והנה תומם
בבטנה ויצא הראשון
אדמוני כלו כאדרת
שער ויקראו שמו
עשו ואחרי כן יצא
אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא
שמו יעקב ויצחק
בן ששים שנה בלדת
אתם ויגדלו הנערים
ויהי עשו איש ידע
ציד איש שדה
ויעקב איש תם
ישב אהלים ויאהב
יצחק את עשו כי
ציד בפיו ורבקה
אהבת את יעקב
ויזד יעקב נזיד ויבא
עשו מן השדה
והוא עיף ויאמר

עשו אל יעקב הלעי
טני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף
אנכי על כן קרא
שמו אדום ויאמר
יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר
עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי
בכרה ויאמר יעקב
השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר
את בכרתו ליעקב
ויעקב נתן לעשו
לחם ונזיד עדשים
ויאכל וישת ויקם
וילך ויבז עשו את
הבכרה ויהי
רעב בארץ מלבד
הרעב הראשון

אשר היה בימי
אברהם וילך יצחק
אל אבימלך מלך
פלשתים גררה וירא
אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר
אמר אליך גור בארץ
הזאת ואהיה עמך
ואברכך כי לך ולזרעך
אתן את כל הארצת
האל והקמתי את
השבעה אשר
נשבעתי לאברהם
אביך והרביתי
את זרעך ככוכבי
השמים ונתתי
לזרעך את כל
הארצת האל
והתברכו בזרעך

כל גויי הארץ עקב
אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמ
משמרתי מצותי
חקותי ותורתי וישב
יצחק בגרר וישאלו
אנשי המקום לאשתו
ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי
פן יהרגני אנשי
המקום על רבקה
כי טובת מראה
הוא ויהי כי ארכו
לו שם הימים
וישקף אבימלך
מלך פלשתים
בעד החלון וירא
והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו
ויקרא אבימלך

ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא
ואיך אמרת אחתי
הוא ויאמר אליו
יצחק כי אמרתי פן
אמות עליה ויאמר
אבימלך מה זאת
עשית לנו כמעט
שכב אחד העם
את אשתך והבאת
עלינו אשם ויצו
אבימלך את כל
העם לאמר הנגע
באיש הזה ובאשתו
מות יומת ויזרע
יצחק בארץ ההוא
וימצא בשנה ההוא
מאה שערים ו
ויברכהו יהוה ויגדל
האיש וילך הלוך

ויגדל ג וסימנהון ויגדל יצחק שמואל
יהושפט וכימו דילהון ישי ס

ראותה כי גדל כי ראו כי גדל הכאב ס

שטנה ב ויקרא שמה כתבו שטנה ס

וַיִּגְדַּל עַד כִּי גָדַל
מְאֹד׃ וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה
צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר
וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ
אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃
וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר
חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו
בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו
סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים
וַיְמַלְאוּם עָפָר׃
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
אֶל יִצְחָק לֵךְ מע
מֵעִמָּנוּ כִּי עָצַמְתָּ
מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ וַיֵּלֶךְ
מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן
בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב
שָׁם׃ וַיָּשָׁב יִצְחָק
וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת
הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ
בִּימֵי אַבְרָהָם א

אָבִיו וַיְסַתְּמוּם
פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת
אַבְרָהָם וַיִּקְרָא
לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת
אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן
אָבִיו׃ וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי
יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ
שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃
וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם
רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר
לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא
שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק
כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃
וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת
וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ
וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שׂ
שִׂטְנָה׃ וַיַּעְתֵּק
מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר ב
בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא
רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא

שְׁמָהּ רְחֹבוֹת ו
וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה ה
הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ
וּפָרִינוּ בָאָרֶץ׃ וַיַּעַל
מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃
וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר
אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אָבִיךָ אַל תִּירָא
כִּי אִתְּךָ אָנֹכִי ו
וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי
אֶת זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר
אַבְרָהָם עַבְדִּי׃
וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה וַיֶּט
שָׁם אָהֳלוֹ וַיִּכְרוּ
שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק
בְּאֵר׃ וַאֲבִימֶלֶךְ
הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר
וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ׃

להן יד הנה נא לי ויקרא להן שמות ב כו ראה אנכי את פני מדוע עשיתן והעברית את נחלת היש
בזה הראה והגד להן את הוא ידעה אתם כי משלשות והוא חפיל קדמיה דפסוק ותשק להן
אם כפידו נפוצים דדברי הימים ס ויקרא שמה ג וסימנהון שטנה רחבות לוז ס

וכל ה ראש פסוק בסיפ וכל שיח השדה
וכל הבארות וכל אנשי ביתו וכל הארץ
באו וכל בית יוסף ס חלו ב בתו ולא רבו
המה מי מריבה ס

אתה עתה ג׳ וסימנהון ברוך יהוה הקל מעברת תעשה מלך על ישראל ס

ויהי ביום ההוא ב׳ וסימנהון ויבאו
עבדי יצחק ועלי שכב במקמו ס

ופיכל שר צבאו׃
ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי
ואתם שנאתם אתי
ותשלחוני מאתכם׃
ויאמרו ראו ראינו
כי היה יהוה עמך
ונאמר תהי נא אלה
בינותינו בינינו ובינך
ונכרתה ברית עמך׃
אם תעשה עמנו
רעה כאשר לא
נגענוך וכאשר
עשינו עמך רק
טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך
יהוה׃ ויעש להם
משתה ויאכלו
וישתו׃ וישכימו
בבקר וישבעו
איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו
בשלום׃ ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויגדו לו על
אדות הבאר אשר
חפרו ויאמרו לו
מצאנו מים׃ ויקרא
אתה שבעה על
כן שם העיר באר
שבע עד היום הזה׃
ויהי עשו
בן ארבעים שנה
ויקח אשה את
יהודית בת בארי
החתי ואת בשמת
בת אילן החתי׃
ותהיין מרת רוח
ליצחק ולרבקה׃
ויהי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו
מראת ויקרא את
עשו בנו הגדל ו
ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני׃
ויאמר הנה נא
זקנתי לא ידעתי
יום מותי׃ ועתה שא
נא כליך תליך ו
וקשתך וצא השדה
וצודה לי צידה׃ ו
ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי ו
והביאה לי ואכלה
בעבור תברכך ו
נפשי בטרם אמות׃
ורבקה שמעת
בדבר יצחק אל
עשו בנו וילך עשו
השדה לצוד ציד

בינותינו ב׳ מלו וסימנהון תהי נא
אלה יהוה יהוה שמע ס וחד כי עד
הוא בינותינו ס בדבר ב׳ יצחק שפתיך ס

יהודית ד׳ ומל ויהי עשו בן ארבעים ואל תדבר עמנו דמלכ ואל תדבר אליו דישעיה ויעמד
רבשקה דמלכים וחבירו וידברו בקול גדול ובניהם חצי מדבר ס ראה ד׳ ב׳ כתב ו׳ וב׳ כת ה׳
ויאמרו ראו ראינו וראו ראו ואל כתב ו׳ ראה ראיתי את עני ראה תראה בעני ס וחד שבתי וראה ס
זקן ד׳ בתורה וסימנהון ואדני זקן ואבינו זקן ואברהם זקן ויהי כי זקן יצחק ס

להביא׃ ורבקה
אמרה אל יעקב
בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך
מדבר אל עשו
אחיך לאמר׃ הביאה
לי ציד ועשה לי
מטעמים ואכלה
ואברככה לפני יהוה
לפני מותי׃ ועתה
בני שמע בקלי
לאשר אני מצוה
אתך׃ לך נא אל
הצאן וקח לי משם
שני גדיי עזים טבים
ואעשה אתם
מטעמים לאביך
כאשר אהב׃
והבאת לאביך
ואכל בעבור

אשר יברכך לפני
מותו׃ ויאמר יעקב
אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שער
ואנכי איש חלק׃
אולי ימשני אבי
והייתי בעיניו
כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא
ברכה׃ ותאמר לו
אמו עלי קללתך
בני אך שמע בקלי
ולך קח לי׃ וילך
ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו׃
ותקח רבקה את
בגדי עשו בנה
הגדל החמדת
אשר אתה בבית

ותלבש את יעקב
בנה הקטן׃ ואת
ערת גדיי העזים
הלבישה על ידיו
ועל חלקת צואריו׃
ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר
עשתה ביד יעקב
בנה׃ ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני׃
ויאמר יעקב אל
אביו אנכי עשו
בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא
שבה ואכלה
מצידי בעבור
תברכני נפשך׃ ויאמר
יצחק אל בנו מה
זה מהרת למצא

בנו ויאמר כי הקרה
יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל
יעקב גשה נא
ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא
ויגש יעקב אל
יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקל קול
יעקב והידים ידי
עשו ולא הכירו
כי היו ידיו כידי
עשו אחיו שערת
ויברכהו ויאמר
אתה זה בני עשו
ויאמר אני ויאמר
הגשה לי ואכלה
מציד בני למען
תברכך נפשי ויגש
לו ויאכל ויבא לו

יין וישת ויאמר
אליו יצחק אביו
גשה נא ושקה לי
בני ויגש וישק לו
וירח את ריח בגדיו
ויברכהו ויאמר ראה
ריח בני כריח שדה
אשר ברכו יהוה
ויתן לך האלהים
מטל השמים ומ
ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש
יעבדוך עמים וש
וישתחוו לך לאמים
הוה גביר לאחיך
וישתחוו לך בני
אמך אררך ארור
ומברכיך ברוך
ויהי כאשר כלה
יצחק לברך את

יעקב ויהי אך יצא
יצא יעקב מאת
פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מצידו
ויעש גם הוא מש
מטעמים ויבא לאביו
ויאמר לאביו יקם
אבי ויאכל מציד
בנו בעבור תברכני
נפשך ויאמר לו
יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך
בכרך עשו ויחרד
יצחק חרדה גדלה
עד מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד
ציד ויבא לי ואכל
מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך
יהיה כשמע עשו

ברכו ד׳ ראה ריח בני וישטם עשו
אשר ברכו יהוה צבאות פעלתי ודברי היו ס
וחד ברכו את יהוה ס

ויאמר פלוני בלבו לרשעה ד׳
וסימנהון עשו ירבעם ומלך המן ס

קטן קטן ה׳ ויגד לרבקה את דברי עשו
ולמפרשת אחד לאה למגדול ועד ס
וכל אתנח וסו׳ פסו׳ דכות ס

40

את דברי אביו
ויצעק צעקה
גדלה ומרה עד
מאד ויאמר לאביו
ברכני גם אני אבי
ויאמר בא אחיך
במרמה ויקח ברכתך
ויאמר הכי קרא
שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים את
בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אצלת
לי ברכה ויען יצחק
ויאמר לעשו הן
גביר שמתיו לך
ואת כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן
ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה

אעשה בני ויאמר
עשו אל אביו
הברכה אחת הוא
לך אבי ברכני גם
אני אבי וישא
עשו קלו ויבך
ויען יצחק אביו
ויאמר אליו הנה
משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל
השמים מעל ועל
חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד
והיה כאשר תריד
ופרקת עלו מעל
צוארך וישטם
עשו את יעקב
על הברכה אשר
ברכו אביו ויאמר
עשו בלבו יקרבו

ימי אבל אבי
ואהרגה את יעקב
אחי ויגד לרבקה
את דברי עשו בנה
הגדל ותשלח ותקרא
ליעקב בנה הקטן
ותאמר אליו הנה
עשו אחיך מתנחם
לך להרגך ועתה
בני שמע בקלי
וקום ברח לך אל
לבן אחי חרנה
וישבת עמו ימים
אחדים עד אשר
תשוב חמת אחיך
עד שוב אף אחיך
ממך ושכח את
אשר עשית לו
ושלחתי ולקחתיך
משם למה אשכל

לכה ולכה ד׳ מלו וסימנהון ולכה אפוא מה אעשה אין בשורה מוצאת שמלה לכה ולכה לישעתה ס
וכל לישן הליכה דכותהון מלו בר מן ג׳ חסר לך נא אתי אל מקום לך ונקרבה לך נתראה פנים ס ס
וישא קלו ג׳ חס את וסימנהון וישא עשו וישא קולו ויקרא דירתם וישא שאול קלו ס
ותאמר אליו ג׳ בתורה וסימנ׳ בת בתואל אנכי גם תבן גם מספוא הנה עשו אחיך ס

ותירש ג׳ חס וסימנהון ורב דגן
ותירוש הגביר שמתיו ונהרו אל טוב ס
מושבך ג׳ איתן מושבך יהיה מושבך
ונפקדת כי יפקד ס

פדנה ארם ד׳ וסימניהון קום לך פדנה
וישלח יצחק וישמע יעקב וירא עשו ס

מחלת ד׳ וסימניהון וילך עשו אל
ויקח לו רחבעם למנצח על מחלת וחבירו ס

מצב ג׳ והנה סלם מצב עם אלה׳ מצב
אשר בשכם ויצרוני עליך מצב ס

גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד׃
וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל
יִצְחָק קַצְתִּי בְחַיַּי
מִפְּנֵי בְּנוֹת חֵת אִם
לֹקֵחַ יַעֲקֹב אִשָּׁה
מִבְּנוֹת חֵת כָּאֵלֶּה
מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה
לִּי חַיִּים׃ וַיִּקְרָא
יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵּהוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח
אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃
קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם
בֵּיתָה בְתוּאֵל אֲבִי
אִמֶּךָ וְקַח לְךָ מִשָּׁם
אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן
אֲחִי אִמֶּךָ׃ וְאֵל
שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ
לִקְהַל עַמִּים׃ וְיִתֶּן

לְךָ אֶת בִּרְכַּת
אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת
אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃
וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת
יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה
אֲרָם אֶל לָבָן בֶּן
בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי
רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב
וְעֵשָׂו׃ וַיַּרְא עֵשָׂו
כִּי בֵרַךְ יִצְחָק אֶת
יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ
פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת
לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה
בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו
עָלָיו לֵאמֹר לֹא
תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת
כְּנָעַן׃ וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב
אֶל אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ

וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃
וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת
בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי
יִצְחָק אָבִיו׃ וַיֵּלֶךְ
עֵשָׂו אֶל יִשְׁמָעֵאל
וַיִּקַּח אֶת מָחֲלַת
בַּת יִשְׁמָעֵאל בֶּן
אַבְרָהָם אֲחוֹת נְבָיוֹת
עַל נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה׃
וַיֵּצֵא יַעֲקֹב
מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ
חָרָנָה׃ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם
וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא
הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם
וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו
וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃
וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם
מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ
מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה

קום לך וא פסו׳ התהלך בארץ לך פדנה ארם קדש את העם קום לך צרפתה קום רד לקראת קום
וירדת לבית היוצר לך אל נינוה ואבורך קום כי עליך הדבר ס נתן אלהים א׳ לרשתך את ארץ נתן
אלהים שערי ביומם נתן אלהינו וכל הארץ דמלכיה׳ ענין הענין והאלהים עשה ס

מראשתיו ה׳ ויפגע במקום וישכם יעקב
ותקח מיכל את ויבא אל המלאכים ויבא אבישי
חלילה לי מיהוה לא טוב הדבר ויבט והנה ס

42

והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים
בו׃ והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני
יהוה אלהי אברהם
אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה
שכב עליה לך
אתננה ולזרעך׃
והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ימה
וקדמה וצפנה
ונגבה ונברכו בך
כל משפחת
האדמה ובזרעך׃
והנה אנכי עמך
ושמרתיך בכל
אשר תלך והשבתיך
אל האדמה הזאת
כי לא אעזבך

עד אשר אם עשיתי
את אשר דברתי
לך׃ וייקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן
יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא
ידעתי׃ ויירא ויאמר
מה נורא המקום
הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה
שער השמים׃
וישכם יעקב
בבקר ויקח את
האבן אשר שם
מראשתיו וישם
אתה מצבה ויצק
שמן על ראשה׃
ויקרא את שם
המקום ההוא
בית אל ואולם לוז

שם העיר לראשנה׃
וידר יעקב נדר
לאמר אם יהיה
אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה
אשר אנכי הולך
ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש׃ ושבתי
בשלום אל בית אבי
והיה יהוה לי
לאלהים׃ והאבן
הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר
תתן לי עשר אעשרנו
לך׃ וישא יעקב
רגליו וילך ארצה
בני קדם׃ וירא
והנה באר בשדה
והנה שם שלשה

עדרי צאן רבצים
עליה כי מן הבאר
ההוא ישקו
העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר
ונאספו שמה כל
העדרים וגללו את
האבן מעל פי
הבאר והשקו את
הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר
למקמה ויאמר
להם יעקב אחי
מאין אתם ויאמרו
מחרן אנחנו
ויאמר להם הידעתם
את לבן בן נחור
ויאמרו ידענו
ויאמר להם השלום
לו ויאמרו שלום
והנה רחל בתו
באה עם הצאן
ויאמר הן עוד היום
גדול לא עת האסף
המקנה השקו
הצאן ולכו רעו
ויאמרו לא נוכל
עד אשר יאספו
כל העדרים וגללו
את האבן מעל פי
הבאר והשקינו
הצאן עודנו מדבר
עמם ורחל באה
עם הצאן אשר
לאביה כי רעה
הוא ויהי כאשר
ראה יעקב את
רחל בת לבן אחי
אמו ואת צאן לבן אחי
אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל
פי הבאר וישק
את צאן לבן אחי
אמו וישק יעקב
לרחל וישא את
קלו ויבך ויגד יעקב
לרחל כי אחי אביה
הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה
ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן
אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וינשק
לו ויביאהו אל ביתו
ויספר ללבן את
כל הדברים האלה
ויאמר לו לבן אך
עצמי ובשרי אתה
וישב עמו חדש
ימים ויאמר לבן

ונתנה ג׳ וסימנהון לך גם את זאת
ונתנה לנערים ונתנה העיר הזאת ס

ואבואה ד׳ וחד אבואה וסימנהון הבה את אשתי ואבואה מלון קינה אל מזבח אלהים
ואבואה לפני העם הזה סוחר אבואה אל אשתי ס מתתי ב׳ אתה לאיש אחר את מדין את נחלת ס
אבתי ס

ליעקב הכי אחי
אתה ועבדתני
חנם הגידה לי מה
משכרתך׃ וללבן
שתי בנות שם
הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל׃ ועיני
לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר
ויפת מראה׃ ויאהב
יעקב את רחל
ויאמר אעבדך
שבע שנים ברחל
בתך הקטנה׃ ויאמר
לבן טוב תתי אתה
לך מתתי אתה
לאיש אחר שבה
עמדי׃ ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים
ויהיו בעיניו כימים

אחדים באהבתו
אתה׃ ויאמר יעקב
אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי
ואבואה אליה׃
ויאסף לבן את כל
אנשי המקום ויעש
משתה׃ ויהי בערב
ויקח את לאה בתו
ויבא אתה אליו
ויבא אליה׃ ויתן
לבן לה את זלפה
שפחתו ללאה
בתו שפחה׃ ויהי
בבקר והנה הוא
לאה ויאמר אל
לבן מה זאת עשית
לי הלא ברחל
עבדתי עמך ולמה
רמיתני׃ ויאמר לבן

לא יעשה כן
במקומנו לתת הצעירה
לפני הבכירה׃ מלא
שבע זאת ונתנה
לך גם את זאת
בעבדה אשר תעבד
עמדי עוד שבע
שנים אחרות׃ ויעש
יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו
את רחל בתו לו
לאשה׃ ויתן לבן
לרחל בתו את בלהה
שפחתו לה לשפחה׃
ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל
מלאה ויעבד עמו
עוד שבע שנים
אחרות׃ וירא יהוה
כי שנואה לאה

ועיני ג׳ [illegible]

אתה ו׳ בתורה כי עפר אתה כי ירא אלהים הכי אחי אתה ראובן בכרי אתה למי אתה כי עם קשה ס
הכי ה׳ הכי קרא שמו יעקב הכי אחי אתה הכי יש עוד הכי נכבד הכי אמרתי הבו לי ס ס
אחדים ד׳ ויהי כל הארץ שפה וישבת עמו ויהיו בעיניו ובימים אחדים ס וחד והיו לאחדים ס
מלך ב׳ וסימנהון ויחר אף יעקב בשיבה קינה מהרו בניך הורסיך והתמותי וסרה קנאתי ואחותך
גם את שאול וזכרת את דרכיך ב׳ בו הקדמות צריך ורשע יחבירו והשבתי עד וסביב יצא ידוד
קרחו וגזי נוגי ממועד ס

התחת ג̇ וסימנהון ויחר אף יעקב ברחל ויאמר אלהים יוסף אל תיראו התחת זאת לאומת ס
יכלתי ג̇ וחס וסימנהון נפתולי אלהים נפתלתי ומה יכלתי עשות בכם השיגוני עונותי ס ס

עמדה ד̇ וסימנהון ותרא לאה כי עמדה
וגם האשה רגלי עמדה אף חכמתי עמדה ס

וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ
וְרָחֵל עֲקָרָה׃ וַתַּהַר
לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי
אָמְרָה כִּי רָאָה יְהוָה
בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה
יֶאֱהָבַנִי אִישִׁי׃ וַתַּהַר
עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר
כִּי שָׁמַע יְהוָה כִּי
שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן
לִי גַּם אֶת זֶה וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ וַתַּהַר
עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר
עַתָּה הַפַּעַם יִלָּוֶה
אִישִׁי אֵלַי כִּי יָלַדְתִּי
לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל
כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי׃
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד
בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם
אוֹדֶה אֶת יְהוָה׃

עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ
יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד
מִלֶּדֶת׃ וַתֵּרֶא רָחֵל
כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב
וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ
וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב
הָבָה לִּי בָנִים וְאִם
אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃ וַיִּחַר
אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל
וַיֹּאמֶר הֲתַחַת
אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר
מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי בָטֶן׃
וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי
בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ
וְתֵלֵד עַל בִּרְכַּי
וְאִבָּנֶה גַם אָנֹכִי
מִמֶּנָּה׃ וַתִּתֶּן לוֹ אֶת
בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ
לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
יַעֲקֹב׃ וַתַּהַר בִּלְהָה

וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃
וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִּי
אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע
בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל
כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן׃
וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה
שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי
לְיַעֲקֹב׃ וַתֹּאמֶר רָחֵל
נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים
נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי
גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ נַפְתָּלִי׃ וַתֵּרֶא
לֵאָה כִּי עָמְדָה
מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת
זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן
אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה׃
וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת
לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן׃
וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גָּד׃

אלין
יה
מלין
דכתב
חדה וקריין
תרתין

בגד
מזה
אשרת
מאשתם
והנהו

ותאמר לאה
ויאמר אלין יהוה
ויאמר יהוה מסיני
נהר מפח
וארד בית היוצר

בא גד
מה זה
אש דת
מאש תם
והנה הוא

מלכם
חלכאים
ישימות
מנסעדה
מנהסעדה

תדיבאו עמי
ירדפו ישח
עלימו ירדן
ויעץ יהוה את איוב
וחבירו

מה לכם
חול באים
ישי מות
מן סעדה
מן הסעדה

לבנימיני
בנימן
המפרוצים
לגאיונים
מהם

אביעזר הענתתי
עיתני בן עמיהוד
ואהי שבר בחומת
ובת שבעה לה
עשים ותועבות

לבן ימיני
בני כן
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב׃
ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את
שמו אשר׃ וילך
ראובן בימי קציר
חטים וימצא
דודאים בשדה ויבא
אתם אל לאה אמו
ותאמר רחל אל
לאה תני נא לי
מדודאי בנך׃ ותאמר
לה המעט קחתך
את אישי ולקחת
גם את דודאי בני
ותאמר רחל לכן
ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך׃
ויבא יעקב מן
השדה בערב ותצא
לאה לקראתו
ותאמר אלי תבוא
כי שכר שכרתיך
בדודאי בני וישכב
עמה בלילה הוא׃
וישמע אלהים אל
לאה ותהר ותלד
ליעקב בן חמישי׃
ותאמר לאה נתן
אלהים שכרי אשר
נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר׃
ותהר עוד לאה ותלד
בן ששי ליעקב׃
ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד
טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו
ששה בנים ותקרא
את שמו זבלון׃
ואחר ילדה בת
ותקרא את שמה
דינה׃ ויזכר אלהים
את רחל וישמע
אליה אלהים ויפתח
את רחמה׃ ותהר
ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את
חרפתי׃ ותקרא
את שמו יוסף
לאמר יסף יהוה לי
בן אחר׃ ויהי כאשר
ילדה רחל את יוסף
ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי׃
תנה את נשי ואת
ילדי אשר עבדתי
אתך בהן ואלכה

[illegible]

47

כי אתה ידעת את
עבדתי אשר עבדתיך
ויאמר אליו לבן אם
נא מצאתי חן בעיניך
נחשתי ויברכני
יהוה בגללך ויאמר
נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו
אתה ידעת את
אשר עבדתיך ואת
אשר היה מקנך
אתי כי מעט אשר
היה לך לפני ויפרץ
לרב ויברך יהוה
אתך לרגלי ועתה
מתי אעשה גם
אנכי לביתי ויאמר
מה אתן לך ויאמר
יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה

לי הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך
אשמר אעבר בכל
צאנך היום הסר
משם כל שה נקד
וטלוא וכל שה חום
בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה
שכרי וענתה בי
צדקתי ביום מחר
כי תבוא על שכרי
לפניך כל אשר
איננו נקד וטלוא
בעזים וחום בכשבים
גנוב הוא אתי
ויאמר לבן הן
לו יהי כדברך ויסר
ביום ההוא את
התישים העקדים
והטלאים ואת כל

העזים הנקדות
והטלאת כל אשר
לבן בו וכל חום
בכשבים ויתן ביד
בניו וישם דרך שלשת
ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן
לבן הנותרת ויקח
לו יעקב מקל לבנה
לח ולוז וערמון
ויפצל בהן פצלות
לבנות מחשף הלבן
אשר על המקלות
ויצג את המקלות
אשר פצל ברהטים
בשקתות המים
אשר תבאן הצאן
לשתות לנכח הצאן
ויחמנה בבאן לשתות
ויחמו הצאן אל

והנה איננו ג׳ וסימניהון וירא יעקב
את פני לבן ויהלו עד בוש ויעבר והנה ס

אבותיך ג׳ מלו ויאמר אלהים אל יעקב
בשלום תמות ובמשרפות אל תסג גבול ס

ואתנה ג׳ ידעתן כי בכל כחי אבני
אלגביש ואתנה צאני ס וחד אשר אתנה ס

48

הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְןָ
הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים
וּטְלֻאִים׃ וְהַכְּשָׂבִים
הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן
פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עָקֹד
וְכָל־חוּם בְּצֹאן לָבָן
וַיָּשֶׁת־לוֹ עֲדָרִים
לְבַדּוֹ וְלֹא שָׁתָם
עַל־צֹאן לָבָן׃ וְהָיָה
בְּכָל־יַחֵם הַצֹּאן
הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם
יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת
לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים
לְיַחְמֵנָּה בַּמַּקְלוֹת׃
וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן
לֹא יָשִׂים וְהָיָה
הָעֲטֻפִים לְלָבָן
וְהַקְּשֻׁרִים לְיַעֲקֹב׃
וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד
מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן
רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת
וַעֲבָדִים וּגְמַלִּים
וַחֲמֹרִים׃ וַיִּשְׁמַע
אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן
לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב
אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ
וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֹד
הַזֶּה׃ וַיַּרְא יַעֲקֹב
אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה
אֵינֶנּוּ עִמּוֹ כִּתְמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב
שׁוּב אֶל־אֶרֶץ
אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ
וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃
וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב
וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה
הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃
וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה
אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן
כִּי־אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמֹל
שִׁלְשֹׁם וֵאלֹהֵי אָבִי
הָיָה עִמָּדִי׃ וְאַתֵּנָה
יְדַעְתֶּן כִּי בְּכָל־כֹּחִי
עָבַדְתִּי אֶת־אֲבִיכֶן׃
וַאֲבִיכֶן הֵתֶל בִּי
וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי
עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־
נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע
עִמָּדִי׃ אִם־כֹּה
יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה
שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל־
הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם־
כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים
יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ
כָל־הַצֹּאן עֲקֻדִּים׃
וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת־
מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן־
לִי׃ וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם

וישם ה׳ ויעקב את המקלות על ילדות דברים וישם בסותו וישם לו במרכבתו וישם בישר זרעו וישם
חכה שורה וישם אותם בסוס וישם דרך ס ס מאד מאד ו׳ והמים גברו ויפרץ האיש טובה
הארץ מאד מאד וייראו מאד מאד חיל גדול מאד מאד ס נתנו אלהים ב׳ להרע עמדי ולא נתנו ט׳ בידו ס
העטפים ב׳ וחד העטפים ללבן בריעב בראש כל בתריה מל ס חום ג׳ אעבר ויסר והכשבים ס

נתנו ה׳ וחד ונתנו ואביכן התל בי ויליצו
האמרי ויהי מימים בימי ויקחהו שאול
ויבקשהו שאול ס וחד ונתנו יהוה אלהיך ס

ומאשר ב̇ וסימנ׳ לאבינו ומאשר לבנינו ס
ואבינו ב̇ ואבינו התל בי ואבינו אמרו ס

נחשבנו ג̇ הלוא נכריות נחשבנו לו
מדוע נחשבנו כבהמה כצאן טבחה ס

ולבן ג̇ הלך לגזז את ולבן תיקע
את אחיך ולבן והצרת ס ב̇ שם אנש
וחד לישן אחרן ס

הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי
וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה
הָעַתֻּדִים הָעֹלִים
עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
יַעֲקֹב וָאֹמַר הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר שָׂא נָא
עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל
הָעַתֻּדִים הָעֹלִים
עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים
נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי
רָאִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר
לָבָן עֹשֶׂה לָּךְ׃
אָנֹכִי הָאֵל בֵּית אֵל
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם
מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ
לִּי שָׁם נֶדֶר עַתָּה
קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ

י̇ בסיפ
מט
ל̇ מלי בתו
ב̇
ב̇
ל̇ ומל
וחד׳ במלאך
י̇ סו̇ פסו̇ בסיפ
י̇ בתו
נ̇ו
ל̇
ב̇
ב̇
ו̇
י̇ בסיפ
ל̇ וחד אל בית אל
ל̇
ה̇

הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל
אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ׃
וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה
וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד
לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה
בְּבֵית אָבִינוּ׃ הֲלוֹא
נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ
כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם
אָכוֹל אֶת כַּסְפֵּנוּ׃
כִּי כָל הָעֹשֶׁר אֲשֶׁר
הִצִּיל אֱלֹהִים
מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא
וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל
אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ וַיָּקָם
יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת
בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו עַל
הַגְּמַלִּים׃ וַיִּנְהַג
אֶת כָּל מִקְנֵהוּ וְאֶת
כָּל רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר

ל̇ ו̇ק̇ קמ
וכל נביא וכתיבא דכות מלי בר מן חד הנשים המשחקות ותאמרן
י̇ג̇ מלי בתו
ג̇
י̇ מלי
ל̇
י̇ בסיפ
י̇ בתו וכל קרייה דכות׳ ב̇ מ̇ ו̇
ב̇

רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ
אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן
אֲרָם לָבוֹא אֶל
יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה
כְּנָעַן׃ וְלָבָן הָלַךְ
לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב
רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים
אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ וַיִּגְנֹב
יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן
הָאֲרַמִּי עַל בְּלִי
הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃
וַיִּבְרַח הוּא וְכָל
אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר
אֶת הַנָּהָר וַיָּשֶׂם
אֶת פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃
וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח
יַעֲקֹב׃ וַיִּקַּח אֶת
אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף
אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת

ל̇
ג̇ ב̇ שם בר נש וחד לשון אחרן
י̇ באמצע פסוק בסיפ
ד̇

אכול ו̇ מלי הלוא נכריות הן לא אובא הא אכול אכלנו וזה לך האות וחבירו אכול והותר
אכול ושתו אכול שתו אכול ואין לשבעה ואכלתם אכול ויאמר אליו עזריהו הכהן ס אמרו אלהים ו̇
והנחש היה ערום ומפרי העץ כי כל העשר ויהי בשלח פרעה בבית האלהים ולרשע אמר ס ס
בבית אבינו ב̇ ותען רחל ולאה ותלד אשת יפתח ס ולבנינו ב̇ כי כל העשר הנכסרית ליהוה ס

וינהג ה̇ וסימנהון את כל מקנהו
את הצאן אחר וילך דוד ואנשיו
ויהי לעת תשובת ואמציהו התחזק ס

ימים וידבק אתו
בהר הגלעד ויבא
אלהים אל לבן
הארמי בחלם הלילה
ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם
יעקב מטוב עד
רע וישג לבן את
יעקב ויעקב תקע
את אהלו בהר ולבן
תקע את אחיו
בהר הגלעד ויאמר
לבן ליעקב מה
עשית ותגנב את
לבבי ותנהג את
בנתי כשביות חרב׃
למה נחבאת לברח
ותגנב אתי ולא
הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשרים

בתף ובכנור ולא
נטשתני לנשק לבני
ולבנתי עתה
הסכלת עשו יש
לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר
אלי לאמר השמר
לך מדבר עם יעקב
מטוב עד רע ועתה
הלך הלכת כי נכסף
נכספתה לבית
אביך למה גנבת
את אלהי׃ ויען יעקב
ויאמר ללבן כי
יראתי כי אמרתי
פן תגזל את בנותיך
מעמי עם אשר
תמצא את אלהיך
לא יחיה נגד אחינו

הכר לך מה עמדי
וקח לך ולא ידע
יעקב כי רחל
גנבתם׃ ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל
לאה ובאהל שתי
האמהת ולא מצא
ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל
ורחל לקחה את
התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב
עליהם וימשש
לבן את כל האהל
ולא מצא׃ ותאמר
אל אביה אל יחר
בעיני אדני כי לוא
אוכל לקום מפניך
כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא

את התרפים׃ ויחר
ליעקב וירב בלבן
ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי
מה חטאתי כי דלקת
אחרי׃ כי מששת
את כל כלי מה
מצאת מכל כלי
ביתך שים כה נגד
אחי ואחיך ויוכיחו
בין שנינו׃ זה עשרים
שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא
שכלו ואילי צאנך
לא אכלתי׃ טרפה
לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי
תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה׃
הייתי ביום אכלני

חרב וקרח בלילה
ותדד שנתי מעיני׃
זה לי עשרים שנה
בביתך עבדתיך
ארבע עשרה שנה
בשתי בנתיך ושש
שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי
עשרת מנים׃ לולי
אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק
היה לי כי עתה
ריקם שלחתני
את עניי ואת יגיע
כפי ראה אלהים
ויוכח אמש׃ ויען
לבן ויאמר אל
יעקב הבנות בנתי
והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר

אתה ראה לי הוא
ולבנתי מה אעשה
לאלה היום או
לבניהן אשר ילדו׃
ועתה לכה נכרתה
ברית אני ואתה
והיה לעד ביני ובינך׃
ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה׃
ויאמר יעקב לאחיו
לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל
ויאכלו שם על
הגל׃ ויקרא לו לבן
יגר שהדותא
ויעקב קרא לו
גלעד׃ ויאמר לבן
הגל הזה עד ביני
ובינך היום על כן
קרא שמו גלעד׃

וינשק ג׳ וסימנהון ויהי כשמע לבן
לבניו ולבנתיו לכל אחיו ויבך עליהם ס

ולבנותיו ובנותיו בנותיו ג׳ מלי וסימ׳
וישכם לבן בבקר כל נפש בניו הוא ובנתיו ס

עד עתה ד׳ דסימנהון ואחר עד
כי לא באתם עד ועתה קום צא ויחן
יהוה אתם ס

והמצפה אשר
אמר יצף יהוה
ביני ובינך כי נסתר
איש מרעהו: אם
תענה את בנתי
ואם תקח נשים
על בנתי אין איש
עמנו ראה אלהים
עד ביני ובינך:
ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה והנה
המצבה אשר יריתי
ביני ובינך: עד הגל
הזה ועדה המצבה
אם אני לא אעבר
אליך את הגל הזה
ואם אתה לא
תעבר אלי את
הגל הזה ואת המצבה
הזאת לרעה:

אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם
וישבע יעקב בפחד
אביו יצחק: ויזבח
יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל
לחם ויאכלו לחם
וילינו בהר: וישכם
לבן בבקר וינשק
לבניו ולבנותיו
ויברך אתהם וילך
וישב לבן למקמו:
ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי
אלהים: ויאמר
יעקב כאשר ראם
מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום
ההוא מחנים:

פרש

קמה

וישלח יעקב
מלאכים לפניו אל
עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום:
ויצו אתם לאמר
כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר
עבדך יעקב עם
לבן גרתי ואחר
עד עתה: ויהי לי
שור וחמור צאן
ועבד ושפחה:
ואשלחה להגיד
לאדני למצא חן
בעיניך: וישבו
המלאכים אל
יעקב לאמר באנו
אל אחיך אל עשו
וגם הלך לקראתך

תאמרון ט׳ ויצו אתם לאמר כה תאמרון אל אדניכם וחבירו בית חנון דמלכים אל ישוא אלהיך
וחבירו לא תאמרון קשר אל ירמיהו ס ג׳ פסוקין אית בהון ג״ג מלין קדמ׳ ותליתאה לא נסב׳ ותנינ׳ נסב
אלהי אברהם ואלהי אלהי כי יצמו אינני שמע וכי יעלו בו בחרב עלי עשר ועלי נבל עלי ס

ו׳ פסו בתורה אם ואם באמצע וסימנ׳
הלוא אם תיטיב הלוא כל הארץ לפניך
ועתה אם ישכם עד הגל ועתה אם תשא
והשביע הכהן ס

ויירא ג׳ וסימנ׳ ויעקב ...
לאמנון ° למד׳ בראשית ... לא מנין °

ד׳ מלי בלישנ׳ בתרי׳ יודין היניקה בנים
גמלים מיניקות להיניק את בני ושרתיהם
ליניק תיד °

ולמי ג׳ וסימנהון ולמי אלה לפניך
ולמי כל חמדת ישראל ולמי אני עמל °

וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר
לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־
הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר
וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי
מַחֲנוֹת׃ וַיֹּאמֶר אִם
יָבוֹא עֵשָׂו אֶל
הַמַּחֲנֶה הָאַחַת
וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה
הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי
אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי
אָבִי יִצְחָק יְהוָה
הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב
לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ
וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃
קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים
וּמִכָּל־הָאֱמֶת

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי
עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי
לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ הַצִּילֵנִי
נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד
עֵשָׂו כִּי־יָרֵא אָנֹכִי
אֹתוֹ פֶּן־יָבוֹא וְהִכַּנִי
אֵם עַל־בָּנִים׃ וְאַתָּה
אָמַרְתָּ הֵיטֵב
אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי
אֶת־זַרְעֲךָ כְּחוֹל
הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר
מֵרֹב׃ וַיָּלֶן שָׁם
בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח
מִן־הַבָּא בְיָדוֹ
מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃
עִזִּים מָאתַיִם
וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים
רְחֵלִים מָאתַיִם

וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃
גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת
וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים
פָּרוֹת אַרְבָּעִים
וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת
עֶשְׂרִים וַעְיָרִם
עֲשָׂרָה׃ וַיִּתֵּן בְּיַד־
עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר
לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־
עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי
וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין
עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃ וַיְצַו
אֶת־הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר
כִּי יִפְגָשְׁךָ עֵשָׂו
אָחִי וּשְׁאֵלְךָ לֵאמֹר
לְמִי־אַתָּה וְאָנָה
תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה
לְפָנֶיךָ׃ וְאָמַרְתָּ
לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב
מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה

ד׳ מלו בתו

כולה אורייתא וקוס לך בקש אותנת כתב חסר ...

את הירדן הזה ו׳ וסימנהון כי במקלי עברתי על ראש הפסגה ויהוה אמר אלי משה עבדי
מת עברו בקרב המחנה והודעתם את בניכם ° ואילים ד׳ וסימנהון עזים מאתים חמאת בקר
וזה הדבר אשר תעשה והקרבתם על זולתם בכרים ואילים ויביאו פרים הלא החוחים ° °

היטב ב׳ חסר יוד בתרויה׳ וסימנהון
היטב איטיב עמך כי אם היטב וגם
היטב אין אותם ° ותישים ב׳ עזים
ומן פלשתים °

ילדיו ג̇ וסימנהון ואת אחד עשר
כי [illegible] ילדיו [illegible]

[illegible]
[illegible] במנחה ההלכת על ארבע
[illegible]

לאדני לעשו והנה
גם הוא אחרינו
ויצו גם את השני
גם את השלישי
גם את כל ההלכים
אחרי העדרים
לאמר כדבר הזה
תדברון אל עשו
במצאכם אתו
ואמרתם גם הנה
עבדך יעקב
אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה
ההלכת לפניו ואחרי
כן אראה פניו
אולי ישא פני
ותעבר המנחה
על פניו והוא לן
בלילה ההוא במחנה
ויקם בלילה הוא

ויקח את שתי נשיו
ואת שתי שפחתיו
ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את
מעבר יבק ויקחם
ויעברם את הנחל
ויעבר את אשר
לו ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות
השחר וירא כי
לא יכל לו ויגע
בכף ירכו ותקע
כף ירך יעקב
בהאבקו עמו
ויאמר שלחני כי
עלה השחר ויאמר
לא אשלחך כי
אם ברכתני ויאמר
אליו מה שמך

ויאמר יעקב ויאמר
לא יעקב יאמר
עוד שמך כי אם
ישראל כי שרית
עם אלהים ועם
אנשים ותוכל
וישאל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך
ויאמר למה זה
תשאל לשמי ויברך
אתו שם ויקרא
יעקב שם המקום
פניאל כי ראיתי
אלהים פנים אל
פנים ותנצל נפשי
ויזרח לו השמש
כאשר עבר את
פנואל והוא צלע
על ירכו על כן
לא יאכלו בני

עם אלהים ג̇ וסימנהון [illegible]
[illegible] כי עם אלהים [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

55

ישראל את גיד
הנשה אשר על
כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד
הנשה׃ וישא יעקב
עיניו וירא והנה
עשו בא ועמו
ארבע מאות איש
ויחץ את הילדים
על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות׃
וישם את השפחות
ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה
וילדיה אחרנים
ואת רחל ואת יוסף
אחרנים׃ והוא
עבר לפניהם
וישתחו ארצה

שבע פעמים עד
גשתו עד אחיו׃
וירץ עשו לקראתו
ויחבקהו ויפל על
צוארו וישקהו
ויבכו׃ וישא את
עיניו וירא את הנשים
ואת הילדים ויאמר
מי אלה לך ויאמר
הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך׃
ותגשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין׃
ותגש גם לאה
וילדיה וישתחוו
ואחר נגש יוסף
ורחל וישתחוו׃
ויאמר מי לך כל
המחנה הזה אשר
פגשתי ויאמר

למצא חן בעיני אדני׃
ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך
אשר לך׃ ויאמר
יעקב אל נא אם
נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי
כי על כן ראיתי פניך
כראת פני אלהים
ותרצני׃ קח נא את
ברכתי אשר הבאת
לך כי חנני אלהים
וכי יש לי כל ויפצר בו
ויקח׃ ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך׃
ויאמר אליו אדני
ידע כי הילדים רכים
והצאן והבקר עלות
עלי ודפקום יום
אחד ומתו כל הצאן׃

סכות ב מלי בתורה וסימנהון ויעקב נסע סכתה בתריה ופסוק בסכות הושבתי ס
וכל הסכות דכות מלי בר מן חד חג הסכת תעשה לך וירא פסוק ס

קשיטה ג וסימנהון ויקן את חלקת
ואת ענמהון יוסף ויבאו אליו כל אחיו ס

יעבר נא אדני לפני
עבדו ואני אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר
אבא אל אדני
שעירה׃ ויאמר
עשו אציגה נא עמך
מן העם אשר אתי
ויאמר למה זה
אמצא חן בעיני
אדני׃ וישב ביום
ההוא עשו לדרכו
שעירה׃ ויעקב
נסע סכתה ויבן לו
בית ולמקנהו
עשה סכת על כן
קרא שם המקום
סכות׃ ויבא
יעקב שלם עיר
שכם אשר בארץ
כנען בבאו מפדן
ארם ויחן את פני
העיר׃ ויקן את חלקת
השדה אשר נטה
שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם
במאה קשיטה׃
ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי
ישראל׃ ותצא
דינה בת לאה אשר
ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ׃
וירא אתה שכם
בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה
וישכב אתה ו
יענה׃ ותדבק
נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את
הנער וידבר על
לב הנער׃ ויאמר
שכם אל חמור
אביו לאמר קח
לי את הילדה
הזאת לאשה׃
ויעקב שמע כי
טמא את דינה
בתו ובניו היו את
מקנהו בשדה
והחרש יעקב
עד באם׃ ויצא
חמור אבי שכם
אל יעקב לדבר
אתו׃ ובני יעקב
באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו
האנשים ויחר להם
מאד כי נבלה עשה

נשיא ל וסימנהון שמענו אדני וירא אתה שכם נשיא יששכר נשיא מיתאב לשמעוני כי
יעדרים הם לכם ואתה חלל רשע נשיא ראש משך וחבירו וחבירו נשיא בני יהודה ס ויענה ב
וירא אתה שכם ויחזן ממנה ס ס ויקן ל ג ראש פסוק את ההר שמרון חלקת השדה יוסף דוד ס
שעירה ג וסימנהון יעבר נא אדני וישב ביום ההוא ואלה מלכי הארץ ס בבנות ב ומל
לראות בבנות האין בבנות אחיך ס וחד ולא נמצא נשים יפות כבנות ס נהילה ל בהי וסימנהון
אתנהלה וינהלם בלחם נהלת בעזך עלות ינהל אין מנהל לה מים ינהלם וינהלום בחמורים וינהלם מסביב
מנחות ינהלני תנחני ותנהלני ס

במאה ד וסימנהון ויקן את חלקת
ואת עצמות יוסף אין חפץ למלך
תנה את אשתי את מיכל ויששכר מישראל ס

כל לשון חמור החמור חמרים על קדין ... מן ג אל וסימנהון וישמעו אל חמור
ויאמר שכם אל חמור וישא הנביא את נבלת ∘ והאחזו ב וסחרוה כתובנו ∘∘

כמנו ד וסימנהון אם תהיו כמנו
כי מי כל בשר כי עתה כמונו חלית כמונו ∘
דחלית מלו ∘

בְּיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב
אֶת בַּת יַעֲקֹב וְכֵן
לֹא יֵעָשֶׂה׃ וַיְדַבֵּר
חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר
שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה
נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ
נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃
וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ
בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לָנוּ
וְאֶת בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ
לָכֶם׃ וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ
וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה
לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ
וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ
בָהּ׃ וַיֹּאמֶר שְׁכֶם
אֶל אָבִיהָ וְאֶל
אַחֶיהָ אֶמְצָא חֵן
בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר
תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃
הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד

מֹהַר וּמַתָּן וְאֶתְּנָה
כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי
וּתְנוּ לִי אֶת הַנַּעֲרָ
לְאִשָּׁה׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי
יַעֲקֹב אֶת שְׁכֶם
וְאֶת חֲמוֹר אָבִיו
בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ
אֲשֶׁר טִמֵּא אֵת
דִּינָה אֲחֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל
לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר
הַזֶּה לָתֵת אֶת
אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ
אֲשֶׁר לוֹ עָרְלָה כִּי
חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃
אַךְ בְּזֹאת נֵאוֹת
לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ
לְהִמֹּל לָכֶם כָּל זָכָר׃
וְנָתַנּוּ אֶת בְּנֹתֵינוּ
לָכֶם וְאֶת בְּנֹתֵיכֶם

נִקַּח לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ
אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם
אֶחָד׃ וְאִם לֹא
תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ
לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת
בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ וַיִּיטְבוּ
דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי
חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם
בֶּן חֲמוֹר׃ וְלֹא אֵחַר
הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת
הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת
יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד
מִכֹּל בֵּית אָבִיו׃
וַיָּבֹא חֲמוֹר וּשְׁכֶם
בְּנוֹ אֶל שַׁעַר עִירָם
וַיְדַבְּרוּ אֶל אַנְשֵׁי
עִירָם לֵאמֹר׃
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ
וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ

שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ
ושכחת עמד בשרה
להלחם עליה לתפשה
כבוד איש
והעליתי עליו
ודרשתי את
והביטה אל
ואחור

והחרש ד חסר בליש וסימנהון יעקב עד באם וישמע אישה בתר׳ כי החרש לה יהוה ילחם
לכם ולמה אתם מחרשים מער מעי אחולה ויחרשו ממנו ∘ לשכב ד וסימנהון את בת יעקב
לשכב איבלה בא אלי לשכב עמי לשכב בקיצה הערמת ∘ ויאמרו אליהם ג אורייתא הנשיאים חקרן ∘
ונתנו ד את בנתינו מצרים נתנו ידי ומידך נתנו לך בעיבונך נתנו ∘ שלמים ב האנשים אבשלום ∘
במרמה ה וסימנהון בא אחיך ויענו בני יעקב שברך בתוך סבבוני בכחש ∘

וידברו אתם ד וג׳ש וסימנהון וידבר
אתם לאמר אם יש וידבר חמור וידבר
אתם קשות ויכל משה מדבר וידברו
אתם לאמר וידבר אתם המלך ∘

אליו והמריו בטעמיה במהדורה רבא
בולהון קדמיין ∘ שאל אביך ויגדך זקניך

אתה והארץ הנה
רחבת ידים לפניהם
את בנתם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו
נתן להם אך בזאת
יאתו לנו האנשים
לשבת אתנו להיות
לעם אחד בהמול
לנו כל זכר כאשר
הם נמלים מקנהם
וקנינם וכל בהמתם
הלוא לנו הם אך
נאותה להם וישבו
אתנו וישמעו
אל חמור ואל שכם
בנו כל יצאי שער
עירו וימלו כל זכר
כל יצאי שער עירו
ויהי ביום השלישי
בהיותם כאבים

ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו
ויבאו על העיר
בטח ויהרגו כל זכר
ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי
חרב ויקחו את דינה
מבית שכם ויצאו
בני יעקב באו על
החללים ויבזו העיר
אשר טמאו אחותם
את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם
ואת אשר בעיר
ואת אשר בשדה
לקחו ואת כל חילם
ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ויבזו
ואת כל אשר

בבית ויאמר יעקב
אל שמעון ואל
לוי עכרתם אתי
להבאישני בישב
הארץ בכנעני
ובפרזי ואני מתי
מספר ונאספו עלי
והכוני ונשמדתי
אני וביתי ויאמרו
הכזונה יעשה את
אחותנו

ויאמר אלהים אל
יעקב קום עלה
בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו
אחיך ויאמר יעקב
אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסרו

לוזה ד׳ וסימנהון ויבא יעקב לוזה ויצא מבית אל לוזה אל הקץ לוזה ב׳ בפסוק
סביבותיהם ב׳ מלו וסימנהון [illegible] את יהוה [illegible]

ויטשה ג׳ חסר׳ וסימנהון [illegible]
[illegible] ותאמר דבורה אל ברק [illegible]

את אלהי הנכר
אשר בתככם
והטהרו והחליפו
שמלתיכם ונקומה
ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח
לאל הענה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי
ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר
אשר בידם ואת
הנזמים אשר
באזניהם ויטמן
אתם יעקב תחת
האלה אשר עם
שכם ויסעו ויהי
חתת אלהים על
הערים אשר
סביבותיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב
ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא
וכל העם אשר עמו
ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו
האלהים בברחו
מפני אחיו ותמת
דברה מינקת רבקה
ותקבר מתחת
לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון
בכות
וירא אלהים אל
יעקב עוד בבאו
מפדן ארם ויברך
אתו ויאמר לו
אלהים שמך יעקב
לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו
ישראל ויאמר לו
אלהים אני אל שדי
פרה ורבה גוי וקהל
גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך
יצאו ואת הארץ
אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה
ולזרעך אחריך
אתן את הארץ ויעל
מעליו אלהים במקום
אשר דבר אתו
ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר
אתו מצבת אבן
ויסך עליה נסך

אשר עמו י״ג וסימנהון [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] מפני שאול [illegible]

אלון ג׳ וסימנהון [illegible] ותמת
אלון ולבנה [illegible] בן אלון
[illegible] ואלון [illegible]

ויצחק ה וסימנהון ויצחק בן ששים ויצחק בא מבוא אשר גר שם אברהם המלאך הגאל
ויברך את יוסף ס גרשם ד וסימנהון אברהם ויצחק וכי יבא הלוי ויהי נער וכל הנשאר ס

וישמעון ד וסימנהון בני לאה בכור
אתי שכלם כראובן ושמעון ובעיי מנשה

ויצק עליה שמן
ויקרא יעקב את
שם המקום אשר
דבר אתו שם
אלהים בית אל
ויסעו מבית אל
ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרתה
ותלד רחל ותקש
בלדתה ויהי בהקשתה
בלדתה ותאמר
לה המילדת אל
תיראי כי גם זה לך
בן ויהי בצאת
נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן
אוני ואביו קרא
לו בנימין ותמת
רחל ותקבר בדרך
אפרתה היא

בית לחם ויצב
יעקב מצבה על
קברתה הוא מצבת
קברת רחל עד
היום ויסע ישראל
ויט אהלה מהלאה
למגדל עדר ויהי
בשכן ישראל
בארץ ההוא וילך
ראובן וישכב את
בלהה פילגש אביו
וישמע ישראל

ויהיו בני יעקב
שנים עשר בני
לאה בכור יעקב
ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר
וזבלון בני רחל
יוסף ובנימין ובני

בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי ובני
זלפה שפחת לאה
גד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד
לו בפדן ארם ויבא
יעקב אל יצחק
אביו ממרא קרית
הארבע היא חברון
אשר גר שם אברהם
ויצחק ויהיו ימי
יצחק מאת שנה
ושמנים שנה
ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו
זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו
ואלה תלדות עשו
הוא אדום עשו

עד היום ט ותלד הבכירה והצעירה גם הוא ויעקב ויעקב וישמהו למצאות ונשאת מתנותיכם
ותכל כל מלאכת לבית האלהים וביום הרביעי נקהלו ויקדנו ירמיהו ס וכל הקריה עד היום הזה בר מן
ב עד היום היה א בימים ההם אין מלך ויעשו כל הקהל ס ושבע ג ויגוע יצחק אדם ילוד וימת איוב ס
קברת ג וסימנהון ויצב יעקב מצבה בלכתך היום מעמך קבורת חמור ויקבר ס כתריה מלה ס

הארץ ז מטעין כברת הארץ קדם
כי מנאפים מלאה רעה התרעעה
בקשואת יהוה פקדת הא ההמה לשואה ס

ילדו ג. כתב כן וקימנהו ותולדות עשו הוא אדום תולדות יעקב ׃
וחד כתב תלדת ואלה תלדת ישמעאל ׃ ותרי כתבין תלדות אלה תולדות השמים ואלה תולדות פרץ ׃
ושאר קריה תולדת סגל ׃

יעיש ג. כתב יעיש וסימנהון
ואהליבמה ילדה ואלה היו ובני רעואל ׃

לָקַח אֶת־נָשָׁיו
מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת־
עָדָה בַּת־אֵילוֹן
הַחִתִּי וְאֶת־אָהֳלִיבָמָה
בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן
הַחִוִּי׃ וְאֶת־בָּשְׂמַת
בַּת־יִשְׁמָעֵאל
אֲחוֹת נְבָיוֹת׃ וַתֵּלֶד
עָדָה לְעֵשָׂו אֶת־
אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת
יָלְדָה אֶת־רְעוּאֵל׃
וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה
אֶת־יְעִישׁ וְאֶת־
יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח
אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו
אֲשֶׁר יֻלְּדוּ־לוֹ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיִּקַּח
עֵשָׂו אֶת־נָשָׁיו
וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־
בְּנֹתָיו וְאֶת־כָּל־

נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת־
מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־
בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל־
קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ
אֶל־אֶרֶץ מִפְּנֵי
יַעֲקֹב אָחִיו׃ כִּי־
הָיָה רְכוּשָׁם רָב
מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא
יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם
לָשֵׂאת אֹתָם
מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם׃ וַיֵּשֶׁב
עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר
עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃
וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו
אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר
שֵׂעִיר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת
בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז
בֶּן־עָדָה אֵשֶׁת
עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־

בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז
תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ
וְגַעְתָּם וּקְנַז׃
וְתִמְנַע הָיְתָה פִילֶגֶשׁ
לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו
וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת־
עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי
עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃
וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה
וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ
בְּנֵי בָשְׂמַת אֵשֶׁת
עֵשָׂו׃ וְאֵלֶּה הָיוּ
בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת־
עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן
אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד
לְעֵשָׂו אֶת־יְעִישׁ
וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־
קֹרַח׃ אֵלֶּה אַלּוּפֵי

כל אורייתא כתב אלון בר מן ב ויחי עשו בן ארבעים אילן כתב עשו לקח את נשיו אילון כתב ׃ וכל נביאיא וכתוביא דכותיה כתב אילון בר מן
ה כתבין אילון ויהי גבולם מחלף ויאספו כל בעלי שכם ויסף עוד געל והלפת משם והליאה ׃ ואלה יז ר״א פסוק בתורה וסימנהון ימי שני חיי ישמעאל
ואלה היו ואלה בני רעואל וחברו ואלה בני אהליבמה ואלה בני שובל ואלה בני צבעון ואלה בני ענה ואלה בני דישן ואלה המלכים ואלה המשפטים
ואלה שמותם ואלה בני שותלח ואלה פקודי הלוי ואלה יעמדו על הקללה ׃ וכל שמות תולדות דכותהון ואלה בר מן ה אלוף ׃

בני עשו בני אליפז
בכור עשו אלוף
תימן אלוף אומר
אלוף צפו אלוף
קנז אלוף קרח
אלוף געתם אלוף
עמלק אלה אלופי
אליפז בארץ אדום
אלה בני עדה ואלה
בני רעואל בן עשו
אלוף נחת אלוף
זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה
אלופי רעואל
בארץ אדום אלה
בני בשמת אשת
עשו ואלה בני
אהליבמה אשת
עשו אלוף יעוש
אלוף יעלם אלוף

קרח אלה אלופי
אהליבמה בת
ענה אשת עשו
אלה בני עשו ואלה
אלופיהם הוא
אדום אלה
בני שעיר החרי
ישבי הארץ לוטן
ושובל וצבעון
וענה ודשון ואצר
ודישן אלה אלופי
החרי בני שעיר
בארץ אדום ויהיו
בני לוטן חרי והימם
ואחות לוטן תמנע
ואלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל
שפו ואונם ואלה
בני צבעון ואיה
וענה הוא ענה

אשר מצא את
הימם במדבר
ברעתו את החמרים
לצבעון אביו
ואלה בני ענה דשן
ואהליבמה בת
ענה ואלה בני דישן
חמדן ואשבן ויתרן
וכרן אלה בני אצר
בלהן וזעון ועקן
אלה בני דישן
עוץ וארן אלה
אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל
אלוף צבעון אלוף
ענה אלוף דשן
אלוף אצר אלוף
דישן אלה אלופי
החרי לאלפיהם
בארץ שעיר

ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל
וימלך באדום בלע
בן בעור ושם עירו
דנהבה וימת בלע
וימלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה
וימת יובב וימלך
תחתיו חשם
מארץ התימני
וימת חשם וימלך
תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין
בשדה מואב ושם
עירו עוית וימת
הדד וימלך תחתיו
שמלה ממשרקה

וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות
הנהר וימת שאול
וימלך תחתיו בעל
חנן בן עכבור וימת
בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדר
ושם עירו פעו ושם
אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי
זהב ואלה שמות
אלופי עשו
למשפחתם למקמתם
בשמתם אלוף
תמנע אלוף עלוה
אלוף יתת אלוף
אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן
אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר

אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי
אדום למשבתם
בארץ אחזתם הוא
עשו אבי אדום

וישב יעקב בארץ
מגורי אביו בארץ
כנען אלה תלדות
יעקב יוסף בן שבע
עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן
והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה
אל אביהם וישראל
אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו

וסימנהון וישל יהוה מעליך החרבות ויאסף יהושע וילך אבימלך בן ירבעל הנה געה
בן עבד הנה הג יהוה וילך רחבעם דדברי הימים ○ והנה אנחנו ג׳ מאלמים אלמים בקדש כבשיו ריע ○

תעה ג׳ וימצאהו איש או חמור תעה
אדם תועה מדרך ○ בתריה מלו ○ ותריו
כתב תעו וידעו תעו רוח עם תעו ○

כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ וַיִּרְאוּ
אֶחָיו כִּי־אֹתוֹ אָהַב
אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו
וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא
יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃
וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם
וַיַּגֵּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ
עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים
בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה
קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־
נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה
אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ
לַאֲלֻמָּתִי׃ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ
תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־
מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ
וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא
אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו
וְעַל־דְּבָרָיו׃ וַיַּחֲלֹם
עוֹד חֲלוֹם אַחֵר
וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי
חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ
וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים
מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ וַיְסַפֵּר
אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו
וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ
הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי
וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃
וַיְקַנְאוּ־בוֹ אֶחָיו
וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־
הַדָּבָר׃ וַיֵּלְכוּ אֶחָיו
לִרְעוֹת אֶת־צֹאן
אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־
יוֹסֵף הֲלוֹא אַחֶיךָ
רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה
וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר לוֹ לֶךְ־נָא
רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם
אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם
הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי
דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ
מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא
שְׁכֶמָה׃ וַיִּמְצָאֵהוּ
אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה
בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ
הָאִישׁ לֵאמֹר מַה־
תְּבַקֵּשׁ׃ וַיֹּאמֶר
אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ

לשלם בשלם שלם ה׳ חסר ולא יכלו דברו ויעש שמואל וישם דמי מלחמה וישל אחריו ויהודה סתו
חכמת כי מי יחמל עליך נביאי ישראל ב׳ כן ○○ ויוספו עוד שנא אתו וישל אחריו ויוספר מכל ○
הבעלים פלשתים וישמשון פלשתים דדברי הימים ויסיפו פתבגו ○ ויוסיפו עוד לחטא לו מלו ○
ושארה כתב ויספר ○ ד׳ חסר בלשב והשבני דבר והשבני והראני השבני ואשובה ואל תשבני ביום
לכה ד׳ מלי בסיף וסימנהון לכה נשקה את אבינו לכה ואשלחך אליהם לכה נכרתה ולכה אפוא ○○

וישאלהו ג׳ וסימנהון האיש לאמר
וילכד נער מאנשי המלך בביתו בסותרי ○
והשבני ב׳ לך נא ראה או אדבר והשיבני ○
נצבה ב׳ וגם נצבה בית נתיבות נצבה ○

והשליכו ג̇ וסימנהון אל הבור הזה
מעליכם את כל פשע איש שקוצי עיניו ס

ונראה ד̇ וסימנהון [illegible]
ובטרם ג̇ וסימנהון ויראו אתו מרחק בטרם אצרך בבטן [illegible] אלהיכם כבוד בטרם ס

הגידה נא לי איפה
הם רעים ויאמר
האיש נסעו מזה
כי שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך
יוסף אחר אחיו
וימצאם בדתן
ויראו אתו מרחק
ובטרם יקרב
אליהם ויתנכלו
אתו להמיתו
ויאמרו איש אל
אחיו הנה בעל
החלמות הלזה
בא ועתה לכו
ונהרגהו ונשלכהו
באחד הברות
ואמרנו חיה רעה
אכלתהו ונראה
מה יהיו חלמתיו

וישמע ראובן
ויצלהו מידם ויאמר
לא נכנו נפש ויאמר
אלהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה
אשר במדבר ויד
אל תשלחו בו למען
הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו
ויהי כאשר בא
יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף
את כתנתו את
כתנת הפסים אשר
עליו ויקחהו
וישלכו אתו הברה
והבור רק אין בו
מים וישבו לאכל
לחם וישאו עיניהם

ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת וצרי
ולט הולכים להוריד
מצרימה ויאמר
יהודה אל אחיו
מה בצע כי נהרג
את אחינו וכסינו
את דמו לכו ונמכרנו
לישמעאלים וידנו
אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא
וישמעו אחיו
ויעברו אנשים
מדינים סחרים
וימשכו ויעלו את
יוסף מן הבור
וימכרו את יוסף
לישמעאלים

איפה ט̇ כתב ה̇ וחד ואיפה וסימנהון איפה הם רעים איפה האנשים איפה שמואל ודוד
איפה הוא ויאמרו איפה אתם וידמיהו אלה איפה הם איפה לקטת היום איפה היותה ואיפה ישרים ס
וד̇ כתבין אפו ואיה אפו דינו אפו ואם לא אפו מי יתן אפו ס ושארה אפוא כתבין ס
באחד יא̇ בטע מלרע והשלום לו והנה ארחת ותאמר לנעריה ואנכי מעשיהם קול שמועה ויקם יונה
ואם משפחת מצרים והחלות ממשכה ובוה מנעריה בערב היא ס וכל מלכים ויחזקאל דכות בר מן ב̇ מלרע
והשמועה והעפירה ס

ויפשיטו ב̇ את יוסף ואת כליך
כסדייה חסי ס והבור ב̇ והבור רק אשר
תשליך שם ישמעאלים בדתן ב̇ וימצאם
ויגד לו לאמר ס וצרי ב̇ בתרי לישנ
נכאת גרדלהון וצרי ס

בעשרים כסף
ויביאו את יוסף
מצרימה׃ וישב
ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו׃
וישב אל אחיו וי
ויאמר הילד איננו
ואני אנה אני בא׃
ויקחו את כתנת
יוסף וישחטו שעי
שעיר עזים ויטבלו
את הכתנת בדם׃
וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו
זאת מצאנו הכר
נא הכתנת בנך
הוא אם לא׃ ויכירה
ויאמר כתנת בני

חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף׃
ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו
ויתאבל על בנו ימים
רבים׃ ויקמו כל בניו
וכל בנתיו לנחמו
וימאן להתנחם וי
ויאמר כי ארד אל
בני אבל שאלה
ויבך אתו אביו׃
והמדנים מכרו אתו
אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר
הטבחים׃

ויהי בעת ההוא וי
וירד יהודה מאת
אחיו ויט עד איש
עדלמי ושמו חירה׃
וירא שם יהודה

בת איש כנעני ושמו
שוע ויקחה ויבא
אליה׃ ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו
ער׃ ותהר עוד ותלד
בן ותקרא את ש
שמו אונן׃ ותסף
עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה׃
והיה בכזיב בלדתה
אתו׃ ויקח יהודה
אשה לער בכורו
ושמה תמר׃ ויהי
ער בכור יהודה
רע בעיני יהוה וי
וימתהו יהוה׃ וי
ויאמר יהודה לאונן
בא אל אשת אחיך
ויבם אתה והקם
זרע לאחיך׃ וידע

אונן כי לא לו יהיה
הזרע והיה אם
בא אל אשת אחיו
ושחת ארצה לבלתי
נתן זרע לאחיו׃
וירע בעיני יהוה
אשר עשה וימת
גם אתו׃ ויאמר
יהודה לתמר כלתו
שבי אלמנה בית
אביך עד יגדל
שלה בני כי אמר
פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר
ותשב בית אביה׃
וירבו הימים ותמת
בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה
ויעל על גזזי צאנו
הוא וחירה רעהו
העדלמי תמנתה׃
ויגד לתמר לאמר
הנה חמיך עלה
תמנתה לגז צאנו׃
ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף
ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר
על דרך תמנתה׃
כי ראתה כי גדל
שלה והוא לא נתנה
לו לאשה׃ ויראה
יהודה ויחשבה
לזונה כי כסתה
פניה׃ ויט אליה
אל הדרך ויאמר
הבה נא אבוא
אליך כי לא ידע
כי כלתו הוא
ותאמר מה תתן
לי כי תבוא אלי׃
ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן
ערבון עד שלחך׃
ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך
ותאמר חתמך
ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן
לה ויבא אליה
ותהר לו׃ ותקם
ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה׃
וישלח יהודה את
גדי העזים ביד
רעהו העדלמי
לקחת הערבון
מיד האשה ולא

אל יהודה ה̇ וחד ואל יהודה וסימנהון וישב אל יהודה הנני מביא אל ויהי לתקופת השנה ויע
ואומר למלך דעזרא וחבירו ס וחד ואלה הדברים ס מקמה ה̇ וישאל את אנשי אלהים הבין דרכה ס
ובשטף עבר כלה ס

הוציאוה ג̇ וסימנהון ויהי כמשלש
יצאו מבבל ברחו ויוציא יהוידע דדברי הימ׳ ס

מְצָאָהּ׃ וַיִּשְׁאַל
אֶת־אַנְשֵׁי מְקֹמָהּ
לֵאמֹר אַיֵּה
הַקְּדֵשָׁה הִוא
בָעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ
וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה
בָזֶה קְדֵשָׁה׃ וַיָּשָׁב
אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם
אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם
אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה
בָזֶה קְדֵשָׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־
לָהּ פֶּן נִהְיֶה לָבוּז
הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי
הַזֶּה וְאַתָּה לֹא
מְצָאתָהּ׃ וַיְהִי
כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים
וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר
זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ

וְגַם הִנֵּה הָרָה
לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ
וְתִשָּׂרֵף׃ הִוא
מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה
אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר
לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה
לּוֹ אָנֹכִי הָרָה
וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא
לְמִי הַחֹתֶמֶת
וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה
הָאֵלֶּה׃ וַיַּכֵּר יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר צָדְקָה
מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־
נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי
וְלֹא־יָסַף עוֹד
לְדַעְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּעֵת
לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים
בְּבִטְנָהּ׃ וַיְהִי
בְלִדְתָּהּ וַיִּתֶּן־יָד

וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת
וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ
שָׁנִי לֵאמֹר זֶה
יָצָא רִאשֹׁנָה׃ וַיְהִי
כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה
יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר
מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ
פָּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
פָּרֶץ׃ וְאַחַר יָצָא
אָחִיו אֲשֶׁר עַל־
יָדוֹ הַשָּׁנִי וַיִּקְרָא
שְׁמוֹ זָרַח׃

וְיוֹסֵף הוּרַד
מִצְרָיְמָה וַיִּקְנֵהוּ
פּוֹטִיפַר סְרִיס
פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים
אִישׁ מִצְרִי מִיַּד
הַיִּשְׁמְעֵאלִים
אֲשֶׁר הוֹרִדֻהוּ
שָׁמָּה׃ וַיְהִי יְהוָה

ויגד כ̇ד̇ לאברהם לרבקה לתמר ללבן ליהודה למלך מצרים ליהושע לאבימלך לאבימלך הכרמלה
במזות גת ברוך יהוה חלאמה כוכה ליואב ריצפה בת איה הנה ארניה כי נס יואב כי הלך שמעי
הנה בורחו ויבא אלישע דמשק ויגד לבית דוד ויגד לדויד דדברי הימים ס לבוז ב̇ פן נהיה ונערה לב ס

היא ג̇ ראש פסוק הוא מוצאת והנא
היא לא יהיה לכם לסיר היא החיותי ס
הורד ב̇ וסימנ׳ ויוסף הורד מצרימה
החיי שאול ס

חשך ד׳ וסימנהון איננו גדול בבית כי חשך יואב את העם הנה חשך אדני ואת עבדו חשך
ובהתפנות יפלס נתיב מודיע בלי חשך ס בתריה קמ׳ ס בבגדו ב׳ בתרי׳ לשנ׳ ותתפשהו אם רעה בעינ׳ ס

אוכל ד׳ מלי וסימנהון ויעזב כל אש
כאשר יאכלם הרעב כל מביריך ואנס
גם איש שלומי ס

אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ
מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית
אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃
וַיַּרְא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה
אִתּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־
הוּא עֹשֶׂה יְהוָה
מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ׃ וַיִּמְצָא
יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו
וַיְשָׁרֶת אֹתוֹ
וַיַּפְקִדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ
וְכָל־יֶשׁ־לוֹ נָתַן
בְּיָדוֹ׃ וַיְהִי מֵאָז
הִפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ
וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יֶשׁ־
לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה
אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי
בִּגְלַל יוֹסֵף וַיְהִי
בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־
אֲשֶׁר יֶשׁ־לוֹ בַּבַּיִת
וּבַשָּׂדֶה׃ וַיַּעֲזֹב

כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַד־
יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אִתּוֹ
מְאוּמָה כִּי אִם־
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוּא
אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף
יְפֵה־תֹאַר וִיפֵה
מַרְאֶה׃ וַיְהִי אַחַר
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַתִּשָּׂא אֵשֶׁת־
אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ
אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר
שִׁכְבָה עִמִּי׃ וַיְמָאֵן
וַיֹּאמֶר אֶל־אֵשֶׁת
אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־
יָדַע אִתִּי מַה־
בַּבָּיִת וְכֹל אֲשֶׁר־
יֶשׁ־לוֹ נָתַן בְּיָדִי׃
אֵינֶנּוּ גָדוֹל בַּבַּיִת
הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־
חָשַׂךְ מִמֶּנִּי מְאוּמָה

כִּי אִם־אוֹתָךְ בַּאֲשֶׁר
אַתְּ־אִשְׁתּוֹ וְאֵיךְ
אֶעֱשֶׂה הָרָעָה
הַגְּדֹלָה הַזֹּאת
וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים׃
וַיְהִי כְּדַבְּרָהּ אֶל־
יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא־
שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב
אֶצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּהּ׃
וַיְהִי כְּהַיּוֹם הַזֶּה
וַיָּבֹא הַבַּיְתָה
לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ
וְאֵין אִישׁ מֵאַנְשֵׁי
הַבַּיִת שָׁם בַּבָּיִת׃
וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ
לֵאמֹר שִׁכְבָה עִמִּי
וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ
וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃
וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ כִּי־
עָזַב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ

ואין איש ג׳ וסימנהון ויהי כהיום הזה ומקורו שם רשפטי עבריה אנחנו מביור ולו הלה בן ושמו
וארא ואין איש מדוע באתי הצדיק אבד ס ויפקדהו ד׳ חס׳ בלשנ׳ וימצא יוסף חן ויבאו אל המלך חצרה
ויהי הוא בשער ויפקדו את ירמיהו ס עיניה ה׳ ויפקח אלהים ותשא רבקה ותשא אשת ותשם בפוך
ותעגבה ס

הרעה הגדולה הזאת ג׳ וסימנהון
ואיך אעשה הוא עשה לנו אל אודות
על מה דבר כאשר הבאתי ולכם ונשמע ס

הרימתי ג׳ וסימנהון הרימתי ידי אל יהוה כי הרימתי קולי [illegible]
[illegible]

משקה ד׳ וסימנהון וכל כלי משקה
והבירך חטאו משקה מלך הוו משקה

וַיָּנָס הַחוּצָה׃ וַתִּקְרָא
לְאַנְשֵׁי בֵיתָהּ
וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר
רְאוּ הֵבִיא לָנוּ
אִישׁ עִבְרִי לְצַחֶק
בָּנוּ בָּא אֵלַי לִשְׁכַּב
עִמִּי וָאֶקְרָא בְּקוֹל
גָּדוֹל׃ וַיְהִי כְשָׁמְעוֹ
כִּי הֲרִימֹתִי קוֹלִי
וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב
בִּגְדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה׃ וַתַּנַּח
בִּגְדוֹ אֶצְלָהּ עַד
בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל
בֵּיתוֹ׃ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו
כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
לֵאמֹר בָּא אֵלַי
הָעֶבֶד הָעִבְרִי
אֲשֶׁר הֵבֵאתָ לָּנוּ
לְצַחֶק בִּי׃ וַיְהִי

כַּהֲרִימִי קוֹלִי
וָאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ
אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה׃
וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אֲדֹנָיו
אֶת דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר דִּבְּרָה אֵלָיו
לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ׃
וַיִּחַר אַפּוֹ׃ וַיִּקַּח
אֲדֹנֵי יוֹסֵף אֹתוֹ׃
וַיִּתְּנֵהוּ אֶל בֵּית הַסֹּהַר
מְקוֹם אֲשֶׁר אֲסוּרֵי
הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים׃
וַיְהִי שָׁם בְּבֵית
הַסֹּהַר׃ וַיְהִי יְהוָה
אֶת יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו
חָסֶד וַיִּתֵּן חִנּוֹ׃
בְּעֵינֵי שַׂר בֵּית הַסֹּהַר׃
וַיִּתֵּן שַׂר בֵּית הַסֹּהַר
בְּיַד יוֹסֵף

אֵת כָּל הָאֲסִירִם
אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר
וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים
שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה׃
אֵין שַׂר בֵּית הַסֹּהַר
רֹאֶה אֶת כָּל מְאוּמָה
בְּיָדוֹ בַּאֲשֶׁר יְהוָה
אִתּוֹ וַאֲשֶׁר הוּא
עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ׃

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה חָטְאוּ
מַשְׁקֵה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וְהָאֹפֶה לַאֲדֹנֵיהֶם
לְמֶלֶךְ מִצְרָיִם׃
וַיִּקְצֹף פַּרְעֹה עַל
שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל
שַׂר הַמַּשְׁקִים וְעַל
שַׂר הָאוֹפִים׃
וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר

[illegible]

[illegible]

בית שר הטבחים
אל בית הסהר
מקום אשר יוסף
אסור שם ויפקד
שר הטבחים את
יוסף אתם וישרת
אתם ויהיו ימים
במשמר ויחלמו
חלום שניהם איש
חלמו בלילה
אחד איש כפתרון
חלמו המשקה
והאפה אשר
למלך מצרים אשר
אסורים בבית
הסהר ויבא אליהם
יוסף בבקר וירא
אתם והנם זעפים
וישאל את סריסי
פרעה אשר אתו

אתו במשמר בית
אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום
ויאמרו אליו חלום
חלמנו ופתר אין
אתו ויאמר אלהם
יוסף הלוא לאלהים
פתרנים ספרו נא
לי ויספר שר
המשקים את חלמו
ליוסף ויאמר לו
בחלומי והנה גפן
לפני ובגפן שלשה
שריגם והוא
כפרחת עלתה נצה
הבשילו אשכלתיה
ענבים וכוס פרעה
בידי ואקח את
הענבים ואשחט
אתם אל כוס

פרעה ואתן את
הכוס על כף פרעה
ויאמר לו יוסף זה
פתרנו שלשת
השרגים שלשת
ימים הם בעוד
שלשת ימים ישא
פרעה את ראשך
והשיבך על כנך
ונתת כוס פרעה
בידו כמשפט
הראשון אשר היית
משקהו כי אם
זכרתני אתך כאשר
ייטב לך ועשית
נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה
והוצאתני מן הבית
הזה כי גנב גנבתי
מארץ העברים

[illegible]

מאכל ומאכל ד וסימנהון ובסל העליון
ומאכל שלחנו וחבירו ווהמתו היתה לחם ס

הלדת ג ב חסר וחד מלא וסימנהון
הלדת את פרעה ומולדותיך ביום ושל אהרן ס
מעניע מלא ס

ולא זכר ג וסימנהון שר המשקים
ולא זכר יואש המלך ולא זכר הדום רגליו ס

וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי
מְאוּמָה כִּי־שָׂמוּ
אֹתִי בַּבּוֹר׃ וַיַּרְא
שַׂר־הָאֹפִים כִּי טוֹב
פָּתָר וַיֹּאמֶר אֶל־
יוֹסֵף אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי
וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סַלֵּי
חֹרִי עַל־רֹאשִׁי׃
וּבַסַּל הָעֶלְיוֹן מִכֹּל
מַאֲכַל פַּרְעֹה
מַעֲשֵׂה אֹפֶה וְהָעוֹף
אֹכֵל אֹתָם מִן־
הַסַּל מֵעַל רֹאשִׁי׃
וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
זֶה פִּתְרֹנוֹ שְׁלֹשֶׁת
הַסַּלִּים שְׁלֹשֶׁת
יָמִים הֵם׃ בְּעוֹד
שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא
פַרְעֹה אֶת־רֹאשְׁךָ
מֵעָלֶיךָ וְתָלָה

אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל
הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ
מֵעָלֶיךָ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הֻלֶּדֶת
אֶת־פַּרְעֹה וַיַּעַשׂ
מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו
וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ
שַׂר הַמַּשְׁקִים וְאֶת־
רֹאשׁ שַׂר הָאֹפִים
בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ וַיָּשֶׁב
אֶת־שַׂר הַמַּשְׁקִים
עַל־מַשְׁקֵהוּ וַיִּתֵּן
הַכּוֹס עַל־כַּף פַּרְעֹה׃
וְאֵת שַׂר הָאֹפִים
תָּלָה כַּאֲשֶׁר פָּתַר
לָהֶם יוֹסֵף׃ וְלֹא־
זָכַר שַׂר־הַמַּשְׁקִים
אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכָּחֵהוּ׃

קיב

פרש

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם

יָמִים וּפַרְעֹה חֹלֵם
וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַיְאֹר׃
וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר
עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת
יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאֹת
בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה
בָּאָחוּ׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע
פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת
אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיְאֹר
רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת
בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה
אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל־
שְׂפַת הַיְאֹר׃ וַתֹּאכַלְנָה
הַפָּרוֹת רָעוֹת
הַמַּרְאֶה וְדַקֹּת
הַבָּשָׂר אֵת שֶׁבַע
הַפָּרוֹת יְפֹת הַמַּרְאֶה
וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה׃ וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם
שֵׁנִית וְהִנֵּה שֶׁבַע

ראשי כה והנה שלשה סלי והעוף אכל מזלפות ראשי אם גליתני ויאמר אל אביו שנים כו כן המריצה
כי יתן ראשי וישלח תבנית ראתה יהודה מגן תערך לפני רבו משערות מעוז ראשי וחבירו עצמו משערות
יהלמני צדיק אם רשעתי גם אנכי ככם כבודי מעליה בהלו נרו והיכתם את ראשי וכשמעי שמאלו תחת צפון ס
ואת ראש ב וסימ׳ ויהי ביום השלישי ותיניה דפסוקה ואת ראש איש בשית סס ראשך ד וסימנ
ותלה אותך והיו שמיך יברכך יהוה בידי בכל עת יהיו בגדיך ס

פותר ד ב קמצ ותריו פת וסימנ
וירא שר האפים איש כחלמו פותר
ויהי כאשר פותר ואת שר האפים ס

ג׳ זוגין מן תריו יקפיו חד קמץ וחד פת׳ וסימניהון ויישן ויחלם וישכב ויישן תחת באו עם
לא תנחל בנחלתך אשר תנחל נקם אקח ואותך אקח ○ ואני שמעתי ב׳ עליך לאמר ולא אבין ○

בלילה ג׳ רפי וסימניהון ויחלמו חלום
שניהם ונחלמה חלום ואתה ברחמיך ○

שִׁבֳּלִים עֹלוֹת בְּקָנֶה
אֶחָד בְּרִיאוֹת
וְטֹבוֹת׃ וְהִנֵּה שֶׁבַע
שִׁבֳּלִים דַּקּוֹת
וּשְׁדוּפֹת קָדִים
צֹמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃
וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבֳּלִים
הַדַּקּוֹת אֵת שֶׁבַע
הַשִּׁבֳּלִים הַבְּרִיאוֹת
וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ
פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם
רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח
וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־
חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
וְאֶת־כָּל־חֲכָמֶיהָ
וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם
אֶת־חֲלֹמוֹ וְאֵין
פּוֹתֵר אוֹתָם לְפַרְעֹה׃
וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים

אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר
אֶת־חֲטָאַי אֲנִי
מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ פַּרְעֹה
קָצַף עַל־עֲבָדָיו
וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר
בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים
אֹתִי וְאֵת שַׂר
הָאֹפִים׃ וַנַּחַלְמָה
חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד
אֲנִי וָהוּא אִישׁ
כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃
וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר
עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר
הַטַּבָּחִים וַנְּסַפֶּר־לוֹ
וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־
חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ
כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן
הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב
עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃

וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא
אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ
מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף
שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־
פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם
חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין
אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי
עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע
חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃
וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה
לֵאמֹר בִּלְעָדָי אֱלֹהִים
יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃
וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל־
יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנְנִי
עֹמֵד עַל־שְׂפַת הַיְאֹר׃
וְהִנֵּה מִן־הַיְאֹר
עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת
בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת
תֹּאַר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃

שלום י׳ לך כאראה ב׳ כי אלהים יענה וכל בניך למודי כי שלום אמת ודרשו את שלום החפץ שלום עבדו כי קנאתי שאלו שלום לדעת את שלום אלהי ○
שמיעה עליך יב׳ ואני שמעתי עליך וישמיע על ותוהקה הזכירו לגוים מהקיר טור לשמע על דברי ודרשו אל תשמע ולבית הרכבים שאו נס בארץ והשמיעו
עליך קולם השמיעו על ארמנות ואת זעקתם שמעת ○ בריאות ג׳ מלו וסימניהון ויישן ויחלם ותבלענה קדמיה והנה מן היאר כתראה ○
ד׳ זוג מטעין כעינ׳ חד תביר וחד זקף שמשא מספר עזרא הששי ○ ויספר שר המשקים וידבר שר ה׳ ועשיתם שעיר ועשיתם כיום והנער שמואל והנער א׳ ○
ויכו ויבו ○

והנה שבע פרות
אחרות עלות
אחריהן דלות ורעות
תאר מאד
ורקות בשר לא
ראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים לרע׃
ותאכלנה הפרות
הרקות והרעות
את שבע הפרות
הראשנות הבריאת׃
ותבאנה אל קרבנה
ולא נודע כי באו
אל קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה
ואיקץ׃ וארא
בחלמי והנה שבע
שבלים עלת
בקנה אחד מלאת
טבות׃ והנה שבע

שבלים צנמות דקות
שדפות קדים
צמחות אחריהם׃
ותבלען השבלים
הדקת את שבע
השבלים הטבות
ואמר אל החרטמים
ואין מגיד לי׃
ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד
הוא את אשר
האלהים עשה
הגיד לפרעה׃ שבע
פרות הטבת שבע
שנים הנה ושבע
השבלים הטבת
שבע שנים הנה
חלום אחד הוא׃
ושבע הפרות
הרקות והרעות

העלת אחריהן
שבע שנים הנה
ושבע השבלים
הרקות שדפות
הקדים יהיו שבע
שני רעב׃ הוא
הדבר אשר דברתי
אל פרעה אשר
האלהים עשה
הראה את פרעה׃
הנה שבע שנים
באות שבע גדול
בכל ארץ מצרים׃
וקמו שבע שני
רעב אחריהן
ונשכח כל השבע
בארץ מצרים
וכלה הרעב את
הארץ׃ ולא יודע
השבע בארץ

[illegible]

מפני הרעב ההוא
אחרי כן כי כבד
הוא מאד ועל
השנות החלום אל
פרעה פעמים כי
נכון הדבר מעם
האלהים וממהר
האלהים לעשתו
ועתה ירא פרעה
איש נבון וחכם
וישיתהו על ארץ
מצרים יעשה
פרעה ויפקד
פקדים על הארץ
וחמש את ארץ
מצרים בשבע
שני השבע
ויקבצו את כל
אכל השנים הטבות
הבאת האלה

ויצברו בר תחת יד
פרעה אכל בערים
ושמרו והיה ה
אכל לפקדון
לארץ לשבע שני
הרעב אשר תהיין
בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ
ברעב וייטב ה
דבר בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו
ויאמר פרעה אל
עבדיו הנמצא
כזה איש אשר
רוח אלהים בו
ויאמר פרעה אל
יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך
את כל זאת אין
נבון וחכם כמוך

אתה תהיה על
ביתי ועל פיך ישק
כל עמי רק הכסא
אגדל ממך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה
נתתי אתך על כל
ארץ מצרים ויסר
פרעה את טבעתו
מעל ידו ויתן אתה
על יד יוסף וילבש
אתו בגדי שש
וישם רבד הזהב
על צוארו וירכב
אתו במרכבת ה
משנה אשר לו
ויקראו לפניו
אברך ונתון אתו
על כל ארץ מצרים
ויאמר פרעה
אל יוסף אני פרעה

[illegible]

ג̇ זוג̇ בחד ענ̇ מטע קדמיה היו ותנינה היה וסימנהון ויקבץ את כל אכל ותכלינה שבע למחלי אלעזר ולא היה וימת אלעזר ולא היו ס וחד פסוק סימן היו היה ודבר יהוה ס

על כל פני הארץ ועל כל פני הארץ ב̇
והרעב היה ישגו צאני בכל ההרים ס

וּבִלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים
אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת
רַגְלוֹ בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַיִּקְרָא
פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף
צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן
לוֹ אֶת אָסְנַת בַּת
פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן
לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף
עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְיוֹסֵף בֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם
וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי
פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל
אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַתַּעַשׂ
הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע
שְׁנֵי הַשָּׂבָע לִקְמָצִים׃
וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל
שֶׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר
הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּתֶּן אֹכֶל בֶּעָרִים
אֹכֶל שְׂדֵה הָעִיר
אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ
נָתַן בְּתוֹכָהּ׃ וַיִּצְבֹּר
יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם
הַרְבֵּה מְאֹד עַד
כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי
אֵין מִסְפָּר׃ וּלְיוֹסֵף
יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים
בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת
הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה
לּוֹ אָסְנַת בַּת פּוֹטִי פֶרַע
כֹּהֵן אוֹן׃ וַיִּקְרָא
יוֹסֵף אֶת שֵׁם
הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי
נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת
כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל
בֵּית אָבִי׃ וְאֵת שֵׁם
הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם
כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים
בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃ וַתִּכְלֶינָה
שֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע
אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַתְּחִלֶּינָה
שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב
לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר
יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב
בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל
אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה
לָחֶם׃ וַתִּרְעַב כָּל
אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק
הָעָם אֶל פַּרְעֹה
לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ
אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר
יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃
וְהָרָעָב הָיָה עַל
כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח
יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר

ואת מל בית ט̇ וסימנהון ויקרא יוסף את שם וומלבל יוסף ואת אביך ואת אמך וישלח המלך לקרא וישמע עליהם וישרף את בית יהוה והבידו כי כאשר ידבק ואקח את יאוניה ס ס
ואת שם ד̇ וסימנהון השני קרא אפרים אהרן תכתב ואת שם קדשי אוריע לא תהללו עוד ס
כל קריה סביבתיה חס ו̇ וכל יחזקאל סביבותיה חולופהון מלין ס

און ג̇ מלי וסימנהון וליוסף ילד
ויקח קרח ויאמר אפרים אך עשרתי ס
ויצבר ב̇ וסימנ̇ יוסף בר עפר וילדיו ס

77

וכל הארץ ה׳ וסימנהון באו מצרימה
וכל הארץ בכים באו ביער הזאת מבקשים ס

לשבר אכל ד׳ ויאמרו אליו לא אדני
ירד ירדנו וירא יוסף וכסף אחר ס

הכרהו ב׳ וסימנ׳ ויכר יוסף את אחיו
וישאו את עיניהם ס קדמיה כת׳ הכרהו
בתרייה הכירהו ס

בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר ׳׳׳
לְמִצְרַיִם וַיֶּחֱזַק
הָרָעָב בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וְכָל הָאָרֶץ ה׳ ד׳ מג ראש פסוק
בָּאוּ מִצְרַיְמָה׃
לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף ל׳
כִּי חָזַק הָרָעָב׃ ה׳
בְּכָל הָאָרֶץ וַיַּרְא
יַעֲקֹב כִּי יֶשׁ שֶׁבֶר ל׳ בתו׳
בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה ל׳
תִּתְרָאוּ׃ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי
יֵשׁ שֶׁבֶר בְּמִצְרָיִם
רְדוּ שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ ל׳ חס
לָנוּ מִשָּׁם וְנִחְיֶה ל׳ ב׳
וְלֹא נָמוּת׃ וַיֵּרְדוּ ב׳ וחד
אֲחֵי יוֹסֵף עֲשָׂרָה
לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם׃
וְאֶת בִּנְיָמִין אֲחִי ז׳ מלא

יוֹסֵף לֹא שָׁלַח׃ ו׳
יַעֲקֹב אֶת אֶחָיו
כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאֶנּוּ
אָסוֹן׃ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי ב׳ חד חסר
יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר וחד כתב ביוד
בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי
הָיָה הָרָעָב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן׃ וְיוֹסֵף הוּא ו׳
הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ
הוּא הַמַּשְׁבִּיר׃
לְכָל עַם הָאָרֶץ
וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם ב׳
אָרְצָה׃ וַיַּרְא יוֹסֵף
אֶת אֶחָיו וַיַּכִּרֵם
וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם י׳ מלי
וַיְדַבֵּר אִתָּם קָשׁוֹת בתו׳
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם ט׳ פסוק בסיפ׳ אית
מֵאַיִן בָּאתֶם ו׳׳ בה׳
וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ מלין קדמ׳ מלו׳ ותני׳ חס

כְּנַעַן לִשְׁבָּר אֹכֶל׃
וַיַּכֵּר יוֹסֵף אֶת ׳׳
אֶחָיו וְהֵם לֹא ׳׳ ל׳ וחד ולא
הִכִּרֻהוּ׃ וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף הכירהו
אֵת הַחֲלֹמוֹת אֲשֶׁר
חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים ׳׳
אַתֶּם לִרְאוֹת אֶת
עֶרְוַת הָאָרֶץ בָּאתֶם׃ ב׳
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא
אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ
לִשְׁבָּר אֹכֶל׃ כֻּלָּנוּ
בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָחְנוּ ג׳ חד קמ׳
כֵּנִים אֲנַחְנוּ לֹא׳ רב׳ פת׳
הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים׃ ותרוי ונחנו
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא
כִּי עֶרְוַת הָאָרֶץ ב׳
בָּאתֶם לִרְאוֹת׃
וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר
עֲבָדֶיךָ אַחִים׃ פסק

אליהם יז מלי בתורה וישל[illegible]ן האנשים לאנו כל שמעו נא לכה ואשלחך ובטרם יקרב ויבא אליהם יוסף ויתנכר אליהם ויאמר אליהם אביהם ויאמר
אליהם דנו הובר רשמיטה ולהורת דינו ושבר ויבא משה ואהרן ויעילו קח את המטה ויאמר אליהם לינו פה הוויתם כל נקבה אם תעשון נביא אקים להם
בן סורר ומורה וכלות אליהם ס נחנו ג׳ א׳ קמ׳ וב׳ פת׳ וסימנהון כלנו בני איש אחד נחנו נעבר חלוצים נחנו פשענו. ותרוי׳ ונחנו מה חבירו׳ וחד ונחנו עליו ס
בר ז׳ וסימנהון וירדו אחי יוסף ויינו יוסף וימלאו ומלאו הגרנות והשבת ונפתחה יעטפו בר מנע בר באין אלפים ס

אנחנו בני איש
אחד בארץ כנען
והנה הקטן את
אבינו היום והאחד
איננו ויאמר אלהם
יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר
מרגלים אתם
בזאת תבחנו חי
פרעה אם תצאו
מזה כי אם בבוא
אחיכם הקטן
הנה שלחו מכם
אחד ויקח את
אחיכם ואתם
האסרו ויבחנו
דבריכם האמת
אתכם ואם לא
חי פרעה כי מרגלים
אתם ויאסף אתם

אל משמר שלשת
ימים ויאמר אלהם
יוסף ביום השלישי
זאת עשו וחיו את
האלהים אני ירא
אם כנים אתם אחיכם
אחד יאסר בבית
משמרכם ואתם
לכו הביאו שבר
רעבון בתיכם ואת
אחיכם הקטן
תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ולא תמותו
ויעשו כן ויאמרו
איש אל אחיו
אבל אשמים
אנחנו על אחינו
אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו

על כן באה אלינו
הצרה הזאת ויען
ראובן אתם לאמר
הלוא אמרתי
אליכם לאמר אל
תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו
הנה נדרש
והם לא ידעו כי
שמע יוסף כי
המליץ בינתם
ויסב מעליהם ויבך
וישב אלהם וידבר
אלהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר
אתו לעיניהם ויצו
יוסף וימלאו את
כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל
שקו ולתת להם

79

צדה לדרך ויעש
להם כן וישאו את
שברם על חמריהם
וילכו משם ויפתח
האחד את שקו
לתת מספוא לחמרו
במלון וירא את
כספו והנה הוא
בפי אמתחתו׃
ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם
הנה באמתחתי
ויצא לבם ויחרדו
איש אל אחיו
לאמר מה זאת
עשה אלהים לנו׃
ויבאו אל יעקב
אביהם ארצה
כנען ויגידו לו את
כל הקרת אתם

לאמר׃ דבר האיש
אדני הארץ אתנו
קשות ויתן אתנו
כמרגלים את הארץ׃
ונאמר אליו כנים
אנחנו לא היינו
מרגלים׃ שנים עשר
אנחנו אחים בני
אבינו האחד איננו
והקטן היום את
אבינו בארץ כנען׃
ויאמר אלינו האיש
אדני הארץ בזאת
אדע כי כנים אתם
אחיכם האחד
הניחו אתי ואת
רעבון בתיכם קחו
ולכו׃ והביאו את
אחיכם הקטן אלי
ואדעה כי לא

מרגלים אתם כי
כנים אתם את
אחיכם אתן לכם
ואת הארץ תסחרו׃
ויהי הם מריקים
שקיהם והנה איש
צרור כספו בשקו
ויראו את צררות
כספיהם המה
ואביהם וייראו׃
ויאמר אלהם יעקב
אביהם אתי שכלתם
יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימן
תקחו עלי היו כלנה׃
ויאמר ראובן אל
אביו לאמר את
שני בני תמית אם
לא אביאנו אליך
תנה אתו על ידי

נרדה ג׳ וסימנהון הבה נרדה ונבלה
אחרי פלשתים לילה ונשברה לך אכל׃

לולא ד׳ כתב א׳ וסימנהון התמהמהנו
הרשתם בעגלתי דברת האזנתי׃

ונקומה ג׳ ומל׳ וסימנהון ונעלה בית
אל שלחה הנער ונקומה עליה למלחמה׃

80

וַאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר לֹא יֵרֵד בְּנִי
עִמָּכֶם כִּי אָחִיו
מֵת וְהוּא לְבַדּוֹ
נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ
אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
תֵּלְכוּ בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת שֵׂיבָתִי בְּיָגוֹן
שְׁאוֹלָה׃ וְהָרָעָב
כָּבֵד בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לֶאֱכֹל
אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר
הֵבִיאוּ מִמִּצְרָיִם
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
אֲבִיהֶם שֻׁבוּ שִׁבְרוּ
לָנוּ מְעַט אֹכֶל׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה
לֵאמֹר הָעֵד הֵעִד
בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
לֹא תִרְאוּ פָנַי

בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃
אִם יֶשְׁךָ מְשַׁלֵּחַ
אֶת אָחִינוּ אִתָּנוּ
נֵרְדָה וְנִשְׁבְּרָה לְךָ
אֹכֶל׃ וְאִם אֵינְךָ
מְשַׁלֵּחַ לֹא נֵרֵד כִּי
הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ
לֹא תִרְאוּ פָנַי בִּלְתִּי
אֲחִיכֶם אִתְּכֶם׃
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
לָמָה הֲרֵעֹתֶם לִי
לְהַגִּיד לָאִישׁ הַעוֹד
לָכֶם אָח׃ וַיֹּאמְרוּ
שָׁאוֹל שָׁאַל הָאִישׁ
לָנוּ וּלְמוֹלַדְתֵּנוּ
לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם
חַי הֲיֵשׁ לָכֶם אָח
וַנַּגֶּד לוֹ עַל פִּי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הֲיָדוֹעַ נֵדַע כִּי

יֹאמַר הוֹרִידוּ אֶת
אֲחִיכֶם׃ וַיֹּאמֶר
יְהוּדָה אֶל יִשְׂרָאֵל
אָבִיו שִׁלְחָה הַנַּעַר
אִתִּי וְנָקוּמָה וְנֵלֵכָה
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת
גַּם אֲנַחְנוּ גַם אַתָּה
גַּם טַפֵּנוּ׃ אָנֹכִי
אֶעֶרְבֶנּוּ מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנּוּ
אִם לֹא הֲבִיאֹתִיו
אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ
וְחָטָאתִי לְךָ כָּל
הַיָּמִים׃ כִּי לוּלֵא
הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה
שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִם כֵּן
אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ
בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ

ד׳ עינינן דמיין קדמיא אות ביה א׳ בתריא לית ביה א׳ דמטעי וסימנהון וקראהו אסון ויאמר לא ירד וקראהו אסון והורדתם גם את זה ומקרהו אשר
את משאל ויהושיע את משל ודברי הימים ורפאו את שבר קדמיה ויחפרו בתריה נהרי הבארתי דשמואל הברתי ודברי הימים ס׳ ואם ג׳ רא פסו בסיפ
ואם לא ותאבה האשה ואם לא תשמעו אלינו ואם אינך משלח ס׳ הביאתיו ב׳ אליך והצגתיו והעליה דרכו ס׳ ותריו והביאותיו אל הארץ ונראה את פני ס׳
הידוע ג׳ וסימנהון נדע כי יאמר לא נדע כי כל נבל ני בעלים מיה ס׳

81

ואת בנימין ד וסימנהון אחי יוסף
אתי שכלתם ואל שדי ויקחו האנשים ס

הבא ג וחד והבא וסימנהון את האנשים
הבאנא ידך לך הביא העיר ס בתריה כתב יוד ס
וחד והבא מעט ס

והכן ג וסימנהון וטבח טבח והכן
לנ ביה שבעה וחביריו ס המושב ב בפי
ליהוה לבדו ס

לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש
נכאת ולט בטנים
ושקדים וכסף
משנה קחו בידכם
ואת הכסף המושב
בפי אמתחתיכם
תשיבו בידכם
אולי משגה הוא
ואת אחיכם קחו
וקומו שובו אל האיש
ואל שדי יתן לכם
רחמים לפני האיש
ושלח לכם את
אחיכם אחר ואת
בנימין ואני כאשר
שכלתי שכלתי
ויקחו האנשים
את המנחה הזאת
ומשנה כסף לקחו

בידם ואת בנימן
ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף
וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר
לאשר על ביתו
הבא את האנשים
הביתה וטבח טבח
והכן כי אתי יאכלו
האנשים בצהרים
ויעש האיש כאשר
אמר יוסף ויבא
האיש את האנשים
ביתה יוסף וייראו
האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף
השב באמתחתינו
בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל

עלינו ולהתנפל
עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת
חמרינו ויגשו אל
האיש אשר על
בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית
ויאמרו בי אדני
ירד ירדנו בתחלה
לשבר אכל ויהי
כי באנו אל המלון
ונפתחה את
אמתחתינו והנה
כסף איש בפי
אמתחתו כספנו
במשקלו ונשב
אתו בידנו וכסף
אחר הורדנו בידנו
לשבר אכל לא
ידענו מי שם כ

הביתה יט ויביאו האנשים ויפתח המגילות ויהי כהיום הבא את האנשים ויבא יוסף שנים בן ועתה שלח היעז תאספו אליך ויסדוז שם לבוא וישפטו
ויאמר אליו עבדים ועתה קחו וישלח דוד אל תמר למה היציתו עבדיך ויבאו עבדי אבשלום באה אתו הביתה וסעדה לך אתי הביתה ויורידהו מזה עליה
ויבא אלישע הביתה ויקם ויבא הביתה ס הורידה מצריים ד וסימנהון ויקם ד וירדו מצרים ויעקב ובניו ירדו ודוי הירדים מצרים ההלכים לרדת מצרים ס
מובאים ג ומלי וסימנהון אנחנו מובאים סבאים ממדבר מובאים לשחת הארץ ס חמרינו ב חד חסר וחד מלי ואת חמרינו יש להמורינו ס ס

[illegible]

כספנו באמתחתינו
ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם
ואלהי אביכם נתן
לכם מטמון
באמתחתיכם
כספכם בא אלי
ויוצא אלהם את
שמעון ויבא האיש
את האנשים ביתה
יוסף ויתן מים
וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם
ויכינו את המנחה
עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו
כי שם יאכלו לחם
ויבא יוסף הביתה
ויביאו לו את
המנחה אשר בידם

הביתה וישתחוו
לו ארצה וישאל
להם לשלום
ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר
אמרתם העודנו
חי ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו
וישתחו וישא
עיניו וירא את
בנימין אחיו בן אמו
ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר
אמרתם אלי ויאמר
אלהים יחנך בני
וימהר יוסף כי
נכמרו רחמיו אל
אחיו ויבקש לבכות
ויבא החדרה ויבך

שמה וירחץ פניו
ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם
וישימו לו לבדו
ולהם לבדם
ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא
יוכלון המצרים
לאכל את העברים
לחם כי תועבה הוא
למצרים וישבו
לפניו הבכר כבכרתו
והצעיר כצערתו
ויתמהו האנשים
איש אל רעהו
וישא משאת מאת
פניו אלהם ותרב
משאת בנימן
ממשאת כלם חמש
ידות וישתו וישכרו

[illegible]

עמו ויצו את אשר
על ביתו לאמר מלא
את אמתחת האנשים אכל
כאשר יוכלון שאת
ושים כסף איש
בפי אמתחתו ואת
גביעי גביע הכסף
תשים בפי אמתחת
הקטן ואת כסף
שברו ויעש כדבר
יוסף אשר דבר
הבקר אור והאנשים
שלחו המה וחמריהם
הם יצאו את העיר
לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על
ביתו קום רדף
אחרי האנשים
והשגתם ואמרת

אלהם למה שלמתם
רעה תחת טובה
הלוא זה אשר ישתה
אדני בו והוא נחש
ינחש בו הרעתם
אשר עשיתם
וישגם וידבר אלהם
את הדברים האלה
ויאמרו אליו למה
ידבר אדני כדברים
האלה חלילה
לעבדיך מעשות
כדבר הזה הן כסף
אשר מצאנו בפי
אמתחתינו השיבנו
אליך מארץ כנען
ואיך נגנב מבית
אדניך כסף או זהב
אשר ימצא אתו
מעבדיך ומת וגם

אנחנו נהיה לאדני
לעבדים ויאמר
גם עתה כדבריכם
כן הוא אשר ימצא
אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקים
וימהרו ויורדו איש
את אמתחתו ארצה
ויפתחו איש אמתחתו
ויחפש בגדול החל
ובקטן כלה וימצא
הגביע באמתחת
בנימן ויקרעו
שמלתם ויעמס
איש על חמרו
וישבו העירה ויבא
יהודה ואחיו ביתה
יוסף והוא עודנו
שם ויפלו לפניו
ארצה ויאמר להם

הננו ג̇ ר̇ג̇ וסימנהון עבדים לאדני
הננו לך לעבדים הננו ועלינו אל
וחד ויאמרו לך הננו

אהבו ד̇ וסימנהון ויותר הוא לבדו
ויקרא את שמו שלמה כי אהבת נפשו
יהוה אהבו

עלינו ב̇ וסימנ ויהי כי עלינו לאסר
את שמשון ותריו ועלינו הננו ועלינו
עלו עלינו ועלינו

יוסף מה המעשה
הזה אשר עשיתם
הלוא ידעתם כי
נחש ינחש איש
אשר כמני ויאמר
יהודה מה נאמר
לאדני מה נדבר
ומה נצטדק
האלהים מצא
את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני
גם אנחנו גם אשר
נמצא הגביע
בידו ויאמר חלילה
לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא
הגביע בידו הוא
יהיה לי עבד ואתם
עלו לשלום
אל אביכם׃

ג̇ מלי בתו
ב̇
ב̇
ב̇ פסוק בתו מה מה וחד מה מה ומה
ג̇
ב̇
ב̇
ל̇

ס
לט
ז̇
ה̇ בסיפ
ב̇ תעיבו
ל̇
ל̇
ב̇ לחברתי
ט̇
ב̇ ובת
ב̇ חד חכי וחד מלו

קמז ויגש אליו פרש
יהודה ויאמר בי
אדני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני
ואל יחר אפך
בעבדך כי כמוך
כפרעה׃ אדני שאל
את עבדיו לאמר
היש לכם אב או
אח׃ ונאמר אל
אדני יש לנו אב
זקן וילד זקנים
קטן ואחיו מת ויותר
הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו׃
ותאמר אל עבדיך
הורדהו אלי ו
ואשימה עיני עליו׃
ונאמר אל אדני
לא יוכל הנער

ד̇ בתו
ב̇ ותריו ועלינו
ב̇ וישראל
ד̇
כט
ב̇ את אשר ישבנו

לעזב את אביו
ועזב את אביו
ומת׃ ותאמר אל
עבדיך אם לא
ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון
לראות פני׃ ויהי
כי עלינו אל עבדך
אבי ונגד לו את
דברי אדני׃ ויאמר
אבינו שבו שברו
לנו מעט אכל׃
ונאמר לא נוכל
לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו
כי לא נוכל לראות
פני האיש ואחינו
הקטן איננו אתנו׃
ויאמר עבדך אבי
אלינו אתם ידעתם

עיני כ̇ט ואשימה עיני עליו מי יתן ראשי ואם לא תשמעוה ושמתי עיני באראשים את עמי וגם אני אגרע מחדיך מי דרכיך וגם אני דהזמורה וגם אני דעילוי וראה והנה אל הדקיע ותחס עיני ושמתי עששה מכעס עששה בכעס איעצה חילני עיני דאבה ותבט עיני כי חלית תשוב ראתה ובהמרותם מכעס דלפה ראתך ירדה מים שנים בו עיני נגרה עיני עוללה פלגי מים ראשימה ב̇ וסימנהון עיני עליו לפניך פת לחם

ונפשו ה̇ וסימנהון ונפשו קשורה ונפשו שוקקה ונפשו לא חיה ונפשו עליו תאבל והמטו
היתה להם ונפשו אתה ויעש משאלתיו תציל לא תשבע מן הטובה ס בָּרָע ג̇ פן אראה ברע
מאום ברע וחבירו ס

עָרַב ה̇ וסימנהון כי עבדך ערב
מי הוא זה ערב קח בגדו לקח בגדו
רע ירוע כי ס

כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי
אִשְׁתִּי׃ וַיֵּצֵא הָאֶחָד
מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ
טָרֹף טֹרָף וְלֹא
רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃
וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־
זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ
אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם
אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה
שְׁאֹלָה׃ וְעַתָּה כְּבֹאִי
אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי
וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ
וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה
בְנַפְשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ
כִּי־אֵין הַנַּעַר וָמֵת
וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ
אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ
אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃
כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־
הַנַּעַר מֵעִם אָבִי

לֵאמֹר אִם־לֹא אֲבִיאֶנּוּ
אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי
לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃
וְעַתָּה יֵשֶׁב־נָא
עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר
עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר
יַעַל עִם־אֶחָיו׃ כִּי־
אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־
אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ
אִתִּי פֶּן־אֶרְאֶה בָרָע
אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־
אָבִי׃ וְלֹא־יָכֹל יוֹסֵף
לְהִתְאַפֵּק לְכֹל
הַנִּצָּבִים עָלָיו
וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־
אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־
עָמַד אִישׁ אִתּוֹ
בְּהִתְוַדַּע יוֹסֵף
אֶל־אֶחָיו׃ וַיִּתֵּן אֶת־
קֹלוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ

מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי
יוֹסֵף הַעוֹד אָבִי
חָי וְלֹא־יָכְלוּ אֶחָיו
לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי
נִבְהֲלוּ מִפָּנָיו׃ וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו גְּשׁוּ־
נָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ
וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף
אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־
מְכַרְתֶּם אֹתִי
מִצְרָיְמָה׃ וְעַתָּה
אַל־תֵּעָצְבוּ וְאַל־יִחַר
בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מְכַרְתֶּם
אֹתִי הֵנָּה כִּי לְמִחְיָה
שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם׃ כִּי־זֶה
שְׁנָתַיִם הָרָעָב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ

ל̇ וחד ויצא אחד אל השדה
ג̇ וחס
ב̇ וחד וראותיו
ו̇
ד̇ ע̇נ̇ מטעי̇ קדמ̇ אית̇ בה א̇ בתר̇ לית̇ ביה א ר̇
ל̇
א̇
ל̇ ומל בטע
ר̇
ה̇
ב̇ כי כלתה הרעה

ל̇
ל̇ וחד טרף
ל̇ ל̇ וחד ויקראהו
ל̇
ג̇
ב̇ מטע
ל̇ ב̇ ומל
ל̇
ג̇
ל̇
ו̇

ל̇
ב̇ ל̇ בטע
ל̇
ב̇
יט̇ ומל ירידה מע̇ רכות בר מן̇ ד̇
ל̇
ב̇

ל̇
אחיכם
ל̇
ה̇ ב̇ בטע
ל̇

ועוד כ̇ג̇ ועוד חמש שנים לו אך המלוכה על כן היה ועוד בה עשיריה בלתי כרע על כן על בחוריו מנשה זאת אפרים ארם מקדם ועוד טפך עליהם
ועוד בחייך ועוד תשוב ותראה ועוד בריתתי ועוד הסיר את הבמות ועוד העם משחיתים לא הכינו לבבם ועוד ארומים ועוד מעט ועוד דברו עבדיך
כי אם תציל כי יש ליין ועוד ראוני תחזת ועוד אני מדבר וחבירו ס ס ולא עמד ג̇ וסימנהון ולא יכל יוסף ויגש יהודה להם מסביב ויצא מנחם את הכסף ס
בִּבְכִי ו̇ וסימנהון ויתן את קלו כי מעלה הלוחות וחבירו בבכי יבאו ובתחנונים על כן אבכה בבכי יעזר וישקוני בבכי משכותי ס ויצא ב̇ מטע ברע אובדה ס
ראיתיו ב̇ וסימנהון ולא ראיתיו עד הנה האומר לאביו ס וחד וראיתיו מגיע ס

ולהחיות ג׳ וסימנהון לפליטה
[illegible] לבנו [illegible] ○

מהרו ד׳ וסימנהון ועלו אל אבי
[illegible] מהרו עשו [illegible]
מהרו זאת המן ○

והקל נשמע ב׳ וחד חס׳ וחד מל׳
בית פרעה עד׳ למרחוק ○ בתריה מל׳ ○

שְׁנִים אֲשֶׁר אֵין
חָרִישׁ וְקָצִיר
וַיִּשְׁלָחֵנִי אֱלֹהִים
לִפְנֵיכֶם לָשׂוּם
לָכֶם שְׁאֵרִית בָּאָרֶץ
וּלְהַחֲיוֹת לָכֶם
לִפְלֵיטָה גְּדֹלָה
וְעַתָּה לֹא אַתֶּם
שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה
כִּי הָאֱלֹהִים וַיְשִׂימֵנִי
לְאָב לְפַרְעֹה
וּלְאָדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ
וּמֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם מַהֲרוּ וַעֲלוּ
אֶל־אָבִי וַאֲמַרְתֶּם
אֵלָיו כֹּה אָמַר בִּנְךָ
יוֹסֵף שָׂמַנִי אֱלֹהִים
לְאָדוֹן לְכָל־מִצְרָיִם
רְדָה אֵלַי אַל־תַּעֲמֹד
וְיָשַׁבְתָּ בְאֶרֶץ־

גֹשֶׁן וְהָיִיתָ קָרוֹב
אֵלַי אַתָּה וּבָנֶיךָ
וּבְנֵי בָנֶיךָ וְצֹאנְךָ
וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר
לָךְ וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ
שָׁם כִּי־עוֹד חָמֵשׁ
שָׁנִים רָעָב פֶּן־תִּוָּרֵשׁ
אַתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־
אֲשֶׁר־לָךְ וְהִנֵּה
עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי
אָחִי בִנְיָמִין כִּי־פִי
הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם
וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־
כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
רְאִיתֶם וּמִהַרְתֶּם
וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי
הֵנָּה וַיִּפֹּל עַל־
צַוְּארֵי בִנְיָמִן־אָחִיו
וַיֵּבְךְּ וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־

צַוָּארָיו וַיְנַשֵּׁק לְכָל־
אֶחָיו וַיֵּבְךְּ עֲלֵהֶם
וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אֶחָיו
אִתּוֹ וְהַקֹּל נִשְׁמַע
בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר
בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּיטַב
בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי
עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
אֶל־יוֹסֵף אֱמֹר אֶל־
אַחֶיךָ זֹאת עֲשׂוּ
טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם
וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצָה
כְּנָעַן וּקְחוּ אֶת־
אֲבִיכֶם וְאֶת־בָּתֵּיכֶם
וּבֹאוּ אֵלָי וְאֶתְּנָה
לָכֶם אֶת־טוּב אֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶת־
חֵלֶב הָאָרֶץ וְאַתָּה
צֻוֵּיתָה זֹאת עֲשׂוּ
קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ

[illegible]

87

ארץ ג׳ בטעמ׳ וסימנהון ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען ותבא אביגיל אל נבל [illegible]
[illegible] אפים והגעתני בכל הגוים ס״ח ולאביו ג׳ לאמר ולאביו שלח כזאת ולאביו לא הגידו

בארה ז׳ וסימנהון ויסע ישראל וכל
ויחנו [illegible] בארה ומשם בארה [illegible] אשר

מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם
ונשאתם את
אביכם ובאתם
ועינכם אל תחס
על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים
לכם הוא ויעשו
כן בני ישראל
ויתן להם יוסף
עגלות על פי
פרעה ויתן להם
צדה לדרך לכלם
נתן לאיש חלפות
שמלת ולבנימן
נתן שלש מאות
כסף וחמש חלפת
שמלת ולאביו
שלח כזאת
עשרה חמרים
נשאים מטוב
מצרים ועשר
אתנת נשאת בר
ולחם ומזון לאביו
לדרך וישלח את
אחיו וילכו ויאמר
אלהם אל תרגזו
בדרך ויעלו
ממצרים ויבאו
ארץ כנען אל
יעקב אביהם
ויגדו לו לאמר
עוד יוסף חי וכי
הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג
לבו כי לא האמין
להם וידברו אליו
את כל דברי יוסף
אשר דבר אלהם
וירא את העגלות
אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי
רוח יעקב אביהם
ויאמר ישראל
רב עוד יוסף בני
חי אלכה ואראנו
בטרם אמות ויסע
ישראל וכל אשר
לו ויבא בארה
שבע ויזבח זבחים
לאלהי אביו
יצחק ויאמר
אלהים לישראל
במראת הלילה
ויאמר יעקב
יעקב ויאמר הנני
ויאמר אנכי האל
אלהי אביך אל
תירא מרדה מצרימה
כי לגוי גדול אשים

[illegible]

עלה ג׳ בקריה וסימנהון אעלך גם
עלה עלה נעלה וירשנו אתה עלה וכבה ס

כל פיסקא דבראשית ובני ובני בר מן חד בני רחל אשת יעקב ס וכל פיסקא דואלה שמות
ובני ובני בר מן חד בני גרשון לבני ושמעי ס וכל פיסקא דוידבר ובני ובני בר מן חד בני מררי ס
רגם סימן דילהון סס

אשימך שם׃ אנכי
ארד עמך
מצרימה ואנכי
אעלך גם עלה
ויוסף ישית ידו
על עיניך׃ ויקם
יעקב מבאר
שבע וישאו
בני ישראל את
יעקב אביהם
ואת טפם ואת
נשיהם בעגלות
אשר שלח פרעה
לשאת אתו׃
ויקחו את מקניהם
ואת רכושם
אשר רכשו בארץ
כנען ויבאו מצרימה
יעקב וכל זרעו
אתו׃ בניו ובני

בניו אתו בנתיו
ובנות בניו וכל זרעו
הביא אתו מצרימה׃
ואלה שמות
בני ישראל הבאים
מצרימה יעקב
ובניו בכר יעקב
ראובן׃ ובני ראובן
חנוך ופלוא וחצרן
וכרמי׃ ובני שמעון
ימואל וימין ואהד
ויכין וצחר ושאול
בן הכנענית׃ ובני
לוי גרשון קהת
ומררי׃ ובני יהודה
ער ואונן ושלה
ופרץ וזרח וימת
ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני
פרץ חצרן וחמול׃

ובני יששכר תולע
ופוה ויוב ושמרן׃
ובני זבלון סרד
ואלון ויחלאל׃
אלה בני לאה אשר
ילדה ליעקב
בפדן ארם ואת
דינה בתו כל נפש
בניו ובנותיו שלשים
ושלש׃ ובני גד
צפיון וחגי שוני
ואצבן ערי וארודי
ואראלי׃ ובני
אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה
ושרח אחתם ובני
בריעה חבר ומלכיאל׃
אלה בני זלפה אשר
נתן לבן ללאה

זבלון ט׳ כתב כן זבדני אלהים בני לאה ובני זבלון ד״א פסו׳ ופגע בזבלון ואבירון ותשלח ותקרא לברק׳ זבלון עם חרף ומלאכים שלח בי׳ לא מועף ס
וכל כתיביא דבדותהון בר מן חד כתב לזבולן ישמעיהו ס ד׳ עיניהן מטעי׳ קדמיה לותביה א׳ ותנינה אות ביה א׳ וימלאו ימיה והנה תאמם ויהי בעת
לדתה והנה תאומים תולע ופוה דואלה שמות ופואה דדברי הימים ומזרני חול דישמואל ותאורני דתלים להשות גליים להשאות גלים קום דמלכ ותנ דישע׳ ס

הבאה ג בטע מלרע וסימנהון הבאה ליעקב מצרימה הבאה והיצאת הבאה אל ביתך ס

הבאה ג בטע מלעיל וסימנהון · כל הנפש לבית הבאה עליו ס

ואת יהודה ג וסימנהון לך מנה את ישראל שלח לפניו בירושלם בעדה ס

בתו ותלד את אלה
ליעקב שש עשרה
נפש׃ בני רחל אשת
יעקב יוסף ובנימן׃
ויולד ליוסף בארץ
מצרים אשר ילדה
לו אסנת בת פוטי
פוטי פרע כהן און
את מנשה ואת
אפרים׃ ובני בנימן
בלע ובכר ואשבל
גרא ונעמן אחי
וראש מפים וחפים
וארד׃ אלה בני
רחל אשר ילד
ליעקב כל נפש
ארבעה עשר׃ ובני
דן חשים׃ ובני
נפתלי יחצאל וגוני
ויצר ושלם׃ אלה

בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו
ותלד את אלה
ליעקב כל נפש
שבעה׃ כל הנפש
הבאה ליעקב
מצרימה יצאי
ירכו מלבד נשי
בני יעקב כל נפש
ששים ושש׃ ובני
יוסף אשר ילד
לו במצרים נפש
שנים כל הנפש
לבית יעקב הבאה
מצרימה שבעים׃

ס

ואת יהודה שלח
לפניו אל יוסף
להורת לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן׃

ויאסר יוסף מרכבתו
ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל
על צואריו ויבך
על צואריו עוד׃
ויאמר ישראל
אל יוסף אמותה
הפעם אחרי ראותי
את פניך כי עודך
חי׃ ויאמר יוסף
אל אחיו ואל בית
אביו אעלה
ואגידה לפרעה
ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר
בארץ כנען באו
אליו׃ והאנשים
רעי צאן כי אנשי
מקנה היו וצאנם

ל קרה בענ
ג
ג בטע
כה
ה
ל
ג בטע
כה
ג
ל
ל
ב
ה בתו
ל
ג
ה בתו
ג בטע
כה
ל וחד אומדה
ה רא פסו
ג ראש פסוק
ב
ל וחל

וירא ל וסימנהון אברם בן תשעים באלני ממרא אל תרד מצרימה בלילה ההוא אלהים אל יעקב ויאסר יוסף מרכבתו וירא מלאך יהוה אליו
ויבא משה ואהרן אל אהל מועד עליהם קדח ויהי בהקהל ויבא משה ואהרן וירא יהוה באהל וירא אליו מלאך אל האשה וירכב אל שלמה והחרון
לכרובים וירא כגבהו ס ליוסף ה וסימנהון ויולד ליוסף ויספר שר המשקים ויקרא לבנו ויאמר ליוסף כה תאמרו ליוסף והנוב עליו
והבכורה ליוסף ויצא הגדול הראשון ס

[illegible] ואמרתם [illegible]
[illegible]

[illegible] ויאמרו [illegible]
[illegible] רעה צאן עבדיך
[illegible]

ושמתם [illegible]
מקנה [illegible] אשר לי ושמתם [illegible]

ובקרם וכל אשר
להם הביאו והיה
כי יקרא לכם
פרעה ואמר מה
מעשיכם ואמרתם
אנשי מקנה היו
עבדיך מנעורינו
ועד עתה גם
אנחנו גם אבתינו
בעבור תשבו
בארץ גשן כי
תועבת מצרים
כל רעה צאן׃
ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר
להם באו מארץ
כנען והנם בארץ
גשן ומקצה אחיו

לקח חמשה
אנשים ויצגם לפני
פרעה׃ ויאמר
פרעה אל אחיו
מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה רעה
צאן עבדיך גם
אנחנו גם אבותינו׃
ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך
כי כבד הרעב
בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך
בארץ גשן׃ ויאמר
פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיך
באו אליך׃ ארץ
מצרים לפניך הוא

במיטב הארץ
הושב את אביך
ואת אחיך ישבו
בארץ גשן ואם
ידעת ויש בם
אנשי חיל ושמתם
שרי מקנה על
אשר לי׃ ויבא יוסף
את יעקב אביו
ויעמדהו לפני
פרעה ויברך יעקב
את פרעה׃ ויאמר
פרעה אל יעקב
כמה ימי שני חייך׃
ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני
מגורי שלשים
ומאת שנה מעט
ורעים היו ימי שני
חיי ולא השיגו

[illegible]

ואת אחיו ה׳ וסימנהון וישב יוסף
ויכלכל יוסף ויאמר לאחיו [illegible]
[illegible]

כל מצרים ו׳ וסימנהון ויתם הכסף
[illegible] ויעשו מצרים

וינהלם ב׳ חד וינהלם וסימנהון
בלחם בכל מקנהם וישע יהוה [illegible]
ועל מבועי מים ינהלם

אֶת־יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי
אֲבֹתַי בִּימֵי מְגוּרֵיהֶם׃
וַיְבָרֶךְ יַעֲקֹב אֶת־
פַּרְעֹה וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי
פַרְעֹה׃ וַיּוֹשֵׁב
יוֹסֵף אֶת־אָבִיו וְאֶת־
אֶחָיו וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּמֵיטַב
הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ
רַעְמְסֵס כַּאֲשֶׁר
צִוָּה פַרְעֹה׃ וַיְכַלְכֵּל
יוֹסֵף אֶת־אָבִיו
וְאֶת־אֶחָיו וְאֵת
כָּל־בֵּית אָבִיו לֶחֶם
לְפִי הַטָּף׃ וְלֶחֶם
אֵין בְּכָל־הָאָרֶץ
כִּי־כָבֵד הָרָעָב מְאֹד
וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי
הָרָעָב׃ וַיְלַקֵּט יוֹסֵף
אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ
כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־
הֵם שֹׁבְרִים וַיָּבֵא
יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף
בֵּיתָה פַרְעֹה׃ וַיִּתֹּם
הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ
כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־
מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף
לֵאמֹר הָבָה־לָּנוּ
לֶחֶם וְלָמָּה נָמוּת
נֶגְדֶּךָ כִּי אָפֵס כָּסֶף׃
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ
מִקְנֵיכֶם וְאֶתְּנָה
לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם
אִם־אָפֵס כָּסֶף׃
וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם
אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם
יוֹסֵף לֶחֶם בַּסּוּסִים
וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן
וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר
וּבַחֲמֹרִים וַיְנַהֲלֵם
בַּלֶּחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם
בַּשָּׁנָה הַהִוא׃ וַתִּתֹּם
הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ
אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־
נְכַחֵד מֵאֲדֹנִי כִּי
אִם־תַּם הַכֶּסֶף
וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה
אֶל־אֲדֹנִי לֹא נִשְׁאַר
לִפְנֵי אֲדֹנִי בִּלְתִּי
אִם־גְּוִיָּתֵנוּ וְאַדְמָתֵנוּ׃
לָמָּה נָמוּת לְעֵינֶיךָ
גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אַדְמָתֵנוּ
קְנֵה־אֹתָנוּ וְאֶת־
אַדְמָתֵנוּ בַּלָּחֶם
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ

[illegible]

[illegible]

והאדמה ג̇ וסימנהון והאדמה לא
תשם תשאה שממה והאדמה לא תשם

קניתי ה̇ וסימנהון קניתי איש
את יהוה הן קניתי אתכם ומאת רות
כי קניתי את כל

הא ג̇ וסימנהון הא לכם זרע וגו
אני הא ידדך הא כדי פרזלא
אנא ידעית פרזלא

ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע
ונחיה ולא נמות
והאדמה לא
תשם ויקן יוסף
את כל אדמת
מצרים לפרעה
כי מכרו מצרים
איש שדהו כי
חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ
לפרעה ואת העם
העביר אתו
לערים מקצה
גבול מצרים ועד
קצהו רק אדמת
הכהנים לא קנה
כי חק לכהנים
מאת פרעה ו
ואכלו את חקם

אשר נתן להם
פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם
ויאמר יוסף אל
העם הן קניתי
אתכם היום ואת
אדמתכם לפרעה
הא לכם זרע
וזרעתם את
האדמה והיה
בתבואת ונתתם
חמישית לפרעה
וארבע הידת
יהיה לכם לזרע
השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם
ולאכל לטפכם
ויאמרו החיתנו
נמצא חן בעיני
אדני והיינו עבדים

לפרעה וישם
אתה יוסף לחק
עד היום הזה על
אדמת מצרים
לפרעה לחמש
רק אדמת הכהנים
לבדם לא היתה
לפרעה וישב
ישראל בארץ
מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו
וירבו מאד ויחי
יעקב בארץ
מצרים שבע
עשרה שנה ויהי
ימי יעקב שני
חייו שבע שנים
וארבעים ומאת
שנה ויקרבו ימי
ישראל למות

עלהם יג̇ חסי̇ וסימנהון וינשק לכל אחיו ויקן יוסף ויבו שטרי שלח העז כי בא סוס פרעה
ולא שמעו אל משה וירא פסו ואתה תחוה ועונה לך נחה ועשה לפר על פי אהרן ובניו ולבני
קהת לא נטה וישארו שני ועננך עמד עלהם ס תשם ב̇ והאדמה לא למען תשם וזה ותשם ארץ

חזק ג̇ וסימנהון ויחזק רעבא למצרים
ויקן יוסף ויהי כי חזק ישראל ודבר
המלך וירא מלך מואב

ויקרבו ימי ב̇ וסימנהון ימי ישראל
ימי דוד • ואת אפרים ב̇ ויולד ליוסף
הנה אביך חלה ••

כיתה ד̇ ג̇ מלעיל וחד מלרע וסימ׳
ויהי בצאת נפשה ויהי בבאי והרגה
ותרא רחל כי •
כל קריה חלה וכל קהלת חולה חולה •

כברת ג̇ וסימנהון ויסעו מבית אל
ואני בבאי מפדן וילך מאתו כברת •

וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת
יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־
נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃
וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי
וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם
וּקְבַרְתַּנִי בִּקְבֻרָתָם
וַיֹּאמַר אָנֹכִי
אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃
וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה
לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וי
וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל
עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה
וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וַיַּגֵּד
לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא
אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק
יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־
הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף
אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־
אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי
מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ
וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל
עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ
אֲחֻזַּת עוֹלָם׃
וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ
הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי
אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה
לִי־הֵם אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן
וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃
וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־
הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם
לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם
אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ
בְּנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי
בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה
עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד
כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא
אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ
שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת
הִוא בֵּית לָחֶם׃
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־
בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר

ויתחזק ה̇ וסימנהון ויתחזק ישראל ויתחזק העם איש ישראל ויתחזק דוד ביהוה ויתחזק
שלמה בן דוד ויתחזק אביהו ויתחזק יותם וימלך יהושפט בנו ויתחזק המלך רחבעם • ויתרייו
ויתחזק ויבז את כל האומה ויקם יהורם • כדברך ג̇ חס בתרו ויאמר לבן הן וקברתני סלחתי •
ויהי אחרי הדברים האלה ג̇ וסימנהון אברהם יוסף יהושע • אמנון ולד אותבא איש ומת •

חלה ה̇ הנה אביך ויאמר חלה הוא
והוא אמר אל אחזיהו ויבא אלישע
וישב יורם ואחזיהו כי קשרותם כלם
ויאמר לו המלך •

מי אלה ויאמר
יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן
לי אלהים בזה
ויאמר קחם נא
אלי ואברכם
ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל
לראות ויגש אתם
אליו וישק להם
ויחבק להם ויאמר
ישראל אל יוסף
ראה פניך לא
פללתי והנה הראה
אתי אלהים גם
את זרעך ויוצא
יוסף אתם מעם
ברכיו וישתחו
לאפיו ארצה
ויקח יוסף את

שניהם את אפרים
בימינו משמאל
ישראל ואת מנשה
בשמאלו מימין
ישראל ויגש אליו
וישלח ישראל
את ימינו וישת על
ראש אפרים והוא
הצעיר ואת שמאלו
על ראש מנשה
שכל את ידיו כי
מנשה הבכור
ויברך את יוסף
ויאמר האלהים
אשר התהלכו
אבתי לפניו אברהם
ויצחק האלהים
הרעה אתי מעודי
עד היום הזה
המלאך הגאל

אתי מכל רע יברך
את הנערים ויקרא
בהם שמי ושם
אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב
הארץ וירא יוסף
כי ישית אביו יד
ימינו על ראש
אפרים וירע בעיניו
ויתמך יד אביו
להסיר אתה מעל
ראש אפרים על
ראש מנשה ויאמר
יוסף אל אביו לא
כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על
ראשו וימאן אביו
ויאמר ידעתי בני
ידעתי גם הוא יהיה
לעם וגם הוא יגדל

עד ה̇ וסימנהון יתר שאת ויתר עז ארור אפם [illegible]
[illegible] ב̇ וסימנהון [illegible]

וברצנם עקרו שור לרצנו לפני יהוה
ועשה כרצנו קדמ' ובתר' דדניאל
ברצונו עם אלהים [illegible] לרצנכם [illegible]

וְאוּלָם אָחִיו הַקָּטֹן
יִגְדַּל מִמֶּנּוּ וְזַרְעוֹ
יִהְיֶה מְלֹא הַגּוֹיִם
וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמוֹר בְּךָ יְבָרֵךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים
כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה
וַיָּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם
לִפְנֵי מְנַשֶּׁה וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף
הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה
אֱלֹהִים עִמָּכֶם
וְהֵשִׁיב אֶתְכֶם
אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם
וַאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם
אַחַד עַל־אַחֶיךָ
אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד
הָאֱמֹרִי בְּחַרְבִּי
וּבְקַשְׁתִּי

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־
בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ
וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת
אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ
בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ
אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם
רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה
כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי
יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר
עָז פַּחַז כַּמַּיִם אַל־
תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ
מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז
חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה
שִׁמְעוֹן וְלֵוִי
אַחִים כְּלֵי חָמָס
מְכֵרֹתֵיהֶם בְּסֹדָם
אַל־תָּבֹא נַפְשִׁי
בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד

כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם
הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם
עִקְּרוּ־שׁוֹר אָרוּר
אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם
כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם
בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם
בְּיִשְׂרָאֵל
יְהוּדָה אַתָּה
יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ
בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ
יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי
אָבִיךָ גּוּר אַרְיֵה
יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי
עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ
כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא
מִי יְקִימֶנּוּ לֹא־יָסוּר
שֵׁבֶט מִיהוּדָה
וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו
עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה
וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים

עד כי יבא שילה ל' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ג̇ פסוקין בקריה מן ז̇ו̇ מלין ג̇ מכה וג̇ מכה ומעיעתה והוא וסימנהון מאשר שמנה לחמו והוא יתן ונדיב נדיבות יעץ והוא אלהים הבין דרכה והוא ׃

ברכת ו̇ חד מלי ושאריה חסי מאל אביך ג̇ בו ברכת אביך ב̇ בו כי תקדמנו בתרויה מלי ׃

אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה
וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי
אֲתֹנוֹ כִּבֵּס בַּיַּיִן
לְבֻשׁוֹ וּבְדַם עֲנָבִים
סוּתֹה׃ חַכְלִילִי
עֵינַיִם מִיַּיִן וּלְבֶן
שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃
זְבוּלֻן לְחוֹף
יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא
לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ
עַל צִידֹן׃
יִשָּׂשכָר חֲמֹר
גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין
הַמִּשְׁפְּתָיִם׃ וַיַּרְא
מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת
הָאָרֶץ כִּי נָעֵמָה
וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל
וַיְהִי לְמַס עֹבֵד׃
דָּן יָדִין עַמּוֹ
כְּאַחַד שִׁבְטֵי

יִשְׂרָאֵל׃ יְהִי דָן נָחָשׁ
עֲלֵי דֶרֶךְ שְׁפִיפֹן
עֲלֵי אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ
עִקְּבֵי סוּס וַיִּפֹּל
רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּיתִי יְהוָה׃
גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ
וְהוּא יָגֻד עָקֵב׃
מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה
לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן
מַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ׃
נַפְתָּלִי אַיָּלָה
שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן
אִמְרֵי שָׁפֶר׃
בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף
בֵּן פֹּרָת עֲלֵי עָיִן
בָּנוֹת צָעֲדָה עֲלֵי
שׁוּר׃ וַיְמָרֲרֻהוּ
וָרֹבּוּ וַיִּשְׂטְמֻהוּ
בַּעֲלֵי חִצִּים׃ וַתֵּשֶׁב

בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ
זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי
אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם
רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃
מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ
וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ
בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל
בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת
תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם
וָרָחַם׃ בִּרְכֹת אָבִיךָ
גָּבְרוּ עַל בִּרְכֹת
הוֹרַי עַד תַּאֲוַת
גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ
לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר
אֶחָיו׃
בִּנְיָמִין זְאֵב יִטְרָף
בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד
וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק
שָׁלָל׃ כָּל אֵלֶּה

ט̇ מטעיי

ב̇ חסי בלשנ

ה̇ וכל את השמים ואת הארץ דכות

כאחד י̇ב̇ חד האדם דן ידין עמו והליתי והייתי וחבירך כאחד מבניו כאחד מהם כאחד הצביים כאחד מבני המלך כאחד הנבלים כאחד החללים ונכרים באו לקרא למיכיהו ודברי הימים וכאחד השרים ׃
על ט̇ מטעיי סבירין עד וסימנהון וירכתו על צידן ובין המעברות על מידבא על טבת על גבעת גרב ועל כנה שקועים מלבות שער הישנה שער הדגים ׃ מנחה ב̇ חס וירא יהוה כא ׃

לבשו ג̇ חסי וסימנהון כבס ביין ויואב חגור מדו בשומי ענן לבשו ׃
יגודנו ב̇ ומל וסימנהון לעלות לעם גדו ׃

97

אותם ד׳ מל׳ ב׳ בסיפ׳ וסימנהון ואין
ל׳ פותח אותם ויברך אותם ויצו אותם
וינחם אותם ס

אל עמי ד׳ וסימנהון אני נאסף ותעלהו
אתי אל עמי ויקחני יהוה מה אתה רואה
עמוס ס

עפרון ד׳ חסר׳ וסימנהון וישקל
אברהם ויקברו אתו במערה ויצאו ס

שבטי ישראל
שנים עשר וזאת
אשר דבר להם
אביהם ויברך
אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם
ויצו אותם ויאמר
אלהם אני נאסף
אל עמי קברו
אתי אל אבתי
אל המערה אשר
בשדה עפרון
החתי במערה
אשר בשדה
המכפלה אשר
על פני ממרא
בארץ כנען אשר
קנה אברהם את
השדה מאת
עפרן החתי

לאחזת קבר שמה
קברו את אברהם
ואת שרה אשתו
שמה קברו את
יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה
קברתי את לאה
מקנה השדה
והמערה אשר
בו מאת בני חת
ויכל יעקב לצות
את בניו ויאסף
רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל
עמיו ויפל יוסף
על פני אביו ויבך
עליו וישק לו
ויצו יוסף את
עבדיו את הרפאים
לחנט את אביו

ויחנטו הרפאים
את ישראל
וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו
אתו מצרים
שבעים יום ויעברו
ימי בכיתו וידבר
יוסף אל בית
פרעה לאמר אם
נא מצאתי חן
בעיניכם דברו
נא באזני פרעה
לאמר אבי
השביעני לאמר
הנה אנכי מת
בקברי אשר
כריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא

ט׳ פסוקין בסיפרא דאית בהון תריו תריו מלין קדמ׳ מלי׳ ותנ׳ חסר׳ מכל הבהמה הטהורה מן הבהמה הטהורה וישמע אברהם ותקרא את שמו יוסף
וירא יוסף את אחיו לכלם נתן לאיש ויביאו את מקניהם ויברכם ביום ההוא כל אלה שבטי ס׳ את בניו ד׳ בתו׳ כי ידעתיו למען ויקם יעקב ויכל יעקב
ויהי ביום הכלות ס׳ כל נביאיא וכתוביא דכותהון בר מן ו׳ ויקח יהושע את עם ויקדיש את ישי כי אם איש את אשתו וידביקו פלשתים ושמואל
וימצאו את שאול ודברי הימים והלו אתו ואת בניו ס׳ ה׳ פסוק את בהון ג׳ג׳ ראש פסוק ותנ׳ לא נסב ותליות נסב׳ וסימנ׳ שמה קברו את
אין קדוש כיהוה אל תבוא בשער עמי הכל הולך אל מקום אחד אתה הוא יהוה לבדך ס נאסף ב׳ אל עמי כי מפני הרעה ס

ואקברה את
אבי ואשובה
ויאמר פרעה
עלה וקבר את
אביך כאשר
השביעך ויעל
יוסף לקבר את
אביו ויעלו אתו
כל עבדי פרעה
זקני ביתו וכל
זקני ארץ מצרים
וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם
ובקרם עזבו
בארץ גשן ויעל
עמו גם רכב גם
פרשים ויהי
המחנה כבד
מאד ויבאו עד

גרן האטד אשר
בעבר הירדן
ויספדו שם מספד
גדול וכבד מאד
ויעש לאביו אבל
שבעת ימים וירא
יושב הארץ
הכנעני את האבל
בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על
כן קרא שמה
אבל מצרים אשר
בעבר הירדן
ויעשו בניו לו כן
כאשר צום וישאו
אתו בניו ארצה
כנען ויקברו אתו
במערת שדה
המכפלה אשר

קנה אברהם את
השדה לאחזת
קבר מאת עפרן
החתי על פני
ממרא וישב
יוסף מצרימה
הוא ואחיו וכל
העלים אתו לקבר
את אביו אחרי
קברו את אביו
ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם
ויאמרו לו ישטמנו
יוסף והשב ישיב
לנו את כל הרעה
אשר גמלנו אתו
ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה
לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף

[illegible]

אנא שא נא לפשע
אחיך וחטאתם
כי רעה גמלוך
ועתה שא נא
לפשע עבדי
אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו
וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים
ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי ה
התחת אלהים אני
ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים
חשבה לטבה
למען עשה כיום
הזה להחית עם
רב ועתה אל
תיראו אנכי

אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על
לבם וישב יוסף
במצרים הוא ובית
אביו ויחי יוסף
מאה ועשר שנים
וירא יוסף לאפרים
בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה
ילדו על ברכי יוסף
ויאמר יוסף אל
אחיו אנכי מת
ואלהים פקד
יפקד אתכם
והעלה אתכם
מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר
נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב

וישבע יוסף את
בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים
אתכם והעלתם
את עצמתי מזה
וימת יוסף בן מאה
ועשר שנים ויחנטו
אתו ויישם
בארון במצרים

סכום של ספר
אלף תקל״ד פסוקים
סדרים מ״ג

ואלה שמות בני
ישראל הבאים
מצרימה את
יעקב איש וביתו
באו ראובן ש
שמעון לוי ויהודה
יששכר זבלן

רביע
הזונה

פקודות
חספר
לאור
למשה
ויבריא
ואבירן
ויפל
ויבז
גחנך
וינגע
ויחלץ
המול
ותמושׁ ג׳ בו
הביעקרתו
וישכם
מלאך
מלאך
וראה
ראו
נפתולי
עבדי
ראובן
יוסי אחיו
אשמיך
ותחטאו
מזמרות
במראות ב׳ בו סי׳

יוד
ויא
פסוק
בסיפ

[illegible]

ונוסף ג̇ ב̇ פת וא̇ דסימנהון
על שנאינו על נחלת המטה ישמפור ס

ונלחם ה̇ וסימנהון הבה נתחכמה
והיינו גם אנחנו עבדיך ילך ויצא יהוה
ויתגדר ס

וה̇אבנים ב̇ וראיתן על האבנים
והנהו עשה מלאכה על ס

ט̇
זבל
יהודה
ויוסף
דכות

וּבִנְיָמִן׃ דָּן וְנַפְתָּלִי
גָּד וְאָשֵׁר׃ וַיְהִי
כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי
יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים
נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה
בְמִצְרָיִם׃ וַיָּמָת
יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו
וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ
וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ
וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד
מְאֹד וַתִּמָּלֵא
הָאָרֶץ אֹתָם׃

וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ
עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף׃
וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ
הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃

ל̇
ה̇
זבל
כי
וכי
דכות
ב̇ מ̇
א
ג̇
ב̇
וא̇

הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ
פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־
תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־
שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־
בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃
וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי
מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ
בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי
מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה
אֶת־פִּתֹם וְאֶת־
רַעַמְסֵס׃ וְכַאֲשֶׁר
יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה
וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּפָרֶךְ׃ וַיְמָרְרוּ
אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה
קָשָׁה בְּחֹמֶר וּ

ל̇
מלי
ב̇
רא
פסו
ה̇
זבל
כי
וכי
דכות
בר מ̇
א

ל̇
וחד
אפ
בת
יציליך

וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה
בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־
עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־
עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת
הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר
שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה
וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃
וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן
אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן
עַל־הָאָבְנָיִם אִם־
בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן
אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא
וָחָיָה׃ וַתִּירֶאןָ
הַמְיַלְּדֹת אֶת־
הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתְּחַיֶּיןָ
אֶת־הַיְלָדִים׃ ו

ובנימן ט̇ יחידין בכה על יגואריך יששכר זבולן ויוסף איש ישראל ובנימן את הגלעד ובני ידיעאל כלהון וכנימן חוליך את בלע ולוי ובנימן
ויעבדו את כל הכניעא לפני אפרים ובנימן ° דבל יהודה ויוסף דכותהון ס דלא עשו ה̇ ותיראן המילדת ולא עשו חסד על אשר לא שמעו ולא
שמעו ולא הטו ויהי לימים מיכה ° וכאשר ב̇ רא פסו וסימנהון יאמרו אליך יענו אתו ° שפרה ב̇ בתרי לישני אשר שם האחת ברוחו שמים ס

אליהן ה̇ וסימנהון כאשר דבר אליהן בטרם תבוא אלהן ואת העדים אשר ועשויה אליהן
ותאמר אליהן רעמי ס תינקה חסר ושארה מלא ס עשיתן ב̇ וסימנהון מדוע עשיתן עמדיתם על ס

גמא ג̇ וחד וגמא וסימנהון ולא יכלה
השלח בים צירים היגאה גמא ס לקנה
וגמא ס

ויקרא מלך מצרים
למילדת ויאמר
להן מדוע עשיתן
הדבר הזה ותחיין
את הילדים ותאמ
ותאמרן המילדת
אל פרעה כי לא
כנשים המצרית
העברית כי חיות
הנה בטרם תבוא
אלהן המילדת
וילדו וייטב אלהים
למילדת וירב
העם ויעצמו מאד
ויהי כי יראו
המילדת את
האלהים ויעש
להם בתים ויצו
פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן

הילוד היארה
תשליכהו וכל
הבת תחיון ס

וילך איש מבית
לוי ויקח את בת
לוי ותהר האשה
ותלד בן ותרא
אתו כי טוב הוא
ותצפנהו שלשה
ירחים ולא יכלה
עוד הצפינו ותקח
לו תבת גמא
ותחמרה בחמר
ובזפת ותשם
בה את הילד ו
ותשם בסוף על
שפת היאר
ותתצב אחתו
מרחק לדעה

מה יעשה לו
ותרד בת פרעה
לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת
על יד היאר ותרא
את התבה בתוך
הסוף ותשלח
את אמתה ותקחה
ותפתח ותראהו
את הילד והנה
נער בכה ותחמל
עליו ותאמר
מילדי העברים
זה ותאמר אחתו
אל בת פרעה
האלך וקראתי
לך אשה מינקת
מן העברית
ותינק לך את
הילד ותאמר

ל̇ וכת
ד̇ בבנות
ב̇ מבית לחם יהודה
ג̇ וחד וגמא
ב̇ ביום ההוא
ל̇ וחס
ל̇ ומל
ל̇ חסר
ה̇ זוג מן תרוי תרוי
ב̇ ארץ
ל̇ וחס
ירידה על יג̇
הליכה על ו̇
ה̇ יב̇ ובכה

וירידה על יג̇ ויורד העץ ותורד כדה ותרד בת פרעה ירד יהוה לעיני וירד יהוק ובירידת הטל והיורדים על ים וירדתי על ההדים וירדו על הערבה
וירד על הכרובים וירד [illegible] וירד בית המלך כשמן הטוב בבו ועלהו [illegible] ס הליכה על ו̇ ותרד בת פרעה ויהי בעלות הכהנים ויל אלקנה הרמתה
ולאביתר הכהן אמר [illegible] ישראל את [illegible] מלך ישראל על ויקח [illegible] ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו בימים ההמה [illegible] הנה יהוה מעלה
הבת ד̇ בבנות וסימנהון וכל הבת תחיון עד לותי [illegible] בעמקים מה [illegible] ואחר הבת [illegible] האלך ג̇ וקראתי לך האלך והכיתי ושאר [illegible]

[illegible]

לה בת פרעה לכי
ותלך העלמה
ותקרא את אם
הילד ותאמר לה
בת פרעה הילכי
את הילד הזה
והינקהו לי ואני
אתן את שכרך
ותקח האשה
הילד ותניקהו
ויגדל הילד ויש
ותבאהו לבת פרעה
ויהי לה לבן ויש
ותקרא שמו
משה ותאמר כי
מן המים משיתהו
ויהי בימים ההם
ויגדל משה ויצא
אל אחיו וירא
בסבלתם וירא

איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו
ויפן כה וכה וירא
כי אין איש ויך
את המצרי ויטמנהו
בחול ויצא ביום
השני והנה שני
אנשים עברים
נצים ויאמר ל
לרשע למה תכה
רעך ויאמר מי
שמך לאיש שר
ושפט עלינו
הלהרגני אתה
אמר כאשר הרגת
את המצרי ויירא
משה ויאמר אכן
נודע הדבר וי
וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש

להרג את משה
ויברח משה מפני
פרעה וישב ב
בארץ מדין וישב
על הבאר ולכהן
מדין שבע בנות
ותבאנה ותדלנה
ותמלאנה את
הרהטים להשקות
צאן אביהן ויבאו
הרעים ויגרשום
ויקם משה ויושען
וישק את צאנם
ותבאנה אל
רעואל אביהן
ויאמר מדוע מ
מהרתן בא היום
ותאמרן איש
מצרי הצילנו מיד
הרעים וגם דלה

[illegible]

103

דלה לנו וישק
את הצאן ויאמר
אל בנתיו ואיו למה
זה עזבתן את
האיש קראן לו
ויאכל לחם ויואל
משה לשבת את
האיש ויתן את
צפרה בתו למשה
ותלד בן ויקרא
את שמו גרשם
כי אמר גר הייתי
בארץ נכריה

ויהי בימים הרבים
ההם וימת מלך
מצרים ויאנחו בני
ישראל מן העבדה
ויזעקו ותעל
שועתם אל האלהים
מן העבדה
וישמע אלהים
את נאקתם ויזכר
אלהים את בריתו
את אברהם את
יצחק ואת יעקב
וירא אלהים את
בני ישראל וידע
אלהים
ומשה היה
רעה את צאן
יתרו חתנו כהן
מדין וינהג את
הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר
האלהים חרבה
וירא מלאך יהוה
אליו בלבת אש
מתוך הסנה וירא
והנה הסנה בער
באש והסנה איננו
אכל ויאמר משה
אסרה נא ואראה את
המראה הגדל
הזה מדוע לא
יבער הסנה וירא
יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר
הנני ויאמר אל
תקרב הלם של
נעליך מעל רגליך
כי המקום אשר
אתה עומד עליו
אדמת קדש הוא
ויאמר אנכי
אלהי אביך אלהי
אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב

ג̇ פסוקין בקריה אית בהון ו̇ עממין רמיזין וארד להצילו ואמר אעלה אתכם ובני ישראל ישבו
בקריה החתי לא נסב ו̇ ס את עמי בני ישראל ב̇ ועתה לכה והוצאתי את צבאתי ס

מי אנכי ג̇ וסימנהון כי אלך אל
ומי חיי משפחת ויבא המלך דוד ס

ב̇ וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו
ל̇ כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט
יה̇ אֶל הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
ד̇ ב̇ כת יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי
א̇ וב̇ כת אֶת עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר
ו̇ בְּמִצְרָיִם וְאֶת
צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי ל̇
מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי ב̇
ל̇ יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו
ל̇ וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ יה̇
מִיַּד מִצְרַיִם וּ ג̇
ח̇ חסי בליש וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן הָאָרֶץ ל̇
ג̇ פסוק אית בה ו̇ מלין קדמ קדמה וא וו הַהִוא אֶל אֶרֶץ ל̇
טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל
אֶרֶץ זָבַת חָלָב
ג̇ פסו אית בה ו̇ עממי רמזי וּדְבָשׁ אֶל מְקוֹם
הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי ב̇
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת ל̇

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה ד̇
אֵלָי וְגַם רָאִיתִי
אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר יה̇
מִצְרַיִם לֹחֲצִים
אֹתָם וְעַתָּה לְכָה ב̇ בתו
וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל ל̇ מלי
פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת בתו
עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל ב̇
מִמִּצְרָיִם וַיֹּאמֶר ב̇
מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים
מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ ל̇
אֶל פַּרְעֹה וְכִי
אוֹצִיא אֶת בְּנֵי ל̇ בתו
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
וַיֹּאמֶר כִּי אֶהְיֶה ל̇
עִמָּךְ וְזֶה לְּךָ הָאוֹת
כִּי אָנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ
בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת
הָעָם מִמִּצְרַיִם
תַּעַבְדוּן אֶת

הָאֱלֹהִים עַל הָהָר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה ויאמר פלוני אל האלהים ה̇
אֶל הָאֱלֹהִים הִנֵּה
אָנֹכִי בָא אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי
לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם ב̇ מלא ו̇ בתו
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם
וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ
מָה אֹמַר אֲלֵהֶם
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל
מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה
תֹאמַר לִבְנֵי יִשְׂ
יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם
וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים
אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אבותיכם ב̇ מלי בתו ואמרתי להם יהוה אלהי אבותכם יסף חס יוד ס יהושע כל מלי ס שפטים כל מלי בר מן ויעל מלאך יהוה מן הגלגל ס שמואל כלה חס
כי מן ב̇ מלי צדקות יהוה ושל אחריו ס מלכים כל מלי בר מן חד ויעד יהוה ס ישעיהו כל חסי בר מן חד מלי עונתיכם ועונת אבתיכם ס ירמיהו כל מלי
בר מן ב̇ חסי ואשלח אליכם מפני רעתם ס יחזקאל כל מלי בר מן ב̇ וישבתם לתתה ס תרי עשר כל חס בר מן ג̇ מל כענבים במדבר קצף יהוה על
אבותיכם הלעולם יחיו ס וכל כתיביא מלי בר מן ב̇ חסי והנה עמנו בראש ויאמר אלהם שמעני הלוים ס וכל עזרא דכוותהון סס
ויאמר פלוני אל האלהים ה̇ לך ישמעאל יחיה מי אנכי הנה אנכי בא ויאמר בלעם אם ישך מה שיע אל יחר אפך חטאתי מאד למנות בעם סס

אעלה ח׳ וסימנהון אמר מלאכה דאנתתיה דארונה אריך למכסיה בקיטורתה דירושלם ○
ובאת ז׳ בטע וסימנהון והקמתי ושמעו הכהנים הכהן וקראת הגולה ושלשת ○○

להלך ד׳ וחסי׳ וסימנהון ואני ידעתי
כי מאז יהוה לתתי אל אל במשפט נגר
ההיים ○

105

אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני :
אליכם זה שמי
לעלם וזה זכרי
לדר דר: לך וא
ואספת את זקני
ישראל ואמרת
אלהם יהוה אלהי
אבתיכם נראה
אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב ל
לאמר פקד פ
פקדתי אתכם
ואת העשוי לכם
במצרים: ואמר
אעלה אתכם :
מעני מצרים אל
ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אל

ארץ זבת חלב :
ודבש: ושמעו
לקלך ובאת אתה
וזקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי
העבריים נקרה
עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת
ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו :
ואני ידעתי כי
לא יתן אתכם :
מלך מצרים להלך
ולא ביד חזקה :
ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים
בכל נפלאתי אשר
אעשה בקרבו :
ואחרי כן ישלח

אתכם: ונתתי את
חן העם הזה בעיני
מצרים והיה כי
תלכון לא תלכו
ריקם: ושאלה :
אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי
כסף וכלי זהב :
ושמלת ושמתם
על בניכם ועל :
בנתיכם ונצלתם
את מצרים: ויען
משה ויאמר והן
לא יאמינו לי ולא
ישמעו בקלי כי
יאמרו לא נראה
אליך יהוה: ויאמר
אליו יהוה מזה :
בידך: ויאמר מטה
ויאמר השליכהו

ויעקב יד׳ ויעקב איש תם ויעקב נתן לעשו ויעקב הלך לדרכו ויעקב שמע ויקברו אתו עשו לך ואספת תקע את אהלו נסע סכתה רעה את צאן
קרא לו בנימין ובניו ירדו מצרים ויחן יהוה אתם גר בארץ חם גם זרע יעקב ○ תלכון ב׳ והיה כי תלכון ונתתי את חן כי לא בחפזון לא תלכון אחרי אלהים ○
ישלח יב׳ וסימנהון ושלחתי את ידי בלכתך לשוב מצרימה עוד נגע אחד לכן ישלח הארון לאמר הן ישלח והיה כעץ שתול יהי למלא בטנו איש תהפכות הדעה
ישלח בם חרון ישלח בהם ערב ○ ושמעו ב׳ בתו ושמעו לקלך ושמעו מצרים ○ בהוציאך ב׳ את העם ממצרים את אבתינו ממצרים ○ המדומה ○

אנכי ה̇ בטע̇ וסימנהון כי עודם אנכי לא איש דברים אנכי נער אנכי לו אנכי .
הלא בן ימיני כי בוקר אנכי לוני הלולה̇ הראש כלב ס וכל̇ אנכ̇ וחד פסוק [illegible] אנכי ס

בי אדני ה̇ וסימנהון לא איש דברים
שלח נא במה אדע במה אושיע ועתה ס

106

ארצה וישלכהו
ארצה ויהי לנחש
וינס משה מפניו
ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח
ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו למען
יאמינו כי נראה
אליך יהוה אלהי
אבתם אלהי
אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב
ויאמר יהוה לו עוד
הבא נא ידך
בחיקך ויבא ידו
בחיקו ויוצאה
והנה ידו מצרעת
כשלג ויאמר
השב ידך אל חיקך

וישב ידו אל חיקו
ויוצאה מחיקו והנה
שבה כבשרו והיה
אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקל
האת הראשון
והאמינו לקל האת
האחרון והיה אם
לא יאמינו גם לשני
האתות האלה ולא
ישמעון לקלך
ולקחת ממימי
היאר ושפכת
היבשה והיו המים
אשר תקח מן
היאר והיו לדם
ביבשת ויאמר
משה אל יהוה בי
אדני לא איש
דברים אנכי גם

מתמול גם משלשם
גם מאז דברך
אל עבדך כי כבד
פה וכבד לשון
אנכי ויאמר יהוה
אליו מי שם פה
לאדם או מי ישום
אלם או חרש או
פקח או עור הלא
אנכי יהוה ועתה
לך ואנכי אהיה
עם פיך והוריתיך
אשר תדבר ויאמר
בי אדני שלח נא
ביד תשלח ויחר
אף יהוה במשה
ויאמר הלא אהרן
אחיך הלוי ידעתי
כי דבר ידבר הוא
וגם הנה הוא יצא

לשון ה̇ וסימנהון כי כבד פה וכבד לשון [illegible] על שפת את עם [illegible] כי נשבעתי [illegible] כל כלי יוצר עליך וכרת יהוה כל
מי יתן לך איש לשון בל יכון [illegible] לשון מרפא לשון [illegible] וחד ללשון רכה תשבר [illegible] וחד [illegible] בלשון
וחד [illegible] שפה ובלשון וחד מלשון רמיה ס לאדם ה̇ וסימנהון מי שם פה [illegible] לאדם כמים הפנים לפנים ס וכל
קהלת וסימנהון כי מה ג̇ כי לאדם שטוב ולאדם שלא עמל ס ואחד ב̇ וסימנהון [illegible] ס

יהוה אלהי אבותם ל׳ [illegible]

אל יתר ב׳ וסימנהון וילך משה וישב
אל יתר זקני הגולה ○ [illegible]
אל יתר ומשלם על יתר ○○

לקראתך וראך
ושמח בלבו ודברת
אליו ושמת את
הדברים בפיו
ואנכי אהיה עם
פיך ועם פיהו ו
והוריתי אתכם
את אשר תעשון
ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא
יהיה לך לפה ואתה
תהיה לו לאלהים
ואת המטה הזה
תקח בידך אשר
תעשה בו את
האתת
וילך משה וישב
אל יתר חתנו
ויאמר לו אלכה
נא ואשובה אל

אחי אשר במצרים
ואראה העודם
חיים ויאמר יתרו
למשה לך לשלום
ויאמר יהוה אל
משה במדין לך
שב מצרים כי מתו
כל האנשים
המבקשים את
נפשך ויקח משה
את אשתו ואת
בניו וירכבם על
החמר וישב ארצה
מצרים ויקח
משה את מטה
האלהים בידו
ויאמר יהוה אל
משה בלכתך
לשוב מצרימה
ראה כל המפתים

אשר שמתי בידך
ועשיתם לפני
פרעה ואני אחזק
את לבו ולא ישלח
את העם ואמרת
אל פרעה כה אמר
יהוה בני בכרי
ישראל ואמר
אליך שלח את
בני ויעבדני ותמאן
לשלחו הנה אנכי
הרג את בנך בכרך
ויהי בדרך במלון
ויפגשהו יהוה
ויבקש המיתו
ותקח צפרה צר
ותכרת את ערלת
בנה ותגע לרגליו
ותאמר כי חתן
דמים אתה לי

פיהו ל׳ וסימנהון ואנכי אהיה עם פיהו [illegible]
[illegible]
[illegible] ב׳ וסימנהון [illegible]
ויאמר יהוה אליו [illegible]

חתן ד׳ חד וחתן וסימן ותקח צפרה צר וירף ממנו אז כי חתן בות אחאב חתן התמני ס וחד וחתן
ויאמר פרעה ג׳ בטע וק׳ וסימנהון אביך ואחיך באו מי יהוה אשר אשמע הן רבים ס המלך ס

ויאמר ב׳ וסימנהון העם השמעו
אבישי בדוד ס

וירף ממנו אז
אמרה חתן דמים
למולת׃
ויאמר יהוה אל
אהרן לך לקראת
משה המדברה
וילך ויפגשהו
בהר האלהים וישק
לו׃ ויגד משה
לאהרן את כל
דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל
האתת אשר צוהו׃
וילך משה ואהרן
ויאספו את כל
זקני בני ישראל׃
וידבר אהרן את
כל הדברים אשר
דבר יהוה אל
משה ויעש האתת
לעיני העם׃ ויאמן
העם וישמעו כי
פקד יהוה את בני
ישראל וכי ראה
את ענים ויקדו
וישתחוו׃ ואחר
באו משה ואהרן
ויאמרו אל פרעה
כה אמר יהוה
אלהי ישראל שלח
את עמי ויחגו לי
במדבר׃ ויאמר
פרעה מי יהוה
אשר אשמע
בקלו לשלח את
ישראל לא ידעתי
את יהוה וגם את
ישראל לא אשלח׃
ויאמרו אלהי
העברים נקרא
עלינו נלכה נא
דרך שלשת ימים
במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו פן
יפגענו בדבר או
בחרב׃ ויאמר
אלהם מלך מצרים
למה משה ואהרן
תפריעו את העם
ממעשיו לכו
לסבלתיכם׃ ויאמר
פרעה הן רבים
עתה עם הארץ
והשבתם אתם
מסבלתם׃ ויצו
פרעה ביום ההוא
את הנגשים בעם
ואת שטריו לאמר׃
לא תאספון לתת
תבן לעם ללבן

כה אמר יהוה אלהי ישראל כ״ב ואחר באו משה שמו איש חרבו בעבר המהר וישלח יהוה איש נביא העליתי אתכם משחותך לכי אמדי ליהבעם
משחתך התפללתם התפללת אמרו לאיש ורמיה ארור האיש כל נבל ימלא יין הנני מסב בתאנים הטבות כתבלך הלך וגם זרע אנכי כרתי
כה תאמרון שלחתם ברוך ס דבר יהוה אל משה ד׳ בטע וידבר אהרן את ויחזק חשחזן וישלחו אתכם וכי תשבן ולא תעשו ס לעיני העם ב׳ גם האיש וידבר ס
בטמולי ד׳ וסימנהון וירא יעקב את פני ראה אנכי לא תאספון ויכו שטרי על כל גדותיו כי אם אשה עצורה לגר וישבו בני ישראל ס וראה אנכי חס בכליו ס

על האנשים ה׳ וסימנהון תכבד העבדה הלא על האנשים והכירו וילכו ויגידו דברי היו׳
ופקדתי על האנשים ◦ נרפים ג׳ וסימנהון כי נרפים הם ויאמר נרפים אתם נרפים ◦

נֹתֵן ו׳ קמ׳ץ וסימנהון תבן אין נתן
הוא מרומים ישכן ביתך חללים ויתבוהי ◦

109

חַלְּבֵנִים כִּתְמוֹל
שִׁלְשֹׁם הֵם יֵלְכוּ
וְקֹשְׁשׁוּ לָהֶם תֶּבֶן׃
וְאֶת מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים
אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים
תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם
תָּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם
לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ
כִּי נִרְפִּים הֵם עַל
כֵּן הֵם צֹעֲקִים
לֵאמֹר נֵלְכָה נִזְבְּחָה
לֵאלֹהֵינוּ׃ תִּכְבַּד
הָעֲבֹדָה עַל
הָאֲנָשִׁים וְיַעֲשׂוּ
בָהּ וְאַל יִשְׁעוּ
בְּדִבְרֵי שָׁקֶר׃
וַיֵּצְאוּ נֹגְשֵׂי הָעָם
וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ
אֶל הָעָם לֵאמֹר
כֹּה אָמַר פַּרְעֹה

אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תֶּבֶן׃
אַתֶּם לְכוּ קְחוּ
לָכֶם תֶּבֶן מֵאֲשֶׁר
תִּמְצָאוּ כִּי אֵין
נִגְרָע מֵעֲבֹדַתְכֶם
דָּבָר׃ וַיָּפֶץ הָעָם
בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם
לְקֹשֵׁשׁ קַשׁ לַתֶּבֶן׃
וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים
לֵאמֹר כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם
דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת
הַתֶּבֶן׃ וַיֻּכּוּ שֹׁטְרֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
שָׂמוּ עֲלֵהֶם נֹגְשֵׂי
פַרְעֹה לֵאמֹר
מַדּוּעַ לֹא כִלִּיתֶם
חָקְכֶם לִלְבֹּן
כִּתְמוֹל שִׁלְשֹׁם
גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם׃

וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעֲקוּ
אֶל פַּרְעֹה לֵאמֹר
לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה
לַעֲבָדֶיךָ׃ תֶּבֶן אֵין
נִתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבֵנִים
אֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ
וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֻכִּים
וְחָטָאת עַמֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר
נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים
עַל כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים
נֵלְכָה נִזְבְּחָה לַיהוָה׃
וְעַתָּה לְכוּ עִבְדוּ
וְתֶבֶן לֹא יִנָּתֵן לָכֶם
וְתֹכֶן לְבֵנִים תִּתֵּנוּ׃
וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֹתָם
בְּרָע לֵאמֹר לֹא
תִגְרְעוּ מִלִּבְנֵיכֶם
דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

ג׳ זוג׳ מן תרי׳ בחד עינ׳ חד אלהים וחד יהוה וסימנהון נזבחה לאלהינו נזבחה ליהוה
ויקר אלהים ויקר יהוה יגדל אלהים יגדל יהוה ◦ אתם ד׳ רא׳ פסוק לכו קחו לכם אתם ראיתם
אשר עשיתי אתם נצבים היום אתם עדי נאם יהוה ◦ הלבנים ג׳ וסימנהון ואת מתכנת
לא תאספון לתת תבן ומקטרים על הלבנים ◦ ישעו ב׳ בדברי שקר ישעו ואין מושיע ◦

ויאמר יהוה אל אהרן ג׳ וסימנהון
לך לקראת משה אתה ובניך ובית אביך
בארצם לא תנחל ◦ תכבד ב׳ וסימ׳
תכבד העבודה כי יומם ולילה תכבד ◦

110

[illegible] ירא יהוה עליכם [illegible] ירא אלהי אבותינו
[illegible] ותראה ב̇ אשר אעשה לפרעה [illegible]

הרעתה ג̇ [illegible] לעם הזה
[illegible] קדמ̇ הרעתה
[illegible] הרעות

ויפגעו את משה
ואת אהרן נצבים
לקראתם בצאתם
מאת פרעה ויאמרו
אלהם ירא יהוה
עליכם וישפט
אשר הבאשתם
את ריחנו בעיני
פרעה ובעיני
עבדיו לתת חרב
בידם להרגנו וישב
משה אל יהוה
ויאמר אדני למה
הרעתה לעם הזה
למה זה שלחתני
ומאז באתי אל
פרעה לדבר בשמך
הרע לעם הזה
והצל לא הצלת
את עמך ויאמר

יהוה אל משה עתה
תראה אשר
אעשה לפרעה כי
ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם
מארצו
ס
וידבר אלהים
אל משה ויאמר
אליו אני יהוה
וארא אל אברהם
אל יצחק ואל
יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא
נודעתי להם וגם
הקמתי את בריתי
אתם לתת להם
את ארץ כנען את
ארץ מגריהם
אשר גרו בה וגם
אני שמעתי את

נאקת בני ישראל
אשר מצרים מע
מעבדים אתם
ואזכר את בריתי
לכן אמר לבני
ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם
מתחת סבלת
מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם
וגאלתי אתכם
בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים
ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי
לכם לאלהים
וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם
המוציא אתכם
מתחת סבלות

[illegible]

אני ערל / ואני ערל ל׳ · ואיך ישמעני אלי / ואיך ישמעני פרעה ל׳ · אני ידעת / ואני ידעת ל׳ · שמך ממצרים / והנה שרי יון · אני ישב / ואני יושב ל׳ · בפירוש וזקני / והנה שרי יון · אני אחרון / ואני אחרון ל׳ · אני אני / אני ראשון · אני אגיד / ואני אגידי ל׳ · עולם / לעלם

111

מִצְרָיִם׃ וְהֵבֵאתִי
אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת ד׳ בתר׳
יָדִי לָתֵת אֹתָהּ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי
אֹתָהּ לָכֶם מוֹרָשָׁה ב׳ מלא
אֲנִי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי ל׳
יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ ל׳
אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר ל׳
רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה
קָשָׁה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ בֹּא ל׳
דַּבֵּר אֶל פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וִישַׁלַּח ל׳
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְצוֹ׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה

לֵאמֹר הֵן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁמְעוּ
אֵלַי וְאֵיךְ יִשְׁמָעֵנִי
פַרְעֹה וַאֲנִי עֲרַל ל׳ אני ערל
שְׂפָתָיִם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן רא׳ בתרי
וַיְצַוֵּם אֶל בְּנֵי ג׳
יִשְׂרָאֵל וְאֶל פַּרְעֹה ל׳
מֶלֶךְ מִצְרָיִם
לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃

אֵלֶּה רָאשֵׁי יג׳
בֵית אֲבֹתָם בְּנֵי
רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל ז׳ חסר׳
חֲנוֹךְ וּפַלּוּא חֶצְרֹן
וְכַרְמִי אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת הָרְאוּבֵנִי׃ יא׳ זוג חד וקמ׳ וחד פתח ותכליף
וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל

וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין ב׳
וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן
הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי ל׳ ראש פסוק בטע׳
לֵוִי לְתֹלְדֹתָם גֵּרְשׁוֹן ב׳ טע׳
וּקְהָת וּמְרָרִי וּשְׁנֵי
חַיֵּי לֵוִי שֶׁבַע
וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
שְׁנָה׃ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן ל׳ ראש פסוק בטע׳
לִבְנִי וְשִׁמְעִי
לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וּבְנֵי
קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר
וְחֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל
וּשְׁנֵי חַיֵּי קְהָת
שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים
וּמְאַת שָׁנָה׃ וּבְנֵי
מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי
אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת
הַלֵּוִי לְתֹלְדֹתָם׃

[illegible]
[illegible]
ואלה שמות בני לוי לתלדתם אלה משפחת הלוי לתלדתם [illegible]
[illegible]

יא יחידאין משמש אתה ולית זוג
אתה תעיבי / אתה זה ל
את כל אשר / בני עשו ל
אתה דבר / אתה האיש ל
ויאמר חושי / ויאמר נתן
אתה קח / אתה אמרת ל
ויאמר דוד / ויאמר טנן
אתה בן אדם / אתה אל תירא ל
הגד את בית ישראל / עבדי יעקב
אתה / מושל

ויקח עמרם את
יוכבד דדתו לו
לאשה ותלד לו
את אהרן ואת
משה ושני חיי
עמרם שבע
ושלשים ומאת
שנה ובני יצהר
קרח ונפג וזכרי
ובני עזיאל מי
שאל ואלצפן
וסתרי ויקח
אהרן את אלישבע
בת עמינדב
אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו
את נדב ואת
אביהוא את
אלעזר ואת איתמר
ובני קרח אסיר

ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת
הקרחי ואלעזר
בן אהרן לקח לו
מבנות פוטיאל
לו לאשה ותלד
לו את פינחס
אלה ראשי אבות
הלוים למשפחתם
הוא אהרן ומשה
אשר אמר יהוה
להם הוציאו את
בני ישראל
מארץ מצרים
על צבאתם הם
המדברים אל
פרעה מלך מצרים
להוציא את בני
ישראל ממצרים
הוא משה ואהרן

ויהי ביום דבר
יהוה אל משה
בארץ מצרים
וידבר יהוה
אל משה לאמר
אני יהוה דבר
אל פרעה מלך
מצרים את כל
אשר אני דבר
אליך ויאמר
משה לפני יהוה
הן אני ערל שפתים
ואיך ישמע אלי
פרעה
ויאמר יהוה אל
משה ראה נתתיך
אלהים לפרעה
ואהרן אחיך
יהיה נביאך אתה
תדבר את כל

יז מפק א
ב ראש פסוק
י בטע
ל ה צדיק בלשנ והילופ ה רשיע
ל חס
יחד יתרי וסתרי ה פסוק את את ואת את ואת

ין מלי מפק א וסימנהון ואביאסף דאורייתא ממושבתיכם תביאו ובריח לענאכם ויבריח אלדי אשמים דמן שלש ובאזרוע דירמיהו בלואי דויאמר
עבדי מלך באוש מה נוכם במלאכות יהוה גם הערביאים ואישי הוליד לביתך נאוה ואזרועי מקנה ותשבר מנאות דומפקדו כמרצאות שלום ס והילפיהון
ין לא מפק א שלתך אשר שאלת הטאים ליהוה ותירוני היל להשות גלים דמלכים דיתפו המים פלסר דוישלח אחז מלאכים פלסר דויער אלהי
מלו ותוכן הלס נשוא לשוא ונשו את כלמתם משוט יגורו מבית הסורים השפות קדוא לך שארית ישראל קראים אל יהוה ס ס

והילופהון ה׳ ואתה וסימנהון ואתה ואהרן איש מחתתו ואתה שמעת מי יתיעב ואתה עשית חסד ואתה עשה אתי רעה ואתה תעשה כל חפצי
ואתה אדני המלך ואתה נתת להם ואתה לך לקץ ס וכל קריה אתה ואהרן ואתה שמעת אתה עשית אתה עשה ס

113

ג אשר אצוך ואהרן
אחיך ידבר אל
פרעה ושלח את
בני ישראל מארצו
יא ראש פסוק בתו׳ ואני אקשה את
לב פרעה והרביתי
את אתתי ואת
ב מלי מופתי בארץ
מצרים ולא ישמע
ד אלכם
ו חסר פרעה ונתתי את
ידי במצרים וה
והוצאתי את צ
ל חסר צבאתי את עמי
בני ישראל מארץ
ל יחיד ובשפטים מצרים בשפטים
גדלים וידעו
מצרים כי אני יהוה
ל חסר בנטתי את ידי
על מצרים והוצאתי

את בני ישראל
מתוכם ויעש
משה ואהרן
כאשר צוה יהוה
אתם כן עשו
ו ראש פסו ומשה בן שמנים
שנה ואהרן בן
שלש ושמנים
ו ראש פסוק בסיפ שנה בדברם אל
פרעה
פ
ו ה ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר כי ידבר
ו חסר אליכם פרעה לאמר
תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן
קח את מטך
והשלך לפני פרעה
ה וכל כתיב דכות בר מן ג יהי לתנין ויבא
משה ואהרן אל

פרעה ויעשו כן
כאשר צוה יהוה
וישלך אהרן את
מטהו לפני פרעה
ולפני עבדיו ויהי
ה וכל כתיב דכות צ מ לתנין ויקרא גם
ג פרעה לחכמים
צ ולמכשפים ויעשו
גם הם חרטמי
ל מצרים בלהטיהם
כן וישליכו איש
ג חסר מטהו ויהיו לתנינם
ויבלע מטה אהרן
יה את מטתם ויחזק
לב פרעה ולא
מא חסר שמע אלהם כאשר
דבר יהוה
ויאמר יהוה אל
משה כבד לב
פרעה מאן לשלח

ד מלו וכל כתיביא דכות בר מן א

ה׳ פסוק בקריה את אות ואת את ואת ויקח אהרן את אלישבע זכור את יום השבת והכשות אכלה והמלך אסא השמיע והמלך אסא לקח
תנין לתנין ה׳ וסימנ׳ יהי לתנין ויהי לתנין בלעני כתנין יהרג את התנין מחוללת תנין ס וכל כתיביא דכות בר מן ג׳ כי דכיתנו אח הייתי גם תנין חליצו ס
הן אני ד׳ וסימנהון עריל שפתים הן אני נשארתי לבדי הן אני עץ יבש הן אני כפיך לאל ס ולמכשפים ב׳ ויקרא גם פרעה לחכמים ולחרטמים ס
וישליכו ד׳ מלא וסימנ׳ איש מטהו ואת מלך העי ויאמרו מטה מתן ויהי הם קברים איש ס וכל כתיביא דכות בר מן חד ויגלו וימררו ס

[illegible]

הָעָם׃ לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה
בַּבֹּקֶר הִנֵּה יֹצֵא
הַמַּיְמָה וְנִצַּבְתָּ
לִקְרָאתוֹ עַל־שְׂפַת
הַיְאֹר וְהַמַּטֶּה
אֲשֶׁר־נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ
תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי
אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח
אֶת־עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי
בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־
שָׁמַעְתָּ עַד־כֹּה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי
יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי
מַכֶּה בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר
בְּיָדִי עַל־הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיְאֹר וְנֶהֶפְכוּ
לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר

בַּיְאֹר תָּמוּת וּבָאַשׁ
הַיְאֹר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם
לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן־
הַיְאֹר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־
אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ
וּנְטֵה־יָדְךָ עַל־מֵימֵי
מִצְרַיִם עַל־נַהֲרֹתָם
עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־
אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל־
מִקְוֵה מֵימֵיהֶם
וְיִהְיוּ־דָם וְהָיָה דָם
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃
וַיַּעֲשׂוּ־כֵן מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה
וַיַּךְ אֶת־הַמַּיִם
אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְעֵינֵי

פַרְעֹה וּלְעֵינֵי
עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל־
הַמַּיִם אֲשֶׁר־בַּיְאֹר
לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר־
בַּיְאֹר מֵתָה וַיִּבְאַשׁ
הַיְאֹר וְלֹא־יָכְלוּ
מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת
מַיִם מִן־הַיְאֹר וַיְהִי
הַדָּם בְּכָל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן
חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם
בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק
לֵב־פַּרְעֹה וְלֹא־
שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיִּפֶן
פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל־
בֵּיתוֹ וְלֹא־שָׁת לִבּוֹ
גַּם־לָזֹאת׃ וַיַּחְפְּרוּ
כָל־מִצְרַיִם סְבִיבֹת
הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת

[illegible]

לשתת ד̇ חס̇ וסימנהון והכל לה שקתו כי לא יכלו לשתת ויבאו בחוצו ויסער מעליו ○
נהרות ד̇ חס̇ במשנ̇ וסימנהון על נהרתם על הנהרות את נהרותם [illegible] ○

ויסר ג̇ בתו̇ וסימנהון מעליו
ויק את המות ויסר הצפרדעים את
הנחש ○

כי לא יכלו לשתת
ממימי היאר וימלא
שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את
היאר:
ויאמר יהוה אל
משה בא אל פרעה
ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח
את עמי ויעבדני:
ואם מאן אתה
לשלח הנה אנכי
נגף את כל גבולך
בצפרדעים: ושרץ
היאר צפרדעים
ועלו ובאו בביתך
ובחדר משכבך
ועל מטתך ובבית
עבדיך ובעמך
ובתנוריך ובמשארותיך:

ובכה ובעמך ובכל
עבדיך יעלו
הצפרדעים: ויאמר
יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את
ידך במטך על
הנהרת על היארים
ועל האגמים והעל
את הצפרדעים
על ארץ מצרים:
ויט אהרן את ידו
על מימי מצרים
ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ
מצרים: ויעשו
כן החרטמים
בלטיהם ויעלו
את הצפרדעים
על ארץ מצרים:
ויקרא פרעה

למשה ולאהרן
ויאמר העתירו
אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני
ומעמי ואשלחה
את העם ויזבחו
ליהוה: ויאמר משה
לפרעה התפאר
עלי למתי אעתיר
לך ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק
ביאר תשארנה:
ויאמר למחר ויאמר
כדברך למען תדע
כי אין כיהוה אלהינו:
וסרו הצפרדעים
ממך ומבתיך
ומעבדיך ומעמך
רק ביאר תשארנה:

[illegible]

ד׳ פסוק בקריה אית בהון מן מן ומן וסימנהון מן הבתים מן החצרת ומן השדת
מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן וממחצת בנו ואחרי כן נאם יהוה דירמיהו ס

ולא יכלו ג׳ וחס וסימנהון להוציא
את הכנים להבקיע אל מלך אדום היבשה ס

116

ויצא משה ואהרן
מעם פרעה ע׳
ויצעק משה אל
יהוה על דבר ע׳
הצפרדעים אשר
שם לפרעה ויעש
יהוה כדבר משה
וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן ע׳
החצרת ומן השדת
ויצברו אתם ע׳
חמרם חמרם ו׳
ותבאש הארץ
וירא פרעה כי ע׳
היתה הרוחה ו׳
והכבד את לבו
ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה

ויאמר יהוה אל
משה אמר אל
אהרן נטה את
מטך והך את עפר
הארץ והיה לכנם
בכל ארץ מצרים
ויעשו כן ויט
אהרן את ידו
במטהו ויך את
עפר הארץ ותהי
הכנם באדם ונ׳
ובבהמה כל עפר
הארץ היה כנים
בכל ארץ מצרים
ויעשו כן החרטמים
בלטיהם להוציא
את הכנים ולא
יכלו ותהי הכנם
באדם ובבהמה
ויאמרו החרטמם
אל פרעה אצבע
אלהים הוא ויחזק
לב פרעה ולא שמע
אלהם כאשר דבר
יהוה

ויאמר יהוה אל
משה השכם בבקר
והתיצב לפני פרעה
הנה יוצא המימה
ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח
עמי ויעבדני כי
אם אינך משלח
את עמי הנני נ׳
משליח בך ובעבדיך
ובעמך ובבתיך
את הערב ומלאו
בתי מצרים את
הערב וגם האדמה
אשר הם עליה
והפליתי ביום ההוא

ה׳ בסיפ
ב׳
ל׳ חסר
ל׳
ד׳ פסוק אית בהון מן מן ומן
ל׳ חסר
ב׳
ל׳
ב׳ חס
ל׳
ב׳ ב׳ חסי וחד מל׳
ל׳
ג׳
ג׳
ב׳ חס
ב׳ שלח אצבע
ד׳ בטע בסיפ
ה׳
כב׳ בטע בסיפ
ט׳ מלי וכל כתיב׳ דכות׳ בר מן א׳
ג׳ בתר
ל׳
ל׳ ומל׳
ב׳

יוצא ט׳ מלי וסימנהון השכם בבקר קדמיה הנה אנכי יוצא מעמך כחצות הלילה ודויהו סגרת ויראו השמרים וכל ישראל ויהודה ובא המלך דוד
כי ביהוה נשבעתי ודמות החיות ס וכל כתיביא דכוותהון מלי בין יוצא ובין היוצא בר מן חד והוא כתן ס כל אוריתא ומלכים מלאו ומלאו
בר מן ג׳ מלאו ומלאו ויאמר יעקב אל לבן כי אם אינך משלח ומלאו בתיך ס וכל שאר קריה דכוותהון מלאו ומלאו בר מן ב׳ מלאו ובלאו
הסרו הצלים שבעת ימים יכפרו ס חמרים ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנהון ויצברו אתם ב׳ בו הממעיט אסף ס ס

פדת ג חד חס וב מלו וסימנהון
ושמתי פדת שלח עמי והרבה עמו ◦

למחר ה וסימנהון ויאמר למחר
ושמתי פדת התלשו וגם למחר
קום קדש ◦

האת ל חסר וחד לאות וסימנהון
והיה אם לא יאמינו ב בו למחר יהיה
והיה הדם ◦

אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר
עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ
לְבִלְתִּי הֱיוֹת־שָׁם
עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי פְדֻת
בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ
לְמָחָר יִהְיֶה הָאֹת
הַזֶּה׃ וַיַּעַשׂ יְהוָה
כֵּן וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד
בֵּיתָה פַרְעֹה וּבֵית
עֲבָדָיו וּבְכָל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם תִּשָּׁחֵת
הָאָרֶץ מִפְּנֵי הֶעָרֹב׃
וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־
מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן ו
וַיֹּאמֶר לְכוּ זִבְחוּ
לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא
נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי

תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם
נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֲבַת
מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם
וְלֹא יִסְקְלֻנוּ׃ דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ
בַּמִּדְבָּר וְזָבַחְנוּ
לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵינוּ׃
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אָנֹכִי
אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם
וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר
רַק הַרְחֵק לֹא־
תַרְחִיקוּ לָלֶכֶת
הַעְתִּירוּ בַּעֲדִי׃ ו
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה
אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמָּךְ
וְהַעְתַּרְתִּי אֶל־יְהוָה
וְסָר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה

מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ
מָחָר רַק אַל־יֹסֵף
פַּרְעֹה הָתֵל לְבִלְתִּי
שַׁלַּח אֶת־הָעָם
לִזְבֹּחַ לַיהוָה׃ וַיֵּצֵא
מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה
וַיֶּעְתַּר אֶל־יְהוָה׃
וַיַּעַשׂ יְהוָה כִּדְבַר
מֹשֶׁה וַיָּסַר הֶעָרֹב
מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו
וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר
אֶחָד׃ וַיַּכְבֵּד פַּרְעֹה
אֶת־לִבּוֹ גַּם בַּפַּעַם
הַזֹּאת וְלֹא שִׁלַּח
אֶת־הָעָם׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה בֹּא אֶל־
פַּרְעֹה וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו
כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

ליהוה אלהינו ט וסימנהון וישמעו לקלך ויאמרו אלהי העברים ויאמר משה לא נכון דרך שלשת ימים גם אתה תתן בידנו הנסתרות ליהוה אלהינו
נשכבה בבשתנו לאדני יהוה הרחמים ◦ בתר כתב אלה דילה ◦ ובכל ל מטעו וסימנהון ארץ מצרים תשחת ובכל אשר אמרתי אליכם ובכל ארצה
יאנק חלל ובכל ראשיהם קרחה ◦ ובכל אבו יקרה ובכל קהליך קדמיה ובכל מעשה ◦ ודברת אליו ד ושמת את הדברים ודברת דברי הרצאות ב בו ◦◦

ג ב מלו וחד חסי
ה
ד סביר וכבית
ב
מטע ב
כד בתר
ל אל נז ד
ל

ט
כד
ל וחס
ג חסי
ט
ט וחד ואשלח
ל וחד ותשחת הארץ
ג מלו בתר
ל

רא
ל וחד בהתל
ד
ד
ה

ל

פיח כבשן פיח הכבשן ל׳ קחו לכם ויקחו ל׳ אשרי איש אשרי האיש ל׳ אשרי לא הלך ירא את יהוה אנשי שם אנשי השם ל׳ נשיאי עדה הנפלים [illegible] ל׳ [illegible] בבית [illegible] אתו ל׳ [illegible] ל׳

שלח את עמי ו
ויעבדני כי אם
מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם
הנה יד יהוה הויה
במקנך אשר בש
בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים
בבקר ובצאן
דבר כבד מאד
והפלה יהוה בין
מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים
ולא ימות מכל
לבני ישראל דבר
וישם יהוה מועד
לאמר מחר יעשה
יהוה הדבר הזה
בארץ ויעש יהוה
את הדבר הזה
ממחרת וימת כל
מקנה מצרים ו
וממקנה בני ישראל
לא מת אחד וי
וישלח פרעה והנה
לא מת ממקנה
ישראל עד אחד
ויכבד לב פרעה
ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן
קחו לכם מלא
חפניכם פיח כבשן
וזרקו משה הש
השמימה לעיני
פרעה והיה לאבק
על כל ארץ מצרים
והיה על האדם
ועל הבהמה לשחין
פרח אבעבעת
בכל ארץ מצרים
ויקחו את פיח
הכבשן ויעמדו
לפני פרעה ויזרק
אתו משה השמימה
ויהי שחין אבעבעת
פרח באדם ובה
ובבהמה ולא יכלו
החרטמים לעמד
לפני משה מפני
השחין כי היה
השחין בחרטמים
ובכל מצרים ויחזק
יהוה את לב פ
פרעה ולא שמע
אלהם כאשר
דבר יהוה אל
משה

ויאמר יהוה

[illegible]

אדמת קדש ל׳ | של נעליך ל׳ | אלהי משפט ל׳ | אשרי כל חוכי | בהעיר השמים ל׳ | ולא יוחה | בהר קדש ל׳ | את פרוב ממשה | בתחתיות ארץ ל׳
אדמת הקדש ל׳ | ויאל יהוה | אלהי המשפט ל׳ | או איה אלהי | בהעיר השמים ל׳ | והגירך | בהר הקדש ל׳ | יונק עם שופר ל׳ | בתחתיות הארץ ל׳ ס

119

אל משה השכם
בבקר והתיצב
לפני פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים
שלח את עמי
ויעבדני כי בפעם
הזאת אני שלח
את כל מגפתי
אל לבך ובעבדיך
ובעמך בעבור
תדע כי אין כמני
בכל הארץ כי
עתה שלחתי את
ידי ואך אותך
ואת עמך בדבר
ותכחד מן הארץ
ואולם בעבור
זאת העמדתיך
בעבור הראתך

את כחי ולמען
ספר שמי בכל
הארץ עודך
מסתולל בעמי
לבלתי שלחם
הנני ממטיר כעת
מחר ברד כבד
מאד אשר לא
היה כמהו במצרים
למן היום הוסדה
ועד עתה ועתה
שלח העז את
מקנך ואת כל
אשר לך בשדה
כל האדם והבהמה
אשר ימצא בש
בשדה ולא יאסף
הביתה וירד על
עלהם הברד ומתו
הירא את דבר

יהוה מעבדי
פרעה הניס את
עבדיו ואת מקנהו
אל הבתים ואשר
לא שם לבו אל
דבר יהוה ויעזב
את עבדיו ואת
מקנהו בשדה
ויאמר יהוה
אל משה נטה
את ידך על השמים
ויהי ברד בכל
ארץ מצרים על
האדם ועל הבהמה
ועל כל עשב
השדה בארץ
מצרים ויט משה
את מטהו על
השמים ויהוה נתן
קלת וברד ותהלך

ל׳ בסיפ
ב׳ אשר למען תשמע
ל׳ וחד משתולל
ב׳ והבנים קשי פנים
ה׳
ל׳
ל׳
ב׳
ל׳ חד אשר וחד מלר
ל׳ וחד
ל׳
ל׳
ה׳
יג בטע בסיפ
ל׳
ל׳
ל׳
ט׳ אסי
ל׳ וחד ותהלך בארץ
יא ראש פסוק
ה׳ ראש פסוק
ה׳ ראש פסוק תהל איוב דמיב בר כן

לכן היום ה׳ הוסדה אשר ברא אלהים אשר יצאת מארץ אשר יצרתי שפטתי ודמיישבתן שאול אשר יבאו אבותנו כי עבר אפי ועל שימו נא בתו׳ ס
אלהי העברים ה׳ וחד אלהי העברים ותמונתן ויאמרו אלהי ושבתן ירדן העברים [illegible] ישבה כי דידון ויבא משה ראובה וישמעו לקולך פס
ואשר לא ה׳ ודמיכמוך ואשר לא שמע ואשר לא ירדו ואשר לא ראו ואשר לא שמע ואשר לא טוב ואשר לא בקשו ואשר לא נתן במותיכם ס

קלות ו׳ כתב כן וסימנהון כצאתי את העיר ויצא משה מעם פרעה ודרך לחזיז קלות
הלא קציר חטים מקלות מים רבים ס וחד כתב קולת וכל העם ראים ס ושארה קלת כתב ס

נתך ג׳ וסימנהון ומטר לא נתך
עד נתך מים עליהם כאשר נתך אפי ס

אש ארצה וימטר
יהוה ברד על ארץ
מצרים ויהי ברד
ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד
מאד אשר לא
היה כמהו בכל ארץ
מצרים מאז היתה
לגוי ויך הברד בכל
ארץ מצרים את
כל אשר בשדה
מאדם ועד בהמה
ואת כל עשב
השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה
שבר רק בארץ
גשן אשר שם בני
ישראל לא היה
ברד וישלח פרעה
ויקרא למשה

ולאהרן ויאמר
אלהם חטאתי
הפעם יהוה הצדיק
ואני ועמי הרשעים
העתירו אל יהוה
ורב מהית קלת
אלהים וברד
ואשלחה אתכם
ולא תספון לעמד
ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר
אפרש את כפי
אל יהוה הקלות
יחדלון והברד לא
יהיה עוד למען
תדע כי ליהוה
הארץ ואתה
ועבדיך ידעתי
כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים

והפשתה והשערה
נכתה כי השערה
אביב והפשתה
גבעל והחטה
והכסמת לא נכו
כי אפילת הנה
ויצא משה מעם
פרעה את העיר
ויפרש כפיו אל
יהוה ויחדלו הקלות
והברד ומטר לא
נתך ארצה וירא
פרעה כי חדל
המטר והברד
והקלת ויסף לחטא
ויכבד לבו הוא
ועבדיו ויחזק לב
פרעה ולא שלח
את בני ישראל
כאשר דבר יהוה

ועמי יא וסימנהון ואני ועמי הרשעים איש ריב הייתי התמיד גרי ועמי אהבו כן ועמי שכחוני את טובי ישבעו כי נמכרנו ועמי בבקשתי ועמי
תלאים לא ידע את שכחוני ס ויחזק יהוה והרעב היה ויחזק ויחנוס ויעש כן חרם ויאמרו החרטמים ויחזק דברי ויחזק דוד ולא אבה ראמנון
ויקרא אבשלום ויחזק דבר המלך ויחזק העם בתשעה לחדש וחבירו וילך שלמה חמת צובה והוא מלהם בעת ההיא שלח מרדך ס

יוֹשֵׁב ל׳ יושב חסד ראיתי ל׳ ביני ובינך יד ל׳ ויחבשנו יבקש ל׳ את עוז ישראל הדבר ל׳ עמיד והתחנו יהיה ל׳ כמוך יעקב
ויושב ל׳ את משה וראיתי ל׳ לכם גודל ידי ל׳ שרשיו ויבקש ל׳ ויבקש הדבר וידבר ל׳ עמי נתחתי ויהל ל׳ ודלו ישראל

בְּיַד מֹשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה בֹּא אֶל
פַּרְעֹה כִּי אֲנִי
הִכְבַּדְתִּי אֶת לִבּוֹ
וְאֶת לֵב עֲבָדָיו
לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי
אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃ וּלְמַעַן
תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ
וּבֶן בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר
הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם
וְאֶת אֹתֹתַי אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה׃ וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל
פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
עַד מָתַי מֵאַנְתָּ
לֵעָנֹת מִפָּנָי שַׁלַּח
עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי
אִם מָאֵן אַתָּה
לְשַׁלֵּחַ אֶת עַמִּי
הִנְנִי מֵבִיא מָחָר
אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃
וְכִסָּה אֶת עֵין הָאָרֶץ
וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת
אֶת הָאָרֶץ וְאָכַל
אֶת יֶתֶר הַפְּלֵטָה
הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם
מִן הַבָּרָד וְאָכַל
אֶת כָּל הָעֵץ הַצֹּמֵחַ
לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה׃
וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי
כָל עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי
כָל מִצְרַיִם אֲשֶׁר
לֹא רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ
מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל
הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא
מֵעִם פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ
עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו
עַד מָתַי יִהְיֶה זֶה
לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח
אֶת הָאֲנָשִׁים
וְיַעַבְדוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם
תֵּדַע כִּי אָבְדָה
מִצְרָיִם׃ וַיּוּשַׁב
אֶת מֹשֶׁה וְאֶת
אַהֲרֹן אֶל פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ
עִבְדוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי
הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ
וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ
וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ
וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי

ולמען ט׳ וסימנהון ספר שני תספר באזני תאריך ימים ייטב לך יאריכון ימיך ולמען נסתך לא ביצדקתך תאריכו ראש פסוק ◦ מפני ב׳ בתו׳ לענת נטותה ◦
אלהיהם ז׳ באורית ושאר [illegible] ויאמרו עבדי [illegible] כי אני ב׳ כו קדשים יהיו שלשה בתוכו ואף גם זאת ◦ שתי ג׳ ב׳ חסי וחד מל׳ ב׳ מלעל וחד מלרע
למען שתי אתתי שתי לבך למסלה שיתי כליל עלך ◦ בתריה מלי ◦ פליטת הפלטה ג׳ חסי וסימנהון וכסה את עין והנה מיתריה בה ויכו את שארית ◦
צאננו ג׳ בליש וסימנהון בנערינו ובזקנינו צאננו כתב ◦ מאליפות יצאוננו כתב ◦ ואת בכרות ד׳ עזרא צאננו כתב ◦ בקרנו דאוריתא חס׳ דעזרא מלא ◦

לפני ואחריו ד̇ וסימנהון ויעל
הארבה ולא היה כיום ההוא וכמהו לא
היה ויאשיהו לפניו אבלה אש ואחריו ס

ולא נותר ה̇ וסימנהון ויכס את
עין מהם איש כי אם כלב והשמעיה באר
הבאנו אליו באחת ויהי כאשר נשמע ס

חג יהוה ג̇ וסימנהון כי חג יהוה
לנו אך בחמשה ואמרו הנה חג יהוה
מה תעשו ליום ס

חג יהוה לנו ויאמר
אלהם יהי כן יהוה
עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת
טפכם ראו כי רעה
נגד פניכם לא כן
לכו נא הגברים
ועבדו את יהוה כי
אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת
פני פרעה ויאמר
יהוה אל משה
נטה ידך על ארץ
מצרים בארבה ויעל
על ארץ מצרים
ויאכל את כל עשב
הארץ את כל אשר
השאיר הברד
ויט משה את מטהו
על ארץ מצרים

ויהוה נהג רוח קדים
בארץ כל היום ההוא
וכל הלילה הבקר
היה ורוח הקדים
נשא את הארבה
ויעל הארבה על
כל ארץ מצרים וינח
בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמהו
ואחריו לא יהיה
כן ויכס את עין כל
הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את
כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ
אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק
בעץ ובעשב השדה
בכל ארץ מצרים

וימהר פרעה לקרא
למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה
אלהיכם ולכם
ועתה שא נא חטאתי
אך הפעם והעתירו
ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את
המות הזה ויצא
מעם פרעה ויעתר
אל יהוה ויהפך יהוה
רוח ים חזק מאד
וישא את הארבה
ויתקעהו ימה סוף
לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול
מצרים ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל

[illegible]

ויהי ב̇ בטע מלעיל וסימנהון
ויהי חשך על ארץ פי שנים ברוחך ○

ויאמר לו פרעה ב̇ וסימנהון לך
מעלי כי מה אתה חסר עמי ומלכים ○

תשאר ג̇ בלשנ̇ וסימנהון וגם
מקננו ודמות אליהם וימותו גם שניהם ○

ויאמר יהוה אל ב̇ בטע בספ
משה נטה ידך על
השמים ויהי חשך ב̇ בטע
על ארץ מצרים
וימש חשך ויט ל̇
משה את ידו על ג̇ בלשנ̇
השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ג̇
ימים לא ראו איש
את אחיו ולא קמו ל̇ וחס
איש מתחתיו ש
שלשת ימים ולכל
בני ישראל היה ג̇
אור במושבתם ב̇ ל̇
ויקרא פרעה אל
משה ויאמר לכו ב̇ ל̇
עבדו את יהוה רק ל̇
צאנכם ובקרכם
יצג גם טפכם ילך ל̇

עמכם ויאמר משה
גם אתה תתן בידנו
זבחים ועלת ועשינו ב̇ בטע בספ
ליהוה אלהינו וגם
מקננו ילך עמנו
לא תשאר פרסה
כי ממנו נקח לעבד
את יהוה אלהינו
ואנחנו לא נדע ג̇
מה נעבד את יהוה
עד באנו שמה
ויחזק יהוה את ל̇
לב פרעה ולא אבה
לשלחם ויאמר
לו פרעה לך מעלי
השמר לך אל
תסף ראות פני
כי ביום ראתך פני
תמות ויאמר
משה כן דברת

לא אסף עוד ראות ב̇ חסר וחסר
פניך: ס
ויאמר יהוה אל
משה עוד נגע
אחד אביא על ל̇
פרעה ועל מצרים
אחרי כן ישלח כב
אתכם מזה כשלחו ל̇ וחד בשלחו
כלה גרש יגרש
אתכם מזה דבר
נא באזני העם
וישאלו איש
מאת רעהו ואשה כב
מאת רעותה כלי
כסף וכלי זהב
ויתן יהוה את חן
העם בעיני מצרים ל̇
גם האיש משה
גדול מאד בארץ
מצרים בעיני העם ל̇

ויהי [illegible] ויהי חשך [illegible] ויהי [illegible] נא ויהי [illegible]
[illegible] נא פי שנים [illegible]
ויהי [illegible] ○ [illegible] ישראל ב̇ לא יחרץ כלב לשנו [illegible] ○
ברשי ג̇ וסימנהון [illegible] ○ [illegible] זבחים ומלכים ○
ויעותו ה̇ וסימנהון דבר נא באזני [illegible] ○ [illegible] ראות פני ○

ימעט ב̇ בקריה וסימנהון אל ימעט לפניך ואם ימעט הבית׃

ולכל ד̇ ראש פסוק וסימנהון ולכל חית הארץ ולכל בני ישראל ולכל היד החזקה ולכל היגלות יצלות׃ למאיש ג̇ וסימנהון בלבא אתקטל בכיתא דשמואל׃

עבדי פרעה ובעיני
העם׃ ויאמר
משה כה אמר יהוה
כחצת הלילה אני
יוצא בתוך מצרים
ומת כל בכור
בארץ מצרים
מבכור פרעה
הישב על כסאו
עד בכור השפחה
אשר אחר הרחים
וכל בכור בהמה׃
והיתה צעקה
גדלה בכל ארץ
מצרים אשר כמהו
לא נהיתה וכמהו
לא תסף׃ ולכל
בני ישראל לא
יחרץ כלב לשנו
למאיש ועד בהמה
למען תדעון אשר
יפלה יהוה בין
מצרים ובין ישראל׃
וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו
לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר
ברגליך ואחרי כן
אצא ויצא מעם
פרעה בחרי אף׃
ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע
אליכם פרעה׃
למען רבות מופתי
בארץ מצרים׃
ומשה ואהרן עשו
את כל המפתים
האלה לפני פרעה
ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא
שלח את בני
ישראל מארצו׃
ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים
לאמר׃ החדש
הזה לכם ראש
חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי
השנה׃ דברו אל
כל עדת ישראל
לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו
להם איש שה
לבית אבת שה
לבית׃ ואם ימעט
הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו
במכסת נפשת

ראשון ח̇ וסימנהון החדש הזה כי ידע עבדך ויען איש ישראל את איש מי פעל ועשה ראשון לציון הנה הנם כה אמר יהוה מלך ישראל שמעו אלי יעקב כי שאל נא לדור בבטריה כתב ראשון׃ הקרב ד̇ חסר וסימנהון ואם ימעט הבית כי אם לשארו ואב ואם אחיו קרבתו ישהר׃ תוסיף ד̇ כתיב תסף וסימנהון והיתה צעקה והשיבך יהוה מצרים נוע תנוע ארץ ואמר עד פה תבוא יג̇ כתב תוסף ושארה כלה׃ בחרי אף ה̇ וסימנהון ויצא מעם פרעה ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף רצין ובני הגדרוד אשר השיב גדיש בחרי אף׃

חגרים ג̇ ב̇ מלי וחד חס וסימנ̇
וככה תאכלו אתו ושש מאות איש
דישפטים ומתניו חגרים בכתם אופז
ב̇ בתרוי מלא ס

והנתר נתרו ותתר ג̇ חס וסימנ̇
ולא תותירו ויואלה שמות בניהם דמלך
ותאכל ותשבע ס

ומכה ב̇ וסימנהון וככה תאכלו
אתו וככה יהיה נעזר ודיך ס

אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ
תָּכֹסּוּ עַל־הַשֶּׂה׃
שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־
שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
מִן־הַכְּבָשִׂים וּמִן־
הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה
לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל
קְהַל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל
בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם
וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי
הַמְּזוּזֹת וְעַל־
הַמַּשְׁקוֹף עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר־
יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃
וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר
בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־

אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־
מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃
אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ
נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל
בַּמָּיִם כִּי אִם־צְלִי־
אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־
כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃
וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר וְהַנֹּתָר
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃
וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ
מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים
נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם
וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא
לַיהוָה׃ וְעָבַרְתִּי
בְאֶרֶץ־מִצְרַיִם
בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי

כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מֵאָדָם
וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים
אֲנִי יְהוָה׃ וְהָיָה
הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל
הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם
שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־
הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם
נֶגֶף לְמַשְׁחִית
בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם
אֹתוֹ חַג לַיהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת
עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ׃ שִׁבְעַת
יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ
אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

ל̇ וחס
ב̇ מטעי
ט
ל̇
ו̇
זוג
חד
אל
וחד
על
וחד
ועל

ד̇ וחס
ל̇
ל̇ ב̇
י̇ בספ̇
ל̇
ג̇ חסר בלשנ̇
ב̇ והנותר בבשר
ב̇
ג̇ חד חסר וב̇ן מלו
ל̇
ג̇ ומל

ב̇ ומל אפה דין
ל̇
ס̇
ל̇ חס
ל̇ חס
ב̇ חד חסר וחד מלי
י̇
ל̇ וחס
ו̇ בספ̇

ג̇ב̇
את כלו ישבי בה
י
מ̇ר

ו̇ זוג מן ג̇ בחד לשן חד אל וחד על וחד ועל וסימנהון אל המשקוף על המשקוף ועל המשקוף אל המשפט על המשפט ועל המשפט
אל בנימן על בנימן ועל בנימן אל יהויקים על יהויקים ועל יהויקים אל יחזקיהו על יחזקיהו ועל יחזקיהו אל הגוי על הגוי ועל הגוי ס
וראיתי י̇ב̇ והיה הדם לכם וראיתי מה והגדתי והנה עליהם גידים וראיתי לבות גבה וראיתי אני שיש יתרון וראיתי כי אין טוב
את כל מעשה האלהים אני את כל עמל כי איככה שנים כן וראיתי אני דניאל וחבירו ס מבשל ב̇ והסיר אל תאכלו ממנו ולא יקח מכף בשר ס

אל המשקוף ל ויקחו לכם אל הדאל ל ויאמר המלך אליו אל טוב ל ובאו הרגנו אל ימיני ל ויקחו וילכו ויפה אל הזקנים ל יען כה אמר יי
על המשקוף ל ועבר יהוה על הדאל ל גם בעינים על טוב ל ואפרים ענהו על ימיני ל ואיננו ואמר אליו על הזקנים ל והבירו

תשביתו שאר
מבתיכם כי כל אכל
חמץ ונכרתה נש
הנפש ההוא מי
מישראל מיום
הראשן עד יום:
השבעי: וביום
הראשון מקרא
קדש וביום הש
השביעי מקרא
קדש יהיה לכם
כל מלאכה לא
יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל
נפש הוא לבדו
יעשה לכם: ו
ושמרתם את
המצות כי בעצם
היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם
מארץ מצרים:
ושמרתם את היום
הזה לדרתיכם:
חקת עולם: בראשן
בארבעה עשר
יום לחדש בערב
תאכלו מצת עד
יום האחד ועשרים
לחדש בערב: ש
שבעת ימים שאר
לא ימצא בבתיכם
כי כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש
ההוא מעדת:
ישראל בגר ו
ובאזרח הארץ:
כל מחמצת לא
תאכלו בכל מו
מושבתיכם תאכלו
מצות:
ויקרא משה לכל
זקני ישראל וי
ויאמר אלהם משכו
וקחו לכם צאן
למשפחתיכם:
ושחטו הפסח:
ולקחתם אגדת
אזוב וטבלתם:
בדם אשר בסף
והגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזת
מן הדם אשר בסף
ואתם לא תצאו
איש מפתח ביתו
עד בקר: ועבר
יהוה לנגף את
מצרים וראה את
הדם על המשקוף
ועל שתי המזוזת
ופסח יהוה על

אל יחזקיהו ל וישמע יהוה אל לשון ל ויעלה הגבל אל לבבם ל והשיבו אל אל איש ל והיה מלך אל לבן ל כי מעם היתה
על יחזקיהו ל אחרי זה שלח על לשון ל מרעם מקשיב על לבבם ל ויתן שדי על איש ל אחרי זה על לבן ל קישון

127

הפתח ולא יתן
המשחית לבא
אל בתיכם לנגף׃
ושמרתם את
הדבר הזה לחק
לך ולבניך עד
עולם׃ והיה כי
תבאו אל הארץ
אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר
ושמרתם את
העבדה הזאת׃
והיה כי יאמרו
אליכם בניכם
מה העבדה הזאת
לכם׃ ואמרתם
זבח פסח הוא
ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו

את מצרים ואת
בתינו הציל ויקד
העם וישתחוו׃
וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר
צוה יהוה את
משה ואהרן כן
עשו׃
ס
ויהי בחצי הלילה
ויהוה הכה כל
בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה
הישב על כסאו
עד בכור השבי
אשר בבית הבור
וכל בכור בהמה׃
ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי
צעקה גדלה׃

במצרים כי אין
בית אשר אין שם
מת׃ ויקרא למשה
ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו
מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את
יהוה כדברכם׃
גם צאנכם גם
בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו
וברכתם גם אתי׃
ותחזק מצרים
על העם למהר
לשלחם מן הארץ
כי אמרו כלנו
מתים׃ וישא העם
את בצקו טרם
יחמץ משארתם

[illegible]

ליעשתו ה̇ וחס וסימנהון וממהר האלהים ואז יקרב כי קרוב אליך כי לא יכלו כי
שקראני על דברי ס צררת ב̇ וסימנהון משארתם צררת ותהיינה צררות ס

ויצאן ובקר ב̇ וסימנהון וגם ערב
רב העית לקחת את הכסף ולקחת ס

צררת בשמלתם
על שכמם ובני
ישראל עשו
כדבר משה וי
וישאלו ממצרים
כלי כסף וכלי זהב
ושמלת ויהוה
נתן את חן העם
בעיני מצרים ו
וישאלום וינצלו
את מצרים
ויסעו בני ישראל
מרעמסס סכתה
כשש מאות אלף
רגלי הגברים
לבד מטף וגם
ערב רב עלה אתם
וצאן ובקר מקנה
כבד מאד ויאפו
את הבצק אשר

הוציאו ממצרים
עגת מצות כי
לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם
צדה לא עשו להם
ומושב בני ישראל
אשר ישבו במצרים
שלשים שנה ו
וארבע מאות שנה
ויהי מקץ שלשים
שנה וארבע
מאות שנה ויהי
בעצם היום הזה
יצאו כל צבאות
יהוה מארץ מצרים
ליל שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ
מצרים הוא הלילה
הזה ליהוה שמרים

לכל בני ישראל
לדרתם
ויאמר יהוה אל
משה ואהרן זאת
חקת הפסח כל בן
נכר לא יאכל בו
וכל עבד איש מ
מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו
תושב ושכיר לא
יאכל בו בבית אחד
יאכל לא תוציא
מן הבית מן הבשר
חוצה ועצם לא
תשברו בו כל עדת
ישראל יעשו אתו
וכי יגור אתך גר
ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר
ואז יקרב לעשתו

הוצאה מארץ מצרים י̇ד̇ בסיפ̇ וסימנהון מ עום אל בני הוא אהרן והוצאתי את צבאתי את צבאותיכם ויהי מקץ ושל אחרין ושל אחריו
ויסעו מאילים ושל אחריו למען ידעו בחדש השלישי אנכי יהוה אלהיך וידעו מאני בכח גדול ס בבית ו̇ ופי̇ וסימנהון אחד יאכל
כי לא ישבתי בבית והביאו הוי מגיעי בית בבית והיה אם יהודי יושבות בבית אחד סס ערב ב̇ מבדילו כל ערב וגם ערב רב ס וכל דסמיך לשתי ערבות ס

שבעת הימים ל̇ וסימנהון מצות יאכל את שבעת הימ̇ ותכבך עליו שבעת והיה אור הלבנה ושבעת ימי החג דיחזקאל ושל אחרין ס

מיצות יאכל ג̇ וסימנהון את שבעת הימים חג שבעת דפסח ושבעת ימי החג ס

וְהָיָה כְּאֶזְרַח
הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל
לֹא־יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹרָה
אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח
וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
וַיַּעֲשׂוּ כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן
כֵּן עָשׂוּ׃

וַיְהִי בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא
יְהוָה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַל־צִבְאֹתָם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר
פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם
בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק
יָד הוֹצִיא יְהוָה
אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
יֵאָכֵל חָמֵץ׃ הַיּוֹם
אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב׃ וְהָיָה כִי־
יְבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־
אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ
אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת
בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
חַג לַיהוָה׃ מַצּוֹת
יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה
לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה
לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃
וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר
זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי
בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם׃
וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־
יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין
עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה
תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ
כִּי בְּיָד חֲזָקָה
הוֹצִאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃
וְשָׁמַרְתָּ אֶת־

ל̇
ה̇
ל̇
ב̇ בטע̇ בסיפ
היצאה מארץ יד בספ
ל̇ רא פסו
ג̇ פסוק בתו בהון כל כל

ל̇
יב̇ ב̇ בתו ולא כארץ
ג̇ בענ̇ב
ב̇
ל̇ וחד פטרת כל רחם

ד̇ חס
כ̇ג̇
י̇ג̇
י̇ג̇
ל̇ חסיר ה̇ בר חד ולי לא הגדת
ל̇
יט̇ בתר
ל̇ בענ

ג̇
ל̇
ב̇ בת כן המלות הגדלות

יאכל כ̇ג̇ ואתה קח לך וביום הראשון בבית אחד זכור את היום מיצות יאכל וכי יגף שור ואם יותר כל זכר ראשם ובשר זבח ואם נדר ב̇ כו וכל השרץ אשר יעוד ביום זבחכם ונטעתם כל עץ ביום ההוא יאכל ובחמשה עשר ומוסף אך כאשר יאכל שבעת ימים ס ולגר הגר בתוככם ה̇ וסימנ̇ ותורה אחת יהיה והיותה לכם על כן אמרתי לבני ושמרתם והיה ותפלו אותה דיחזקאל ויהוא חסר ס׳ צבאות ג̇ ויהי מקץ נחלת עבי לשני שדי צבאות ס

[illegible] וסימנהון ומה כל
בכור [illegible] כל ופטר ויהי כי הקשה ס

בראתם ג̇ ב̇ חסר וחד מלי וסימ̇
ויהי בשלח וכל איש [illegible] כי יהוה אלהיך ס

ויסב ג̇ וסימנהון ויסב אלהים את העם
ויסב [illegible] ויסב [illegible] את [illegible]
[illegible] ס

החקה הזאת
למועדה מימים
ימימה׃
והיה כי יבאך יהוה
אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך
ולאבתיך ונתנה
לך׃ והעברת כל
פטר רחם ליהוה
וכל פטר שגר
בהמה אשר יהיה
לך הזכרים ליהוה׃
וכל פטר חמר
תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו
וכל בכור אדם
בבניך תפדה׃ והיה
כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו

בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים
מבית עבדים׃ ויהי
כי הקשה פרעה
לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור
בארץ מצרים
מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן
אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה׃
והיה לאות על
ידכה ולטוטפת
בין עיניך כי בחזק
יד הוציאנו יהוה
ממצרים׃

ויהי בשלח
פרעה את העם
ולא נחם אלהים

דרך ארץ פלשתים
כי קרוב הוא כי
אמר אלהים פן
ינחם העם בראתם
מלחמה ושבו
מצרימה׃ ויסב
אלהים את העם
דרך המדבר ים
סוף וחמשים
עלו בני ישראל
מארץ מצרים׃
ויקח משה את
עצמות יוסף
עמו כי השבע
השביע את בני
ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים
אתכם והעליתם
את עצמתי מזה
אתכם׃ ויסעו מסכת

[illegible] וכל וסימנהון וכל [illegible] ויהושע
[illegible]
[illegible] ס

וישבו ה׳ דפי וסימניהון וישבו ויחנו וישבו הזמים על אולי תפל והחנותם אולי ישמעו
ויתכסו שקים וישבו לעיני פטריו ויכתבו עמו ס נכחו ב׳ תחנו על הים כי נכחו ייצאו ס

ופרעה ב׳ וסימנהון ופרעה חלם
ופרעה הקריב ולמה תכבדו את ס

ויחנו באתם בקצה אמירה לבני ה׳
כ׳ בתו המדבר׃ ויהוה
הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן ל׳
ל׳ וחד לאנחותם לנחתם הדרך׃ ב׳ את׳ הרעדרת
ו׳ ולילה בעמוד
אש להאיר להם ב׳ בתו
ללכת יומם ולילה׃
ו׳ לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד
ל׳ וחד עמוד האש האש לילה לפני כ״ד
העם׃

וידבר יהוה אל ד׳ לאויב
משה לאמר׃ דבר ל׳
ד׳ חס לאמר אל בני ישראל
ו׳ וישבו ויחנו לפני ל׳
פי החירת בין
מגדל ובין הים ל׳
ב׳ חסר לפני בעל צפן ב׳ ראש פסוק
נכחו תחנו על

הים׃ ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים ל׳ וחס
הם בארץ סגר
עליהם המדבר׃ ל׳ חס
וחזקתי את לב ד׳
פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה ג׳
בפרעה ובכל חילו
וידעו מצרים כי יה׳ ומל ראש פסו׳ דכות
אני יהוה ויעשו
כן׃ ויגד למלך
מצרים כי ברח ל׳ מלו בתו
העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו
כי שלחנו את ב׳ חס
ישראל מעבדנו׃
ויאסר את רכבו
ואת עמו לקח ל״ה

עמו׃ ויקח שש
מאות רכב בחור
וכל רכב מצרים
ושלשם על כלו׃
ויחזק יהוה את
לב פרעה מלך
מצרים וירדף
אחרי בני ישראל
ובני ישראל יצאים
ביד רמה׃ וירדפו
מצרים אחריהם
וישיגו אותם
חנים על הים כל
סוס רכב פרעה
ופרשיו וחילו על
פי החירת לפני
בעל צפן׃ ופרעה ג׳
הקריב וישאו מג׳
בני ישראל את
עיניהם והנה

[illegible]

ויאמרו ג בטעמ וסימנהון לא
נוכל עד אשר אל משה לו הנשאלים ס

תחרשון ב חד חסי וחד מלי
וסימנהון יהוה ילחם מי יתן החרש
בתריה מלי ס

ואכבדה ג וסימנהון ואכבדה
בפרעה וחכידו ואריעה בי ואכבדה ס

מִצְרַ֣יִם ׀ נֹסֵ֣עַ
אַחֲרֵיהֶ֗ם וַיִּֽירְאוּ֙
מְאֹ֔ד וַיִּצְעֲק֥וּ בְנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־יְהוָֽה׃
וַיֹּֽאמְרוּ֮ אֶל־מֹשֶׁה֒
הֲֽמִבְּלִ֤י אֵין־קְבָרִים֙
בְּמִצְרַ֔יִם לְקַחְתָּ֖נוּ
לָמ֣וּת בַּמִּדְבָּ֑ר
מַה־זֹּאת֙ עָשִׂ֣יתָ
לָּ֔נוּ לְהוֹצִיאָ֖נוּ
מִמִּצְרָֽיִם׃ הֲלֹא־
זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁר֩
דִּבַּ֨רְנוּ אֵלֶ֤יךָ
בְמִצְרַ֙יִם֙ לֵאמֹ֔ר
חֲדַ֥ל מִמֶּ֖נּוּ וְנַעַבְדָ֣ה
אֶת־מִצְרָ֑יִם כִּ֣י ט֥וֹב
לָ֙נוּ֙ עֲבֹ֣ד אֶת־
מִצְרַ֔יִם מִמֻּתֵ֖נוּ
בַּמִּדְבָּֽר׃ וַיֹּ֨אמֶר
מֹשֶׁ֣ה אֶל־הָעָם֮

אַל־תִּירָאוּ֒ הִֽתְיַצְּב֗וּ
וּרְאוּ֙ אֶת־יְשׁוּעַ֣ת
יְהוָ֔ה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂ֥ה
לָכֶ֖ם הַיּ֑וֹם כִּ֗י
אֲשֶׁ֨ר רְאִיתֶ֤ם אֶת־
מִצְרַ֙יִם֙ הַיּ֔וֹם לֹ֥א
תֹסִ֛פוּ לִרְאֹתָ֥ם
ע֖וֹד עַד־עוֹלָֽם׃
יְהוָ֖ה יִלָּחֵ֣ם לָכֶ֑ם
וְאַתֶּ֖ם תַּחֲרִשֽׁוּן׃

וַיֹּ֤אמֶר יְהוָה֙ אֶל־
מֹשֶׁ֔ה מַה־תִּצְעַ֖ק
אֵלָ֑י דַּבֵּ֥ר אֶל־בְּנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֖ל וְיִסָּֽעוּ׃
וְאַתָּ֞ה הָרֵ֣ם אֶֽת־
מַטְּךָ֗ וּנְטֵ֛ה אֶת־
יָדְךָ֥ עַל־הַיָּ֖ם וּ
בְקָעֵ֑הוּ וְיָבֹ֧אוּ
בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֛ל בְּת֥וֹךְ

הַיָּ֖ם בַּיַּבָּשָֽׁה׃ וַאֲנִ֗י
הִנְנִ֤י מְחַזֵּק֙ אֶת־לֵ֣ב
מִצְרַ֔יִם וְיָבֹ֖אוּ
אַחֲרֵיהֶ֑ם וְאִכָּבְדָ֤ה
בְּפַרְעֹה֙ וּבְכָל־חֵיל֔וֹ
בְּרִכְבּ֖וֹ וּבְפָרָשָֽׁיו׃
וְיָדְע֥וּ מִצְרַ֖יִם כִּֽי־
אֲנִ֣י יְהוָ֑ה בְּהִכָּבְדִ֣י
בְּפַרְעֹ֔ה בְּרִכְבּ֖וֹ
וּבְפָרָשָֽׁיו׃ וַיִּסַּ֞ע
מַלְאַ֣ךְ הָאֱלֹהִ֗ים
הַהֹלֵךְ֙ לִפְנֵי֙ מַחֲנֵ֣ה
יִשְׂרָאֵ֔ל וַיֵּ֖לֶךְ
מֵאַחֲרֵיהֶ֑ם וַיִּסַּ֞ע
עַמּ֤וּד הֶֽעָנָן֙
מִפְּנֵיהֶ֔ם וַיַּעֲמֹ֖ד
מֵאַחֲרֵיהֶֽם׃ וַיָּבֹ֞א
בֵּ֣ין ׀ מַחֲנֵ֣ה מִצְרַ֗יִם
וּבֵין֙ מַחֲנֵ֣ה יִשְׂרָאֵ֔ל
וַיְהִ֤י הֶֽעָנָן֙ וְהַחֹ֔שֶׁךְ

ויצעקו ד וסימנהון ויבאו שטרי והנה מצרים נסע וישם מאפל רכב ברזל יוציאם יצילם
ויפנו יהודה ס המבלי ד וסימנהון אין קברים אין אלהים החבירו והכירו ס הרם ג ב מלרע וחד
מלעל ואתה הרם את קרא בגרון אל תחשוך ויאמר הרם לך ס נסע ב ופרעה הקריב ויסעו מהר ס
ותוסיפו ד ב חסי וב מלי לראתם עוד על הדבר הביא מנחת על מה תבוא תריו ברתי מלו ס

ישועת ה וסימנהון התיצבו וראו
חשף יהוה מי יתן קרמיה ותלים
זכרי חסדו לא לכם לאלהים ביאת ס

133

וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה
וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־
זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃ וַיֵּט
מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־
הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה
אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ
קָדִים עַזָּה כָּל־
הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־
הַיָּם לֶחָרָבָה
וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃
וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה
מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
כֹּל סוּס פַּרְעֹה
רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם׃ וַיְהִי
בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר

וַיַּשְׁקֵף יְהוָה אֶל־
מַחֲנֵה מִצְרַיִם
בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן
וַיָּהָם אֵת מַחֲנֵה
מִצְרָיִם׃ וַיָּסַר אֵת
אֹפַן מַרְכְּבֹתָיו
וַיְנַהֲגֵהוּ בִּכְבֵדֻת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם
אָנוּסָה מִפְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה
נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרָיִם׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה נְטֵה אֶת־
יָדְךָ עַל־הַיָּם וְיָשֻׁבוּ
הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם
עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־
פָּרָשָׁיו׃ וַיֵּט מֹשֶׁה
אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם
וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת

בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ
וּמִצְרַיִם נָסִים
לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר
יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם
בְּתוֹךְ הַיָּם׃ וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּיִם וַיְכַסּוּ אֶת־
הָרֶכֶב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים
לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם
בַּיָּם לֹא־נִשְׁאַר
בָּהֶם עַד־אֶחָד׃
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ
הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם
חֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם׃ וַיּוֹשַׁע
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם

ב׳ וקרא זה אל זה
ב׳ את סיסרא
ל׳ חסר
ל׳ ומל
ב׳
ל׳
ל׳
ל׳ חס
יג׳ סביר ויאמרו
ל׳
ב׳ חסר וכל מלכים ויהיו בר
ב׳ בתו את ערות
ב׳

ויאמר יג׳ סבירין ויאמרו וסימנהון מיטים אנוסה ויאמר בני גד נעבד קומי דיהושע שרי
סכות ויאמר יפתח ויאמר עדי ויאמר שלם בואך ויאמר הנה בנות כספך והבך דיהורא ויבא אל
ויאמר אפרים והאמעים יצאו וינס ארם דשמואל ◦ ברוח קדים ב׳ עזה כל הלילה תשבר אניות

ויולך ד׳ וסימנהון יהוה את הים
וילך אתם שמרונה מלך בכל וחבירון ◦
ויזר אותי נהג ויולך ◦

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
ויולך
וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
וישב
אשר ויבן יהוה יחזר

ילדך ג׳ וסימנהון בשפרות שמעתי
מתרגו בעני ילדך שערי ירושלם
ובמשה ב׳ ויראו העם ויאמינו ביהוה

תשלח ה׳ וסימנהון תשלח חרנך לא תשלח
ראש עבדיהם ותשלח באש תשלח קציריה
תשלח רוחך וחד ותעש ביום השלישי

ותהלת ג׳ וחס׳ וא׳ מלי דסימנהון
מי כמכה באלם השרי יהוה אביר ראמה
קדוש לא נבחר מבניהם תרין בתרי חסר
וחד ותהלת יהוה

134

מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה
שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס
קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש וברוח
אפיך נערמו מים נצבו כמו נד
נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר
אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים
אדירים מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה

ט׳ פסוק [illegible]

נמגו ד̇ וחסר כל ישבי כנען וכי נמגו וגם נמגו כי שמועה ראה שמעו סעמו ג̇ וסימנהון עם זו גאלת עם זו קנית עם זו יצרתי לו ס
לשבתך ג̇ וסימנהון תביאמו חנט ס
ואני בניתי בית בנה בניתי בית זבל ס

שמעו ג̇ ראש פסוק וסימנהון ס
עמים ירגזון גוים קלונך כי נאנחה ס

ארדף ג̇ ב̇ חסר וחד מלא וסימנ̇
אמר אויב אחרי הגדוד ארדף אויבי מלא ס

ל פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ
ב בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה ל ג
ג ראש פסוק קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל ל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי ב
ל אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ ד וחס
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה ל
ב וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד ל וחס
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד יַעֲבֹר עַם זוּ ג
ל קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן ל
ג לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
ו̇ מלא וכל ודלים ושמאל כי מן ה̇ חסר יָדֶיךָ׃ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי בָא ט
סוּס פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם כה יג חסר
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם׃ יח וכל ראש פסוק דמות
וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתֵּצֶאןָ כָל הַנָּשִׁים
ל חס אַחֲרֶיהָ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי גָאֹה ג
גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל
יו פסוק מן ב קדמ רפ וחנג ריצ מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא ב ר יג חסר
מָצְאוּ מָיִם׃ וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם ל
עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מָרָה׃ וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה׃ וַיִּצְעַק
ל אֶל יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם

וישב כולו את כל הרכוש [illegible] ואשמע שני המשקים וישב [illegible] וישב יהוה עליהם וישב משה את דברי את אלה [illegible] את הכסף [illegible] לא שמע ודוד אמר
אך לשכני וישב [illegible] וישב [illegible] בצדיקתי וישב [illegible] ויקרא ישעיהו ויבא שפן [illegible] ויען שער המקדש
וישב עליהם את [illegible] יהוה [illegible] וסימנהון וישע משה וישע כצאן וישע [illegible] קדים בשמים ס
לעלם ועד כג̇ וסימנהון יהוה ימלך כי כל העמים [illegible] שמך [illegible] ואברכה שמך [illegible] תהלת יהוה [illegible] ס ס

חק ומשפט ג וסימנהון שם שם
לו וישם לו חק ביהושע כי עזרא הכין
ודוד וישימה לחק ולמש׳ ס

והכינו והכינו ב וסימנהון והיה
ביום הששי ראשית הכינו לפעמי

וכל דברי הימ׳ דכות הון הכינו והכינו
בר מן ב והכינו לאחיכם לבית אבותיכם ס

לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט
וְשָׁם נִסָּהוּ וַיֹּאמֶר
אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע
לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו
תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ
לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ
כָּל חֻקָּיו כָּל הַמ
הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר
שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם
לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ
וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה
וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם
עַל הַמָּיִם וַיִּסְעוּ
מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל מִדְבַּר סִין

אֲשֶׁר בֵּין אֵילִם
וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּלִּינוּ
כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה
וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן
מוּתֵנוּ בְיַד יְהוָה
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל סִיר
הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ
לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי
הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ
אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְהָמִית אֶת כָּל
הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב
וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי
מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן
הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם
וְלָקְטוּ דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ
הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם
לֹא וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת
אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה
מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר
יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה ו
וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עֶרֶב
וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה
הוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם
אֶת כְּבוֹד יְהוָה
בְּשָׁמְעוֹ אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם

ל׳ פסוק אית בה ׳ל׳ כל כל וחדה מלה ביניהון ויאמר אם שמע ויתיצבו פנות כל העם ויעץ יהורה
רעב כי יהיה ומלכים ושבנו תחתיו כל ועדת אל ישיא וישתחוו לו כל מלכים אך כל הבל כל אדם
ראיתה כל כלקמתם ס לשבע ד׳ וחס וסימנ׳ באכלנו לחם לשבע ואכלתם לחמכם עדה שלא להם

יום יום ז ויהי כדברה אל יוסף ה
והיה ביום הששי ואתי יום יום ידרשון
לשלמי נדרי ברוך יהוה על דלתתי
ואהיה שעשעים ס

ונחנו ג וסימנהון ונחנו מה
כי תלינו וחבירו ונחנו עליו כאשר ופל °
בתריה במשריתה °

עַל־יְהוָה וְנַחְנוּ מָה
כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה
לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר
לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר
לִשְׂבֹּעַ בִּשְׁמֹעַ
יְהוָה אֶת־תְּלֻנֹּתֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם מַלִּינִם
עָלָיו וְנַחְנוּ מָה׃
לֹא־עָלֵינוּ תְלֻנֹּתֵיכֶם
כִּי עַל־יְהוָה׃ ו
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־
כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשׂ
יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ
לִפְנֵי יְהוָה כִּי ש
שָׁמַע אֵת תְּלֻנֹּתֵיכֶם׃
וַיְהִי כְּדַבֵּר אַהֲרֹן
אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ

ויאמר משה אלהם ג בתורה וסי
הוא הלחם איש אל יותר אם יעברו בני °

אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה
כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בֶּעָנָן׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנֹּת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר
אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ
בָשָׂר וּבַבֹּקֶר ש
תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם ו
וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל
הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת־
הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר
הָיְתָה שִׁכְבַת
הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃
וַתַּעַל שִׁכְבַת
הַטָּל וְהִנֵּה עַל־

ותבירה אל כל עדת בני ישראל ב
וסימנהון ויהי כדבר קדשים תהיו °

פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק
מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר
עַל־הָאָרֶץ׃ וַיִּרְאוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־אָחִיו
מָן הוּא כִּי לֹא
יָדְעוּ מַה־הוּא׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה לָכֶם
לְאָכְלָה׃ זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ
לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר
לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר
נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ
לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ
תִּקָּחוּ׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃

כי אני יהוה אלהיכם ו וסימנהון ולקחתי אתכם לי שמעתי את תלנות והתקדשתם והייתם ודומיה מ
משפט אחד יהיה ולא תונו איש את עמיתו לא תעשו לכם לחם לא אכלתם ואת שבתותי קד שו
שבן כיצון חד קדשי ° וידעתם כי אני יהוה אלהיכם ג וסימנהון ולקחתי שמעתי שבן °
אמירה אל כל עדת בני ישראל ג קרבו לפני יהוה קחו מאתכם ויקהל הארון אשר עדתי °
ובבקר ו וסימנהון שמעתי את תלונת ויהי בערב ביום נשעך תפלתי תקדמך בערב היא אמר למלך °

זה הדבר אשר צוה יהוה ד וסימ
לקטו ממנו מלא העמר ראשי המטות
לבנות צלפחד ° לגלגלת ב עמר בקע

[illegible]

וימדו בעמר ולא
העדיף המרבה
והממעיט לא
החסיר איש לפי
אכלו לקטו ויאמר
משה אלהם איש
אל יותר ממנו
עד בקר ולא שמעו
אל משה ויותרו
אנשים ממנו עד
בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף
עלהם משה וי
ילקטו אתו בבקר
בבקר איש כפי
אכלו וחם השמש
ונמס ויהי ביום
הששי לקטו ל
לחם משנה שני
העמר לאחד

ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה
ויאמר אלהם הוא
אשר דבר יהוה
שבתון שבת קדש
ליהוה מחר את
אשר תאפו אפו
ואת אשר תבשלו
בשלו ואת כל
העדף הניחו לכם
למשמרת עד
הבקר ויניחו אתו
עד הבקר כאשר
צוה משה ולא
הבאיש ורמה לא
היתה בו ויאמר
משה אכלהו
היום כי שבת היום
ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה

ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי
שבת לא יהיה בו
ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו
ויאמר יהוה
אל משה עד אנה
מאנתם לשמר
מצותי ותורתי ראו
כי יהוה נתן לכם
השבת על כן הוא
נתן לכם ביום הששי
לחם יומים שבו
איש תחתיו אל
יצא איש ממקמו
ביום השביעי
וישבתו העם ביום
השבעי ויקראו
בית ישראל את

[illegible]

אחת ו׳ פתח זקן וסימנהון קח צנצנת אחת ויטבו את העיר ויחלק לכל העם גזרו את הילד
והנה ככר עפרת ועתה אמבר נא ○○ ותרוייו האחת כיוצא אחד עד המבטה ומחליפת האחת

ודכל וזקנה מזיה שנה תרויהו וסימנ׳
המשרב ויפורתרן אחת פת בני מני א׳
ביומי יהיה לבוהו שבה אחת ○

שמו מן והוא כזרע
גד לבן וטעמו
כצפיחת בדבש
ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה
יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת
לדרתיכם למען
יראו את הלחם
אשר האכלתי
אתכם במדבר
בהוציאי אתכם
מארץ מצרים
ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת
אחת ותן שמה
מלא העמר מן
והנח אתו לפני
יהוה למשמרת
לדרתיכם כאשר

צוה יהוה אל משה
ויניחהו אהרן לפני
העדת למשמרת
ובני ישראל אכלו
את המן ארבעים
שנה עד באם אל
ארץ נושבת את
המן אכלו עד באם
אל קצה ארץ
כנען והעמר
עשרית האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני
ישראל ממדבר
סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו
ברפידים ואין מים
לשתת העם וירב
העם עם משה
ויאמרו תנו לנו

מים ונשתה ויאמר
להם משה מה
תריבון עמדי מה
תנסון את יהוה
ויצמא שם העם
למים וילן העם על
משה ויאמר למה
זה העליתנו ממצרים
להמית אתי ואת
בני ואת מקני בצמא
ויצעק משה אל
יהוה לאמר מה
אעשה לעם הזה
עוד מעט וסקלני
ויאמר יהוה אל
משה עבר לפני
העם וקח אתך
מזקני ישראל
ומטך אשר הכית
בו את היאר קח

וקחו י״ג וסימנהון לך נא אל הצאן קחו לך פרים גבי אחיך הכר מזקני ישראל וקח מאתם מטה
קטר יקטירון ישלה וקח אתו וקח לך את ואלעזר וקח משענתי וקח פך השמן הזה ויהי מקץ ימים
קחו עמכם דברים שמע בני וקח אמרי ○ תריבון ג׳ וסימנ׳ מה תריבון עמדי ואתם אם לאל תריבון ○

למים ה׳ וסימנהון ויצמא שם העם
הוי כל צמא זה שלחתי רעב בארץ
ואדיריהם שלחו צעיריהם דפיתי למים ○

ל׳ וחד כדבש למתוק
ל׳ קמ״צ
ל׳
ל׳
ל׳
מל׳ ביו״ד
ב׳ מל׳
ב׳ חסר׳ לשתות

ל׳ ומל
ל׳
ה׳
ב׳
ל׳ וחד אני ומקני
ל׳ ורפ״ס
ב׳

וישראל
ועזרא
ודניאל
בר׳
מן
ה׳

ל׳
בטע׳ בספ׳

ל׳ ומל
ל׳
ל׳
ב׳ וכל

ה׳ חסר בלשנ׳ וסימנהון ועל נסתם את יהוה לנסתך לדעך ולמען נסתך לנסתו דמלכים
נסי ב׳ וסימנהון ויבן משה מזבח הנה אשא אל גוים ידי

וידי ד׳ וסימנהון משה כבדים
מעשה חרש וידיו עם הארץ ונבהלנה
אדם מתחת

140

בידך והלכת הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין׃

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים׃ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי׃ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃ והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃ וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש׃ ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים׃ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר׃

פרש

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה

ל׳
ז׳
יג׳ בטע׳ בסיפ׳
ט׳
ל׳
יב׳ בתו׳ כתב
ה׳
וק׳
ו׳
ויבן פלוני מזבח ג׳
ב׳
ה׳ פסוק ויאית בה ה׳ ה׳ מן תרי׳ ידי׳
פרש
ס
יג׳
ב׳

ל׳
ז׳
ל׳ ב׳
יג׳
ל׳
ד׳
ל׳
ה׳ בתו׳

ג׳ והכית והטמן יחצבון
נב׳
ג׳ דחס ההוא
ל׳
ה׳ חסי
ד׳
ב׳ פתח וחד אין
ב׳ סיחון דשפטים
ב׳ השדה

ואת עמו ז׳ וסימנהון ויאסר את רכבו ויחלש יהושע את עגלה חרם ויאמר יהוה אל
יהושע [illegible] להם שנים ויבא יחזקיהו והשרים ויאמר ללוים המבינים
ושים ט׳ וסימנהון כסף איש ושים באזני יהושע ושים קטרת ושים אתו על נס ושים
בסליג קנך ושים פחות תחתיהם ושים עליה כרים וידעתי [illegible] היא ושים אמרין בלבבך

אם אין ד׳ וסימנהון היש יהוה בקרבנו
היש בה עץ אם אין אתה דבר אם אתה
אתה שמע לי

בל לשון
ה׳ נזר
יעוד
על
קרי
בר
מן
ג׳ אל ותקח רצפה בת איה
השיר יהיה לכם [illegible] ודעי

[illegible]

שמש יהוה
שע את
עמו לפ

ר יהוה א
כתב זאת
בספר ושי
יהושע
מחה א
מלק מתח
סי ותבו מש
קרא שמ
ויאמר
כס יה
ליהוה
מדר דר

תרו נחו
משה
ר עש

יהוה בקולי
דבר אם אמר

141

[illegible]

עמד וגם כל העם
הזה על מקמו יבא
בשלום וישמע
משה לקול חתנו
ויעש כל אשר
אמר ויבחר משה
אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם
ראשים על העם
שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים
ושרי עשרת
ושפטו את העם
בכל עת את הדבר
הקשה יביאון
אל משה וכל
הדבר הקטן
ישפוטו הם וישלח
משה את חתנו
וילך לו אל ארצו

בחדש השלישי
לצאת בני ישראל
מארץ מצרים
ביום הזה באו
מדבר סיני ויסעו
מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו
במדבר ויחן שם
ישראל נגד ההר
ומשה עלה אל
האלהים ויקרא
אליו יהוה מן ההר
לאמר כה תאמר
לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל
אתם ראיתם אשר
עשיתי למצרים
ואשא אתכם על
כנפי נשרים

ואבא אתכם אלי
ועתה אם שמוע
תשמעו בקלי
ושמרתם את
בריתי והייתם לי
סגלה מכל העמים
כי לי כל הארץ
ואתם תהיו לי
ממלכת כהנים
וגוי קדוש אלה
הדברים אשר
תדבר אל בני
ישראל ויבא
משה ויקרא
לזקני העם וישם
לפניהם את כל
הדברים האלה
אשר צוהו יהוה
ויענו כל העם
יחדו ויאמרו כל

[illegible]

ומחר ו̇ וסימנהון וקדשתם היום ומחר ואתם תשובו היום ומחר אתה ובניך ויאמר דוד
אל אוריה אל תאמר לרעך אשה כדברי ס סקול ב̇ מלי לא תגע בו יד סקול יסקל השור ס

על ההר ד̇ וסימנהון תעברון את
ויענן כבד ועבר משם הגבול לבלדה
ויעל כבוד יהוה ס

142

אשר דבר יהוה
כה נעשה וישב משה
את דברי העם
יב בטע בספ אל יהוה ויאמר
יהוה אל משה
הנה אנכי בא
ל אליך בעב הענן
ל בעבור ישמע
ל וחד ובדברי העם בדברי עמך
וגם בך יאמינו
ב̇ מלי בתו לא תדרש שלמם וכל קריה דכות בר מן ה̇ חסי לעולם ויגד משה
את דברי העם
אל יהוה ויאמר
יהוה אל משה
לך אל העם
ל וקדשתם היום
ז ומחר וכבסו
שמלתם והיו
ל נכנים ליום הש
ל השלישי כי ביום

ג̇ חסי וכל דברי הימ̇ דכות בר מן ג̇ ז̇ מלי

השלשי ירד יהוה
לעיני כל העם על
הר סיני והגבלת
את העם סביב
לאמר השמרו
לכם עלות בהר
ונגע בקצהו כל
הנגע בהר מות
יומת לא תגע בו
יד כי סקול יסקל
או ירה יירה
אם בהמה אם
איש לא יחיה
במשך היבל המה
יעלו בהר וירד
משה מן ההר אל
העם ויקדש את
העם ויכבסו
שמלתם ויאמר
אל העם היו נכנים

ו̇ חד חסי ושאריה מל
ל וחסי
ה̇ בלשנ
ב̇ מלי
ל וכת ויהר יקא אתר
יח̇ וכל חיה יחיה דכות

לשלשת ימים
נב אל תגשו אל
ל וחס אשה ויהי ביום
ה̇ חסי בלש השלישי בהית
הבקר ויהי קלת
ב וברקים וענן כבד
ה ו חסי על ההר וקל שפר ו
חזק מאד ויחרד
ה בלשנ כל העם אשר
ב מלי במחנה ויוצא כה
ל משה את העם
לקראת האלהים
ה מן המחנה ויתיצבו
ב וחס בתחתית ההר והר ל
ל סיני עשן כלו מ
מפני אשר ירד
עליו יהוה באש
ל ויעל עשנו כעשן ל
הכבשן ויחרד
כל ההר מאד

השלשי ג̇ חסי וסימנהון כי ביום השלישי והשלשי שמה והשלשי אבשלום ס וכל דברי הימ̇
דכותהון בר מן ז̇ מלי וסימנ̇ ואחריה השלישי יחזיאל השלישי לחרם השלישי יחזיאל השלישי
ולמשלמיהו שוער העבא שנים בו ס על הר סיני ג̇ וסימנ̇ יהוה והגבלת את וישכן כבוד יהוה על הר סיני וירדת ס

קול שופר וקול שופר ז̇ וסימנהון
ויהי ביום השלישי מעי מעי ער מותי
אראה נס והקמתי עליכם צפים לאמר
לא כי ארץ בחצצרות ברעש ורגז ס

143

והאלהים ז וסימנהון נסה את אברהם והאלהים יעננו בקול והאלהים אנה לידו והאלהים אמר לי והאלהים את והאלהים עשה שיראו יבקש את נרדף ס

הולך וחזק ב וסימנהון ויהי קול השופר ודודי הולך וחזק ס

ויהי קול השפר ל בתר ומל
הולך וחזק מאד ל ב
משה ידבר והאלהים ב חד סו
יעננו בקול וירד פסו וחד ראש
יהוה על הר סיני פסו ג
אל ראש ההר ו קנ
ויקרא יהוה למשה ל
אל ראש ההר ד חסי ד פסוק דאית בהון
ויעל משה ויאמר בתר על אל אל
יהוה אל משה
רד העד בעם פן ל
יהרסו אל יהוה
לראות ונפל ממנו ג
רב וגם הכהנים ד בתר
הנגשים אל יהוה ל
יתקדשו פן יפרץ יב
בהם יהוה ויאמר אנכי וד טעמ קדמ ל
משה אל יהוה ג ה
לא יוכל העם
לעלת אל הר סיני יו וכל אל הר הכרמל ויבות ד חסי

כי אתה העדתה
בנו לאמר הגבל
את ההר וקדשתו ל
ויאמר אליו יהוה
לך רד ועלית אתה ב
ואהרן עמך
והכהנים והעם ב ל וחד הכהנים והעם גם כל ישרי
אל יהרסו לעלת
אל יהוה פן יפרץ
בם וירד משה יב
אל העם ויאמר
אלהם ס ב חס
וידבר אלהים ה
את כל הדברים
האלה לאמר ד
אנכי יהוה
אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ
מצרים מבית
עבדים לא יהיה

לך אלהים אחרים
על פני לא תעשה לא תעשה
לך פסל וכל תמונה לך טעמ קדמ
אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ
מתחת ואשר
במים מתחת לארץ
לא תשתחוה להם לא תשתחוה
ולא תעבדם כי טעמ קדמ
אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון
אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים
לשנאי ועשה ויעשה טעמ קדמ
חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי
מצותי לא
תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי
לא ינקה יהוה את

אנכי יהוה יב וסימנהון מי שם פה אשר הוצאתיך ושל אחריו והבירו ושלאחריו, מי אנכי דשמואל
אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי אנכי יהוה עשה כל רגע חיים ויאמר עד אושיבך ואלהים זולתי המעלך ס
לעלת ד חסי וסימנהון ויאמר משה אל יהוה לא יוכל אל יהרסו לעלות ולא אביתם ותהינו לעלת ס

ועשה חסד ד וסימנהון לא יהיה לך
והאלה שמות ודמשנה תורה מגדיל
דשמואל מגדיל דתלים סס

[illegible]

אשר ישא את
שמו לשוא׃

זכור את יום השבת
לקדשו ששת
ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך ויום
השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך
ובהמתך וגרך
אשר בשעריך
כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים
ואת הארץ את
הים ואת כל אשר
בם וינח ביום
השביעי על כן

ברך יהוה את יום
השבת ויקדשהו׃
כבד את
אביך ואת אמך
למען יארכון ימיך
על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן
לך׃ לא תרצח׃
לא תנאף׃
לא תגנב׃ לא
תענה ברעך עד
שקר׃ לא תחמד
בית רעך לא תחמד
אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו
וחמרו וכל אשר
לרעך׃
וכל העם ראים
את הקולת ואת
הלפידם ואת קול

השפר ואת ההר
עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק׃
ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן
נמות׃ ויאמר משה
אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות
אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה
יראתו על פניכם
לבלתי תחטאו׃
ויעמד העם מרחק
ומשה נגש אל
הערפל אשר שם
האלהים׃
ויאמר יהוה
אל משה כה תאמר

[illegible]

אל המהפכת ל̇ על המהפכת ל̇ ויכה פשחור אל המצודה ל̇ על המצודה ל̇ וישמעו פלשתים אל הגוי ל̇ על הגוי ל̇ למה תמותו אל המפתן ל̇ על המפתן ל̇ וישמרו אל חכך ל̇ על אבן ל̇

אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן
השמים דברתי
עמכם׃ לא תעשון
אתי אלהי כסף ו
ואלהי זהב לא ע
תעשו לכם׃ מזבח
אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את
עלתיך ואת שלמיך
את צאנך ואת
בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את
שמי אבוא אליך
וברכתיך׃ ואם מזבח
אבנים תעשה לי
לא תבנה אתהן
גזית כי חרבך הנפת
עליה ותחללה׃
ולא תעלה במעלת

על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך
עליו׃

ואלה המשפטים
אשר תשים לפניהם׃
כי תקנה עבד עברי
שש שנים יעבד
ובשבעת יצא ש
לחפשי חנם׃ אם
בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא
ויצאה אשתו עמו׃
אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו
בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה ש
לאדניה והוא יצא
בגפו׃ ואם אמר
יאמר העבד ע
אהבתי את אדני

את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי׃
והגישו אדניו אל
האלהים והגישו
אל הדלת או אל
המזוזה ורצע אדניו
את אזנו במרצע
ועבדו לעלם׃
וכי ימכר איש
את בתו לאמה לא
תצא כצאת העבדים׃
אם רעה בעיני ע
אדניה אשר לא
יעדה והפדה לעם
נכרי לא ימשל ע
למכרה בבגדו בה׃
ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות
יעשה לה׃ אם אחרת
יקח לו שארה

יריבֻן ל̇ וכי יריבן אנשים ידון ל̇ רוחי באדם יתלונו ל̇ בעל שדי יתגדל ל̇ היתפאר יחטיא ל̇ מלוה קלע יחננו ל̇ ביבש קציריה
ודיבון ל̇ אתו בחזקה וידון ל̇ הכרתי ויתלונו ל̇ סלע ישכו ותתגדל ל̇ ויעשה טרינו ויחטיא ל̇ גם את יהודה ויחנט ל̇ פריעהו ס

כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא
יִגְרָע׃ וְאִם שְׁלָשׁ
אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה
לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין
כָּסֶף׃ מַכֵּה אִישׁ
וָמֵת מוֹת יוּמָת׃
וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה
וְהָאֱלֹהִים אִנָּה
לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ
מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס
שָׁמָּה׃ וְכִי יָזִד
אִישׁ עַל רֵעֵהוּ
לְהָרְגוֹ בְעָרְמָה
מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ
לָמוּת׃ וּמַכֵּה
אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
יוּמָת׃ וְגֹנֵב
אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא
בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃
וּמְקַלֵּל אָבִיו

וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃
וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים
וְהִכָּה אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ
בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת
וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ אִם
יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ
בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ
וְנִקָּה הַמַּכֶּה רַק
שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא
יְרַפֵּא׃ וְכִי
יַכֶּה אִישׁ אֶת
עַבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ
בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת
יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ אַךְ
אִם יוֹם אוֹ יוֹמַיִם
יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי
כַסְפּוֹ הוּא׃
וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים
וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה

וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא
יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ
יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית
עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה
וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ וְאִם
אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה
נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃
עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן
תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת
יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃
כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה
פֶּצַע תַּחַת פָּצַע
חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃
וְכִי יַכֶּה אִישׁ
אֶת עֵין עַבְדּוֹ אוֹ
אֶת עֵין אֲמָתוֹ
וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי
יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃
וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ
שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל

מזבחי ה̇ וסימנהון ולא תעלה במעלת וכי יזד איש ובחור אתו מכל שבטי ואיש לא אבירית לך
עולתיהם וזבחיהם יעלו על רצון מגישים על מזבחי ולא תאירו מזבחי ס באגרף ב̇ וסימנהון
באבן או באגרף ולהכות באגרף ס באבן ג̇ וחד ובאבן וסימנהון וכי יריבון ואם באבן ידו ובגלולי ולאלוה מעזם ס
ישית ז̇ וסימנהון ויוסף וירא יוסף כי ינענו כי עלה עליה ישועה ופח ישית ובקרבו ישית ס

על רעהו ה̇ וסימנהון וכי יזד איש
יקום איש על רעהו ושעיר על רעהו
כה תאמרו איש גבר מחליק על ס

בעל אשה ל אם בגפו ונבנתה עיר ל כה ׳ ויהנני שב ונמסו הרים ל וישלח אלהים ל רוח רעה ושני בנים ל בימים ההם ויוני
בעל האשה ל כי ינצו ונבנתה העיר ל הנה ימים באים ונמסו ההרים ל וישלח האלהים ל מלאך ושני הבנים ל מה לכם ויחזקאל

לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ
תַּחַת שִׁנּוֹ׃
וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת
אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה
וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל
הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל
אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל
הַשּׁוֹר נָקִי׃ וְאִם
שׁוֹר נַגָּח הוּא
מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם
וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא
יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית
אִישׁ אוֹ אִשָּׁה
הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם
בְּעָלָיו יוּמָת׃ אִם
כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו
וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ
כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת
עָלָיו׃ אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ
בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט

הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ אִם
עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר
אוֹ אָמָה כֶּסֶף
שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים
יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר
יִסָּקֵל׃ וְכִי יִפְתַּח
אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי
יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא
יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה
שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃
בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם
כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו
וְהַמֵּת יִהְיֶה לּוֹ׃
וְכִי יִגֹּף שׁוֹר
אִישׁ אֶת שׁוֹר
רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ
אֶת הַשּׁוֹר הַחַי
וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ
וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן׃
אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר

נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל
שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר
וְהַמֵּת יִהְיֶה לּוֹ׃
כִּי יִגְנֹב אִישׁ
שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ
אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה
בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת
הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן
תַּחַת הַשֶּׂה׃ אִם
בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא
הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת
אֵין לוֹ דָּמִים׃ אִם
זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו
דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר
בִּגְנֵבָתוֹ׃ אִם הִמָּצֵא
תִמָּצֵא בְיָדוֹ הַגְּנֵבָה
מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר

יעשה לו ה וסימנהון ותתעב אחותו או [illegible] או בת כאשר עשה כן יעשה לו כי לא פרש מה
ארי לא ישע רע ○ זרחה ד וחד וזרחה וסימנהון אם זרחה השמש והשמש על המים והצרעת זרחה במצחו
שמש זרחה ונודד ○ וחד וזרחה לכם יראי שמי ○ לבעליו ג וסימנ בעל הבור אם גנוב עשר שמור לבעליו ○
יא פסוק בסופהון וגם ותריו מליו בתר וגם וסימנהון וגם בעליו יומת וגם לא שבעת וגם שמו בבליהם
וגם אני אליך וגם ילדותי בנים וגם במכתב לאמר וחבירו וגם משרי ישראל וגם בהמות שדי וגם נגיד בריתו וגם זה
הבי ○

ואם ז ראש פסוק בפרש וסימנהון
אמר יאמר לבנו ייעדנה ואם שלש אלה
ואם אסון ואם שן עבדו ואם גנב שור נגח ○

148

ל במחד ל ומאם מצא ל כי׳ ל באה לו בראו ל ותרקוע מזומך ל ובנוה במשוב ל ומשוב ל ויהו בבאם
במחד ל ומאמר ישראל ברע ל אלהאדם בראו ל ובצית בהמוך ל ואתה בשום ל ומשוב ל ויהי מהמות

עד שה חיים שנים
ישלם׃ כי
יבער איש שדה
או כרם ושלח את
בעירה ובער בש
בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב ש
כרמו ישלם׃
כי תצא אש
ומצאה קצים ו
ונאכל גדיש או
הקמה או השדה
שלם ישלם ש
המבער את הבערה׃

כי יתן איש אל
רעהו כסף או כלים
לשמר וגנב מבית
האיש אם ימצא
הגנב ישלם שנים׃

אם לא ימצא הגנב
ונקרב בעל הבית
אל האלהים אם
לא שלח ידו ש
במלאכת רעהו׃
על כל דבר פשע
על שור על חמור
על שה על שלמה
על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא
זה עד האלהים
יבא דבר שניהם
אשר ירשיען
אלהים ישלם ש
שנים לרעהו׃

כי יתן איש
אל רעהו חמור
או שור או שה
וכל בהמה לשמר
ומת או נשבר או

נשבה אין ראה׃
שבעת יהוה תהיה
בין שניהם אם ל
לא שלח ידו במ
במלאכת רעהו׃
ולקח בעליו ולא
ישלם׃ ואם גנב
יגנב מעמו ישלם
לבעליו׃ אם טרף
יטרף יבאהו עד
הטרפה לא ישלם׃

וכי ישאל איש מ
מעם רעהו ונשבר
או מת בעליו אין
עמו שלם ישלם׃
אם בעליו עמו
לא ישלם אם שכיר
הוא בא בשכרו׃
וכי יפתה איש

ה
ראש
פסוק
וכל
איוב
דמות
בׄ מׄ
גׄ
ואם

יבׄ
פסוק
ראש
ומיצע
אם
אם

גׄ
פסוק
דמיי

דׄ
בתו׳
וכל
נביא
וכתיב
דמות
בר
מן

גׄ

קדמׄ ה
אל
האלהים
בׄ פתׄ
ויאמר
אפוד
מקדמא
גלם:

בׄ
גמלו
מאד

גׄ

יבׄ
פסוק
ראש
ומיצע
אם
אם

[illegible]

משחר / בשחר ל · או אבוש כמשש / ככה עשה בשמש ל · זרעו לעולם / הנני משיב ל · כתבנות / בתבנות ל · חרש עניך / וממדרן ל · כתעבתיהם / כתעבותיהם ל · ובכליות אלה / אשדי יקירות · כתפוחים / בתפוחים ל

בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא
אֹרָשָׂה וְשָׁכַב
עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה
לּוֹ לְאִשָּׁה׃ אִם
מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ
לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף
יִשְׁקֹל כְּמֹהַר
הַבְּתוּלֹת׃
מְכַשֵּׁפָה לֹא
תְחַיֶּה׃ כָּל־שֹׁכֵב
עִם־בְּהֵמָה מוֹת
יוּמָת׃ זֹבֵחַ
לָאֱלֹהִים יָחֳרָם
בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃
וְגֵר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא
תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים
הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ כָּל־אַלְמָנָה
וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃
אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה
אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק
יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ
אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃
וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי
אֶתְכֶם בֶּחָרֶב וְהָיוּ
נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת
וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃

אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־
עַמִּי אֶת־הֶעָנִי
עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ
כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן
עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ אִם
חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת
רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ
תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הִוא
כְסוּתֹה לְבַדָּהּ הִוא
שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה
יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־
יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי
כִּי־חַנּוּן אָנִי׃
אֱלֹהִים לֹא
תְקַלֵּל וְנָשִׂיא
בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃
מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ
לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר
בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִי׃ כֵּן
תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ
לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת
יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ
לִי׃ וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ
תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר
בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא
תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב
תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃
לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע
שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ
עִם־רָשָׁע לִהְיֹת
עֵד חָמָס לֹא תִהְיֶה

אלהים לא ראש פסוק לא תקלל ואלה שפטי ידיך באזני שמעני אלהים לא [illegible] בשמך הושיעני שמע
[illegible] בקדש השיבנו והבורך
[illegible]
[illegible]
[illegible] תשא שמע שוא
[illegible]

בריבו ד̇ ומל̇ וסימנהון לא תטה משפט
ודל לא תהדר צדיק הראשון לעות אדם ○

ונקי ג̇ בקריה וסימנהון וצדיק
אל תהרג ונקי יליע גלמו על חנף יתעדד ○

וישש ג̇ ראש פסוק וסימנהון שש שנים
תזרע את מאות איש חגרים מעלות לכסא ○

אחרי רבים לרעת
ולא תענה על רב
לנטת אחרי רבים
להטת: ודל לא
תהדר בריבו:
כי תפגע שור
איבך או חמרו תעה
השב תשיבנו לו:
כי תראה חמור
שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב
לו עזב תעזב עמו:
לא תטה משפט
אבינך בריבו: מדבר
שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג
כי לא אצדיק
רשע: ושחד לא
תקח כי השחד
יעור פקחים ויסלף

דברי צדיקים: וגר
לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם
בארץ מצרים: ושש
שנים תזרע את
ארצך ואספת את
תבואתה: והשביעת
תשמטנה ונטשתה
ואכלו אבני עמך
ויתרם תאכל חית
השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך:
ששת ימים תעשה
מעשיך וביום
השביעי תשבת
למען ינוח שורך
וחמרך וינפש בן
אמתך והגר: ובכל
אשר אמרתי

אליכם תשמרו ושם
אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע
על פיך: שלש
רגלים תחג לי בשנה:
את חג המצות
תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר
צויתך למועד חדש
האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו
פני ריקם: וחג
הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה
וחג האסף בצאת
השנה באספך
את מעשיך מן
השדה: שלש
פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני

ישמע ל̇ וסימנהון ובכל אשר אמרתי עוד חמס בארצך וגלתי בירושלם להקיר בור עוד ישמע במקום ויתנהו בסוגר והשבתי המון שיריך מלאכה יעקב וגם נביאים ○
וצדיק ד̇ וסימנהון מדבר שקר תרחק הנה עפלה צדקת הצדיק כל היום התאוה כעבור סופה כפשע איש חנון יהוה וצדיק וצדיק ילבש חונן ונותן זרח בחשך ○
צדיקים ה̇ מל̇ וסימנהון ויסלף דברי צדיקים ואלה שמות ועמך כלם צדיקים וצדקת צדיקים יסירו ממנו וצדיקים ילכו בם ○ וכל כתיבי וארבעה דכותהון ○
רב ו̇ חסר וסימנהון ולא תענה על רב ורב לא ידעתי אחקרהו ודבות שפתי ברכם עמדו והנה קרא לרב אל תצא לרב ○○ תזכירו ב̇ לא ישמע ולא תשביעו ○

שתי ל ואני קרבת שעירה ל ובנביאי קדש שנים ל עהר תעשה שערים ל ויקמו אנשי שכניו ל פנו וסעו ס
ושתי ל את גבלך ושעירות ל שמה ושע ושנים ל כל הפקדים ישערים ל ועדיותים ושכניו ל כי אני חשפתי ס

הָאָדֹן יְהוָה׃ לֹא
תִזְבַּח עַל חָמֵץ
דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין
חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר׃
רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי
אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב
אִמּוֹ׃
הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ
מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ
בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
הֲכִנֹתִי׃ הִשָּׁמֶר
מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ
אַל תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא
יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם
כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃ כִּי
אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע
בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל
אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי
אֶת אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי
אֶת צֹרְרֶיךָ׃ כִּי יֵלֵךְ
מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וֶהֱבִיאֲךָ
אֶל הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי
וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי
הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃
לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא
תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה
כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס
תְּהָרְסֵם וְשַׁבֵּר
תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת
לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ
וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה
מִקִּרְבֶּךָ׃ לֹא תִהְיֶה
מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה
בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר
יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃ אֶת
אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ
וְהַמֹּתִי אֶת כָּל הָעָם
אֲשֶׁר תָּבֹא בָּהֶם
וְנָתַתִּי אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ
אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ וְשָׁלַחְתִּי
אֶת הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ
וְגֵרְשָׁה אֶת הַחִוִּי
אֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת
הַחִתִּי מִלְּפָנֶיךָ׃ לֹא
אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ
בְּשָׁנָה אֶחָת פֶּן תִּהְיֶה
הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרַבָּה
עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃
מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ
מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר
תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת
הָאָרֶץ׃ וְשַׁתִּי אֶת
גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד
יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר

תבא יה חסי וסימנהון בסדם אל תבא את אומתי אשלח ושלשים יום גם כי התאנף אשימה עלי מלך בטרם רעך בקמת רעך כי תשה ברעך וכתבת עליהן
תבא נא תמר קדמיה חדר בחדר ואחאב קדש ישראל מאזן תבא אי מזה תבא כי לפני לחמי ברכות אובד תבא כל ועזנם לפניך ס וכל משלו דכותהון חס בר מן
ד מלי כי תבוא חכמה ואת איש חמות ולמוכיחים ינעם רעך ודע אביך סס ורבה ד וסימנהון עליך חית השדה ורבה העזובה ורבה משממה ורבה היא על
ולא תעשה ג וסימנהון ולא תעשה כמעשיהם ולא אם עודני חי ועדנה שוב ולך ס אמלא ג וסימנהון את מספר ימיך ופי אמלא תוכחות ואעריתיהם אמלא ס
ד פסוק אית בהון ו מלין קדמיה וחמוש לית ביה ו״ן ושארה יו כי ילך מלאכי לפניך ראה הפקדתיך ואל מת אוים ועל ידיו ערין ס

עד הנהר כי אתן
בידכם את ישבי
הארץ וגרשתמו
מפניך׃ לא תכרת
להם ולאלהיהם
ברית׃ לא ישבו
בארצך פן יחטיאו
אתך לי כי תעבד
את אלהיהם כי
יהיה לך למוקש׃

ואל משה אמר
עלה אל יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם
מרחק׃ ונגש משה
לבדו אל יהוה והם
לא יגשו והעם
לא יעלו עמו׃ ויבא

משה ויספר לעם
את כל דברי יהוה
ואת כל המשפטים
ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר
יהוה נעשה׃ ויכתב
משה את כל דברי
יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל׃
וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים
שלמים ליהוה
פרים׃ ויקח משה
חצי הדם וישם
באגנת וחצי הדם

זרק על המזבח׃
ויקח ספר הברית
ויקרא באזני העם
ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה
ונשמע׃ ויקח משה
את הדם ויזרק על
העם ויאמר הנה
דם הברית אשר
כרת יהוה עמכם
על כל הדברים האלה׃
ויעל משה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל׃ ויראו
את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר׃
ואל אצילי בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו

ג׳
בסוף
ועד
עד
ל׳
חס׳
בטע
ל׳
ג׳
ל׳
ומל

ויען
ויאמרו
ד׳
ויען
לבן
ובתואל
ויבא
משה
ויספר
ויען
כל
איש
רעו
וקראתם
בשם
אלהיכם :
ושארה
ויען
ויאמר

ל׳
ח׳
וכל
עזרא
דכות

ואת מדין

[illegible]

ואת יוסף ואת נשיו ל׳ ואת הילדים ואת שלום ל׳ ואת רגלו ואת כסף ל׳ ואת דינה ואת שרה ל׳ ואת רבקה ואת ישראל ל׳ ואת יעקב ואת המטה ל׳ ואת כלב ואת עמרם ל׳ ואת המעשה ואת קול ל׳

את האלהים ויאכלו וישתו׃ ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם׃ ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר׃ וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו

[illegible]

לחם פנים ל ונתת על השלחן ◦ וכל קריה לחם הפנים ◦
בגדי שרד ל ומן התכלת ◦ וכל קריה בגדי השרד ◦
נחש נחשת ל ויעש משה ◦ וכל קריה נחש הנחשת ◦
איזה בית ל אשר תבנו ◦ וכל קריה זה הבית ◦
אי זה דרך ל הטוב ולטובה וכל קריה זה הדרך

וְכֵן תַּעֲשׂוּ׃
וְעָשׂוּ אֲרוֹן
עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם
וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה
וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה
וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ
אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ
וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב
סָבִיב׃ וְיָצַקְתָּ לּוֹ
אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע
פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי
טַבָּעֹת עַל צַלְעוֹ
הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת
עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃
וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי
שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
זָהָב׃ וְהֵבֵאתָ אֶת
הַבַּדִּים בַּטַּבָּעֹת

עַל צַלְעֹת הָאָרֹן
לָשֵׂאת אֶת הָאָרֹן
בָּהֶם׃ בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן
יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא
יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַתָּ אֶל
הָאָרֹן אֵת הָעֵדֻת
אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃
וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב
טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי
אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבָּהּ׃ וְעָשִׂיתָ
שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב
מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה
אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת
הַכַּפֹּרֶת׃ וַעֲשֵׂה
כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה
מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד
מִקָּצָה מִזֶּה מִן
הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ
אֶת הַכְּרֻבִים עַל

שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וְהָיוּ
הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי
כְנָפַיִם לְמַעְלָה
סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם
עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם
אִישׁ אֶל אָחִיו
אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ
פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּ
אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל
הָאָרֹן מִלְמָעְלָה
וְאֶל הָאָרֹן תִּתֵּן
אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר
אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ וְנוֹעַדְתִּי
לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי
אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן
הָעֵדֻת אֵת כָּל
אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ב
ל
ב חס
ל
ל
הי מלא בסיפ
ג

כד
כת חסי
ב וחד ראל הארן
ל יב חסי
ג ראש פסו בתו

טו
יד פסוק על אל אל
כת חסי
ל
נונה אליך ה בתו
יב
ג

ב חד חסי וחד מלא
ל מלא

יד פסוק על אל אל וסימנהון וירד יהוה על הר סיני והיו הכרבים פרשי וחבירו למען אשר יביאו בני
ישראל וילכו האנשים ויהי גורל מנשה המה מיטיבים ויסער לב מלך ארם וישלח בים צירים ולקחת מזמן
ויביאני בבבוא וירדו שלשה אעשה חסד ויאמר למלך ◦ ואוליפ יח פסוק קדמ אל ותנ ותליתי על ◦
בדי עצי שטים ג וסימנהון ועשית בדי קימוה ועשית בדים למזבח ויעש בדי המקדש ◦

אל הארן ב וסימנהון ונתת אל הארן
ויקח ויתן את העדת ◦ והדר ואל הארן תתן ◦
וכן תעשו ב את תבנית ממני תראו ◦

שם̇ עיר ל̇ וגם שם עיר ○ כלמ̇ת גוים ל̇ לכן הנבא ○ ישב כרובים ל̇ יהוה מלך ○ הים גדול ל̇ זה הים ○ פני ארמה ל̇ תשלח רוחך
וכל קריה שם העיר ○ וכל קריה כלמת הגוים ○ וכל קריה יושב הכרובים ○ וכל קריה הים הגדול ○ וכל קריה פני האדמה ○○

וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּתַיִם
אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ
וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב
טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לּוֹ
זֵר זָהָב סָבִיב
וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ
זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ
סָבִיב וְעָשִׂיתָ לּוֹ
אַרְבַּע טַבְּעֹת
זָהָב וְנָתַתָּ אֶת
הַטַּבָּעֹת עַל
אַרְבַּע הַפֵּאֹת
אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו לְעֻמַּת
הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיןָ
הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים

לְבַדִּים לָשֵׂאת
אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא
בָם אֶת הַשֻּׁלְחָן
וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו
וְכַפֹּתָיו וּקְשׂוֹתָיו
וּמְנַקִּיֹּתָיו אֲשֶׁר
יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר
תַּעֲשֶׂה אֹתָם
וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן
לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי
תָּמִיד וְעָשִׂיתָ
מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר
מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה
הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
מִמֶּנָּה יִהְיוּ וְשִׁשָּׁה

קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ
שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה
מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה
קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ
הַשֵּׁנִי שְׁלֹשָׁה
גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר
וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה
גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר
וָפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת
הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן
הַמְּנֹרָה וּבַמְּנֹרָה
אַרְבָּעָה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי

בט חסר
ל̇ וכל קריה לחם הפנים
ג מלא
ב בטע

ונשא יב̇ וסימנהון ונשא בבאת השלחן ונשא הרא מגבעות וחבירו ונשאל אשר בביתך וחבירו כי
כה אמר רם ונשא יושב על כסא רם ונשא ירום ונשא וגבה על הר גבה ונשא עד שחקים ונשא אתכם בעצת
ונשא ההמון ירום ○ המנורה ג מלו בתו וסימנהון מקשה תעשה בהעלתך את הנרת ושל אהרן ○

תעשה ז וסימנהון ועשית מנרת ·
ששת ימים השני שלאלה שמות ושל
תחית כהנים מרחשת מחבת מיראים ○

ביריעת ל' [illegible] ובפתחיו ל' ולששת ובמחתתיך ל' ואתנה וגו' ל' עזי [illegible] ל' בחמץ ל' לשנים מחטאנו ל'
[illegible] ל' ורוזה העץ ובפתחו ל' ואתה וגו' ובמחתתיך ל' הרבים במנורה ל' והבל עשה בחמץ ל' וטבלת בחטאינו ל'

הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשֵׁשֶׁת
הַקָּנִים הַיֹּצְאִים׃
מִן הַמְּנֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם
וּקְנֹתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ
כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת
זָהָב טָהוֹר׃ וְעָשִׂיתָ
אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה
וְהֶעֱלָה אֶת נֵרֹתֶיהָ
וְהֵאִיר עַל עֵבֶר
פָּנֶיהָ׃ וּמַלְקָחֶיהָ
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃
כִּכַּר זָהָב טָהוֹר
יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת
כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃
וּרְאֵה וַעֲשֵׂה
בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר
אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר׃
וְאֶת הַמִּשְׁכָּן
תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת
שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת

וְאַרְגָּמָן וְתֹלַעַת
שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה
הָאַחַת שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְכָל
הַיְרִיעֹת׃ חֲמֵשׁ
הַיְרִיעֹת תִּהְיֶיןָ
חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל
אֲחֹתָהּ וְחָמֵשׁ
יְרִיעֹת חֹבְרֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ׃
וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת
תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן
תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת

הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃
חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה
הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים
לֻלָאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה
הַיְרִיעָה אֲשֶׁר
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית
מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת
אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ׃
וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים
קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ
אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה
אֶל אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים
וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃

וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים
לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת
תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ

ל'
ה' סביר תעשה
ג' וראה פסוק ל'
ל'
ל'

ב' חסי
ה' [illegible] בתו
ל'
ה'

ב' מלי
ג' וכל [illegible] וכן פסו [illegible] בר מן [illegible]
ב' ועש
ב' עזי מן [illegible] מטנם

וכן ועשית ה' [illegible] בשפת היריעה וכן ועשה להמזבח וכן ועשה לשולחנו וכן תעשה בשבעה [illegible]
[illegible] ה' [illegible] תעשה ככר זהב פרכת ששת ימים [illegible] ועשה [illegible] אשר [illegible]
וראה ג' ראש פסוק [illegible] תעשה בתבנית [illegible] ועשרים באמה [illegible]
המשכן [illegible] קדמיה מגלה עפה ס

חמשים ג' [illegible] וחמשים ללאת
[illegible] השבעה האחת [illegible]
פסוק [illegible] בר מן
[illegible] המחלקת ס

157

מחשכה ל גם חשך כחלב ל הלא כחלב כחלמיש ל ויי אלהים בכלות ל ובהמדת כבוים ל אורידך בכוכבים ל
מחשכה ל לא ידעו בחלב ל ותגבנתם כחלב בחלמיש ל שלח ידו ככלות ל אל תשליכני בברים ל עיב ובלנשיאי בכוכבים ל

הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת ס
מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת ס
וְחִבַּרְתָּ אֶת חֲמֵשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת
שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד
וְכָפַלְתָּ אֶת הַיְרִיעָה
הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל
פְּנֵי הָאֹהֶל וְעָשִׂיתָ
חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה
הָאֶחָת הַקִּיצֹנָה
בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים
לֻלָאֹת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת
הַשֵּׁנִית וְעָשִׂיתָ
קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים

וְהֵבֵאתָ אֶת הַקְּרָסִים
בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ
אֶת הָאֹהֶל וְהָיָה
אֶחָד וְסֶרַח הָעֹדֵף
בִּירִיעֹת הָאֹהֶל
חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת
תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי
הַמִּשְׁכָּן וְהָאַמָּה
מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה
בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ ס
יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה
סָרוּחַ עַל צִדֵּי ס
הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה
לְכַסֹּתוֹ וְעָשִׂיתָ
מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת
אֵילִם מְאָדָּמִים
וּמִכְסֵה עֹרֹת ס
תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה

וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים

לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים
עֹמְדִים עֶשֶׂר אַמּוֹת
אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה
וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד שְׁתֵּי
יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל
אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה
לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן
וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קֶרֶשׁ לִפְאַת נ
נֶגְבָּה תֵימָנָה ס
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף
תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים
הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו

ל
ל
וחד בירִיעֹת
ל
ל
ב
ג
ל
ל וכס
ג
ה ראש פסוק יהיה מזה מזה ומזה מזה
ל
ב
כי
ל
בל ואלה שמות ואמה וחצי האמה וכל קריה אמה וחצי האמה ס
ב וחצי
ל
ב בתו
ל
ב ווזי

נגבה כ̇ו [illegible]

[illegible]

לְמַסַּן ל̇ ויעשות לאהים ל̇ יהי רקיע לַמַּבּוּל ל̇ יהוה למבול ל̇ לַמְּחָרַת ל̇ וימן האלהים לְמִשְׁפְּחוֹת ל̇ ויאמיר את העם
לְמַסַּן ל̇ פרש עוז לְיָמִים ל̇ ויכו כמה לַמַּבּוּל ל̇ ולא יהיה עוד לִמְחָרַת ל̇ ויזבחו ליהוה לְמִשְׁפָּחוֹת ל̇ ונקריבתם בבקר

וּלְצֶלַע הַמִּשְׁכָּן
הַשֵּׁנִית לִפְאַת
צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃ ל̇
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן ב̇
יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה
קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי
קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה
לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן
בַּיַּרְכָתָיִם׃ וְיִהְיוּ יא
תֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים ג̇
עַל רֹאשׁוֹ אֶל כו
הַטַּבַּעַת הָאֶחָת
כֵּן יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם
לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת

יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם
כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר
אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵי
שִׁטִּים חֲמִשָּׁה
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
הָאֶחָד׃ וַחֲמִשָּׁה ל̇
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי
צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי
צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
לַיַּרְכָתַיִם יָמָּה׃ וְהַבְּרִיחַ
הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים
מַבְרִחַ מִן הַקָּצֶה ל̇ וחס
אֶל הַקָּצֶה׃ וְאֶת ב̇ בליש

הַקְּרָשִׁים תְּצַפֶּה
זָהָב וְאֶת טַבְּעֹתֵיהֶם ל̇ וחס
תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים
לַבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ
אֶת הַבְּרִיחִם זָהָב׃
וַהֲקֵמֹתָ אֶת הַמִּשְׁכָּן ב̇ וחס
כְּמִשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר ל̇ אבנים
הָרְאֵתָ בָּהָר׃ ב̇ חד חסי וחד מלי אותה הראת לדיעת

וְעָשִׂיתָ פָרֹכֶת תְּכֵלֶת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שְׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יַעֲשֶׂה
אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּה ג̇ בפורש
אֹתָהּ עַל אַרְבָּעָה
עַמּוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים
זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב עַל ל̇ וחס
אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃
וְנָתַתָּה אֶת הַפָּרֹכֶת הי מלי בכפ
תַּחַת הַקְּרָסִים ו

ל̇ד̇ ויגיז בקריה קדמיה נסב ל̇ ותיג לא נסב וסימנהון לאב המון אני הנה בריתי אב המון ולא יקרא לכל כליו ועשית סירותיו כל כליו ויעש את כל כליו
[illegible] הויה דברי אל העדה ויעלו מעל משכן קרח מלך לחואב בעת ההיא מלך יואב שלח אלי יובל לשלוה ועושו יובל שלחה ונתן האיש למעלה אחוים ועליך
[illegible] מעלה אדמיני והאוייניפרז לא פיר ויקרא אחימעץ אפיו וישקף אריתה טוב לשבת על פנת קדמיה טוב שבת ת״ג אחד לחיים שוקד מוסר אחד חוים
[illegible] לקיה בגדו כי ערב קדל קח בגדו כוטריה לרוח שקר ויאמר אנא רוח שקר והלנה זונה לאגרלים ולתמים קדל ותמים בהל להיותיה למאני היותיר מאנר ותחת ירו
תחת רא
דישיר ה

לבאים ל׳ למאחרים לבשמים ל׳ ומן בני הכ׳ לדוד ל׳ בני אם ערבת לחוץ ל׳ ודרך קשתו לבישה ל׳ ויקרא לנוטרים ל׳
לבאים ל׳ נפשי בתוך לבשמים ל׳ ויהי ליחזקיהו לדוד ל׳ גרי ביתי לחץ ל׳ וישם פי לבשה ל׳ הפרים לנטרים ל׳ ס

וְהֵבֵאתָ שָׁמָּה
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֵת
אֲרוֹן הָעֵדוּת
וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת
לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ
וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת
עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת
בְּקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים
וְשַׂמְתָּ אֶת הַשֻּׁלְחָן
מִחוּץ לַפָּרֹכֶת וְאֶת
הַמְּנֹרָה נֹכַח הַשֻּׁלְחָן
עַל צֶלַע הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה וְהַשֻּׁלְחָן
תִּתֵּן עַל צֶלַע צָפוֹן׃
וְעָשִׂיתָ מָסָךְ
לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר

מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃
וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ
חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי
שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
וְיָצַקְתָּ לָהֶם חֲמִשָּׁה
אַדְנֵי נְחֹשֶׁת׃
וְעָשִׂיתָ אֶת
הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים
חָמֵשׁ אַמּוֹת אֹרֶךְ
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רֹחַב
רָבוּעַ יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ
וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת
קֹמָתוֹ׃ וְעָשִׂיתָ
קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע
פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ תִּהְיֶיןָ
קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ
אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃
וְעָשִׂיתָ סִּירֹתָיו
לְדַשְּׁנוֹ וְיָעָיו

וּמִזְרְקֹתָיו וּמִזְלְגֹתָיו
וּמַחְתֹּתָיו לְכָל כֵּלָיו
תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת׃
וְעָשִׂיתָ לּוֹ מִכְבָּר
מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
וְעָשִׂיתָ עַל הָרֶשֶׁת
אַרְבַּע טַבְּעֹת
נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע
קְצוֹתָיו׃ וְנָתַתָּה
אֹתָהּ תַּחַת כַּרְכֹּב
הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמָטָּה
וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת
עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ׃
וְעָשִׂיתָ בַדִּים
לַמִּזְבֵּחַ בַּדֵּי עֲצֵי
שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם
נְחֹשֶׁת׃ וְהוּבָא
אֶת בַּדָּיו בַּטַּבָּעֹת
וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל
שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ

מזילופהון ו׳ זוגין קדמיה לא נסב למד ותניינ׳ נסב וגבול׳ האמרי ממעלה עקרבים מלמעלה החרש
משכב זכר וזה הדבר רשפטים למשכב זכר ויציאו מיושבי קהר כאלי פת לחם לקחי כאלי פת לחם
שער לשער ומים ומעת הוסר לימים אשרי המחכה ונתנו אריעם נחלה ונתן אריעם לנחלה ס
לכל ה׳ מטעי׳ וסימניהון ועשית סירתיו לכל כליו ולא יעבר עליו ויהי דוד לכל חפצו בתוריה ס

ואת המנרה ג׳ וסימניהון נכח השלחן
ואת השלחן ואת כל כליו ואת כליו ס
בקדש ג׳ רפי׳ וסימניהון ונתת את הכפרת
הקדשים תאכלנו בקדש ובבליו ס

בשאת אתו נבוב
לחת תעשה אתו
כאשר הראה
אתך בהר כן יעשו
ועשית את
חצר המשכן לפאת
נגב תימנה קלעים
לחצר שש משזר
מאה באמה ארך
לפאה האחת
ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמדים
וחשקיהם כסף
וכן לפאת צפון
בארך קלעים
מאה ארך ועמדו
עשרים ואדניהם
עשרים נחשת
ווי העמדים וחשקיהם
כסף ורחב החצר
לפאת ים קלעים
חמשים אמה
עמדיהם עשרה
ואדניהם עשרה
ורחב החצר לפאת
קדמה מזרחה
חמשים אמה וחמש
עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם
שלשה ואדניהם
שלשה ולכתף
השנית חמש
עשרה קלעים
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה
ולשער החצר
מסך עשרים אמה
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר מעשה רקם
עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה
כל עמודי החצר
סביב מחשקים כסף
וויהם כסף ואדניהם
נחשת ארך החצר
מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים
וקמה חמש אמות
שש משזר ואדניהם
נחשת לכל כלי
המשכן בכל עבדתו
וכל יתדתיו וכל
יתדת החצר נחשת
ואתה תצוה
את בני ישראל
ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד

באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על
העדת יערך אתו
אהרן ובניו מערב
עד בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם
מאת בני ישראל

ואתה הקרב
אליך את אהרן
אחיך ואת בניו
אתו מתוך בני
ישראל לכהנו לי
אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר
בני אהרן ועשית
בגדי קדש לאהרן
אחיך לכבוד ולש
ולתפארת ואתה
תדבר אל כל חכמי
לב אשר מלאתיו
רוח חכמה ועשו
את בגדי אהרן
לקדשו לכהנו לי
ואלה הבגדים אשר
יעשו חשן ואפוד
ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש
לאהרן אחיך ולבניו
לכהנו לי והם יקחו
את הזהב ואת
התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני
ואת השש

ועשו את
האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת
שני ושש משזר
מעשה חשב שתי
כתפת חברת יהיה
לו אל שני קצותיו
וחבר וחשב אפדתו
אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר ולקחת את
שתי אבני שהם
ופתחת עליהם
שמות בני ישראל
ששה משמתם
על האבן האחת
ואת שמות הששה
הנותרים על האבן
השנית כתולדתם
מעשה חרש אבן
פתוחי חתם תפתח
את שתי האבנים
על שמת בני
ישראל מסבת

חשן משפט ל̇ ועשית חשן ל̇ ביד מלאכים ל̇ וישלחם אל ובנות גוים ל̇ בן אדם נהה גבהות אדם ל̇ גדל כנפים ל̇ גדיי עזים ל̇
חשן המשפט ל̇ ונתת אל ביד המלאכים ל̇ ויקח עבד ובנות הגוים ל̇ בנות הגוים גבהות האדם ל̇ גדל הכנפים ל̇ גדיי העזים ל̇

משבצות זהב
תעשה אתם׃ ושמת
את שתי האבנים
על כתפת האפד
אבני זכרן לבני
ישראל ונשא
אהרן את שמותם
לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרן׃
ועשית משבצת
זהב׃ ושתי שרש
שרשרת זהב טהור
מגבלת תעשה
אתם מעשה
עבת ונתתה את
שרשרת העבתת
על המשבצת׃
ועשית חשן
משפט מעשה
חשב כמעשה

ג̇ מלי
ג̇ חסי
ב̇ מלי בתר
ב̇ חסי
ה̇ פסוק ביתו מן ג̇ ג̇ מלין
ל̇ וחד המשפט

ב̇ בטע
ל̇ וחס
ג̇
ג̇
ב̇
ב̇
ג̇
ל̇ כתב

אפד תעשנו זהב
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר תעשה אתו׃
רבוע יהיה כפול
זרת ארכו וזרת
רחבו׃ ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה
טורים אבן טור
אדם פטדה וברקת
הטור האחד׃
והטור השני נפך
ספיר ויהלם׃ והטור
השלישי לשם
שבו ואחלמה׃
והטור הרביעי
תרשיש ושהם
וישפה משבצים
זהב יהיו במלואתם׃
והאבנים תהיין

ג̇ חסי
ו̇
ל̇ וחס
ב̇
ו̇ מלי
ו̇ מלי
ה̇ מלי בסף
ב̇
ו̇ וכל שתי הכליות דכות
ג̇ מלי

על שמת בני ישראל
שתים עשרה
על שמתם פתוחי
חותם איש על
שמו תהיין לשני
עשר שבט׃ ועשית
על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת
זהב טהור׃ ועשית
על החשן שתי
טבעות זהב ונתת
את שתי הטבעות
על שני קצות החשן׃
ונתתה את שתי
עבתת הזהב על
שתי הטבעת אל
קצות החשן׃ ואת
שתי קצות שתי
העבתת תתן על
שתי המשבצות

ג̇ מלי בתו
כ̇ט חסי
ל̇ וחד העבתת הזהב

ואת שתי ו̇ וסימנהון וכמו השחר עלה ויקם בלילה הוא ואת שתי קצות ויצל דוד את כל אשר
יש אמרך את שני ס כל ואת שתי הכליות דכותהון ס שני עשר לשני עשר ג̇ וסימנהון והאבנים
קדמיך ויביאו את קרבנם לפני ס ועתה קחו ויהושע עמד על שני דמלכים פרעה דיחזקאל גה גבול ס
זכרן לזכרן ג̇ חס̇ וסימנהון ושמת את שתי האבנים ב̇ בו ונשא אהרן דראש פסוק ס
שמותם ב̇ מלי בתר וסימנהון ושמת את שתי ואלה שמותם דשמוע בן זכור ס

משבצות ג̇ מלי וסימנהון מעשה
חרש ואת שתי קצות ממשבצות זהב ס
ושהם ב̇ בתריו לישני וסימנהון
תרשיש ושהם קדמיה ושהם וזכור ס

גיא חרשים ל̇ ומעונתי הנה שמים ל̇ הארון ברית וימן אלהים ל̇ ויבן עיר ל̇ ויצא אחד ל̇ אל השדה ועץ חיים ל̇
גיא החרשים ל̇ לדואגו הנה השמים ל̇ הארון הברית וימן האלהים ל̇ ויבן העיר ל̇ ויצא האחד ל̇ ויצא האחד מאתי ועץ החיים ל̇

וְנָתַתָּה עַל־כִּתְפוֹת
הָאֵפֹד אֶל־מוּל
פָּנָיו׃ וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ
אֹתָם עַל־שְׁנֵי
קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־
שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־
עֵבֶר הָאֵפֹד בָּיְתָה׃
וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי
טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה
אֹתָם עַל־שְׁתֵּי
כִתְפוֹת הָאֵפוֹד
מִלְּמַטָּה מִמּוּל
פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ
מִמַּעַל לְחֵשֶׁב
הָאֵפוֹד׃ וְיִרְכְּסוּ
אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָו
אֶל־טַבְּעֹת הָאֵפוֹד
בִּפְתִיל תְּכֵלֶת
לִהְיוֹת עַל־חֵשֶׁב

הָאֵפוֹד וְלֹא־יִזַּח
הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד׃
וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־
שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
עַל־לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרֹן לִפְנֵי־
יְהוָה תָּמִיד׃ וְנָתַתָּ
אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־
הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל־
לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ
לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא
אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־
לִבּוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃
וְעָשִׂיתָ אֶת־
מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל
תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה פִי־
רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה

יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב
מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי
תַחְרָא יִהְיֶה־לּוֹ לֹא
יִקָּרֵעַ׃ וְעָשִׂיתָ
עַל־שׁוּלָיו רִמֹּנֵי
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־
שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי
זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב׃
פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן
פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמּוֹן
עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל
סָבִיב׃ וְהָיָה עַל־
אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע
קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה
וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת׃
וְעָשִׂיתָ צִּיץ
זָהָב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ
עָלָיו פִּתּוּחֵי חֹתָם

ב̇ מלא בתו
ל̇ מלא
כל לשון שפת שפתו שבתורה על קרין
ל̇ מלא
ב̇ מלא בתו
ב̇
ט̇ מלא
ל̇
חיו קרי
ט̇ מלא בתו

ט̇ מלא בתו וכל נביא וכתיב רכות
יז̇
כל לשון שימה על באורית
ג̇ חסר
בט̇ חסר
ל̇ וחד אל החשן
ט̇ מלא בתר
יז̇
ל̇ וחד וירכסו
ל̇ כתב כן
ט̇ מלא בתר
טו̇

ב̇
ל̇ מלא בתו
ב̇
ט̇ חסר בלשנ
ל̇ וחד חשן משפט
יח̇ פסוק את בן אל על על
מלא בתו וכל נביא וכתיב דפנות בר מן ה̇ חס
ג̇

כל חסר
ל̇
מלא
מלא
ה̇
ב̇ וחד נעשה ונשמע
ב̇ וחיו את המלך
ל̇
ג̇
ג̇ חסר

אפוד האפוד ט̇ מלי בתורה וסימנהון ואלה הבגדים ועשית שתי טבעות זהב שנים בו
וירכסו שלושה בו ועשית את מעיל ואבני שהם והנשיאם הביאו וכל נביאייא ובתיביא דמיתהון
טבעות ז̇ מלי וסימנהון ועשית על החשן ב̇ בו ועשית שתי טבעות ושל אחרון הטבעות
ונזמי האף בני טבעות וחבירו ○ כתפות ב̇ מלי בתו ואת ה̇ שתי קצות ועשית דירין ○

ופתחת ג̇ וסימנהון שמות בני
ישראל ועשית ציץ זהב השני ○
ונשמע ב̇ קולו בבאו פתגם המלך ○

כל לשון
ושמת וישם לשון
שימה על קרי
בר מן ב̇ ותמח מן
ויהודה ויקחו ○
וכל שיבו [illegible]
בר מן [illegible]

מצח ב׳ וחד ומצח וסימנ׳ והיה על
מצח אהרן ואבקי מצח וקשי ומצח אשה ס

ועשה ג׳ ראש פסוק בתורה ועשה
כרוב אחד ועשה לי מטעמים מכנסי בד ס

לקח ב׳ חד ולקח וסימנהון פר
אחד בן בקר בגדך כי ערב ולקח עין ס

קדש ליהוה:
ושמת אתו
על פתיל תכלת
והיה על המצנפת
אל מול פני
המצנפת יהיה:
והיה על מצח
אהרן ונשא אהרן
את עון הקדשים
אשר יקדישו
בני ישראל לכל
מתנת קדשיהם
והיה על מצחו
תמיד לרצון להם
לפני יהוה: ושבצת
הכתנת שש ש
ועשית מצנפת
שש ואבנט תעשה
מעשה רקם: ולבני
אהרן תעשה ע

כתנת ועשית להם
אבנטים ומגבעת
תעשה להם לכבוד
ולתפארת: והלבשת
אתם את אהרן
אחיך ואת בניו
אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם
וקדשת אתם
וכהנו לי: ועשית להם
מכנסי בד לכסות
בשר ערוה ממתנים
ועד ירכים יהיו:
והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל
אהל מועד או
בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש
ולא ישאו עון ומתו
חקת עולם

לו ולזרעו אחריו:
וזה הדבר
אשר תעשה להם
לקדש אתם לכהן
לי לקח פר אחד
בן בקר ואילם
שנים תמימם:
ולחם מצות וחלת
מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות ש
משחים בשמן
סלת חטים תעשה
אתם: ונתת אותם
על סל אחד ו
והקרבת אתם
בסל ואת הפר
ואת שני האילם:
ואת אהרן ואת
בניו תקריב אל
פתח אהל מועד

ל׳ מפקין ביה
ב׳ וחד ומצח
ל׳ חס
ל׳
ב׳ מלי בלשנ׳
ל׳ ומל
וחד ומגבעות
ג׳ ראש פסוק
ב׳ וחד ולקח
ראש פסוק
חסר
ג׳ חסר

סימן ולזרעך
[illegible] ל׳ ולזרעך אחריו:
ל׳ ולזרעך אחריך:

[illegible] פסוק ראש פסוק ג׳ [illegible]
כל הבכור אשר [illegible]
על אהרן [illegible] וסימנהון [illegible]

וזה הדבר ל׳ וסימנהון אשר תעשה
להם אשר [illegible] אשר [illegible]
אשר [illegible] ס

מגבעת ד' חסר וסימנהון ולחם מצות וחלות מצות שבעת ימים יקדש לו בראשון והוא חד
וכי תקרב קדל ופסוק ואת כל הדם ב' וסימנ' ולקחת מדם הפר ישפך ואם כל עדת ׃

שפיכה אל יסוד המזבח ג' וסימ'
באצבעך מדמה מדם החטאת ׃

ל' חסי הי' ורחצת אתם במים ל' חסר בר מן ב' מלי
ולקחת את הבגדים
ל' חסי הי' והלבשת את
אהרן את הכתנת
ל' ואת מעיל האפד ז'
ב' ואת האפד ואת ב'
ל' וחס ה' החשן ואפדת לו
בחשב האפד קנ'
ושמת המצנפת
סו' על ראשו ונתת כט חסר
את נזר הקדש
על המצנפת יה מלי בסיפ
ולקחת את שמן
המשחה ויצקת ל'
סו' על ראשו ומשחת ב'
אתו ואת בניו ג'
ב' את ואלעזר בנו תקריב והלבשתם יד' פסוק את את ואת ואת ואת
כתנת וחגרת
אתם אבנט אהרן
ל' ובניו וחבשת להם

מגבעת והיתה להם
כהנה לחקת עולם יד'
ומלאת יד אהרן
ויד בניו והקרבת
את הפר לפני אהל
מועד וסמך אהרן ג'
ובניו את ידיהם ה'
על ראש הפר
ושחטת את הפר
לפני יהוה פתח
אהל מועד ולקחת קנ'
מדם הפר ונתתה
על קרנת המזבח
באצבעך ואת כל
הדם תשפך אל ג' וחס
יסוד המזבח ולקחת
את כל החלב
המכסה את הקרב כט חסר
ואת היתרת על
הכבד ואת שתי

הכליות ואת החלב ה' וכל ואת ישוי הכליות וכות
אשר עליהן ל' לב'
והקטרת המזבחה
ואת בשר הפר
ואת ערו ואת פרשו
תשרף באש מחוץ
למחנה חטאת הוא
ואת האיל האחד ה'
תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם
על ראש האיל
ושחטת את האיל
ולקחת את דמו
וזרקת על המזבח
סביב ואת האיל ה'
תנתח לנתחיו ל'
ורחצת קרבו וכרעיו
ונתת על נתחיו
ועל ראשו והקטרת כה' בתו'
את כל האיל

את את ואת ואת ואת ואת יד' ולקחת את כל החלב ויקח את הכליות זאת אלה מותני ויאמר יהוה אל
[illegible] ויתנו להם את עיר ולבני גרשון ממשפחות הלוים וממטה גד את עריו
[illegible] ויתנו להם את ערי ואחריו לקח [illegible]
ואת ואשר ב' וסימנהון ולקחת את [illegible] ויעלו חמשת האנשים ׃

תשרף באש ג' וסימנהון ואת בשר
[illegible] את [illegible] ואת
[illegible] ואת תשרף באש ׃

חירם ל׳ וקדישת אתו ל׳ ודכו שמרתי במעט ל׳ להושיע בריב גאל ל׳ ואני אמרתי גבל ל׳ ועמוז הנחת ל׳ ובדי רם
הורם ל׳ ועדישר אתו ל׳ ויהלך אתו במעט ל׳ ועלה ועצם גאל ל׳ ויא הגאל גבל ל׳ וקני הנחת ל׳ יערו ויעלו

המזבחה עלה הוא
ליהוה ריח ניחוח
אשה ליהוה הוא
ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן
ובניו את ידיהם
על ראש האיל
ושחטת את
האיל ולקחת
מדמו ונתתה על
תנוך אזן אהרן
ועל תנוך אזן בניו
הימנית ועל בהן
ידם הימנית ועל
בהן רגלם הימנית
וזרקת את הדם
על המזבח סביב
ולקחת מן הדם
אשר על המזבח
ומשמן המשחה

והזית על אהרן
ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו
וקדש הוא ובגדיו
ובניו ובגדי בניו
אתו ולקחת מן
האיל החלב
והאליה ואת החלב
המכסה את הקרב
ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר
עליהן ואת שוק
הימין כי איל
מלאים הוא וככר
לחם אחת וחלת
לחם שמן אחת
ורקיק אחד מסל
המצות אשר לפני
יהוה ושמת הכל

על כפי אהרן ועל
כפי בניו והנפת
אתם תנופה לפני
יהוה ולקחת אתם
מידם והקטרת
המזבחה על העלה
לריח ניחוח לפני
יהוה אשה הוא
ליהוה ולקחת את
החזה מאיל
המלאים אשר
לאהרן והנפת אתו
תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה
וקדשת את חזה
התנופה ואת שוק
התרומה אשר
הונף ואשר הורם
מאיל המלאים
מאשר לאהרן

ל׳ ג׳ מלו ביתו ב׳ ק׳ ה׳ כה ה׳ כה
ל׳ ג׳ וחד על בניו ל׳ ה׳ ד׳ ל׳ ג׳ ה׳ כל לשנ חסי ביתו בר מן חד זאת התורה ל׳ וחד הגרס
ג׳ מלו ביתו

לריח ניח׳ וסימנהון ולקחת אותם מידם ואת הכבש דואלה שמות קרבן ראשית והקטירם הכהן
ואת כל חלבה ואת הקרב מעל כפיהם וזרק הכהן את מעיני העדה את בכור העשויה והקרבתם
הבכורים ועשיתם ראש שנה מלבד עלת החדש ולחמי אשר מתתי לריח שמנך ס
ואת החלב המכסה ג׳ וסימנהון ולקחת מן האיל לעמות העינה וראשם ס

ועל בניו ג׳ וסימנהון והיו על
אהרן והזית על אהרן והז על אהרן ·
וחד כי מרה נפש כל איש על בניו ס

היצלה ל הימלט וכעס ל רשע יראה והיכל ל תוסר והכני ל הצילני נא ולאחר ל גם אם ישכבו וליקר ל לקי עזה
חיצלה ל למלאכה ובעס ל גם כלימיו והיכל ל ולא יוסר והכני ל אם יוכל ולאחר ל וארעה את וליקר ל מלכותו ס

ב וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו׃ וְהָיָה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו לְחָק
יא עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי
ל יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה
הוּא וּתְרוּמָה יִהְיֶה
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ל וחד וכפר בהם
ב מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיהֶם
תְּרוּמָתָם לַיהוָה׃
ל וּבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר ג יב סו פסו
לְאַהֲרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו
אַחֲרָיו לְמָשְׁחָה
ל בָהֶם וּלְמַלֵּא בָם
אֶת יָדָם׃ שִׁבְעַת ב פסוק ראש
ל יָמִים יִלְבָּשָׁם הַכֹּהֵן
תַּחְתָּיו מִבָּנָיו אֲשֶׁר
יָבֹא אֶל אֹהֶל ב בתו
מוֹעֵד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ׃ ל
ל וחד את איל וְאֵת אֵיל הַמִּלֻּאִים
תִּקָּח וּבִשַּׁלְתָּ אֶת ל
ל יג חסר חסר בְּשָׂרוֹ בְּמָקֹם קָדֹשׁ׃

וְאָכַל אַהֲרֹן וּבָנָיו ג
אֶת בְּשַׂר הָאַיִל וְאֶת ל
הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסָּל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר
כֻּפַּר בָּהֶם לְמַלֵּא
אֶת יָדָם לְקַדֵּשׁ
אֹתָם וְזָר לֹא יֹאכַל
כִּי קֹדֶשׁ הֵם׃ וְאִם ד
יִוָּתֵר מִבְּשַׂר הַמִּלֻּאִים
וּמִן הַלֶּחֶם עַד
הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת כג ראש פסוק
הַנּוֹתָר בָּאֵשׁ לֹא
יֵאָכֵל כִּי קֹדֶשׁ הוּא׃
וְעָשִׂיתָ לְאַהֲרֹן ב
וּלְבָנָיו כָּכָה כְּכֹל ל וחד כבש אחד
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָכָה
שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא ב ה חסר
יָדָם׃ וּפַר חַטָּאת ד
תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל ב

הַכִּפֻּרִים וְחִטֵּאתָ
עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֶּרְךָ
עָלָיו וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ
לְקַדְּשׁוֹ׃ שִׁבְעַת
יָמִים תְּכַפֵּר עַל
הַמִּזְבֵּחַ וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים כָּל
הַנֹּגֵעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ׃ סתום

וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
עַל הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם
לַיּוֹם תָּמִיד׃ אֶת
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת ד
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעַרְבַּיִם׃ וְעִשָּׂרֹן ה ראש פסוק
סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן ו
כָּתִית רֶבַע הַהִין

וזה כג ראש פסוק אשר תעשה אתה לקח פר אחד תעשה על המזבח וזה לכם הטמא וזה מעשה המנרה
וזה לך ותרומת גבול יצפון אשר לא תאכלו דבר השמטה משפט הכהנים דבר הדיצה אשר מל יהושע
המכנה דבר המס אשר הדים יד אכול השנה ודומיה הראות מאת גבול הארץ וזה ימות תיב פרשגן ס

והטאת ג וסימנהון על המזבח
בכפרך והטאת את המקדש וכפרתהו ס
ועשרן ב חסי דודה אשר ובראשי חדש ס

ועשירו שני ו׳ וסימנהון עלת תמיד
[illegible] הנה [illegible] בית מלך יהודה

עידה שעשה ה׳ וסימנהון עלת תמיד
ושלאחריך [illegible] והכהנים

ליהוה אשה ליהוה ב׳ וסימנ׳
[illegible]
עלת החדש

ונסך רביעת ההין
יין לכבש האחד
ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר
וכנסכה תעשה
לה לריח ניחח
אשה ליהוה עלת
תמיד לדרתיכם
פתח אהל מועד
לפני יהוה אשר
אועד לכם שמה
לדבר אליך שם
ונעדתי שמה
לבני ישראל
ונקדש בכבדי
וקדשתי את אהל
מועד ואת המזבח
ואת אהרן ואת
בניו אקדש לכהן

לי ושכנתי בתוך
בני ישראל והייתי
להם לאלהים וידעו
כי אני יהוה אלהיהם
אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני
יהוה אלהיהם

ועשית מזבח מקטר
קטרת עצי שטים
תעשה אתו אמה
ארכו ואמה רחבו
רבוע יהיה ואמתים
קמתו ממנו קרנתיו
וצפית אתו זהב
טהור את גגו
ואת קירתיו סביב
ואת קרנתיו ועשית
לו זר זהב סביב

ושתי טבעת זהב
תעשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו
תעשה על שני
צדיו והיה לבתים
לבדים לשאת
אתו בהמה ועשית
את הבדים עצי
שטים וצפית אתם
זהב ונתתה אתו
לפני הפרכת אשר
על ארן העדת לפני
הכפרת אשר על
העדת אשר אועד
לך שמה והקטיר
עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת
יקטירנה ובהעלת
אהרן את הנרת

בבקר בבקר [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible] בכל יום ב[illegible] כלות

קטרת תמיד ו׳ וסימנהון והקטיר
עליו קטרת סמים והקטיר עליו [illegible]
קטרת סמים דקה [illegible]

בהעלתו ובהעלות ו׳ וסימנ׳ ואת צאת
[illegible]
ותמיד ∘

זה ג׳ בטע וסימנ׳ זה יתנו כל
זה להם [illegible] פרשגן ∘
במתקלא לחמא ביש ∘

ועלה ב׳ וסימנהון לא תעלו עליו
גם סגרו דלתות האולם ∘

בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה
קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי
יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
לֹא תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת
זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה
וְנֶסֶךְ לֹא תִסְּכוּ עָלָיו׃
וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל
קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה
מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים
אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֵּר
עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא
לַיהוָה׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם
וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר
נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד
אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם

נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃
זֶה יִתְּנוּ כָּל הָעֹבֵר
עַל הַפְּקֻדִים מַחֲצִית
הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית
הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה
לַיהוָה׃ כֹּל הָעֹבֵר
עַל הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת
יְהוָה׃ הֶעָשִׁיר לֹא
יַרְבֶּה וְהַדַּל לֹא
יַמְעִיט מִמַּחֲצִית
הַשָּׁקֶל לָתֵת אֶת
תְּרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר
עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם׃
וְלָקַחְתָּ אֶת כֶּסֶף
הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ

עַל עֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי
יְהוָה לְכַפֵּר עַל
נַפְשֹׁתֵיכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ
כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ
נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה
וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃
וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם
וְאֶת רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם
אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא
יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם
אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת
לְהַקְטִיר אִשֶּׁה

ד׳ ונגף [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פקודיו [illegible] וסימנהון מי
[illegible]
[illegible]
[illegible]

חמשים ומאתים ו̇ בתורה וסימנהון וקנמן דהוא חס̇ ב̇ בו ויקחו איש
ואש יצאה באכל האש ב̇ בתריה החמשים ומאתים ס

רוקח ב̇ מלי וסימנהון ועשית
אתה קטרת זבובי מות יבאיש ס

לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ
יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה
לָהֶם חָק עוֹלָם לוֹ
וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וְאַתָּה
קַח לְךָ בְּשָׂמִים
רֹאשׁ מָר דְּרוֹר
חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְּמָן
בֶּשֶׂם מַחֲצִיתוֹ
חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם
וּקְנֵה בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים
וּמָאתָיִם׃ וְקִדָּה
חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת
הִין׃ וְעָשִׂיתָ אֹתוֹ
שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
רֹקַח מִרְקַחַת

יא̇ בלשנ

לבן נפתלי וקנמן חסר

מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ שֶׁמֶן
מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה׃
וּמָשַׁחְתָּ בוֹ אֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
אֲרוֹן הָעֵדֻת׃ וְאֶת
הַשֻּׁלְחָן וְאֶת כָּל
כֵּלָיו וְאֶת הַמְּנֹרָה
וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֵת
מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת׃ וְאֶת
מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת
כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר
וְאֶת כַּנּוֹ׃ וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים כָּל הַנֹּגֵעַ
בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ וְאֶת
אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו
תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ
אֹתָם לְכַהֵן לִי׃
וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר

שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם׃
עַל בְּשַׂר אָדָם
לֹא יִיסָךְ וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ
לֹא תַעֲשׂוּ כָּמֹהוּ׃
קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם׃ אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ
וַאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
עַל זָר וְנִכְרַת מֵעַמָּיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ
סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת
וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּ
לְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד
יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה
רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר
קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ
מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה

כל
לשון
בשר
בשרו
בשרי
ובשר
על יקרי

חק עולם לחק עולם י״א וסימנהון והיה לאהרן ורחצו ידיהם כל זכר בבני אהרן והכהן המשיח כי
את חזה שוק התרומה והייתה לאהרן ולבניו משמרת תרומתי ושל אהרן ושל אהרן הראוני לא תיראן ס
ואת השלחן ג̇ וסימנהון ואת כל כליו ואת כליו ויעש שלמה [illegible] ס

סר כי הר ובגע אל עיניו ואל בשרו ל̇ בלשנה ס

ואל בני ישראל תדבר לאמר ד̇ כתו̇
וסימנהון שמן משחת קדש קחו שד̇
שעיר עזים איש איש כי יקלל איש כי ימות ס

כמוה ל̇ וסימנהון איש אשר יעשה
אין כמוה תננה לי כי כל הגנב ב̇ בו ס

ובדעת ה̇ וסימנהון ואמלא אתו רוח וימלא אתו ובדעת צדיקים יחלצו ובדעת חדרים ימלאו
כי יש אדם שעמלו ס

ממנה לפני העדת
באהל מועד אשר
אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה
לכם׃ והקטרת
אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו
לכם קדש תהיה
לך ליהוה׃ איש
אשר יעשה כמוה
להריח בה ונכרת
מעמיו׃

וידבר יהוה
אל משה לאמר׃
ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי
בן חור למטה
יהודה׃ ואמלא
אתו רוח אלהים
בחכמה ובתבונה

ובדעת ובכל מלאכה׃
לחשב מחשבת
לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת׃
ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל
מלאכה׃ ואני הנה
נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך
למטה דן ובלב כל
חכם לב נתתי חכמה
ועשו את כל אשר
צויתך׃ את אהל
מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת
כל כלי האהל׃
ואת השלחן ואת
כליו ואת המנרה

הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח
הקטרת׃ ואת מזבח
העלה ואת כל כליו
ואת הכיור ואת כנו׃
ואת בגדי השרד
ואת בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן׃
ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר
צויתך יעשו׃

ויאמר יהוה אל
משה לאמר׃ ואתה
דבר אל בני ישראל
לאמר אך את
שבתתי תשמרו
כי אות הוא ביני

רוח אלהים ט̇ וסימנהון והארץ היתה תהו הנמצא כזה ואמלא אתו וימלא אתו וישא בלעם את עיניו ס
ועזריהו בן עודד לבשה במראה ס וכל שמואל דכותהון בר מן ה̇ רוח יהוה ועלחה עליך ויקח שמואל ס
ושלאחריו ותהי דותסק רוח יהוה דכרבי ס ואת כליו ג̇ וסימנהון ואת השלחן שם באהלו וישאו את ס
ראשו ס

ואת כל כליו וסימנהון וגם ללוים אין לשאת
שהרכו את כל בית יהוה דדברי הימים שנים בו
ושאר אוריתא דכותהון ואת כל כליו ס

את השבת ד̇ וסימנהון ושמרתם את השבת ושמרו בני ישראל ב̇ כי מוסיפים חרון ס
בשש ב̇ וחס̇ וסימנהון מודע בשש ויבכו למוא וירא העם כי בשש ס

ויצר ג̇ וסימנהון ויקח מידם
את שני העמודים ויצר ככרים כסף ס
וכל ויצר עליה דכות ס

וביניכם לדרתיכם
לדעת כי אני יהוה
מקדשכם ושמרתם
את השבת כי
קדש הוא לכם
מחלליה מות יומת
כי כל העשה בה
מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב
עמיה ששת ימים
יעשה מלאכה
וביום השביעי
שבת שבתון קדש
ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת
מות יומת ושמרו
בני ישראל את
השבת לעשות
את השבת לדרתם
ברית עולם ביני

ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי
ששת ימים עשה
יהוה את השמים
ואת הארץ וביום
השביעי שבת
וינפש

ויתן אל משה
ככלתו לדבר אתו
בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן
כתבים באצבע
אלהים וירא העם
כי בשש משה
לרדת מן ההר
ויקהל העם על
אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו
כי זה משה האיש

אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו
מה היה לו ויאמר
אלהם אהרן פרקו
נזמי הזהב אשר
באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם והביאו
אלי ויתפרקו כל
העם את נזמי הזהב
אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן
ויקח מידם ויצר
אתו בחרט ויעשהו
עגל מסכה ויאמרו
אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ
מצרים וירא אהרן
ויבן מזבח לפניו
ויקרא אהרן ויאמר
חג ליהוה מחר

ד̇
ד̇
ל̇ ד̇ חס̇ אתנ̇ וסו̇ פסו̇ ומחל
ל̇ וכל מעמיה דכות ל̇
ל̇
ד̇
ד̇

יח̇ חס̇
ג̇
ל̇ וחד וינפש שם
ל̇ וחד לחת האבן
ו̇ חס̇
ב̇ ומל

כד̇ וכל דסמ̇ לשון חית דמות בר מן ה̇
ל̇
ט̇
ל̇
ה̇
ג̇ וכל ויצר עליה דכות
ה̇
ה̇

ל̇
ל̇
ל̇ וחד בחרט אטש
ג̇

קדשוו
שבתון שבת קדש ל̇ן
[illegible]
[illegible] אריו ל̇ק
[illegible] שבתון ל̇ס

מודע ל̇ וסימנהון וירא העם ויאמרו לו עשה וישמע פלשתים וישמע עלי את קול ויאמר אליו [illegible]
[illegible]

בתבנית ו̇ חס̇ וסימנהון ואחריתא
[illegible]

וישכימו ב׳ מלי בתור וסימנהון
בבקר וישכימו וישכימו ממחרת
ומלקיה דמנהון [illegible] חסר

ויחל ד׳ וסימנהון ויחל משה את פני
ויחל איש האלהים ויחל יהוה [illegible]
[illegible]

וינחם ב׳ וסימנהון על הרעה
לעמך על עבדיך

וישכימו ממחרת
ויעלו עלת ויגישו
שלמים וישב העם
לאכל ושתו ויקמו
לצחק׃
וידבר יהוה אל
משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית
מארץ מצרים׃ סרו
מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו
להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו
לו ויאמרו אלה
אלהיך ישראל
אשר העלוך
מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל
משה ראיתי את
העם הזה והנה

עם קשה ערף הוא׃
ועתה הניחה לי
ויחר אפי בהם
ואכלם ואעשה
אותך לגוי גדול׃
ויחל משה את
פני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה
יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח
גדול וביד חזקה׃
למה יאמרו מצרים
לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם
בהרים ולכלתם
מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך
והנחם על הרעה
לעמך׃ זכר לאברהם

ליצחק ולישראל
עבדיך אשר
נשבעת להם בך
ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו
לעלם׃ וינחם יהוה
על הרעה אשר
דבר לעשות לעמו׃

ויפן וירד משה
מן ההר ושני לחת
העדת בידו לחת
כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם כתבים׃
והלחת מעשה
אלהים המה

174

ויאספו יב̇ וסימנהון אליו כל בני ויעלו חמשת כל בעלי מגדל ויאספו בני עמון ויאספו בני בנימן שוכה אשר ליהודה ויאספו יחד פלשתים לחיה כל העם וחבירן המשדרים עם רב ס

פרע ב̇ חד חס̇ וחד מל̇ וסימנ̇ וראשו יהיה פרוע כי פרע הוא ס

וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב
אֱלֹהִים הוּא חָרוּת
עַל־הַלֻּחֹת׃ וַיִּשְׁמַע
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל
הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר
אֶל־מֹשֶׁה קוֹל
מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃
וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל
עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין
קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה
קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי
שֹׁמֵעַ׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה
וַיַּרְא אֶת־הָעֵגֶל
וּמְחֹלֹת וַיִּחַר־אַף
מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָו
אֶת־הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר
אֹתָם תַּחַת הָהָר׃
וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל
אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף

כא̇ פסוק אית בה̇ תרוי̇ קדמ̇ קמ̇צ ותנ̇ פת̇

ז̇ עו̇ קרי

ל̇ ובת

י̇ פסוק אין ואין

ל̇ ומל̇

ב̇ דג

ל̇

ז̇ מידיו ק̇ ה̇

בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד
אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־
פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁק
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן מֶה־עָשָׂה
לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי־
הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה
גְדֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־
הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃
וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־
לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר
יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי־זֶה
מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר
הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ
מֶה־הָיָה לוֹ׃ וָאֹמַר
לָהֶם לְמִי זָהָב

יב̇ מלין בתו̇ כתב ה̇ וק̇ ו

ל̇ וכל̇ קריה ואין קול ואינון ה̇ זוג

ב̇ ויאמרו לי הנשארים

ה̇ כתו̇

ה̇ כתב כן

כו̇ וכל̇ דסמ̇ לעה̇ דכות ב̇ מ̇ ה̇

הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי
וָאַשְׁלִכֵהוּ בָאֵשׁ
וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃
וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־
הָעָם כִּי פָרֻעַ הוּא
כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן
לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם׃
וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר
הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי
לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ
אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ־
חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ
עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר
לָשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה
וְהִרְגוּ אִישׁ־אֶת־
אָחִיו וְאִישׁ אֶת־
רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת־

ל̇

יא̇ חסי בלשנ̇

ב̇ חד חסי וחד מל̇

יב̇

כט̇ וכל̇ דברי הימ̇ ודניאל ועזרא דכות בר̇ מן̇ ה̇

ל̇ ומל̇

יב̇ מלין בתו̇ כתב ה̇ בסו̇ תיבו̇ וקרי̇ ו

ט̇ בתו̇

כב̇

יו̇

ג̇ מל̇ בתו̇ בליש̇

כה אמר יהוה אלהי ישראל כב̇ וסימנהון ואחר באו משה שימו איש חרבו בעבר הנהר וישלח יהודה איש נביא העליתי משחתיך לכי אמרי לירבעם אשר התפללת וחבירו אמרו לאיש וחבירן ואל מלך יהודה וחבירן ארור האיש כל נבל כתאנים הטבות חנני מסב כתב לך הלוך ואמרת אנכי כרתי לדרשני תהנת כה לכו לירשו ודברי הימים ס ענות ב̇ דג̇ וסימנהון קול ענות אנכי קול ענות ארם ס

וישבר ה̇ וסימנהון וישבר אתם תחת וישבר יהוה את ארזי הלבנון עץ גבולם וישבר את שתי קרניו ס

אליו ה̇ בטע וסימנהון אנא
העגבו ואסערים מלטשאנר ואיליו ○

קרבו ג̇ וחס וסימנהון ואישאת
קרבו והרפה לא נשא לבני ישראל עם ○

וידבר יהוה אל משה וחס לאמר
ג̇ בתורה לך רד לך עלה אחרי מות ○

קִרְבוֹ׃ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי
לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה
וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם
הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת
אַלְפֵי אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה מִלְאוּ יֶדְכֶם
הַיּוֹם לַיהוָה כִּי
אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו
וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם
בְּרָכָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל
הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם
חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה
אֶעֱלֶה אֶל יְהוָה
אוּלַי אֲכַפְּרָה
בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל
יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא
חָטָא הָעָם הַזֶּה
חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ

לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃
וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא
חַטָּאתָם וְאִם אַיִן
מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ
אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר
חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ
מִסִּפְרִי׃ וְעַתָּה לֵךְ
נְחֵה אֶת הָעָם אֶל
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ
הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ
לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי
וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם
חַטָּאתָם׃ וַיִּגֹּף יְהוָה
אֶת הָעָם עַל
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת
הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה
אַהֲרֹן׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה
מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם
אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ
אֶתְּנֶנָּה׃ וְשָׁלַחְתִּי
לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ
וְגֵרַשְׁתִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי
הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי
וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה
בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם
קְשֵׁה עֹרֶף אַתָּה
פֶּן אֲכֶלְךָ בַּדָּרֶךְ׃
וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת
הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה

יה̇ זוגין בקריה חד חית וחד ה̇ וסימנ׳ לך כחה את נהה על המון אחיהוד בן שלמי את עזא ואת אחיחד
והביאו בנך בהצן ובאו עליך הצן חמותי ראותי אור והמתי את מי העם ונחה עליו ונהה נהי וארגים חורי על ברכת
הורי חח ונים הילילו הה ליום או חהב ומשפחת אחרחל בן הרום חלמות יחלמון ומלפות יהלילון חמיך עבר המק
בשרו להלם ולטוביה ובן הלם מחלל כפי ענו אמירתי מהולל פרחה יקומו ועד פריחה בן יחרו ובני יהודי חרגת
היחת
הגיעי ○

ולתת ה̇ וסימנהון ולתת להם עזרה
ולתת עליכם היום ולתת אביך את היעד
הזאת שקרן שומם ולתת לנו יחד ולתת
לנו גדר ולתת לאיש כדרכיו וכפריו ○

[illegible]

ויתאבלו ולא שתו
איש עדיו עליו׃
ויאמר יהוה אל
משה אמר אל
בני ישראל אתם
עם קשה ערף
רגע אחד אעלה
בקרבך וכליתיך
ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה
מה אעשה לך׃
ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר
חורב׃ ומשה יקח
את האהל ונטה
לו מחוץ למחנה
הרחק מן המחנה
וקרא לו אהל
מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא

אל אהל מועד׃
אשר מחוץ למחנה׃
והיה כצאת משה
אל האהל יקומו
כל העם ונצבו איש
פתח אהלו והביטו
אחרי משה עד
באו האהלה׃ והיה
כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן
ועמד פתח האהל
ודבר עם משה׃
וראה כל העם ש
את עמוד הענן
עמד פתח האהל
וקם כל העם וש
והשתחוו איש
פתח אהלו׃ ודבר
יהוה אל משה
פנים אל פנים ש

כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב
אל המחנה ומשרתו
יהושע בן נון נער
לא ימיש מתוך
האהל׃
ויאמר משה
אל יהוה ראה אתה
אמר אלי העל
את העם הזה
ואתה לא הודעתני
את אשר תשלח
עמי ואתה אמרת
ידעתיך בשם וגם
מצאת חן בעיני׃
ועתה אם נא
מצאתי חן בעיניך
הודעני נא את
דרכך ואדעך
למען אמצא חן

[illegible]

בעיניך וראה כי
עמך הגוי הזה ׃
ויאמר פני ילכו
והנחתי לך ׃ ויאמר
אליו אם אין פניך
הלכים אל תעלנו
מזה ׃ ובמה יודע
אפוא כי מצאתי
חן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו
ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר
על פני האדמה ׃

ויאמר יהוה אל
משה גם את הדבר
הזה אשר דברת
אעשה כי מצאת
חן בעיני ואדעך
בשם ׃ ויאמר

הראני נא את כבדך ׃
ויאמר אני אעביר
כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את
אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם ׃
ויאמר לא תוכל
לראת את פני כי
לא יראני האדם
וחי ׃ ויאמר יהוה ׃
הנה מקום אתי
ונצבת על הצור ׃
והיה בעבר כבדי
ושמתיך בנקרת
הצור ושכתי כפי
עליך עד עברי ׃
והסרתי את כפי
וראית את אחרי
ופני לא יראו ׃

ויאמר יהוה
אל משה פסל לך
שני לחת אבנים ׃
כראשנים וכתבתי
על הלחת את
הדברים אשר
היו על הלחת
הראשנים אשר
שברת ׃ והיה נכון
לבקר ועלית בבקר
אל הר סיני ונצבת
לי שם על ראש
ההר ׃ ואיש לא
יעלה עמך וגם ׃
איש אל ירא בכל
ההר גם הצאן וה
והבקר אל ירעו
אל מול ההר ההוא ׃
ויפסל שני לחת ׃
אבנים כראשנים

יג יהוה ובכל דליתו זוג ובכל הארץ ובכל השרץ ובכל אלהי ובכל הגוים ובכל העמים ובכל המחנה ובכל העם ובכל גבולך
ובכל מקום ובכל זאת ובכל זה ובכל יום ובכל העדים ס ארך אפים ב וסימנהון ויעבר יהוה ואתה יהוה אל רחום ס

וישכם משה
בבקר ויעל אל הר
סיני כאשר צוה
יהוה אתו ויקח
בידו שני לחת
אבנים וירד יהוה
בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא
בשם יהוה ויעבר
יהוה על פניו וי
ויקרא יהוה יהוה
אל רחום וחנון
ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר
חסד לאלפים
נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא
ינקה פקד עון
אבות על בנים
ועל בני בנים

על שלשים ועל
רבעים וימהר
משה ויקד ארצה
וישתחו ויאמר
אם נא מצאתי
חן בעיניך אדני
ילך נא אדני
בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא
וסלחת לעוננו
ולחטאתנו וי
ונחלתנו ויאמר
הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאת
אשר לא נבראו
בכל הארץ ובכל
הגוים וראה כל
העם אשר אתה
בקרבו את מעשה

יהוה כי נורא הוא
אשר אני עשה
עמך שמר לך
את אשר אנכי
מצוך היום הנני
גרש מפניך את
האמרי והכנעני
והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי
השמר לך פן תכרת
ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא
עליה פן יהיה
למוקש בקרבך
כי את מזבחתם
תתצון ואת מצבתם
תשברון ואת
אשריו תכרתון
כי לא תשתחוה
לאל אחר כי יהוה

יושב הארץ יב וסימנהון ויאמר יעקב אל שמעון וירא יושב הארץ הכנעני השמר לך ישל אחרין פותן יהוה אלהי ישראל וילך המלך ואנשיו
ואמרו אל יושב ויגרש יהוה את כל העמים לפקד עון יושב הארץ פחד ופחת ופח והילילו כל יושב והארץ באה הצפירה ס
אדני יב כתב בתור ויאמר אדני אם נא ויאמר לוט אלהם הנה נא והואלתי וחפרדו ואבימלך לא קרב ישלח נא ביד תשיחו לא איש דברים
וישב משה תביאמו ותטעמו ילך נא אדני ב כי יגדל נא כח ס ותרוב לאדני אל נא יחר אל נא יחד ס

אלהיהן ה̇ וסימנהון ולקחת מבנתיו
ב̇ כו ותקראן לעב̇ ב̇ ט̇ מקטירות רמליה ○

ושה ה̇ וסימנהון כל פטר רחם ל̇
ושור ושה שרוע לא תזבח ליהוה אלהיך
ואת נב עיר הכהנים ○

לראות ג̇ וסימנהון ולא יחמד איש
בביא כל ישראל כי תבאו לראות פני ○

קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא
הוּא׃ פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית
לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ יז̇ כרו̇ בתו
אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם ל̇
וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ
מִזִּבְחוֹ׃ וְלָקַחְתָּ ה̇ בלשנ̇ וכל̇ פרשת בלעם דכות̇
מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ
בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן ה̇
וְהִזְנוּ אֶת בָּנֶיךָ
אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ ה̇
אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא
תַעֲשֶׂה לָּךְ׃ אֶת
חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ ה̇
הָאָבִיב יָצָאתָ׃
מִמִּצְרָיִם׃ כָּל פֶּטֶר

רֶחֶם לִי וְכָל מִקְנְךָ
תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר ל̇
וָשֶׂה׃ וּפֶטֶר חֲמוֹר יב̇
תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם
לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ ב̇
כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה
וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ
וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃ ל̇
וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה ב̇ חס
לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר יד̇ וק̇ בתנ̇ וכל̇ שמר השמר תכל̇ נתינת̇ דמשנה תורה רבות̇ בר̇ מן̇ ג̇ יג̇
חִטִּים וְחַג הָאָסִיף
תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל
זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי
הָאָדֹן יְהוָה אֱלֹהֵי ב̇ חסר
יִשְׂרָאֵל׃ כִּי אוֹרִישׁ

גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי
אֶת גְּבֻלֶךָ וְלֹא
יַחְמֹד אִישׁ אֶת ה̇
אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ ל̇ חס
לֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי ב̇ בתר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃ ה̇
לֹא תִשְׁחַט עַל ג̇ עוינג̇ מטעיי̇ קדל̇ זן ותינ̇ שיז
חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא
יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח
חַג הַפָּסַח׃ רֵאשִׁית כה̇
בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ
תָּבִיא בֵּית יְהוָה יג̇
אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל
גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ ג̇

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל ס כו
מֹשֶׁה כְּתָב לְךָ
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים ב̇ שאול שאו̇ ראיש

תביא יג̇ וסימנהון ומכל החי ראשית בכורי וחביוהן ובמלאת ימי טהרה לא תביא אתנן ולא תביא
תועבה ולקחת מראשית יהושע בן נון ואת עשרת הרועי תשוע ועקה הלא פרל̇ לרעב אף על זה
דיוה כאניות ○ יראה ה̇ וסימנהון את חג המצות ואלה המשפטים והסרתי את כפי ופטר המזרי
ויאדיכו הבדים והבירן ○○ וקרא לך ה̇ בלשנ̇ וסימנ̇ כי ביעחק פן תכרת הדגלותני אבנך גרד פריץ ○
וכל פרשת בלעם דכותהון ○

למועד ו̇ רפי̇ וסימנהון את חג המצות
וחבירו כי ראיתי כי נפש ויהי בבקר ויצא
והינתן באחרית הימים למועד מועדים ○

ואת ישראל ל ואת חרב ל · ואת אבותיכם ל ואת עמלק ל · ואת יונתן ל ואת עבדו ל · ואת יעקב ל ואת אבשלום ל · ואת תנין ל ואת שכן ל · ואת המשות ל ואת חית · ואת עם ל ואת שלמה · ואת אלם ואת הריעה ל

הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ
בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי־שָׁם עִם־יְהוָה
אַרְבָּעִים יוֹם ו
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אָכַל
וּמַיִם לֹא שָׁתָה
וַיִּכְתֹּב עַל־הַלֻּחֹת
אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית
עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים
וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה
מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי
לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד
מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן
הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא
יָדַע כִּי קָרַן עוֹר
פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ
וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן

עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ
מִגֶּשֶׁת אֵלָיו וַיִּקְרָא
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ
אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל
הַנְּשִׂאִים בָּעֵדָה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ו
וַיְצַוֵּם אֵת כָּל־אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ
בְּהַר סִינָי וַיְכַל מֹשֶׁה
מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן
עַל־פָּנָיו מַסְוֶה וּבְבֹא
מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה
לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר
אֶת־הַמַּסְוֶה עַד־
צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה
וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי
קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה
וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־
הַמַּסְוֶה עַל־פָּנָיו עַד־
בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ
פרש ויקהל וַיַּקְהֵל
מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לַעֲשֹׂת אֹתָם שֵׁשֶׁת
יָמִים תֵּעָשֶׂה ו
מְלָאכָה וּבַיּוֹם ה
הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
לַיהוָה כָּל־הָעֹשֶׂה
בוֹ מְלָאכָה יוּמָת
לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ
בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת ו

לעשות יב̇ חס ודסימנהון ויקהל משה [illegible]
[illegible] אל משה כאשר עשה [illegible]
[illegible]
אשר צוה יהוה ג̇ [illegible]
[illegible]

181

ואת [illegible] לן ואת [illegible] לן ואת [illegible] ואת [illegible] לן ואת [illegible] לן ואת [illegible] לן ואת [illegible] לן ואת בריחו לס
ואת [illegible] ל ואת [illegible] ל ואת [illegible] ואת [illegible] ל ואת [illegible] ל ואת [illegible] ל ואת [illegible] ל

ביום השבת
ויאמר משה אל
כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה
לאמר קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל
נדיב לבו יביאה
את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת
ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילם
מאדמים וערת
תחשים ועצי
שטים ושמן
למאור ובשמים
לשמן המשחה
ולקטרת הסמים
ואבני שהם ואבני

מלאים לאפוד ו
לחשן וכל חכם
לב בכם יבאו ויעשו
את כל אשר צוה
יהוה את המשכן
את אהלו ואת
מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את
בריחו את עמדיו
ואת אדניו את
הארן ואת בדיו
את הכפרת ואת
פרכת המסך את
השלחן ואת בדיו
ואת כל כליו ואת
לחם הפנים ואת
מנרת המאור ואת
כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור
ואת מזבח הקטרת

ואת בדיו ואת
שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת
מסך הפתח לפתח
המשכן את מזבח
העלה ואת מכבר
הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל
כליו את הכיר ואת
כנו את קלעי החצר
את עמדיו ואת
אדניה ואת מסך
שער החצר את
יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת
מיתריהם את בגדי
השרד לשרת
בקדש את בגדי
הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי

[illegible]

קדבה ל אל נפשי מדבה ל כל הולך כרמו ל מיטב שדהו מועדה ל והשבתי כל משרנים ל יסר בנך משיחו ל
לקרבה ל ויקרא למדבה ל המשדה לכרמו ל אשירה נא למועדה ל ושמדתי את למשרנים ל האבלים למשיחו ל שם אימיה

בניו לכהן ויצאו
כל עדת בני ישראל
מלפני משה ויבאו
כל איש אשר
נשאו לבו וכל
אשר נדבה רוחו
אתו הביאו את
תרומת יהוה
למלאכת אהל
מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש
ויבאו האנשים
על הנשים כל נדיב
לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז
כל כלי זהב וכל
איש אשר הניף
תנופת זהב ליהוה
וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת
וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים
וערת אילם
מאדמים וערת
תחשים הביאו כל
מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו
את תרומת יהוה
וכל אשר נמצא
אתו עצי שטים
לכל מלאכת
העבדה הביאו
וכל אשה חכמת
לב בידיה טוו
ויביאו מטוה את
התכלת ואת
הארגמן את תולעת
השני ואת השש
וכל הנשים אשר
נשא לבן אתנה
בחכמה טוו את
העזים והנשאם
הביאו את אבני
השהם ואת אבני
המלאים לאפוד
ולחשן ואת הבשם
ואת השמן למאור
ולשמן המשחה
ולקטרת הסמים
כל איש ואשה
אשר נדב לבם
אתם להביא לכל
המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות
ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה
ליהוה
ויאמר משה אל
בני ישראל ראו
קרא יהוה בשם

וכל איש יו ויבאו האנשים וכל איש אשר נמצא ועשה בצלאל ויכו את מואב וכל איש ישראל קמו
ויעל המלך בית יהוה וחבירו דדברי הימ וכל איש ישראל המתחבאים ושאול והמה וכל איש יש בראותם
וירקבים אליו כל איש ב בפסוק ויאמר אבשלום וכל ויאמר חושי ודוד בא מחנימה ושבעתם על שלחני ס
לאפוד ג ב מלי וחד חסר אבני שהם ואבני וחבירו והנשאים הביאו ס קדמיה חסר ס״ס

בידיה ג וסימנהון בידיה טוו בידיה
תהדסנו בידיה איז מנחם לה ס״ס
מלאכת העבדה ב כל מרים ושלום בן קוא ס

פעלות ל כי לאיבינו קחתך ל את אישי רויה ל תערך לפני רכבה ל הנני אליך ל שפנים ל עב לא תתם ל ∘∘
לפעלות ל אדם בדבר לקחתך ל דוד שלחט לרויה ל הירבבת אנוש לרכבה ל בבגרי חפש לשפנים ל הדים הגל לותם ל

בצלאל בן אורי ב
בן חור למטה יהודה ל
וימלא אתו רוח ט
אלהים בחכמה טן וכל שמו דכות ב מ ה ה חס
בתבונה ובדעת ה ל
ובכל מלאכה י
ולחשב מחשבת ב ה חסי
לעשת בזהב יג מלי
ובכסף ובנחשת ג
ובחרשת אבן טב וחד ולעשת
למלאת ובחרשת ו ב חסי
עץ לעשות בכל ל מלי
מלאכת מחשבת ל ג סו פסו
ולהורת נתן בלבו ב
הוא ואהליאב את בני ישראל מ אלפבית
בן אחיסמך למטה
דן מלא אתם
חכמת לב לעשות
כל מלאכת חרש ג
וחשב ורקם בתכלת פס ל וחד קרבג אל

ובארגמן בתולעת יג חסי
השני ובשש וארג
עשי כל מלאכה יז כתב יוד
וחשבי מחשבת ומן ויהי
ועשה בצלאל בשנת עשרים ושלש
ואהליאב וכל עד סוף דמלכ דכות
איש חכם לב אשר
נתן יהוה חכמה
ותבונה בהמה יג
לדעת לעשת את
כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר
צוה יהוה ויקרא
משה אל בצלאל ה
ואל אהליאב ואל
כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה
חכמה בלבו כל
אשר נשאו לבו יב חסי
לקרבה אל המלאכה

לעשת אתה ויקחו
מלפני משה את
כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל
למלאכת עבדת
הקדש לעשת יב מלי
אתה והם הביאו
אליו עוד נדבה
בבקר בבקר ויבאו
כל החכמים העשים
את כל מלאכת
הקדש איש איש
ממלאכתו אשר
המה עשים ויאמרו
אל משה לאמר
מרבים העם להביא ג
מדי העבדה
למלאכה אשר
צוה יהוה לעשת
אתה ויצו משה

עשי ין כתב יוד וסימנהון מלא אתם חכמת והוין שתותיה ועתה אנחנו מאשרים ועמך לרב עשי מ
ועל ידם ויתיכו ויעשו מלאכת השדה דברו דינכו במים אמונה מגדות אשקדי מנשאים ∘ ומן ב ויהי
בשנת עשרים ושלש עד סופיה דמלכים דיכות ∘∘ בהמה ג לשאת אתו חכמה ותבונה שמן חלקו ∘
מחשבת ה חסי וסימנהון וכל יצר מחשבות כי אנכי ידעתי את ולחשב וחבירו וחשבי מחשבת ∘
וכל הנשים ג וסימנהון אשר נשא לבו וכל הנשים העמדות קהל וכל הנשים יתנו יקר ∘

למלאת ו ב חסי וד מלי וסימנהון
ובחרשת אבן וחבירו חק ומי מתנדב
למלאות דברי יהוה ב בו לחרבות ירושלם ∘

[illegible]

וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה
לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה
אַל־יַעֲשׂוּ־עוֹד
מְלָאכָה לִתְרוּמַת
הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא
הָעָם מֵהָבִיא׃
וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה
דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה
לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃
וַיַּעֲשׂוּ כָל־
חֲכַם־לֵב בְּעֹשֵׂי
הַמְּלָאכָה אֶת־
הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר
יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה
אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה
הָאַחַת שְׁמֹנֶה
וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה

וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְכָל־
הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־
חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת
אַחַת אֶל־אֶחָת
וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חִבַּר
אַחַת אֶל־אֶחָת׃
וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת
תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִקָּצָה בַּמַּחְבָּרֶת
כֵּן עָשָׂה בִּשְׂפַת
הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃
חֲמִשִּׁים לֻלָאֹת
עָשָׂה בַּיְרִיעָה
הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים
לֻלָאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה
הַיְרִיעָה אֲשֶׁר

בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית
מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת
אַחַת אֶל־אֶחָת׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי
זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־
הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־
אַחַת בַּקְּרָסִים וַיְהִי
הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃

וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים
לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה
יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
וְאַרְבַּע אַמּוֹת רֹחַב
הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃
וַיְחַבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ

[illegible]

185

ל̇אהל ג̇ וסימנהון ועשית מכסה
ויעש מכסה שמרי הספים לאהל ס

ידת ג̇ חסי וסימנהון שתי ידת
לקרש תיננה וארבע הידות והידת ממזה
ומזה וימלים ס

ויחדו ג̇ וסימנהון יהיו תמים
והבירה ויחדו כלם יבליון ס ס

היריעת לבד ואת
שש היריעת לבד
ויעש ללאת ש
חמשים על שפת
היריעה הקיצנה
במחברת וחמשים
ללאת עשה על
שפת היריעה ש
החברת השנית
ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר
את האהל להיות
אחד ויעש מכסה
לאהל ערת ש
אילם מאדמים
ומכסה ערת ש
תחשים מלמעלה

ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים

עמדים עשר אמת
ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב
הקרש האחד שתי
ידת לקרש האחד
משלבת אחת אל
אחת כן עשה לכל
קרשי המשכן
ויעש את הקרשים
למשכן עשרים
קרשים לפאת נגב
תימנה וארבעים
אדני כסף עשה
תחת עשרים ש
הקרשים שני ש
אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו
ושני אדנים תחת
הקרש האחד ש
לשתי ידתיו ולצלע

המשכן השנית
לפאת צפון עשה
עשרים קרשים
וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת
הקרש האחד י
ולירכתי המשכן
ימה עשה ששה
קרשים ושני ע
קרשים עשה ה
למקצעת המשכן
בירכתים והיו
תואמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים
אל ראשו אל
הטבעת האחת
כן עשה לשניהם
לשני המקצעת

ל̇ חס

ג̇ חסי

ל̇ וחס ויאחות

ד̇ חסי בלשנ

ג̇

ב̇

ב̇ וחל

ב̇

ג̇

ג̇ חוב בתו מו ב̇ מחו ענ חז של וחו שא

ב̇ ויסך השמן

מו

ויאסף מ̇ו וסימנהון לאבן [illegible]
[illegible]
[illegible] ב̇ בן קרח במערה
[illegible] ב̇ [illegible] בתה ונביאה ס ס

יב̇ דכתב ב̇ וו וסימנהון קצוותו דכרוב האחרון קצוותו דהאפד האחרון צאן
עשוות נטוות גרון ושברו וקוו ומצאנו עוון חן בעוון עוון עבדך עוונתיו ילכדנו
ולינוות עליה ומיצוות וחקים ○

מסך ג̇ וסימנהון ועשית מסך
ויעש מסך ולשער החצר מסך ○

כל̇ חסר̇ בת̇ו
וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים ל̇
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף
שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים
שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחֵי ל̇
עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה
לְקַרְשֵׁי צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ ל̇ יג̇ חסר̇
וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם כל̇ אורית̇ חסר̇
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן ג̇ תי̇
הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה
בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי ל̇
הַמִּשְׁכָּן לַיַּרְכָתַיִם
יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת ג̇
הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן
לִבְרֹחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים
מִן הַקָּצֶה אֶל
הַקָּצֶה׃ וְאֶת ב̇ ל̇ ה̇ מלו̇
הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב ל̇

וְאֶת טַבְּעֹתָם עָשָׂה יג̇
זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם
וַיְצַף אֶת הַבְּרִיחִם
זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת
הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְ סדר כה
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שְׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה
אֹתָהּ כְּרֻבִים׃ וַיַּעַשׂ
לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי ל̇ בות̇
שִׁטִּים וַיְצַפֵּם
זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב׃
וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה
אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ
מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שְׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה
רֹקֵם׃ וְאֶת עַמּוּדָיו
חֲמִשָּׁה וְאֶת וָוֵיהֶם ג̇

וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וַ
וַחֲשֻׁקֵיהֶם זָהָב
וְאַדְנֵיהֶם חֲמִשָּׁה
נְחֹשֶׁת׃
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל
אֶת הָאָרֹן עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי
אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי
קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב
טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ
וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב
סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ
אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו
וּשְׁתֵּי טַבָּעֹת עַל
צַלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי
טַבָּעֹת עַל צַלְעוֹ
הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף

כרבים יג̇ חסר̇ וסימנהון אוריתא וישלח העם שילה אשר נקרא שם וישמואל ויעש בד באמה י
ויפרשו את כנפי הכרובים ויסכו הכרבים ויתפלל חזקיהו וחבירו ואראה והנה אל הרקיע ושל אחרון
ושל אחרון ובתריה דוישלח הכרוב ושל אחרון ○ בריחם הבריחם כל חסר בר מן ב̇ מלו והורדתי
בריחיה כלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים ○ ושארה בריחם כתב ○

עמודיו ד̇ מלו̇ וסימנהון ואת עמודיו
חמשה ויקם את עמודיו ואת משמרות
משאם עמודיו עשה כסף ○○

ופניהם ט׳ וסימנהון ופניהם אחרנית והין הכרבים וחבירון וכנפיהם לארבעתם פרודת אחריהם אל ופניהם דרך השער ופניהם לבית ופניהם אל יחפרו ס

קני ד׳ כתב יוד וסימנהון ע״ד וששה קנים דמשכנה קדמיה ג׳ בו וחבירו ב׳ בו

אתם זהב׃ ויבא את
הבדים בטבעת
על צלעת הארן
לשאת את הארן׃
ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי
רחבה׃ ויעש שני
כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני
קצות הכפרת׃ כרוב
אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת
עשה את הכרבים
משני קצוותו׃ ויהיו
הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת
ופניהם איש אל

נא ל ל ל קצותיו קרי ל

יד׳ פסוק על אל אל
כל אורית חסר וכל נביא וכתיב חילוף מלי
יב׳ כתב ב׳ וו
ב׳

אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים׃
ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו
ואמה וחצי קמתו׃
ויצף אתו זהב טהור
ויעש לו זר זהב סביב׃
ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש
זר זהב למסגרתו
סביב׃ ויצק לו ש
ארבע טבעת זהב
ויתן את הטבעת
על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו׃
לעמת המסגרת
היו הטבעת בתים
לבדים לשאת את

ל ב׳ ד׳ כתב יוד כ״ו

השלחן׃ ויעש את
הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב
לשאת את השלחן׃
ויעש את הכלים
אשר על השלחן
את קערתיו ואת
כפתיו ואת מנקיתיו
ואת הקשות אשר
יסך בהן זהב טהור׃
ויעש את המנרה
זהב טהור מקשה
עשה את המנרה
ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה
ממנה היו׃ וששה
קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה
מצדה האחד
ושלשה קני מנרה

כ״ד יח פתוחה

ויבא נא׳ ויעד יהוה אלהים ויהי מקץ ימים ולא מצאה היונה וילך ויקח ויאמר הגשה לי ויעש גם הוא ויחרד יצחק ויהי בערב וילך ראובן אלה תלדות יעקב ויעש האיש כאשר ויבא האיש ודראש פסוק וילקט יוסף ויבא ויוסף את יעקב הבאנא ירדן ויבא את הבדים ויבא את הארן ויצעקו אל יהוה ויקם דוד וילך יהוא ויקרא יהונתן ויקם יואב ויקם שמעי ויבא את קדשי ותשלם כל המלאכה ויהי המלך עבד ויבא הספר ואיש בא מבעל שלשה ובשנה השביעית ויבא מלך אשור ויבא את הכהנים ויתר דברי חזקיהו וגם הוא חכם ויבאו ויעש ויבא אתי אל חצר ויבא אתי האור אחד ויבא דש עד הצפונה ויקח מודע המלוכה אמר כאלפות המרי בעשרים וחמש ויקרא יעבץ ויבא את קדשי ותשלם כל המלאכה את הכהנים איש אלהי בני שעיר ויבא יהוה עליהן ויבא שפז הלא כה עשו ויתאפק שאל ויבא שלן ס

בקנה אחד ג׳ וסימנהון והנה
שבע שבלים ובקנה שלשה גבעים
ותל׳ דפסוק
ומשכבה ותנינה

את הסירת ב׳ וסימנהון ויעש את
כל כליו ויעש חירם ויאמרו היומם

את המזלגת ב׳ וסימנהון ויעש
את כל כליו ונתנו עליו את כל כליו

מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃
שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְ
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה
הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח
וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים בְּקָנֶה
אֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח
כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנֹרָה׃
וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה
גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים
מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִמֶּנָּה׃
כַּפְתֹּרֵיהֶם וּקְנֹתָם

מִמֶּנָּה הָיוּ כֻּלָּהּ מִ
מִקְשָׁה אַחַת זָהָב
טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת
נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּ
וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ
זָהָב טָהוֹר׃ כִּכָּר
זָהָב טָהוֹר עָשָׂה
אֹתָהּ וְאֵת כָּל כֵּלֶיהָ׃
וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח
הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה
רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם
קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ
קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ
זָהָב טָהוֹר אֶת גַּגּוֹ
וְאֶת קִירֹתָיו סָבִיב
וְאֶת קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ
לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב
עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת

לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי שְׁ
צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי
צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים
לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃
וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים
עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף
אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ
אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
קֹדֶשׁ וְאֶת קְטֹרֶת
הַסַּמִּים טָהוֹר מַ
מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ׃
וַיַּעַשׂ אֶת מִ
מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי
שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת
אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת
רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ
אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ
קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע
פִּנֹּתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ
קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ

[illegible]

העמודים י̇א̇ חסר̇ וסימנהון העמדים ועמדיו העמדים ועמדיו ויכן לפאת והאדנים לעמדים
המזה אתו ועמדים ועב ויקם את העמדים שנים וגלת ועמודים אל האילים כי כה אמר יהוה ס

העמודים ג̇ מלי בתר̇ וסימנהון
עמודיהם עשרים ולפאת צפת
והאדנים ס

נחשת ויעש את
כל כלי המזבח את
הסירת ואת היעים
ואת המזרקת ואת
המזלגת ואת
המחתת כל כליו
עשה נחשת ויעש
למזבח מכבר מעשה
רשת נחשת תחת
כרכבו מלמטה
עד חציו ויצק
ארבע טבעת
בארבע הקצות
למכבר הנחשת
בתים לבדים
ויעש את הבדים
עצי שטים ויצף
אתם נחשת ויבא
את הבדים בטבעת
על צלעת המזבח

לשאת אתו בהם
נבוב לחת עשה
אתו ויעש
את הכיור נחשת
ואת כנו נחשת
במראת הצבאת
אשר צבאו פתח
אהל מועד
ויעש את החצר
לפאת נגב תימנה
קלעי החצר שש
משזר מאה באמה
עמודיהם עשרים
ואדניהם עשרים
נחשת ווי העמודים
וחשקיהם כסף
ולפאת צפון מאה
באמה עמודיהם
עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי

העמודים וחשקיהם
כסף ולפאת ים
קלעים חמשים
באמה עמודיהם
עשרה ואדניהם
עשרה ווי העמדים
וחשוקיהם כסף
ולפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה
קלעים חמש עשרה
אמה אל הכתף
עמודיהם שלשה
ואדניהם שלשה
ולכתף השנית
מזה ומזה לשער
החצר קלעים
חמש עשרה אמה
עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה
כל קלעי החצר

ב̇
ב̇ חס̇
ב̇
ל̇
ב̇

כ̇ט̇
ב̇ ותרי̇ גבת
ג̇ מלי̇ בתור̇ וכל קריה דיבות נ̇ מ̇ ב̇ חסר̇
ד̇
ד̇ מלי̇
ג̇ מלי̇ בתר̇
ד̇ מלי̇

ג̇ מלי̇ בתר̇
ד̇ מלי̇
ב̇ חד̇ חסר̇ וחד̇ מלי̇ ודעלו̇ זקן מאד̇
ל̇ ראש פסוק̇
ד̇ מלי̇

י̇א̇ חסר̇
ב̇ מלי̇

[illegible]

כיור ג̇ מלי בתור̇ וסימנהון ועשית
כיור נחשת [illegible]
במראות הצבאת [illegible]
עד [illegible] ב̇ [illegible]

וכל ה׳ ראשי פסוק בסוף וסימנהון וכל עבד איש מקנת וכל פטר חמור וכל העם ראים
וכל חכם לב וכל איש אשר וכל אשה חכמת וכל הנשים אשר נשא וכל היתדות ס

וחשוקיהם ב׳ מלי׳ וסימנהון ולפאת
ים והאדנים לעמדים ס

סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
וְהָאֲדָנִים לָעַמֻּדִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמּוּדִים
וַחֲשׁוּקֵיהֶם כֶּסֶף
וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף
וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף
כֹּל עַמֻּדֵי הֶחָצֵר׃
וּמָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר
מַעֲשֵׂה רֹקֵם
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים
אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה
בְרֹחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת
לְעֻמַּת קַלְעֵי
הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם
אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת
וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם וַחֲשֻׁקֵיהֶם

ב׳ חד חסר׳ וחד מלי׳
ב׳ מלי׳
ה׳
ל׳ חסר
יז ראש׳ פסוק נסב ו׳ מיודין
ה׳
יג

כָּסֶף׃ וְכָל־הַיְתֵדֹת
לַמִּשְׁכָּן וְלֶחָצֵר
סָבִיב נְחֹשֶׁת׃
קנב אֵלֶּה פְקוּדֵי
הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן
הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד
עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת
הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי
בֶן־חוּר לְמַטֵּה
יְהוּדָה עָשָׂה אֵת
כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וְאִתּוֹ
אָהֳלִיאָב בֶּן־
אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־
דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת
וּבָאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃

ח׳ ראש פסוק בספ
ג׳ מלי׳
ספ
כט
יג
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳ ראש פסו
ו׳

ב׳ לכם במיערי
פרש
ד׳
כא פסוק קדמ׳ קמיצ׳ ורתינ׳ פותח
ל׳
ל׳
ב׳ מישקל
ל׳
ל׳

כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי
לַמְּלָאכָה בְּכֹל
מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה
תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים
כִּכָּר וּשְׁבַע
מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה
מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף
וּשְׁבַע מֵאוֹת
וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת
מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
לְכֹל הָעֹבֵר עַל
הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ

ל׳
ב׳

יז ראשׁ פסוקין נסב ו׳ מיודין וכל קריה לא נסב וסימנהון ועמודיהם ארבעה ועורות אחות
ופקודיהם ומודדי וקרבנו דינחשון ויגד את יהושע והלוא עמך ובליע בהדר ובאמדי לישע ודבר
אליהם ותינה והילולו שיהות ואוריה גרכ׳ ו ארס ביקר וידו שמים ורמי קלו מני רין וזכרו את
בוראיך ובכובדניתר מלכא ודנה מנ׳ ס ראשיהם יג ויצפוי וחבירו ויחבירו ויצפה בדורים
נטוי על ראשיהם וחגרו [illegible] עפר כי חתית כסום יכסמו על פיהם מה יקרו ויחזקו ס

צפוי ה׳ וסימנהון ויקח אלעזר
הכהן ושל אחרין והאדנים לעמדים
ושלאחרין וטמאתם את צפוי פסילי ס

למאת הככר ב̇ וסימנהון ויהי מאת
ככר הכסף ס̇ ויאמר אמציהו לאיש ס

האלף ד̇ וסימנהון ואת האלף
ואת עשרות הריצי לך שלמה וצ̇לע ס

וקצץ ב̇ וחד קצץ וסימנהון
וקצץ פתילם וקצץ חנית ס קצץ
עבות רשעים ס

ל̇ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת ט
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף
ל̇ לָצֶקֶת אֵת אַדְנֵי
הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אַדְנֵי
הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים ב̇
ב̇ לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר
ל̇ ל̇ לָאָדֶן וְאֶת הָאֶלֶף ב̇
וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת
וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
ל̇ל̇ מלא עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים ר̇
ל̇ וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם יג ל̇
וְחִשַּׁק אֹתָם
וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה
שִׁבְעִים כִּכָּר
ל̇ וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁקֶל וַיַּעַשׂ
בָּהּ אֶת אַדְנֵי פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת

מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת
מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל ל̇
כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת ב̇
אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב יח̇
וְאֶת אַדְנֵי שַׁעַר פסוק אית בהון
הֶחָצֵר וְאֵת כָּל ד̇ מלין
יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן קדמ̇ לית
וְאֶת כָּל יִתְדֹת בה ו̇ ושארה
הֶחָצֵר סָבִיב וּמִן ו̇ו̇
הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי
עָשׂוּ בִגְדֵי שְׂרָד קצותיו
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ ל̇
וַיַּעֲשׂוּ אֶת בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
וַיַּעַשׂ אֶת
הָאֵפֹד זָהָב תְּכֵלֶת ב̇

וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
וַיְרַקְּעוּ אֶת פַּחֵי ל̇
הַזָּהָב וְקִצֵּץ פְּתִילִם ל̇ חסר יוד בתר
לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ
הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ
הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ ל̇
תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ ל̇
הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה
חֹשֵׁב כְּתֵפֹת עָשׂוּ
לוֹ חֹבְרֹת עַל שְׁנֵי
קְצוֹוֹתָו חֻבָּר וְחֵשֶׁב ל̇ וחד וחבר
אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו
מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
וַיַּעֲשׂוּ אֶת
אַבְנֵי הַשֹּׁהַם והנשיאם הביאו

יח̇ פסוק̇ דאית בהון ד̇ מלין קדמ̇ לית ו̇ו̇ ושארה ו̇ן̇ וסימנהון וירקעו את פחי מלבד שבתת יהוה לאוצ̇ח דמשנה תורה תחת הנחשת עד כסף
כבריך ולקחת משפחת והדמית מכם ואקח את ראשי ויהי למנשה וביאות ובזאות ונתתיך ביד וחמות פניהם ופאת קדים אם זנה אותה בה אמר ויצום הרביעי ולבני גרשון

בתוך	מלבד	לא	תחת	עד	משפחת	מן	שדי	וישבי	ביד	פני	מבין	אל	צום	ממטה	די	ומן רביתא
ובתוך	ומלבד	ולא	ותחת	ועד	ומשפחת	ומן	ושדי	וישבי	וביד	ופני	ומבין	ואל	וצום	וממטה	ודי	את הנחלות ס
ובתוך	ומלבד	ולא	ותחת	ועד	ומשפחת	ומן	ושדי	וישבי	וביד	ופני	ומבין	ואל	וצום	וממטה	ודי	~~ואת~~
ובתוך	ומלבד	ולא	ותחת	ועד	ומשפחת	ומן	ושדי	וישבי	וביד	ופני	ומבין	ואל	וצום	וממטה	ודי	ואת
																ואת

מוסבת משבצת
זהב מפתחת פתוחי
חותם על שמות
בני ישראל וישם
אתם על כתפת
האפד אבני זכרון
לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה
ויעש את
החשן מעשה חשב
כמעשה אפד זהב
תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש
משזר רבוע היה
כפול עשו את
החשן זרת ארכו
וזרת רחבו כפול
וימלאו בו ארבעה
טורי אבן טור
אדם פטדה וברקת

הטור האחד והטור
השני נפך ספיר
ויהלם והטור
השלישי לשם
שבו ואחלמה
והטור הרביעי
תרשיש שהם
וישפה מוסבת
משבצת זהב
במלאתם והאבנים
על שמת בני
ישראל הנה שתים
עשרה על שמתם
פתוחי חותם איש
על שמו לשנים
עשר שבט ויעשו
על החשן שרשרת
גבלת מעשה עבת
זהב טהור ויעשו
שתי משבצת

זהב ושתי טבעת
זהב ויתנו את שתי
הטבעת על שני
קצות החשן ויתנו
שתי העבתת הזהב
על שתי הטבעת
על קצות החשן
ואת שתי קצות
שתי העבתת נתנו
על שתי המשבצת
ויתנם על כתפת
האפד אל מול פניו
ויעשו שתי טבעת
זהב וישימו על
שני קצות החשן
על שפתו אשר
אל עבר האפד
ביתה ויעשו שתי
טבעת זהב ויתנם
על שתי כתפת

[illegible]

האפד מלמטה
ממול פניו לעמת
מחברתו ממעל
לחשב האפד׃
וירכסו את החשן
מטבעתו אל
טבעת האפד
בפתיל תכלת להית
על חשב האפד
ולא יזח החשן
מעל האפד כאשר
צוה יהוה את משה׃

ויעש את מעיל
האפד מעשה
ארג כליל תכלת׃
ופי המעיל בתוכו
כפי תחרא שפה
לפיו סביב לא
יקרע׃ ויעשו

על שולי המעיל
רמוני תכלת וארגמן
ותולעת שני משזר׃
ויעשו פעמני
זהב טהור ויתנו
את הפעמנים בתוך
הרמנים על שולי
המעיל סביב בתוך
הרמנים׃ פעמן
ורמן פעמן ורמן
על שולי המעיל
סביב לשרת
כאשר צוה יהוה
את משה׃
ויעשו את הכתנת
שש מעשה ארג
לאהרן ולבניו׃
ואת המצנפת שש
ואת פארי המגבעת
שש ואת מכנסי

הבד שש משזר׃
ואת האבנט שש
משזר ותכלת
וארגמן ותולעת
שני מעשה רקם
כאשר צוה יהוה
את משה׃
ויעשו את
ציץ נזר הקדש
זהב טהור ויכתבו
עליו מכתב פתוחי
חותם קדש ליהוה׃
ויתנו עליו פתיל
תכלת לתת על
המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה
את משה׃
ותכל כל
עבדת משכן אהל
מועד ויעשו בני

[illegible]

ד׳ ראש פסוק בסיפ ואת ואת ואת וסימנהון ואת בשר הפר ואת בגדי השרד קדמיה
ואת המגבעת שש ואת מכסה עורת האילם ס

ואת בדיו ד׳ וסימנהון את הארן
ואת מזבח הקטרת את השלחן את
ארון העדת ס

ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה
כן עשו
ויביאו את המשכן
אל משה את
האהל ואת כל כליו
קרסיו קרשיו
בריחו ועמדיו
ואדניו ואת מכסה
עורת האילם
המאדמים ואת
מכסה ערת
התחשים ואת
פרכת המסך
את ארון העדת
ואת בדיו ואת
הכפרת את
השלחן את כל
כליו ואת לחם
הפנים את המנרה

הטהרה את
נרתיה נרת המערכה
ואת כל כליה ואת
שמן המאור ואת
מזבח הזהב ואת
שמן המשחה ו
ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח
האהל את מזבח
הנחשת ואת
מכבר הנחשת
אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את
הכיר ואת כנו
את קלעי החצר
את עמדיה ואת
אדניה ואת המסך
לשער החצר ו
את מיתריו ויתדתיה
ואת כל כלי עבדת

המשכן לאהל
מועד את בגדי
השרד לשרת
בקדש את בגדי
הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי
בניו לכהן ככל
אשר צוה יהוה
את משה כן עשו
בני ישראל את
כל העבדה וירא
משה את כל
המלאכה והנה
עשו אתה כאשר
צוה יהוה כן עשו
ויברך אתם משה

וידבר יהוה אל
משה לאמר ביום
החדש הראשון

ב׳ בתר

ד׳ ראש פסוק בסיפ ואת ואת ואת

בריחיו קרי

ל׳ כתב כן

ג׳ ראש פסו בתר

ככל אשר ב׳ בתורה ויעש נח וחבירו אם כפר ככל אשר אני רא פסוק ואת שמן דקראתי בשם
ותכל כל עבדת וירא משה את כל המלאכה ויעש משה דכן חבו ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
דעילוי איש על דגלו ויעשו בני ישראל דעילוי ואלה תולדת אהרן ויעש משה דעילוי ויתחטאו
ויעשו את הפסח דויהי אנשים ויאמר משה דעל מדראשי המטות ויהי בארבעים שנה ככל אשר
עשה אתכם ותענו ותאמרו אלי או הנכה עשיתי ככל אשר ישבות עד יהודה ס ס

עמודיה ד׳ וסימנהון את קלעי
החצר אנכי תכנתי עמודיה המרגיז
ארץ ממקומה נמגים ארץ וכל׳ ס

סכתה וסכותה ד׳ וסימנהון וסכת על הארן כת׳ל סכתה לראשי כתב
סכותה באף סכותה בענן ותרויהון שלמ׳ ס

ערכו ג׳ וסימנהון וערכת את ערכו
איש כסף נפשות וחין ערכו ס
וחד איש כערכו ס

באחד לחדש תקים
את משכן אהל
מועד ושמת שם
את ארון העדת
וסכת על הארן
את הפרכת והבאת
את השלחן וערכת
את ערכו והבאת
את המנרה והעלית
את נרתיה ונתתה
את מזבח הזהב
לקטרת לפני
ארון העדת ושמת
את מסך הפתח
למשכן ונתתה
את מזבח העלה
לפני פתח משכן
אהל מועד ונתת
את הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח

ד׳
ג׳
ל׳
ה׳ מל׳ בכפ׳
כ״ט חסר

ז׳
וו״ג
מן
ותרו׳
בעינ׳
קדמ׳
שמה
תיג׳
שם
ה׳
מלי׳
בת״ו
ה׳ מל׳ בכפ׳
ב׳
כ״ט חסר

ונתת שם מים ושמת
את החצר סביב
ונתת את מסך
שער החצר ולקחת
את שמן המשחה
ומשחת את המשכן
ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת
כל כליו והיה קדש
ומשחת את מזבח
העלה ואת כל כליו
וקדשת את
המזבח והיה המזבח
קדש קדשים
ומשחת את הכיר
ואת כנו וקדשת
אתו והקרבת
את אהרן ואת
בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת

כ״ט חס׳
ל׳ וחד הוא אשר כהן
ה׳ חסר בלשנ׳
ב׳ בת״ו
ס״ר
ג׳ ב׳ מלא וחד חסר

אתם במים והלבשת
את אהרן את בגדי
הקדש ומשחת
אתו וקדשת אתו
וכהן לי ואת בניו
תקריב והלבשת
אתם כתנת ומשחת
אתם כאשר
משחת את אביהם
וכהנו לי והיתה
להית להם משחתם
לכהנת עולם
לדרתם ויעש
משה ככל אשר
צוה יהוה אתו כן
עשה ויהי
בחדש הראשון
בשנה השנית
באחד לחדש
הוקם המשכן

ב׳
ז׳ ראש פסוק בט״ע בתו׳

ונתת כ״ט חסר וסימנהון ונתת כוס פרעה ובתראה וארון אחד בכפרת שנים בשלחן בקדש
הקדשים קדמיה דעילוי והבדילה על החשן אל חשן המשפט על ס״ל אחד המצנפת תתנה לנתחיך
אחד בשקלים שנים בכיור הראשון שנים בכיור האחרון ושמת את היוצר ונתתה עליה שמן על
המערכת ויעצמא מאד ונתת לעבדך ונתת לאיש והשיבתם נתת ירשת הנמצא היום הראשון
ולחם משמים ודרכך הטובה והם במלכותם ב׳ בו ס ס

הוקם ג׳ ב׳ מלי וחד חסר וסימנ׳
הוקם המשכן הוקם את דברי והרכב ס
ונאם הגבר הקם על חסר ס ס

ויקם משה את
המשכן ויתן את
אדניו וישם את
קרשיו ויתן את
בריחיו ויקם את
עמודיו ויפרש
את האהל על
המשכן וישם את
מכסה האהל
עליו מלמעלה
כאשר צוה יהוה
את משה׃
ויקח ויתן את
העדת אל הארן
וישם את הבדים
על הארן ויתן
את הכפרת על
הארן מלמעלה׃
ויבא את הארן
אל המשכן וישם
את פרכת המסך
ויסך על ארון
העדות כאשר
צוה יהוה את משה׃
ויתן את
השלחן באהל
מועד על ירך
המשכן צפנה
מחוץ לפרכת׃
ויערך עליו ערך
לחם לפני יהוה
כאשר צוה יהוה
את משה׃
וישם את
המנרה באהל
מועד נכח השלחן
על ירך המשכן
נגבה׃ ויעל הנרת
לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את משה׃
וישם את מזבח
הזהב באהל מועד
לפני הפרכת׃ ויקטר
עליו קטרת סמים
כאשר צוה יהוה
את משה׃
וישם את
מסך הפתח למשכן׃
ואת מזבח העלה
שם פתח משכן
אהל מועד ויעל
עליו את העלה
ואת המנחה כאשר
צוה יהוה את משה׃
וישם את
הכיר בין אהל
מועד ובין המזבח
ויתן שמה מים
לרחצה׃
ורחצו ממנו משה ואהרן

[illegible]

ובניו את ידיהם
ואת רגליהם בבאם
אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח
ירחצו כאשר צוה
יהוה את משה
ויקם את
החצר סביב
למשכן ולמזבח
ויתן את מסך
שער החצר ויכל
משה את המלאכה
ויכס הענן
את אהל מועד
וכבוד יהוה מלא
את המשכן ולא
יכל משה לבוא
אל אהל מועד
כי שכן עליו הענן
וכבוד יהוה מלא
את המשכן ובהעלות
הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם
ואם לא יעלה הענן
ולא יסעו עד יום
העלתו כי ענן
יהוה על המשכן
יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל
בית ישראל בכ
בכל מסעיהם

צב

סכום שלספר אלה שמות
[illegible]

[illegible]

ויקרא אל משה
וידבר יהוה אליו
מאהל מועד לאמר
דבר אל בני
ישראל ואמרת
אלהם אדם כי
יקריב מכם קרבן
ליהוה מן הבהמה
מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את
קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל
מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה
וסמך ידו על ראש
העלה ונרצה לו
לכפר עליו ושחט
את בן הבקר
לפני יהוה והקריבו
בני אהרן הכהנים
את הדם וזרקו
את הדם על המזבח

[illegible]

הכשבים ל̇ ואז כי הצאו הוריד ל̇ ויקיבץ המלך אחז היך ל̇ הכו ל̇ ויינו אבשלום חטהרו ל̇ כי הטהרו הערבים ל̇ מהנחל
והכשבים ל̇ הפריד יעקב והוריד ל̇ עיר וסביב הארץ והיך ל̇ והכו ל̇ ולאלה אמר והטהרו ל̇ והחליפו והשרבים ל̇ מביאים

סביב אשר פתח
אהל מועד׃
והפשיט את
העלה ונתח אתה
לנתחיה׃ ונתנו
בני אהרן הכהן
אש על המזבח
וערכו עצים על
האש׃ וערכו בני
אהרן הכהנים
את הנתחים את
הראש ואת הפדר
על העצים אשר
על האש אשר
על המזבח׃ וקרבו
וקרבו וכרעיו
ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל
המזבחה עלה
אשה ריח ניחוח ליהוה

ליהוה׃ ואם
מן הצאן קרבנו
מן הכשבים או
מן העזים לעלה
זכר תמים יקריבנו׃
ושחט אתו על
ירך המזבח צפנה
לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח
סביב׃ ונתח אתו
לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו
וערך הכהן אתם
על העצים אשר
על האש אשר
על המזבח׃ והקרב
והכרעים ירחץ
במים והקריב
הכהן את הכל

והקטיר המזבחה
עלה הוא אשה
ריח ניחוח ליהוה׃

ואם מן העוף עלה
קרבנו ליהוה
והקריב מן התרים
או מן בני היונה׃
את קרבנו׃ והקריבו
הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו
והקטיר המזבחה
ונמצה דמו על
קיר המזבח׃ והסיר
את מראתו בנצתה
והשליך אתה
אצל המזבח
קדמה אל מקום
הדשן׃ ושסע
אתו בכנפיו לא

הראש ל̇ו̇ וערכו בני ואת האיל נתח יערעת הראש ויינא המשחית ויהי דוד בא ויקח רבטוים
והבירו ביום יהוה איגלה זקן ונשוא פנים אשר יפנה הראש בהותיחש יואל הראש והשוטרים אחיעזר
עזר הראש אסף הראש יחיאל ויהי יחות אבית הראש שמרי והראש מן בני פרץ לחברוני אמריהו
ליהוידע ועדו ויתן אליך מהחל התרומה כשמן על אהרן שמשאלה אביה שלמית יריהו מיכה להחבוהו

אל ויימן והלל בן אדמי ויראו האלהים

בני אהרן הכהן ג̇ וסימ׳ נהרן וזקנו
בני אהרן הכהן ויינא הגדול קדמיה
והוש ע ושל אהרן

הילדה ל̇ קח לי את הגרזן ל̇ היתפאר הגה ל̇ מי כל ימיו הישרה ל̇ שמעו נא זאת החותך ל̇ ברוך חכמה
והילדה ל̇ מטו ביין והגרזן ל̇ והבית והגה ל̇ שמעו שמוע והישרה ל̇ גם אנכי חלילה והחותך ואנכי אהיה עם

יַבְדִּיל וְהִקְטִיר
אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ עֹלָה
הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב
קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה
סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ
וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃
וֶהֱבִיאָהּ אֶל־בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא
קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ
וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל
לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ
הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃
וְכִי תַקְרִב
קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה
תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת
מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃
וְאִם מִנְחָה
עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ
סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃
פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים
וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ
שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃
וְאִם מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת
קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת
בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃

וְהֵבֵאתָ אֶת־
הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה
לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים
הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה
אֶת־אַזְכָּרָתָהּ
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת
מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי
יְהוָה׃ כָּל־הַמִּנְחָה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ
לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה
חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר
וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־
תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ

ל̇ וחד ולא ין יבדיל
חסר
ל̇ וחד על מחבת
ב̇ תופפי מנחת
ב̇ פסוק כל כל ול כל המשכב אשר דובה ∘
ט̇ וג̇ ואל המזבח
ט̇ יחידין
יט̇ ראש פסוק בסיפ
ט̇ יחידין

אל המזבח ט̇ וסימנהון או בגשתם אל המזבח ואבידו ובקרבתם אל המזבח והקריבו הכהן
והבאת את המנחה ויקרב אהרן קרב אל המזבח ועשה ויצא אל המזבח ולקחה ∘ רג̇ ואל המזבח
וסימנהון קרבו ראשית אך אל הפרכת ושמרו משמרתי ∘∘

ומשמנה ג̇ וסימנהון מגרשה הן
מסלתה משלת המנחה ∘ וחד ואת כל
כלי שמנה ∘

כל הקרא
אשה יהוה
בר מן ב̇
אשה ריח
ודברי והקריבתם ∘
וכל ויתיבה זבות בר מן ב̇ אשה
הכבש חלבם ∘

[illegible]

אשה ליהוה קרבן
ראשית תקריבו
אתם ליהוה ואל
המזבח לא יעלו
לריח ניחח וכל
קרבן מנחתך
במלח תמלח ולא
תשבית מלח ברית
אלהיך מעל
מנחתך על כל
קרבנך תקריב
מלח ואם
תקריב מנחת
בכורים ליהוה
אביב קלוי באש
גרש כרמל תקריב
את מנחת בכוריך
ונתת עליה שמן
ושמת עליה לבנה
מנחה הוא והקטיר

הכהן את אזכרתה
מגרשה ומשמנה
על כל לבנתה
אשה ליהוה

ואם זבח שלמים
קרבנו אם מן
הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה
תמים יקריבנו
לפני יהוה וסמך
ידו על ראש
קרבנו ושחטו
פתח אהל מועד
וזרקו בני אהרן
הכהנים את הדם
על המזבח סביב
והקריב מזבח
השלמים אשה
ליהוה את החלב

המכסה את הקרב
ואת כל החלב
אשר על הקרב
ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר
עליהן אשר על
הכסלים ואת
היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה
והקטירו אתו
בני אהרן המזבחה
על העלה אשר
על העצים אשר
על האש אשה
ריח ניחח ליהוה
ואם מן הצאן
קרבנו לזבח
שלמים ליהוה
זכר או נקבה
תמים יקריבנו

[illegible]

[illegible]

אם כשב הוא
מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני
יהוה וסמך את
ידו על ראש
קרבנו ושחט
אתו לפני אהל
מועד וזרקו בני
אהרן את דמו
על המזבח סביב
והקריב מזבח
השלמים אשה
ליהוה חלבו
האליה תמימה
לעמת העצה
יסירנה ואת
החלב המכסה
את הקרב ואת
כל החלב אשר
על הקרב ואת

שתי הכלית ואת
החלב אשר עלהן
אשר על הכסלים
ואת היתרת על
הכבד על הכלית
יסירנה והקטירו
הכהן המזבחה לחם
אשה ליהוה

ואם עז קרבנו
והקריבו לפני יהוה
וסמך את ידו על
ראשו ושחט אתו
לפני אהל מועד
וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח
סביב והקריב
ממנו קרבנו אשה
ליהוה את החלב
המכסה את הקרב

ואת כל החלב אשר
על הקרב ואת
שתי הכלית ואת
החלב אשר עלהן
אשר על הכסלים
ואת היתרת על
הכבד על הכלית
יסירנה והקטירם
הכהן המזבחה לחם
אשה לריח ניחח
כל חלב ליהוה חקת
עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם
כל חלב וכל דם לא
תאכלו

ס

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
לאמר נפש כי
תחטא בשגגה

[illegible]

פני פרכת ל׳ וטבל הכהן את ל׳ ופר שני ל׳ ולקחו פר ל׳ לחות אבן ל׳ ויתן אל משה מן בקר ל׳ וירא חתן משה עד חרמה ל׳
פני הפרכת ל׳ וטבל הכ׳ אצבעו ל׳ ופר השני ל׳ ויהי בלילה ל׳ לאת האבן ל׳ ויא יי אל משה מן הבקר ל׳ ויהי ממחרת עד החרמה ל׳

מִכֹּל מִצְוֺת יְהוָה
אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה
וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃
אִם הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת
הָעָם וְהִקְרִיב עַל
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים
לַיהוָה לְחַטָּאת׃
וְהֵבִיא אֶת הַפָּר
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ
אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
הַפָּר וְשָׁחַט אֶת
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא
אֹתוֹ אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן
אֶת אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם

וְהִזָּה מִן הַדָּם שֶׁבַע
פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
אֶת פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃
וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם
עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח
קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי
יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת כָּל דַּם
הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל
יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה
אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד׃ וְאֶת כָּל
חֵלֶב פַּר הַחַטָּאת
יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת
הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל
הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל
הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל
הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי
הַכְּלָיֹת וְאֶת הַחֵלֶב
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר

עַל הַכְּסָלִים וְאֶת
הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד
עַל הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃
כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר
זֶבַח הַשְּׁלָמִים
וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל
מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת
עוֹר הַפָּר וְאֶת כָּל
בְּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ
וְעַל כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ
וּפִרְשׁוֹ׃ וְהוֹצִיא
אֶת כָּל הַפָּר אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל
מָקוֹם טָהוֹר אֶל
שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף
אֹתוֹ עַל עֵצִים בָּאֵשׁ
עַל שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן
יִשָּׂרֵף׃
יא וְאִם כָּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר

מהנה ז׳ וסימנהון ועשה מאחת כל היוצא מהנה יטרף ושמרון כחצי חטאתיך והלשכות
העליונות ודרשו מעל ספר יהוה שמר כל עצמותיו בחר לך ודברי הימים ◦ טבילה ב׳ חס א
וטבל הכהן אצבעו תנינה ויקרבו בני אהרן את הדם ◦ ישגו ב׳ ואם כל עדת ישגו צאני ◦
ד׳ פסוק בסיפ את בחוץ ב׳ ב׳ מלי קדמ׳ מל׳ ותנ׳ חסי וסימנ׳ ואת שתי דשלמים ודעולה
כאשר יורם וכי תקרב וקרשתו כי את לחם ◦

כל בשרו ג׳ וסימנהון ואת עור
הפר והנה כסתה הצרעת ורחץ במים
את כל בשרו ◦

קדש אלהים ל קדש האלהים ל · את מרוב ממשה עתה תנו לכבס · שני גוים ל שני הגוים ל · ויאמר יהוה לה ישו אמרך · שבעת שנים ל שבתת השנים ל · וספרת לך ב בפסוק · ראשית גוים ל ראשית הגוים ל · וישא משלו הוי השאננים

מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ
אַחַת מִכָּל מִצְוֺת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא
תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃
וְנֽוֹדְעָה הַחַטָּאת
אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ
וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל
פַּר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת
וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְסָמְכוּ
זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת
יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה
וְשָׁחַט אֶת הַפָּר
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵבִיא
הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
מִדַּם הַפָּר אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְטָבַל
הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן
הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע

פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה
אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃
וּמִן הַדָּם יִתֵּן עַל
קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר
בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת
כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ
אֶל יְסוֹד מִזְבַּח
הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת
כָּל חֶלְבּוֹ יָרִים
מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה׃ וְעָשָׂה
לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְפַר הַחַטָּאת כֵּן
יַעֲשֶׂה לּוֹ וְכִפֶּר
עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח
לָהֶם׃ וְהוֹצִיא אֶת
הַפָּר אֶל מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף

אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף
אֵת הַפָּר הָרִאשׁוֹן
חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃
אֲשֶׁר נָשִׂיא
יֶחֱטָא וְעָשָׂה
אַחַת מִכָּל מִצְוֺת
יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר
לֹא תֵעָשֶׂינָה
בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃
אוֹ הוֹדַע אֵלָיו
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא
אֶת קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר
עִזִּים זָכָר תָּמִים׃
וְסָמַךְ יָדוֹ עַל
רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת
הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה
חַטָּאת הוּא׃ וְלָקַח

ל וחד פני פרכת

ל ושאר אשר חטא

לפני אהל מועד ז וסימנהון והקרבת את הפר ואם מן הצאן קרבנו ואם עז ונודעה החטאת
ושמרו את משמרת והחנים לפני אשר פתח אהל מועד ג וסימנהון ושחט אתו הבקר
ונתן הכהן מן הדם ומן הדם יתן ונודעה ב ומל וסימנהון ונודעה החטאת ונודעה יד יהוה
חטאת הוא ד וסימנהון ואת בשר הפר חטאת הקהל על ראש השעיר והזה מדם החטאת

מעיני ד וסימנהון והיה אם מעיני
העדה ונעלם דבר מעיני הקהל ונעלם
מעיני אישה ונעלמה מעיני כל חי

[illegible] וסימנהון [illegible] להודיע כאשר [illegible]
להודיע ◦ ואת דמו ב̇ וסימנהון ולקח הכהן ואשם נשיא במקום אשר ישחטו ◦

הבאתו קרבנו [illegible] את ב̇ וסימנ׳
שעירת עזים ואם כבש יביא ◦◦

הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן
על קרנת מזבח
העלה ואת דמו
ישפך אל יסוד
מזבח העלה ואת
כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב
זבח השלמים
וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח
לו ואם
נפש אחת תחטא
בשגגה מעם
הארץ בעשתה
אחת ממצות
יהוה אשר לא
תעשינה ואשם
או הודע אליו
חטאתו אשר

כפרה מחטאתו

חטא והביא
קרבנו שעירת
עזים תמימה נקבה
על חטאתו אשר
חטא וסמך את
ידו על ראש
החטאת ושחט
את החטאת
במקום העלה
ולקח הכהן מדמה
באצבעו ונתן
על קרנת מזבח
העלה ואת כל
דמה ישפך אל
יסוד המזבח ואת
כל חלבה יסיר
כאשר הוסר חלב
מעל זבח השלמים
והקטיר הכהן
המזבחה לריח

ניחח ליהוה וכפר
עליו הכהן ונסלח
לו

ואם כבש יביא
קרבנו לחטאת
נקבה תמימה
יביאנה וסמך
את ידו על ראש
החטאת ושחט
אתה לחטאת
במקום אשר
ישחט את העלה
ולקח הכהן מדם
החטאת באצבעו
ונתן על קרנת
מזבח העלה ואת
כל דמה ישפך
אל יסוד המזבח
ואת כל חלבה
יסיר כאשר יוסר

[illegible]

כפרה מחטאתו ב̇ וסימנהון
[illegible]
[illegible] עליו ◦

חלב הכשב מזבח
השלמים והקטיר
הכהן אתם המזבחה
על אשי יהוה
וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו

ונפש כי
תחטא ושמעה
קול אלה והוא
עד או ראה או
ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו או
נפש אשר תגע
בכל דבר טמא
או בנבלת חיה
טמאה או בנבלת
בהמה טמאה
או בנבלת שרץ
טמא ונעלם
ממנו והוא טמא
ואשם או כי יגע
בטמאת אדם לכל
טמאתו אשר
יטמא בה ונעלם
ממנו והוא ידע
ואשם או נפש כי
תשבע לבטא
בשפתים להרע
או להיטיב לכל
אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם
ממנו והוא ידע
ואשם לאחת מאלה
והיה כי יאשם
לאחת מאלה
והתודה אשר חטא
עליה והביא את
אשמו ליהוה על
חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן
כשבה או שעירת
עזים לחטאת
וכפר עליו הכהן
מחטאתו

ואם לא תגיע
ידו די שה והביא
את אשמו אשר
חטא שתי תרים
או שני בני יונה
ליהוה אחד לחטאת
ואחד לעלה והביא
אתם אל הכהן
והקריב את אשר
לחטאת ראשונה
ומלק את ראשו
ממול ערפו ולא
יבדיל והזה מדם
החטאת על קיר
המזבח והנשאר

כמנחה ל̇ וכפר עליו הכהן ל̇ כֿכֿסף ל̇ אם תבקשנה ל̇ כבחי ל̇ עודני חיום ל̇ פ׳ ל̇ לא איש דברים ל̇ כוסי ל̇ תערך לפני ל̇
וכמנחה ל̇ בשביעי בחמשה ל̇ וככסף ל̇ וישב מערך ל̇ וכבחי ל̇ ב̇ בפסוק ל̇ וכבד ל̇ ב̇ בפסוק ל̇ וכוסי ל̇ יהוה מנת ל̇

בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־
יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת
הוּא׃ וְאֶת־הַשֵּׁנִי
יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם־לֹא תַשִּׂיג
יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה
וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא עשׄ
עֲשִׂירִת הָאֵפָה
סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא
יָשִׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן
וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ עׄ
לְבֹנָה כִּי חַטָּאת
הִוא׃ וֶהֱבִיאָהּ אֶל־
הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן
מִמֶּנָּה מְלוֹא קֻמְצוֹ

ל̇ כתב הי א
ל̇ וחד ויתן גם את
כפרה מחטאתו ג̇
ב̇ חסר לה קרבן
ג̇ בתו
ב̇
ב̇ מלי

ט̇ כתב וכל מאשי דכות
ג̇
ל̇ וחד וכמנחה
ג̇ ראש פסוק

אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי
יְהוָה חַטָּאת הִוא׃
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה
וְנִסְלַח לוֹ וְהָיְתָה
לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ נֶפֶשׁ כִּי־
תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה
בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי
יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־
אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל
תָּמִים מִן־הַצֹּאן
בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף־שׁ׳
שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ
לְאָשָׁם׃ וְאֵת אֲשֶׁר
חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ

ג̇ מלו וכל שם ב̇ ג̇ דכות
ד̇ בפרש׳
ל̇
פ׳
ל̇
ב̇ חד חסר וחד מלי

יְשַׁלֵּם וְאֶת־חֲמִישִׁתוֹ
יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן
אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן
יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל
הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם־נֶפֶשׁ
כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה
אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־
תֵעָשֶׂינָה וְלֹא־יָדַע
וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ׃
וְהֵבִיא אַיִל תָּמִים
מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־
שָׁגָג וְהוּא לֹא־
יָדַע וְנִסְלַח לוֹ׃
אָשָׁם הוּא אָשֹׁם
אָשַׁם לַיהוָה׃

ה̇ זוג בסיפ כו תרי תרי קדמ מלי ותיב חסר
ג̇ ראש פסוק
ל̇
ב̇
ג̇
ב̇ נסוג
ג̇
ל̇
ב̇

אשוי ט̇ כתב יו̇ד וסימנהון ואת כל חלבה בתריה והביאה בתריה ידיו תביאינה שוק התרומה וחזה קושים יהיו כל איש אשר בו מום אשי יהוה ונחלתו אשי יהוה אלהי ישראל ואתנה לבית אביך ס
יוסף ג̇ מלי וסימנהון ואת אשר חטא יוסף יהוה על עמו ואחריו לא יוסף ס וכל שם בר מ̇ג דכות ס
ה̇ זוג בסיפ כו ב̇ ב̇ קדמ מלי ותיב חס וסימנ׳ יוסף יסף הטהור הטהר הנותרים הנותרים הטוה הטה ס
אותנו ס
אתנו ס

אשום ב̇ חד חסר וחד מלי וסימנ׳
אשם אשם ליהוה חסר ואשמו אשום מלי ס
מלוא ב̇ מלי והביאה בתריה הספלים ס

וכחש ג̇ וסימנהון וכחש בעמיתו ◦
או מצא אבדה וכחש בה לא ראיתיך ◦

ושלם ג̇ וסימנהון אתו בראשו
ושלם את הבית טוח יצדק דאיוב ◦

בהנה ג̇ וסימנהון לחטא בהנה
ומה העדים ואבל קציך ולחמך ◦

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נֶפֶשׁ
כִּי תֶחֱטָא וּמָעֲלָה
מַעַל בַּיהוָה וְכִחֵשׁ
בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן
אוֹ בִתְשׂוּמֶת יָד
אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק
אֶת־עֲמִיתוֹ׃ אוֹ־
מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֶשׁ
בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל־
שָׁקֶר עַל־אַחַת
מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
הָאָדָם לַחֲטֹא
בָהֵנָּה׃ וְהָיָה כִּי־
יֶחֱטָא וְאָשֵׁם
וְהֵשִׁיב אֶת־הַגְּזֵלָה
אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת־
הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר
עָשָׁק אוֹ אֶת־

הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד
אִתּוֹ אוֹ אֶת־הָאֲבֵדָה
אֲשֶׁר מָצָא׃ אוֹ
מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשָּׁבַע
עָלָיו לַשֶּׁקֶר וְשִׁלַּם
אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו
לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ
יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃
וְאֶת־אֲשָׁמוֹ יָבִיא
לַיהוָה אַיִל תָּמִים
מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן׃
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח
לוֹ עַל־אַחַת מִכֹּל
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה
בָהּ׃ קיא
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו

אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו
לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה
עַל מוֹקְדָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה
עַד־הַבֹּקֶר וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃
וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
בַד וּמִכְנְסֵי־בַד
יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ
וְהֵרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן
אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ
אֶת־הָעֹלָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים
וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃

ג̇ ראש פסוק
ג̇ ב̇ מלעל וחד מלרע
ל̇
ב̇ חד בגזל וחד ובגזיל אל
ג̇ ב̇ בטע
ג̇
ל̇ בית
ל̇ זק קמ

ב̇
ב̇
יד
ל̇
ב̇
ל̇
יה פסוק על על וחדה מלה ביניהון
ה̇
ב̇
ב̇
פרש

יה על על וחדה מלה ביניהון
ג̇ לשון תוספה
ב̇ ויואב הגורי
ג̇ ח̇ מלי וה̇ חסי
ה̇ בלשנ
ל̇

ל̇ ומל
ה̇
ה̇ ג̇ פתח וב̇ קמץ

יה פסוק על על וחדה מלה ביניהון וסימנהון ישריצו המים או מצא אבדה עו את אהרן והמה
לקחו את אשר ויסיפו בני ישראל ויאמר לבי וישלח ותקם חנה אחרי לא טוב הדבר חיה ועתה כה
תאמר דשמואל ויצא מ נחם את הכסף והמלך הפקיד עדות על יאור על כן על בחורין ואמרתם על
מה הדבר אשר היה על ירמיהו גבה לבך ביפיך לא לנו יהוה חנה בית המן נתתי לאסתר ◦

שמו ושמו ה̇ וסימנהון איל המזבח
בעיר רכלים שמו צפיפה שמו אדון
לביתו עדות ביהוסף שמו ◦◦

סימן
וחמשתיו
חד בקריה
שקרא בחמשתו אנובליה

והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה
ובער עליה הכהן
עצים בבקר בבקר
וערך עליה העלה
והקטיר עליה
חלבי השלמים
אש תמיד תוקד
על המזבח לא תכבה

וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בני
אהרן לפני יהוה
אל פני המזבח
והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל
הלבנה אשר על
המנחה והקטיר
המזבח ריח ניחח
אזכרתה ליהוה
והנותרת ממנה
יאכלו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל
מועד יאכלוה
לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאשי
קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם
כל זכר בבני אהרן
יאכלנה חק עולם
לדרתיכם מאשי
יהוה כל אשר יגע
בהם יקדש

וידבר יהוה אל
משה לאמר זה
קרבן אהרן ובניו
אשר יקריבו ליהוה
ביום המשח אתו
עשירת האפה
סלת מנחה תמיד
מחציתה בבקר
ומחציתה בערב
על מחבת בשמן
תעשה מרבכת
תביאנה תפיני
מנחת פתים
תקריב ריח ניחח
ליהוה והכהן
המשיח תחתיו
מבניו יעשה אתה
חק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל
מנחת כהן כליל
תהיה לא תאכל

וידבר יהוה
אל משה לאמר
דבר אל אהרן

209

[illegible]

ואל בניו לאמר
זאת תורת החטאת
במקום אשר
תשחט העלה
תשחט החטאת
לפני יהוה קדש
קדשים הוא הכהן
המחטא אתה
יאכלנה במקום
קדש תאכל בחצר
אהל מועד
אשר יגע בבשרה
יקדש ואשר יזה
מדמה על הבגד
אשר יזה עליה
תכבס במקום
קדש וכלי חרש
אשר תבשל בו
ישבר ואם בכלי
נחשת בשלה

ומרק ושטף במים
כל זכר בכהנים
יאכל אתה קדש
קדשים הוא וכל
חטאת אשר יובא
מדמה אל אהל
מועד לכפר
בקדש לא תאכל
באש תשרף
וזאת תורת
האשם קדש קדשים
הוא במקום אשר
ישחטו את העלה
ישחטו את האשם
ואת דמו יזרק
על המזבח סביב
ואת כל חלבו יקריב
ממנו את האליה
ואת החלב המכסה
את הקרב ואת

שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים
ואת היתרת על
הכבד על הכלית
יסירנה והקטיר
אתם הכהן המזבחה
אשה ליהוה אשם
הוא כל זכר בכהנים
יאכלנו במקום
קדוש יאכל קדש
קדשים הוא
כחטאת כאשם
תורה אחת להם
הכהן אשר יכפר
בו לו יהיה והכהן
המקריב את
עלת איש עור
העלה אשר הקריב
לכהן לו יהיה

[illegible]

מחבת ג׳ וסימנהון על מחבת בשמן
וכל נעשה במרחשת ואתה קח לך מחבת ׃

וממחרת ג׳ וסימנהון ואם נדר או
ביום זבחכם יאכל וממחרת ולשב אריה ׃

איש כאחיו ב׳ וסימנהון לכל בני
אהרן ונחלתם אתה איש כאחיו ׃

210

וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר
תֵּאָפֶה בַּתַּנּוּר וְ
וְכָל נַעֲשָׂה בַמַּרְחֶשֶׁת
וְעַל מַחֲבַת לַכֹּהֵן
הַמַּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ
תִהְיֶה׃ וְכָל מִנְחָה
בְלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְ
וַחֲרֵבָה לְכָל בְּנֵי
אַהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ
כְּאָחִיו׃
וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
יַקְרִיב לַיהוָה׃
אִם עַל תּוֹדָה
יַקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיב
עַל זֶבַח הַתּוֹדָה
חַלּוֹת מַצּוֹת בְּלוּלֹת
בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי
מַצּוֹת מְשֻׁחִים
בַּשָּׁמֶן וְסֹלֶת
מֻרְבֶּכֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת
בַּשָּׁמֶן׃ עַל חַלֹּת
לֶחֶם חָמֵץ יַקְרִיב
קָרְבָּנוֹ עַל זֶבַח תּוֹדַת
שְׁלָמָיו׃ וְהִקְרִיב
מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל
קָרְבָּן תְּרוּמָה
לַיהוָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵק
אֶת דַּם הַשְּׁלָמִים
לוֹ יִהְיֶה׃ וּבְשַׂר
זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֵאָכֵל
לֹא יַנִּיחַ מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר׃ וְאִם נֶדֶר
אוֹ נְדָבָה זֶבַח
קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ
אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל
וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר
מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃
וְהַנּוֹתָר מִבְּשַׂר
הַזָּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל מִבְּ
מִבְּשַׂר זֶבַח שְׁלָמָיו
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
לֹא יֵרָצֶה הַמַּקְרִיב
אֹתוֹ לֹא יֵחָשֵׁב
לוֹ פִּגּוּל יִהְיֶה וְ
וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
מִמֶּנּוּ עֲוֺנָהּ תִּשָּׂא׃
וְהַבָּשָׂר אֲשֶׁר יִגַּע
בְּכָל טָמֵא לֹא
יֵאָכֵל בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף
וְהַבָּשָׂר כָּל טָהוֹר
יֹאכַל בָּשָׂר׃ וְהַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר תֹּאכַל בָּשָׂר
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לַיהוָה וְ
וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ

ל׳
ח׳ וכל חומשה דכות בר מן ב׳
ל׳
ב׳
ח׳ ראש פסוק
י׳ ראש פסוק בסיפ׳
ג׳ מלו
ל׳

נעשה ה׳ וסימנהון וכל מנחה אשר אם יאסרוני לא נעשה כם לכל ממלכה לכל ממלכות ולא
נעשה פסח וחבירו הפסח הזה כפסח ׃ וכל חומשה דכותהון בר מן ב׳ תורי זהב אחות לנו ׃
קרבנו ה׳ וסימנהון אדם כי יקריב והקריב ממנו אחד ואל פתח אהל ואם בבהמה ואם כל בהמה ׃

והבשר ג׳ וסימנהון ועשית עלתיך
הבשר והדם והבשר אשר יגע ב׳ כו ׃

וכשב ו̇ וסימנהון אם כשב הוא מקריב כל חלב שור וכשב ואשר ישחט שור או
כשב או עז יוסף חלב וכשב אך בכור שור ס

ולבהמה ג̇ וסימנהון לעוף ולבהמה
ולא היה מים למחנה בדעבל קדש נבר ס

211

הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃
וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגַּע בְּכָל־
טָמֵא בְּטֻמְאַת
אָדָם אוֹ בִּבְהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּכָל־
שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל
מִבְּשַׂר־זֶבַח
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לַיהוָה וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
מֵעַמֶּיהָ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר כָּל־חֵלֶב
שׁוֹר וְכֶשֶׂב וָעֵז
לֹא תֹאכֵלוּ׃ וְחֵלֶב
נְבֵלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה
יֵעָשֶׂה לְכָל־
מְלָאכָה וְאָכֹל

לֹא תֹאכְלֻהוּ׃ כִּי
כָּל־אֹכֵל חֵלֶב מִן־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
יַקְרִיב מִמֶּנָּה אִשֶּׁה
לַיהוָה וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת
מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל־דָּם
לֹא תֹאכְלוּ בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לָעוֹף
וְלַבְּהֵמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר־תֹּאכַל כָּל־
דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מֵעַמֶּיהָ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הַמַּקְרִיב
אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו
לַיהוָה יָבִיא אֶת־

קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח
שְׁלָמָיו׃ יָדָיו
תְּבִיאֶינָה אֵת אִשֵּׁי
יְהוָה אֶת־הַחֵלֶב
עַל־הֶחָזֶה יְבִיאֶנּוּ
אֵת הֶחָזֶה לְהָנִיף
אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן אֶת־הַחֵלֶב
הַמִּזְבֵּחָה וְהָיָה
הֶחָזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין
תִּתְּנוּ תְרוּמָה לַכֹּהֵן
מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם׃
הַמַּקְרִיב אֶת־דַּם
הַשְּׁלָמִים וְאֶת־
הַחֵלֶב מִבְּנֵי אַהֲרֹן
לוֹ תִהְיֶה שׁוֹק
הַיָּמִין לְמָנָה׃ כִּי אֶת־
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת

ו̇ זוגין מן תריו תריו מתחלפין בעיניה ואברהם הנה יהוה כי יהיה שלום לא תהיה משכלה
לא תהיה שוק הימין כי לא יכלו לעשתו כי לא יוכלון להוראות כל אשר תמצא ידך. תהי נא ידך.
חפץ ידך. וחבירו חפה ידך ס

בבהמה ד̇ וסימנהון ונפש כי תגע
בכל טמא ואיש אשר יתן שכבתו
לא יחליפנו אך בכור אשר יבכר ס

[illegible]

שוק התרומה
לקחתי מאת בני
ישראל מזבחי
שלמיהם ואתן
אתם לאהרן הכהן
ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל
זאת משחת
אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה
ביום הקריב אתם
לכהן ליהוה אשר
צוה יהוה לתת
להם ביום משחו
אתם מאת בני
ישראל חקת עולם
לדרתם זאת התורה
לעלה למנחה
ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח

השלמים אשר
צוה יהוה את משה
בהר סיני ביום
צותו את בני
ישראל להקריב
את קרבניהם ליהוה
במדבר סיני
וידבר יהוה אל
משה לאמר קח
את אהרן ואת
בניו אתו ואת
הבגדים ואת
שמן המשחה ואת
פר החטאת ואת
ואת שני האילים
ואת סל המצות
ואת כל העדה
הקהל אל פתח
אהל מועד ויעש
משה כאשר צוה

יהוה אתו ותקהל
העדה אל פתח
אהל מועד ויאמר
משה אל העדה
זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות
ויקרב משה את
אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים
ויתן עליו את
הכתנת ויחגר
אתו באבנט
וילבש אתו את
המעיל ויתן עליו
את האפד ויחגר
אתו בחשב האפד
ויאפד לו בו
וישם עליו את
החשן ויתן אל
החשן את האורים

[illegible]

213

יומו הוא ל̇ וישיר יבוא ל̇ בני שמים ל̇ שאו לשמים מגוי גלעד ל̇ הבקי יפה מעל שמים ל̇ עצי עלה ל̇ עיר אלהים ל̇
יומו ההוא ל̇ יום ליבנות ל̇ בני השמים ל̇ ומי יעיד כה מהר הגלעד ל̇ ועתה קרא מעל השמים ל̇ עצי העלה ל̇ עיר האלהים ל̇

וְאֶת־הַתֻּמִּים׃ וַיָּשֶׂם ד̇ בספ̇
אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־
רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־
הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל
פָּנָיו אֵת צִיץ הַזָּהָב
נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃ וַיַּז
מִמֶּנּוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־
הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ
לְקַדְּשָׁם׃ וַיִּצֹק
מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן

וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ׃
וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־
בְּנֵי אַהֲרֹן וַיַּלְבִּשֵׁם
כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּר אֹתָם
אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ
לָהֶם מִגְבָּעוֹת
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּגֵּשׁ
אֵת פַּר הַחַטָּאת
וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ
פַּר הַחַטָּאת׃ וַיִּשְׁחָט
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־
הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא
אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־
הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ
לְכַפֵּר עָלָיו׃ וַיִּקַּח

אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר
עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת
יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־
שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־
חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר
מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃
וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ
וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־
פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּקְרֵב
אֵת אֵיל הָעֹלָה
וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־
רֹאשׁ הָאָיִל׃ וַיִּשְׁחָט
וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־
הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ וְאֶת־הָאַיִל
נִתַּח לִנְתָחָיו וַיַּקְטֵר

ב̇ פסוק וישם וישם

ב̇ על אהרן

לכפר עליו ד̇ וסימנהון וסמך ידו על ראש העלה וישחטו ויקח משה [illegible] ושמן
כתית והשעיר אשר עלה וכפר המזבח ואת עצי ג̇ וסימנהון ואת ערך [illegible] שמנה עשרה באש
ויתנו ועלה וישפטו מגבעות ג̇ מלי והמגבעות ועשית להם ויחבש להם מגבעות
ויגש ה̇ וסימנהון ויגש לו ויאכל [illegible] אל בגדו ויקח [illegible] ואת האפד ס

ואת האיל ה̇ וסימנהון הנתח לנתחיו
נתח לנתחיו וישחט את השור ואת האיל
ואת השור ואת האיל ויעשה אבא שלמים ס

אשה הוא ליהוה ג׳ וסימניהון ולקחת
אתם מידם ואת הקרב ואת ויקח משה
אתם ס

וישחט ג׳ קמ׳ בקריה וסימנ׳
רביעא ושבא יתיב שירא ס

למנה ג׳ וסימניהון והיה לך למנה
לו תהיה שוק הימין למשה היה

משה את הראש
ואת הנתחים ואת
הפדר ואת הקרב
ואת הכרעים רחץ
במים ויקטר משה
את כל האיל ה
המזבחה עלה הוא
לריח ניחח אשה
הוא ליהוה כאשר
צוה יהוה את משה
ויקרב את האיל
השני איל המלאים
ויסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על
ראש האיל וישחט
ויקח משה מדמו
ויתן על תנוך אזן
אהרן הימנית ועל
בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו ה

הימנית ויקרב את
בני אהרן ויתן
משה מן הדם על
תנוך אזנם הימנית
ועל בהן ידם הימנית
ועל בהן רגלם ה
הימנית ויזרק
משה את הדם
על המזבח סביב
ויקח את החלב
ואת האליה ואת
כל החלב אשר
על הקרב ואת
יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת
חלבהן ואת שוק
הימין ומסל ה
המצות אשר
לפני יהוה לקח
חלת מצה אחת

וחלת לחם שמן
אחת ורקיק אחד
וישם על החלבים
ועל שוק הימין
ויתן את הכל על
כפי אהרן ועל כפי
בניו וינף אתם
תנופה לפני יהוה
ויקח משה אתם
מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה
מלאים הם לריח
ניחח אשה הוא
ליהוה ויקח משה
את החזה ויניפהו
תנופה לפני יהוה
מאיל המלאים
למשה היה למנה
כאשר צוה יהוה
את משה ויקח

פסוק
את
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת
ואת

יא
זוג
מן
ב
בחד
עינינ
קדמ
רביע
ותנינ
זקפא

יא זוגין מן תרין תרין בחד עינינ׳ קדמיה רביע ותנינ׳ זקף וסימניהון הוא הסבב הוא הסובב ויהושע בן נון וכלב מן התרים ויהושע בן נון וכלב
חי ויהיו המתים ויהיו המתים וישחט וישחט ויען בלעם וחבירו ואבדתם מהרה ואבדתם מהרה ויהושע ויהושע אמר אלחבעם בן שלמה ומלך
אלהי ודברי הימ׳ ישעיהו וחבירו בן אדם בן אדם ותבא בי רוח ותבא בי רוח אמר נא אל זרבבל בן אמר נא אל זרבבל ס

ב פסוק ראית בהון על על על ועל ועל קח מטך ונטה ידך ויקח משה מש ○

ואת הלחם ג וסימנהון ותתו את המטעמים ואכל אהרן ובניו בשלו את ○

ביום הזה ד וסימנהון נבקעו כל כאשר עשה יכפר עליכם יעברך יהוה לא יומת איש לא אמיתך ○

מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּמִן הַדָּם אֲשֶׁר עַל
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל אַהֲרֹן
עַל בְּגָדָיו וְעַל בָּנָיו
וְעַל בִּגְדֵי בָנָיו אִתּוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֶת אַהֲרֹן
אֶת בְּגָדָיו וְאֶת
בָּנָיו וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו
אִתּוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו
בַּשְּׁלוּ אֶת הַבָּשָׂר
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְשָׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ
וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
בְּסַל הַמִּלֻּאִים
כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי
לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו
יֹאכְלֻהוּ׃ וְהַנּוֹתָר
בַּבָּשָׂר וּבַלָּחֶם
בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃

וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת
יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת
יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי
שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא
אֶת יֶדְכֶם׃ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה
צִוָּה יְהוָה לַעֲשֹׂת
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד
תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה
שִׁבְעַת יָמִים וּשׁ
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
וְלֹא תָמוּתוּ כִּי כֵן
צֻוֵּיתִי׃ וַיַּעַשׂ
אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת
כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃
וַיְהִי בַּיּוֹם

פרש

הַשְּׁמִינִי קָרָא מ
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן
קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן
בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל
לְעֹלָה תְּמִימִם
וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃
וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ
שְׂעִיר עִזִּים
לְחַטָּאת
וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם
לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וָאַיִל
לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ
לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי
הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה
אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֵת

אונם ד וסימנהון ויקרב את בני אהרן על מי אריבה ואגירה ולא שמעו ויא בשרידות ויקשו את ערפם ותפדו מקץ שבע שנים תשלחו לשוב מדעתם ויבא אונם יחלץ עני ○ יאכלהו ד וחס וסימנהון על מדרים יאכלהו אהרן ובניו על מצות ומררים כי מאספיו יאכלהו ○

זביחה לפני יהוה ד וסימנהון ושור ואיל לשלמים וילבו והמלך וכל העם והביר ○

אשר צוה משה
אל פני אהל מועד
ויקרבו כל העדה
ויעמדו לפני יהוה
ויאמר משה זה
הדבר אשר צוה
יהוה תעשו וירא
אליכם כבוד יהוה
ויאמר משה אל
אהרן קרב אל
המזבח ועשה את
חטאתך ואת עלתך
וכפר בעדך ובעד
העם ועשה את
קרבן העם וכפר
בעדם כאשר צוה
יהוה ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט
את עגל החטאת
אשר לו ויקרבו

בני אהרן את הדם
אליו ויטבל אצבעו
בדם ויתן על קרנות
המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח
ואת החלב ואת
הכלית ואת היתרת
מן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבחה
כאשר צוה יהוה
את משה ואת
הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ
למחנה וישחט
את העלה וימצאו
בני אהרן אליו
את הדם ויזרקהו
על המזבח סביב
ואת העלה המציאו
אליו לנתחיה

ואת הראש ויקטר
על המזבח וירחץ
את הקרב ואת
הכרעים ויקטר
על העלה המזבחה
ויקרב את קרבן
העם ויקח את
שעיר החטאת
אשר לעם וישחטהו
ויחטאהו כראשון
ויקרב את העלה
ויעשה כמשפט
ויקרב את המנחה
וימלא כפו ממנה
ויקטר על המזבח
מלבד עלת הבקר
וישחט את השור
ואת האיל זבח
השלמים אשר
לעם וימצאו בני

אהרן את הדם
אליו ויזרקהו על
המזבח סביב ואת
החלבים מן השור
ומן האיל האליה
והמכסה והכלית
ויתרת הכבד וישימו
את החלבים על
החזות ויקטר
החלבים המזבחה
ואת החזות ואת
שוק הימין הניף
אהרן תנופה לפני
יהוה כאשר צוה
משה וישא אהרן
את ידו אל העם
ויברכם וירד
מעשת החטאת
והעלה והשלמים
ויבא משה ואהרן

אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם
וירא כבוד יהוה
אל כל העם ותצא
אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח
את העלה ואת
החלבים וירא כל
העם וירנו ויפלו
על פניהם ויקחו
בני אהרן נדב
ואביהוא איש
מחתתו ויתנו בהן
אש וישימו עליה
קטרת ויקריבו
לפני יהוה אש זרה
אשר לא צוה
אתם ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל
אותם וימתו לפני

יהוה ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר
בקרבי אקדש ועל
פני כל העם אכבד
וידם אהרן ויקרא
משה אל מישאל
ואל אלצפן בני
עזיאל דד אהרן
ויאמר אלהם קרבו
שאו את אחיכם
מאת פני הקדש
אל מחוץ למחנה
ויקרבו וישאם
בכתנתם אל מחוץ
למחנה כאשר
דבר משה ויאמר
משה אל אהרן
ולאלעזר ולאיתמר
בניו ראשיכם

תשעו ב׳ וסימנהון ראשיכם אל
שמעו מוסר ואכלמו

במקום טהור ד׳ וסימנהון והוציא
את קרמיה ופשט את בגדיו ואת חזה
התנופה ואסף איש טהור

כאשר צוה יהוה ג׳ סו פסוק
וסימנהון קרבו אל המזבח שוק התרומה
ויעל דוד דשמואל

אַל תִּפְרָעוּ וּבִגְדֵיכֶם
לֹא תִפְרֹמוּ וְלֹא
תָמֻתוּ וְעַל כָּל
הָעֵדָה יִקְצֹף
וַאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת
הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר
שָׂרַף יְהוָה וּמִפֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
תֵצְאוּ פֶּן תָּמֻתוּ כִּי
שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה
עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ
כִּדְבַר מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר
יַיִן וְשֵׁכָר אַל תֵּשְׁתְּ
אַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ
בְּבֹאֲכֶם אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד וְלֹא תָמֻתוּ
חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּלְהַבְדִּיל
בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין
הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא
וּבֵין הַטָּהוֹר׃ וּלְהוֹרֹת
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֵת כָּל הַחֻקִּים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה׃

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל
אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר
וְאֶל אִיתָמָר בָּנָיו
הַנּוֹתָרִים קְחוּ
אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת
מֵאִשֵּׁי יְהוָה
וְאִכְלוּהָ מַצּוֹת
אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הִוא׃ וַאֲכַלְתֶּם
אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
כִּי חָקְךָ וְחָק בָּנֶיךָ
הִוא מֵאִשֵּׁי יְהוָה
כִּי כֵן צֻוֵּיתִי׃ וְאֵת
חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת
שׁוֹק הַתְּרוּמָה
תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם
טָהוֹר אַתָּה וּבָנֶיךָ
וּבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ כִּי
חָקְךָ וְחָק בָּנֶיךָ
נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ שׁוֹק
הַתְּרוּמָה וַחֲזֵה
הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי
הַחֲלָבִים יָבִיאוּ
לְהָנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לְךָ
וּלְבָנֶיךָ אִתְּךָ לְחָק
עוֹלָם כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה׃ וְאֵת
שְׂעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ

קדמיה
כי חקך וחק
בותיה
כי חקך וחק
אכלו אתה
חזה

נתנו ו׳ וסימנהון מזבחי שלמי כי כלם נתנו למות נתנו קדמותיה ישר טנו בגבורתם נתנו
לאכלה נתנו מרעה אחד ומדבר יהוה אל אהרן ב׳ יין ושכר אל תשת ואני הנה נתתי לך
החל ב׳ בתריה לשנו וסימנהון בין הקדש ובין החל כבד אבן ונטל החול קדמיה חל

צויתי ה׳ וסימנהון כי כן צויתי
וחבירו ואעש כן כאשר צויתי ואעש
ונבאתי כאשר

פנימה ה׳ וסימנהון הן לא הובא את ואדו אל הבית ויקרא השערים ויבאו פנימה אל חזקיהו
כל כבודה ס״צויתי ה׳ וסימנהון בשלו את הן לא הובא ואת יהושע למקדשי ופל יבאם ׃

ואותה ד׳ וסימנהון נתן לכם ואותה
החייתי ואותה לא יראה בחרב הרגו ׃

דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה
שֹׂרָף וַיִּקְצֹף עַל־
אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר
בְּנֵי אַהֲרֹן הַנּוֹתָרִם
לֵאמֹר׃ מַדּוּעַ
לֹא־אֲכַלְתֶּם אֶת־
הַחַטָּאת בִּמְקוֹם
הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הִוא וְאֹתָהּ
נָתַן לָכֶם לָשֵׂאת
אֶת־עֲוֹן הָעֵדָה
לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם
לִפְנֵי יְהוָה׃ הֵן לֹא־
הוּבָא אֶת־דָּמָהּ
אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
אָכוֹל תֹּאכְלוּ
אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ
כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי׃
וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל־
מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם
הִקְרִיבוּ אֶת־חַטָּאתָם
וְאֶת־עֹלָתָם לִפְנֵי
יְהוָה וַתִּקְרֶאנָה
אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי
חַטָּאת הַיּוֹם הַיִיטַב
בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וַיִּשְׁמַע
מֹשֶׁה וַיִּיטַב בְּעֵינָיו׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר אֲלֵהֶם׃
דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר
תֹּאכְלוּ מִכָּל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
עַל־הָאָרֶץ׃ כֹּל
מַפְרֶסֶת פַּרְסָה
וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע
פְּרָסֹת מַעֲלַת גֵּרָה
בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ
תֹּאכֵלוּ׃ אַךְ אֶת־
זֶה לֹא תֹאכְלוּ
מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה
וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה
אֶת־הַגָּמָל כִּי־מַעֲלֵה
גֵרָה הוּא וּפַרְסָה
אֵינֶנּוּ מַפְרִיס
טָמֵא הוּא לָכֶם׃
וְאֶת־הַשָּׁפָן כִּי־
מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
וּפַרְסָה לֹא יַפְרִיס
טָמֵא הוּא לָכֶם׃
וְאֶת־הָאַרְנֶבֶת כִּי־
מַעֲלַת גֵּרָה הִוא
וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסָה
טְמֵאָה הִוא לָכֶם׃
וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־
מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא
וְשֹׁסַע שֶׁסַע

התיבות שליהודה
ל׳ וחס
ל׳
ל׳ חסר
ב׳ מל׳ בר מן חד חכי מה יפו לא נשא הכן
ה׳ בתו

ל׳ וחס
ט׳ זוג מד ותרי חד ואל וחד ועל
ל׳ וחד ואל איתמר
ל׳ קלט
נא
ל׳
ג׳ ראש פסו בתו
יט ראש פסוק בתו
ב׳ אד חס וחד מל׳

י׳ וכל דסמי ברכוש דכות בר מן חד
ד׳
ב׳ כתב י׳
ל׳
ג׳ בטע מטע
כ״ל דגבי גרה מתנקד בתרי נקוד
ז׳ בפרש
ח׳ זוג מתחלף

וידבר ג׳ בטע מטעיו אל משה ודברו מנשה עבריון ׃
ה׳ בטע
ב׳ חד חסו וחד מלו
ל׳
ב׳
ז׳ בפרש
ב׳

אך ה׳ בטע וסימנ׳ לא תאכלו ממעלי תאכלו מכל שרץ אך והיטבת ודור אך אותו לא

בעיניו נא וסימנהון אולי ישני ויעבר ויעקב וימצא יוסף וירא יוסף וישמע מיכה ויאמר אם שמוע והנה הנגע כי יקח איש בימים ההם אין מלך והבידו
ויגר לו שמואל ויחר לשאול וישר הדבר והוא היה במבשר חזק תתחזק חנני יעשה לו יגדיהו העבידה ועל השמן לב ותהי האמנה חזין ונתחזקה ויעש ומדומם
כי ההלך נביא קרוץ והכן לזרה אותה פן יראת ענה בסיל הלא אש חנ ע עשו עשו ויתקרנו טוזור בעיניו לא יכו בעונן וחבירו וישבתו ינקב א״ת ואוקטר
אם הייתי ותיטב העדה ויבז בעיניו נשאה יה והשר הדבר בעיניו אננו ראוי ׃ לכפר עליהם ב׳ וסימנהון מדוע לא אכלתם וישה אחת מן העאן ׃

והאנפה ל ואת החסידה הדוכיפת ל כי מדבירות העם השעמה ל או דודו ל הרל ל ויאמר [illegible] המשעים ל ויעבקים
והאנפה ל והחסידה והדוכיפת ל ובו העשוה לזב ותשוה ל ראש פ לא הדל ל העשירי לא ידבו ומשעים ל ויוחזל שאול

פרסה והוא גרה
לא יגר טמא הוא
לכם׃ מבשרם לא
תאכלו ובנבלתם
לא תגעו טמאים
הם לכם׃ את זה
תאכלו מכל אשר
במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת
במים בימים ובנ
ובנחלים אתם
תאכלו׃ וכל אשר
אין לו סנפיר
וקשקשת בימים
ובנחלים מכל ש
שרץ המים ומכל
נפש החיה אשר
במים שקץ הם
לכם׃ ושקץ יהיו
לכם מבשרם לא

תאכלו ואת נבלתם
תשקצו׃ כל אשר
אין לו סנפיר וה
וקשקשת במים
שקץ הוא לכם׃
ואת אלה תשקצו
מן העוף לא יאכלו
שקץ הם את הנשר
ואת הפרס ואת
העזניה׃ ואת הדאה
ואת האיה למינה׃
את כל ערב למינו׃
ואת בת היענה
ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ
למינהו׃ ואת הכוס
ואת השלך ואת
הינשוף׃ ואת ה
התנשמת ואת ה
הקאת ואת הרחם׃

ואת החסידה ה
האנפה למינה׃
ואת הדוכיפת׃
ואת העטלף׃ כל
שרץ העוף ההלך
על ארבע שקץ
הוא לכם׃ אך את
זה תאכלו מכל
שרץ העוף ההלך
על ארבע אשר
לא כרעים ממעל
לרגליו לנתר בהן
על הארץ׃ את
אלה מהם תאכלו
את הארבה למינו
ואת הסלעם ל
למינהו ואת החרגל
למינהו ואת החגב
למינהו׃ וכל שרץ
העוף אשר לו

[illegible]

יטמא יד̇ סבירין יבאו וסימנהון מכל האכל אשר יאכל [illegible] יטמא [illegible] [illegible]
[illegible] ואל תטמאו [illegible] עד הערב יטמא [illegible] [illegible] נגע עד יקנה

ארבע רגלים שקץ
הוא לכם׃
ולאלה תט
תטמאו כל הנגע
בנבלתם יטמא
עד הערב׃ וכל
הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא
עד הערב׃ לכל
הבהמה אשר
הוא מפרסת פרסה
ושסע איננה
שסעת וגרה
איננה מעלה
טמאים הם לכם
כל הנגע בהם
יטמא׃ וכל הולך
על כפיו בכל החיה
ההלכת על ארבע
טמאים הם לכם

כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב׃
והנשא את נבלתם
יכבס בגדיו וטמא
עד הערב טמאים
המה לכם׃
וזה לכם הטמא
בשרץ השרץ
על הארץ החלד
והעכבר והצב
למינהו׃ והאנקה
והכח והלטאה
והחמט והתנשמת׃
אלה הטמאים
לכם בכל השרץ
כל הנגע בהם
במתם יטמא עד
הערב׃ וכל אשר
יפל עליו מהם
במתם יטמא מכל

כלי עץ או בגד
או עור או שק כל
כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד
הערב וטהר׃ וכל
כלי חרש אשר
יפל מהם אל תוכו
כל אשר בתוכו
יטמא ואתו תש
תשברו׃ מכל האכל
אשר יאכל אשר
יבוא עליו מים
יטמא וכל משקה
אשר ישתה בכל
כלי יטמא׃ וכל
אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים
הם וטמאים יהיו

[illegible] וסימנהון וכל כלי חרש ויהי [illegible] אם אמרנו נבוא העיר [illegible]
[illegible]

שרן ו̇ וסימנהון וכל אשר יפל
ואני בחלומם בית עמי הגרי שק והעליתי
על כל מתנים [illegible] וכל [illegible] פסוק דכוות

אל זרע ל̇ גם זרעי יעקב אל משמעתו ל̇ מן השלושים אל מדינה ל̇ וישלח ספרים אל מקדשי ל̇ עד אבוא אל מלאכי ל̇
על זרע ל̇ וכי יתן מים על משמעתו ל̇ וחבירו על מדינה ל̇ ויקראו ספרי על מקדשי ל̇ בשנה כו על מלאכי ל̇

לכם׃ אך מעין ובור
מקוה מים יהיה
טהור ונגע בנבלתם
יטמא׃ וכי יפל
מנבלתם על כל
זרע זרוע אשר
יזרע טהור הוא׃
וכי יתן מים על
זרע ונפל מנבלתם
עליו טמא הוא
לכם׃ וכי
ימות מן הבהמה
אשר היא לכם
לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא עד
הערב׃ והאכל
מנבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה
יכבס בגדיו וטמא

עד הערב׃ וכל
השרץ השרץ על
הארץ שקץ הוא
לא יאכל׃ כל הולך
על גחון וכל הולך
על ארבע עד כל
מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ
על הארץ לא
תאכלום כי שקץ
הם׃ אל תשקצו
את נפשתיכם
בכל השרץ השרץ
ולא תטמאו בהם
ונטמתם בם׃ כי
אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם
והייתם קדשים
כי קדוש אני ולא
תטמאו את

נפשתיכם בכל
השרץ הרמש על
הארץ׃ כי אני יהוה
המעלה אתכם
מארץ מצרים
להית לכם לאלהים
והייתם קדשים
כי קדוש אני׃ זאת
תורת הבהמה
והעוף וכל נפש
החיה הרמשת
במים ולכל נפש
השרצת על הארץ׃
להבדיל בין הטמא
ובין הטהר ובין
החיה הנאכלת
ובין החיה אשר
לא תאכל׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר

הולך כ̇ו̇ מלין וסימנהון ואנכי הולך ערירי ויאמר עשו הנה דודי יעקב ויהי קול השפר וכל הולך על כפיו כל הולך על גחון ל̇ ב̇ בו ויחד אף אלהים כי
ועולה הבני הולך והנה אנכי ויהושע ועל הדרך רשפטים כי אתה הולך והעם הולך ורב תמול בואך ב̇ בו והנך הולך וההולך בחליל ההולך למרחבי ארץ
כי הים הולך וחבירו הולך תמים רוח הולך הולך לדודי כי גדול מרדכי ב̇ בו עם חושך הולך • וכל משלי וקהלת רבותהון בר מן ד̇ חוטא דור הולך
כל אשר תמצא וגם בדרך אל בית עולמו ○

אל נפשי ל׳ קרבה אל ל׳ אל נכו ל׳ למואב טד ל׳ אל עגלה ל׳ וידבר ראשׁ אל עשה ל׳ ויתנהו המלך אל עני ל׳ ואת כל אשר ידי
על נפשי ל׳ זאת פעלת על נכו ל׳ עלה הבית על עגלה ל׳ וחבירו דוד על עשה ל׳ ויעמד ישוע על עני ל׳ יגידו משה ס

אל בני ישראל
לאמר אשה כי
תזריע וילדה זכר
וטמאה שבעת
ימים כימי נדת דותה
תטמא׃ וביום
השמיני ימול בשר
ערלתו׃ ושלשים
יום ושלשת ימים
תשב בדמי טהרה
בכל קדש לא
תגע ואל המקדש
לא תבא עד
מלאת ימי טהרה׃
ואם נקבה תלד
וטמאה שבעים
כנדתה וששים
יום וששת ימים
תשב על דמי
טהרה׃ ובמלאת

ימי טהרה לבן או
לבת תביא כבש בן
שנתו לעלה ובן
יונה או תר לחטאת
אל פתח אהל מועד
אל הכהן׃ והקריבו
לפני יהוה וכפר
עליה וטהרה
ממקר דמיה זאת
תורת הילדת לזכר
או לנקבה׃ ואם
לא תמצא ידה די
שה ולקחה שתי
תרים או שני בני
יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן
וטהרה׃
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן

לאמר׃ אדם כי יהיה
בעור בשרו שאת
או ספחת או בהרת
והיה בעור בשרו
לנגע צרעת והובא
אל אהרן הכהן
או אל אחד מבניו
הכהנים׃ וראה
הכהן את הנגע
בעור הבשר ושער
בנגע הפך לבן
ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע
צרעת הוא וראהו
הכהן וטמא אתו׃
ואם בהרת לבנה
הוא בעור בשרו
ועמק אין מראה
מן העור ושערה
לא הפך לבן והסגיר

ויגע בכל בשר ויזה לכם הטמא כל הולך על גחון השרץ השרץ על הארץ אל ונשקצו את נפשתיכם
בכל השרץ השרץ כי אני יהוה בכל השרץ הרמש על הארץ ובמלאת ב׳ ימי טהרה הימים האלה ס
דמיה ג׳ וסימנהון וטהרה ממקר והוא גלתה את מקורה וגלתה הארץ את דמיה ס ס עלה דקריב
לחטאת ה׳ וסימנ׳ ובמלאת ימי ואם לא תמצא ידה והקריב את קרבנו והיה אם מעיני פופל בשיאים ס

די ו׳ וסימנהון ואם לא תגיע ואם
לא מצאה ידו ואם לא תמצא ידה די
מחסרו ולבנון אין די ב׳ בר ודי חלב׳ ס

יסגירנו ה׳ וסי׳ לא יסגרנו ולא יסגירו
את הרצח [illegible] בעלי והסגרו בעלי
ואם תסגרני בידי ס

ובשר ה׳ וסימנהון [illegible] ובשר כי יהיה [illegible]
[illegible] ס

הכהן את הנגע
שבעת ימים׃ וראהו
הכהן ביום השביעי
והנה הנגע עמד
בעיניו לא פשה
הנגע בעור והסגירו
הכהן שבעת ימים
שנית׃ וראה הכהן
אתו ביום השביעי
שנית והנה כהה
הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת היא
וכבס בגדיו וטהר׃
ואם פשה תפשה
המספחת בעור
אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו
ונראה שנית אל
הכהן׃ וראה הכהן

והנה פשתה
המספחת בעור
וטמאו הכהן צרעת
הוא׃ נגע
צרעת כי תהיה באדם
והובא אל הכהן׃
וראה הכהן והנה
שאת לבנה בעור
והיא הפכה שער
לבן ומחית בשר
חי בשאת׃ צרעת
נושנת הוא בעור
בשרו וטמאו
הכהן לא יסגרנו
כי טמא הוא׃ ואם
פרוח תפרח
הצרעת בעור
וכסתה הצרעת
את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו

לכל מראה עיני
הכהן׃ וראה הכהן
והנה כסתה הצרעת
את כל בשרו וטהר
את הנגע כלו הפך
לבן טהור הוא׃
וביום הראות בו
בשר חי יטמא׃
וראה הכהן את
הבשר החי וטמאו
הבשר החי טמא
הוא צרעת הוא׃ או
כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן
ובא אל הכהן׃ וראהו
הכהן והנה נהפך
הנגע ללבן וטהר
הכהן את הנגע
טהור הוא׃
ובשר כי יהיה

יא פסוק ראש וסוף נגע

פסוק ראש נגע וסוף נגע וסימנהון [illegible]

וראהו ה̇ וסימנהון בעור הבשר ושל אחריו והנה נהפך קדמיה אם פשה דמכוה לא יבקר הכהן ס

ונרפא ל̇ וסימנהון ואם פשה תפשה המספחת והיה במקום השחין הביאתיו וראה וגם אני השפלתי גלה היציר ונראה ס

בו בערו שחין ו
ונרפא והיה במקום
השחין שאת לבנה
או בהרת לבנה
אדמדמת ונראה
אל הכהן וראה
הכהן והנה מראה
שפל מן העור ו
ושערה הפך לבן
וטמאו הכהן
נגע צרעת הוא
בשחין פרחה ואם
יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן
ושפלה איננה מן
העור והיא כהה
והסגירו הכהן
שבעת ימים ואם
פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו

נגע הוא ואם
תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה
צרבת השחין הוא
וטהרו הכהן
או בשר כי
יהיה בערו מכות
אש והיתה מחית
המכוה בהרת לבנה
אדמדמת או לבנה
וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער
לבן בבהרת ומראה
עמק מן העור
צרעת הוא במכוה
פרחה וטמא אתו
הכהן נגע צרעת
הוא ואם יראנה
הכהן והנה אין
בבהרת שער לבן

ושפלה איננה מן
העור והוא כהה
והסגירו הכהן
שבעת ימים וראהו
הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן
אתו נגע צרעת
הוא ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא
פשתה בעור והוא
כהה שאת המכוה
הוא וטהרו הכהן
כי צרבת המכוה
הוא ואיש
או אשה כי יהיה
בו נגע בראש או
בזקן וראה הכהן
את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור

ל̇
ל̇
ה̇
ל̇
ל̇ מפק ה
ב̇ בטע בעינ̇
ל̇ והס
ב̇ בטע בעינ̇
ל̇
שערו בערו לערו כל לשב̇ חסו̇ באוריתא
סוף דמטעו̇ בעינ̇
ב̇
ה̇
ד̇
ג̇
כל אוריתא מלו בר מן ג̇ חסר ביום הראשון וביום השביעי העברית שופר ס

בראשו ל̇ וסימנהון בשני ואיש כי יהיה בו נגע בראש או בזקן [illegible] משה ופקדו שרי [illegible] ליהודה בראשן [illegible] והורישו את גבות והבירך נכון ס
[illegible] בעשרים וחמש [illegible] וישאפים על עפר ס
[illegible] מישנו המלך ס
[illegible] וסימנהון מספחת צרבת השחין [illegible] נרפא [illegible] ראה [illegible] ויאמר [illegible] ס

השערה
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ס
[illegible]
[illegible] או [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ירקרק ל׳ והיה הנגע אסמיך ל׳ וימלאו פס ל׳ ידא די פתחי ל׳ אני ישנה פתחיה ל׳ יעותו ל׳ את בני
בירקרק ל׳ אם תשכבון באסמיך ל׳ ויען יהוה בפס ל׳ דמים בפתחי ל׳ קברותיכם בפתחיה ל׳ ודעו את בעותו ל׳ את האיש

וּבוֹ שֵׂעָר צָהֹב דַּק
וְטִמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן
נֶתֶק הוּא צָרַעַת
הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן
הוּא׃ וְכִי־יִרְאֶה הַכ
הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע ה
הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין
מַרְאֵהוּ עָמֹק מִן
הָעוֹר וְשֵׂעָר שָׁחֹר
אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר ש
הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע ה
הַנֶּתֶק שִׁבְעַת י
יָמִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם ה
הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה לֹא
פָשָׂה הַנֶּתֶק וְלֹא
הָיָה בוֹ שֵׂעָר צָהֹב
וּמַרְאֵה הַנֶּתֶק אֵין
עָמֹק מִן־הָעוֹר׃ י
וְהִתְגַּלָּח וְאֶת־

הַנֶּתֶק לֹא יְגַלֵּחַ
וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־
הַנֶּתֶק שִׁבְעַת
יָמִים שֵׁנִית׃ וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְה
וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה ה
הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמַרְאֵהוּ
אֵינֶנּוּ עָמֹק מִן־הָ
הָעוֹר וְטִהַר אֹתוֹ
הַכֹּהֵן וְכִבֶּס בְּגָדָיו
וְטָהֵר׃ וְאִם־פָּשֹׂה
יִפְשֶׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר
אַחֲרֵי טָהֳרָתוֹ׃ וְר
וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
פָּשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר
לֹא־יְבַקֵּר הַכֹּהֵן ל
לַשֵּׂעָר הַצָּהֹב טָמֵא
הוּא׃ וְאִם־בְּעֵינָיו
עָמַד הַנֶּתֶק וְשֵׂעָר

שָׁחֹר צָמַח־בּוֹ נִרְפָּא
הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא
וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן׃
וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה
כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־ה
בְּשָׂרָם בֶּהָרֹת בֶּהָרֹת
לְבָנֹת׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה בְעוֹר־בְּשָׂרָם
בֶּהָרֹת כֵּהוֹת לְבָנֹת
בֹּהַק הוּא פָּרַח ב
בָּעוֹר טָהוֹר הוּא׃

וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט
רֹאשׁוֹ קֵרֵחַ הוּא
טָהוֹר הוּא׃ וְאִם
מִפְּאַת פָּנָיו יִמָּרֵט
רֹאשׁוֹ גִּבֵּחַ הוּא
טָהוֹר הוּא׃ וְכִי־
יִהְיֶה בַקָּרַחַת אוֹ
בַגַּבַּחַת נֶגַע לָבָן

י״ז פסוק בקריה אין אין
ל׳ לשנה חסר
ב׳ מלא שחורה אני
בטעמ

ט״ו וכל וידבר רכות בר מן ב׳
ב׳ בספ

ולא היה כן׃ וסימנהון ויהנו ברפידים ולא היה מים לעדה שער צהב היה בם רוח וישבת המן כיום ההוא ויפנו אנשי העי ויהי לעת זקנת שלמה וילך
בכל חטאת אביו כבשם ההוא מים למחנה ודברי ראשון לחסלעם הארץ וחבירו ומאכל שלחנו וחבירו ולא היה נדר כנף ולא היה בה מטה עי למחלי אלעזר
ולא היה לאלי עירי ביום אף יהודה ודאיתו ב׳ בן עבדם דבר רע כסיל ולא היה לששן ס לבנת ד׳ וסימנהון ויפעל בהן בהרות ושל אחריו ולא מבדיהך ס
י״ז פסוק אין אין ויקם פרעה וכי יראה הכהן ויאמר הכהן חרב ולבנון אין די וירא כי אין איש הנה קול שועת לבני עמון וכי תגישון למנצח לדוד אמר
וחבירו הכל סר כלו סב עשה גדלות עד אין עיר פרעה ידעתי כי כל אשר הערי אין בגלעד ס חטיי ראש פסוק אין דן דינך אין מתם בבשרו ס

קשתי ל׳ נתתי בענר קברי ל׳ אשר לא מותת רדותו ל׳ ביום רדותו שלכת ל׳ עם שער שליש ל׳ ברמיעות יתתם ל׳ :
בקשתי ל׳ כי לא בקברי ל׳ אבי השביעני בדודו ל׳ מן החדר בשלכת ל׳ מיעבתבם בשליש ל׳ מימדד בתתם ל׳ ○

אדמדם צרעת ה׳
פרחת הוא בקרחתו ג׳
או בגבחתו וראה ג׳
אתו הכהן והנה ב׳
שאת הנגע לבנה
אדמדמת בקרחתו ג׳
או בגבחתו כמראה ל׳
צרעת עור בשר ל׳
איש צרוע הוא
טמא הוא טמא
יטמאנו הכהן ב׳
בראשו נגעו
והצרוע אשר בו ב׳ ה׳
הנגע בגדיו יהיו ל׳
פרמים וראשו
יהיה פרוע ועל ד׳
שפם יעטה וטמא ל׳ ב׳ חד חסי וחד מלי
טמא יקרא כל ל׳
ימי אשר הנגע יט ראש פסו בספ
בו יטמא טמא

הוא בדד ישב
מחוץ למחנה
מושבו
והבגד כי יהיה
בו נגע צרעת
בבגד צמר או בבגד
פשתים או בשתי
או בערב לפשתים ל׳
ולצמר או בעור
או בכל מלאכת
עור והיה הנגע
ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור ל׳
או בשתי או בערב
או בכל כלי עור
נגע צרעת הוא
והראה את הכהן
וראה הכהן את
הנגע והסגיר את ד׳ בטע בעוז
הנגע שבעת ימים

וראה את הנגע
ביום השביעי כי
פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר
יעשה העור ל׳
למלאכה צרעת ל׳ יכל יחזקאל דכות
ממארת הנגע
טמא הוא ושרף
את הבגד או את
השתי או את
הערב בצמר או
בפשתים או את
כל כלי העור אשר ל׳
יהיה בו הנגע כי
צרעת ממארת
הוא באש תשרף
ואם יראה הכהן
והנה לא פשה
הנגע בבגד או

בדד ה׳ וסימנהון כל ימי אשר הנגע יהודה בדד ינחט וישכן ישראל כי עיר בעזרה לא ישבתי בסוד
משחקים אוכה ישבה בדד ישב בדד וירם סיעטה ד׳ וסימנהון ועל שפם יעטה כאשר יעטה הרעה
גם טלות יעטה תהי לו כבגד יעטה ○ וראשו ד׳ וסימנהון יהיה פרוע מגיע השמימה ומגדל לעב ○
היא במוסר ומוטה ל׳ בפרש ואם בהרת וטמאו הכהן קדמ׳ וטהרו שאת לבנה נושנת בשחין ושפלה
נגע היא ערבת במכוה פרחה ב׳ בו אין בבהרת אם פשה ואם תהיה ג׳ בו פרחת ממארת פחתת פרחת ○

וכי יהיה ד׳ וסימנהון בקרחת
באיש חטא משפט וכי יהיה איש שנא
וכי יהיה בו מום ○

ואת כל אבלים ל ואת כל אחיו ל ואת כל בשרו ל ואת עור הפר ואת כל הארץ ל אשר לקרח ואת כל היקום ל ואשר עשה
ואת כל הכבד ל ואת כל עשב ל ואת כל שערו ל והיה ביום הז ואת כל הרכוש ל ב בפסוק ואת כל ישראל ל והי לתשובה

אלין כת
מחוץ
ואת כל
וישאר
קרוין את כל

בשתי או בערב
או בכל כלי עור
וצוה הכהן וכבסו
את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת
ימים שנית וראה
הכהן אחרי הכבס
את הנגע והנה
לא הפך הנגע את
עינו והנגע לא
פשה טמא הוא
באש תשרפנו
פחתת הוא בקרחתו
או בגבחתו ואם
ראה הכהן והנה
כהה הנגע אחרי
הכבס אתו וקרע
אתו מן הבגד או
מן העור או מן
השתי או מן הערב

ואם תראה עוד
בבגד או בשתי
או בערב או בכל
כלי עור פרחת
הוא באש תשרפנו
את אשר בו הנגע
והבגד או השתי
או הערב או כל
כלי העור אשר
תכבס וסר מהם
הנגע וכבס שנית
וטהר זאת תורת
נגע צרעת בגד
הצמר או הפשתים
או השתי או הערב
או כל כלי עור
לטהרו או לטמאו

וידבר יהוה
אל משה לאמר
זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו
והובא אל הכהן
ויצא הכהן אל
מחוץ למחנה וראה
הכהן והנה נרפא
נגע הצרעת מן
הצרוע וצוה הכהן
ולקח למטהר
שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז
ושני תולעת ואזב
וצוה הכהן ושחט
את הצפור האחת
אל כלי חרש על
מים חיים את
הצפר החיה יקח
אתה ואת עץ הארז
ואת שני התולעת
ואת האזב וטבל
אותם ואת הצפר

ואת כל עבדיו ל' ויסקלו ואת כל אנשי ל' והולך ואת כל אלהי ל' רדוי ישועה ואת כל היהודים ל' אשר היו ואת כל שרי ל' ויהי כראותו ואת כל ראשי ל'
ואת כל בני ל' ויפרץ ואת כל גבורי ל' ולבן ואת כל יהודה ל' אתו ואת כל הממלכות ל' הארץ ואת כל הארץ ל' כי תשמר

החיה בדם הצפר
השחטה על המים
החיים והזה על
המטהר מן הצרעת
שבע פעמים וט
הרו ושלח את
הצפר החיה על
פני השדה וכבס
המטהר את בגדיו
וגלח את כל שערו
ורחץ במים וטהר
ואחר יבוא אל
המחנה וישב
מחוץ לאהלו ש
בעת ימים והיה
ביום השביעי י
גלח את כל שערו
את ראשו ואת
זקנו ואת גבת עיניו
ואת כל שערו

יגלח וכבס את
בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר
וביום השמיני
יקח שני כבשים
תמימם וכבשה
אחת בת שנתה
תמימה ושלשה
עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן
ולג אחד שמן
והעמיד הכהן
המטהר את האיש
המטהר ואתם
לפני יהוה פתח
אהל מועד ולקח
הכהן את הכבש
האחד והקריב
אתו לאשם ואת
לג השמן והניף

אתם תנופה לפני
יהוה ושחט את
הכבש במקום
אשר ישחט את
החטאת ואת
העלה במקום
הקדש כי כחטאת
האשם הוא לכהן
קדש קדשים הוא
ולקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן
על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו
הימנית ולקח הכהן
מלג השמן ויצק
על כף הכהן
השמאלית וטבל
הכהן את אצבעו

ב' חד' חס' וחד' מלי

ט' בשיפ וכל ודברי ימות בר מן ב'

ו' מלי בינו

ל'

ל' חסר

ל'

ו' וכל תלים ויפות בר מן חד יהודה עלי מיש ורבינו

ב'

כל' אהליות חסר

ל'

ג' ב' חסר וחד מלא

ב' העשה בבקר וראלה שמות

ג'

ג'

ג'

ה'

ואותם ג' חד' חס' וב' מלי המטהר הכהן והניף פנוהו ועשו אליכם קדש חטא

מה

[illegible] כהן [illegible] ל' בר [illegible]
[illegible] כי אתה יהוה אלהים צבאות [illegible]
[illegible]

משגת ל׳ ואם דל ל׳ אביגל ל׳ אשר בא אל ל׳ בעליהן ל׳ כי יצא ל׳ בקעם ל׳ הרות הגלעד ל׳ בני ל׳ עודי צפון ל׳ הניח ל׳
למשגת ל׳ אם שלש לאביגל ל׳ ויאמר דוד לבעליהן ל׳ וישמע לבקעם ל׳ אליו: לגני ל׳ באותי לגני ל׳ להניח ל׳

הימנית מן השמן
אשר על כפו
השמאלית והזה
מן השמן באצבעו
שבע פעמים
לפני יהוה ומיתר
השמן אשר על
כפו יתן הכהן על
תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית
על דם האשם
והנותר בשמן
אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר
וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ועשה הכהן
את החטאת וכפר

על המטהר
מטמאתו ואחר
ישחט את העלה
והעלה הכהן את
העלה ואת המנחה
המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהר

ואם דל הוא ואין
ידו משגת ולקח
כבש אחד אשם
לתנופה לכפר
עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן
למנחה ולג שמן
ושתי תרים או
שני בני יונה אשר
תשיג ידו והיה
אחד חטאת והאחד עלה והביא

אתם ביום השמיני
לטהרתו אל הכהן
אל פתח אהל מועד
לפני יהוה ולקח
הכהן את כבש
האשם ואת לג
השמן והניף אתם
הכהן תנופה לפני
יהוה ושחט את
כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם
ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית
ומן השמן יצק
הכהן על כף הכהן
השמאלית והזה
הכהן באצבעו
הימנית מן השמן

ה׳
ל׳
ל׳
ה׳ בספ׳

ה׳
ה׳ וכל הקטרה דכות׳ בר מן ג׳
ב׳ וכל דל ואביון דכות׳
ל׳
ו׳
ה׳ וכל
ג׳

ל׳ וחד למשגת
ה׳ וכל
ה׳
ל׳

דל ב׳ העשיר לא ירבה ואם דל הוא הנה אלפי ככה דל בן המלך ידל כבוד יעקב נערה על דל
שפתי ותהי לדל תקוה מאנוש אל תגזל דל תינג׳ דפסוק ודל מכין יחקרנו וכל דלי ואביון דכותהון ס
ואת המנחה ה׳ וסימנהון ואת מזבח העלה והעלה הכהן ויקח המנחה קדש המלך ב׳ בו
יעשו את הכבש ועל הנשיא יהיה ויקדש שלמה את ונתך ס

המזבחה ה׳ וסימנהון והעלה הכהן
וישחטו הבקר שלושה בו וישחטום
הכהנים ס וכל דסמיכ׳ להקטרה דכות׳
בר מן ג׳ ממנו בקמיצו המציאו ויקטב ס

תנוך
ה׳
וסימנ׳
ושהניף
את
האיל
ב׳ בפסוק
וישחט
ויקרב את בני
[illegible]
ונתן

הוללים ל׳ לא יתיעצו חרדית ל׳ ארם יתן חטאה ל׳ הוי משכי טבחה ל׳ טבחה טבחה ימא ל׳ וקהת ל׳ יורעך ל׳
להוללים ל׳ אמרתי לחרדית ל׳ ותרגז לחטאה ל׳ והקריבה לטבחה ל׳ התקם כעאו לימא ל׳ מגיהן ליקהת ל׳ ליורעך ל׳

אשר על כפו
השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה
ונתן הכהן מן
השמן אשר על
כפו על תנוך אזן
המטהר הימנית
ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן
רגלו הימנית על
מקום דם האשם
והנותר מן השמן
אשר על כף הכהן
יתן על ראש
המטהר לכפר
עליו לפני יהוה
ועשה את האחד
מן התרים או מן
בני היונה מאשר
תשיג ידו את

אשר תשיג ידו
את האחד חטאת
ואת האחד עלה
על המנחה וכפר
הכהן על המטהר
לפני יהוה זאת
תורת אשר בו
נגע צרעת אשר
לא תשיג ידו
בטהרתו

וידבר יהוה
אל משה ואל
אהרן לאמר כי
תבאו אל ארץ
כנען אשר אני נתן
לכם לאחזה ונתתי
נגע צרעת בבית
ארץ אחזתכם
ובא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר

כנגע נראה לי
בבית וצוה הכהן
ופנו את הבית
בטרם יבא הכהן
לראות את הנגע
ולא יטמא כל אשר
בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות
את הבית וראה
את הנגע והנה
הנגע בקירת
הבית שקערורת
ירקרקת או
אדמדמת ומראיהן
שפל מן הקיר
ויצא הכהן מן
הבית אל פתח
הבית והסגיר את
הבית שבעת ימים
וישב הכהן ביום

ד׳

כח

ל׳

ג׳

ח׳
וחל

ל׳א

ד׳

ו׳

ג׳
בתו

ד׳

י״א
ראש
פסו

ח׳
בטע
אריכ
בספ

ב׳
בתו
תמא
אליהי

ל׳
ובת
כן

ל׳
וחד
בנגע
הערעת

ל׳
וחס

על ח׳ בטע
בספרא
אריכין
ירך המזבח
על כל קרבנך
אם הכהן
נקבה תמימה
ועל כל העיר
על אשר החרץ
על שגגתו
את
אשר
תשיג

ובא ז׳ ראש פסוק וסימנהון ובא אשר לו הבית ובא אהרן אל אהל ובא השמש וטהר ובא אהרן
ובניו ובא הלוי ובא האות והמופת ובא המלך דוד ובא עליך ברכה לא ובא לציון גואל ובאה והכה את
ארץ מצרים ובא לפנימה ובא הנשיא דרך ובא הכהן ביום ובא במלכות ואעבי כמהלך מהלך ס
מן בני ומן בני ד׳ וסימנהון והקריב מן התרים ועשה את האחד הלא ממצרים הגפן הובישה

וכל דברי הימים דכותהון מן בני ומן בני
בר מן ז׳ מבני ומבני רכיל׳ ומרבים
העמידים למאה לעתים ויחלקום גם
אתם כל אלה וכל לשון ארמית מן בני ו׳ ב׳ ס

טח ל̇ לא יודע ולא טבח ל̇ למינו כטבח מטהרתי ל̇ מי יאמר זכיתי מעיתי ל̇ בינה דידני בכיתי ל̇ ודוחם מלבש פרות ל̇
וטח ל̇ ולקחו אבנים וטבח ל̇ ולראיותם [illegible] ומטהרתי ל̇ הלא טוב אמנה ונטיתי ל̇ בבכורתך ומבחרתי ל̇ כי הראשנים ופרות ל̇

השביעי וראה
והנה פשה הנגע
בקירת הבית וצוה
הכהן וחלצו את
האבנים אשר בהן
הנגע והשליכו
אתהן אל מחוץ
לעיר אל מקום
טמא ואת הבית
יקצע מבית סביב
ושפכו את העפר
אשר הקצו אל
מחוץ לעיר אל
מקום טמא ולקחו
אבנים אחרות
והביאו אל תחת
האבנים ועפר
אחר יקח וטח
את הבית ואם
ישוב הנגע ופרח

בבית אחר חלץ
את האבנים ואחרי
הקצות את הבית
ואחרי הטוח ובא
הכהן וראה והנה
פשה הנגע בבית
צרעת ממארת
הוא בבית טמא
הוא ונתץ את
הבית את אבניו
ואת עציו ואת כל
עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא
והבא אל הבית
כל ימי הסגיר אתו
יטמא עד הערב
והשכב בבית יכבס
את בגדיו והאכל
בבית יכבס את

בגדיו ואם בא
יבא הכהן וראה
והנה לא פשה
הנגע בבית אחרי
הטח את הבית
וטהר הכהן את
הבית כי נרפא
הנגע ולקח לחטא
את הבית שתי
צפרים ועץ ארז
ושני תולעת ואזב
ושחט את הצפר
האחת אל כלי חרש
על מים חיים ולקח
את עץ הארז ואת
האזב ואת שני
התולעת ואת
הצפר החיה וטבל
אתם בדם הצפר
השחוטה ובמים

[illegible]

[illegible]

כפלים ל׳ ישני סביב עונך משובב ל׳ והיות משכב ל׳ כשוב ל׳ ברחמיך ל׳ ופנות להם ל׳ כפר ל׳ ואגיל אתם מינות ל׳ וישורה
וכפלה ל׳ ישיש אשיש ומשכב ל׳ ב׳ בפסוק ובישוב ל׳ וברחמיך ל׳ ונתתם בידי וכפר ל׳ ברותכם ומינות ל׳ בישור

החיים והזה אל
הבית שבע פעמים׃
וחטא את הבית
בדם הצפור ובמים
החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז
ובאזב ובשני
התולעת׃ ושלח
את הצפר החיה
אל מחוץ לעיר
אל פני השדה ו
וכפר על הבית
וטהר׃ זאת התורה
לכל נגע הצרעת
ולנתק׃ ולצרעת
הבגד ולבית׃
ולשאת ולספחת
ולבהרת׃ להורת
ביום הטמא וביום
הטהר זאת תורת

הצרעת׃
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
לאמר׃ דברו אל
בני ישראל ואמרתם
אלהם איש איש
כי יהיה זב מבשרו
זובו טמא הוא׃
וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו
את זובו או החתים
בשרו מזובו טמ
טמאתו הוא׃ כל
המשכב אשר
ישכב עליו הזב
יטמא וכל הכלי
אשר ישב עליו
יטמא׃ ואיש אשר
יגע במשכבו
יכבס בגדיו ורחץ

במים וטמא עד
הערב׃ והישב על
הכלי אשר ישב
עליו הזב יכבס
בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃
והנגע בבשר הזב
יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד
הערב׃ וכי ירק
הזב בטהור וכבס
בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃
וכל המרכב אשר
ירכב עליו הזב
יטמא׃ וכל הנגע
בכל אשר יהיה
תחתיו יטמא עד
הערב והנשא
אותם יכבס בגדיו

ל׳
פסוק
בסיפ
אות
בגוה
ב׳ ב׳
מלין
קדמ
מלי
ותניינ
ותפי
אם
על
תורה
אלהים
הלוב
וחטא
את
הבית
הצפור
ובצפר

[illegible]

234

ב̇ פסוק בסיפ̇ אית בהון כל כל וכל וסימנהון כל המנחה כל המשכב ׃

אשה ד̇ . פורין בטעמ̇ וסימנהון ויאשה כי יזוב הלוא אשה אשר כל איש ׃ ותרא האשה ׃

אורייתה ובותרה חד מלה בסוף פסוק אחר בר מן ב̇ ואם טהרה ירק ירק ׃

וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא
עַד הָעָרֶב׃ וְכֹל אֲשֶׁר
יִגַּע בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו
לֹא שָׁטַף בַּמַּיִם וְכִבֶּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
וּכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר
יִגַּע בּוֹ הַזָּב יִשָּׁבֵר
וְכָל כְּלִי עֵץ יִשָּׁטֵף
בַּמָּיִם׃ וְכִי יִטְהַר
הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר
לוֹ שִׁבְעַת יָמִים
לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ
בְּמַיִם חַיִּים וְטָהֵר׃
וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ
שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וּבָא
לִפְנֵי יְהוָה אֶל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד

ל̇ ד̇ ט̇ וכל וידבר דכות בר מן ב̇ ב̇ ה̇ ל̇ ט̇ בסיפ̇ ה̇ ל̇ ל̇

ל̇ כל קריה דהריצה את בשרו בר מן א̇ ורחס את וכי יטהר נפש אשר תגענו וכבס בגדיו הכהן והשרף אתם ורחצו בפרק ׃

וּנְתָנָם אֶל הַכֹּהֵן׃
וְעָשָׂה אֹתָם הַכֹּהֵן
אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד
עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו
הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה
מִזּוֹבוֹ׃

וְאִישׁ כִּי תֵצֵא
מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע
וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת
כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא
עַד הָעָרֶב׃ וְכָל
בֶּגֶד וְכָל עוֹר אֲשֶׁר
יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת
זָרַע וְכֻבַּס בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ
שִׁכְבַת זָרַע
וְרָחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ
עַד הָעָרֶב׃

ל̇ ד̇ ג̇ בתו̇ ט̇ ראש פסוק מסר מכה ומסר מכה ואחדה מלה בג̇ כב̇ ל̇ ל̇

וְאִשָּׁה כִּי
תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה
זֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ
שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה
בְנִדָּתָהּ וְכָל הַנֹּגֵעַ
בָּהּ יִטְמָא עַד
הָעָרֶב׃ וְכֹל אֲשֶׁר
תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדָּתָהּ
יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר
תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃
וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד
הָעָרֶב׃ וְכָל הַנֹּגֵעַ
בְּכָל כְּלִי אֲשֶׁר
תֵּשֵׁב עָלָיו יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃
וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב
הוּא אוֹ עַל הַכְּלִי

כב̇ ל̇ ב̇ חד חסי וחד מלי ט̇ במיצע פסוק בסיפ̇ ב̇ שנית ט̇ ראש פסו̇ בתו̇ ל̇

וכבס ט̇ בסיפ̇ וסימנהון וראה הכהן אתו וראה הכהן את הנתק וכבס המטהר את בגדיו והיה ביום השביעי וכי ירק הזב וכל אשר יגע בו הזב וכי יטהר הזב וכל הנגע בם וכל נפש וכל ויודבר דכותהון בר מן ב̇ והשרף אתם ומזה מי הנדה ׃ ישבת א̇ חלי וסימנהון אורייתא בתוך עמי אנכי ישבת בירושלם במשנה הנני אליך ישבת העמק דרי מכבוד ישבי חמסי ושארי ישבת ושקטת בהיות ירושלם ׃

וידיו ד̇ וסימנהון לא שטף במים ידיו זרבבל יסדו וידו תשבנה אוכר ימחץ וידיו תרפינה ׃

בקרבתם ל׳ אחרי מות בהעלות ל׳ חיל הכשדים בגול ל׳ וכחש בעמיתו בדברי ל׳ בעבור ישמע ברך ל׳ כי הלל רשע
ובקרבתם ל׳ בבאם אל ובהעלות ל׳ העגו מעל ובגזל ל׳ אל תבטחו בעשק ובדברי ל׳ אותך אפתח ויברך ל׳ הנה ברך לקחתי׃

אשר הוא ישבת
עליו בנגעו בו
יטמא עד הערב
ואם שכב ישכב
איש אתה ותהי
נדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל
המשכב אשר
ישכב עליו יטמא
ואשה כי
יזוב זוב דמה ימים
רבים בלא עת
נדתה או כי תזוב
על נדתה כל ימי
זוב טמאתה כימי
נדתה תהיה טמאה
הוא כל המשכב
אשר תשכב עליו
כל ימי זובה כמש
כמשכב נדתה

יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו
טמא יהיה כטמאת
נדתה וכל הנוגע
בם יטמא וכבס
בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב
ואם טהרה מזובה
וספרה לה שבעת
ימים ואחר תטהר
וביום השמיני
תקח לה שתי תרים
או שני בני יונה
והביאה אותם אל
הכהן אל פתח
אהל מועד ועשה
הכהן את האחד
חטאת ואת האחד
עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה

מזוב טמאתה
והזרתם את בני
ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני
אשר בתוכם זאת
תורת הזב ואשר
תצא ממנו שכבת
זרע לטמאה בה
והדוה בנדתה והזב
את זובו לזכר ו
ולנקבה ולאיש
אשר ישכב עם
טמאה פ
וידבר יהוה אל
משה אחרי מות
שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה
וימתו ויאמר יהוה
אל משה דבר אל

ותהי י״ג וסימנהון ותהי אשה לבן ותהי נדתה עליו ותהי אחריתי כמהו ותהי לו למוקש ותהי
כי יד פלשתים ושאול אמר אלתהי ותהי לו סכנת ותהי להשחית ותהי להשאות ותהי ליוב אחרון ותהי
משכרתך ותהי עוד נחמתי ותהי עוד תנחמתיכם ותהי לבני לחכמה ׃׃ נוגע יתנוגע ג׳ מלי
וכל הנוגע בם וראש פסוק הנוגע בארץ ותמוג ואיז נוגע בארץ ׃

הביאה והביאה ד׳ וסימניהון אותם
אל הכהן ויקח דוד מידה את לא הביאה
אסתר מלבר אשר הביאה אל המלך ׃

[illegible]

בל לשון ראיה אל בר נץ ל̇ על וסימנהון ויאמרו אליהם ירא יהוה כי בענן אראה נמראה ומראות
בספא נראה עליהם ויהוה עליהם יראה ס ואל יבא ב̇ וסימנהון בכל עת אל ויחר יבא בית יהוה ס

אהרן אחיך ואל
יבא בכל עת אל
הקדש מבית
לפרכת אל פני
הכפרת אשר על
הארן ולא ימות כי
בענן אראה על
הכפרת בזאת יבא
אהרן אל הקדש
בפר בן בקר לחטאת
ואיל לעלה כתנת
בד קדש ילבש
ומכנסי בד יהיו על
בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד
יצנף בגדי קדש
הם ורחץ במים
את בשרו ולבשם
ומאת עדת בני
ישראל יקח שני

שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה
והקריב אהרן את
פר החטאת אשר
לו וכפר בעדו ובעד
ביתו ולקח את
שני השעירם
והעמיד אתם לפני
יהוה פתח אהל
מועד ונתן אהרן
על שני השעירם
גרלות גורל אחד
ליהוה וגורל אחד
לעזאזל והקריב
אהרן את השעיר
אשר עלה עליו
הגורל ליהוה
ועשהו חטאת
והשעיר אשר
עלה עליו הגורל

לעזאזל יעמד
חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה
והקריב אהרן
את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת
אשר לו ולקח
מלא המחתה גחלי
אש מעל המזבח
מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים
דקה והביא מבית
לפרכת ונתן את
הקטרת על האש
לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את
הכפרת אשר על

[illegible]

237

קרנות ד׳ מלי בתורה ושימנהון [illegible] ויצא אל המזבח ׃
[illegible] אשר הביא עליו את כל עונתם ׃

וכפר בעדו ובעד ביתו ב׳ וסימנ׳
והקריב [illegible] ובעד כל [illegible] ׃

העדות ולא ימות
ולקח מדם הפר
והזה באצבעו על
פני הכפרת קדמה
ולפני הכפרת יזה
שבע פעמים מן
הדם באצבעו
ושחט את שעיר
החטאת אשר
לעם והביא את
דמו אל מבית
לפרכת ועשה
את דמו כאשר
עשה לדם הפר
והזה אתו על
הכפרת ולפני
הכפרת וכפר
על הקדש מטמאת
בני ישראל
ומפשעיהם לכל

חטאתם וכן יעשה
[redacted]
באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד
צאתו וכפר בעדו
ובעד ביתו ובעד
כל קהל ישראל
ויצא אל המזבח
אשר לפני יהוה
וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על
קרנות המזבח
סביב והזה עליו
מן הדם באצבעו
שבע פעמים
וטהרו וקדשו
מטמאת בני ישראל

[redacted]
והתודה עליו את
כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם
לכל חטאתם ונתן
אתם על ראש
השעיר ושלח ביד
איש עתי המדברה
ונשא השעיר עליו
את כל עונתם אל
ארץ גזרה ושלח
את השעיר במדבר
ובא אהרן אל
[illegible] מועד ופשט

[illegible]

בבאו באו כל חסר בר מן ג מלך ויהי
בבואו ויתקע בשעריך ומי מכלכל את ס

וכל מלאכה ג וסימנהון והיתה
לכם לחקת יום כפרים ולא תעשו [illegible]

ועניתם ד בתו וסימנהון שבת
שבתון והכירו אך בעשור ובעשור ס

את בגדי הבד
אשר לבש בבאו
אל הקדש והניחם
שם׃ ורחץ את
בשרו במים במקום
קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ועשה
את עלתו ואת
עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם׃
ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה׃
והמשלח את
השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים
ואחרי כן יבוא
אל המחנה׃ ואת
פר החטאת ואת
שעיר החטאת

אשר הובא את
דמם לכפר בקדש
יוציא אל מחוץ
למחנה ושרפו
באש את ערתם
ואת בשרם ואת
פרשם׃ והשרף
אתם יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו
במים ואחרי כן
יבוא אל המחנה׃
והיתה לכם לחקת
עלם בחדש
השביעי בעשור
לחדש תענו את
נפשתיכם וכל
מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר
בתוככם׃ כי ביום
הזה יכפר עליכם

לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני
יהוה תטהרו׃
שבת שבתון היא
לכם ועניתם את
נפשתיכם חקת
עלם׃ וכפר הכהן
אשר ימשח אתו
ואשר ימלא את
ידו לכהן תחת
אביו ולבש את
בגדי הבד בגדי
הקדש׃ וכפר את
מקדש הקדש
ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר
ועל הכהנים ועל
כל עם הקהל יכפר׃
והיתה זאת לכם
לחקת עלם לכפר

ו פסוק את את את ואת

ל וחד את ובשרו

ל וחס

ל וחד את בשרם

ל

א כתב ביוד

ל מלא ביוד

א בלשנ

ל וחד היתה זאת לכם

[illegible] שלשה כי ושלשה הראשנים וכפר את מקדש הקדש
[illegible] ימלא ו וסימנהון כי שבעת ימים ואשר ימלא את ידו
[illegible] וכל מלא כל משאלותיך עד ימלא שחוק בתורה כתב [illegible]
[illegible] מכפר וכפר את מקדש ונשאו את יריעת ויעלו את אהרן ואביהו

ועל הכהנים ועל הכהנים ד [illegible]
וכפר את מקדש ולא [illegible]
ודרש יחזקיהו ויפקדו [illegible]

239

והביאם ג ב מלי וחד חסר וסימנ
והביאם ליהוה ובזוב ולקחום עמים ס
קדמיה חסר ס

ונכרת ה׳ וסימנהון אשר ירקח כמהו
אשר יעשה כמוהו ואל פתח ואל פתח ס
אמשא אשר ס

ואלהם ב חד חסר וחד מלי וסימנ
ואלהם תאמר ויתנם בית משמרת ס

עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל־חַטֹּאתָם
אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו
וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־
צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃
אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ־
כֶשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמַּחֲנֶה
אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד לֹא הֱבִיאוֹ

לְהַקְרִיב קָרְבָּן
לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן
יְהוָה דָּם יֵחָשֵׁב
לָאִישׁ הַהוּא דָּם
שָׁפָךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ
הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ׃
לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם
זֹבְחִים עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה וֶהֱבִיאֻם
לַיהוָה אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־
הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי
שְׁלָמִים לַיהוָה
אוֹתָם׃ וְזָרַק הַכֹּהֵן
אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבַּח
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִקְטִיר
הַחֵלֶב לְרֵיחַ נִיחֹחַ

לַיהוָה׃ וְלֹא־יִזְבְּחוּ
עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם
לַשְּׂעִירִם אֲשֶׁר
הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה־
זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם׃
וַאֲלֵהֶם תֹּאמַר
אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר
אֲשֶׁר־יָגוּר בְּתוֹכָם
אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֹלָה
אוֹ־זָבַח׃ וְאֶל־פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
יְבִיאֶנּוּ לַעֲשׂוֹת
אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת
הָאִישׁ הַהוּא
מֵעַמָּיו׃ וְאִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
וּמִן־הַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם
אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם

ט דגל בחטאתם דמות
פ
ב וגר הגר בישראל
ל מלא בתו
ה
ל
ב גבר זבחי
ט
ג חד חסר וחד מלא
לית מלא בתו
ל זבת כן יחד לבמות ולשעירים
ל ומל ג
ב חד חס וחד מלו
ה
ו
ל רא פסוק
ל גבי חקת
ו
ב בטע אמל עולא

אליהם יז מלי בתו וישלחו האנשים לא נבל שמעו נא לכה ואשלחך ובטרם יקרב ויבא אליהם יוסף ויתנסו שובו שברו להודת הוד ושבר יד המחו [illegible]
ויבא ויעילי קח את המטה לנופה ההייתם כל נקבה אם תעשון נבא אקים בן קורח ומורת דבלות אליהם סוכל נביאיא וכתיביא דמותהון בר מן אליו ואינון
ל חסר וסימנהון ויקרא ויקרא רדפו לא אמשיל ושל אהרון ויקרא ושל אהרון אל אהי ודרא בל ישראל וירעץ וירדנו ויקבץ ויפל ומלאך מה משפט
וילא אמרתי לא זה הדרך רכב סוסי ויקבץ יהודא מחזיקים ויקראו וגליתי זקני שקוצי כה הבמה על הדם ושל אהרון ודבר אלהם ראש פסוק קדמי רואה מות
אשחק אלהם שמגיע ב בו ויבא אלהם ויערך אלהם ויאמר אלהם עד ושל אהרון נועצים קטני כעצת ויקבץ סימן ראשיה ד עזרא ועד מרצים חרי יהודה דבות [illegible]

הוליד ל במולדתו [illegible] בהוציאם ל אלה תולדת הולידי ל בשרו ענדי הוגני ל אמרי ואמרו הוללים ל לא [illegible] הוללים [illegible] ל
[illegible] ל ואשה אל אחותה בהבראם ל [illegible] ל ויצא לקשם בהוגני ל חכו לבי בקרבי בהוללים ל קנאוני בהבליהם [illegible] ל

ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם
והכרתי אתה מק
רב עמה כי נפש
הבשר בדם הוא
ואני נתתיו
לכם על המזבח
לכפר על נפשתיכם
כי הדם הוא בנפש
יכפר על כן אמרתי
לבני ישראל
כל נפש מכם לא
תאכל דם והגר
הגר בתוככם לא
יאכל דם
ואיש איש
מבני ישראל ומן
הגר הגר בתוכם
אשר יצוד ציד
חיה או עוף אשר

יאכל ושפך את
דמו וכסהו בעפר
כי נפש כל בשר
דמו בנפשו הוא
ואמר לבני ישראל
דם כל בשר לא
תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל
אכליו יכרת וכל
נפש אשר תאכל
נבלה וטרפה באזרח
ובגר וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא
עד הערב וטהר
ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא
עונו

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל

ואמרת אלהם אני
יהוה אלהיכם
כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה
לא תעשו וכמעשה
ארץ כנען אשר
אני מביא אתכם
שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא
תלכו את משפטי
תעשו ואת חקתי
תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם
ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר
יעשה אתם האדם
וחי בהם אני יהוה

איש איש אל כל
שאר בשרו לא

[illegible]

[illegible]

תקרבו לגלות
ערוה אני יהוה
ערות אביך
וערות אמך לא
תגלה אמך הוא
לא תגלה ערותה
ערות אשת
אביך לא תגלה
ערות אביך הוא
ערות אחותך
בת אביך או בת
אמך מולדת בית
או מולדת חוץ
לא תגלה ערותן
ערות בת
בנך או בת בתך
לא תגלה ערותן
כי ערותך הנה
ערות בת
אשת אביך מולדת

אביך אחותך הוא
לא תגלה ערותה
ערות אחות
אביך לא תגלה
שאר אביך הוא
ערות אחות
אמך לא תגלה
כי שאר אמך הוא
ערות אחי
אביך לא תגלה
אל אשתו לא
תקרב דדתך הוא
ערות כלתך
לא תגלה אשת
בנך הוא לא תגלה
ערותה
ערות אשת
אחיך לא תגלה
ערות אחיך הוא
ערות אשה

ובתה לא תגלה
את בת בנה ואת
בת בתה לא תקח
לגלות ערותה שארה
הנה זמה הוא
ואשה אל
אחתה לא תקח
לצרר לגלות ערותה
עליה בחייה ואל
אשה בנדת טמאתה
לא תקרב לגלות
ערותה ואל אשת
עמיתך לא תתן
שכבתך לזרע
לטמאה בה ומזרעך
לא תתן להעביר למלך
ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה
ואת זכר לא תשכב

[illegible]

כי כל אשר יעשה ב׳ וסימנהון מכל
התועבת ידעתי כי כל אשר יע׳ האלהים ס

לרצנכם ד׳ וחס׳ וסימנהון תזבחו
תזבחהו תמים זכר וממחרת ס

אלילם האלילם ב׳ חס׳ וסימנהון
אל תפנו אל האלילם לא תעשו לכם אלילם ס

מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה ב׳
תּוֹעֵבָה הִוא׃ וּבְכָל ג׳ בפרש
בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן
שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה ה׳ לשון חול וחד׳ אל דמבידין אלה האלה
בָהּ וְאִשָּׁה לֹא כב צ׳ ומל
תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה
לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא׃ ל׳ וחד לרבעה ל׳
אַל תִּטַּמְּאוּ בְּכָל ל׳
אֵלֶּה כִּי בְכָל אֵלֶּה
נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר ל׳
אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ ד׳ בלשנ
וַתִּטְמָא הָאָרֶץ
וָאֶפְקֹד עֲוֺנָהּ עָלֶיהָ
וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת ל׳ וחס׳ ל׳ וחס וחדי׳ ותקיא ומלי
יֹשְׁבֶיהָ׃ וּשְׁמַרְתֶּם
אַתֶּם אֶת חֻקֹּתַי ל׳
וְאֶת מִשְׁפָּטַי וְלֹא
תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת ג׳ ל׳
הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח
וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ ה׳

כִּי אֶת כָּל הַתּוֹעֵבֹת
הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר
לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא
הָאָרֶץ׃ וְלֹא תָקִיא
הָאָרֶץ אֶתְכֶם
בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ ל׳
כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת
הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם׃ ל׳
כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה ל׳
מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת ל׳ כתב׳ ומל׳ יחזקאל דכות׳ בר מן ב׳ את שבותתי וימרו בי הבנים וגם את שבתותי
הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ
הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת
מִקֶּרֶב עַמָּם׃
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי
עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת
הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר
נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם ד׳
וְלֹא תִטַּמְּאוּ כג

בָּהֶם אֲנִי יְהוָה פרש ס
אֱלֹהֵיכֶם׃ פ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים
תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו
תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ אַל תִּפְנוּ
אֶל הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי צ׳ כתב כן
מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֲנִי יְהוָה ל׳ בו פס׳
אֱלֹהֵיכֶם׃ וְכִי תִזְבְּחוּ
זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ׃ ל׳ וחס׳
בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל

כל אוריתא תועבת התועבת בתועבת כתב׳ ואמרתם נעלנו למען דירמיהו שלמ׳ ושלמ׳ וכל יחזקאל דכותיה מלי בתריו׳ ון׳ יען אשר עשית ויסר יאשיהו
הנשוב להפר מעונתך התעבות כתב׳ ושאר נביאיא וכתיביא תועבת התועבת ס שליהא אני ד׳ וסימנהון כי בפעם הזאת אשר אני משלח וחבירו
יען אשר נבאו לכם שמעיה על הנבאים הנבאים בשמי ויאמר אלי בן ארם והבנים קשי פנים ס אמו ויקדים לאביו ב׳ איש אמו ואביו כי אם לשאול ס

ג ראשי פסוק לא ולא לא וסימנהון לא תעשק את רעך לא יבקר בין טוב לרע לא יסטו ליהוה ०
חרש ג בקריא וסימנהון מי שם פה לא תקלל חרש כמו פתן חרש יאטם ० ויתריו חרש
וישלח יהושע ובקבקר חרש ०

תקלל ד וסימנהון לא תקלל חרש
אלהים לא תקלל גם במדעך ב בר ०

וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר
עַד יוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף׃ וְאִם
הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הו
הוּא לֹא יֵרָצֶה׃
וְאֹכְלָיו עֲוֺנוֹ יִשָּׂא
כִּי אֶת קֹדֶשׁ יְהוָה
חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַ
הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵע
מֵעַמֶּיהָ׃ וּבְקֻצְרְכֶם
אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם
לֹא תְכַלֶּה פְּאַת
שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט
קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט׃
וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל
וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא
תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר
תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

ג
כז
ל וחס
ב ראש פסוק
ל
כו סוף פסוק

ט ראש פסוק לא ולא ולא
ה ראש פסוק בסיפ
כא סו פסו בספ
ל
ג
ג חסר בלשנ
ה יג וכל שוב דכות בר א

לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא
תְכַחֲשׁוּ וְלֹא תְשַׁקְּרוּ
אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ׃ וְלֹא
תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי
לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת
שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי
יְהוָה׃ לֹא תַעֲשֹׁק
אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל
לֹא תָלִין פְּעֻלַּת
שָׂכִיר אִתְּךָ עַד
בֹּקֶר׃ לֹא תְקַלֵּל
חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר
לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל
וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְהוָה׃ לֹא תַעֲשׂוּ
עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט לֹא
תִשָּׂא פְנֵי דָל וְלֹא
תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל
בְּצֶדֶק תִּשְׁפֹּט
עֲמִיתֶךָ׃ לֹא תֵלֵךְ

ה מלא
ה וחד והוכח
ג ראש פסוק לא ולא לא
ל וחס
ל
ל
ב
ל
ל
ל

רָכִיל בְּעַמֶּיךָ לֹא
תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךָ
אֲנִי יְהוָה׃ לֹא תִשְׂנָא
אֶת אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ
הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת
עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא
עָלָיו חֵטְא׃ לֹא
תִקֹּם וְלֹא תִטֹּר
אֶת בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָהַבְתָּ
לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ אֲנִי
יְהוָה׃ אֶת חֻקֹּתַי
תִּשְׁמֹרוּ בְּהֶמְתְּךָ
לֹא תַרְבִּיעַ כִּלְאַיִם
שָׂדְךָ לֹא תִזְרַע
כִּלְאָיִם וּבֶגֶד כִּלְאַיִם
שַׁעַטְנֵז לֹא יַעֲלֶה
עָלֶיךָ׃ וְאִישׁ
כִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשָּׁה
שִׁכְבַת זֶרַע וְהִוא
שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת

ל וחס
ל
ל
ל
ל ושארה אשר ישכב
ל

נחרפת
נחרבת
נאמנת
הנאלחת
לית
כות

כתוככם יהד וסימנהון ויתנו לי את מעשרת הסרו את אלהי והיתה לכם יהיה לאזרח על כן אמרתי
ושמדתם אתם ולא תהיה זמה ונתתי משכני והתהלכתי ושלחתי דבר או אשר בתוככם ונאחזו בת
ונפל חלל בתוכם והיה תפלו דהוא חסר ב בר ० הסרו ונאחזו חסר ד ושארה מלא ० עמיך בעמיך
ה מלא וסימנ לא תלך רכיל וראיתה אתה והאסף אל עמיך מקם נקמת וקאם שאון ०

הוכח ה וחד והוכח וסימנהון לא
תשנא את אחיך יוכיח אתכם בדבר לא
מה נמדינו לא יאהב לץ ० והוכח אל אל ०

לאיש והפדה לא
נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת
תהיה לא יומתו כי
לא חפשה׃ והביא
את אשמו ליהוה
אל פתח אהל
מועד איל אשם׃
וכפר עליו הכהן
באיל האשם לפני
יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח
לו מחטאתו אשר
חטא׃

וכי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם
ערלתו את פריו
שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא
יאכל׃ ובשנה
הרביעת יהיה כל
פריו קדש הלולים
ליהוה׃ ובשנה
החמישת תאכלו
את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם׃ לא
תאכלו על הדם׃
לא תנחשו ולא
תעוננו׃ לא תקפו
פאת ראשכם׃
ולא תשחית את
פאת זקנך׃ ושרט
לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת
קעקע לא תתנו
בכם אני יהוה׃
אל תחלל את
בתך להזנותה
ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ׃
זמה׃ את שבתתי
תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה׃
אל תפנו אל האבת
ואל הידענים אל
תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה׃
אלהיכם׃ מפני שיבה
תקום והדרת פני
זקן ויראת מאלהיך
אני יהוה׃

וכי יגור אתך
גר בארצכם לא
תונו אתו׃ כאזרח
מכם יהיה לכם
הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך
כי גרים הייתם

בארץ מצרים אני
יהוה אלהיכם לא
תעשו עול במשפט
במדה במשקל
ובמשורה מאזני
צדק אבני צדק
איפת צדק והין
צדק יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי
אתכם מארץ
מצרים ושמרתם
את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם
אתם אני יהוה

וידבר יהוה אל
משה לאמר ואל
בני ישראל תאמר
איש איש מבני
ישראל ומן הגר
הגר בישראל אשר
יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן ואני
אתן את פני באיש
ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך
למען טמא את
מקדשי ולחלל את
שם קדשי ואם
העלם יעלימו עם
הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא
בתתו מזרעו למלך
לבלתי המית אתו
ושמתי אני את פני
באיש ההוא
ובמשפחתו והכרתי
אתו ואת כל הזנים
אחריו לזנות אחרי
המלך מקרב עמם
והנפש אשר תפנה
אל האבת ואל
הידענים לזנות
אחריהם ונתתי את
פני בנפש ההוא
והכרתי אתו מקרב
עמו והתקדשתם
והייתם קדשים
כי אני יהוה אלהיכם
ושמרתם את חקתי
ועשיתם אתם אני
יהוה מקדשכם
כי איש איש אשר
יקלל את אביו
ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל
דמיו בו ואיש אשר

גלתה ל וגלתה ל כי הנה יהוה ... ואיש כי ישכב גנבתי ל וגנבתי טרפה לא ב בפסוק גאלי ל וגאלי יחיו לדעו ואני ידעתי גגל ל יגל אביו כי עשק אם עשקרש וגבוריו ל וגבוריו ויועץ עם שריו וישמע המלך ס

יִנְאַף אֶת־אֵשֶׁת
אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף
אֶת־אֵשֶׁת רֵעֵהוּ
מוֹת־יוּמַת הַנֹּאֵף
וְהַנֹּאָפֶת׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת
אָבִיו גִּלָּה מוֹת־
יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם
דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ
שְׁנֵיהֶם תֶּבֶל עָשׂוּ
דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה
תּוֹעֵבָה עָשׂוּ
שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ
דְּמֵיהֶם בָּם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־
אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ
זִמָּה הִוא בָּאֵשׁ
יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֶתְהֶן
וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה
בְּתוֹכְכֶם׃ וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ
בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת
וְאֶת־הַבְּהֵמָה תַּהֲרֹגוּ׃
וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב
אֶל־כָּל־בְּהֵמָה
לְרִבְעָה אֹתָהּ
וְהָרַגְתָּ אֶת־הָאִשָּׁה
וְאֶת־הַבְּהֵמָה מוֹת
יוּמָתוּ דְּמֵיהֶם בָּם׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח
אֶת־אֲחֹתוֹ בַּת־
אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ
וְרָאָה אֶת־עֶרְוָתָהּ
וְהִיא־תִרְאֶה אֶת־
עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא
וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְּנֵי
עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ
גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב
אֶת־אִשָּׁה דָּוָה
וְגִלָּה אֶת־עֶרְוָתָהּ
אֶת־מְקֹרָהּ הֶעֱרָה
וְהִוא גִּלְּתָה אֶת־
מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ
שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב
עַמָּם׃ וְעֶרְוַת אֲחוֹת
אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ
לֹא תְגַלֵּה כִּי אֶת־
שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֹנָם
יִשָּׂאוּ׃ וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ
עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה
חֶטְאָם יִשָּׂאוּ
עֲרִירִים יָמֻתוּ׃
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח

ואשה כב וסימנהון כל איש ואשה אשר נדב איש ואשה אל יעשו וישאלו איש מאת אשר ישכב
איש אתה ואשה כי תהיה זבה ואשה כי יזוב ואשה אל אחותה אשר תקרב אל כל לא תעמד לפני
אשה זנה וחללה ואשה כי תדר נדר כאלף איש ואשה כשלשת אלפים איש ואשה ואיש ואשה לא
יהודו ושל אחרין מנשי כני הנביאים ועורה קינה ורעתה ונפצתי בך בכל אלה כל עבדי המלך ס

ועריות ג וסימנהון ועריות אחות
אמך ועריות אביך ועריות אביהם
ועריות מלכא ס

כגון זמה היא זמה היא טמא הוא קדש הוא עלה הוא אשה הגא החזק הוא בלב לעולם ס

דוה ג׳ וסימנהון ואיש אשר ישכב
תדוה כמו דוה כל חיוס דוה׃

דמיה ג׳ וסימנהון וטהרה ממקר
דמיה והיא גלתה את וגלתה הארץ את׃

ולא תלכו ב׳ וסימנהון בחקת
הגוי הנני חשב על המשפחה׃

אֶת אֵשֶׁת אָחִיו
נִדָּה הִוא עֶרְוַת
אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים ב׳ ומל
יִהְיוּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת ב׳
כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תָקִיא ב׳
אֶתְכֶם הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא
אֶתְכֶם שָׁמָּה
לָשֶׁבֶת בָּהּ׃ וְלֹא ה׳ ראש פסוק בסיפ׳
תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי
אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ ז׳
מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת
כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ
וָאָקֻץ בָּם׃ וָאֹמַר ל׳ וחס
לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ
אֶת אַדְמָתָם וַאֲנִי ל׳
אֶתְּנֶנָּה לָכֶם
לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ

זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ו׳ פסוק ואני אני
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי
אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים׃
וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין
הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה
לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף ל׳
הַטָּמֵא לַטָּהֹר׃ ל׳ בתר וחס
וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת
נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה ו׳
וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי
לָכֶם לְטַמֵּא׃ וִהְיִיתֶם ל׳
לִי קְדֹשִׁים
כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
יְהוָה וָאַבְדִּל אֶתְכֶם ל׳ וחס
מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת
לִי׃ וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה
כִּי יִהְיֶה בָהֶם אוֹב

ד׳ למערב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת
יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ
אֹתָם דְּמֵיהֶם בָּם׃

פרש ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל
ה׳ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
ה׳ לְנֶפֶשׁ לֹא יִטַּמָּא
בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם
ה׳ לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב
ל׳ אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו
וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
ל׳ וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה
ל׳ בתר הַקְּרוֹבָה אֵלָיו
אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה
ה׳ לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃
ה׳ לֹא יִטַּמָּא בַּעַל
ל׳ בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ לֹא ה׳ בטע
ז׳ יקרחו ק׳ יִקְרְחָה קָרְחָה ל׳ כתב ה׳ וקרי ו׳

ידי מלין כתב הי׳ בסו׳ תיבותה וקרין ו׳ לא יקרחה קרחה שפלה את הרם כאין שפלה אשורי בעת
ההיא יעלה עבדי כי נשבעה אניות עריו נעתה ערים לא נשבה עתהיינה תיבותיה ולא יהיה עוד
לאמר שממה עורינה תכלינה פני חמרמרה ד״ר ואמר שלה׃׃

הכהנים בני אהרן ג׳ וסימנהון׃
אמר אל הכהנים בני כי לכהנים בני
ואחר היינו להם שנים בתוכו׃

ויקרא ל ומישאל ותתנהו ל וישנו לפני [illegible] ל [illegible] והפכו ל הן יעצו במימי ויהיו ל ויאמר אלי הנביא והסגר ל
ויקרא ל מענפים ותתנהו ל עמודי שטים [illegible] ל [illegible] והפכו ל מעשי דוד ויהיו ל והנבאתי כאשר ויסגר ל

בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו
ובבשרם לא ישרטו
שרטת׃ קדשים
יהיו לאלהיהם
ולא יחללו שם
אלהיהם כי את
אשי יהוה לחם
אלהיהם הם מ
מקריבם והיו קדש׃
אשה זנה וחללה
לא יקחו ואשה
גרושה מאישה
לא יקחו כי קדש
הוא לאלהיו׃
וקדשתו כי את
לחם אלהיך הוא
מקריב קדש יהיה
לך כי קדוש אני
יהוה מקדשכם׃

ובת איש כהן כי
תחל לזנות את אביה
היא מחללת באש
תשרף׃

והכהן הגדול
מאחיו אשר יוצק
על ראשו שמן ה
משחה ומלא את
ידו ללבש את ה
בגדים את ראשו
לא יפרע ובגדיו
לא יפרם׃ ועל כל
נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא
יטמא׃ ומן המקדש
לא יצא ולא יחלל
את מקדש אלהיו
כי נזר שמן משחת
אלהיו עליו אני
יהוה׃ והוא אשה

בבתוליה יקח׃
אלמנה וגרושה
וחללה זנה את
אלה לא יקח כי
אם בתולה מעמיו
יקח אשה׃ ולא
יחלל זרעו בעמיו
כי אני יהוה מקדשו׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום
לא יקרב להקריב
לחם אלהיו׃ כי כל
איש אשר בו מום
לא יקרב איש עור
או פסח או חרם
או שרוע׃ או איש

[illegible]

ויאספהו ל' מלה בחכה ויפרו ל' וישבו ישראל וישרדהו ל' ויחשבון ויחגהו ל' ויתן כל אשר לו ויטגנו ל' ויבא אל המלך
ויאספהו ל' מתוך המלחמה ויפרו ל' וירעפו שמים ויעירהו ל' ויבאו ויטגבו ל' וישבו את הנשים ויברכנו ל' ויעידו עליהם

אשר יהיה בו שבר
רגל או שבר יד או
גבן או דק או תבלל
בעינו או גרב או
ילפת או מרוח אשך
כל איש אשר בו
מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש הה
להקריב את אשי
יהוה מום בו את
לחם אלהיו לא יגש
להקריב לחם אלהיו
מקדשי הקדשים
ומן הקדשים יאכל
אך אל הפרכת
לא יבא ואל המזבח
לא יגש כי מום בו
ולא יחלל את
מקדשי כי אני יהוה
מקדשם וידבר

משה אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני
ישראל
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו
וינזרו מקדשי בני
ישראל ולא יחללו
את שם קדשי
אשר הם מקדשים
לי אני יהוה אמר
אלהם לדרתיכם
כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל
הקדשים אשר
יקדישו בני ישראל
ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני
יהוה איש איש

מזרע אהרן והוא
צרוע או זב בקדשים
לא יאכל עד
אשר יטהר והנגע
בכל טמא נפש
או איש אשר תצא
ממנו שכבת זרע
או איש אשר יגע
בכל שרץ אשר
יטמא לו או באדם
אשר יטמא לו
לכל טמאתו נפש
אשר תגע בו ו
וטמאה עד הערב
ולא יאכל מן
הקדשים כי אם
רחץ בשרו במים
ובא השמש וטהר
ואחר יאכל מן
הקדשים כי לחמו

ל'
ל'
ל' ומל
רפי ראש פסוק בטפ
כתב ל' וכל
ל'
ל' חס
ל'
ל' וחד ונזרו
ג' וחד ויגזרו מקדשי וכל ישראל
ב'
ל'
ג'
ד'
ג' ראש פסוק בטע בסיפ
ב'
ל' בלשנ
ל' וחש פסו
והנגע בכל טמא או ל' בי נימיני ב' בו אב יגע טמא נפש
את יבאת בגרת יכון

יקחו ל' [illegible] אשה זנה וחללה ב' [illegible]
[illegible]
[illegible]

ואלין מיחדין ל̇ וכל קריה ב̇ · כנעוריה כגאון ל̇ · ובת כהן כי שב ל̇ · כגפן כגבור ל̇ · אשתך יהוה ל̇ · כדברי כדברים ל̇ · ותהי לכם ורעו כבש · כדגת כדמשק ל̇ · והיה נעמדו הלא מכרכמיש ל̇ · כהם כהן ל̇ · וימאסו את חקיו והנה הוליד · כמעלות כהותם ל̇

הוא נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה׃ ו
ושמרו את משמרתי
ולא ישאו עליו
חטא ומתו בו כי
יחללהו אני יהוה
מקדשם׃ וכל זר
לא יאכל קדש
תושב כהן ושכיר
לא יאכל קדש׃
וכהן כי יקנה ה
נפש קנין כספו
הוא יאכל בו ויליד
ביתו הם יאכלו׃
בלחמו׃ ובת כהן
כי תהיה לאיש
זר הוא בתרומת
הקדשים לא ה
תאכל׃ ובת כהן

כי תהיה אלמנה
וגרושה וזרע אין
לה ושבה אל בית
אביה כנעוריה
מלחם אביה תאכל
וכל זר לא יאכל בו׃
ואיש כי יאכל ה
קדש בשגגה ו
ויסף חמשיתו
עליו ונתן לכהן ה
את הקדש׃ ולא
יחללו את קדשי
בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה׃
והשיאו אותם ע
עון אשמה באכלם
את קדשיהם כי
אני יהוה מקדשם׃

ס

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל אהרן ואל בניו
ואל כל בני ישראל
ואמרת אלהם׃
איש איש מבית
ישראל ומן הגר
בישראל אשר
יקריב קרבנו לכל
נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו ליהוה
לעלה׃ לרצנכם
תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים׃
כל אשר בו מום
לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם׃
ואיש כי יקריב
זבח שלמים ליהוה
לפלא נדר או
לנדבה בבקר או

תאכל ל̇ וסימנהון ויען יהוה אלהים ובת כהן ושל אחרין ועשית עליתך רק את דמו כי תעור אל עיר ויען השליש חזבירו כי בערה כאש לחמך ברעש תאכל
תאנקרם כי איש היא רום ליהוה עלה עשן ותבידו יצופיה הילכות יבא אלהינו יגיע כפיך ס בלחמו ג̇ וסימנהון הסיאכלו בלחמו נשאיתה עין בלחמך קרמו כודד ס
ושבה ג̇ בטע מלרע וסימנהון ובת כהן כי תהיינה ושבה לא תתנה בערב היא באה ס וכל לשון שביה דכוותהון כגון אשר שבה ישמעאל ס

כהתחבך ל ויתנבא כזאת ל ולאביו כחיצי ל ושמרון כחג ל ויעש ירבעם כחרבות ל ההודתך העהדית ל
כהתימך ל הוי שודד כחול ל משיביגע כחעת ל ויאמשה כחסד ל ועתה השבעה כחלמו ל וישם אלנו ופטראתם ל

בַּצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה
לְרָצוֹן כָּל מוּם לֹא
יִהְיֶה בּוֹ׃ עַוֶּרֶת אוֹ
שָׁבוּר אוֹ חָרוּץ
אוֹ יַבֶּלֶת אוֹ גָרָב
אוֹ יַלֶּפֶת לֹא תַקְרִיבוּ
אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשֶּׁה
לֹא תִתְּנוּ מֵהֶם עַל
הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה׃
וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ
וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה
אֹתוֹ וּלְנֵדֶר לֹא
יֵרָצֶה׃ וּמָעוּךְ וְכָתוּת
וְנָתוּק וְכָרוּת לֹא
תַקְרִיבוּ לַיהוָה
וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ׃
וּמִיַּד בֶּן נֵכָר לֹא
תַקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל
אֵלֶּה כִּי מָשְׁחָתָם

בָּהֶם מוּם בָּם לֹא
יֵרָצוּ לָכֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שׁוֹר
אוֹ כֶשֶׂב אוֹ עֵז כִּי
יִוָּלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ
וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וָהָלְאָה יֵרָצֶה
לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וְשׁוֹר אוֹ שֶׂה
אֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא
תִשְׁחֲטוּ בְּיוֹם
אֶחָד׃ וְכִי תִזְבְּחוּ
זֶבַח תּוֹדָה לַיהוָה
לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל
לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה׃
וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי

וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה׃ וְלֹא
תְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם
קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֹתָם
מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ
אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָ
תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה

ל
ל
ל
ל
ב
ל
ג ח ראש פסוק
ל
ומל
ל
ל
ל
ל
ב להיות לכם ואני בחדיו

ל
ל
ב
ה
ב
יא ראש פסוק יחידין רמזו
ל
כג
כא בסו פסו בסיפ

ח ראש פסוק בסיפ
ל
ב ראש פסוק
כא בסו פסוק בסיפ
יג
ל
ו

ולא ח ראש פסוק וסימנ בסיפ ולא יזבחו עוד ולא תקיא הארץ ולא תשבעו בשמי ולא
ילכו בחקות ולא יחללו ארו ולא יחלל זרעו ולא תחללו את קדשי ולא תחלל את בתך ולא תונו איש את עמיתו ◦
מבית ישראל ו וסימנהון אשר ישחט אשר יאכל כל דם ואלהם תאמר אשר יקריב לכו דבר אתם ויגור ◦

לפלא ג וסימנהון ואיש כי יקריב
ועשיתם אשה וכי תעשה בן בקר ◦
ואת בנו ב ושור או שה ועבדו אתו כי ◦

ובחמשה עשר ג ראש פסוק וכו
לחדש הזה חג המצות וחביריו לחדש
השביעי ס

וקלי ג והסימן ולחם וקלי
ג' מן [illegible] ס

עד עצם היום הזה ג וסימנין
ולחם וקלי וכרמל [illegible] בעצם היום הזה ס

וביום השביעי
שבת שבתון
מקרא קדש כל
מלאכה לא תעשו
שבת הוא ליהוה
בכל מושבתיכם

אלה מועדי יהוה
מקראי קדש
אשר תקראו
אתם במועדם
בחדש הראשון
בארבעה עשר
לחדש בין הערבים
פסח ליהוה ופ
ובחמשה עשר
יום לחדש הזה
חג המצות ליהוה
שבעת ימים מצות
תאכלו ביום ה

הראשון מקרא
קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה
לא תעשו והקרבתם
אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי
מקרא קדש כל
מלאכת עבדה לא
תעשו

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי
תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה
והבאתם את עמר
ראשית קצירכם
אל הכהן והניף
את העמר לפני

יהוה לרצנכם פ
ממחרת השבת
יניפנו הכהן ועשיתם
ביום הניפכם את
העמר כבש תמים
בן שנתו לעלה
ליהוה ומנחתו
שני עשרנים סלת
בלולה בשמן אשה
ליהוה ריח ניחח
ונסכה יין רביעת
ההין ולחם וקלי
וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה
עד הביאכם את
קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם
וספרתם
לכם ממחרת השבת

[illegible]

תביאו ל̇ חד̇ ויגש וסימניהון ממושבתיכם וג̇ וגת אתובכם הקטן והיה המקום אשר—
ויאמר אבישי את השבוע

הבכורים ב̇ חד חסר וחד מלי וסימ׳
והניף הכהן אתם בהקריבכם מנחה

מיום הביאכם ע
את עמר התנופה
שבע שבתות תמי
תמימת תהיינה׃
עד ממחרת השבת
השביעת תספרו
חמשים יום והקרבתם
מנחה חדשה ליהוה׃
ממושבתיכם תב
תביאו לחם תנופה
שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ
תאפינה בכורים
ליהוה׃ והקרבתם
על הלחם שבעת
כבשים תמימם
בני שנה ופר בן
בקר אחד ואילם
שנים יהיו עלה
ליהוה ומנחתם

ונסכיהם אשה
ריח ניחח ליהוה׃
ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני
שנה לזבח שלמים׃
והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים
תנופה לפני יהוה
על שני כבשים
קדש יהיו ליהוה
לכהן׃ וקראתם
בעצם היום הזה
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל
מושבתיכם לדרתיכם׃
ובקצרכם את
קציר ארצכם

לא תכלה פאת
שדך בקצרך
ולקט קצירך לא
תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
לאמר בחדש השביעי
באחד לחדש
יהיה לכם שבתון
זכרון תרועה מקרא
קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה
ליהוה׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ אך

[illegible]

כל הנפש ג̇ וסימנהון הבאה ליעקב ס
לבית יעקב כי כל הנפש יחד וכל הנפש
אשר תעשה ס

לחדש בערב ד̇ וסימנהון יום האחד
ועשרים ב בו בתשעה ויחנו דבגלגל ס

מקרב עמה ג̇ וסימנהון אשר
יאכל כל דם והאבדתי והנפש אשר
תעשה ס

בעשור לחדש
השביעי הזה יום ל̇ יחד יום כפרים
הכפרים הוא מקרא
קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשתיכם ד̇ בתו̇
והקרבתם אשה
ליהוה וכל מלאכה ג̇
לא תעשו בעצם
היום הזה כי יום ל̇
כפרים הוא לכפר
עליכם לפני יהוה
אלהיכם כי כל ג̇
הנפש אשר לא
תענה בעצם היום ל̇
הזה ונכרתה מע ל̇
מעמיה וכל הנפש ל̇
אשר תעשה כל
מלאכה בעצם
היום הזה והאבדתי
את הנפש ההוא

מקרב עמה כל ג̇
מלאכה לא תעשו
חקת עולם לדרתיכם
בכל מושבתיכם ג̇ חס̇
שבת שבתון הוא ל̇
לכם ועניתם את
נפשתיכם בתשעה ד̇ בתו̇
לחדש בערב ד̇
מערב עד ערב
תשבתו שבתכם ל̇

וידבר יהוה אל ב̇ ראש פסוק
משה לאמר דבר
אל בני ישראל ד̇ בתע̇ בסיפ̇
לאמר בחמשה
עשר יום לחדש
השביעי הזה חג
הסכות שבעת יח̇ פסוק אית בה ד̇ד̇
ימים ליהוה ביום
הראשון מקרא

קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו
שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום
השמיני מקרא
קדש יהיה לכם
והקרבתם אשה
ליהוה עצרת הוא
כל מלאכת עבדה
לא תעשו אלה
מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי
קדש להקריב
אשה ליהוה עלה
ומנחה זבח ונסכים
דבר יום ביומו
מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ד̇ ב̇ מלא̇ וב̇ חס̇
ומלבד כל נדריכם ד̇ קדמ̇ לא̇ כתב ושארה כתב
ומלבד כל נדבתיכם ג̇

ישבו ל̇ וסימנהון לגור בארץ באנו הושב את אביך לא ישבו בארצך בסכות תשבו נשיכם וטפכם כי ישבו אחים נשיכם ויהושע בסעפיו קננו
בנו רבעים ישבו לך וחבירו לא ישבו עוים כי ימים רבים לא ישבו בארץ יהוה עוד ישבו זקנים אם ישמרו בניך ישבו ישרים וישבו ערים כי ישחו
ישבו לארץ וימצאו כתוב ס מתנותיכם ד̇ וסימנהון מלבד שבתת יהוה ואתם בית ישראל ס מכל מתנתיכם ובשאת מתנותיכם ס ב̇ קדמ̇ מלא̇ ס

31

מועדי ג̇ חסי וסימנהון וידבר משה
ועשיתם אשה ויצו משה אותם ס

ללחם ד̇ יחד וללחם לא נרעב וכו̇
ותרעב לאזכרה והשלחתי כדיד ס

ולקחתם ד̇ בתו וסימנהון גם אתה
אגדת אזוב ביום הראשון מפרי הארץ ס

אשר תתנו ליהוה
אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי
באספכם את
תבואת הארץ
תחגו את חג יהוה
שבעת ימים ביום
הראשון שבתון
וביום השמיני
שבתון ולקחתם
לכם ביום הראשון
פרי עץ הדר כפת
תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם
שבעת ימים וחגתם
אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה
חקת עולם
לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו
בסכת תשבו שבעת
ימים כל האזרח
בישראל ישבו
בסכת למען ידעו
דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני
ישראל בהוציאי
אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם
וידבר משה את
מעדי יהוה אל בני
ישראל

פתוח

וידבר יהוה אל
משה לאמר צו
את בני ישראל
ויקחו אליך שמן
זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד
מחוץ לפרכת העדת
באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב
עד בקר לפני יהוה
תמיד חקת עולם
לדרתיכם על
המנרה הטהרה
יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד
ולקחת סלת
ואפית אתה שתים
עשרה חלות שני
עשרנים יהיה החלה
האחת ושמת
אותם שתים מערכות
שש המערכת
על השלחן הטהר
לפני יהוה ונתת
על המערכת לבנה
זכה והיתה ללחם

ידעו ל̇ב̇ וסימנהון ידעו דרתיכם קומי נא והשתעית יערי פסל למען ידעו ממזרח ולא ילמדו
עוד ואטמא אותם באו ימי הפקדה כל תפלה כל תחנה תשמע שוכנת יהוה דוד יאהרון ויאמרו ידיני ס
הטהר ה̇ חסי וסימנהון להבדיל בין הטמא להורת ביום הטמא ובין העוף הטמא על השלחן
והזה הטהר ס

הנרות ב̇ מלי בתורה וסימנהון על
המנרה הטהרה יאירו שבעת הנרות ס
וכל נביאיא וכתיביא דכותהון בר מן חד
הכי והפרות והנרות ס

[illegible] ויצא בן אשה [illegible]
[illegible] ישלמנה ג ומכה בהמה ומכה נפש בהמה ישלמנה [illegible]

לאזכרה אשה
ליהוה ביום השבת
ביום השבת יערכנו
לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל
ברית עולם והיתה
לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום
קדש כי קדש קדשים
הוא לו
מאשי יהוה חק
עולם ויצא
בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי
בתוך בני
ישראל וינצו
במחנה בן הישראלית
ואיש הישראלי
ויקב בן האשה
הישראלית את

השם ויקלל ויביאו
אתו אל משה ושם
אמו שלמית בת
דברי למטה דן
ויניחהו במשמר
לפרש להם על
פי יהוה
וידבר יהוה אל
משה לאמר הוצא
את המקלל אל
מחוץ למחנה וס
וסמכו כל השמעים
את ידיהם על
ראשו ורגמו אתו
כל העדה ואל
בני ישראל תדבר
לאמר איש איש
כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו ונקב
שם יהוה מות יומת

רגום ירגמו בו כל
העדה כגר כאזרח
בנקבו שם יומת
ואיש כי יכה כל
נפש אדם מות יומת
ומכה נפש
בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש
ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר
עשה כן יעשה לו
שבר תחת שבר
עין תחת עין שן
תחת שן כאשר
יתן מום באדם כן
ינתן בו ומכה
בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת
משפט אחד יהיה
לכם כגר כאזרח

[illegible] משפט אחד [illegible]

ו̇ חסר̇ בליש̇ שש שנים וישל אוריך ס
ותמרוג ה̇ כרמו אתיכבו המריאהן שיחות ס

וירגמו אתו אבן ו̇ וסימנהון המקלל
ואדרם אתו עכן זכריה בן יהוידע ס
וישראל באבן ס

תקצור ב̇ מלא וסימנהון את
ספיח אתה תזרע ולא תקצור ס

יְהוָה כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ
אֶת הַמְקַלֵּל אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּ
וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֶן
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה פרש
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי
לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁ
וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ
שַׁבָּת לַיהוָה שֵׁשׁ
שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ

וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר
כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת
תְּבוּאָתָהּ וּבַשָּׁנָה
הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ
שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ
לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ
לֹא תִזְמֹר אֵת
סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא
תִקְצוֹר וְאֶת עִנְּבֵי
נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר
שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה
לָאָרֶץ וְהָיְתָה ע
שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם
לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ
וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ
וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים
עִמָּךְ וְלִבְהֶמְתְּךָ
וְלַחַיָּה אֲשֶׁר
בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל

תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל
וְסָפַרְתָּ לְךָ
שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים
שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע
פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי
שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים
תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה וְהַעֲבַרְתָּ
שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הה
הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ
שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם
וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה
וּקְרָאתֶם דְּרוֹר
בָּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֶיהָ
יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה
לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ
אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ

[illegible]

[illegible]

קנה ג̇ ב̇ כתב ה̇ וחד כתב ו̇ וסימנ̇
או קנה מיד כי קנו אקנה והבירו ∘
מעט כתב ו̇

היובל ג̇ מלי וסימנהון בשנת היובל בתר ∘
והיה במשך בקרן ∘ ומן וקדשתם ועד ויצא
דכוותהון ∘

ברכתי ג̇ וסימנהון והנה עתה לקח
קח נא את וצויתי את ∘ וחד וברכתי על
באינאך ∘

אל משפחתו תשבו׃
יובל הוא
שנת החמשים
שנה תהיה לכם
לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה
ולא תבצרו את
נזריה׃ כי יובל הוא
קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו
את תבואתה׃
בשנת היובל הזאת
תשבו איש אל
אחזתו׃
וכי תמכרו
ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את
אחיו׃ במספר
שנים אחר היובל
תקנה מאת עמיתך
במספר שני ת
תבואת ימכר לך׃
לפי רב השנים ת
תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים ת
תמעיט מקנתו
כי מספר תבואת
הוא מכר לך׃ ולא
תונו איש את
עמיתו ויראת
מאלהיך כי אני
יהוה אלהיכם׃
ועשיתם את חקתי
ואת משפטי
תשמרו ועשיתם
אתם וישבתם
על הארץ לבטח׃
ונתנה הארץ
פריה ואכלתם
לשבע וישבתם
לבטח עליה׃ וכי
תאמרו מה נאכל
בשנה השביעת
הן לא נזרע ולא
נאסף את תבואתנו׃
וצויתי את ברכתי
לכם בשנה הששית
ועשת את התבואה
לשלש השנים׃
וזרעתם את השנה
השמינת ואכלתם
מן התבואה ישן
עד השנה התש
התשיעת עד
בוא תבואתה׃
תאכלו ישן׃ והארץ
לא תמכר לצמתת
כי לי הארץ כי
גרים ותושבים

החמשים ח̇ וסימנהון וקדשתם את ושל אהרין ואש יצאה ויקח משה ממחצית וממחצית בני
ויענה אליהו ויעל ויבא ושל אהרין ∘ תבואת ז̇ וסימנהון והיה כתבואת כי מספר תבואת במספר ∘
שני תבואת וממגד תבואת שמש וישאל המלך המלים ורב תבואת ורב תבואות מרב תבואות ∘ ב̇ בתרי מלו ∘
נזיר ג̇ חסי בליש̇ וסימנהון ולא תבצרו ואקים מבניכם ותשקו את הנזרים ∘ זכו נזיריה מלו ∘
מלו בתו וסימנ̇ בוא ברוך יהוה עד בוא ארניו עד בוא יוסף עד בוא תבואתה ∘

ובכל ארץ ח̇ וסימנהון ותהלתו השבע
שני ארץ מיערים תשחת אחזתכם ואת
מל ערי המסכנות המלך ואהבימלה דהברי ∘

לצמיתת ל׳ והארץ לא לנכרי ל׳ לא תאכלו לבלב ל׳ ואנשי ק׳ לנביאים ל׳ ואקים לנגע ל׳ אדם כי יהיה לפאה ל׳ ותחזקם
לצמיתת ל׳ ואם לא יגאל לנכרי ל׳ תשיך לבלב ל׳ כי מי אשר לנביאים ל׳ נשבר לנגע ל׳ כי יפליא לפאה ל׳ האחת

אתם עמדי׃ ובכל
ארץ אחזתכם
גאלה תתנו לארץ׃
כי ימוך
אחיך ומכר מאחזתו
ובא גאלו הקרב
אליו וגאל את
ממכר אחיו׃ ואיש
כי לא יהיה לו
גאל והשיגה ידו
ומצא כדי גאלתו׃
וחשב את שני
ממכרו והשיב
את העדף לאיש
אשר מכר לו ושב
לאחזתו׃ ואם לא
מצאה ידו די
השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה
אתו עד שנת

היובל ויצא ביבל
ושב לאחזתו׃
ואיש כי ימכר
בית מושב עיר
חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו
ימים תהיה גאלתו׃
ואם לא יגאל עד
מלאת לו שנה
תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר
לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו
לא יצא ביבל׃
ובתי החצרים
אשר אין להם
חמה סביב על
שדה הארץ יחשב
גאלה תהיה לו
וביבל יצא׃ וערי

הלוים בתי ערי
אחזתם גאלת
עולם תהיה ללוים׃
ואשר יגאל מן
הלוים ויצא ממכר
בית ועיר אחזתו
ביבל כי בתי ערי
הלוים הוא אחזתם
בתוך בני ישראל׃
ושדה מגרש
עריהם לא ימכר
כי אחזת עולם ◦
הוא להם׃
וכי ימוך אחיך
ומטה ידו עמך
והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך׃
אל תקח מאתו
נשך ותרבית
ויראת מאלהיך

יה׳ כתב לא וקרין לו וסימניהון אשר לא פרעים אשר לא יעדה אשר לא חמה ולא כתבנו ערלת
לא אהיה ואתו לך אמר לא זוית לא הגדלת השמחה בכל ארתם לא עד הוא עשנו ולא אנחנו ימים יצרו
ולא אחד בהם יקטלני לא אוחל לא אחריש ביזר קללת חנם לא תבוא מרדה אמריה לא המה ולא אנחנו
[illegible] ◦ ויתריר פלוג ראבשי יאסף ◦ והדיו [illegible] ואמרו [illegible] ותנו הלה לרעשה אבו ◦

חמה ג׳ חסר וסימנהון והחריב להם
חמה ויחבירו ומצי החצרים ◦ וכל [illegible]
דכוותהון בר מן ל׳ ששים עדים ותפוחותיה

[illegible]

וחי אחיך עמך׃
את כספך לא תתן
לו בנשך ובמרבית
לא תתן אכלך׃
אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי
אתכם מארץ
מצרים לתת לכם
את ארץ כנען
להיות לכם לאלהים׃
וכי ימוך
אחיך עמך ונמכר
לך לא תעבד בו
עבדת עבד׃ כשכיר
כתושב יהיה עמך
עד שנת היבל
יעבד עמך׃ ויצא
מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל
משפחתו ואל אחזת
אבתיו ישוב׃ כי
עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו
ממכרת עבד׃ לא
תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך׃
ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד
ואמה׃ וגם מבני
התושבים הגרים
עמכם מהם תקנו
וממשפחתם אשר
עמכם אשר
הולידו בארצכם
והיו לכם לאחזה׃
והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו
ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו
לא תרדה בו בפרך׃
וכי תשיג
יד גר ותושב עמך
ומך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב
עמך או לעקר
משפחת גר׃ אחרי
נמכר גאלה תהיה
לו אחד מאחיו
יגאלנו׃ או דדו או
בן דדו יגאלנו או
משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו
או השיגה ידו ונגאל
והושב עם קנהו
משנת המכרו לו

[illegible]

261

מצותי וחקתי לחקותי ג̇ וסימנהון אם בחקתי תלכו ואם בחקתי ואם תלך בדרכי והיה אם תשמע. אם וחקתי יחללו ואם תשובון אתם ותקימו ב̇ ופסל ומצבה תקימו את האבנים ס

שניו ג̇ וסימנהון כפי שניו ישיב [illegible]

עד שנת היבל והיה
כסף ממכרו במספר
שנים כימי שכיר
יהיה עמו אם עוד
רבות בשנים לפיהן
ישיב גאלתו מכסף
מקנתו ואם מעט
נשאר בשנים עד
שנת היבל וחשב
לו כפי שניו ישיב
את גאלתו כשכיר
שנה בשנה יהיה
עמו לא ירדנו
בפרך לעיניו ואם
לא יגאל באלה
ויצא בשנת היבל
הוא ובניו עמו׃
כי לי בני ישראל
עבדים עבדי הם
אשר הוצאתי

אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃
לא תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם ו
ואבן משכית לא
תתנו בארצכם
להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהיכם׃
את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו
אני יהוה׃

אם בחקתי תלכו
ואת מצותי תשמרו
ועשיתם אתם׃
ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ
יבולה ועץ השדה
יתן פריו׃ והשיג
לכם דיש את בציר

ובציר ישיג את
זרע ואכלתם
לחמכם לשבע
וישבתם לבטח
בארצכם׃ ונתתי
שלום בארץ ו
ושכבתם ואין
מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר
בארצכם׃ ורדפתם
את איביכם ונפלו
לפניכם לחרב׃ ורדפו
מכם חמשה מאה
ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו
איביכם לפניכם
לחרב׃ ופניתי אליכם
והפריתי אתכם
והרביתי אתכם

[illegible]

מטות עלכם ל׳ חס רחק׳ מוטות עגן
שברת כתב ושארה מטות כתב ס

ונסתם ג׳ וסימנהון ואין רדף
אתכם ונסתם ג׳ הרי ב׳ בתו׳ ס

לריק ג׳ וסימנהון ותם לריק לא
יגעו לריק וזרעתם לריק ס

וַהֲקִימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם
יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן
מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃
וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי
בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל
נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃
וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם
וְהָיִיתִי לָכֶם
לֵאלֹהִים וְאַתֶּם
תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים
וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת
עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ
אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃
וְאִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא

ו׳ כתב כן
ל׳ ומל׳
ג׳
יו׳ ל׳ב בתו׳
ב׳ מנ׳ חסי׳
ב׳ בטע׳ ראש פסו׳ בתו׳
ח׳ חסי׳ בליש׳
ל׳ חס׳ דחל׳
ה׳
ל׳ ומל׳

תַעֲשׂוּ אֵת כָּל־
הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ וְאִם־
בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ
וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי
תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי לְהַפְרְכֶם
אֶת־בְּרִיתִי׃ אַף־אֲנִי
אֶעֱשֶׂה־זֹּאת לָכֶם
וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם
בֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת
וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלּוֹת
עֵינַיִם וּמְדִיבֹת
נָפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לָרִיק
זַרְעֲכֶם וַאֲכָלֻהוּ
אֹיְבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָנַי
בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי
אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם
שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם
וְאֵין־רֹדֵף אֶתְכֶם׃

ל׳
ח׳ פסוק ואם ואם
ל׳
ל׳
ל׳
כח׳
ג׳
ג׳ וחס
ל׳
ב׳
ג׳

וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא
תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי
לְיַסְּרָה אֶתְכֶם
שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃
וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן
עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־
שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל
וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֻשָׁה׃
וְתַם לָרִיק כֹּחֲכֶם
וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם
אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ
הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פִּרְיוֹ׃
וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי
קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ
לִשְׁמֹעַ לִי וְיָסַפְתִּי
עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע
כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃
וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־
חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכְּלָה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה

ט׳ עינ׳ קדמ׳ ותליית ורביע חד ותינ׳ משנ׳
ב׳ חסי׳
ל׳
ג׳
ל׳
ל׳

ל׳
ג׳

והקימתי ו׳ כתב כן וסימנהון ופניתי אליכם והקימתי לי כהן נאמן ברוך אתה ליהוה דשמואל
והקימתי אני את בריתי תנינה דיחזקאל והניתי מדור עליך ס ג׳ והקימותי מל׳ וסימנהון
והבריתי אני קדמיה דיחזקאל והקימותי את זרעך דדברי הימים את כסא מלכותך ס ושארה הקמתי כתב ס

משכני ג׳ וסימנהון ונתתי משכני
והיה משכני עליהם ונתתי את משכני ס
ורדו ב׳ וסימנהון שנאיכם בנגשיהם ס

והשלחתי ג׳ וסימנהון בכם את
חית השלחתי בה רעב והשלחתי רעב׃

אזרה ג׳ וסימנהון ואתכם אזרה
בגוים אזרה לכל רוח לכל רוח אזרה׃

במשקל ד׳ וסימנהון לא תעשו
עול והשיבו לחמכם ליהב במשקל מזקק׃

אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם ו׳
וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם ל׳
וְנָשַׁמּוּ דַּרְכֵיכֶם׃ ל׳
וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא ל׳
תִוָּסְרוּ לִי וַהֲלַכְתֶּם
עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי
אַף־אֲנִי עִמָּכֶם
בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם
גַּם־אָנִי שֶׁבַע עַל־ ג׳
חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי
עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת
נְקַם־בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם ב׳
אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי ל׳ בתו
דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם ל׳
בְּיַד־אוֹיֵב׃ בְּשִׁבְרִי
לָכֶם מַטֵּה־לֶחֶם ו׳
וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים ל׳
לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר ל׳
אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ
לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל ד׳

וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא
תִשְׂבָּעוּ׃
וְאִם־בְּזֹאת
לֹא תִשְׁמְעוּ לִי
וַהֲלַכְתֶּם עִמִּי בְּקֶרִי׃ ד׳
וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם
בַּחֲמַת־קֶרִי וְיִסַּרְתִּי ג׳
אֶתְכֶם אַף־אָנִי
שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ ט׳ ע״ב
וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר מז ד׳
בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם פסוק בחד ע״ב קדמ׳ ותלית׳ ורביע׳ חד ותנינ׳ משנ׳
תֹּאכֵלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי
אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי
אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי ל׳
אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־
פִּגְרֵי גִּלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה ל׳ בתו
נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי
אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה
וַהֲשִׁמּוֹתִי אֶת־ ב׳ מלא
מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא ל׳

ב׳ אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ ל׳ וחס
וַהֲשִׁמֹּתִי אֲנִי אֶת־
ב׳ הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ
עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם
ד׳ הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם
ג׳ אֱזָרֶה בַגּוֹיִם וַהֲרִיקֹתִי ג׳ וב׳ כן
אַחֲרֵיכֶם חָרֶב
וְהָיְתָה אַרְצְכֶם
שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם
יִהְיוּ חָרְבָּה׃ אָז
ל׳ תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־
ד׳ שַׁבְּתֹתֶיהָ כֹּל יְמֵי
ב׳ מלי וב׳ חסי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ
אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת ב׳
ל׳ הָאָרֶץ וְהִרְצָת אֶת־
ב׳ חס שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ כָּל־יְמֵי
הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת
אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה
ל׳ וב׳ בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם
בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃

כל אורייתה
שלחת ושלחתי שלחתי
בר מן חד ושלחתי דבר
וכל אשלחנה תיניבו
דיבוזל שלחת שלחתי
בר מן ג׳ לא שלחתי
הנביאים והתוא אשר
שמעו בשכבה
וכל [illegible]

ב׳ עינין מז ד׳ פסוק׳ בחד עינין קדמיה ותלית׳ ורביע׳ חד ותנינ׳ משנא וסימנהון זכור והיה לך כי ישאלך והיה לאות אליו ד׳׃
ואם עד אלה ואם תלכו והלכתי והלכתי׃ ושבעה ויקרא ויהי כאמר ושבעה דיהושע׃ וישכם ויקרב ויקרב ויקרב דיהושע׃ ויקומו ויצא ויעלו ופינחס דשפטים׃
עבד עלם למכנש בעדנא כל קבל דדניאל׃ בעדנא כל קבל אנת מלכא הו איתי דדניאל׃ בה זמנא פרשגן תתני ותני דעזרא׃ נערי המלך עבדי המלך נערי נערי דמגלה׃

בחזק יד	עלחטאתיכם	היובלים	וילדו	עם בני בנימן	נבוכדנאצר	פתשגן	וכנותהון	נערי המלך
ביד חזקה	כחטאתיכם	יובלים	וילדו	עם בנימן	נבוכדנצר	פתשגן	וכנותה	עבדי המלך
בחזק יד	עלחטאתיכם	היובלים	וילדו	עם בני בנ	נבוכדנצר	פתשגן	וכנותהון	נערי המלך
בחזק יד	על חטאתיכם	היובלים	וילדו	עם בני בנ	נבוכדנצר	פתשגן	וכנותהון	נערי המלך

וכיוצא׃

מך ל̇ . ראנו מך והוא מלאו ל̇ הגידו בלחודיה מלאוה ל̇ אשר צויתי מושיע ל̇ מקשיב על מושיע ל̇ ובני מלב אחי מערה ל̇
ומך ל̇ ובני ומשיבי ומלאו ל̇ ויאמר אלהים [illegible] ל̇ והערים [illegible] מושיע ל̇ מי בלו חנף ומושיע ל̇ מלך מואב ומערה ל̇

והנשארים בכם
והבאתי מרך
בלבבם בארצת
איביהם ורדף
אתם קול עלה
נדף ונסו מנסת
חרב ונפלו ואין
רדף וכשלו איש
באחיו כמפני
חרב ורדף אין
ולא תהיה לכם
תקומה לפני
איביכם ואבדתם
בגוים ואכלה
אתכם ארץ
איביכם והנשארים
בכם ימקו בעונם
בארצת איביכם
ואף בעונת אבתם
אתם ימקו והתודו

את עונם ואת עון
אבתם במעלם
אשר מעלו בי ואף
אשר הלכו עמי
בקרי אף אני
אלך עמם בקרי
והבאתי אתם בארץ
איביהם או אז
יכנע לבבם הערל
ואז ירצו את עונם
וזכרתי את בריתי
יעקוב ואף את
בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם
אזכר והארץ
אזכר והארץ תעזב
מהם ותרץ את
שבתתיה בהשמה
מהם והם ירצו את
עונם יען וביען

במשפטי מאסו
ואת חקתי געלה
נפשם ואף גם זאת
בהיותם בארץ
איביהם לא מאסתים
ולא געלתים
לכלתם להפר בריתי
אתם כי אני יהוה
אלהיהם וזכרתי
להם ברית ראשנים
אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני
יהוה אלה החקים
והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה
בינו ובין בני ישראל
בהר סיני ביד משה

[illegible]

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ו
ואמרת אלהם איש
כי יפלא נדר בערכך
נפשת ליהוה׃ והיה
ערכך הזכר מבן
עשרים שנה ועד
בן ששים שנה ו
והיה ערכך חמשים
שקל כסף בשקל
הקדש׃ ואם נקבה
הוא והיה ערכך
שלשים שקל׃
ואם מבן חמש
שנים ועד בן ע
עשרים שנה והיה
ערכך הזכר עשרים
שקלים ולנקבה
עשרת שקלים׃

ואם מבן חדש ועד
בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה
שקלים כסף וש
ולנקבה ערכך
שלשת שקלים
כסף׃ ואם מבן ששים
שנה ומעלה אם
זכר והיה ערכך
חמשה עשר ה
שקל ולנקבה ע
עשרה שקלים׃
ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני ה
הכהן והעריך אתו
הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר י
יעריכנו הכהן׃
ואם בהמה
אשר יקריבו ממנה

קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו
ליהוה יהיה קדש׃
לא יחליפנו ולא
ימיר אתו טוב ברע
או רע בטוב ואם
המר ימיר בהמה
בבהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה ק
קדש׃ ואם כל בהמה
טמאה אשר לא
יקריבו ממנה קרבן
ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני
הכהן׃ והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין
רע כערכך הכהן
כן יהיה׃ ואם גאל
יגאלנה ויסף חמ
חמישתו על ערכך׃

ג̇ חסי בלישנ̇ וסימנהון ויקדשו את קדש בגליל ואיש כי יקדיש את ביתו והקדשנ̇
לרב הרגה • וכל מקדשים דכותהון ס

הנותרת ג̇ וסימנהון ויעקב רעה
על פי השנים • ועל כל ערי יהודה הנותרות ס
בנוריה מלי ס

266

וְאִישׁ כִּי־יַקְדִּשׁ ג̇ חסי וכל מקדשי̇ דכות̇
אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ
לַיהוָה וְהֶעֱרִיכוֹ
הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין
רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ
אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם׃
וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ ל̇
יִגְאַל אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף ו̇
חֲמִישִׁית כֶּסֶף־ ג̇ מל̇
עֶרְכְּךָ עָלָיו וְהָיָה
לוֹ׃ וְאִם מִשְּׂדֵה
אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ
אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה
עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ
זֶרַע חֹמֶר שְׂעֹרִים ל̇ וחד וזרע חמר
בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל
כָּסֶף׃ אִם־מִשְּׁנַת ו̇ ראש פסו̇ בסיפ̇
הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ חס̇ ו̇
שָׂדֵהוּ כְּעֶרְכְּךָ יָקוּם׃ ב̇
וְאִם־אַחַר הַיֹּבֵל חס̇ ו̇

ג̇ ב̇ חסי ו̇ מלי
ג̇
ו̇ בתו̇
ה̇ פסוק ואם ואם
ל̇

יַקְדִּישׁ שָׂדֵהוּ
וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־
הַכֶּסֶף עַל־פִּי הַשָּׁנִים
הַנּוֹתָרֹת עַד שְׁנַת ב̇
הַיֹּבֵל וְנִגְרַע
מֵעֶרְכֶּךָ׃ וְאִם־גָּאֹל
יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה
הַמַּקְדִּישׁ אֹתוֹ
וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף־
עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם ל̇ מלי בשנ̇
לוֹ׃ וְאִם־לֹא יִגְאַל ל̇
אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם
מָכַר אֶת־הַשָּׂדֶה
לְאִישׁ אַחֵר לֹא־ נ̇ ראש פסוק בתו̇
יִגָּאֵל עוֹד׃ וְהָיָה
הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ
בַיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה ל̇ וחס
כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם ב̇
לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ׃
וְאִם אֶת־שְׂדֵה ב̇

מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא
מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ
יַקְדִּישׁ לַיהוָה׃
וְחִשַּׁב־לוֹ הַכֹּהֵן אֵת
מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ
עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל
וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ
בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ
לַיהוָה׃ בִּשְׁנַת
הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה
לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ
לַאֲשֶׁר־לוֹ אֲחֻזַּת
הָאָרֶץ׃ וְכָל־עֶרְכְּךָ
יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה
הַשָּׁקֶל׃ אַךְ־בְּכוֹר
אֲשֶׁר־יְבֻכַּר לַיהוָה
בִּבְהֵמָה לֹא־יַקְדִּישׁ
אִישׁ אֹתוֹ אִם־
שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה

כל ראש פסוק דבראשית ודניקים אם בר מן ו̇ ואם וסימנ̇ ואם לא תאבה ואם לא תשמעו ואם אינך משלח ואם אמר יאמר ואם לבנו ייעדנה ואם שלש אלה
ואם אסון יהיה ואם שן עבדו ואם שור נגח ואם גנוב יגנב • וכל שאר אורייתא דכותהון ואם בר מן ו̇ה̇ אם וסימנהון אם את הדבר אם עלה קרבנו אם כבש הוא
אם הכהן המשיח אם על תודה אם בחקתי אם עוד רבות אם משנת היובל אם חפץ בנו אם במות אם אתב יתבאו אם יתן לי בלק אם יראו האנשים אם יראה איש
אם לא תשמר אם יהיה נדיחך אם שנותי • וכל יהושע ושפטים ואם • וכל משלי ואקתר הירופ אם • וכל מלכים וישעיה ויחזקאל ותלים וקהלת דכות̇ אם בר מן
ה̇ ואם תלך בדרכי ואם תמאנו ואם נפלו ואם בא לראות ואם יתקף • וכל שמואל וירמיהו דכות̇ ואם בר מן י̇ה̇ אם יחטא איש אם כה יאמרו אם וכל להלחם
אם תיראו את יהוה אם כה יאמר טוב אם פקוד יפקדני אם עונינו אם ימושו אם שוב תשבו אם יסתר אם יצאתי תשוב ישראל אם טוב ואם רע אם בטרים ס

לרע ד׳ וסימנהון לא יבקר הוי האמרים לרע רגליהם וישעיהו כי רגליהם דמשלי • וג׳
חילופהון לרע וסימ׳ עלי כל מחשבתם מסלת ישרים אחרית רשעים ס

יחרם ג׳ ב׳ פתח וחד קמץ וסימ׳
כל חרם אשר כל דכוישו זבח לאלהים ס

הוּא׃ וְאִם בַּבְּהֵמָה
הַטְּמֵאָה וּפָדָה
בְעֶרְכֶּךָ וְיָסַף
חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְאִם
לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַּר
בְּעֶרְכֶּךָ׃ אַךְ כָּל
חֵרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִם
אִישׁ לַיהוָה מִכָּל
אֲשֶׁר לוֹ מֵאָדָם
וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה
אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר
וְלֹא יִגָּאֵל כָּל חֵרֶם
קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הוּא לַיהוָה׃ כָּל חֵרֶם
אֲשֶׁר יָחֳרַם מִן
הָאָדָם לֹא יִפָּדֶה
מוֹת יוּמָת׃ וְכָל
מַעְשַׂר הָאָרֶץ
מִזֶּרַע הָאָרֶץ
מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה

א׳ פסוק ואם ואם
ו׳
ל׳ חסר
ב׳ חסר
ל׳
ו׳ בתו
ב׳
כו ראש פסוק בתו

ו׳ וכל דסמ׳ ברכוש דכות בר מן א׳
ל׳
ו׳
ו׳

הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה׃
וְאִם גָּאֹל יִגְאַל אִישׁ
מִמַּעַשְׂרוֹ חֲמִשִׁיתוֹ
יֹסֵף עָלָיו׃ וְכָל
מַעְשַׂר בָּקָר וָצֹאן
כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר
תַּחַת הַשָּׁבֶט
הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה
קֹּדֶשׁ לַיהוָה׃ לֹא
יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לָרַע
וְלֹא יְמִירֶנּוּ וְאִם
הָמֵר יְמִירֶנּוּ וְהָיָה
הוּא וּתְמוּרָתוֹ
יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא
יִגָּאֵל׃ אֵלֶּה הַמִּצְוֺת
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי׃

הפסוקים תתנט

ג׳
י׳ חסר לאמר
ג׳
ט׳ מלו בתו

הסדרים כה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ
כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם
לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
כָּל זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה כָּל יֹצֵא
צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל
תִּפְקְדוּ אֹתָם
לְצִבְאֹתָם אַתָּה

פסוקות הספר
והביאה
בקרבי
ולאותמר
וחבירו
יפל
וחבירו
והצדוע
והנית ס

ס

ו׳ ראש פסוק
ו׳

וכל שאר קריה דכותהון אם בר מן י״א
ואם זלט בשבי ואם יחבאו משפחת מצרים
ואם תשובון אתם ואם ינגח ואם זרעבאל
ואם יכרתי ונבהלתי ואם אסדרים ואם בינה
ואם לא איפא ואם לא ישמעו ס

וכל אוריתה וירמיהו אן דאית בפסוק אם אם בר מן ז׳ אם ואם במיצע פסוק הלוא אם תיטיב הפיד נא
ועתה אם ישכם עד הגל ויאמר בילדכו ועתה והשביע לכו כה וישבע המלך הנה פתחתיך ס
וכל קריה דכותהון אם ואם בר מן י״ח אם אם תושיעון שמשון ויען הכהן הארע ויען המלך את אתו
והשבי מעיג ונוכחה כברכמש ונה דניאל אחפץ חבנהרים ישנו עורלת תחרישי יהוה אלהי אם לא
יבנה בגת תדבק לשוני ס ח׳ פסוק ואם ואם בחקתי בבהמה יגאל נביאים להעלות יחבאו
בן יבכר תדר שהו ס ס

אבותם ב̇ מלי [illegible]
אלה קריאי [illegible] ואת שם אהרן

וכל נביאיא וכתוביא [illegible] מלי [illegible]
ואמרו על אשר [illegible]

ואהרן ואתכם
יהיו איש איש
למטה איש ראש
לבית אבתיו הוא
ואלה שמות ש
האנשים אשר
יעמדו אתכם
לראובן אליצור
בן שדיאור
לשמעון שלמיאל
בן צורישדי
ליהודה נחשון בן
עמינדב ליששכר
נתנאל בן צוער
לזבולן אליאב בן
חלן לבני יוסף
לאפרים אלישמע
בן עמיהוד למנשה
גמליאל בן פדה
צור לבנימן אבידן

בן גדעני לדן אחיעזר
בן עמישדי לאשר
פגעיאל בן עכרן
לגד אליסף בן
דעואל לנפתלי
אחירע בן עינן
אלה קריאי העדה
נשיאי מטות אבותם
ראשי אלפי ישראל
הם ויקח משה ש
ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו
בשמות ואת כל
העדה הקהילו ש
באחד לחדש השני
ויתילדו על משפ
משפחתם לבית
אבתם במספר ש
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם

כאשר צוה יהוה
את משה ויפקדם
במדבר סיני
ויהיו בני ראובן
בכר ישראל תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם במספר ש
שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא פקדיהם ש
למטה ראובן ששה
וארבעים אלף
וחמש מאות

לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר
שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים

ל̇
ו̇
בית
ג̇
לא
ראש
פסוק
בית
ג̇
בטע
ג̇
בטע

ו̇
קריאי
ק̇
ב̇
מלי
בתו
וכל
נביא
וכתיב
דפות
צ̇ר
מן
ה̇
חסר
ל̇
ל̇
ל̇

ל̇
ו̇
חסר
ט̇
מלי
בתו
ג̇ב
סו
פסוק
ט̇
מלי
פסוק

[illegible]

[illegible]

במספר שמות ב׳ בטע׳ בעינ׳
וסימנהון דראובן ושל אחריו ∘

כל עיינה לבני בר מן חד בני נפתלי ∘ וכל עיינה דפנחת׳ וביום בר מן א׳ ביום השמיני ∘

שְׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃

לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה
וְאַרְבָּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃

לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים

ה׳ מלו בעינ׳

ז׳ חסי׳ בעינ׳

כל חסי בר מן חד מלו

ז׳ חס׳ בעינ׳

ז׳ חסי׳ בעינ׳

שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה יְהוּדָה
אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים
אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃

לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים
אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹת
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה

כל אוריית חסי בר מן ב׳ מלו

וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא
צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה
וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃

לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי
אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר
שֵׁמֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל
יֹצֵא צָבָא׃ פְּקֻדֵיהֶם
לְמַטֵּה אֶפְרָיִם
אַרְבָּעִים אֶלֶף
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃

לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר

ז׳ חסי בעינ׳

פקדיהם לפקדיהם כל חס ו׳ בר
מן חד מלי אלה בני לוי לבית אבותיהם ∘

שמות ט׳ מלי בתור׳ וסימנהון ויקרא האדם שמות ויקרא להן שמות שאו את ראש כחל׳ ויעבד
ואתנבי׳ העזרי׳ והקהילו ויהיו בני ראובן לבני שמעון לבני גד לבני מנשה לאלה תחלק ודכו׳ שמות
ובחושהון מלי בר מן ב׳ חסי׳ ויהיו מעשה חרש והאבנים מפיחו ∘

אל משכן ל׳ כל הקרב אל עמה ל׳ ותאמר הנה אל פה ל׳ עד יפלח עץ אל פחות ל׳ ואבוא אל אל פקדות ל׳ ויהי בעת יביא
על משכן ל׳ ואתה הפקד על עמה ל׳ ראת פתשגן על פה ל׳ התפל צפור על פחות ל׳ ואמר למלך על פקדות ל׳ לחבריוני השביהו

שְׁמ֗וֹת מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים ה׳ מלו׳ בעינ׳ | ו׳ חסי׳ בעינ׳
שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ פְּקֻדֵיהֶ֖ם
לְמַטֵּ֣ה מְנַשֶּׁ֑ה שְׁנַ֧יִם כל׳ אוריית׳ חס׳ בר מן ג׳ מלו׳
וּשְׁלֹשִׁ֛ים אֶ֖לֶף
וּמָאתָֽיִם׃

לִבְנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן תּוֹלְדֹתָ֥ם כל׳ טיפ׳ כת׳ כן
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֣ית
אֲבֹתָ֑ם בְּמִסְפַּ֣ר
שְׁמ֗וֹת מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים ד׳ חסי׳ בעינ׳
שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל יֹצֵ֥א
צָבָֽא׃ פְּקֻדֵיהֶ֖ם כל׳ כתב׳ א׳ בר מן חד ואת׳ בטנך ענה
לְמַטֵּ֣ה בִנְיָמִ֑ן חֲמִשָּׁ֧ה
וּשְׁלֹשִׁ֛ים אֶ֖לֶף
וְאַרְבַּ֥ע מֵאֽוֹת׃

לִבְנֵ֣י דָ֔ן תּוֹלְדֹתָ֥ם ל׳ בעינ׳
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֣ית
אֲבֹתָ֑ם בְּמִסְפַּ֣ר

שְׁמ֗וֹת מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים
שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ פְּקֻדֵיהֶ֖ם
לְמַטֵּ֣ה דָ֑ן שְׁנַ֧יִם
וְשִׁשִּׁ֛ים אֶ֖לֶף וּשׁ
וּשְׁבַ֥ע מֵאֽוֹת׃

לִבְנֵ֣י אָשֵׁ֔ר תּוֹלְדֹתָ֥ם ל׳ בטע׳
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֣ית
אֲבֹתָ֑ם בְּמִסְפַּ֣ר
שְׁמ֗וֹת מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים
שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ פְּקֻדֵיהֶ֖ם ד׳ חסי׳ בתור׳
לְמַטֵּ֣ה אָשֵׁ֑ר אֶחָ֧ד
וְאַרְבָּעִ֛ים אֶ֖לֶף
וַחֲמֵ֥שׁ מֵאֽוֹת׃

בְּנֵ֣י נַפְתָּלִ֔י תּוֹלְדֹתָ֥ם
לְמִשְׁפְּחֹתָ֖ם לְבֵ֣ית
אֲבֹתָ֑ם בְּמִסְפַּ֣ר

שְׁמ֗וֹת מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים
שָׁנָה֙ וָמַ֔עְלָה כֹּ֖ל
יֹצֵ֥א צָבָֽא׃ פְּקֻדֵיהֶ֖ם
לְמַטֵּ֣ה נַפְתָּלִ֑י שש
שְׁלֹשָׁ֧ה וַחֲמִשִּׁ֛ים
אֶ֖לֶף וְאַרְבַּ֥ע מֵאֽוֹת׃

אֵ֣לֶּה הַפְּקֻדִ֡ים אֲשֶׁר֩
פָּקַ֨ד מֹשֶׁ֤ה וְאַהֲרֹן֙
וּנְשִׂיאֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
שְׁנֵ֥ים עָשָׂ֖ר אִ֑ישׁ
אִישׁ־אֶחָ֥ד לְבֵית־
אֲבֹתָ֖יו הָיֽוּ׃ וַיִּהְי֛וּ
כָּל־פְּקוּדֵ֥י בְנֵֽי־
יִשְׂרָאֵ֖ל לְבֵ֣ית אֲבֹתָ֑ם
מִבֶּ֨ן עֶשְׂרִ֤ים שָׁנָה֙
וָמַ֔עְלָה כָּל־יֹצֵ֥א
צָבָ֖א בְּיִשְׂרָאֵֽל׃
וַיִּהְיוּ֙ כָּל־הַפְּקֻדִ֔ים
שֵׁשׁ־מֵא֥וֹת אֶ֙לֶף֙

כל אוריתה מבן עשרים שנה ומעלה ס׳ וכל כתיביא דכותהון בר מן ב׳ מבן עשרים שנה ולמעלה כי בדברי דויד ואת התיחש הכהנים ס׳ ואחד מבן שלש שנים
ולמעלה מלבד התיחשם לזכרים ס׳ ותרין׳ למבן עשרים שנה ולא נשא דויד מספרם ויקבץ אמציהו חד למבן עשרים שנה ולמטה ס׳
כל אוריתא יצא חסר בר מן ג׳ מל׳ השכם בבקר קדמיה הנה אנכי יוצא מעמך כחצת הלילה אני יוצא בתוך ס׳ כל סיפרא אל כל ואל כל בר מן
ו׳ על כל ועל כל וסימניהון ואתה הפקד את הלוים ב׳ כו וכל תעשה וכפר הכהן על כל האיש אחד יחטא ולקח אזוב ס׳

אל ציון ל לכן כה אמר אל צפון ל הולך אל אל קיצות ל ונתת שתי אל שפן ל והוציא את אל תורה ל ושאר העם
על ציון ל ואני נסכתי על צפון ל ויטו ירדו על קיצות ל ויתנו על שפן ל ב בפסוק על תורה ל ואת תורת הנזיר

ושלשת אלפים ב מלא
וחמש מאות ושש
וחמשים והלוים בר מיודרין יודרין
למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם ז

וידבר יהוה אל ל
משה לאמר אך ב
את מטה לוי לא
תפקד ואת ראשם יד
לא תשא בתוך
בני ישראל ואתה
הפקד את הלוים ב
על משכן העדת
ועל כל כליו ועל
כל אשר לו הם ו בכפ
ישאו את המשכן
ואת כל כליו והם ב בתו
ישרתהו וסביב
למשכן יחנו ובנסע ס ב

המשכן יורידו
אתו הלוים ובחנת ל וחס
המשכן יקימו ב
אתו הלוים והזר
הקרב יומת וחנו
בני ישראל איש ה
על מחנהו ואיש
על דגלו לצבאתם
והלוים יחנו סביב
למשכן העדת ל
ולא יהיה קצף
על עדת בני ישראל
ושמרו הלוים את
משמרת משכן
העדות ויעשו ה מלא בתו
בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה
את משה כן עשו ג

וידבר יהוה אל

משה ואל אהרן יא
לאמר איש על ל
דגלו באתת לבית
אבתם יחנו בני
ישראל מנגד סביב
לאהל מועד יחנו
והחנים קדמה מזרחה
דגל מחנה יהודה
לצבאתם ונשיא
לבני יהודה נחשון
בן עמינדב וצבאו ט
ופקדיהם ארבעה
ושבעים אלף ושש
מאות והחנים עליו
מטה יששכר
ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער
וצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות

ראשם יד וסימנהון אך את מטה לוי ויקרע יהושע שמלתיו ויכנע מדין ופדויי יהוה יש ואביריו
בשו אברים בשר והכלמו ויהי קול מעל וממעל לרקיע פארי פשתי ואני הייתי חרפה ישבו לארץ
ועיניו דפסוק ויגיעו ראשם שמע אלהינו כי הייתי ○

יורידו ב חד חסר וחד מלא וסימנ
ובנסע המשכן עבדיי ירדו מן הלבנון ○
וסביב ב וסימנ למשכן יחנו אל ירדון ○

[illegible]

מטה זבולן ונשיא
לבני זבולן אליאב
בן חלן וצבאו
ופקדיו שבעה
וחמשים אלף
וארבע מאות כל
הפקדים למחנה
יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת
אלפים וארבע
מאות לצבאתם
ראשנה יסעו
דגל מחנה
ראובן תימנה
לצבאתם ונשיא
לבני ראובן אליצור
בן שדיאור וצבאו
ופקדיו ששה
וארבעים אלף
וחמש מאות והחונם

עליו מטה שמעון
ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורישדי
וצבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות
ומטה גד ונשיא
לבני גד אליסף בן
רעואל וצבאו
ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף ושש
מאות וחמשים
כל הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף
ואחד וחמשים
אלף וארבע מאות
וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו
ונסע אהל
מועד מחנה הלוים

בתוך המחנת כאשר
יחנו כן יסעו איש
על ידו לדגליהם
דגל מחנה
אפרים לצבאתם
ימה ונשיא לבני
אפרים אלישמע
בן עמיהוד וצבאו
ופקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות
ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה
גמליאל בן פדהצור
וצבאו ופקדיהם
שנים ושלשים
אלף ומאתים ומטה
בנימן ונשיא לבני
בנימן אבידן בן גדעני
וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים

[illegible]

ועליו ג׳ וסימנהון ועליו מטה מנשה ועליו חגור חרב ועליו במכבה עיר ועליו שלשים ועליו ונקטירו ועליו וישחקו ועליו ויציץ נזרו ○

ושלשים ב׳ ואת דדומ׳ שנים ושלשים תעשה ושלשים וסיע׳ ○

אלף וארבע מאות כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו

דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן וימת נדב ואביהוא

על בית לג [illegible]

וְאֹהֶל ל׳ וְהָאֹהֶל ל׳ · וַאֲלָפִים ל׳ וְהָאֲלָפִים ל׳ · וּבֹקֶר ל׳ וְהַבֹּקֶר ל׳ · וְגוֹיִם ל׳ וְהַגּוֹיִם ל׳ · וּגְבֹהִים ל׳ וְהַגְּבֹהִים ל׳ · וְגָבֹהַּ ל׳ וְהַגָּבֹהַּ ל׳ · וּגְבֹהָה ל׳ וְהַגְּבֹהָה ל׳ · וְדַל ל׳ וְהַדַּל ל׳ · וַהֲדָרִים ל׳ וְהַהֲדָרִים ל׳ · וְהָעִיר ל׳ וְהָעִיר ל׳

לִפְנֵי יְהוָה בְּהַקְרִבָם
אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַּר סִינַי וּבָנִים
לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן
אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר
עַל פְּנֵי אַהֲרֹן
אֲבִיהֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ הַקְרֵב
אֶת מַטֵּה לֵוִי
וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ
לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃ וְשָׁמְרוּ
אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ
וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל
הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת
עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
וְשָׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת

ב׳ חד חס׳ וחד מל
ל׳
ד׳ וחד והקריב
ל׳
ד׳
ד׳

מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת
עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
וְנָתַתָּה אֶת הַלְוִיִּם
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו
נְתוּנִם נְתוּנִם הֵמָּה
לוֹ מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְאֶת אַהֲרֹן
וְאֶת בָּנָיו תִּפְקֹד
וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ וַאֲנִי
הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל
בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ
לִי הַלְוִיִּם׃ כִּי לִי כָּל

ה׳
ד׳ זוג מן ודרי׳ קדמ׳ וו׳ תנ׳ ל׳
ל׳
יא ראש פסו׳ בתו׳

בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי
כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי
לִי כָל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל
מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה
לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר
סִינַי לֵאמֹר׃ פְּקֹד
אֶת בְּנֵי לֵוִי לְבֵית
אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם
כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ
וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם׃
וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה
עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צֻוָּה׃ וַיִּהְיוּ אֵלֶּה
בְנֵי לֵוִי בִּשְׁמֹתָם
גֵּרְשׁוֹן וּקְהָת
וּמְרָרִי׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת

ו׳
ו׳
ב׳
ב׳
ב׳
טו ראש פסו׳ בתו׳

ל׳ בטע בענ

כן היה המלמד יעשה
לְגֵרְשׁוֹן
לְאַזַרְיָה
לְטוֹבִיָּה
לְסִיסְרָא
לְיָרָבְעָם

וידבר יהוה אל משה ו׳ דחס׳ לאמר וסימנהון לך רד׳ לך עלה מזה אחרי מות שני בהר סיני
במדבר סיני דראש סית בהר סיני ופקד את בני לוי סיני דפסח בערבות בערבות בעצם היום הזה ס
הקרב ו׳ וסימנהון אליך את אהרן וזאת תורת המנחה את מטה לוי וגם את אחיך מטה ס ואד והקרב ס

ואת משמרת ד׳ ושמרו את משמרתו
ושמרו את כל כלי ושמרתם את משמרת
הקדש ושמרו את משמרת אהל מועד ס

כל וסמוך לשוה כן מתנקד
וכן הווה רש פינחס קרן ס

וחטים ל וחכמים ל ומלא ל ומשחית ל ומשלח ל ושטן ל ועירים ל ופרה ל ויגעת ל וקדש ל
והחטים ל והחכמים ל והמלא ל והמשחית ל והמשלח ל והשטן ל והעירים ל והפרה ל והיגעת ל והקדש ל

בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן לשט
לְמִשְׁפְּחֹתָם לִבְנִי ד ראש פסוק
וְשִׁמְעִי׃ וּבְנֵי קְהָת
לְמִשְׁפְּחֹתָם עַמְרָם יֹא
וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
וּבְנֵי מְרָרִי למשט
לְמִשְׁפְּחֹתָם מַחְלִי ל
וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם
מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי ט
חס ו לְבֵית אֲבֹתָם׃ יה
לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת
הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת
ל בנרע בעינ הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם
מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי׃ ל
פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר
כָּל־זָכָר מִבֶּן־חֹדֶשׁ ל
וָמָעְלָה פְּקֻדֵיהֶם
שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ ש ב
מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי

אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ
יָמָּה׃ וּנְשִׂיא בֵית־
אָב לַגֵּרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף ל חסר בר מן חד מל רבו ושמוטת
בֶּן־לָאֵל׃ וּמִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל
מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן ו
וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ
וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל ד ראש פסוק
מוֹעֵד׃ וְקַלְעֵי הֶחָצֵר
וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח ׳
הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־ ב
הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ ב
סָבִיב וְאֵת מֵיתָרָיו ג חס
לְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃
וְלִקְהָת מִשְׁפַּחַת
הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת
הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת
הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַּחַת ד ראש פסוק
הָעָזִּיאֵלִי אֵלֶּה
הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃

בְּמִסְפַּר כָּל־זָכָר
מִבֶּן־חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
שְׁמֹנַת אֲלָפִים ו
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי־קְהָת
יַחֲנוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן
תֵּימָנָה׃ וּנְשִׂיא בֵית־
אָב לְמִשְׁפְּחֹת ׳
הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן
בֶּן־עֻזִּיאֵל׃ וּמִשְׁמַרְתָּם
הָאָרֹן וְהַשֻּׁלְחָן
וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת
וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
יְשָׁרְתוּ בָּהֶם וש
והמסך אשר ש
ישרתו בהם וְהַמָּסָךְ
וְכֹל עֲבֹדָתוֹ׃ וּנְשִׂיא
נְשִׂיאֵי הַלֵּוִי אֶלְעָזָר
בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃

לאל יֹא וסימנהון הנראה אליך הענה אתי אליסף בן לאל אקרא לאלהים עליון הפניך׃
תשאון ויאמרו לאל האמרים לאל כי לחשתי לאל לכן אנשי לבב וירב אמריו לאל ○
נתנים הׄ וסימנׄ ונתתה את הלוים בׄ בפסוק כי נתנים נתנים המה ואתנה את הלוים בניך ובנתיך
לכם מתנה ואחיהם הלוים ○ ונתתה נתונה נתונם כתב ○ ואחיהם נתונים של ○ ושארה נתינם כתב ○

ונשיא דׄ וסימנהון בית אב לגרשני
ונשיא נשיאי הלוי למשפחת הקהתי
למשפחת מררי ○

אביחיל ד׳ וסימנהון צוריאל בן אביחיל אליהב בת אביחיל ובהגיע ותר אסתר ותכתב אסתר ס
אביהיל ותרי וסימנ׳ ושם אשת אבישור בת אליאב קרבית קמץ ס

ושא ב׳ וסימנהון עלה ראש הפסגה
את מספר שמתם ושא לכל המלאכה ס

פקדת שמרי
משמרת הקדש
למררי משפחת
המחלי ומשפחת
המושי אלה הם
משפחת מררי
ופקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש
ומעלה ששת
אלפים ומאתים
ונשיא בית אב
למשפחת מררי
צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן
יחנו צפנה ופקדת
משמרת בני
מררי קרשי
המשכן ובריחיו
ועמדיו ואדניו
וכל כליו וכל עבדתו

ועמדי החצר סביב
ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם והחנים
לפני המשכן קדמה
לפני אהל מועד
מזרחה משה ואהרן
ובניו שמרים
משמרת המקדש
למשמרת בני
ישראל והזר הקרב
יומת כל פקודי
הלוים אשר פקד
משה ואהרן על
פי יהוה למשפחתם
כל זכר מבן חדש
ומעלה שנים ו
עשרים אלף
ויאמר יהוה
אל משה פקד
כל בכר זכר לבני

ישראל מבן חדש
ומעלה ושא את
מספר שמתם
ולקחת את הלוים
לי אני יהוה תחת
כל בכר בבני
ישראל ואת בהמת
הלוים תחת כל
בכור בבהמת בני
ישראל ויפקד
משה כאשר צוה
יהוה אתו את
כל בכור בבני
ישראל ויהי כל
בכור זכר במספר
שמת מבן חדש
ומעלה לפקדיהם
שנים ועשרים
אלף שלשה ושבעים
ומאתים

ל׳ ראש פסוק

ד׳ ראש פסוק

[illegible]

הפקדו ב׳ וסימנהון ופקדת משמרת
[illegible]

פדויי ג̇ וסימנהון ואת פדויי השל
ונתתה הכסף לאהרן כל פדויי הלוים

מבכור ב̇ מלי בתורה וסימנהון
ומת כל בכור מבכור בני ישראל

והורדו ב̇ [illegible] וסימנהון את
פרכת המסך [illegible] העדי וישארו מלי

וידבר יהוה אל
משה לאמר קח
את הלוים תחת כל
בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלוים
תחת בהמתם והיו
לי הלוים אני יהוה
ואת פדויי השלשה
והשבעים והמאתים
העדפים על הלוים
מבכור בני ישראל
ולקחת חמשת
חמשת שקלים
לגלגלת בשקל
הקדש תקח עש
עשרים גרה השקל
ונתתה הכסף לאהרן
ולבניו פדויי העדפים
בהם ויקח משה
את כסף הפדיום

מאת העדפים על
פדויי הלוים מאת
בכור בני ישראל
לקח את הכסף
חמשה וששים
ושלש מאות ואלף
בשקל הקדש ויתן
משה את כסף
הפדים לאהרן ולבניו
על פי יהוה כאשר
צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר נשא את
ראש בני קהת
מתוך בני לוי
למשפחתם לבית
אבתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד

בן חמשים שנה
כל בא לצבא
לעשות מלאכה
באהל מועד זאת
עבדת בני קהת
באהל מועד קדש
הקדשים ובא אהרן
ובניו בנסע המחנה
והורדו את פרכת
המסך וכסו בה את
ארן העדת ונתנו
עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל
תכלת מלמעלה
ושמו בדיו ועל
שלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת ונתנו
עליו את הקערת
ואת הכפת ואת
המנקית ואת

[illegible]

[illegible] ל̇ וסימנהון מאות [illegible]
[illegible] ואלף [illegible]
[illegible] הקודש בני [illegible]

וקטורת סמים ל ומקטריך ליהוה עם אלהים ל ותאמר האשה אל אבו ל ועתה שימו באלהים ל ויראו הפלשתים באו אנשים ל
וקטרת הסמים ל ופקדת אלעזר עם האלהים ל ויתייצבו פנות אל האבן ל והלוים הורידו בא האלהים ל ויאמר משה אל העם באו האנשים ל

קשות הנסך ולחם
התמיד עליו יהיה׃
ופרשו עליהם
בגד תולעת שני
וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו
את בדיו׃ ולקחו
בגד תכלת וכסו
את מנרת המאור
ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת
מחתתיה ואת כל
כלי שמנה אשר
ישרתו לה בהם׃
ונתנו אתה ואת
כל כליה אל
מכסה עור תחש
ונתנו על המוט׃
ועל מזבח הזהב
יפרשו בגד תכלת

וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו
את בדיו׃ ולקחו
את כל כלי השרת
אשר ישרתו בם
בקדש ונתנו אל
בגד תכלת וכסו
אותם במכסה עור
תחש ונתנו על
המוט׃ ודשנו את
המזבח ופרשו
עליו בגד ארגמן׃
ונתנו עליו את כל
כליו אשר ישרתו
עליו בהם את
המחתת את
המזלגת ואת היעים
ואת המזרקת כל
כלי המזבח ופרשו
עליו כסוי עור

תחש ושמו בדיו׃
וכלה אהרן ובניו
לכסת את הקדש
ואת כל כלי הקדש
בנסע המחנה ו
ואחרי כן יבאו בני
קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדש
ומתו אלה משא
בני קהת באהל
מועד׃ ופקדת
אלעזר בן אהרן
הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים
ומנחת התמיד׃
ושמן המשחה
פקדת כל המשכן
וכל אשר בו בקדש
ובכליו׃
וידבר יהוה אל

ו ראש פסוק איוב כו׳ ב׳ מלין קדמ׳ נסב ותינינ׳ לא נסב וסימנהון ופקדת אלעזר בן אהרן ואיש את קדשיו לא יהיו ובן ועשה ישנה בשנה
ואולם הבא אשר ישפט והדריכה אל בתה השערים ואני יהוה אלהים ודין דישע גלאת ותולעת שני ב׳ וסימנהון ועשו את הא פר ופרשו עליהם
כל ישנו בגד בגדין בגדיו על יגדו בה מן ויקחו את כל כליו ו וכלה ו׳ וסימנהון הדעב מכפי את הקדש אהרן ובניו וישב מהרע לכם ספיה את נדרת

בערי גלעד ל וישפט יפתח בנפש אדם ל ירן תובל עם קדש ל האשמעאת האיש פרי בטן ל ויחר אף יעקב ודך לבב ל היה נער
בערי הגלעד ל טפנו נשינו בנפש האדם ל כלהנגע עם הקדש ל וקראו להם פרי הבטן ל הנה נחלת יהוה ודך הלבב ל מי האיש

משה ואל אהרן
לאמר אל תכריתו
את שבט משפחת
הקהתי מתוך
הלוים וזאת עשו
להם וחיו ולא
ימתו בגשתם
את קדש הקדשים
אהרן ובניו יבאו
ושמו אותם
איש איש על
עבדתו ואל משאו
ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש
ומתו קנט

פרש
יחיד בבלע רשע

וידבר יהוה אל
משה לאמר
נשא את ראש
בני גרשון גם
הם לבית אבתם

ב̇ בטע ביעינ
ל
לית מלא בתו
ו̇ בתן ועל נביא וכתוב ויכות בר מן ה̇
יד̇ על ואל ודמטעו
ה̇
ה̇ פסוק ואת ואת ואת ואת ואת

למשפחתם מבן
שלשים שנה
ומעלה עד בן
חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא
לצבא צבא לעבד
עבדה באהל
מועד זאת עבדת
משפחת הגרשני
לעבד ולמשא
ונשאו את יריעת
המשכן ואת אהל
מועד מכסהו
ומכסה התחש
אשר עליו
מלמעלה ואת
מסך פתח אהל
מועד ואת קלעי
החצר ואת מסך
פתח שער החצר

ל
ה̇
יג̇ חסר
ד̇
ל

אשר על המשכן
ועל המזבח סביב
ואת מיתריהם
ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר
יעשה להם ועבדו
על פי אהרן ובניו
תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל
משאם ולכל
עבדתם ופקדתם
עליהם במשמרת
את כל משאם
זאת עבדת
משפחת בני
הגרשני באהל
מועד ומשמרתם
ביד איתמר בן
אהרן הכהן
בני מררי

על ואל יד̇ דמטעיו דחוון למקרי על ועל וסימנהון ושמו אותם איש יחלו על ראש יואב הרלה הוא על כל הר כה ואמרו איש אשר דבר ירמיה הנביא והבא ל
עליהם על הארץ מדותם הנני מעיר על בבל חמשי ושארי על הוה על הוה על מפלתו ישבתו על הרבות טשבות דרג ג ותשבר כי על וישב העפר על °]
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ו̇א ויעשו אל בני יש̇ דברו וזאת החיה אדם כי יהיה כי תבאו דברו זוב איש על יגלו נשא קד מיה אל הבריו על מהני הבדילו דאת איקת
ט̇ ווגיו מן תרי הר ואלעזר ועל וסימנהון ואל איתמר ועל איתמר ואל משאו ועל משאו ואל המקדש ועל המקדש ואל ישביה ועל ישביה ואל ההרים ועל הגדיני
ואל אלהיה ועל אלהיה ואל עניים ועל עביה ועל ישרה ואל שדה ואל ארם ועל אדם °נשא ד̇ ב̇ חסר וחד מל [illegible] נשא ישרא

על פי יהוה ביד משה ג̇ ה̇ בתור׳ וסימנהון משפחת הקהתי משפחת בני מררי על פי יהוה
ויה׳ פסוק ויסער בראשנה את משמרת יהוה שמרו וישבו וילכו ס

למשפחתם ולבית אבתם ג̇ וסימנ׳
ויפקד ופקודי בני גרשון כל הפקודים
קדמיה ס

למשפחתם לבית
אבתם תפקד
אתם מבן שלשים
שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה
תפקדם כל הבא
לצבא לעבד ע
את עבדת אהל
מועד וזאת משמ
משמרת משאם
לכל עבדתם בא
באהל מועד
קרשי המשכן וב
ובריחיו ועמודיו
ואדניו ועמודי
החצר סביב וא
ואדניהם ויתדתם
ומיתריהם לכל
כליהם ולכל עבדתם
ובשמת תפקדו

את כלי משמרת
משאם זאת עבדת
משפחת בני מררי
לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר
בן אהרן הכהן
ויפקד משה ואהרן
ונשיאי העדה את
בני הקהתי
למשפחתם ולבית
אבתם מבן ש
שלשים שנה
ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבדה
באהל מועד ויהיו
פקדיהם למשפ
למשפחתם
אלפים שבע
מאות וחמשים

אלה פקודי משפחת
הקהתי כל העבד
באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד מ
משה ופקודי
בני גרשון למשפחתם
ולבית אבתם מבן
שלשים שנה וש
ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבדה
באהל מועד ויהיו
פקדיהם למשפחתם
לבית אבתם אלפים
ושש מאות וש
ושלשים אלה פק
פקודי משפחת
בני גרשון כל העבד
באהל מועד אשר

צ̇
בטע׳

ב̇

ל̇

ד̇

ה̇

ג̇
סביר׳
ושבע

למשפחתם ה̇ מלי באורית ובנביאים וסימנהון ופקודי בני גרשון [illegible]
וקדמיה וישש כר [illegible] וכל בתנביא [illegible] ופקודי בני גרשון [illegible]
וממלכות ולבית מלך יהודה [illegible]

כל קריה עבודת עבודת [illegible] הסי וכל [illegible] בני היום [illegible] מלי בר מן ה׳ חסר וסימנהון ומשפחות אהרן [illegible] ויעמד כמשפט דויד

ויעמד יהוקיהו והמשוררים בני אסף ׃ ומן דויד [illegible] עד ויקהל דויד ומחלקותם ׃ לעבד כל חסר בר מן ב׳ ויאמר ליהודה [illegible] ואשיהו ׃

פקד משה ואהרן
על פי יהוה
ופקודי משפחת
בני מררי למשפחתם
לבית אבתם מבן
שלשים שנה ו
ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל
הבא לצבא לעבדה
באהל מועד ויהיו
פקדיהם למשפחתם
שלשת אלפים ו
ומאתים אלה
פקודי משפחת
בני מררי אשר
פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד
משה כל הפקדים
אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי

ישראל את הלוים
למשפחתם ולבית
אבתם מבן ש
שלשים שנה ו
ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל
הבא לעבד עבדת
עבדה ועבדת
משא באהל מועד
ויהיו פקדיהם ש
שמנת אלפים ו
וחמש מאות ושמנים
על פי יהוה פקד
אותם ביד משה
איש איש על
עבדתו ועל משאו
ופקדיו אשר צוה
יהוה את משה

וידבר יהוה אל

משה לאמר צו
את בני ישראל
וישלחו מן המחנה
כל צרוע וכל זב
וכל טמא לנפש
מזכר עד נקבה
תשלחו אל מחוץ
למחנה תשלחום
ולא יטמאו את
מחניהם אשר אני
שכן בתוכם ויעשו
כן בני ישראל ו
וישלחו אותם אל
מחוץ למחנה כי
כאשר דבר יהוה
אל משה כן עשו
בני ישראל
וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל

[illegible]

ח̇ פסוק את בהון חטאה ועשייה והתודו את ואת חטאתכם אשר עשיתם וילך בכל חטאת אביו
על חטאתיו דזמרי וילכו בני ישראל והנה הוליד בן הרשע כי ישוב אך על פי יהוה ס

בקרקע ב̇ וסימנהון ומן העפר
ואם יסתרו מנגד עיני ס

איש או אשה כי
יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל
ביהוה ואשמה
הנפש ההוא: והתודו
את חטאתם אשר
עשו והשיב את
אשמו בראשו
וחמישתו יסף
עליו ונתן לאשר
אשם לו: ואם אין
לאיש גאל להשיב
האשם אליו
האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד
איל הכפרים אשר
יכפר בו עליו: וכל
תרומה לכל קדשי
בני ישראל אשר
יקריבו לכהן לו

יהיה: ואיש את
קדשיו לו יהיו איש
אשר יתן לכהן לו
יהיה:
וידבר יהוה אל
משה לאמר: דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש
איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו
מעל: ושכב איש
אתה שכבת זרע
ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא
נטמאה ועד אין
בה והוא לא נתפשה:
ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את
אשתו והוא נטמאה
או עבר עליו רוח

קנאה וקנא את
אשתו והיא לא
נטמאה: והביא
האיש את אשתו
אל הכהן והביא
את קרבנה עליה
עשירת האיפה
קמח שערים לא
יצק עליו שמן
ולא יתן עליו לבנה
כי מנחת קנאת
הוא מנחת זכרון
מזכרת עון: והקריב
אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה: ולקח
הכהן מים קדשים
בכלי חרש ומן
העפר אשר יהיה
בקרקע המשכן
יקח הכהן ונתן

בראשו יד̇ וסימנהון וישלם אתו בראשו נגער והתודו את חטאתם אשר יצא מדלתי ואת רעתנבל
להרשיע רשע וילבש צדקה ויגיד בראשו דמו בראשו אם לא אלהי ישוב עמלו ואתה תשמע כתר החנם ס
היא ד̇ מטע̇ וסימנהון והיא לאהרן והיתה לאהרן ישרה מגרש והביא האיש את אשתו ס

חמישתו ג̇ כתב כן̇ וסימנהון ואם
גאל יגאל איש ואת אשר חטא מן הקדש
והתודו את חטאתם ס

עַמֵּךְ ה׳ וסימנהון והשביע הכהן את בפרסות סוסיך הנה עמך נשים ושכחו עמך ובית עמך עמי ס
וחד ועבך כלם צדיקים ס

והשקה ג׳ וסימנהון את כל פני הארץ
את האשה את נחל השטים וחד והשקה
את המים ס

אֶל־הַמָּיִם׃ וְהֶעֱמִיד
הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה
לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע
אֶת־רֹאשׁ הָאִשָּׁה
וְנָתַן עַל־כַּפֶּיהָ אֵת
מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת
קְנָאֹת הִוא וּבְיַד
הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי
הַמָּרִים הַמְאָרְרִים׃
וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ
הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל
הָאִשָּׁה אִם־לֹא
שָׁכַב אִישׁ אֹתָךְ
וְאִם־לֹא שָׂטִית
טֻמְאָה תַּחַת
אִישֵׁךְ הִנָּקִי מִמֵּי
הַמָּרִים הַמְאָרְרִים
הָאֵלֶּה׃ וְאַתְּ כִּי
שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ
וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן

אִישׁ בָּךְ אֶת־
שְׁכָבְתּוֹ מִבַּלְעֲדֵי
אִישֵׁךְ׃ וְהִשְׁבִּיעַ
הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה
בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה
וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה
יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ
לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה
בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת
יְהוָה אֶת־יְרֵכֵךְ
נֹפֶלֶת וְאֶת־בִּטְנֵךְ
צָבָה׃ וּבָאוּ הַמַּיִם
הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה
בְּמֵעַיִךְ לַצְבּוֹת
בֶּטֶן וְלַנְפִּל יָרֵךְ
וְאָמְרָה הָאִשָּׁה
אָמֵן אָמֵן׃ וְכָתַב
אֶת־הָאָלֹת הָאֵלֶּה
הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה
אֶל־מֵי הַמָּרִים׃

וְהִשְׁקָה אֶת־הָאִשָּׁה
אֶת־מֵי הַמָּרִים
הַמְאָרְרִים וּבָאוּ
בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים
לְמָרִים׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִיַּד הָאִשָּׁה אֵת
מִנְחַת הַקְּנָאֹת
וְהֵנִיף אֶת־הַמִּנְחָה
לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב
אֹתָהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃
וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן
הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת
הָאִשָּׁה אֶת־הַמָּיִם׃
וְהִשְׁקָהּ אֶת־הַמַּיִם
וְהָיְתָה אִם־נִטְמְאָה
וַתִּמְעֹל מַעַל
בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ
הַמַּיִם הַמְאָרְרִים

אותך י״ו וסימנהון כי אם אותך באשר יתן יהוה אותך פן נשדת אותך הנני נשפט אותך הנטע אותך כל מאהביך שכחוך הולדת אותך קרמה והפשיטו אותך
ושל אחריו השאטות אותך ושל אחריו ושל אחריו היעבר לבך ושל אחריו בהמה בשנאה ס אל מי ג׳ וסימנהון ומחה אל מי המרים ויבאו ויחנו אל מי עין שמש ס
לאשה ה׳ יחד ולאשה וסימנהון ויאמר יהוה אלהים והשביע הכהן ותוטב בעיני שמשון וידרש לאשה וישאל המלך לאשה ס וחד ולאשה עגל מרבק ס טמאה אוחרנא
נפילה ו׳ חסר וסימנהון ולנפל ירך רק הפלה לישראל והיה תפלו אותה ויפלו גדלות ריונה באש יפלם והפל פור הוא הגורל ס

אשבע
שמשון
וידרש וישא

ונקה ג̇ וסימנהון אם יקום והתהלך ונקה האיש מעון ונקה לו [illegible] שלהי [illegible]

[illegible] ד̇ מלין על לישנה [illegible] [illegible]

פרע ד̇ וסימנהון גדל פרע פרעה פרע [illegible]

למרים וצבתה
בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה
לאלה בקרב עמה
ואם לא נטמאה
האשה וטהרה הוא
ונקתה ונזרעה
זרע זאת תורת
הקנאת אשר
תשטה אשה
תחת אישה ונטמאה
או איש אשר
תעבר עליו רוח
קנאה וקנא את
אשתו והעמיד
את האשה לפני
יהוה ועשה לה
הכהן את כל התורה
הזאת ונקה האיש
מעון והאשה ההוא

תשא את עונה

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם
איש או אשה כי
יפלא לנדר נדר
נזיר להזיר ליהוה
מיין ושכר יזיר
חמץ יין וחמץ
שכר לא ישתה
וכל משרת ענבים
לא ישתה וענבים
לחים ויבשים לא
יאכל כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה
מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל
כל ימי נדר נזרו

תער לא יעבר על
ראשו עד מלאת
הימם אשר יזיר
ליהוה קדש יהיה
גדל פרע שער
ראשו כל ימי
הזירו ליהוה על
נפש מת לא יבא
לאביו ולאמו
לאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם
כי נזר אלהיו על
ראשו כל ימי נזרו
קדש הוא ליהוה
וכי ימות מת עליו
בפתע פתאם וטמא
ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו
ביום השביעי
יגלחנו וביום השמיני

יאכל [illegible] וסימנהון [illegible]

ז̇ וחד [illegible] וסימנהון איש כי יפלא איש או אשה כי יפלא [illegible]

מלאת בל ליש חסר בי מן ז מלי וסימנהון והיה כמלאות במלאת שבעת ומי מתנדב למלאות דבר יהוה ב̇ בר להרבות הדולם
במלאת הימים דאחשורוש ויבא ה̇ חסר וסימנהון. שתני תרים והבאתם יבא להם שם היה במשפט ויקח אלהו משני יבא ס

יָבִא שְׁתֵּי תֹרִים
אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה
אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וְעָשָׂה
הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת
וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר
עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא
עַל הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ
אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא וְהִזִּיר לַיהוָה
אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא
כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ
לְאָשָׁם וְהַיָּמִים
הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ
כִּי טָמֵא נִזְרוֹ וְזֹאת
תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם
מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ
יָבִיא אֹתוֹ אֶל
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ

לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן
שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד
לְעֹלָה וְכַבְשָׂה
אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ
תְּמִימָה לְחַטָּאת
וְאַיִל אֶחָד תָּמִים
לִשְׁלָמִים וְסַל
מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת
בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
וּרְקִיקֵי מַצּוֹת
מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי
יְהוָה וְעָשָׂה אֶת
חַטָּאתוֹ וְאֶת עֹלָתוֹ
וְאֶת הָאַיִל יַעֲשֶׂה
זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה
עַל סַל הַמַּצּוֹת
וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת
מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ

וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד אֶת
רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח
אֶת שְׂעַר רֹאשׁ
נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ
אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְלָקַח
הַכֹּהֵן אֶת הַזְּרֹעַ
בְּשֵׁלָה מִן הָאַיִל
וְחַלַּת מַצָּה אַחַת
מִן הַסַּל וּרְקִיק
מַצָּה אֶחָד וְנָתַן
עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר
הִתְגַּלְּחוֹ אֶת נִזְרוֹ
וְהֵנִיף אוֹתָם הַכֹּהֵן
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן
עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה
וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה
וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר

[illegible]

אֲבֹתָם: ל̇ וישמו את שמי אֱמֹלָה ל̇ ותקם חנה אומרה ל̇ לאל סלעי אשמים ל̇ אנחנו על אחיותיהם ל̇ וישלחו וקראו
וַאֲבָרְכֵם: ל̇ קחם נא אלי וְאֹכְלָה ל̇ קום נאשבה ואמדה ל̇ אלי אחי ואשמים ל̇ איל צאן ואחיותיהם ל̇ ואחיותיהם עדויה

זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ
לַיהוָה עַל נִזְרוֹ
מִלְּבַד אֲשֶׁר תַּשִּׂיג
יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר
יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל
תּוֹרַת נִזְרוֹ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו
לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אָמוֹר לָהֶם׃
יְבָרֶכְךָ יְהוָה
וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי

עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַאֲנִי אֲבָרְכֵם׃
וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת
מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת
הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח
אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל
כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְ
קַדֵּשׁ אֹתָם׃
וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית
אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי
הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים
עַל הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ
אֶת קָרְבָּנָם לִפְנֵי
יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלֹת
צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר
בָּקָר עֲגָלָה עַל שְׁנֵי
הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר

לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ
אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ
לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה
אוֹתָם אֶל הַלְוִיִּם
אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת
הָעֲגָלֹת וְאֶת הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל
הַלְוִיִּם׃ אֵת שְׁתֵּי
הָעֲגָלוֹת וְאֵת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן
לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת
אַרְבַּע הָעֲגָלֹת
וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר
נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי

ל̇ יחד אל תודת
פס
ג̇ מל
ג̇ מיחדין
ל̇
ל̇
ו̇

ל̇
יחד ואברכם
ל̇
י̇ג ימ̇
ד̇
ל̇
ע̇ה
י̇ד פסוק בתו
מז
ג̇ ג̇
מלא
ג̇ חסר
ל̇
ה̇

ל̇ מלא בתו
ה̇
י̇ב ראש פסוק
ל̇ מלא בתו
ג̇ חס
ל̇ מלא בתו
ל̇
ל̇

שנים עשר נשיאם יוליד שנים עשר נשיאם לאמתם ובתריה ד̇ ויקריבו הנשאים ותעמדנה לפני משה ס אלין נשיאם כתב ס והנשאם הביאו חסר דחס
ושאר אוריתא נשאים כתב ס ונועדו אליך הנשיאים וכל נביאיא וכתיביא מלי בר מן ג̇ כתב נשאים וסימנהון ועשדה נשאים ויעל נשאים מעלה נשאים ס
אמור ו̇ ג̇ חסר וג̇ מלי וסימנהון ואם אמר יאמר העבד אמר אמרתי כי שנא אמר אמר לנער הס ס אמור להם ביתך ובית אביך אמרים אמור למנאצי ס

אחזה ל בסנטיו איבעותי ל המלמד ידי ל אבנה ל הנהנאעיצרני אשתיו ל חמרא ושבחו אותם ל שמו אותתם אתות ◦
ואחזה ל ואהרגהו ואיבעותי ל מזר עבר ל ואבנה ל גם אנכי ממנה ואשתיו ל בתוז מלבא ואתתם ל הלא שאלתם עברי ◦

עֲבֹדָתָם בְּיַד
אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן׃ וְלִבְנֵי קְהָת
לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים
אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ
וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם
אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
יַקְרִיבוּ אֶת־
קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיְהִי הַמַּקְרִיב
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן

אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה
יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב
מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים

בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב׃

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב
נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר
נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃
הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה כַּף אַחַת

ל חד פסו
בל לשנ קמ
בל קריה רפי בד מן ב רג
בב פסוק בעינ
ב ראש פסו

ב מלו בתו
ל
ל ראש פסו
ל דא פסו וחס
בב פסוק

אליז ראש פסוק משמשין ה דלא נסב ושאר קריה נסב האנשים האלה שלמים המלאך הגאל אתי הכהן המחטא אתה הקריב את קרבני הארץ אשר הכה
הנגעבכמת האיש הרך בך הנער רץ השיב עליך יהוה הבית היה אשר הנפש החטאת המלך ית אבל הסיר יהוה משפטיך היה יהוה כאויב הביא בכליותי ◦
וישם ו וסימנהון וישם לך שלום ויט ידו על צפון ואם לא אפו מי יכזיבני וישם פניו לאיים וישם פניו לבוא וישם לדרך פעמיו ◦◦

כל קריה בשמן וג בר מן ו׳ דמין וסימנהון ועשרון סלת ועשרונית והאיפה [illegible]
ומרים מראש קרני [illegible] נערה ◦ כל הרביעי מלו בר מן ג׳ [illegible] ◦

עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה
שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח
השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה
כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן
נתנאל בן צוער

ביום השלישי
נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים
ומאה משקלה

מזרק אחד כסף
שבעים שקל
בשקל הקדש
שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים
חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב
בן חלן
ביום הרביעי נשיא

לבני ראובן אליצור
בן שדיאור קרבנו
קערת כסף אחת
שלשים ומאה
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים
שקל בשקל
הקדש שניהם
מלאים סלת
בלולה בשמן
למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד
כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים

כל לשנה עלה לעלה ועלה העלה [illegible]
ל
ל
ה׳ ראש פסוק

כב פסוק [illegible]
יב בעני
יב ראש פסוק
ל

כל ג׳ ארוית חסר
כל יג ט׳ מן ו׳ רפי
יב ראש פסוק

כל לשון הקרבה [illegible] בר מן ה׳ חסר וסימנהון הקרב את קרבנו קערת [illegible] בני אהרן [illegible] אש זרה [illegible]
[illegible] ◦

מל קדיה במישי החמישי מל׳ בר מן ב׳ ושי דסימנהון ושי פטמה השני עצרת השמיני חגאלמה בחדש החמשי מל׳
משמטל [illegible] קדש וקדש והקדש בקדש כל לשב׳ חסר למדנחאי

חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור ל׳
בן שדיאור יבע

ביום החמישי ל׳ לג׳ ר״א פס
נשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צוש ג׳ מל׳ עמנו חסר
צורישדי קרבנו ו׳ ב׳ מן
קערת כסף אחת חד מל׳
שלשים ומאה ל׳
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים ו׳
שקל בשקל
הקדש שניהם ו׳ ר״א פס
מלאים סלת ע
בלולה בשמן
למנחה כף אחת כ״ב פסוק דלית [illegible]
עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד

בן בקר איל אחד
כבש אחד בן ש כ״ב פסוק
שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם
חמשה עתדים ש
חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה כ״ב ראש פסוק
קרבן שלמיאל בן
צורישדי
ביום הששי נשיא
לבני גד אליסף בן
דעואל קרבנו ל׳
קערת כסף אחת ו׳
שלשים ומאה ש
משקלה מזרק
אחד כסף שבעים ב׳ ראש פסוק
שקל בשקל
הקדש שניהם ו׳ ראש פסוק

מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר
אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים
אילם חמשה ע
עתדים חמשה
כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן
אליסף בן דעואל

ביום השביעי נשיא
לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד
קרבנו קערת כסף

כל ראש פסוק דבקריה בקרו ט׳ מן א׳ וביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם וכל ושני ושמיני דכות בר מן א׳ ביום השני נשיא וכל שלישי דכותה
ביום בר מן א׳ וביום השלישי פרים עשתי עשר וכל רביעי דכותיה וביום בר מן א׳ ביום הרביעי נשיא וכל חמישי ששי שביעי וביום בר מן ל׳
נשיא לבנו אפרים מסמנ׳ לנ׳ ומלך

כל קריה לחטאת קמץ בר מן ו וסימנהון ויהי בוקר היה יהיה מקור נפתח ובלחת לחטאת וחבירו וחבירו וחבידן ס
כל אוריתׄ שלשים חס וכל נביאייא וכתיבייא דכות בר מן ד מלׄ וסימנהון כל עברי וידרו מן השלושים ויחלא אסא ס

אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע

בֶּן עַמִּיהוּד׃

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא
לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל
בֶּן פְּדָהצוּר׃ קָרְבָּנוֹ
קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃

וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל
בֶּן פְּדָהצוּר׃

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי
נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת

כב פסוק דלית בה ו ולא ז
יב בעינ
יב ראש פסוק
ל

ג ראש פסוק וכל מצע פסוק דכות בר מן ב
ל
כב פסוק לא ו ולא ז

כל עינ חס בר מן א
ל
ל
ל עינ חס ד רא פסו וחד ויקחנו
כב

ביום השמיני ג וסימנהון נשיא לבני מנשה עצרת תהיה לכם ביום השמיני שלח את העם
וכל מצע פסוק דכותהון ביום בר מן ב וביום וסימנהון באספכם את תבואת ויקרא בספר ס ס

כל אמרייא כתב שין כבשה כבשת
וכבשה כבשים ס וכל קצרייא כתב
סמך כובס יכבס בבס מכבקים ס

כל עזיניה הדין שעיר עזים ראש פסוק וכל סדר קרבנות חילופ ראש פסוק ושעיר בר מן ב׳ שעיר וביום הבכורים
ובעשור לחדש ושאר עזניה ראש פסוק ושעיר ס

עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר — כב פסוק בקדריה דלית בה וו ולא יוד
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה — יב בעינ
זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן
בֶּן גִּדְעֹנִי׃ — יב ראש פסו
בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא
לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר
בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים — ל
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף — ב דמי׳ בעינ

שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃

בְּיוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר

יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי
אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן
עָכְרָן׃ קָרְבָּנוֹ — י ראש פסו
קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת — כב פסוק דלית בה וו ולא יוד
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר — כל עלה לעלה העלה חסי באוריתא ב מ א
עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

כל אוריתה כתב אילם בר מן ד׳ אילם מלי עזים מאתים קחאת אחרן כנה לי בזה קדמיה חמאת בקר ס וכל נביאיא וכתיביא דכותהון אילם מלי
בר מן י״א ג׳ מנהון כתב אילם וסימנהון בכרים ואילם ותאי השער דרך הלא הרחתם ס וח׳ כתב אלים הנחמים באלים הבו ליהוה בני אלים
ידמה ליהוה בבני אלים משתו יגורו אלים ועל אל אלים ויזבחו ליהוה וישחטו הבקר ס ואחד כתב אלם מי כמכה באלם יהוה חסר דחסר

זהב ל׳ וזה׳ וזהב וסימנהון זהב התנופה זהב הכפות [illegible]

[illegible] ביום המשח [illegible]

חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל
בֶּן עָכְרָן׃
בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר
יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי
נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן
עֵינָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה
קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד
בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד

כ״ב
ראש
פסוק

כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת׃
וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע
בֶּן עֵינָן׃
זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ
בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ
מֵאֵת נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת
כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מִזְרְקֵי כֶסֶף שְׁנֵים
עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקְּעָרָה הָאַחַת

ד׳
וזה׳
וזהב

כֶּסֶף וְשִׁבְעִים
הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל
כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם
וְאַרְבַּע מֵאוֹת
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃
כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת
קְטֹרֶת עֲשָׂרָה
עֲשָׂרָה הַכַּף
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל
זְהַב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים
וּמֵאָה׃ כָּל הַבָּקָר
לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר
פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים
עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר
וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי
עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר
לְחַטָּאת׃ וְכֹל בְּקַר
זֶבַח הַשְּׁלָמִים

כ״ב פסוק בקריה [illegible]

[illegible]

עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים
עַתֻּדִים שִׁשִּׁים
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת
הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי
הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ וּבְבֹא
מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ
וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל
מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת
מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים
וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃ פ

פרש

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ

אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל
פְּנֵי הַמְּנֹרָה יָאִירוּ
שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃
וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן
אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה
הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ ס
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וְזֶה
מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה
מִקְשָׁה זָהָב עַד־
יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ
מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה
אֶת־הַמְּנֹרָה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ

אֹתָם׃ וְכֹה־תַעֲשֶׂה
לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה
עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת
וְהֶעֱבִירוּ תַעַר
עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ
בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃
וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר
וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וּפַר־
שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח
לְחַטָּאת׃ וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ
אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי
יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהֵנִיף
אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם

[illegible]

פטרת ל̇ · כי נתנים אחיקם ל̇ ואשחקם ב̇ בהדרי ק̇ ל̇ יסודתו הדרי ל̇ בשדה ורודפים ל̇ ובני יוז ויעברו ל̇ · רגע ימותו
פטדת ל̇ לא יערבנה אריקם ל̇ וחבירו דות̇ל בהררי ק̇ ל̇ עמך נדבת הודי. ל̇ נשי עמי ודודנים ל̇ וחבירו ויעברו ל̇ אם ישמעו

תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת
עֲבֹדַת יְהוָה׃ וְהַלְוִיִּם
יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם
קנ̇ עַל רֹאשׁ הַפָּרִים
וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד
חַטָּאת וְאֶת
ה̇ הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה
לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃
וְהַעֲמַדְתָּ אֶת
הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן
וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ
ל̇ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃
וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ
הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ

אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם
ה̇ תְּנוּפָה׃ כִּי נְתֻנִים
ה̇ נְתֻנִים הֵמָּה לִי
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ל̇ תַּחַת פִּטְרַת כָּל
וחד פטדת רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לָקַחְתִּי אֹתָם לִי׃
סימנ̇ כִּי לִי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי
ב̇ בסיפ̇ יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם
הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
י̇ הִקְדַּשְׁתִּי אֹתָם
לִי׃ וָאֶקַּח אֶת
הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל
בְּכוֹר בִּבְנֵי
ל̇ בטע̇ יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶתְּנָה
ה̇ אֶת־הַלְוִיִּם נְתֻנִים
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל
ג̇ מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
ג̇ וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם
ב̇ בטע̇ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
לַלְוִיִּם כֵּן־עָשׂוּ
לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ל̇ וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם
וַיְכַבְּסוּ בִּגְדֵיהֶם
וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
ל̇ וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם

כל שפטים ושמואל ויחזקאל ואתנה מלעל בר מן חד ויאמר דוד אל הפלשתי וכל שאר אורייתא
ונביאיא דכותיה ואתנה בר מן חד ואתנה את הלוים וכל כתיביא דכותיה בר מן חד שאל ממני ואתנה ס
על בני ישראל ל̇ וסימנהון ושמו את שמי על בני ישראל והיתה זאת לכם ואתנה את הלוים
ושמרתם את משמרת הקדש והיתה לו ולזרעו ויתן אחיו ישבון תהי נא אזנך ס

וכל עדת ג̇ וסימנהון ויעש משה
ואהרן והמלך שלמה וכל עדת וחבירו ס
ולכפר ג̇ וסימנהון על בני ישראל ואהרן
ובניו שבעים שבעים ס

ודיפת ל ודאודית ויראה ל פקחנא ודוממתי ל שמעו שמים ואודך ל אשכילך זדה ל רוחי י לאשתי יעבר ל כו גלא
ודיפת ל ודבריהים ויראה ל יעלה ודוממתי ל אם לא שותי ואודך ל בכנור זדה ל כי אל יהוה יעבר ל נחלאשר

אַחֲרֹן לְטַהֲרָם׃
וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ
הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־
עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן
וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם
כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם
מִבֶּן חָמֵשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה יָבוֹא
לִצְבֹא צָבָא
בַּעֲבֹדַת אֹהֶל
מוֹעֵד׃ וּמִבֶּן
חֲמִשִּׁים שָׁנָה
יָשׁוּב מִצְּבָא
הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד
עוֹד׃ וְשֵׁרֵת אֶת־
אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת
וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד
כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם
בְּמִשְׁמְרֹתָם׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה בְמִדְבַּר־סִינַי
בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית
לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃
וְיַעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר־
יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה
בֵּין הָעַרְבַּיִם
תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ
בְּמֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו
וּכְכָל־מִשְׁפָּטָיו
תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לַעֲשֹׂת
הַפָּסַח׃ וַיַּעֲשׂוּ
אֶת־הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין
הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר
סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי
אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ
אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ
לַעֲשֹׂת־הַפֶּסַח
בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ
לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי

ל
ב
ל חסר
ל וחס לאמר
ג
ג
סד
ג
ל וכל אתנ וסוף פסוק דכות

ה
יב חס
א
ב בתר
תקבר וכל חכם אפסח
ב מלו בתן וכל קריה דכות
א
ב
חסר

בראשון א וסימנהון ויהי באחת ושש מאות בראשון ראש פס׳ דהוא חס׳ ויעשו את הפסח ויהי
באות עשרה כה אמר יהוה אלהים בראשון בארבעה עשר דיהזק אל זבני עיון גילו ס
וכל א׳ וסימנהון ככל חקתיו וככל כלל הדברים האלה והכידו וככל אשר יאמר וככל כהו הכינותי ס
לצאתם מארץ מצרים ג וסימנהון ויסעו מאלם ויבאו במדבר סיני דראש סיפ וידבר הפסח ס

במדבר סיני ג וסימנהון וידבר יהוה
אל משה ראש סיפ פקד את בני לוי
ויעשו בני ישראל את הפסח ס

[illegible]

אחרן ביום ההוא
ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנ׳
אנחנו טמאים
לנפש אדם למה
נגרע לבלתי הק׳
הקריב את קרבן
יהוה במעדו ב׳
בתוך בני ישראל
ויאמר אלהם מ׳
משה עמדו וא׳
ואשמעה מה צ׳
יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר
אל בני ישראל
לאמר איש איש
כי יהיה טמא ל׳
לנפש או בדרך

רחקה לכם או ל׳
לדרתיכם ועשה
פסח ליהוה ב׳
בחדש השני ב׳
בארבעה עשר
יום בין הערבים
יעשו אתו על
מצות ומררים י׳
יאכלהו לא י׳
ישאירו ממנו
עד בקר ועצם
לא ישברו בו כ׳
ככל חקת הפסח
יעשו אתו והאיש
אשר הוא טהור
ובדרך לא היה
וחדל לעשות
הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מ׳
מעמיה כי קרבן

יהוה לא הקריב
במעדו חטאו
ישא האיש ההוא
וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה
כחקת הפסח וכ׳
וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה
לכם ולגר ולאזרח
הארץ

וביום הקים
את המשכן כסה
הענן את המשכן
לאהל העדת וב׳
ובערב יהיה על
המשכן כמראה
אש עד בקר כן י׳
יהיה תמיד הענן
יכסנו ומראה א׳
אש לילה ולפי

[illegible]

[illegible] ה' וסימנהון אך אם יומים או עד כי [illegible] או ימים או חדש לא יום אחד
[illegible] ∘ או ימים יחנו חסר ושאריה מל' ∘

ד' פסוק יחנו בהון [illegible]
וסימנהון על פי [illegible]
ואם משא יהוה ∘

העלות הענן מ
מעל האהל ואחרי
כן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ש
ישכן שם הענן
שם יחנו בני ישראל
על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל
פי יהוה יחנו כל
ימי אשר ישכן
הענן על המשכן
יחנו ובהאריך ש
הענן על המשכן
ימים רבים ושמרו
בני ישראל את
משמרת יהוה
ולא יסעו ויש
אשר יהיה הענן
ימים מספר על
המשכן על פי

יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו ויש
אשר יהיה הענן
מערב עד בקר
ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם
ולילה ונעלה ה
הענן ונסעו או
ימים או חדש או
ימים בהאריך ה
הענן על המשכן
לשכן עליו יחנו
בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו
יסעו על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה
יסעו את משמרת
יהוה שמרו על
פי יהוה ביד משה

וידבר יהוה אל
משה לאמר עשה
לך שתי חצוצרת
כסף מקשה תעשה
אתם והיו לך ש
למקרא העדה
ולמסע את המחנות
ותקעו בהן ונועדו
אליך כל העדה
אל פתח אהל ש
מועד ואם באחת
יתקעו ונועדו
אליך הנשיאים
ראשי אלפי יש
ישראל ותקעתם
תרועה ונסעו
המחנות החנים
קדמה ותקעתם
תרועה שנית
ונסעו המחנות

ושמרו ג' וסימנהון [illegible] ימים רבים ושמרו
את משמרת יהוה [illegible]
שמרו [illegible] אשר [illegible]

[illegible]

הצר ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ וסימנ׳
וכי תבאו שכר האדם כי אין הצר ◦

וישכן ה׳ ד׳ חס׳ וחד מל׳ וסימנ׳
הענן במדבר כבוד יהוה ישראל בירושלם
ערים נכחדות ◦

והורד ב׳ ומל׳ וסימנהון והורד
המשכן והורד גאון אשור ◦

חנים תימנה
תרועה יתקעו
למסעיהם ובהקהיל
את הקהל תתקעו
ולא תריעו ובני
אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות
והיו לכם לחקת
עולם לדרתיכם
וכי תבאו מלחמה
בארצכם על הצר
הצרר אתכם
והרעתם בחצצרת
ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם
ונושעתם מאיביכם
וביום שמחתכם
ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצצרת

על עלתיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני
אלהיכם אני יהוה
אלהיכם
ויהי בשנה השנית
בחדש השני
בעשרים בחדש
נעלה הענן מעל
משכן העדת
ויסעו בני ישראל
למסעיהם
ממדבר סיני וישכן
הענן במדבר
פארן ויסעו
בראשנה על פי
יהוה ביד משה
ויסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל

צבאו נחשון בן
עמינדב ועל צבא
מטה בני יששכר
נתנאל בן צוער
ועל צבא מטה
בני זבולן אליאב
בן חלן והורד
המשכן ונסעו
בני גרשון ובני
מררי נשאי המשכן
ונסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור
בן שדיאור ועל
צבא מטה בני
שמעון שלמיאל
בן צורישדי ועל
צבא מטה בני
גד אליסף בן
דעואל ונסעו

בראשונה כ״ב וסימנהון אל מקום המזבח ויסע דגל מחנה בני יהודה כי הרג תחלה יד העדים כאשר בראשנה וגסני והכירו וכל ישראל וזקניו לעיניו
והבידו ישאלו ישאלו אך עשו לו משם כל אשר שלחת ויצאו נעדי מצרים יראו עמי כי לו איש מקוו כי לבו נא אל מקומי והושיע יהוה כל מבה יבוסי
נחלה מנחלת ספר יהושע ◦ וכי תבאו וביום שמחתכם חצצרת כתב עשה לך שתי חצוצרת כתב חצצרא ברמה כתב ושארא חצצרות כתב ◦

299

הקהתים ג׳ וסימנהון ונסעו הקהתים ויקמו הלוים מבני והאנשים עשו באמונה ס
דבר טוב ב׳ וסימנהון על ישראל על המלך ויסעו ב׳ ויהי חתת אלה מסעי ס

ויהי בנסע ב׳ וסימנהון הארן ויאמר
העם מאהליהם בנסעם ב׳ כקדם
מן המחנה ס

הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי
הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ
אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־
בֹּאָם׃ וְנָסַע דֶּגֶל
מַחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם
לְצִבְאֹתָם וְעַל־
צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע
בֶּן־עַמִּיהוּד׃ וְעַל
צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל
בֶּן־פְּדָהצוּר׃ וְעַל
צְבָא מַטֵּה בְּנֵי
בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־
גִּדְעוֹנִי׃ וְנָסַע דֶּגֶל
מַחֲנֵה בְנֵי־דָן מ
מְאַסֵּף לְכָל־הַמַּחֲנֹת
לְצִבְאֹתָם וְעַל
צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר
בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ וְעַל־
צְבָא מַטֵּה

בְּנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל
בֶּן־עָכְרָן׃ וְעַל־צְבָא
מַטֵּה בְּנֵי נַפְתָּלִי
אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃
אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל לְצִבְאֹתָם
וַיִּסָּעוּ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
לְחֹבָב בֶּן־רְעוּאֵל
הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה
נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה אֹתוֹ אֶתֵּן
לָכֶם לְכָה אִתָּנוּ
וְהֵטַבְנוּ לָךְ כִּי־
יְהוָה דִּבֶּר־טוֹב
עַל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא
אֵלֵךְ כִּי אִם־אֶל־
אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי

אֵלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר אַל־
נָא תַּעֲזֹב אֹתָנוּ כִּי
עַל־כֵּן יָדַעְתָּ חֲנֹתֵנוּ
בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָּנוּ
לְעֵינָיִם׃ וְהָיָה כִּי־
תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה
הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר
יֵיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ
וְהֵטַבְנוּ לָךְ׃ וַיִּסְעוּ
מֵהַר יְהוָה דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַאֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה נֹסֵעַ
לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָתוּר
לָהֶם מְנוּחָה׃ וַעֲנַן
יְהוָה עֲלֵיהֶם יוֹמָם
בְּנָסְעָם מִן־הַמַּחֲנֶה׃
ן וַיְהִי בִּנְסֹעַ
הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מ
מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה

ב׳
מלרע
ועתה
קומה
וכל
תהלים
דכות
בר מן חד
וקומה בעזרתי:

אליו שמהן דגובריו מליין גדעוני דדעואל וישמעיה הגבעוני ילד את נמרוד דדברי הימים וטוב אדוניה יהויקים בן יאשיהו דבראשית תינעה יכוניה חשיואת
דגליותו ועזריהו בן עודד ועופר הנעמתי בן שמעת העמונית אמר הקוהלת בן ביני דעזרא ומבני שלומית דיוספיה ויאלופהון שניהן דגובריו חכמי סימא
גבריו ארי ועגמיך הבשן ב׳ בפסוק וליואב בן צרויה ולצדיק דראש דמלכים אמן שר העיר דמלכים הבכיר אמנן דדברי הימ׳ בן שבע שנים יאשי׳ ס
וירם בנו וטביה דעזרא חורם מרמות וחזקיה עזר ומשי דדברי הימ׳ רחם עדיא ושבאל ס

[illegible]

300

יהוה ויפצו איביך
וינסו משנאיך
מפניך ובנחה
יאמר שובה יהוה
רבבות אלפי
ישראל

ויהי העם
כמתאננים רע
באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו
ותבער בם אש
יהוה ותאכל
בקצה המחנה
ויצעק העם אל
משה ויתפלל
משה אל יהוה
ותשקע האש
ויקרא שם המקום
ההוא תבערה
כי בערה בם אש
יהוה והאספסף
אשר בקרבו התאוו
תאוה וישבו ויבכו
גם בני ישראל
ויאמרו מי יאכלנו
בשר זכרנו את
הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את
הקשאים ואת
האבטחים ואת
החציר ואת הבצלים
ואת השומים
ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל
המן עינינו והמן
כזרע גד הוא
ועינו כעין הבדלח
שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או
דכו במדכה ובשלו
בפרור ועשו אתו
עגות והיה טעמו
כטעם לשד השמן
וברדת הטל על
המחנה לילה ירד
המן עליו וישמע
משה את העם
בכה למשפחתיו
איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה
רע ויאמר משה
אל יהוה למה
הרעת לעבדך
ולמה לא מצתי
חן בעיניך לשום
את משא כל העם
הזה עלי האנכי
הריתי את כל העם
הזה אם אנכי

[illegible]

ילדתי ל ותראהו דודאים ל וילך ראובן דבורים ל וזנה ערות המטה ל אפריון בעמוס [illegible]
הגדלתי ל להודיע הדודאים ל נתנו ריח הדבורים ל תעשינה וההפוכה ל ויגדיל עזו האלמיש ל הממנע לך [illegible]

ילדתיהו כי תאמר
אלי שאהו בחיקך
כאשר ישא האמן
את היונק על האדמה
אשר נשבעת ל
לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל
העם הזה כי יבכו
עלי לאמר תנה
לנו בשר ונאכלה
לא אוכל אנכי
לבדי לשאת את
כל העם הזה כי
כבד ממני ואם
ככה את עשה לי
הרגני נא הרג
אם מצאתי חן
בעיניך ואל אראה
ברעתי
ויאמר יהוה אל
משה אספה לי
שבעים איש מזקני
ישראל אשר
ידעת כי הם זקני
העם ושטריו וש
ולקחת אתם אל
אהל מועד והתיצבו
שם עמך וירדתי
ודברתי עמך שם
ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי
עליהם ונשאו אתך
במשא העם ולא
תשא אתה לבדך
ואל העם תאמר
התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי
בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו
בשר כי טוב לנו
במצרים ונתן יהוה
לכם בשר ואכלתם
לא יום אחד תאכלון
ולא יומים ולא
חמשה ימים ולא
עשרה ימים ולא
עשרים יום עד
חדש ימים עד
אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרא
יען כי מאסתם
את יהוה אשר
בקרבכם ותבכו
לפניו לאמר למה
זה יצאנו ממצרים
ויאמר משה שש
מאות אלף רגלי
העם אשר אנכי
בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן

[illegible]

וישארו ל׳ וידעו הגוים ויעב ל׳ [illegible] ויחגו ל׳ ויגעו כשכור ויחד ל׳ הלילה ההוא ויעש ל׳ ועל הזיתים ०
וישארו ל׳ שני אנשים ויעב ל׳ [illegible] ויחגו ל׳ ויחגו לי במדבר ויחד ל׳ ויחד יתרו על ויעש ל׳ ובני בכרי ०

לחם ואכלו חדש
ימים הצאן ובקר
ישחט להם ומצא
להם אם את כל
דגי הים יאסף
להם ומצא להם׃

ויאמר יהוה אל
משה היד יהוה
תקצר עתה תראה
היקרך דברי אם
לא ויצא משה
וידבר אל העם
את דברי יהוה
ויאסף שבעים
איש מזקני העם
ויעמד אתם
סביבת האהל׃
וירד יהוה בענן
וידבר אליו ויאצל
מן הרוח אשר
עליו ויתן על
שבעים איש
הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו׃
וישארו שני
אנשים במחנה
שם האחד אלדד
ושם השני מידד
ותנח עליהם הרוח
והמה בכתבים
ולא יצאו האהלה
ויתנבאו במחנה׃
וירץ הנער ויגד
למשה ויאמר
אלדד ומידד
מתנבאים במחנה׃
ויען יהושע בן
נון משרת משה
מבחריו ויאמר
אדני משה כלאם׃
ויאמר לו משה
המקנא אתה לי
ומי יתן כל עם
יהוה נביאים כי
יתן יהוה את רוחו
עליהם׃ ויאסף
משה אל המחנה
הוא וזקני ישראל׃
ורוח נסע מאת
יהוה ויגז שלוים
מן הים ויטש
על המחנה כדרך
יום כה וכדרך יום
כה סביבות המחנה
וכאמתים על פני
הארץ׃ ויקם העם
כל היום ההוא
וכל הלילה וכל

סביבות
ב׳ מלו
בתו׳
ורוח נסע
וישטחו
וכל
נביא
ויתנב
דימות
כד מן אר חס
סביבות אה׳ שעו

דברי יג׳ וסימנהון היד יהוה תקצר ומדוע הקלתני הבית הזה אשר ויאמר אליהו התשבי כן יהיה דברי ואת כל אלה ידי עשתה היטבת לראות הלא כה
הנביא אשר אתו ב׳ בו כי לפי מלאת ויתפלל לא ישנו דאיוב ० ויעמד ה׳ וסימנהון סביבות האהל ויעמד את פניו ירע כבידים לא חקר ויאמר ויעמד רוח
וכל דברי הימים דכותהון בר מן ז׳ ויעמד שטן ויעמד לפני מזבח וישל אחריו ויצא הרוח ויעמד יהושפט בקהל ויעמד מעל לעם עמדו דיאשיהו ०

כשית ל הכשית ל · ותדבר ב בפסוק · מתה המתה ל · ותרא דחל ואמר לא ארעה המשלש ל · משלש · ויא קחה לי ואם יתקפו ל · מנה המנה · ואשרי מקום ה ל · המיקדות ל · ויענו את ירמי ואת כל ל · מנאפת המנאפת ל

יוֹם הַמָּחֳרָת וַיַּאַסְפוּ
אֶת־הַשְּׂלָו
הַמַּמְעִיט אָסַף
עֲשָׂרָה חֳמָרִים
וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם
שָׁטוֹחַ סְבִיבוֹת
הַמַּחֲנֶה׃ הַבָּשָׂר
עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם
טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף
יְהוָה חָרָה בָעָם
וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם
מַכָּה רַבָּה מְאֹד׃
וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא
קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה
כִּי־שָׁם קָבְרוּ
אֶת־הָעָם הַמִּתְאַוִּים׃
מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה
נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת
וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת׃

וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן
בְּמֹשֶׁה עַל־אֹדוֹת
הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית
אֲשֶׁר לָקָח כִּי־אִשָּׁה
כֻשִׁית לָקָח׃ וַיֹּאמְרוּ
הֲרַק אַךְ־בְּמֹשֶׁה
דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא
גַּם־בָּנוּ דִבֵּר וַיִּשְׁמַע
יְהוָה׃ וְהָאִישׁ מֹשֶׁה
עָנָו מְאֹד מִכֹּל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
פִּתְאֹם אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־
מִרְיָם צְאוּ
שְׁלָשְׁתְּכֶם אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
שְׁלָשְׁתָּם׃ וַיֵּרֶד

יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן
וַיַּעֲמֹד פֶּתַח
הָאֹהֶל וַיִּקְרָא
אַהֲרֹן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ
שְׁנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר
שִׁמְעוּ־נָא דְבָרָי
אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם
יְהוָה בַּמַּרְאָה
אֵלָיו אֶתְוַדָּע
בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר־בּוֹ׃
לֹא־כֵן עַבְדִּי מֹשֶׁה
בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן
הוּא׃ פֶּה אֶל־פֶּה
אֲדַבֶּר־בּוֹ וּמַרְאֶה
וְלֹא בְחִידֹת
וּתְמֻנַת יְהוָה יַבִּיט
וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם
לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי
בְמֹשֶׁה׃ וַיִּחַר אַף
יְהוָה בָּם וַיֵּלַךְ׃

ומרים ג
וירד יהוה
ואשלח
לפניך
ובני
עמרם

ג ב חסי וחד מלי · ל · ל · ראש פסוק · ב בני אדם שניהם · ה · ב · ב מלי בתו · ל · ב מלי בתו · ל

ב מלי בתו וכל נביא דכתב ויכות בר מן א · עניו · ט בטע בסף · ב את יום יהוה

ל · ל · ל · ב · ל · יא · ב · ל · ל · חס · חס · ל

ל · בתו · ל · נאמן · וחד ולא כן · אשר מלאוה ותריו · ג

וכי יתן כל עם יהוה נביאים חד באוריתא ומל חבל נביאים ה כל נביאים והיה כל ידעו עד כן היתה למשל נביאים כתב בשמואל ויפשט גם הוא בגדיו ולא ענהו יהוה נביאים כתב בשמואל הגם שאול קדמיה וירא את להקת ולא ענני נביאים כתב בשמואל מלכים נביאים כולה בר מן חד וכל הנביאים דראש פסוק ירמיהו נביאים כולה בר מן הלקחים לשונם דהוא כתב נביאם ויתפשו אתו למן הירם דירמיא והדבר משפט מות בתריה ולפניך אל יתני ואשלח בתריה נביאים כתב בזכריה ויחזקאל כל מלו תרי עשרה מלמלו בר מן ב והנביאים הלעולם אך דברי וחקי נביאים כתב דברי הימים כולה נביאים כתב בר מן חד וישבים בגרן דהוא של ועזרא כולה נביאים שלו ויראתם ג ורימלכהו חרבה ומשה אישתא

ויאספו ה
סבו שלוו
שלוה שלוה
כלישנאי דכתיב
אילא ודאיתו
חמרא ולספא

והענן סר מעל
האהל והנה מרים
מצרעת כשלג
ויפן אהרן אל
מרים והנה מצרעת
ויאמר אהרן אל
משה בי אדני
אל נא תשת עלינו
חטאת אשר
נואלנו ואשר
חטאנו אל נא
תהי כמת אשר
בצאתו מרחם
אמו ויאכל חצי
בשרו ויצעק
משה אל יהוה
לאמר אל נא
רפא נא לה

ויאמר יהוה אל
משה ואביה ירק
ירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים
תסגר שבעת
ימים מחוץ למחנה
ואחר תאסף
ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבעת
ימים והעם לא
נסע עד האסף
מרים ואחר נסעו
העם מחצרות
ויחנו במדבר פארן

פרש

וידבר יהוה אל
משה לאמר
שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ
כנען אשר אני
נתן לבני ישראל
איש אחד איש
אחד למטה אבתיו
תשלחו כל נשיא
בהם וישלח אתם
משה ממדבר
פארן על פי יהוה
כלם אנשים ראשי
בני ישראל המה
ואלה שמותם
למטה ראובן
שמוע בן זכור
למטה שמעון
שפט בן חורי
למטה יהודה כלב
בן יפנה למטה
יששכר יגאל
בן יוסף למטה
אפרים הושע בן
נון למטה בנימן
פלטי בן רפוא

והפיץ ל̇ ויאמרו השמנים והריץ ל̇ בלבונך לא יעד ותפר ל̇ גם בריתו תפר והופע ל̇ היום ההוא התשדדי ל̇ אותי מלבנון ○
והריץ ל̇ ותשלך אשה והריץ ל̇ עד אשר לא יוחק ותפר ל̇ ביום ההוא והופע ל̇ ארץ עיפתה והשודדי ל̇ למלך בשמן ○

למטה זבולן ש
גדיאל בן סודי
למטה יוסף למטה
מנשה גדי בן סוסי
למטה דן עמיאל
בן גמלי למטה
אשר סתור בן
מיכאל למטה
נפתלי נחבי בן ופסי
למטה גד גאואל
בן מכי אלה שמות
האנשים אשר
שלח משה לתור
את הארץ ויקרא
משה להושע בן
נון יהושע וישלח
אתם משה לתור
את ארץ כנען
ויאמר אלהם עלו
זה בנגב ועליתם

את ההר וראיתם
את הארץ מה הוא
ואת העם הישב
עליה החזק הוא
הרפה המעט הוא
אם רב ומה הארץ
אשר הוא ישב
בה הטובה הוא
אם רעה ומה ש
הערים אשר הוא
יושב בהנה הבמח
הבמחנים אם ש
במבצרים ומה
הארץ השמנה
הוא אם רזה היש
בה עץ אם אין
והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ וה
והימים ימי בכורי
ענבים ויעלו

ויתרו את הארץ
ממדבר צן עד
רחב לבא חמת
ויעלו בנגב ויבא
עד חברון ושם
אחימן ששי
ותלמי ילידי הענק
וחברון שבע ש
שנים נבנתה לפני
צען מצרים ויבאו
עד נחל אשכל
ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים
אחד וישאהו במוט
בשנים ומן הרמנים
ומן התאנים ה
למקום ההוא ק
קרא נחל אשכול
על אדות האשכול
אשר כרתו משם

פסוק [illegible] מלא [illegible] מלא סוף פסוק ואין בהון ד̇ ומן הרמנים ומן התאנים
[illegible] מבקיש והוא לוי והוא גרשון
[illegible] ארץ אוכ̇ עמאות
[illegible] ל̇ והוש̇ ושמב̇ כמטו וירכבו וישמון
[illegible] על [illegible] ○

ויבא ד̇ סבירין ויבאו ושימנם ויעלו
בנגב עדין יבוא ויעשר והבא אליו [illegible]
ויבא אלי אנשים ושירותי מלכי ○

ושם ה׳ ראש פסוק וסימנהון אתנו נער עברי ושם ראינו את ושם איש מעברי שאול
ושם נקרא איש ושם היה נביא ס ילדי ב׳ חס׳ וסימנ׳ וגם ילדי הענק את ענק דשמואל ס

הנפילים ג׳ ב׳ חס׳ וחד מלו וסימנ׳
היו בארץ ושם ראינו ב׳ בו ס
מיעואה מלו ס

בני ישראל וישבו
מתור הארץ
מקץ ארבעים יום
וילכו ויבאו אל
משה ואל אהרן
ואל כל עדת בני
ישראל אל מדבר
פארן קדשה
וישיבו אתם דבר
ואת כל העדה
ויראום את פרי
הארץ ויספרו לו
ויאמרו באנו אל
הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת
חלב ודבש הוא
וזה פריה אפס
כי עז העם הישב
בארץ והערים
בצרות גדלת

מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם
עמלק יושב
בארץ הנגב
והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר
והכנעני יושב על
הים ועל יד הירדן
ויהס כלב את העם
אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו
אתה כי יכול
נוכל לה והאנשים
אשר עלו עמו
אמרו לא נוכל
לעלות אל העם
כי חזק הוא ממנו
ויציאו דבת הארץ
אשר תרו אתה
אל בני ישראל

לאמר הארץ
אשר עברנו בה
לתור אתה ארץ
אכלת יושביה
הוא וכל העם
אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות ושם
ראינו את הנפילים
בני ענק מן
הנפלים ונהי בעינינו
כחגבים וכן היינו
בעיניהם

ותשא כל
העדה ויתנו את
קולם ויבכו העם
בלילה ההוא
וילנו על משה
ועל אהרן כל בני
ישראל ויאמרו
אלהם כל העדה

ב׳ חס׳
ל׳ ראש פסו
ב׳ מלו
יו׳ מלו בתו
ב׳
ל׳
ג׳ מג׳ מלו
ג׳ כתב ה׳
ה׳ מלו
ה׳ ראש פסוק
ב׳ מלו בתו וכל נביא וכתוב דכות
פזריז בטעמ׳
ה׳ ראש פסוק
ל׳
ל׳
ג׳
ב׳ חס׳ יחיד מלו
יו׳
ל׳

ט׳ וכל ראש פסוק דכות ב׳ מ׳
ל׳
ל׳ מלו
ב׳ בטעמ׳ מלרע
ב׳ חד של וחד

ה׳ זוג מן תרין בעינ׳ קדמ׳ אתנ׳ ביה
ל׳
ל׳
ל׳ בלשנ׳
ל׳
ל׳
ל׳ וכל קריה חיצ׳ גדילות בצרות

וכל העם נ״ד ויבא יעקב לוזה וירדו כל יעברך וירא אחתן משה ויציאו דבת הארץ משה עבדי מת כי מלים היו ואני וכל העם וישכם ירבעל ויאמר יהוה אל
גדעון ויבא אבימלך ויעל אבימלך ויעלו כל בני ישראל ויאמרו אליו כל הזקנים ויבא ירבעם וכל ויעל המלך בית יהוה וישמעו הכהנים ויהי ככלות ירמיהו
ויאמרו כל השרים וישמעו כל השרים ויהי בשנה ההיא ויהי בשנה החמישית ולא שמע יוחנן ויגשו כל שרי ויען את ירמיהו כמגרה דדברי הימים וחבירו והנה מחלקות
ויבא ירבעם ויזבח המלך והמלך וכל העם וה שלשית בבית ואל יבא בית וישניהו כל הש ויעל המלך ויען בחלל ויאמר בעז ועברים עברו ויזעק שאול ויקם דוד ברכים
ויצא המלך וידדו עלה ויסקל באבנים ויבא המלך ואבשלום וכל ויקם וילך דוד ויבאו ויעברו ויעז המלך את ויאמר אליהם המלך והמלך וכל ראש פסו דכות ל מ ג הארץ
העם ואב ס

הארץ ה׳ פזריז
אשר עברנו בה
ואלה כלבי הו
וירא יהושע את
ויאמרת אל עם
ועברי והארץ דרא פסו
ודכות ס

חטאים מה הארץ בארץ חקים ידיכם ס

307

לחמנו ד׳ וסימנהון כי לחמנו הם
זה לחמנו והחזיקו נשים בנפשנו נביאו ס׳
שבע

לנפל ג׳ וחסר וסימנהון ולמה יהוה
גם בבל לנפל דחה דחיתני אשר החלות׃

התרים ג׳ וסימנהון ויהושע בן נון
לבד מאנשי התרים והכידר ס׳ אל תמרדו ג׳ וסימ׳
אך ביהוה ואתנו ב׳ בו ׃

לוּ־מַתְנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר
הַזֶּה לוּ־מָתְנוּ׃ וְלָמָה
יְהוָה מֵבִיא אֹתָנוּ
אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת
לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ
וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לָבַז
הֲלוֹא טוֹב לָנוּ
שׁוּב מִצְרָיְמָה׃
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־
אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ
וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃
וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי
כָּל־קְהַל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וִיהוֹשֻׁעַ
בִּן־נוּן וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה
מִן־הַתָּרִים אֶת־
הָאָרֶץ קָרְעוּ
בִּגְדֵיהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ

אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ
בָהּ לָתוּר
אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ
מְאֹד מְאֹד׃ אִם־
חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה
וְהֵבִיא אֹתָנוּ אֶל־
הָאָרֶץ הַזֹּאת
וּנְתָנָהּ לָנוּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר־הִוא זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ׃ אַךְ
בַּיהוָה אַל־תִּמְרֹדוּ
וְאַתֶּם אַל־תִּירְאוּ
אֶת־עַם הָאָרֶץ כִּי
לַחְמֵנוּ הֵם סָר
צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם
וַיהוָה אִתָּנוּ אַל־
תִּירָאֻם׃ וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעֵדָה לִרְגּוֹם

אֹתָם בָּאֲבָנִים
וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה עַד־אָנָה
יְנַאֲצֻנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אָנָה לֹא־
יַאֲמִינוּ בִי בְּכֹל
הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ׃ אַכֶּנּוּ
בַדֶּבֶר וְאוֹרִשֶׁנּוּ
וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ
לְגוֹי־גָּדוֹל וְעָצוּם
מִמֶּנּוּ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם
כִּי־הֶעֱלִיתָ בְכֹחֲךָ
אֶת־הָעָם הַזֶּה מ

יח׳ פסוק עד ועד וסימנ׳ עד אנה ינאצני ישלח יהוה בך ויהמם יהוה לפני והערבה עד ים כנרות וירד ימה אל גבול היפלטי ויהי עד כה ועד כה לא ישוב חרון
וחבירו ואל תרנו דמי ונעו מים כי גדול עד קדמיה דתלים מבית עזריה בן חרפי לא יפתחו הכהנים ותבוז כל מלאכה ויקבלון מלכותא ס׳ ג׳ חולף ועד עד
וילך למסעיו וישתו את גבולך ויקם אלישיב ׃ ונשובה ז׳ וסימנהון ונשתחוה נתנה ראש ושאר אמר היכה כושל לבו ונשובה נחפשה דרכינו השיבנו אליך ס׳

ויאמר [illegible] וסימנהון סלח נא לעון
[illegible] בשערי המלך אלהים למרותני

והביאתיו ד׳ וסימנהון אנכי אעיבנו
ועבדי כלב ויראה אני אני דברתי
דאוריתא מלא ונביא חסר

וישחטם ג׳ וסימנהון מבלתי
יכלת יהוה וירדים אלהים וישמעאל בן

מקרבו ויאמרו
אל יושב הארץ
הזאת שמעו כי
אתה יהוה בקרב
העם הזה אשר
עין בעין נראה
אתה יהוה ועננך
עמד עלהם וב
ובעמד ענן אתה
הלך לפניהם יומם
ובעמוד אש לילה
והמתה את
העם הזה כאיש
אחד ואמרו הגוים
אשר שמעו
את שמעך לאמר
מבלתי יכלת
יהוה להביא את
העם הזה אל
הארץ אשר

נשבע להם וישחטם
במדבר ועתה
יגדל נא כח אדני
כאשר דברת
לאמר יהוה ארך
אפים ורב חסד
נשא עון ופשע
ונקה לא ינקה
פקד עון אבות
על בנים על שלשים
ועל רבעים סלח
נא לעון העם
הזה כגדל חסדך
וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים
ועד הנה ויאמר
יהוה סלחתי כדברך
ואולם חי אני
וימלא כבוד
יהוה את כל הארץ

כי כל האנשים
הראים את כבדי
ואת אתתי אשר
עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו
אתי זה עשר
פעמים ולא שמעו
בקולי אם יראו
את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם
וכל מנאצי לא
יראוה ועבדי
כלב עקב היתה
רוח אחרת עמו
וימלא אחריו
והביאתיו אל
הארץ אשר בא
שמה וזרעו יורשנו
והעמלקי והכנעני
יושב בעמק

[illegible]

מאזני ה׳ . וקימותו באשה ויצויתם המה קול מיצא ישו התרגזך יאמירך באזני יהוה צבאות ר״א פסוק ∘
ונגלה באזני לאופנים להם קורא אך אנחת ∘ אני יהוה דברתי ב׳ ראש פסוק אם לא זאת בזה ועשיתי ∘

את כל העדה ב׳ [illegible]
וילונו עליו ויקהל עליהם קרח ∘

309

פנו וסעו לכם המ
דבר דרך ים
סוף׃
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר׃ עד מתי
לעדה הרעה ה
זאת אשר המה
מלינים עלי את
תלנות בני ישראל ב׳ מלו ושאר חסרים
אשר המה מלינים ב׳ מלו
עלי שמעתי׃
אמר אלהם חי
אני נאם יהוה
אם לא כאשר
דברתם באזני ה׳
כן אעשה לכם׃
במדבר הזה
יפלו פגריכם וכל ל׳
פקדיכם לכל

מספרכם מבן
עשרים שנה ו
ומעלה אשר
הלינתם עלי׃ אם ל׳ וחס
אתם תבאו אל ל׳ ראש פסוק
הארץ אשר נשאתי
את ידי לשכן
אתכם בה כי אם ל׳
כלב בן יפנה ויהושע
בן נון׃ וטפכם
אשר אמרתם
לבז יהיה והביאתי ל׳ בתור׳ בז׳
אתם וידעו את
הארץ אשר
מאסתם בה׃
ופגריכם אתם
יפלו במדבר הזה׃
ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים
שנה ונשאו את

זנותיכם עד תם ל׳ ומל
פגריכם במדבר׃
במספר הימים
אשר תרתם את ל׳
הארץ ארבעים
יום יום לשנה יום ב׳
לשנה תשאו את
עונתיכם ארבעים
שנה וידעתם
את תנואתי׃ אני ל׳ ומל
יהוה דברתי אם ב׳ ראש פסוק
לא זאת אעשה
לכל העדה הרעה
הזאת הנועדים
עלי במדבר הזה
יתמו ושם ימתו׃
והאנשים אשר ה׳ ראש פסוק
שלח משה
לתור את הארץ
וישבו וילונו עליו ו׳

[illegible]

אלין ליחידין ל וכל קריה בית

במספר ל אשר תעשו כאהבת ל לך אהב כאולים ל כנחלים כאפלם ל ויעקו כאמרם ל ויהי כאניות ל היתה
במספרם ל ב בפסוק כאילי ל שחודה כאלי ל לכן כאבל כאמר ל ויחי כאלף ל ויבדו כאפר ל הנתן שלג

אֶת־כָּל־הָעֵדָה
לְהוֹצִיא דִבָּה עַל־
הָאָרֶץ׃ וַיָּמֻתוּ
הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי
דִבַּת־הָאָרֶץ רָעָה
בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן וְ
וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה חָיוּ
מִן־הָאֲנָשִׁים הָהֵם
הַהֹלְכִים לָתוּר
אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ
הָעָם מְאֹד׃ וַיַּשְׁכִּמוּ
בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל־
רֹאשׁ־הָהָר לֵאמֹר
הִנֶּנּוּ וְעָלִינוּ אֶל־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר יְהוָה כִּי

חָטָאנוּ׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־פִּי
יְהוָה וְהִוא לֹא
תִצְלָח׃ אַל־תַּעֲלוּ
כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם
וְלֹא תִּנָּגְפוּ לִפְנֵי
אֹיְבֵיכֶם׃ כִּי הָעֲמָלֵקִי
וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם
לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם
בֶּחָרֶב כִּי־עַל־כֵּן
שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי
יְהוָה וְלֹא־יִהְיֶה
יְהוָה עִמָּכֶם׃ וַיַּ
וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת
אֶל־רֹאשׁ הָהָר
וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׁוּ
מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה׃
וַיֵּרֶד הָעֲמָלֵקִי

וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם
וַיַּכְּתוּם עַד־הַחָרְמָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם׃ וַע
וַעֲשִׂיתֶם אִשֶּׁה
לַיהוָה עֹלָה אוֹ־
זֶבַח לְפַלֵּא־נֶדֶר
אוֹ בִנְדָבָה אוֹ
בְּמֹעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
מִן־הַבָּקָר אוֹ מִן־
הַצֹּאן׃ וְהִקְרִיב
הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ

ויכום יא וסימנהון ויכום ויכתום ויכוה במורד וילכדה דדבירה ויתנם יהוה שנים בו
ויכום בבזק ואבימלך והראשים ויתן יהוה אלהי ישראל ואיש ישראל שבו עד מתחת לבית כר ויהי ככלתו
ד ויתנם חס ושארה מלו ודבירה אל כל בני ישראל ב וידבר משה ויהי כדבר מלאך
ראש ההר ה בתו וסימנהון וירד יהוה על הר ב בו והיה נכון ושכימו בבקר ויעפלו ושאו
אודית ראש הפסגה בר מן הר ראש ופעור הנשקף

וישכמו ג חסיר וסימנהון בבקר
ויעלו בעלות השחר דיהושע וכל
שמואל דכותהון

כאנשים ל׳ ויתגעל כאלמנה ל׳ איכה כאפך ל׳ לכן חי אני כבואה ל׳ ויהוה אמר יאמר לבקר ל׳ ומעהריב כבנת ל׳
באפלה ל׳ דרך רשעים כאפו ל׳ ונתתי את נקמתי כאחיו ל׳ ויאמר יהודה כבאי ל׳ ועתה כבשרו ל׳ ויאמר השב כגוי ל׳

ליהוה מנחה סלת
עשרון בלול
ברבעית ההין שמן
ויין לנסך רביעית
ההין תעשה על
העלה או לזבח
לכבש האחד׃
או לאיל תעשה
מנחה סלת שני
עשרנים בלולה
בשמן שלשית
ההין׃ ויין לנסך
שלשית ההין
תקריב ריח ניחח
ליהוה׃ וכי תעשה
בן בקר עלה או
זבח לפלא נדר
או שלמים ליהוה׃
והקריב על בן
הבקר מנחה סלת

ד׳ ומל
ל׳ כתב כן באור׳ ומל נבייא וכתוב׳ דכות׳ בר מן ג׳ מלי
כל׳ לישנ׳ חסי׳

שלשה עשרנים
בלול בשמן חצי
ההין׃ ויין תקריב
לנסך חצי ההין
אשה ריח ניחח
ליהוה׃ ככה יעשה
לשור האחד או
לאיל האחד או
לשה בכבשים או
בעזים׃ כמספר
אשר תעשו ככה
תעשו לאחד
כמספרם׃ כל האזרח
יעשה ככה את
אלה להקריב
אשה ריח ניחח
ליהוה׃ וכי יגור
אתכם גר או אשר
בתוככם לדרתיכם
ועשה אשה ריח

ב׳ שני העמד

ניחח ליהוה כאשר
תעשו כן יעשה׃
הקהל חקה אחת
לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם
ככם כגר יהיה לפני
יהוה׃ תורה אחת
ומשפט אחד יהיה
לכם ולגר הגר
אתכם׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם
בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא
אתכם שמה׃ והיה
באכלכם מלחם
הארץ תרימו
תרומה ליהוה׃

סימן ויקרא משפט אחד וידבר ומשפט אחד זחד פסוקן ואתם תלקטו לאחד אחד

יג׳ כבאכם

אורייתא מל׳ רביעית כתב׳ בר מן ב׳ בלול ברבעית ההין כתב׳ ויין לנסך רביעית ההין שלמ׳ באוריית׳ ◦
נביאיא וכתוביא רבעית כתב׳ בר מן ב׳ מלו׳ הרביעית וליע׳ מן למצרים על חיל פרעה רביעית
ורימו ◦ וכל מלכים דכותהון ◦ בלול ד׳ וסימנהון ועשרון דיזה אשר תעשה ואם דל הוא והקריב
המקריב והקריב על בן הבקר ◦ לאחד ב׳ וסימנ׳ שני העמד לאחר ככה תעשו לאחד ◦

על בן ב׳ וסימנהון והקריב על בן הבקר
תהי ידך על איש ◦ ואחד ועל בן אמיתה
קדמיה ◦ ואחד ותגבה קומתו על בית ◦

ערסותכם ירמיה ומש׳ ויוש׳ ◦ ונחמי׳ ערסותיכם כת׳ ◦ ויחזקאל ערסותיכם כתו׳ ◦
ראת וראשית ערסתינו דעזרא ל׳ וכתי׳ ◦

ראשית ערסתכם
חלה תרימו תרומה
כתרומת גרן כן
תרימו אתה׃
מראשית ערסתיכם
תתנו ליהוה תרומה
לדרתיכם׃
וכי תשגו ולא
תעשו את כל
המצות האלה
אשר דבר יהוה
אל משה׃ את כל
אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה
מן היום אשר צוה
יהוה והלאה
לדרתיכם׃ והיה
אם מעיני העדה
נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה

פר בן בקר אחד
לעלה לריח ניחח
ליהוה ומנחתו
ונסכו כמשפט
ושעיר עזים אחד
לחטת׃ וכפר
הכהן על כל עדת
בני ישראל ונסלח
להם כי שגגה הוא
והם הביאו את
קרבנם אשה
ליהוה וחטאתם
לפני יהוה על
שגגתם׃ ונסלח
לכל עדת בני
ישראל ולגר הגר
בתוכם כי לכל
העם בשגגה׃
ואם נפש
אחת תחטא בשגגה

והקריבה עז בת
שנתה לחטאת׃
וכפר הכהן על
הנפש השגגת
בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר
עליו ונסלח לו׃
האזרח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם
תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה׃
והנפש אשר
תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר
את יהוה הוא
מגדף ונכרתה
הנפש ההוא מקרב
עמה׃ כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו
הפר הכרת תכרת

ציצת ל׳ וחס׳ וסימנהון ועשו להם
והיה לכם וירשלה תבנית ונתנו על ציצת

את כל מצות יהוה ב׳ וסימנהון [illegible]
[illegible] לציצת ויעבר מחוקים על [illegible]

ודתן ואבירם ג׳ וסימנהון ויקח
קרח ויצאו נצבים דבר אליאב ומדוע

הנפש ההוא עונה
בה׃ ויהיו
בני ישראל במדבר
וימצאו איש פש
מקשש עצים
ביום השבת׃ ויקריבו
אתו המצאים אתו
מקשש עצים אל
משה ואל אהרן
ואל כל העדה׃
ויניחו אתו במשמר
כי לא פרש מה
יעשה לו׃
ויאמר יהוה
אל משה מות
יומת האיש רגום
אתו באבנים כל
העדה מחוץ ש
למחנה׃ ויציאו
אתו כל העדה

אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים
וימת כאשר צוה
יהוה את משה׃

ויאמר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו
להם ציצת על
כנפי בגדיהם לד
לדרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל
תכלת׃ והיה לכם
לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את
כל מצות יהוה ו
ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי ש
לבבכם ואחרי

עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם׃
למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי וה
והייתם קדשים
לאלהיכם׃ אני
יהוה אלהיכם ש
אשר הוצאתי ש
אתכם מארץ פש
מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה
אלהיכם׃

קורח

ויקח קרח בן יצהר
בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב
ואון בן פלת בני
ראובן׃ ויקמו
לפני משה ואנש
ואנשים מבני ש
ישראל חמשים

[illegible]

כה פסוק אית בהון על ועל על ולקחו מן הדם ועבר יהוה לנגף על פי יהוה יסעו על פי יהוה יחנו ויקהלו כי ערדיהם ובני אליאב ושמתם ובראו יהוה
יפקד יהוה משא בהמות הנני פקד על שמעיה על ראשי ההרים ומן דברי עמוס עד שמעו את הדבר א דמשק עד עזה ארם בני עמון מואב יהודה ישראל
השמיעו עמידו ואהרן ושאר דברי וחרון אף הנני מביא רעה אשתחוה אל היכל

ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד
אנשי שם׃ ויק
ויקהלו על משה
ועל אהרן ויאמרו
אלהם רב לכם
כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם
יהוה ומדוע תת
התנשאו על
קהל יהוה׃ וישמע
משה ויפל על
פניו׃ וידבר אל
קרח ואל כל
עדתו לאמר בקר
וידע יהוה את
אשר לו ואת ה
הקדוש והקריב
אליו ואת אשר
יבחר בו יקריב

אליו׃ זאת עשו
קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו
ותנו בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני
יהוה מחר והיה
האיש אשר יבחר
יהוה הוא הקדוש
רב לכם בני לוי׃
ויאמר משה אל
קרח שמעו נא
בני לוי׃ המעט
מכם כי הבדיל
אלהי ישראל
אתכם מעדת
ישראל להקריב
אתכם אליו לעבד
את עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם׃

ויקרב אתך ואת
כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם
גם כהנה׃ לכן אתה
וכל עדתך הנעדים
על יהוה ואהרן
מה הוא כי תלונו
עליו׃ וישלח משה
לקרא לדתן ו
ולאבירם בני
אליאב ויאמרו
לא נעלה׃ המעט
כי העליתנו
מארץ זבת חלב
ודבש להמיתנו
במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר׃
אף לא אל ארץ
זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן

ל ושאוה נשיאי העדה
ל וחד אנשי השם
ב בטע היהודים אשר בשושן
כה פסוק על ועל על
ל ומל
ל וחד וכל עדתו
ל ומל

ב חד חסר וחד מל
יה
ג
יא
ל ומל
כה יחיד

ל וכל זאת שתי רכות
ז חליו קרי
ל ומל

אלהי ישראל כה יחידי וסימנהון ויעבש מזבח ויראו את אלהי ישראל המעט מכם כה אמרו כל עדת יתן זאת שלחך ועשיתם צלמי אמר אלהי ישראל
ויענה אלהי ישראל דמליכו ואת אלהי ישראל ויריעו העניים והאבנים הקורא בשמך אתה אל מסתתר הנקראים בשם ישראל ועל אלהי יש נסמכו ומאספכם
והנה שם כבוד אלהי ישראל וכבוד אלהי דרא פרוק וירדו מההרץ ושל אחריו והכרובים והנה כבוד אל יבשו בי ויקרא יעבץ ויעזר אלהי גם סגרו
הבאים מחשבי ויקם ישוע ואלי יאספו

ולעמד ג׳ וסימנהון לפני העדה
בבקר בבקר ולעמד על נפשם

הקדוש ד׳ ומל׳ וסימנהון וידע יהוה
והיה האיש מי יוכל והאל הקדוש

אחד מהם ד׳ וסימנהון לא חמור אחד
ת״נ דפסוק יהי נא ומלכים כי ישבו אחים
אישים את נפשך

לָנוּ נַחֲלַת שָׂדֶה
וָכָרֶם הַעֵינֵי הָאֲנָשִׁים
הָהֵם תְּנַקֵּר לֹא
נַעֲלֶה׃ וַיִּחַר לְמֹשֶׁה
מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל
יְהוָה אַל תֵּפֶן אֶל
מִנְחָתָם לֹא חֲמוֹר
אֶחָד מֵהֶם נָשָׂאתִי
וְלֹא הֲרֵעֹתִי אֶת
אַחַד מֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל קֹרַח
אַתָּה וְכָל עֲדָתְךָ
הֱיוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
אַתָּה וָהֵם וְאַהֲרֹן
מָחָר׃ וּקְחוּ אִישׁ
מַחְתָּתוֹ וּנְתַתֶּם
עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת
וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי
יְהוָה אִישׁ
מַחְתָּתוֹ חֲמִשִּׁים

ל׳ בתו
ב׳ בשר
סימ׳ ויקחו ויקהל
ה׳ זוג׳ מן ב׳ בחד
כ״ב
ל׳
ל׳
ב׳ ראש פסוק את אביכם

וּמָאתַיִם מַחְתֹּת
וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ
מַחְתָּתוֹ׃ וַיִּקְחוּ
אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ
עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ
עֲלֵיהֶם קְטֹרֶת׃
וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וּמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן׃ וַיַּקְהֵל
עֲלֵיהֶם קֹרַח אֶת
כָּל הָעֵדָה אֶל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא
כְבוֹד יְהוָה אֶל כָּל
הָעֵדָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ הִבָּדְלוּ
מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת
וַאֲכַלֶּה אֹתָם
כְּרָגַע׃ וַיִּפְּלוּ עַל

ל׳ ושארה אתה ואהרן
ה׳ בתר
ב׳ חד ראש פסוק וחד סו׳ פסו׳
י״ זוג׳ קדמ׳ אות ביה
ל׳ בתר׳ לית בה
ל׳ בטע

פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחֹת
לְכָל בָּשָׂר הָאִישׁ
אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל
כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל הָעֵדָה
לֵאמֹר הֵעָלוּ
מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן
קֹרַח דָּתָן וַאֲבִירָם׃
וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ
אֶל דָּתָן וַאֲבִירָם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר
אֶל הָעֵדָה לֵאמֹר
סוּרוּ נָא מֵעַל
אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים
הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה
וְאַל תִּגְּעוּ בְּכָל

ב׳ בטע רפא נא
ל׳
ו׳ בסיפ
ל׳
ל׳ וחד משכן קרח
ל׳

ה׳ זוגין מן חד וחד כתב הו וקריין יוד וסימנהון ונחנו מה כי תלונו ואהרן מה הוא כי תלונו לחבל ענוים תקות ענוים נרחו עולם מבני עולם שלמות וחזיאל
דבני שמעי ושלמות בנו ה׳ זוג כתב י׳ וקרי ו׳ וסימנ׳ שני גוים ידע בגוים האסירים האסורים דיוסף הכליא הכלוא חמוטל וחבל ישוב ישוב
ומדוע ו׳ וסימנהון פה אל פה ויקהלו על משה בשבט ישראל ויאמר גבעל בו עבד ויאמר יפתח לזקני ויאמר לו חלילה ויאמר יואב אל הנער ויעז איש ויש לכי ובאי לא
שמרת

[illegible] ל
שלומי / פעלגל ל
לא יעבדיך / ולא יעבדוך ל
אתו את / בן עזר ל
לא תשתו / ולא תשתו ל
יין אתם / את יינם ל
לא תפתו / ולא תפתו ל
מרפיון / ומנוס ל
לא תשאר / ולא תשאר ל
עזרי / עינך ל
לא תהדרו / ולא תהדרו ל

אשר להם פן תספו
בכל חטאתם יו
ויעלו מעל משכן
קרח דתן ואבירם
מסביב ודתן וש
ואבירם יצאו נש
נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם
וטפם ויאמר ש
משה בזאת תדעון
כי יהוה שלחני
לעשות את כל
המעשים האלה
כי לא מלבי אם
כמות כל האדם
ימתון אלה ופקדת
כל האדם יפקד
עליהם לא יהוה
שלחני ואם בריאה
יברא יהוה ופצתה

האדמה את פיה
ובלעה אתם ואת
כל אשר להם וירדו
חיים שאלה וש
וידעתם כי נאצו
האנשים האלה י
את יהוה ויהי ככלתו
לדבר את כל ש
הדברים האלה י
ותבקע האדמה
אשר תחתיהם י
ותפתח הארץ י
את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם
ואת כל האדם ע
אשר לקרח ואת
כל הרכוש וירדו
הם וכל אשר להם
חיים שאלה ותכס
עליהם הארץ י

ויאבדו מתוך ש
הקהל וכל ישראל
אשר סביבתיהם
נסו לקלם כי אמרו
פן תבלענו הארץ
ואש יצאה מאת
יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים
איש מקריבי ה
הקטרת

וידבר יהוה אל
משה לאמר אמר
אל אלעזר בן ש
אהרן הכהן וירם
את המחתת מבין
השרפה ואת ש
האש זרה הלאה
כי קדשו את י
מחתות החטאים
האלה בנפשתם

ב
גם אותו גם מלכים
ב
[illegible]
ל
ג
ב
ב
[illegible]

ג
וכל תורות כהנ וכל יזכר ויפקד דכות
ב
בטע יהוה הוציא
כו׳
ו
ראש פסוק בסיפ
ג
ל
מלי בתן וכל נביא וכתב דכות

ב
ז
ל
ל
ב
ב
ל
ל
ג

שאלה ל̇ וסימנהון כי ארד אל בני ויאמר לא ירד בני [illegible] וכל אשר להם וירדו [illegible] שאולה [illegible]
ושם אחריך וישבו רשעים לשאולה ד̇ [illegible] מעל פסאותם
ותבקע ד̇ וסימנהון האדמה אשר תחתיהם [illegible] קרח [illegible]
תדעון ד̇ בזאת תדעון והבירך [illegible] ויהי ככלתו [illegible] כמות אלה [illegible]
[illegible] וישוב ירחמנו וכל תורות הכהנים [illegible]

[illegible]

ועשו אתם רקעי
פחים צפוי למזבח
כי הקריבם לפני
יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל
ויקח אלעזר הכהן
את מחתות הנחשת
אשר הקריבו
השרפים וירקעום
צפוי למזבח זכרון
לבני ישראל למען
אשר לא יקרב
איש זר אשר לא
מזרע אהרן הוא
להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא
יהיה כקרח וכעדתו
כאשר דבר יהוה
ביד משה לו
וילנו כל עדת

בני ישראל ממחרת
על משה ועל
אהרן לאמר אתם
המתם את עם
יהוה ויהי בהקהל
העדה על משה
ועל אהרן ויפנו
אל אהל מועד
והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה
ויבא משה ואהרן
אל פני אהל מועד
וידבר יהוה
אל משה לאמר
הרמו מתוך העדה
הזאת ואכלה
אתם כרגע ויפלו
על פניהם ויאמר
משה אל אהרן
קח את המחתה

ותן עליה אש
מעל המזבח ושים
קטרת והולך
מהרה אל העדה
וכפר עליהם כי
יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף
ויקח אהרן כאשר
דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה
החל הנגף בעם
ויתן את הקטרת
ויכפר על העם
ויעמד בין המתים
ובין החיים ותעצר
המגפה ויהיו
המתים במגפה
ארבעה עשר
אלף ושבע מאות
מלבד המתים על

[illegible]

מטה יב בהלת נקוטין וסימנהון קוה בירך ויאמה שלה ירך וקח מאתם שנים בי וראת שם אהרן ס
חיניג דפסוק ויתנו אליו ב בפסוק ולא תסב נחלה וחבירו הוי אשור וחבירו היתפאר הגרזן ס

יפרח ד ב קמץ וב פת מטהו
צריך כהמד בשושנה בימיני ימריק ס

דְּבַר קֹרַח׃ וַיָּשָׁב
אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר ׀
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְקַח מֵאִתָּם מַטֶּה
מַטֶּה לְבֵית אָב
מֵאֵת כָּל נְשִׂיאֵהֶם
לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנֵים
עָשָׂר מַטּוֹת אִישׁ
אֶת שְׁמוֹ תִּכְתֹּב
עַל מַטֵּהוּ׃ וְאֵת
שֵׁם אַהֲרֹן תִּכְתֹּב
עַל מַטֵּה לֵוִי כִּי
מַטֶּה אֶחָד לְרֹאשׁ
בֵּית אֲבוֹתָם׃ יוה
וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל
מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת
אֲשֶׁר אִוָּעֵד לָכֶם
שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ
אֲשֶׁר אֶבְחַר בּוֹ
מַטֵּהוּ יִפְרָח וה
וַהֲשִׁכֹּתִי מֵעָלַי
אֶת תְּלֻנּוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הֵם מַלִּינִם עֲלֵיכֶם׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ
אֵלָיו כָּל נְשִׂיאֵיהֶם
מַטֶּה לְנָשִׂיא א
אֶחָד מַטֶּה לְנָשִׂיא
אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם
שְׁנֵים עָשָׂר מַטּוֹת
וּמַטֵּה אַהֲרֹן בְּתוֹךְ
מַטּוֹתָם׃ וַיַּנַּח ש
מֹשֶׁה אֶת הַמַּטֹּת
לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל
הָעֵדֻת׃ וַיְהִי מִמָּחֳרָת
וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל
אֹהֶל הָעֵדוּת וְהִנֵּה
פָּרַח מַטֵּה אַהֲרֹן
לְבֵית לֵוִי וַיֹּצֵא
פֶרַח וַיָּצֵץ צִיץ
וַיִּגְמֹל שְׁקֵדִים׃
וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת
כָּל הַמַּטֹּת מִלִּפְנֵי
יְהוָה אֶל כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וי
וַיִּקְחוּ אִישׁ מַטֵּהוּ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה הָשֵׁב
אֶת מַטֵּה אַהֲרֹן
לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִ
לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת
לִבְנֵי מֶרִי וּתְכַל
תְּלוּנֹּתָם מֵעָלַי
וְלֹא יָמֻתוּ׃ וַיַּעַשׂ

ויוצא כה וסימנהון אותו היוצא ויוצא ויעבר את שמעון מעם נדכיר משה את העם ויצא פרח את כל המטות אליו דגדעון אליהם דשפטי ארם דישמעאל
ויעליה כוכבי למרחב המלבוש את בו המלך ויצא מנחם האשה דיאשיה משם דיהויכין לקול והתו וחבירו פשחור ויצא את כליו ועמו מבית בליא
מגלה אשא יהוידע ס מנהון מלי וחות האלה את בו המלך משם מאעהדיו פנה יהוה מאעהדיו יהוידע הוברי ס וכל אוריתא דכות בר מן ב פרח המטות ס

319

מרי ד׳ וסימנהון למשמרת לאות בני
חטאת קסם אל תהי מרי ואמרת אל מרי ס

ואתה ובניך ב׳ וסימנהון ויאמר
יהוה אל אהרן תמינה דפסוק וגם את
אחיך ואתה ובניך אתך תשמרו ס

ונלוו ד׳ וסימנהון ימיך ונלוו
אל יהוה ברית גוים רבים בחלקלקות ס

משה כאשר צוה
יהוה אתו כן עשה
ויאמרו בני
ישראל אל משה
לאמר הן גוענו
אבדנו כלנו אבדנו
כל הקרב הקרב
אל משכן יהוה
ימות האם תמנו
לגוע ויאמר
יהוה אל אהרן
אתה ובניך ובית
אביך אתך תשאו
את עון המקדש
ואתה ובניך
אתך תשאו את
עון כהנתכם וגם
את אחיך מטה
לוי שבט אביך
הקרב אתך וילוו
עליך וישרתוך
ואתה ובניך אתך
לפני אהל העדת
ושמרו משמרתך
ומשמרת כל
האהל אך אל כלי
הקדש ואל
המזבח לא יקרבו
ולא ימתו גם הם
גם אתם ונלוו
עליך ושמרו
את משמרת
אהל מועד לכל
עבדת האהל
וזר לא יקרב
אליכם ושמרתם
את משמרת
הקדש ואת
משמרת המזבח
ולא יהיה עוד
קצף על בני
ישראל ואני הנה
לקחתי את אחיכם
הלוים מתוך בני
ישראל לכם
מתנה נתנים ליהוה
לעבד את עבדת
אהל מועד ואתה
ובניך אתך תשמרו
את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם
עבדת מתנה
אתן את כהנתכם
והזר הקרב יומת

וידבר יהוה אל
אהרן ואני הנה
נתתי לך את
משמרת תרומתי

פתוחה

יא
ראש
פסוק
בתו
הנני
מביא
הנני
מקים
בבאי
מפרן
נתתי
לך
ואני
ידעתי
ואני
אקשה
הנני
מחזק
נתתי
אתו
אהרן
את
פני
חנה
לקחתי
וחבירו ס

לך יד׳ זקף בתורה וסימנהון מי הגיד לך קחנא את בנך וקרא לך וחג שבעות וידבר יהוה אל אהרן ויפתח יהוה את פי האתון ביער לך ושמרת את חקיו ואת
ושמעת ישראל כי ירחק ממך ובאת אל הלוים ועשית על פי הדבר ויד תהיה לך וחשבך יהוה ובל שמר חשמר בין זקף בין באמצע דכותהון וכל נתיבתא
דמשנה תורה דכוות בר מן ב׳ אבל מלבא בכלא ס ועשריה בשאר קריה והיה בינם הנה עשה לך מזכרות כי אגיד לך הלא הכן והכן לך שבא ודדן
לך איש הלך רוח משליך חבל כלי רעה אולי את הראשון בכתב מן הזרע אשר ובל זקף דשמואל ונתיבתא דמלכים דכוות בר מן ה׳
למה תבכי נגוה לך וידבר יהונתן בדוד חטאתי וגם אשר לא שאלת ס

[illegible] ל̇ ותירוש וכל החיה ל̇ ובהמה וכל אהרן ל̇ וימות וכל מימיהם ל̇ וירקם וכל מעשה ל̇ בקרושות · וכל התמונה ל̇ קדש
ול[illegible] ל̇ והשדה וכל העץ ל̇ ויקמו וכל הדור ל̇ בׄ בפסו וכל [illegible] יתרת וכל שבעת ל̇ כל נדר · וכל העם ל̇ לב

לכל קדשי בני
ישראל לך נתתים
למשחה ולבניך
לחק עולם׃ זה יהיה
לך מקדש הקדשים
מן האש כל קרבנם
לכל מנחתם ולכל
חטאתם ולכל
אשמם אשר
ישיבו לי קדש
קדשים לך הוא
ולבניך׃ בקדש
הקדשים תאכלנו
כל זכר יאכל אתו
קדש יהיה לך׃
וזה לך תרומת
מתנם לכל תנופת
בני ישראל לך
נתתים ולבניך
ולבנתיך אתך

לחק עולם כל
טהור בביתך
יאכל אתו׃ כל
חלב יצהר וכל
חלב תירוש ודגן
ראשיתם אשר
יתנו ליהוה לך
נתתים׃ בכורי כל
אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה
לך יהיה כל טהור
בביתך יאכלנו׃
כל חרם בישראל
לך יהיה׃ כל פטר
רחם לכל בשר
אשר יקריבו
ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה
את בכור האדם

ואת בכור הבהמה
הטמאה תפדה׃
ופדויו מבן חדש
תפדה בערכך
כסף חמשת
שקלים בשקל
הקדש עשרים
גרה הוא׃ אך בכור
שור או בכור כשב
או בכור עז לא
תפדה קדש הם
את דמם תזרק
על המזבח ואת
חלבם תקטיר
אשה לריח ניחח
ליהוה׃ ובשרם
יהיה לך כחזה
התנופה וכשוק
הימין לך יהיה׃
כל תרומת הקדשים

פסוק מטעי׳ באורית׳

גׄ פסוק באורית׳ מטעו׳ [illegible]
[illegible]
[illegible] עשרים גרה [illegible]
[illegible] עשרים גרה השקל
[illegible] עשרים גרה הוא׃

קדש הקדשים [illegible]
[illegible] לחם [illegible] זה יהיה לך בקדש הקדשים [illegible]
[illegible] קדש קדשים [illegible]
[illegible] שנים שנים [illegible]

אשר ירימו בני
ישראל ליהוה
נתתי לך ולבניך
ולבנתיך אתך
לחק עולם ברית
מלח עולם הוא
לפני יהוה לך
ולזרעך אתך
ויאמר יהוה
אל אהרן בארצם
לא תנחל וחלק
לא יהיה לך
בתוכם אני חלקך
ונחלתך בתוך
בני ישראל
ולבני לוי הנה
נתתי כל מעשר
בישראל לנחלה
חלף עבדתם
אשר הם עבדים
את עבדת אהל
מועד ולא יקרבו
עוד בני ישראל
אל אהל מועד
לשאת חטא
למות ועבד הלוי
הוא את עבדת
אהל מועד והם
ישאו עונם חקת
עולם לדרתיכם
ובתוך בני ישראל
לא ינחלו נחלה
כי את מעשר בני
ישראל אשר
ירימו ליהוה
תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן
אמרתי להם בתוך
בני ישראל לא
ינחלו נחלה

וידבר יהוה
אל משה לאמר
ואל הלוים תדבר
ואמרת אלהם
כי תקחו מאת בני
ישראל את
המעשר אשר
נתתי לכם מאתם
בנחלתכם והרמתם
ממנו תרומת
יהוה מעשר מן
המעשר ונחשב
לכם תרומתכם
כדגן מן הגרן
וכמלאה מן היקב
כן תרימו גם אתם
תרומת יהוה מכל
מעשרתיכם
אשר תקחו מאת
בני ישראל ונתתם

פרה ל זאת חקת פתחה ל פיה פתחהן פשרא ל דינה חלמא ל פלטיהו ל ותשא אתי עירת ל ובני חלאה
ופרה ל ופרה רדיב ופתחה ל והיה אם שלום ופשרא ל ארין דניאל ופלטיהו ל ויהי כה כבא ויערית ל יקדיתים

ממנו את תרומת
יהוה לאהרן הכהן
מכל מתנתיכם
תרימו את כל
תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו
ממנו ואמרת
אלהם בהרימכם
את חלבו ממנו
ונחשב ללוים
כתבואת גרן ו
וכתבואת יקב
ואכלתם אתו
בכל מקום אתם
וביתכם כי שכר
הוא לכם חלף
עבדתכם באהל
מועד ולא תשאו
עליו חטא ה
בהרימכם את

חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא
תמותו

צא

וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן
לאמר זאת חקת
התורה אשר צוה
יהוה לאמר דבר
אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה
אדמה תמימה
אשר אין בה
מום אשר לא
עלה עליה על
ונתתם אתה אל
אלעזר הכהן
והוציא אתה אל
מחוץ למחנה

ושחט אתה לפניו
ולקח אלעזר ה
הכהן מדמה ה
באצבעו והזה
אל נכח פני אהל
מועד מדמה ש
שבע פעמים
ושרף את הפרה
לעיניו את ערה
ואת בשרה ואת
דמה על פרשה
ישרף ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב
ושני תולעת
והשליך אל תוך
שרפת הפרה
וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים
ואחר יבא אל
המחנה וטמא

ד צ חסר וב מל ל ל
ב ללוים
ל ל ל

ז פסוק ולא לא ולא פרש
יא
ב ויאמר אלעזר הכהן
ב בטע בסיפ וקח מאתם
ג
ל וחסר
כל חסר

ז מלו
ו
ה
ל
ל
ל וחד ופרה וזב ותדנחא אמרין בשפר פרא
ל כתב א
ל
ד בלשנ

ז פסוק ולא ולא ולא וסימנהון ולא תשאו עליו חטא ולא תסורו כי אחרי ולא אמרו איה יהוה
והיה כעץ שתול על מים ולא יהיו כאבותם ואיש שכב ולא יקום ס לעיניו ה וסימנהון
ושרף את הפרה ותקח את הבימן ואת בני צדקיהו ישחטו וישחט מלך בבל ויחבירון ס תשאו ל
ותרגם ויאמר יהוה אל אהרן ב בו ולא תשאו משא ויגדל על הדים ענפכם ופני רשעים בניתולם ואריב ס

בכל מקום ד וסימנהון ואכלתם
אתו השמר לך פן תעלה בכל מקום
תשליך הם בכל מקום עיני יהוה ס

ואם לא יו̇ במעע פסוק וסימנהון הלוא אם תיטיב ארדה נא ואראה או תנקה מאלתי ועתה אם ישנכם שלחו מכם אחד וכל פטר חמר ופטר חמור ואם בבהמה והשביע הכהן הוא יתחטא בו ויאמר אליה ברק גם בטרם יקטירון וראיתם אם דרך ויאמר אלהים אם טוב לגאלך ∘

הַכֹּהֵן עַד־הָעָרֶב׃
וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ
יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם
וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃
וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר
אֵת אֵפֶר הַפָּרָה
וְהִנִּיחַ מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם
טָהוֹר וְהָיְתָה
לַעֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי
נִדָּה חַטָּאת הִוא׃
וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־
אֵפֶר הַפָּרָה אֶת־
בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־
הָעָרֶב וְהָיְתָה
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת
עוֹלָם׃ הַנֹּגֵעַ בְּמֵת

לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם
וְטָמֵא שִׁבְעַת
יָמִים׃ הוּא יִתְחַטָּא־
בוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
יִטְהָר וְאִם־לֹא
יִתְחַטָּא בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי לֹא
יִטְהָר׃ כָּל־הַנֹּגֵעַ
בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם
אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא
יִתְחַטָּא אֶת־
מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק
עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה
עוֹד טֻמְאָתוֹ בוֹ׃
זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם

כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל
כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל
וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל
יִטְמָא שִׁבְעַת
יָמִים׃ וְכֹל כְּלִי
פָתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־
צָמִיד פָּתִיל עָלָיו
טָמֵא הוּא׃ וְכֹל
אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל־
חֶרֶב אוֹ בְמֵת אוֹ־
בְעֶצֶם אָדָם אוֹ
בְקָבֶר יִטְמָא
שִׁבְעַת יָמִים׃
וְלָקְחוּ לַטָּמֵא
מֵעֲפַר שְׂרֵפַת
הַחַטָּאת וְנָתַן
עָלָיו מַיִם חַיִּים
אֶל־כֶּלִי׃ וְלָקַח
אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם

ב̇ בסיפ׳ וכל ויקרא דכות׳ בר מן ט̇
ג̇
ב̇ ואם שכל׳ ישכ׳
יו̇ במעע פסוק
ל̇ ויחד בנפש אדם
ב̇ תשבוהו שאר
ב̇ וחס
ל̇
ל̇
ל̇ ראש פסוק
ג̇ במעע פסוק
כ̇ו ראש פסוק בתו׳ ד̇ וכל
ל̇
כ̇ו ראש פסוק בתו׳
ל̇
ג̇ מלי בתו׳
ה̇
וכל כלי אשפתר בקבר כי איו בפיהו שרשי פתוח אלי מים ∘
ל̇
ולא הזרק זרק

וכל אשר
ג̇ באמיעע פסוק וסימנ׳ יקראלו רמש ולוט עמר בעיר ולוט ויתפלל בערך אשרנו ויברח הוא הכנות בנתי מעליה ומאן וישבת ובליליתי ויסע ישראל
הביאו באו לריעך וחבירו נדבה כל מרים תשבעליו בקדש ובכליו חיים שאלה וכל אשר באהל אבבדך לא וכל אשר לך ירבה רוק תשים הן ליהוה אתה בבית
והיתה העיר ב׳ בו ואת פני יליך ותקן עוני אנכי הראה להוי יהיו כנער ויעבר כמהם בדרך אוני המלך ורננו כעץ שתולו יעלו שדי יעלו עוד בעד עוד בעדינו
אתה הוא יהוה לבדך ב׳ בו וכל ויותר דמלכים דכותהון בר מן ז̇ וסימנהון בעשא עמרי יהושפט יהואש תליתיה יותם אחז אמון ∘ וכל ראש פסוק דכות׳ ס̇ מ̇ ה̇

במשתי ל̇ ולקח אזוב במתניו ל̇ נגישה כלחם ל̇ לא יסבו ליהוה בשלמה ל̇ ותנפש אחיה כיעוף ל̇ ודא ישמעו בעפעפי ל̇
במרת ל̇ איש טהור במתנים ל̇ חפשי בלחם ל̇ ונפשנו קצה בשלמה ל̇ עוטה אור בעוף ל̇ והוציאתה בעפעפי ל̇

איש טהור והזה
על האהל ועל כל
הכלים ועל
הנפשות אשר
היו שם ועל הנגע
בעצם או בחלל
או במת או בקבר
והזה הטהר על
הטמא ביום
השלישי וביום
השביעי וחטאו
ביום השביעי
וכבס בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב
ואיש אשר יטמא
ולא יתחטא
ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל
כי את מקדש
יהוה טמא מי

נדה לא זרק עליו
טמא הוא והיתה
להם לחקת עולם
ומזה מי הנדה
יכבס בגדיו והנגע
במי הנדה יטמא
עד הערב וכל
אשר יגע בו
הטמא יטמא
והנפש הנגעת
תטמא עד הערב

פתוח

ויבאו בני
ישראל כל העדה
מדבר צן בחדש
הראשון וישב
העם בקדש ותמת
שם מרים ותקבר
שם ולא היה מים
לעדה ויקהלו
על משה ועל

אהרן וירב העם
עם משה ויאמרו
לאמר ולו גוענו
בגוע אחינו לפני
יהוה ולמה
הבאתם את קהל
יהוה אל המדבר
הזה למות שם
אנחנו ובעירנו
ולמה העליתנו
ממצרים להביא
אתנו אל המקום
הרע הזה לא
מקום זרע ותאנה
וגפן ורמון ומים
אין לשתות ויבא
משה ואהרן
מפני הקהל אל
פתח אהל מועד
ויפלו על פניהם

[illegible]

מעדי ל̇ ומי יעצבנו מעוקו ל̇ אוזי ואזנה ביעלמו ל̇ מעיע ל̇ והשי עלי אפו מקיטר ל̇ מקסום ל̇ והיו להם
מעדי ל̇ וישבו בה מעיקו ל̇ את אכל ביעלמו ל̇ בתיון ל̇ מאוני לבו בקיטר ל̇ בקסם ל̇ בחזות לך

וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה
אֲלֵיהֶם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃
קַח אֶת־הַמַּטֶּה
וְהַקְהֵל אֶת־הָעֵדָה
אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ
וְדִבַּרְתֶּם אֶל־
הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם
וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ
לָהֶם מַיִם מִן־
הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ
אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־
בְּעִירָם׃ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֶּה
מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ׃ וַיַּקְהִלוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־
הַקָּהָל אֶל־פְּנֵי
הַסָּלַע וַיֹּאמֶר
לָהֶם שִׁמְעוּ־נָא
הַמֹּרִים הֲמִן־הַסֶּלַע
הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם
מָיִם׃ וַיָּרֶם מֹשֶׁה
אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־
הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ
פַּעֲמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם
רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה
וּבְעִירָם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
אַהֲרֹן יַעַן לֹא־
הֶאֱמַנְתֶּם בִּי
לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן
לֹא תָבִיאוּ אֶת־
הַקָּהָל הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי
לָהֶם׃ הֵמָּה מֵי
מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃
וַיִּשְׁלַח
מֹשֶׁה מַלְאָכִים
מִקָּדֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ
אֱדוֹם כֹּה אָמַר
אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה
יָדַעְתָּ אֵת כָּל־
הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מְצָאָתְנוּ׃ וַיֵּרְדוּ
אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה
וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם
יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ
לָנוּ מִצְרַיִם וְלַאֲבֹתֵינוּ׃
וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה
וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ
וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ
וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרָיִם
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְקָדֵשׁ
עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ׃

[illegible]

נֹתן ל̇ וימאן אדום אֱמֹר ל̇ יש אמר מואב ארחות ל̇ משא בערב ארזן ל̇ אלה העלים אֹנס ל̇ והשתיה בקרב ל̇ עלי מרעים
תָן ל̇ וידעאוט אֱמָר ל̇ כי טוב אמר ארחַת ל̇ וישבו לאכל אדָן ל̇ וי חבירו אֲנָס ל̇ בלטשאצר בקרָב ל̇ והיה

נַעְבְּרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ
לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה
וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה
מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ
נֵלֵךְ לֹא נִטֶּה יָמִין
וּשְׂמֹאול עַד אֲשֶׁר
נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֱדוֹם לֹא
תַעֲבֹר בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב
אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה
נַעֲלֶה וְאִם־מֵימֶיךָ
נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנַי
וְנָתַתִּי מִכְרָם רַק
אֵין־דָּבָר בְּרַגְלַי
אֶעֱבֹרָה׃ וַיֹּאמֶר
לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא
אֱדוֹם לִקְרָאתוֹ
בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד

חֲזָקָה׃ וַיְמָאֵן אֱדוֹם
נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל
עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט
יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃
וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ
וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
כָּל־הָעֵדָה הֹר הָהָר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
בְּהֹר הָהָר עַל־
גְּבוּל אֶרֶץ־אֱדוֹם
לֵאמֹר׃ יֵאָסֵף אַהֲרֹן
אֶל־עַמָּיו כִּי לֹא יָבֹא
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶם
אֶת־פִּי לְמֵי מְרִיבָה׃
קַח אֶת־אַהֲרֹן
וְאֶת־אֶלְעָזָר בְּנוֹ
וְהַעַל אֹתָם הֹר

הָהָר׃ וְהַפְשֵׁט אֶת־
אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו
וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת־
אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְאַהֲרֹן
יֵאָסֵף וּמֵת שָׁם׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ
אֶל־הֹר הָהָר לְעֵינֵי
כָּל־הָעֵדָה׃ וַיַּפְשֵׁט
מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן
אֶת־בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ
אֹתָם אֶת־אֶלְעָזָר
בְּנוֹ וַיָּמָת אַהֲרֹן
שָׁם בְּרֹאשׁ הָהָר
וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
מִן־הָהָר׃ וַיִּרְאוּ כָּל־
הָעֵדָה כִּי גָוַע
אַהֲרֹן וַיִּבְכּוּ אֶת־
אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים
יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

ה̇
י̇ פסוק לא ולא לא
כ̇ סיפ מלי
ה̇
ב̇ משמר לעדת
ג̇
ל̇
ג̇
כ̇ חסי
ב̇ עינים אהללך

ל̇
וחד נתן ל̇
ה̇ חסי ל̇
ט̇
ל̇
וחד ויפשט
ה̇
ט̇
ל̇
ל̇
ג̇ ראש פסו
ב̇ בנו קדישו
ב̇ את הצפרדעים

ל̇
ב̇ בכתנות
ט̇
ל̇
ל̇
ב̇ וישמעאל
ג̇ ראשי פסוק
יצא
ל̇
כ̇ קריה את בגדיו
ה̇ ל̇
ג̇
ל̇

בית ישראל כ̇ וסימנ̇ ויקראו בית כי ענו יהוה ואחיכם כל ויראו כל העדה לא נפל דבר וינהו דוד והביהו ויספדו ויבכו ואתנה לך את בית ויאוה בן אדניך
ויבא חבעם כי מלכי חסד כי כרם יהוה העמסים מני ולקחום עמים יהוה זכרנו יברך בית ישראל ברכו כרחל וכלאה וכל ירמיהו ויחזקאל דכותהון בר מן
יו̇ה̇ בני ישראל וסימנהון קול על שפיים יאמר עוד כי אם חי יהוה יאנחו עוד על כל רעת מנערתיהם ב̇ כו עשוקים בימים שולה ככה פגרי ותגר
ויבר כסאי נכר והבה לים לכהנים ○ ומן ראשיה דותי עשרה ויעד עד וסביב הארץ דכותהון בני ישראל בר מן ד̇ בית יזרעאל ארחם סבבוני והקשיבו
ומן עד וסביב הארץ ויעד סופיה דסיפרא דכותהון בית בר מן ד̇ בני וסימ̇ הלא כבני כאשר ויקטר מחמץ לכן יתנם ○

במעל ל ויסף עזרא ל בנער ל תמות גויתנו ל ותנס השנה ל ויעבו ל סבוני כדברים ל האמר ל תאנכר אלהים
במעל ל אל אלהים בנער ל לאט גויותנו ל ותבואתה ל ויעבו ל המוציא רכב ל האמר ל כי אל אל ׃

וַיִּשְׁמַע
הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ־עֲרָד
יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא
יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲ
תָרִים וַיִּלָּחֶם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ
מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃ וַיִּדַּר
יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לַיהוָה
וַיֹּאמַר אִם־נָתֹן
תִּתֵּן אֶת־הָעָם הַ
זֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי
אֶת־עָרֵיהֶם׃
וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל
יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־
הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם
אֶתְהֶם וְאֶת־עָרֵיהֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
חָרְמָה׃
וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר
דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִסְבֹב

אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם
וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ־הָעָם
בַּדָּרֶךְ׃ וַיְדַבֵּר הָעָם
בֵּאלֹהִים וּבְמֹשֶׁה
לָמָה הֶעֱלִיתֻנוּ
מִמִּצְרַיִם לָמוּת
בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין
לֶחֶם וְאֵין מַיִם
וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה
בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃
וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם
אֵת הַנְּחָשִׁים
הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ
אֶת־הָעָם וַיָּמָת
עַם־רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃
וַיָּבֹא הָעָם אֶל־
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ
חָטָאנוּ כִּי־דִבַּרְנוּ
בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה וְיָסֵר

מֵעָלֵינוּ אֶת־הַנָּחָשׁ
וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה
בְּעַד הָעָם׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף
וְשִׂים אֹתוֹ עַל־
נֵס וְהָיָה כָּל־הַנָּשׁוּךְ
וְרָאָה אֹתוֹ וָחָי׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחַשׁ
נְחֹשֶׁת וַיְשִׂמֵהוּ
עַל־הַנֵּס וְהָיָה אִם־
נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת־
אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־
נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת וָחָי׃
וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃
וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת
וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים
בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר
עַל־פְּנֵי מוֹאָב

ל
ב ישמעאל
ג ראש פסוק
יג״א
ב
ה
ג
ל

ב
ב
ו פסוק אין ואין
ל
ל
כב
ל
לג ובל אתנ וסו פסו ריבות
ל
ל וחס

ט בטע בסיפ
ט
ל
ל וחד נחש הנחשת
ל
ג
ו חסו
ו חס
ג עורדעניא קטילין היונא ׃

ל

האתרים
ל
התרים
ל
ומזרים
ל
הלנהרים
ל
הסירים
ל
שורים
ל
השירים
ל
עטורים
ל
בפרודים
ל
חברים
ל
הבירים
ל
והדורים
ל
הכרובים
ל
וחדרים
ל
ובנערים
ל

ל פסוקין בקריה אין ואין וסימנהון ויאמר אין קול ענות וידבר העם וידיחו סגרית יהודה אין כמוך דישראל ועתה הניח יהוה אלהי ישא ביום ההוא
ובליתי את חמותי בקיר ויאמרו לו הגבעונים אסף מאסיפכ ׃ לקראתך ד וסימנהון וגם הנה הוא יצא פן בחרב הפך איש לשחר פניך ׃
ויאסף ט וסימנהון ולא יאסף הביתה הצאן ובקר יאסף אהרן ואתרן יאסף ומת כי יעצתי ואם אל עיר וישראל לא יאסף לא יבוא עוד עשיר ישכב ׃
ותקצר ד וסימנהון נפש העם בדרך נפשו בעמל ישראל ותקצר נפשו למות ותקצר נפשי בהם ׃

ל̇ בפרק בקרבו בסוף ומכל והיה מלא בתריה וממדבר מתנה ◦ וממעמדך יהרסך וממעלי אקבעך וממנה יושע וממעלי מים
וממשפטיך יראתי וממעיקתיהם ישלחו וממדבר קדה וממעינותם ישבענו וממד [illegible]

ממזרח השמש
משם נסעו ויחנו
בנחל זרד משם
נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר
היצא מגבל
האמרי כי ארנון
גבול מואב בין
מואב ובין האמרי
על כן יאמר בספר
מלחמת יהוה
את והב בסופה
ואת הנחלים
ארנון ואשד
הנחלים אשר נטה
לשבת ער ונשען
לגבול מואב
ומשם בארה הוא
הבאר אשר
אמר יהוה למשה

אסף את העם
ואתנה להם מים
אז ישיר
ישראל את השירה
הזאת עלי באר
ענו לה באר
חפרוה שרים
כרוה נדיבי העם
במחקק במשענתם
וממדבר מתנה
וממתנה נחליאל
ומנחליאל במות
ומבמות הגיא
אשר בשדה מואב
ראש הפסגה
ונשקפה על פני
הישימן
וישלח ישראל
מלאכים אל סיחן
מלך האמרי

לאמר אעברה
בארצך לא נטה
בשדה ובכרם
לא נשתה מי באר
בדרך המלך נלך
עד אשר נעבר
גבלך ולא נתן
סיחן את ישראל
עבר בגבלו ויאסף
סיחן את כל עמו
ויצא לקראת
ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם
בישראל ויכהו
ישראל לפי חרב
ויירש את ארצו
מארנן עד יבק
עד בני עמון כי
עז גבול בני עמון
ויקח ישראל

[illegible]

329

עלי ז׳ וסימנהון עלי באר ענו לה עלי לשלום לבוקי עלי עולם עלי הלבנון עלי גלעד ○ עלי הר גבה עלי לך ○ המשלים ב׳ חד חסר וחד מלא כן יאמרו המשלים ראה המושלים בעם ○

ג׳ זוג׳ חד עד וחד על מהרון עד הא... גבעת עלי תאות נפשו עד מידבא על מיד... עד מיכל על מעל ○

את כל הערים ה
האלה וישב
ישראל בכל ערי
האמרי בחשבון
ובכל בנתיה כי
חשבון עיר סיחן
מלך האמרי הוא
והוא נלחם במלך
מואב הראשון
ויקח את כל
ארצו מידו עד
ארנן על כן
יאמרו המשלים
באו חשבון
תבנה ותכונן עיר
סיחון כי אש
יצאה מחשבון
להבה מקרית
סיחן אכלה ער
מואב בעלי במות

ארנן אוי לך מואב
אבדת עם כמוש
נתן בניו פליטם
ובנתיו בשבית
למלך אמרי סיחון
ונירם אבד חשבון
עד דיבן ונשים
עד נפח אשר
עד מידבא וישב
ישראל בארץ
האמרי וישלח
משה לרגל את
יעזר וילכדו
בנתיה ויירש
את האמרי אשר
שם ויפנו ויעלו
דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן
לקראתם הוא
וכל עמו למלחמה

אדרעי ויאמר
יהוה אל משה אל
תירא אתו כי
בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת
ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן
מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ויכו
אתו ואת בניו
ואת כל עמו עד
בלתי השאיר לו
שריד ויירשו את
ארצו ויסעו בני
ישראל ויחנו
בערבות מואב
מעבר לירדן ירחו

וירא בלק
בן צפור את כל
אשר עשה ישראל

ל׳ כתב כן
ל׳
ד׳ מלא בתו׳ וכל נביא׳ וכתיב׳ דכות בר מן א׳
נקודה בתר׳ רי״ש
ג׳ זוג׳ מחוויין חד עד וחד על
ויורש
ל׳ מלא בתו׳
ד׳ במישר חיים
א׳ חסר
ב׳ עם מלך בני עמון
ב׳ חד חסר וחד מלא
ויאוריה כי אש יצאה וירמ׳ כי אש יצאה ויאוריה להבה מקריות ...

[illegible]

לכה ז̇ מלי בפרשות וסימנהון ארה נא
כי עבר מן ארם ב̇ כו לכה נא אקחך
לכה איעצך ○

מבורך ג̇ וסימנהון את אשר תברך
יהוה נתן ויהוה לקח מעתה ועד עולם ○
וחד ומברך לעולם ○

והשבתי כל חסר בר מ̇ן א̇ מלי
והשיבותי ידי על עקרון ○

לאמרי׃ ויגר מואב
מפני העם מאד
כי רב הוא ויקץ
מואב מפני בני
ישראל׃ ויאמר
מואב אל זקני
מדין עתה ילחכו
הקהל את כל
סביבתינו כלחך
השור את ירק
השדה ובלק בן
צפור מלך למואב
בעת ההוא׃
וישלח מלאכים
אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על
הנהר ארץ בני
עמו לקרא לו
לאמר הנה עם
יצא ממצרים

ל̇
ב̇ בישראל
ב̇ עפל כנחש ותרוי ולאבג
ל̇ וחס
ל̇
ל̇
ל̇ חד מן יד̇ זוג קדמ̇ למד ובוטר לוט ביה לג̇
ל̇ ומל
ל̇ וכל קריה ארץ בני עמון
ב̇ באורית ומל בראשית דמות בר נש א̇ בראם אשר יצא

ב̇ בלשון יראה
י̇א פסוק דאית בה הנה הנה
ב̇
כ̇ז וכל תלים דכות ב̇ מ̇ י̇א
ל̇
ג̇ וחד ומברך ג̇
ל̇
ל̇
י̇ז מלו בתו̇
ל̇ בתו̇ וסת כן

הנה כסה את עין
הארץ והוא ישב
ממלי ועתה לכה
נא ארה לי את
העם הזה כי עצום
הוא ממני אולי
אוכל נכה בו
ואגרשנו מן
הארץ כי ידעתי
את אשר תברך
מברך ואשר
תאר יואר׃ וילכו
זקני מואב וזקני
מדין וקסמים
בידם ויבאו אל
בלעם וידברו
אליו דברי בלק׃
ויאמר אליהם
לינו פה הלילה
והשבתי אתכם

ל̇ב̇
ל̇ וחס
יו̇ח
ב̇ חסי בגברי
ו̇ ראש פסוק בסיפ
ל̇ב̇
ו̇ מלו בפרש
ל̇
ג̇

דבר כאשר ידבר
יהוה אלי וישבו
שרי מואב עם
בלעם׃ ויבא אלהים
אל בלעם ויאמר
מי האנשים האלה
עמך׃ ויאמר
בלעם אל האלהים
בלק בן צפר מלך
מואב שלח אלי׃
הנה העם היצא
ממצרים ויכס
את עין הארץ
עתה לכה קבה
לי אתו אולי אוכל
להלחם בו וגרשתיו׃
ויאמר אלהים אל
בלעם לא תלך
עמהם לא תאר
את העם כי ברוך הוא׃

עין ל̇ב̇ וסימנהון עין משפט וימצאה על עין דניעב וחבירו ויכס דותחשך וכסה את עין וכי יכה איש וישלח מלאכים ויכס וישכן ישראל דביריה ב̇ בו
המכמרות [illegible] גנים חרד עין הקורא בואת אסרית עין גרי וחבירו ומריא דמלכים והיה עמדו תינין דפסוק משא דבר יהוה דהדרך הוי רעי יראין
כחיצין לא [illegible] ופתר עין התנין בסדמי עין ○ תאר ג̇ וסימנהון ונשיא בעמך ואשר תאר יואר לא תאר את העם ○

331

גדולה ד׳ מלי בתור וסימנהון לעשות קטנה את אשר הגדולה בביכך בביתך ׃ וכל נביא וכתיביא דכוהון בר מן ח׳ חסר ויעמא מאד ושמשון
לקול המולה גדולה מימי אבותינו ואחרי כל הבא ויאמרו לו הנשארים וישמע סנבלט קדמיה והעיר רחבת ובעירה גדולה ׃ וכל דניאל דכות בר מן חד והקרן
הגדלה ׃

ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי
בלק לכו אל ארצכם
כי מאן יהוה
לתתי להלך עמכם
ויקומו שרי מואב
ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם
הלך עמנו ויסף
עוד בלק שלח
שרים רבים
ונכבדים מאלה
ויבאו אל בלעם
ויאמרו לו כה אמר
בלק בן צפור
אל נא תמנע
מהלך אלי כי כבד
אכבדך מאד וכל
אשר תאמר
אלי אעשה ולכה

נא קבה לי את
העם הזה ויען
בלעם ויאמר אל
עבדי בלק אם
יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי
לעשות קטנה
או גדולה ועתה
שבו נא בזה גם
אתם הלילה
ואדעה מה יסף
יהוה דבר עמי
ויבא אלהים
אל בלעם לילה
ויאמר לו אם
לקרא לך באו
האנשים קום לך
אתם ואך את

הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה
ויקם בלעם בבקר
ויחבש את אתנו
וילך עם שרי מואב
ויחר אף אלהים
כי הולך הוא ויתיצב
מלאך יהוה בדרך
לשטן לו והוא
רכב על אתנו ושני
נעריו עמו ותרא
האתון את מלאך
יהוה נצב בדרך
וחרבו שלופה
בידו ותט האתון
מן הדרך ותלך
בשדה ויך בלעם
את האתון להטתה
הדרך ויעמד
מלאך יהוה במשע

ב׳ לך עם האנשים
ב׳ אשר לחסי לך
ל׳
בג׳ חסר
ל׳
ל׳
ל׳
ב׳ והנה מנעך
ז׳ מלי בפרש

ט׳ מלי
ה׳ ומל אתנו וסו פסוק ויסת ב׳ ג׳ ב׳
ו׳
פסו
ב׳ באמינ פסו
ג׳

ל׳ בעינ וחד אתו אעשה
ל׳ וחד ויאף אלהים
ט׳ מלי בתו
ה׳ מלי בסיפ ומל קדיה דכות בר מן א׳ חסר
ג׳
ל׳ וחד באו אנשים

כל׳ לשנ חסר בר מן א׳ האף שונא משפט
כל׳ קדיה נעריו עמו וכל בראשית נעריו אתו
ל׳ ותט

יא׳ פסוק הנה הכה וסימנהון ולשרה אמר וישלח מלאכים ועתה הנה החיה ויקם האיש ללכת ויאמר אנשי דוד הנה עשיתי כדברך הנה יהוה אלהיך
על מי אדברה ואעידה הנה היום הנה באה כי הנה אויביך הנה אנחנו היום ׃ ותט ג׳ וסימנהון ותט האתון מן ותראני האתון אשדוד מני ארחך ׃
ויקומו ט׳ מלי וסימנהון שלחני לאדני שרי מואב קדמיה בני ישראל דהגבעה וילדו דיפה איש חיל וחבירו וינסו בנשף ראשי האבות על עמדם ׃

במשעול הכרמים
גדר מזה וגדר
מזה ותרא האתון
את מלאך יהוה
ותלחץ אל הקיר
ותלחץ את רגל
בלעם אל הקיר
ויסף להכתה ויוסף
מלאך יהוה עבור
ויעמד במקום צר
אשר אין דרך
לנטות ימין ושמאול
ותרא האתון את
מלאך יהוה ותרבץ
תחת בלעם ויחר
אף בלעם ויך את
האתון במקל
ויפתח יהוה את
פי האתון ותאמר
לבלעם מה עשיתי

לך כי הכיתני זה
שלש רגלים ויאמר
בלעם לאתון כי
התעללת בי לו יש
חרב בידי כי עתה
הרגתיך ותאמר
האתון אל בלעם
הלוא אנכי אתנך
אשר רכבת עלי
מעודך עד היום
הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה
ויאמר לא ויגל
יהוה את עיני
בלעם וירא את
מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלפה
בידו ויקד וישתחו
לאפיו ויאמר
אליו מלאך יהוה

על מה הכית את
אתנך זה שלוש
רגלים הנה אנכי
יצאתי לשטן
כי ירט הדרך
לנגדי ותראני
האתון ותט לפני
זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני
כי עתה גם אתכה
הרגתי ואותה
החייתי ויאמר
בלעם אל מלאך
יהוה חטאתי כי
לא ידעתי כי
אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אם
רע בעיניך אשובה
לי ויאמר מלאך
יהוה אל בלעם

חצות ב׳ כתב כן. והמגנהון ויבאו קרית חצות וחצרות תשים לך בדמשק ׳ ומל׳ ירמיהו ויבות בו מן א׳ כלי שושטו בחוצות ירושלים ׳
ומל קריה [illegible] חוצות מלי בי מן ג׳ ואל תבשרו בחוצות אשקלון ומלאוכים חוצותיה ב[illegible]ון חגרו שק ׳

לך עם האנשים
ואפס את הדבר
אשר אדבר אליך
אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי
בלק וישמע
בלק כי בא בלעם
ויצא לקראתו
אל עיר מואב
אשר על גבול
ארנן אשר
בקצה הגבול
ויאמר בלק אל
בלעם הלא
שלח שלחתי
אליך לקרא לך
למה לא הלכת
אלי האמנם לא
אוכל כבדך
ויאמר בלעם

ב׳
שנב
מן
ומל׳
ומלאכיה
דמזבח
בר
מן
חד
שושטו
בחוצות

אל בלק הנה
באתי אליך עתה
היכל אוכל דבר
מאומה הדבר
אשר ישים אלהים
בפי אתו אדבר
וילך בלעם עם
בלק ויבאו קרית
חצות ויזבח בלק
בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים
אשר אתו ויהי
בבקר ויקח בלק
את בלעם
ויעלהו במות
בעל וירא משם
קצה העם ויאמר
בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי

בזה שבעה פרים
ושבעה אילים
ויעש בלק כאשר
דבר בלעם ויעל
בלק ובלעם פר
ואיל במזבח
ויאמר בלעם לבלק
התיצב על עלתך
ואלכה אולי יקרה
יהוה לקראתי
ודבר מה יראני
והגדתי לך וילך
שפי ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר
אליו את שבעת
המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל
במזבח וישם
יהוה דבר בפי
בלעם ויאמר שוב

ושבעת
המזבחת
חבירו
בר
[illegible]

[illegible] ויבאו [illegible] נשאו ויבער אש בלפניהם
[illegible] ק׳ א׳ כתב ה׳ ושימו [illegible]
[illegible]

הן ה̇ וסימנהון כלביא לבדד משוש
תנוי זאת ∘ וכל אל אלה כל דכותהון ∘

לך ג̇ בלשון הליכה חסיר וסימנ׳
לך נא אתי לך ונקובה לך נתראה פנים ∘

וכל שאר קריה דכות לך כהב בר
מן ד̇ מלין יתפוא בשורה שמלה לישועתה ∘

אל בלק וכה תדבר׃
וישב אליו והנה
נצב על עלתו
הוא וכל שרי
מואב׃ וישא משלו
ויאמר מן ארם
ינחני בלק מלך
מואב מהררי קדם
לכה ארה לי יעקב
ולכה זעמה ישראל׃
מה אקב לא קבה
אל ומה אזעם לא
זעם יהוה׃ כי מראש
צרים אראנו ומ
ומגבעות אשורנו
הן עם לבדד ישכן
ובגוים לא יתחשב׃
מי מנה עפר יעקב
ומספר את רבע
ישראל תמת נפשי

מות ישרים ותהי
אחריתי כמהו׃
ויאמר בלק אל
בלעם מה עשית
לי לקב איבי
לקחתיך והנה
ברכת ברך׃ ויען
ויאמר הלא את
אשר ישים יהוה
בפי אתו אשמר
לדבר׃ ויאמר אליו
בלק לך נא אתי
אל מקום אחר
אשר תראנו משם
אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה
וקבנו לי משם׃
ויקחהו שדה
צפים אל ראש
הפסגה ויבן שבעה

מזבחת ויעל פר
ואיל במזבח׃ ויאמר
אל בלק התיצב
כה על עלתך
ואנכי אקרה כה׃
ויקר יהוה אל
בלעם וישם דבר
בפיו ויאמר שוב
אל בלק וכה תדבר׃
ויבא אליו והנו
נצב על עלתו ושרי
מואב אתו ויאמר
לו בלק מה דבר
יהוה׃ וישא משלו
ויאמר קום בלק
ושמע האזינה
עדי בנו צפר׃ לא
איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנחם
ההוא אמר ולא

האזינה י̇ו̇ וסימנהון וישא משלו אמרי האזינה שמעה תפלתי האזינה אלהים שמעה אלהים משכיל לאסף רעה ישראל יהוה אלהים צבאות שמעה
האזינה יהוה תפלתי אמרתי ליהוה מזמור לדוד יהוה קראתיך לקול תחנונותי ואולם שמע נא איוב ואם בינה האזינה זאת איוב שמעה יהוה תפלתי ∘
וכל שדי ל̇ וסימנהון וישב אליו והנה וישמע יוחנן בן קרח וחבירו ויוחנן בן קרח ולא שמע יוחנן בן קרח המדינות והאחשדרפנים ∘∘

צפים ג̇ ב̇ חסר וחד מלא וסימנהון
ויקחהו שדה והקמתי עליכם מהר אפרים ∘
וחד ונפת צופים ∘

מהררי ג̇ וסימנהון מהררי קדם מ̇
מהררי נמרים מהררי טרף ∘

ותמת ג̇ וחד ותמות וסימנהון נפשי
מות ישרים עם פלשתים בנער נפשם
וחד ותמת ביבמא ∘

יַעֲשֶׂה וְדִבֶּר וְלֹא
יְקִימֶנָּה׃ הִנֵּה בָרֵךְ
לָקָחְתִּי וּבֵרֵךְ וְלֹא
אֲשִׁיבֶנָּה׃ לֹא־
הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב
וְלֹא־רָאָה עָמָל
בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת
מֶלֶךְ בּוֹ׃ אֵל מ
מוֹצִיאָם מִמִּצְרָיִם
כְּתוֹעֲפֹת רְאֵם לוֹ׃
כִּי לֹא־נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב
וְלֹא־קֶסֶם בְּיִשְׂרָאֵל
כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב
וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־
פָּעַל אֵל׃ הֶן־עָם
כְּלָבִיא יָקוּם וכ
וְכַאֲרִי יִתְנַשָּׂא׃
לֹא יִשְׁכַּב עַד־
יֹאכַל טֶרֶף וְדַם־

ב̇ ויראה ולא יעשה
ל̇ וחד ובצע ברך
ל̇
ו̇
ל̇ ומל
ב̇ חת בן
ל̇
ל̇
ו̇
למלמד פעל מלעל לבן נפתלי פעל מלרע

חֲלָלִים יִשְׁתֶּה׃
וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־
בִּלְעָם גַּם־קֹב לֹא
תִקֳּבֶנּוּ גַּם־בָּרֵךְ לֹא
תְבָרְכֶנּוּ׃ וַיַּעַן בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר אֶל־בָּלָק
הֲלֹא דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ
לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר־
יְדַבֵּר יְהוָה אֹתוֹ
אֶעֱשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר
בָּלָק אֶל־בִּלְעָם
לְכָה־נָּא אֶקָּחֲךָ
אֶל־מָקוֹם אַחֵר אוּלַי
יִישַׁר בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
וְקַבֹּתוֹ לִי מִשָּׁם׃
וַיִּקַּח בָּלָק אֶת־
בִּלְעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר
הַנִּשְׁקָף עַל־פְּנֵי
הַיְשִׁימֹן׃ וַיֹּאמֶר
בִּלְעָם אֶל־בָּלָק

ל̇
ו̇ ר״א פסוק בסיפ
ל̇ ומל
ז̇ מלו בפרש
ג̇ מלו
ל̇ וחס
ח̇ וכל אל אלה כל זכות
ל̇ ל̇

בְּנֵה־לִי בָזֶה שִׁבְעָה
מִזְבְּחֹת וְהָכֵן לִי
בָּזֶה שִׁבְעָה פָרִים
וְשִׁבְעָה אֵילִים׃
וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר
אָמַר בִּלְעָם וַיַּעַל
פַּר וָאַיִל בַּמִּזְבֵּחַ׃
וַיַּרְא בִּלְעָם כִּי טוֹב
בְּעֵינֵי יְהוָה לְבָרֵךְ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־
הָלַךְ כְּפַעַם־בְּפַעַם
לִקְרַאת נְחָשִׁים
וַיָּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר
פָּנָיו׃ וַיִּשָּׂא בִלְעָם
אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא
אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לִשְׁבָטָיו וַתְּהִי עָלָיו
רוּחַ אֱלֹהִים׃ וַיִּשָּׂא
מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר נְאֻם
בִּלְעָם בְּנוֹ בְעֹר

ג̇ בתו
ל̇ בטע
ג̇
ו̇
ב̇
נ̇א
ב̇
ח̇ וכל שמו זכות ב̇ מ̇ ה̇

וטבח טבח והכן בנה ל̇ ביה ותבירו ∘
ב̇ פת וחד קמ כפעם בפעם בירך יהוה אז אמר אחוהון ∘
וישבם יהושע
ב̇

עיניו נ̇א וסימנהון וישא לוט שלשה אנשים ביום השלישי בסבך לשוה בשדה ותכחש ויחץ את אשר חנן אלהים יחנך ואת גבת שכן לשבטיו בידיהו
ויאחזיהו פלשתים האיש הארח ותארנה העפה ויבירך כבורי לנגד ואחיהו לא יכול ויתחפש באפר ויחס בשר ויוורד הנער פקח נא כי יבצע אדני והריחו
חלך צדקות ויצדקיהו מלך לא הוכה שקוצי שלופה משוטטות להלכה יחזו כצדיקי אין פחד תעפינה עזיה ומעלים רימו ולטוש מעדיק ראיוב כי
עיניו על דרכי יראו עיניו יאסף העשיר למרחוק והעפיה והקרן הגדולה עיניו כיונים כי אם ראות עיניו החכם עיניו ∘

[illegible]

ונאם הגבר שתם
העין נאם שמע
אמרי אל אשר
מחזה שדי יחזה
נפל וגלוי עינים
מה טבו אהליך
יעקב משכנתיך
ישראל כנחלים
נטיו כגנת עלי נהר
כאהלים נטע יהוה
כארזים עלי מים
יזל מים מדליו
וזרעו במים רבים
וירם מאגג מלכו
ותנשא מלכתו
אל מוציאו ממצרים
כתועפת ראם לו
יאכל גוים צריו
ועצמתיהם יגרם
וחציו ימחץ כרע

שכב כארי וכלביא
מי יקימנו מברכיך
ברוך וארריך
ארור ויחר אף
בלק אל בלעם
ויספק את כפיו
ויאמר בלק אל
בלעם לקב איבי
קראתיך והנה
ברכת ברך זה
שלש פעמים
ועתה ברח לך אל
מקומך אמרתי
כבד אכבדך והנה
מנעך יהוה מכבוד
ויאמר בלעם אל
בלק הלא גם אל
מלאכיך אשר
שלחת אלי דברתי
לאמר אם יתן לי

בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה
לעשות טובה או
רעה מלבי אשר
ידבר יהוה אתו
אדבר ועתה הנני
הולך לעמי לכה
איעצך אשר
יעשה העם הזה
לעמך באחרית
הימים וישא משלו
ויאמר נאם בלעם
בנו בער ונאם
הגבר שתם העין
נאם שמע אמרי
אל וידע דעת
עליון מחזה שדי
יחזה נפל וגלוי
עינים אראנו ולא

[illegible]

[illegible]

עתה אשורנו ולא
קרוב דרך כוכב
מיעקב וקם שבט
מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר
כל בני שת׃ והיה
אדום ירשה והיה
ירשה שעיר איביו
וישראל עשה
חיל׃ וירד מיעקב
והאביד שריד
מעיר׃ וירא את
עמלק וישא
משלו ויאמר
ראשית גוים
עמלק ואחריתו
עדי אבד׃ וירא
את הקיני וישא
משלו ויאמר
איתן מושבך

ושים בסלע קנך׃
כי אם יהיה לבער
קין עד מה אשור
תשבך׃ וישא
משלו ויאמר אוי
מי יחיה משמו אל׃
וצים מיד כתים
וענו אשור וענו
עבר וגם הוא עדי
אבד׃ ויקם בלעם
וילך וישב למקמו
וגם בלק הלך
לדרכו׃

וישב ישראל
בשטים ויחל העם
לזנות אל בנות
מואב׃ ותקראן
לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל
העם וישתחוו

לאלהיהן׃ ויצמד
ישראל לבעל
פעור ויחר אף יהוה
בישראל׃ ויאמר
יהוה אל משה
קח את כל ראשי
העם והוקע אותם
ליהוה נגד השמש
וישב חרון אף
יהוה מישראל׃
ויאמר משה אל
שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו
הנצמדים לבעל
פעור׃ והנה איש
מבני ישראל בא
ויקרב אל אחיו
את המדינית
לעיני משה ולעיני
כל עדת בני יש׳

[illegible]

כאבל ל ותפתח הארץ כאיוב ל מי גבר כאיוב ל והלויתה כארבעים אלף ל חוליני קצבא בבלע ל ולא יבאו לראות
כאבל ל לנו כאבלקש באיוב ל חרה אפו באליפז ל איתאמיני כארבעים א ל יבחן אלהים בבלע ל טוהור עינים

ישראל והמה
בכים פתח אהל
מועד׃ וירא פינחס
בן אלעזר בן
אהרן הכהן ויקם
מתוך העדה ויקח
רמח בידו׃ ויבא
אחר איש ישראל
אל הקבה וידקר
את שניהם את
איש ישראל ואת
האשה אל קבתה
ותעצר המגפה
מעל בני ישראל׃
ויהיו המתים
במגפה ארבעה
ועשרים אלף׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ פינחס
בן אלעזר בן אהרן
הכהן השיב את
חמתי מעל בני
ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם
ולא כליתי את
בני ישראל בקנאתי׃
לכן אמר הנני נתן
לו את בריתי
שלום׃ והיתה לו
ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא
לאלהיו ויכפר
על בני ישראל׃
ושם איש ישראל
המכה אשר הכה
את המדינית זמרי
בן סלוא נשיא
בית אב לשמעני׃
ושם האשה
המכה המדינית
כזבי בת צור ראש
אמות בית אב
במדין הוא׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ צרור
את המדינים
והכיתם אותם׃ כי
צררים הם לכם
בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר
פעור ועל דבר
כזבי בת נשיא
מדין אחתם המכה
ביום המגפה על
דבר פעור׃ ויהי
אחרי המגפה׃

כד ראש פסוק דלית בה ו וכל קריה ל עשו מלחמה טפכם נשיכם תהיין הערים אתנו פשטנו בגג עוז נראה יהוה בניהם אשר נותרו פאת צפון חמש מ
יתד הגוי אמלכם שדא עבדי צוה אלהיך עיר נשאו נהרות יהוה גבול שמת בל יאור בן מנשה מלאך רשע יפול אנה נבוכדנצר שאול ויהונתן שאר ישוב
שמו על עונת שלחתי בכם דבר שבי ורעה תהיה ישמעאל נתנו פינחס בן אלעזר יהושע בן נון יואב בן צרויה

כבלגל ל̇ אלהי שיתמו כדרכם ל̇ ואפיץ אתם כדבש ל̇ ויא אליהן כהגלות ל̇ וישב דינר ונבמראה ל̇ המראה אשר ראיתי
בגלגל ל̇ קול רעמך בדרככם ל̇ בו ארבעים כדבש ל̇ כצפיחת בהגלות ל̇ לכן כה אמר ובמראה ל̇ שמה בחוד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר
בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת ב
רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי קנ
יִשְׂרָאֵל מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה
לְבֵית אֲבֹתָם כָּל
יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְ ג
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֹתָם בְּעַרְבֹת
מוֹאָב עַל יַרְדֵּן ט̇ דפיו̇ דסמיכ̇ לדיבור בלשנ̇ וכל יחזקאל דכות
יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמָעְלָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיֹּצְאִים מֵאֶרֶץ ה̇ וכל ראש פסוק דכות
מִצְרָיִם׃ רְאוּבֵן

בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל
בְּנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ
מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי ג̇ חסר בלשנ̇
לְפַלּוּא מִשְׁפַּחַת
הַפַּלֻּאִי לְחֶצְרֹן ל̇ וחס̇
מִשְׁפַּחַת הַחֶצְרוֹנִי ב̇ חד חסר וחד מלא
לְכַרְמִי מִשְׁפַּחַת
הַכַּרְמִי׃ אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת הָראוּבֵנִי ד̇ בטע בעינ̇
וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם ו̇
שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים
אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁלֹשִׁים׃ וּבְנֵי
פַלּוּא אֱלִיאָב׃ וּבְנֵי יד̇ פסוק בתו̇ מז ג̇ג̇
אֱלִיאָב נְמוּאֵל
וְדָתָן וַאֲבִירָם
הוּא דָתָן וַאֲבִירָם ג̇
קְרוּאֵי הָעֵדָה יקריאי̇ קרי
אֲשֶׁר הִצּוּ עַל
מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן

בַּעֲדַת קֹרַח בְּהַצֹּתָם ל̇ ואחסר
עַל יְהוָה׃ וַתִּפְתַּח ל̇
הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ
וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת ל̇
קֹרַח בְּמוֹת הָעֵדָה כל̇ אוריתא חסר
בַּאֲכֹל הָאֵשׁ אֵת ל̇ וחד כאבל קש
חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם ו̇ בתו
אִישׁ וַיִּהְיוּ לְנֵס׃ ל̇ ג̇ ותפתח הארץ שדש ישו שש ברקמה
וּבְנֵי קֹרַח לֹא מֵתוּ׃
בְּנֵי שִׁמְעוֹן
לְמִשְׁפְּחֹתָם ז̇ בטע זרק̇ בעינ̇
לִנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת
הַנְּמוּאֵלִי לְיָמִין ל̇ ל̇ ומל
מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי ל̇ ומל
לְיָכִין מִשְׁפַּחַת
הַיָּכִינִי לְזֶרַח ל̇
מִשְׁפַּחַת הַזַּרְחִי
לְשָׁאוּל מִשְׁפַּחַת ח̇ פסוק בתו̇ על ועל עד
הַשָּׁאוּלִי׃ אֵלֶּה ד̇ בטע בעינ̇
מִשְׁפְּחֹת הַשִּׁמְעֹנִי

ובני ישראל יה̇ באכינ̇ פסוק̇ ויהיך יהוה את לבא אז ישיר כי בא סוס פרעה הוצא את המקלל אשר הבה
וחבידו מבן עשרים שנה ויהי כבלות יהושע ובני משה עבד יהוה ובני הגישה ארון האלהים ויקרא
המלך אל הגבענים ונקבעו בני יהודה ויגע החדש ואבירו וכל ראש פסוק דכותהון ◦
כל דכמיך לדיבור אתו אתם אלף רג̇ש בד מז ט̇ דפי̇ אותם אותו וסימנהון למועד אשר דבר
וידבר משה ואלעזר ויגש צדקיהו וחבירו רוח פיה ודברתי משפטי אלה לי אל הגדלים הלך
אל בית הכוכבים יצדיק אתה יהוה וכל יחזקאל דכות ◦

החנכי ג̇ חסר בלשנ̇ וסימנהון עופה
יעפר דאוריתא חנוך משפחת החנכי חנך
לנער על פי ודתן ואבירם ג̇ וסימנ̇
ויקח קרח ויעלו מעל ובני אליאב ◦

ב׳ [illegible] לישנ׳ וסימנה׳
לצפון משפחת [illegible] הצפוני ארודי

כל קריה [illegible] משפחת בר מן ג׳
ואלה משפחות בני [illegible]
[illegible]

והישבי ב׳ חסר בלישנ׳ וסימנהון
משפחת הישבי הישבי [illegible]

שנים ועשרים
אלף ומאתים׃ בני
גד למשפחתם
לצפון משפחת
הצפוני לחגי
משפחת החגי
לשוני משפחת
השוני לאזני
משפחת האזני
לערי משפחת
הערי לארוד
משפחת הארודי
לאראלי משפחת
האראלי׃ אלה
משפחת בני גד
לפקדיהם ארבעים
אלף וחמש מאות׃
בני יהודה
ער ואונן וימת

ער ואונן בארץ
כנען׃ ויהיו בני
יהודה למשפחתם
לשלה משפחת
השלני לפרץ
משפחת הפרצי
לזרח משפחת
הזרחי׃ ויהיו בני
פרץ לחצרן
משפחת החצרני
לחמול משפחת
החמולי׃ אלה
משפחת יהודה
לפקדיהם ששה
ושבעים אלף
וחמש מאות׃
בני יששכר
למשפחתם תולע
משפחת התולעי
לפוה משפחת

הפוני לישוב
משפחת הישבי
לשמרן משפחת
השמרני׃ אלה
משפחת יששכר
לפקדיהם ארבעה
וששים אלף
ושלש מאות׃
בני זבולן
למשפחתם לסרד
משפחת הסרדי
לאלון משפחת
האלני ליחלאל
משפחת היחלאלי׃

* * *

אלה משפחת
הזבולני לפקדיהם
ששים אלף וחמש
מאות׃ בני
יוסף למשפחתם

[illegible]

[illegible]

מנשה ואפרים׃
בני מנשה למכיר
משפחת המכירי
ומכיר הוליד את
גלעד לגלעד
משפחת הגלעדי׃
אלה בני גלעד
איעזר משפחת
האיעזרי לחלק
משפחת החלקי׃
ואשריאל משפחת
האשראלי ושכם
משפחת השכמי׃
ושמידע משפחת
השמידעי וחפר
משפחת החפרי׃
וצלפחד בן חפר
לא היו לו בנים כי
אם בנות ושם
בנות צלפחד מחלה

ונעה חגלה מלכה
ותרצה׃ אלה
משפחת מנשה
ופקדיהם שנים
וחמשים אלף
ושבע מאות׃
אלה בני
אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת
השתלחי לבכר
משפחת הבכרי
לתחן משפחת
התחני׃ ואלה בני
שותלח לערן
משפחת הערני׃
אלה משפחת בני
אפרים לפקדיהם
שנים ושלשים
אלף וחמש מאות
אלה בני יוסף

למשפחתם׃
בני בנימן
למשפחתם לבלע
משפחת הבלעי
לאשבל משפחת
האשבלי לאחירם
משפחת האחירמי׃
לשפופם משפחת
השופמי לחופם
משפחת החופמי׃
ויהיו בני בלע ארד
ונעמן משפחת
הארדי לנעמן
משפחת הנעמי׃
אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים
אלף ושש מאות׃
אלה בני דן
למשפחתם לשוחם

[illegible]

ז בטע דירקין בעינינ וסימנהון שמעון גד יהודה זבולן אשר אפרים בנימן ○

ינחלו ג וסימנהון לשמות
מטות איש כפי נחלתו כבוד חכמים ○

משפחת השוחמי
אלה משפחת
דן למשפחתם
כל משפחת יי
השוחמי לפקדיהם
ארבעה וששים
אלף וארבע עע
מאות בני
אשר למשפחתם
לימנה משפחת
הימנה לישוי ע
משפחת הישוי
לבריעה משפחת
הבריעי לבני ע
בריעה לחבר שש
משפחת החברי
למלכיאל משפחת
המלכיאלי ושם
בת אשר שרח
אלה משפחת בני

אשר לפקדיהם
שלשה וחמשים
אלף וארבע י
מאות בני
נפתלי למשפחתם
ליחצאל משפחת
היחצאלי לגוני
משפחת הגוני
ליצר משפחת
היצרי לשלם ע
משפחת השלמי
אלה משפחת
נפתלי למשפחתם
ופקדיהם חמשה
וארבעים אלף
וארבע מאות
אלה פקודי בני
ישראל שש י
מאות אלף ואלף
שבע מאות וש

ושלשים
וידבר יהוה אל
משה לאמר י
לאלה תחלק הארץ
בנחלה במספר
שמות לרב תרבה
נחלתו ולמעט
תמעיט נחלתו
איש לפי פקדיו
יתן נחלתו אך
בגורל יחלק את
הארץ לשמות
מטות אבתם י
ינחלו על פי הגורל
תחלק נחלתו בין
רב למעט
ואלה פקודי הלוי
למשפחתם לגרשון
משפחת הגרשני
לקהת משפחת

ג
ב ומל
ז בטע זויק בעינ
ל
ל
ל
ל
ל
יג ראש פסוק

ג בטע בעינ
ל
ל
ל
ל
ל
ג בעינ
ב ויהי ושירו חמשה

פס כג
ה
טו מלו בתו
ל ומל
ז
ל
ג
ל
ל

ושם יג ראש פסוק וסימנהון ושם הנהר השני ושם הנהר השלישי ושם אחיו יובל ושם האחד
אליעזר ושם איש ישראל ושם האשה המכה ושם בת אשר ושם אשת עמרם ושם חברון לפנים ושם
אשת שאול ושם האיש נבל ושם אשת אבישור ושם האיש אלימלך ○

לאלה ה וסימנהון ולבנתי מה אעשה
תחלק הארץ אל תטיפו יטיפון לא ארנים
לאלה וחבירו ○○

ויולד ג׳ ראש פסוק וסימנהון
לחנוך ליוסף לאהרן

ושם אשת ג׳ וסימנהון ושם אשת
עמרם ושם אשת שאול אשת אבישור

אמר יהוה להם ד׳ וסימנהון הוא
אהרן ומשה מות ימותו לא תעשר
לא תשמידון

הַגֵּרְשֻׁנִּי לִקְהָת
מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי
לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת
הַמְּרָרִי׃ אֵלֶּה
מִשְׁפְּחֹת לֵוִי
מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי
מִשְׁפַּחַת הַחֶבְרֹנִי
מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי
מִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי
מִשְׁפַּחַת הַקָּרְחִי
וּקְהָת הוֹלִד אֶת
עַמְרָם׃ וְשֵׁם
אֵשֶׁת עַמְרָם יוֹכֶבֶד
בַּת לֵוִי אֲשֶׁר יָלְדָה
אֹתָהּ לְלֵוִי בְּמִצְרָיִם
וַתֵּלֶד לְעַמְרָם
אֶת אַהֲרֹן וְאֶת
מֹשֶׁה וְאֵת מִרְיָם
אֲחֹתָם׃ וַיִּוָּלֵד
לְאַהֲרֹן אֶת נָדָב

ל׳ אוריתא חסר בר מן חד ואחר נפינר

ל׳ חסר יוד

ג׳

ג׳ וחד ולדוי אמר

ג׳ ראש פסוק

וְאֶת אֲבִיהוּא
אֶת אֶלְעָזָר וְאֶת
אִיתָמָר׃ וַיָּמָת נָדָב
וַאֲבִיהוּא בְּהַקְרִיבָם
אֵשׁ זָרָה לִפְנֵי יְהוָה׃
וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם
שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף כָּל זָכָר מִבֶּן
חֹדֶשׁ וָמָעְלָה
כִּי לֹא הָתְפָּקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי לֹא נִתַּן לָהֶם
נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ אֵלֶּה
פְּקוּדֵי מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעַרְבֹת מוֹאָב
עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

ב׳ חד חסר יוד

ד׳

ג׳

ג׳ ראש פסוק

ל׳ מלא בר מן א׳ חסר פקדי החיל

ל׳ בתו׳ וכל נביא וכתיב דכות בר מן ב׳

ד׳

מטוו

וּבְאֵלֶּה לֹא הָיָה
אִישׁ מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
פָּקְדוּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר
סִינָי׃ כִּי אָמַר יְהוָה
לָהֶם מוֹת יָמֻתוּ
בַּמִּדְבָּר וְלֹא נוֹתַר
מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם
כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃
וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת
צְלָפְחָד בֶּן חֵפֶר
בֶּן גִּלְעָד בֶּן מָכִיר
בֶּן מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה
בֶּן יוֹסֵף וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת בְּנֹתָיו
מַחְלָה נֹעָה וְחָגְלָה
וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃

ג׳

ה׳

הולד יב׳ חסר וסימנהון וקהת הולד ועתי הוליד ויהוא הוליד ועזריה הוליד וחלץ הוליד ואלעשה
[illegible] הוליד ומקמיה הוליד ויחדו ודאיה ב׳ בן פינחס הוליד ג׳ קדמיה הולד כתב ושארה הוליד
[illegible] להם וכל קריה דכותיה בר מן ב׳ כי השבעה הגדלה

ולא נותר ה׳ וסימנהון ויכס את עין
כי אמר יהוה להם ויהי המה בדרך
ובאנו אליו ולא נותר בה פרץ

אל הר ה׳ וסימנהון ומשה היה רעה ויקם משה לא יוכל העם יהוה מכון ויפסל העברים
והביאו אל הר [illegible] מבעליה שלחו כי במראות אלהים והלכו גוים והביאותים [illegible] יהוה
וכל אל הר הכרמל דכות

ויאמר יהוה אל משה לאמר ה׳ רסימ׳
ואתה קח [illegible] אלעזר [illegible]

ותעמדנה לפני
משה ולפני אלעזר
הכהן ולפני
הנשיאם וכל
העדה פתח אהל
מועד לאמר׃
אבינו מת במדבר
והוא לא היה
בתוך העדה
הנועדים על יהוה
בעדת קרח כי
בחטאו מת ובנים
לא היו לו׃ למה
יגרע שם אבינו
מתוך משפחתו
כי אין לו בן תנה
לנו אחזה בתוך
אחי אבינו׃ ויקרב
משה את משפטן
לפני יהוה׃

ויאמר יהוה אל
משה לאמר׃ כן
בנות צלפחד
דברת נתן תתן
להם אחזת נחלה
בתוך אחי אביהם
והעברת את
נחלת אביהן להן׃
ואל בני ישראל
תדבר לאמר
איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם
את נחלתו לבתו׃
ואם אין לו בת
ונתתם את נחלתו
לאחיו׃ ואם אין
לו אחים ונתתם
את נחלתו לאחי
אביו׃ ואם אין
אחים לאביו ונתתם

את נחלתו לשארו
הקרב אליו
ממשפחתו וירש
אתה והיתה לבני
ישראל לחקת
משפט כאשר
צוה יהוה את
משה׃

ויאמר יהוה
אל משה עלה
אל הר העברים
הזה וראה את
הארץ אשר נתתי
לבני ישראל׃
וראיתה אתה
ונאספת אל עמיך
גם אתה כאשר
נאסף אהרן אחיך׃
כאשר מריתם
פי במדבר צן

על [illegible] ראית חסר [illegible] ב׳ וראיתה אותה לך [illegible] לעשות אשר
[illegible] ג׳ [illegible] איש [illegible]
משפט [illegible] אשר ראית הראות עמך קשה [illegible] וראיתם אותה

והלוים לבני ישראל [illegible]
[illegible] ג׳ [illegible]
אביהם ב׳ [illegible]

הרוחת ב̇ כתב כן וסימנהון ויפלו על פניהם ויאמרו · יפקד יהוה אלהי · והרוחת לכל הרוחות כת̇ס
אלו ארבע ריחת פלוג · ושארה רוחות שלמ̇ ·

צו את בני ישראל ואמרת אלהם ב̇
וסימנהון את קרבני כי אתם באים ·

במריבת העדה
להקדישני במים
לעיניהם הם מי
מריבת קדש
מדבר צן
וידבר משה
אל יהוה לאמר
יפקד יהוה אלהי
הרוחת לכל בשר
איש על העדה
אשר יצא לפניהם
ואשר יבא
לפניהם ואשר
יוציאם ואשר
יביאם ולא תהיה
עדת יהוה כצאן
אשר אין להם
רעה
ויאמר יהוה
אל משה קח לך
את יהושע בן נון
איש אשר רוח בו
וסמכת את ידך
עליו והעמדת
אתו לפני אלעזר
הכהן ולפני כל
העדה וצויתה
אתו לעיניהם
ונתתה מהודך
עליו למען
ישמעו כל עדת
בני ישראל ולפני
אלעזר הכהן יעמד
ושאל לו
במשפט האורים
לפני יהוה על פיו
יצאו ועל פיו יבאו
הוא וכל בני
ישראל אתו וכל
העדה ויעש
משה כאשר צוה
יהוה אתו ויקח
את יהושע ויעמדהו
לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה
ויסמך את ידיו
עליו ויצוהו כאשר
דבר יהוה ביד
משה
וידבר יהוה אל
משה לאמר צו
את בני ישראל
ואמרת אלהם
את קרבני לחמי
לאשי ריח ניחחי
תשמרו להקריב
לי במועדו ואמרת
להם זה האשה
אשר תקריבו
ליהוה כבשים בני

[illegible]

לעיניהם ד̇ מלי וסימנהון אתו לעיניהם
את כל אשר צוה [illegible]
[illegible] אשר [illegible]

אלין ל̇ זוגין מיחדין על אחד ההדין ואת אחד עשר הכבש אחד ודובר ונשיא אחד
ויצר אחרי לא יענה וראש אחד בא ונביא אחד זקן ומלך אחד ודרך אחד לא אחד ס

שבת ה̇ וסימנהון והיתה עלת
להכין קדשך ויהל שבת שבתון ויתול ס

שנה תמימם שנים
ליום עלה תמיד׃
את הכבש אחד
תעשה בבקר
ואת הכבש השני
תעשה בין הע
הערבים׃ ועשירית
האיפה סלת
למנחה בלולה
בשמן כתית
רביעת ההין׃ עלת
תמיד העשיה
בהר סיני לריח
ניחח אשה ליהוה׃
ונסכו רביעת
ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך
שכר ליהוה׃ ואת
הכבש השני
תעשה בין הערבים

כמנחת הבקר
וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח
ליהוה׃
וביום השבת שני
כבשים בני שנה
תמימם ושני
עשרנים סלת
מנחה בלולה
בשמן ונסכו׃ עלת
שבת בשבתו
על עלת התמיד
ונסכה׃
ובראשי חדשי
חדשיכם תקריבו
עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים
ואיל אחד כבשים
בני שנה שבעה
תמימם׃ ושלשה

עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן
לפר האחד ושני
עשרנים סלת
מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד׃
ועשרן עשרון
סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש
האחד עלה ריח
ניחח אשה ליהוה׃
ונסכיהם חצי ההין
יהיה לפר ושלישת
ההין לאיל ורביעת
ההין לכבש יין
זאת עלת חדש
בחדשו לחדשי
השנה׃ ושעיר
עזים אחד לח
לחטאת ליהוה

ל̇
ל̇ ואיל
ל̇ זוג מיחד
ד̇
ל̇ מלי באורית וכל שאר אורית עשירית כתב בר מן חד והעמר עשירית
ד̇
ב̇ חד חסר וחד מלי הברכה העשויה
ד̇

ל̇
כ̇ל האיפה מל בר מן ב̇ ואם לא תשיג זה קרבן
י̇
ב̇ וביום שמחתכם
ה̇
ב̇

ה̇
ב̇ והיה מדי חדש
ד̇ כתב כן
ב̇ והיה מדי חדש
ל̇

ושלישת ההין לאיל כי תכלה לעשר ויסף יהוה קרא שמואל ותכפל חרב שלישית כתב ס והשלשת בידו אתי הגתי חס דחס ס והיציע התחתונה ויהי
ימינך רבים ויחי בשנה השלישית וירד וזה לך האות אכול וחבירו והשלישית לכל רוח אזרה ושמן שלישית ההין לדכ ושם השלישית קרן הפוך
והעמדנו עלינו מצות אליו שלישית שלם דישל ס ושארא שלשין כתב ס החדש לחטאת ליהוה וכלם חטאת ס בכורים וכפרים שעיר וכלם ושעיר ס

347

ובחדש ה׳ ראש פסוק וסימנהון ויבשה הארץ הראשון ויידבר השביעי דמוקף נבוזראדן וחבירו ○
הבכורים ב׳ חד חסי׳ וחד מלי׳ וסימנהון והניף הכהן אתם וביום הבכורים ○ בתריה מל׳ ○

עולת ג׳ מלי׳ וסימנהון כאלה תעשו
יעשו את הכבש ללחם המערכת ○

על עלת התמיד
יעשה ונסכו׃
ובחדש הראשון
בארבעה עשר
יום לחדש פסח
ליהוה׃ ובחמשה
עשר יום לחדש
הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל׃
ביום הראשון
מקרא קדש
כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים
ואיל אחד
ושבעה כבשים
בני שנה תמימם
יהיו לכם׃ ומנחתם

לו
ה׳ ראש פסוק
ג׳
ג׳
סו
ה׳
ב׳ בעינ
ב׳ בטע
סו
ג׳
ו׳
ב׳ רפ
ג׳ מלי
ל

סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים
לאיל תעשו׃
עשרון עשרון
תעשה לכבש
האחד לשבעת
הכבשים׃ ושעיר
חטאת אחד
לכפר עליכם׃
מלבד עלת הבקר
אשר לעלת
התמיד תעשו
את אלה׃ כאלה
תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה
ריח ניחח ליהוה
על עולת התמיד
יעשה ונסכו׃
וביום השביעי

ס
כה
ב׳ חד חסי וחד מלי
ד׳ בטע
ל מלי
בתו
יד
ה׳
ד׳ בעינ

מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
וביום
הבכורים בהקריבכם
מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו׃
והקרבתם עולה
לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שנים
איל אחד שבעה
כבשים בני שנה׃
ומנחתם סלת
בלולה בשמן
שלשה עשרנים
לפר האחד שני
עשרנים לאיל׃

ל

ויצא גח
בשבעתיכם
מאפליה
קפדה בא
ובאת שמה
ובאו שמה
וישבו בה
ותאמרנה לה
ולא בה
וחבירו ○

עולה ובכורים שלם באורית׳ ○ יהושע כל חס בר מן ג׳ מלי׳ לבנות לנו ונאמר ובאמר ○ שפטים כל חסי בר מן חד והעלית עולה ○ שמואל כל חסי׳ בר מן
ג׳ ויעלהו עולה מעלה העולה ויבל דוד מהעלות ○ מלכים כל חסי׳ ○ ישעיהו כל חסי בר מן ב׳ אין די עולה שונא גזל בעולה ○ ירמיהו כל מלי בר מן חד
וכי יעלו עולה ○ יחזקאל כל מלי בר מן ה׳ חסי׳ והעלה על רוחכם שם ידיחו את העלה כחטאת אשר יקרב והקרבתם ○ תרי עשרה כל חסי׳ ○
סתביא כל חס בר מן יב׳ מלי׳ ואהרן ובניו כי קנה אקנה לשפים ולחסה ומשכן יהוה פנימה ידיחו וישחטו העולה ואחר הכינו ○ וכל תלים ואיוב ועזרא ○

[illegible]

הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן
עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ
תַּעֲשׂוּ תְּמִימִם
יִהְיוּ לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם׃
וּבַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד
לַחֹדֶשׁ מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם
תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם׃
וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה
לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים

בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאָיִל׃ וְעִשָּׂרוֹן
אֶחָד לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃
וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
חַטָּאת לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ
וְעֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם
כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וּבֶעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם

אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל
מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ
פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד
אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה
בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל
הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן
עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת
מִלְּבַד חַטַּאת
הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ

[illegible]

ומנחתה ונסכיהם ג׳ וסימנהון מלבד עלת החדש מלבד חטאת הכפרים וביום השני ׃

וביום הרביעי ג׳ ס״א פסוק וסימנ׳ פרים עשרה נקהלו לעמק ברכה ושקל הכסף ׃

ומנחתה ונסכה ג׳ וסימנהון שלישי חמישי שמיני ׃ וסימ׳ גזה

ג׳ ונסכיהם׃
ג׳ ובחמשה עשר
יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו
ל׳ וחס׳ וחגתם חג ליהוה
שבעת ימים׃
ל׳ כל אתו״ג חס׳ בר מן ובכורים המפטרים והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח
ליהוה פרים בני
ה׳ בענ׳ בקר שלשה עשר
אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר
ב׳ תמימם יהיו׃
ומנחתם סלת
בלולה בשמן
ב׳ בטע שלשה עשרנים
לפר האחד

לשלשה עשר
פרים שני עשרנים
לאיל האחד לשני
ל׳ נקודות בתר ה׳ בבי׳ ר״א בבתול׳ האילם׃ ועשרון
עשרון לכבש
האחד לארבעה
עשר כבשים׃
ל׳ ושעיר עזים אחד
חטאת מלבד
עלת התמיד
ל׳ מנחתה ונסכה׃

וביום השני פרים
ה׳ בענ׳ בני בקר שנים
עשר אילם שנים
כבשים בני שנה
ארבעה עשר
תמימם׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים

במספרם כמשפט׃
ושעיר עזים אחד
ל׳ חטאת מלבד
עלת התמיד ומ
ג׳ ומנחתה ונסכיהם׃

וביום השלישי פרים
עשתי עשר אילם
שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר
תמימם׃ ומנחתם
ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃
ל׳ ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה
ג׳ ונסכה׃

ג׳ ראש פסוק וביום השלישי
פרים עשתי עשר אילם

החדש והפסח והבכורים פרים בני בקר שנים ׃
תרועה וכפורים פר בן בקר אחד ׃
יום טוב הראשון שלחג פרים בני בקר יג׳ ׃
יום שמיני האחרון שלחג פר אחד ׃

הפסח ושבעה כבשים ׃
בכורים שבעה כבשים ׃
ותרועה כבשים בני שנה ׃
הפסח והבכורים תמימם יהיו לכם ׃
ויום טוב הראשון שלחג [illegible] ׃
תרועה ויום טוב האחרון [illegible] ׃

החדש ותרועה ויום טוב הראשון שלחג ׃
ועשרון ועשרון וכלם עשרון ׃
ראש השנה ועשרון [illegible] וכלם משנים ׃
הפסח עשרון עשרון תעשה [illegible]
יום טוב הראשון שלחג לארבעה עשר ׃
[illegible]

350

ושעיר עזים אחד חטאת ד׳ וסימנהון
ובחדש השביעי באחד ובחמשה וביום
השני וביום הרביעי ׃

אל ראשי ל׳ אל היצאה ל׳ אל משמר ל׳ אל הדבר ל׳ אל המזוזה ל׳ אל המשכן ל׳
אל אדם ל׳ אל בנו ל׳ אל הבתים ל׳ אל בנתיו ל׳ אל המלאכה ל׳ ואל הסוסים ל׳

שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תְּמִימִם׃
מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר
עִזִּים אֶחָד חַטָּאת
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי
פָּרִים תִּשְׁעָה
אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תְּמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר

ב׳ ראש פסוק בעינ׳

כל סיפ׳ אילם כתב בר מן אד בנה לו בזה קדמ׳ אילם מל׳

ל׳ ומל׳

חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד
וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃
וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תְּמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד
מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וּנְסָכֶיהָ׃

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם
שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה

ל׳ חסר

ג׳ ראש פסוק

ד׳ בעינ׳

ב׳ ראש פסוק

עָשָׂר תְּמִימִם׃
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כְּמִשְׁפָּטָם׃ וּשְׂעִיר
חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד
עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר
אֶחָד אַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם׃
מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃

ואלין דחגא ראשון רביעי ששי שביעי
מנחתה וסימנ׳ אדוז
רביעי שמיני מנחתם וסימנ׳ רח

ראשון שני רביעי עזים וסימ׳ אבד׳ ׃
שני ששי שביעי ונסכיהם וכסמה כמשפטם ׃
בוז מים
סימנ׳

כל עיניבא וביום ראש פסוק בר מן
א׳ ביום השמיני ללמדך שהוא מועד
בפני עצמו ׃

יקמו ז֗ חסי וסימנהון יקמו דבריו ויאמר יואב יקמו הבית לבניו מטבח בזאת יכפר יקמו רשעים
יקמו ויספרו רפאים בל יקמו ○ במועדיכם ב֗ חד מל וחד חסי וסימנ אלה תעשו או במעדיכם ○

יחל ה֗ ג֗ פת וב֗ קמצ וסימ לא יחל דברו יחל ישראל והבידו אשר יחל
והוא יחל ○

וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ׃ אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ
לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם
לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם
וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם
וּלְמִנְחֹתֵיכֶם
וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
פרשה
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל
רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
אִישׁ כִּי יִדֹּר נֶדֶר
לַיהוָה אוֹ הִשָּׁבַע
שְׁבֻעָה לֶאְסֹר
אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ
לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל
הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃
וְאִשָּׁה כִּי תִדֹּר נֶדֶר
לַיהוָה וְאָסְרָה
אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ
בִּנְעֻרֶיהָ׃ וְשָׁמַע
אָבִיהָ אֶת נִדְרָהּ
וֶאֱסָרָהּ אֲשֶׁר
אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ
אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל
נְדָרֶיהָ וְכָל אִסָּר
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ וְאִם
הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל
נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
וַיהוָה יִסְלַח לָהּ
כִּי הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ׃
וְאִם הָיוֹ תִהְיֶה
לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ
עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא
שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר
אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ׃
וְשָׁמַע אִישָׁהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ
נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל
נַפְשָׁהּ יָקֻמוּ׃ וְאִם
בְּיוֹם שְׁמֹעַ אִישָׁהּ
יָנִיא אוֹתָהּ וְהֵפֵר
אֶת נִדְרָהּ אֲשֶׁר
עָלֶיהָ וְאֵת מִבְטָא
שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר

אותה יב֗ מלו֗ וסימנהון ואותה החייתי יניא אותה שפטים ויטבל
ויניא אותה הלוא שמעת למרחוק הושיעה מאירות אותה כבכורה
ירד רוח האדיעה אותה ויעד אותה למן היום אשר בנו אחת שאלתי וכל
יהושע ויחזקאל דכות בר מן ג֗ וישבו כל ישראל העי והתה ליקו למרתה ○

שמע י֗א וסימנהון ואם ביום והאיש אשר יעשה הנה שמע מזבח בי
עם מדי אשר אמר אליהם ולא שמעו ולא הטו ועשה הדע ואם אמרים
אתם וכל ישראל עברו ואתם הרעתם כי הקשו ○ ד֗ מלי ז֗ חסי ○

את המלקוח ל [illegible] את רחב ל [illegible] את קוצי ל ויאמר [illegible] את המגדל ל גם לאנשי את גלעד ל ותשלך את נרדך ל
ואת המלקוח ל [illegible] ואת רחוב ל [illegible] ואת קוצי ל ויקח את זקני ואת המגדל ל וירד יהוה ואת גלעד ל וישכן ואת נרדך ל

אסרה על נפשה
ויהוה יסלח לה׃
ונדר אלמנה ו
גרושה כל אשר
אסרה על נפשה
יקום עליה ואם
בית אישה נדרה
או אסרה אסר
על נפשה בשבעה
ושמע אישה
והחרש לה לא
הניא אתה וקמו
כל נדריה וכל
אסר אשר אסרה
על נפשה יקום׃
ואם הפר יפר
אתם אישה ביום
שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה

לא יקום אישה
הפרם ויהוה יסלח
לה׃ כל נדר וכל
שבעת אסר לענת
נפש אישה יקימנו
ואישה יפרנו׃
ואם החרש יחריש
לה אישה מיום
אל יום והקים את
כל נדריה או את
כל אסריה אשר
עליה הקים אתם
כי החרש לה ביום
שמעו׃ ואם הפר
יפר אתם אחרי
שמעו ונשא את
עונה׃ אלה החקים
אשר צוה יהוה
את משה בין איש
לאשתו בין אב

לבתו בנעריה בית
אביה׃

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ נקם
נקמת בני ישראל
מאת המדינים
אחר תאסף אל
עמיך׃ וידבר משה
אל העם לאמר
החלצו מאתכם
אנשים לצבא
ויהיו על מדין
לתת נקמת יהוה
במדין׃ אלף למטה
אלף למטה לכל
מטות ישראל
תשלחו לצבא׃
וימסרו מאלפי
ישראל אלף למטה
שנים עשר אלף

[illegible]

[illegible]

ואת הטף ואת הטף ל׳ ויפגו וילט את אליהו את הגבורים ואת אלקנה ל׳ את הפרזות ואת השרות ל׳ וישנה קחו את ארבעת והעגלה ואת ארבעת ל׳ אלה אונשוני ל׳ את המסך ואת המסך ל׳ והפריש את קרועי את קלעי ואת קלעי ל׳

חלוצי צבא וישלח
אתם משה אלף
למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן
אלעזר הכהן לצבא
וכלי הקדש
וחצצרות התרועה
בידו ויצבאו על
מדין כאשר צוה
יהוה את משה
ויהרגו כל זכר
ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם
את אוי ואת רקם
ואת צור ואת
חור ואת רבע
חמשת מלכי
מדין ואת בלעם
בן בעור הרגו
בחרב וישבו

ל׳
ל׳
ל׳
ל׳
ב׳ קהיל
ל׳ חל קריה אל וחלליהם
ל׳ חל בי נון [illegible]
ג׳ [illegible]

בני ישראל את נשי
מדין ואת טפם
ואת כל בהמתם
ואת כל מקנהם
ואת כל חילם בזזו
ואת כל עריהם
במושבתם ואת
כל טירתם שרפו
באש ויקחו את
כל השלל ואת
כל המלקוח באדם
ובבהמה ויבאו
אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל
עדת בני ישראל
את השבי ואת
המלקוח ואת
השלל אל המחנה
אל ערבת מואב
אשר על ירדן

ג׳ וחסי
ג׳ בלישנ ב׳ חסי וחד מל
ד׳ ומל
ב׳ חסי בתו
ה׳ וחס נז ותיר בעינ קדמ איתנ ביה בל תינ חסי מל

ירחו ויצאו
משה ואלעזר
הכהן וכל נשיאי
העדה לקראתם
אל מחוץ למחנה
ויקצף משה על
פקודי החיל שרי
האלפים ושרי
המאות הבאים
מצבא המלחמה
ויאמר אליהם
משה החייתם כל
נקבה הן הנה היו
לבני ישראל
בדבר בלעם למסר
מעל ביהוה על
דבר פעור ותהי
המגפה בעדת
יהוה ועתה הרגו
כל זכר בטף וכל

ב׳ שרי ומל נשיאי
ל׳
ד׳
יד׳ מלו בתו
ל׳
ל׳

ל׳ ומל וחד והחייתם וחס
ל׳

[illegible] בני איל [illegible]

354

את הברזל / ואת הברזל ל̇ — אך את הזהב / ויהי האחד ל̇ — את האליה / ואת האליה ל̇ — ואת כל חלבו / ויקח את כל ל̇ — את אבניו / ואת אבניו ל̇ — ונתץ את / הוצאתיה ל̇ — את העפר / ואת העפר ל̇ — ואת הבית / ותפל אש ל̇ — את זכר / ואת זכר ל̇ — ואיש אשר / לא תשכב

אִשָּׁה יֹדַעַת אִישׁ
לְמִשְׁכַּב זָכָר הֲרֹגוּ׃
וְכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים
אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
מִשְׁכַּב זָכָר הַחֲיוּ
לָכֶם׃ וְאַתֶּם חֲנוּ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
שִׁבְעַת יָמִים כֹּל
הֹרֵג נֶפֶשׁ וְכֹל
נֹגֵעַ בֶּחָלָל תִּתְחַטְּאוּ
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
אַתֶּם וּשְׁבִיכֶם׃
וְכָל־בֶּגֶד וְכָל־כְּלִי־
עוֹר וְכָל־מַעֲשֵׂה
עִזִּים וְכָל־כְּלִי־
עֵץ תִּתְחַטָּאוּ׃
וַיֹּאמֶר
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶל־אַנְשֵׁי הַצָּבָא

הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה
זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ אַךְ
אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־
הַכָּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
אֶת־הַבַּרְזֶל אֶת־
הַבְּדִיל וְאֶת־
הָעֹפָרֶת׃ כָּל־דָּבָר
אֲשֶׁר־יָבֹא בָאֵשׁ
תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ
וְטָהֵר אַךְ בְּמֵי
נִדָּה יִתְחַטָּא וְכֹל
אֲשֶׁר לֹא־יָבֹא
בָּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ
בַּמָּיִם׃ וְכִבַּסְתֶּם
בִּגְדֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם
וְאַחַר תָּבֹאוּ אֶל־
הַמַּחֲנֶה׃

ס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שָׂא
אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ
הַשְּׁבִי בָּאָדָם
וּבַבְּהֵמָה אַתָּה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְרָאשֵׁי אֲבוֹת
הָעֵדָה׃ וְחָצִיתָ
אֶת־הַמַּלְקוֹחַ בֵּין
תֹּפְשֵׂי הַמִּלְחָמָה
הַיֹּצְאִים לַצָּבָא
וּבֵין כָּל־הָעֵדָה׃
וַהֲרֵמֹתָ מֶכֶס לַיהוָה
מֵאֵת אַנְשֵׁי
הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים
לַצָּבָא אֶחָד נֶפֶשׁ
מֵחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת
מִן־הָאָדָם וּמִן־
הַבָּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים
וּמִן־הַצֹּאן׃

כלי וכלי יה̇ בלישנ̇ וסימנהון ויביאו האנשים וכל כלי פתוח לא יהיה כלי גבר ויקח מקלו בידו וישב
מאחרין אך לא יעשה בית ב̇ בו הנה אנכי בראתי והביאו את כל אחיכם שאנו מואב ונשאת הכלי הציגני
ואתה קח לך חטין ואיש כלי משחתו ואיש כלי מפיץ זהב ורבות יש זהב ורב פנינים והבית כהכנתו ס
וכל יוצר יה̇ בד חרש חפץ חמדה דכותהון בר מן חד ויהי לו חזקיהו דדברי הימים

וכל תורת כהנים ומן ויצאו משה ואלעזר
הכהן עד טרפיה דסיפרא דכותהון
וכל תרי עשדה ותלים דכותהון בר מן
ב̇ הפרטים על פי הנבל ולו הכין כלי מות ס

את מנרת ל̇ ולקחו בנר את יריעת ל̇ ונשאו את קדשיך ל̇ ואיש את את משא ל̇ לשוס את · את עריהם ל̇ והחרמתי
ואת מנרית ל̇ ואת הנ̇ ר̇ פ̇ ואת יריעות ל̇ וכלב ואת קדשיך ל̇ ויקח יהואש ואת משא ל̇ נפשם ° ואת עריהב ל̇ ויחרם

ממחציתם תקחו
ונתתה לאלעזר
הכהן תרומת
יהוה׃ וממחצית
בני ישראל תקח
אחד אחז מן ה
חמשים מן
האדם מן הבקר
מן החמרים ומן
הצאן מכל הבהמה
ונתתה אתם ללוים
שמרי משמרת
משכן יהוה׃ ויעש
משה ואלעזר
הכהן כאשר צוה
יהוה את משה׃
ויהי המלקוח יתר
הבז אשר בזזו
עם הצבא צאן
שש מאות אלף

ושבעים אלף
וחמשת אלפים׃
ובקר שנים
ושבעים אלף׃
וחמרים אחד
וששים אלף׃ ונפש
אדם מן הנשים
אשר לא ידעו
משכב זכר כל
נפש שנים ושלשים
אלף׃ ותהי המחצה
חלק היצאים
בצבא מספר
הצאן שלש
מאות אלף
ושלשים אלף
ושבעת אלפים
וחמש מאות׃ ויהי
המכס ליהוה מן
הצאן שש מאות

חמש ושבעים׃
והבקר ששה
ושלשים אלף
ומכסם ליהוה
שנים ושבעים׃
וחמרים שלשים
אלף וחמש מאות
ומכסם ליהוה
אחד וששים׃
ונפש אדם ששה
עשר אלף ומכסם
ליהוה שנים
ושלשים נפש׃
ויתן משה את
מכס תרומת יהוה
לאלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה
את משה׃ וממחצית
בני ישראל אשר
חצה משה מן

המלקוח ד̇ וסימנהון ואת כל המלקוח
את השבי ואת המלקוח ויהי המלקוח

ויהי ב̇ ראש פסוק בטעמ̇ וסימנהון כאשר פתר לנו בנסע הארון המכס ליהוה כאשר תם כל העם
כאשר תמו כל הגוי גבול בני אפרים כי בא ירושלם הדבר הזה וייבש הנחל בשנה החמישית כראות אחאב
וישמע אחאב להכות את גדליהו בעשתי עשרה שנה מדי ברא

ואישיה ל׳ ונקרב את קרבן אהבם ל׳ ארפא משובתם אתם ל׳ השושי ידידי אשורנו ל׳ ובלונ זהבי אוננו ל׳ ובני בלע
ואיצריו ל׳ אשר על ידעו ואהבם ל׳ שמרה נפשי ואינם ל׳ ובינה זאות ואשורנו ל׳ ותולדי זאת ואעננו ל׳ ובני גד עפרו

האנשים הצבאים
ותהי מחצת
העדה מן הצאן
שלש מאות אלף
ושלשים אלף
שבעת אלפים
וחמש מאות ובקר
ששה ושלשים
אלף וחמרים
שלשים אלף
וחמש מאות ונפש
אדם ששה עשר
אלף ויקח משה
ממחצת בני ישראל
את האחז אחד מן
החמשים מן
האדם ומן הבהמה
ויתן אתם ללוים
שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר

צוה יהוה את משה
ויקרבו אל משה
הפקדים אשר
לאלפי הצבא שרי
האלפים ושרי
המאות ויאמרו
אל משה עבדיך
נשאו את ראש
אנשי המלחמה
אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש
ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר
מצא כלי זהב
אצעדה וצמיד
טבעת עגיל וכומז
לכפר על נפשתינו
לפני יהוה ויקח
משה ואלעזר הכהן
את הזהב מאתם

כל כלי מעשה ויהי
כל זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה
ששה עשר אלף
שבע מאות וחמשים
שקל מאת שרי
האלפים ומאת
שרי המאות אנשי
הצבא בזזו איש
לו ויקח משה
ואלעזר הכהן את
הזהב מאת שרי
האלפים והמאות
ויבאו אתו אל
אהל מועד זכרון
לבני ישראל לפני
יהוה ומקנה
רב היה לבני ראובן
ולבני גד עצום
מאד ויראו את

ויביאו ל״ו וסימנהון וישלחו האנשים ויקשבו וישלחו [illegible] את [illegible] בן [illegible]
את [illegible] שלח [illegible]
[illegible] בני ישראל [illegible]

ב׳ חסר
ד׳ פסוק מן מן ומן
ל׳ ו׳ וחד וזהב
ל׳ וחס
ל׳ וחד ואצעדה
ב׳ ומל
ג׳ ישב אהל ומקנה רב ושרי כל רכוש

ארץ יעזר ואת
ארץ גלעד והנה
המקום מקום
מקנה ויבאו בני
גד ובני ראובן
ויאמרו אל משה
ואל אלעזר הכהן
ואל נשיאי העדה
לאמר עטרות
ודיבן ויעזר
ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם
ונבו ובען הארץ
אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל
ארץ מקנה הוא
ולעבדיך מקנה
ויאמרו
אם מצאנו חן
בעיניך יתן את

הארץ הזאת
לעבדיך לאחזה
אל תעברנו את
הירדן ויאמר
משה לבני גד
ולבני ראובן
האחיכם יבאו
למלחמה ואתם
תשבו פה ולמה
תניאון את לב בני
ישראל מעבר
אל הארץ אשר
נתן להם יהוה
כה עשו אבתיכם
בשלחי אתם
מקדש ברנע
לראות את הארץ
ויעלו עד נחל
אשכול ויראו את
הארץ ויניאו את

ל
ספרי
של
הארץ
בו
מז
ב
עיל
הארץ
להוציא
דבה
ויעדו

ד
ראש
פסוק
בסיפ

ה
ראש
פסוק

לב בני ישראל
לבלתי בא אל
הארץ אשר נתן
להם יהוה ויחר
אף יהוה ביום
ההוא וישבע
לאמר אם יראו
האנשים העלים
ממצרים מבן
עשרים שנה
ומעלה את
האדמה אשר
נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב
כי לא מלאו אחרי
בלתי כלב בן יפנה
הקנזי ויהושע
בן נון כי מלאו
אחרי יהוה ויחר
אף יהוה בישראל

כי תשובן באחריו כתב אם שוב
תשובון דמלכים כתב ושאר תשובון

אל מקומם ב̇ וסימנהון עד אשר
אם הביאנם ולקחום עמים

ונכבשה ג̇ וסימנהון לפניכם
ואחר תשבו לפני יהוה ולפני עמו

וַיְנִעֵם בַּמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה
עַד תֹּם כָּל הַדּוֹר
הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ וְהִנֵּה קַמְתֶּם
תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים
חַטָּאִים לִסְפּוֹת
עוֹד עַל חֲרוֹן אַף
יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל׃
כִּי תְשׁוּבֻן מֵאַחֲרָיו
וְיָסַף עוֹד לְהַנִּיחוֹ
בַּמִּדְבָּר וְשִׁחַתֶּם
לְכָל הָעָם הַזֶּה׃
וַיִּגְּשׁוּ אֵלָיו
וַיֹּאמְרוּ גִּדְרֹת
צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ
פֹּה וְעָרִים לְטַפֵּנוּ׃
וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ
חֻשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר
אִם הֲבִיאֹנֻם אֶל
מְקוֹמָם וְיָשַׁב
טַפֵּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר
מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
לֹא נָשׁוּב אֶל בָּתֵּינוּ
עַד הִתְנַחֵל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ
נַחֲלָתוֹ׃ כִּי לֹא נִנְחַל
אִתָּם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
וָהָלְאָה כִּי בָאָה
נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ
מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזְרָחָה׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
אִם תֵּחָלְצוּ לִפְנֵי
יְהוָה לַמִּלְחָמָה׃
וְעָבַר לָכֶם כָּל

חָלוּץ אֶת הַיַּרְדֵּן
לִפְנֵי יְהוָה עַד
הוֹרִישׁוֹ אֶת אֹיְבָיו
מִפָּנָיו׃ וְנִכְבְּשָׁה
הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה
וְאַחַר תָּשֻׁבוּ וִהְיִיתֶם
נְקִיִּם מֵיְהוָה
וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהָיְתָה
הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם
לַאֲחֻזָּה לִפְנֵי יְהוָה׃
וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן
הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה
וּדְעוּ חַטַּאתְכֶם
אֲשֶׁר תִּמְצָא
אֶתְכֶם׃ בְּנוּ לָכֶם
עָרִים לְטַפְּכֶם
וּגְדֵרֹת לְצֹנַאֲכֶם
וְהַיֹּצֵא מִפִּיכֶם
תַּעֲשׂוּ׃ וַיֹּאמֶר בְּנֵי
גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל

תעשון י̇ד̇ וסימנהון והוריתי אתכם את אשר לא תעשון אתי את תעשוו
את הדבר ואם לא תעשון כן ואיפה אתכם לא תעשון ככל למען תשכילו את
והיה כאשר אעשה אם תעשון כזאת ליהוה תעשה זה הדבר כה תעשון
ישראל אחריך

אל ישראל ל̇ וסימנהון ויאמר יהודה אל ישראל הקבצו ושמעו
והנה קמתם סרני פלשתים נסכלת הישמעאל ואלה הדברים משה
דברי יהוה המלאכי סוכל משחתך דכותהון בר מן חד ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש

עטרות עטרות ג חסי בליש׳ וסימנ׳
ויבנו בני גד ואת עטרת שופן לחלם ס

לגבריה בגבלת יעב גבלת עמים חסי וחסי אתה הצבת כל גבולות ארץ שלמ׳ וישל
ואסיר גבלת עמים כתב ס גבלות ישיגו כתבין ס

משה לאמר עב
דיך יעשו כאשר
אדני מצוה טפנו
נשינו מקננו וכל
בהמתנו יהיו שם
בערי הגלעד
ועבדיך יעברו
כל חלוץ צבא
לפני יהוה למלחמה
כאשר אדני דבר
ויצו להם משה
את אלעזר הכהן
ואת יהושע בן נון
ואת ראשי אבות
המטות לבני
ישראל ויאמר
משה אלהם אם
יעברו בני גד ובני
ראובן אתכם
את הירדן כל חלוץ

למלחמה לפני
יהוה ונכבשה
הארץ לפניכם
ונתתם להם את
ארץ הגלעד לאחזה
ואם לא יעברו
חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם
בארץ כנען ויענו
בני גד ובני ראובן
לאמר את אשר
דבר יהוה אל
עבדיך כן נעשה
נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ
כנען ואתנו אחזת
נחלתנו מעבר
לירדן ויתן להם
משה לבני גד ולבני
ראובן ולחצי

שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת
סיחן מלך האמרי
ואת ממלכת עוג
מלך הבשן הארץ
לעריה בגבלת
ערי הארץ סביב
ויבנו בני גד את
דיבן ואת עטרת
ואת ערער ואת
עטרת שופן ואת
יעזר ויגבהה
ואת בית נמרה
ואת בית הרן
ערי מבצר וגדרת
צאן ובני ראובן
בנו את חשבון
ואת אלעלא ואת
קריתים ואת נבו
ואת בעל מעון

ב חסי יוד ל חס ו
ב ונקדא שמר
ל
ו בטע מטע ויהושע ובשקה פקח המגלה תחזקנה ועקתם
עג
פסי

ל וחד בערי גלעד
ב בתוכנו
ג ב פת וא קמ
פסק

ב חד וחל וא של ושל וחד חס ו קדמ וא חל ו בות
ב חסי הסירו
ב חסי באריות
ב מקדים לנבח
ל שם קריתה
ל כתב א

יא וגב מיוחדין מן בל בפסוק
ל
ג חסי בליש
ל
ג וממחציתו דיהושע ואת חשבון
ל עינ חסו

ראשי עג נראו וראשי בית אבותם פוטיאל אלה קרואי ויקריבו ונועדו ממזבח והוקע אותם המטות וחבדו ויקריבו שנים ואקח את ראשי ותקריבון בהתאסף ויתא ויגשו
שנים בו ויענו בני מארבים כותרות או ויקהיל וחבידו האריכו הבדים והבידו ויקדו אתם שני צבדים ודמות על אלה עבתה ההרים יזבחו ירקדון וקינני בית ועפרא אבכו
והתיחשם בידורים שנים בן ויגלזם ואת יעדץ יבני עה ושמע האבות ואחיהם המשררים האבות המתחזקים כלית מספרי הבני גד התקדשו שלומית יעיאל ללעדן
ואחיו למספרם ויאמר שלמה כל מספר אתה פרדת אתה ויעצת מסיר לב יהודה כי כבם לא לבו והתיחשם ויברלו מקצת נאספו פריעש המדינה סלוא
כהנים הפרסי ועד ימי כי בימי דויד וברכם ס

נבו ל̇ ונבח הלך ל̇ משמה ל̇ ותהי טירותם. נמלך ל̇ · וישלח אשר על ל̇ נסיעה ל̇ ויאמר נסעה נתנבן ל̇ ויהי בדברו נבלן ל̇
ונבח ל̇ ב̇ בפסוק ומשמה ל̇ בתותי את ותמליך ל̇ נעלו ביהודה ונסעה ל̇ ונסעה מנהר ונתנבן ל̇ ויאמרו לו ונבל ל̇

מוסבת שם ואת
שבמה ויקראו
בשמת את שמות
הערים אשר בנו
וילכו בני מכיר בן
מנשה גלעדה
וילכדה ויורש
את האמרי אשר
בה ויתן משה
את הגלעד למכיר
בן מנשה וישב
בה ויאיר בן מנשה
הלך וילכד את
חותיהם ויקרא
אתהן חות יאיר
ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה
ויקרא לה נבח
בשמו
אלה מסעי בני
ישראל אשר יצאו
מארץ מצרים
לצבאתם ביד
משה ואהרן ויכתב
משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי
יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם ויסעו
מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה
עשר יום לחדש
הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים
ומצרים מקברים
את אשר הכה
יהוה בהם כל בכור
ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים
ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו
בסכת ויסעו מסכת
ויחנו באתם אשר
בקצה המדבר
ויסעו מאתם וישב
על פי החירת
אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני
מגדל ויסעו מפני
החירת ויעברו
בתוך הים המדברה
וילכו דרך שלשת
ימים במדבר אתם
ויחנו במרה ויסעו
ממרה ויבאו
אילמה ובאילם
שתים עשרה
עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם

[illegible]

החצרות והחצרות והחצרת ד׳ חסר וסימנהון מן הבונים מן החצרות ויחנו בחצרת ויסעו
מחצרות ולבן וחצרות ישפר ג׳ וסימנהון חנתן אמרי שפר ויחנו בהר שפר ויסעו מהר

במקהלת ב׳ חד חסר וחד מלא
וסימנהון ויחנו במקהלת ברכו אלהים
בידיה מלו

ויסעו מאילם ויחנו
על ים סוף ויסעו
מים סוף ויחנו
במדבר סין ויסעו
ממדבר סין ויחנו
בדפקה ויסעו
מדפקה ויחנו
באלוש ויסעו
מאלוש ויחנו
ברפידם ולא היה
שם מים לעם
לשתות ויסעו
מרפידם ויחנו
במדבר סיני ויסעו
ממדבר סיני
ויחנו בקברת
התאוה ויסעו
מקברת התאוה
ויחנו בחצרת
ויסעו מחצרת

ויחנו ברתמה ויסעו
מרתמה ויחנו ברמן
פרץ ויסעו מרמן
פרץ ויחנו בלבנה
ויסעו מלבנה ויחנו
ברסה ויסעו מרסה
ויחנו בקהלתה
ויסעו מקהלתה
ויחנו בהר שפר
ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה ויסעו
מחרדה ויחנו
במקהלת ויסעו
ממקהלת ויחנו
בתחת ויסעו
מתחת ויחנו בתרח
ויסעו מתרח ויחנו
במתקה ויסעו
ממתקה ויחנו
בחשמנה ויסעו

מחשמנה ויחנו
במסרות ויסעו
ממסרות ויחנו
בבני יעקן ויסעו
מבני יעקן ויחנו
בחר הגדגד ויסעו
מחר הגדגד ויחנו
ביטבתה ויסעו
מיטבתה ויחנו
בעברנה ויסעו
מעברנה ויחנו
בעציון גבר ויסעו
מעציון גבר ויחנו
במדבר צן הוא
קדש ויסעו מקדש
ויחנו בהר ההר
בקצה ארץ אדום
ויעל אהרן הכהן
אל הר ההר על
פי יהוה וימת שם

[illegible]

האורבעים ג׳ וסימן ביעבור הארבעים
ויעל אהרן הכהן למלכות דויד נדרשו ◦

במתו ג׳ חסי׳ וסימנהון ואהרן בן שלש
ומשה בן מאה ועזיהו ◦

תשמידו ב׳ וסימנהון ואת כל
במותם תשמידו והורש מקנבכם ◦

ג׳ בשנת הארבעים
ג׳ לצאת בני ישראל
מארץ מצרים
ל׳ אודיות מל׳ בחדש החמישי
באחד לחדש׃
ואהרן בן שלש
ועשרים ומאת
ג׳ חס שנה במתו בהר
ג׳ ההר׃ וישמע
הכנעני מלך ערד
והוא ישב בנגב
ט׳ חסי׳ בארץ כנען בבא
בני ישראל׃ ויסעו
ג׳ מהר ההר ויחנו
ל׳ וחס בצלמנה׃ ויסעו
ל׳ וחס מצלמנה ויחנו
ל׳ וח בפונן׃ ויסעו מפונן
ו׳ חל׳ ויחנו באבת׃ ויסעו
ו׳ חסי׳ מאבת ויחנו בעיי
העברים בגבול

מואב׃ ויסעו מעיים
ל׳ ויחנו בדיבן גד׃
ל׳ ויסעו מדיבן גד
ג׳ ויחנו בעלמן דבלתימה׃
ל׳ וחס ויסעו מעלמן
ג׳ דבלתימה ויחנו
ל׳ בהרי העברים
לפני נבו׃ ויסעו
ל׳ מהרי העברים
ויחנו בערבת מואב
על ירדן ירחו׃
ויחנו על הירדן
ר׳ מבית הישמת
ל׳ עד אבל השטים
בערבת מואב׃
ז׳ בטע וידבר יהוה
אל משה בערבת
מואב על ירדן
ירחו לאמר׃ דבר
יא׳ אל בני ישראל

ואמרת אלהם כי
אתם עברים את ה׳
הירדן אל ארץ
ב׳ את הארץ כנען׃ והורשתם
את כל ישבי ל׳
הארץ מפניכם
ב׳ את שמם ואבדתם את כל
ל׳ וחס משכיתם ואת
ל׳ וחס כל צלמי מסכתם
תאבדו ואת כל ל׳ וחד
ב׳ במותם תשמידו׃ ב׳
ב׳ ראש פסוק והורשתם את
הארץ וישבתם ב׳ בסיפ׳
בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת ב׳
ב׳ לבניכם אוחריכם אתה׃ והתנחלתם
את הארץ בגורל
ב׳ חסי׳ למשפחתיכם
לרב תרבו את
נחלתו ולמעט

בעיניכם י״ח וסימנהון ויאמר שבם הנה נא לי אל תעצבו ויעברו ימי בכיתו ואם לא תודישו ידוע
תדעו ואם רע בעיניכם הנה בתי הבתולה ויאמרו אנשי יבש וידברו עבדי שאול אשר ייטב בעיניכם
המערת פריצים הנני בידכם כי בכם הנשאר ואם לא חדלו ויהי קצף יהוה נטמינו כתבו על היהודים ◦

את כל ישבי הארץ ד׳ וסימנהון
והורשתם כי הגדי הגר כי כלה אך נכהלה
הכנעי ממלא ◦

הישמות ד׳ א׳ כת׳ הישמת ותרי׳ כת׳ הישמות וחד כת׳ הישימת וסימנהון
ויחנו על הירדן הערבה עדים ובית פעור ואשדות צבי ארץ בית ס

נחלה ב׳ בטע מלעל וסימנהון
נחלה מצרים נחלה עבר על נפשנו ס

תמעיט את נחלתו
אל אשר יצא לו
שמה הגורל לו
יהיה למטות
אבתיכם תתנחלו
ואם לא תורישו
את ישבי הארץ
מפניכם והיה אשר
תותירו מהם
לשכים בעיניכם
ולצנינם בצדיכם
וצררו אתכם על
הארץ אשר אתם
ישבים בה והיה
כאשר דמיתי
לעשות להם אעשה
לכם

וידבר יהוה אל
משה לאמר צו
את בני ישראל
ואמרת אלהם כי
אתם באים אל
הארץ כנען זאת
הארץ אשר תפל
לכם בנחלה ארץ
כנען לגבלתיה
והיה לכם פאת
נגב ממדבר צן
על ידי אדום והיה
לכם גבול נגב
מקצה ים המלח
קדמה ונסב לכם
הגבול מנגב
למעלה עקרבים
ועבר צנה והיה
תוצאתיו מנגב
לקדש ברנע ויצא
חצר אדר ועבר
עצמנה ונסב
הגבול מעצמון
נחלה מצרים והיו
תוצאתיו הימה
וגבול ים והיה לכם
הים הגדול וגבול
זה יהיה לכם גבול
ים וזה יהיה לכם
גבול צפון מן הים
הגדל תתאו לכם
הר ההר מהר ההר
תתאו לבא חמת
והיו תוצאת הגבל
צדדה ויצא הגבל
זפרנה והיו תוצאתיו
חצר עינן זה
יהיה לכם גבול
צפון והתאויתם
לכם לגבול קדמה
מחצר עינן שפמה
וירד הגבל משפם
הרבלה מקדם

ה׳
ל׳
י׳
ל׳
ל׳
ב׳ בע״ב
ל׳
ז׳ והיו
ב׳ חד חסר
ל׳

ב׳ מלעל
ח׳ מל׳ בתו
כג ראש פסוק
ב׳
ב׳
ט׳ חסר
ל׳
ל׳
ט׳ חסר

ל׳ תתנחלו
ל׳ תשפילו
ל׳ השפילו
ל׳ הבשילו
ל׳ בשילו
ל׳ הוללו
ל׳ ויבלו
ל׳ דיבלו
ל׳ בלו
ל׳ בלו
ל׳ ונגלו
ל׳ קמלו
ל׳ תהתלו
ל׳ ותעלו
ל׳ הללו
ל׳ ונחלו
ל׳ ימלו
ל׳ הילו
ט׳ חסר
ט׳ חסר
ה׳
ל׳
ל׳

אל אשר ה׳ וסימנהון ועתה לך נחה
והתנחלתם את ואיש אל עבר בבאם הכהנים
ותאמר רות אל תפגעי ס

לבא ט׳ חס׳ וסימנהון ואני בבאי מפדן ועבר יהוה לנגף ויעלו ויתרו מהר ההר תתאו שמע ישראל
כי אתם עברים כי תעבר אל תעלו אם אתם שוב תשימון ס והיה ז׳ כתב ה׳ וקרין הין וסימנהון
עקרבים ודרבר נחל מצרים ויהודה בית און בית חגלה בית חרון יצאן אבדות ולא יהיו עודי ס

לגבלתיה ד̇ וסימנהון ארץ כנען לגבלתיה
בתר̇ ריכה לנחל לגבולתיה זאת תהיה לגבלתיה
והירדן יגבל לגבלתיה

[illegible]
[illegible] על כתף ים כנרת אל מי המריבה ומחה יהוה את שמו [illegible] מעל כל

לעין וירד הגבול
ומחה על כתף
ים כנרת קדמה
וירד הגבול הירדנה
והיו תוצאתיו ים
המלח זאת תהיה
לכם הארץ לגב
לגבלתיה סביב
ויצו משה את
בני ישראל לאמר
זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה
בגורל אשר צוה
יהוה לתת לתש
לתשעת המטות
וחצי המטה כי
לקחו מטה בני
הראובני לבית
אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם

וחצי מטה מנשה
לקחו נחלתם שני
המטות וחצי ה
המטה לקחו נ
נחלתם מעבר
לירדן ירחו קדמה
מזרחה׃
וידבר יהוה אל
משה לאמר אלה
שמות האנשים
אשר ינחלו לכם
את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע
בן נון ונשיא אחד
נשיא אחד ממ
ממטה תקחו
לנחל את הארץ
ואלה שמות
האנשים למטה
יהודה כלב בן

יפנה ולמטה בני
שמעון שמואל
בן עמיהוד למטה
בנימן אלידד בן
כסלון ולמטה
בני דן נשיא בקי
בן יגלי לבני יוסף
למטה בני
מנשה נשיא חניאל
בן אפד ולמטה
בני אפרים נשיא
קמואל בן שפטן
ולמטה בני זבולן
נשיא אליצפן בן
פרנך ולמטה בני
יששכר נשיא
פלטיאל בן עזן
ולמטה בני אשר
נשיא אחיהוד בן
שלמי ולמטה בני

[illegible] למטה יהודה בנימן אשר
[illegible] למטה [illegible] בגורל
[illegible]
[illegible]

[illegible]

נפתלי נשיא
פדהאל בן עמיהוד
אלה אשר צוה
יהוה לנחל את
בני ישראל בארץ
כנען

וידבר יהוה
אל משה בערבת
מואב על ירדן
ירחו לאמר צו
את בני ישראל
ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים
לשבת ומגרש
לערים סביבתיהם
תתנו ללוים והיו
הערים להם
לשבת ומגרשיהם
יהיו לבהמתם
ולרכשם ולכל
חיתם ומגרשי
הערים אשר
תתנו ללוים מקיר
העיר וחוצה אלף
אמה סביב
ומדתם מחוץ
לעיר את פאת
קדמה אלפים
באמה ואת פאת
נגב אלפים באמה
ואת פאת ים
אלפים באמה
ואת פאת צפון
אלפים באמה
והעיר בתוך זה
יהיה להם מגרשי
הערים ואת
הערים אשר תתנו
ללוים את שש
ערי המקלט
אשר תתנו לנס
שמה הרצח ועל
יהם תתנו
ארבעים ושתים
עיר כל הערים
אשר תתנו ללוים
ארבעים ושמנה
עיר אתהן ואת
מגרשיהן והערים
אשר תתנו מאחזת
בני ישראל מאת
הרב תרבו ומאת
המעט תמעיטו
איש כפי נחלתו
אשר ינחלו יתן
מעריו ללוים
וידבר יהוה
אל משה לאמר
דבר אל בני
ישראל ואמרת

[illegible]

ת̇תנו̇ י̇ב̇ בתורה וסימנהון והתחתנו אתנו ואת שוק הימין עורת או שבור ושרט לנפש שבתות יהוה ואבן משכית מראשית דרא פסוק
ער ומגרשיה ואת הערים ג̇ בו כל הערים והערים את שלש הערים ס̇ב̇ בפסוק

אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם ע
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
אַרְצָה כְּנָעַן׃
וְהִקְרִיתֶם לָכֶם
עָרִים עָרֵי מִקְלָט
תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס
שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה
נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְהָיוּ
לָכֶם הֶעָרִים לְמִק
לְמִקְלָט מִגֹּאֵל
וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ
עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי י
הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃
וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ
שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט
תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ אֵת
שְׁלֹשׁ הֶעָרִים ע
תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
וְאֵת שְׁלֹשׁ הֶעָרִים
תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר
וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם
תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ ה
הֶעָרִים הָאֵלֶּה ק
לְמִקְלָט לָנוּס ע
שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה י
נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְאִם
בִּכְלִי בַרְזֶל הִכָּהוּ
וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת
יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ וְאִם
בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־י
יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ
וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא ק
מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃
אוֹ בִּכְלִי עֵץ־יָד ע
אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ
וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת
יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ גֹּאֵל
הַדָּם הוּא יָמִית

אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ
בוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃
וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדָּפֶנּוּ
אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו
בִּצְדִיָּה וַיָּמֹת׃ אוֹ
בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ
וַיָּמֹת מוֹת־יוּמַת
הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא
גֹּאֵל הַדָּם יָמִית
אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ ○
בוֹ׃ וְאִם־בְּפֶתַע
בְּלֹא־אֵיבָה הֲדָפוֹ
אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו
כָּל־כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃
אוֹ בְכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר
יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת
וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת
וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ
וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃
וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין

ל̇ז̇ והקריתם עד סופיה דסיפ̇ תהיינה̇ כתב̇ וכל שאר אורייתא תהיי̇ כתב בר מן ב̇ וספרתם בכורים ○

י̇ד̇ יהודין מן ד̇ד̇ מלין תרי̇ קדמ̇ לא נסב חד̇ בתר̇ נסב

ב̇ הוא ימתנו

ב̇ לא עמד בי יהוה

ג̇ בר אנשא מת במשריתא

י̇ד̇ יהודין מן ד̇ד̇ מלין בפסוק תרי̇ קדמ̇ לא נסב ותריי בתריי נסב וסימנהון לבני ישראל ולגר ולתושב מעון כרמל וזיף ויוטה עין רמון ועתר ועשן
חקיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם לחטאת בעלה ובמנחה ובשמן לזהב לכסף ולנחשת ולברזל הקורות הספים וקירתיו ודלתותיו
יחת זינא ויעוש ובי יעזה חרב שפוט ודבר ורעב מלכותא חסנא ותקפא ויקרא בסרבליהון וכרבלתהון פטשיהון ולבושיהון האלה הילך והחסיל והגזם המה נשיהם ובניהם
ובנותיהם ○

367

ואחרי מות ב׳ וסימנהון הכהן הגדול
ואחרי מות יהוידע °

כי אם ג׳ בטע וסימנהון אשר יצא
ממעיך בדם שפכו כי אם רע לבו°
ושאר קריה כי אית ביה טעמ׳ לגרמיה°

יכפר ד׳ וחס׳ וסימנ׳ ולארץ לא יכפר
אם יכפר העון בזאת יכפר בחסד ואמת°

הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל
הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים
הָאֵלֶּה׃ וְהִצִּילוּ
הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ
מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם ו
וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ ה
הָעֵדָה אֶל עִיר
מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס
שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ
עַד מוֹת הַכֹּהֵן
הַגָּדֹל אֲשֶׁר מָשַׁח
אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן ה ה
הַקֹּדֶשׁ׃ וְאִם יָצֹא
יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת
גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ
אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃
וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל
הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל
עִיר מִקְלָטוֹ ו
וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם

אֶת הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ
דָּם׃ כִּי בְעִיר ה ה
מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד
מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן
הַגָּדֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ
אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃
וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם
לְחֻקַּת מִשְׁפָּט
לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ כָּל
מַכֵּה נֶפֶשׁ לְפִי
עֵדִים יִרְצַח אֶת
הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד
לֹא יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ
לָמוּת׃ וְלֹא תִקְחוּ
כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ
אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע
לָמוּת כִּי מוֹת יוּמָת׃
וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר

לָנוּס אֶל עִיר ה
מִקְלָטוֹ לָשׁוּב
לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ
עַד מוֹת הַכֹּהֵן׃
וְלֹא תַחֲנִיפוּ אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא
יַחֲנִיף אֶת הָאָרֶץ
וְלָאָרֶץ לֹא יְכֻפַּר
לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ
בָּהּ כִּי אִם בְּדַם
שֹׁפְכוֹ׃ וְלֹא תְטַמֵּא
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ
אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן
בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי
יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי

למשפט ה׳ דגש וסימנהון והיו לכם הערים כי יפלא ממך וישב בעיר ההיא והיא יושבת תחת תמר
והשכים אבשלום ויעש אבשלום ויסדו למשפט החרישו אלי איים כל כלי יוצר נהמה כרבים
ויסרתיך וקרבתי אליכם ויהודה לעולם בקום למשפט°

ימית ח׳ וסימנהון גאל הדם והבירו
ולא ימית אתי אם ימית את עבדו והיה
הנמלט ב׳ בו וברוח שפתיו אם שוטף°

האבות למשפחת
בני גלעד בן מכיר
בן מנשה ממשפחת
בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני
הנשאים ראשי
אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני
צוה יהוה לתת
את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל
ואדני צוה ביהוה
לתת את נחלת
צלפחד אחינו
לבנתיו והיו לאחד
מבני שבטי בני
ישראל לנשים
ונגרעה נחלתן
מנחלת אבתינו
ונוסף על נחלת

המטה אשר תהיינה
להם ומגרל נחלתנו
יגרע ואם יהיה
היבל לבני ישראל
ונוספה נחלתן על
נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת
מטה אבתינו יגרע
נחלתן ויצו משה
את בני ישראל
על פי יהוה לאמר
כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר
אשר צוה יהוה
לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניהם
תהיינה לנשים
אך למשפחת
מטה אביהם
תהיינה לנשים ולא

תסב נחלה לבני
ישראל ממטה
אל מטה כי איש
בנחלת מטה אבתיו
ידבקו בני ישראל
וכל בת ירשת
נחלה ממטות בני
ישראל לאחד
ממשפחת מטה
אביה תהיה לאשה
למען יירשו בני
ישראל איש נחלת
אבתיו ולא תסב
נחלה ממטה למטה
אחר כי איש
בנחלתו ידבקו
מטות בני ישראל
כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו
בנות צלפחד

ואת החזקה ל ואת הנשקים ואת המזרקת ל ואנשי אתו עמי ל
ואת החזקת ל אשכור אשה ואת הנעורים ל והמפשו ואמתי ל

ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה
ונעה בנות צלפחד
לבני דדיהן לנשים
ממשפחת בני
מנשה בן יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן
על מטה משפחת
אביהן אלה המצות
והמשפטים אשר
צוה יהוה ביד משה
אל בני ישראל
בערבת מואב
על ירדן ירחו

ופסוקיו אלף רפח

אלה הדברים
אשר דבר משה
אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף
בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרת ודי
זהב אחד עשר יום
מחרב דרך הר שעיר
עד קדש
ברנע ויהי בארבעים
שנה בעשתי עשר
חדש באחד לחדש
דבר משה אל
בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה
אתו אלהם אחרי
הכתו את סיחן
מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ואת
עוג מלך הבשן
אשר יושב
בעשתרת באדרעי
בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה
באר את התורה
הזאת לאמר יהוה
אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר רב
לכם שבת בהר הזה
פנו וסעו לכם ובאו
הר האמרי ואל
כל שכניו בערבה
בהר ובשפלה
ובנגב ובחוף הים
ארץ הכנעני
והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת
ראה נתתי לפניכם
את הארץ באו
ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה

והנכם ב׳ היום ככוכבי השמים ׳לרב׳
איש אחרי ׳ויברך ב׳ וסימנהון אתכם
שם קדשו ׳

כקטן כגדול ג׳ וסימנהון לא תכירו
ויפילו גודלות ואבירו ׳

ונבא ג׳ חס׳ וסימנהון עד קדש ברנע
ואת הערים אשר ואל העיר נבא ׳

לַאֲבֹתֵיכֶם לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּֽלְיַעֲקֹב
לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם
אַחֲרֵיהֶם׃ וָאֹמַר
אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא
לֵאמֹר לֹא אוּכַל
לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם׃
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הִרְבָּה אֶתְכֶם
וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם לָרֹב׃
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם
יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם
אֶלֶף פְּעָמִים
וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃
אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי
טָרְחֲכֶם וּמַשַּׂאֲכֶם
וְרִיבְכֶם׃ הָבוּ לָכֶם
אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וּנְבֹנִים וִידֻעִים
לְשִׁבְטֵיכֶם וַאֲשִׂימֵם
בְּרָאשֵׁיכֶם׃ וַתַּעֲנוּ
אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לַעֲשׂוֹת׃ וָאֶקַּח
אֶת רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם
אֲנָשִׁים חֲכָמִים
וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם
רָאשִׁים עֲלֵיכֶם
שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי
מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים
וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת
וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם׃
וָאֲצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם
בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
שָׁמֹעַ בֵּין אֲחֵיכֶם
וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק
בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו
וּבֵין גֵּרוֹ׃ לֹא תַכִּירוּ
פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט
כַּקָּטֹן כַּגָּדֹל
תִּשְׁמָעוּן לֹא תָגוּרוּ
מִפְּנֵי אִישׁ כִּי
הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים
הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר
יִקְשֶׁה מִכֶּם
תַּקְרִבוּן אֵלַי
וּשְׁמַעְתִּיו׃ וָאֲצַוֶּה
אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא
אֵת כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
וַנִּסַּע מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ
אֵת כָּל הַמִּדְבָּר
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם
דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֹתָנוּ וַנָּבֹא
עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ׃

במשפט ח׳ וסימנהון לא תעשו עול והבט ׳
לא תכירו פנים ויגבה יהוה לא יקמו רשעים
ידרוך ענוים שאת פני רשע שפטו יתום ׳
וכל איוב דכות׳ בר מן חד ואתי תביא ׳

שאת י״ו וסימנהון הלוא אם תיטיב מלא את אמתחת ראובן בכרי או ספחת וראה הכהן במקום
השחין ואם תחתיה וראה אתו ואמר אלכם בעת ואם לא תשמעו ויסף איוב והבירו שאת פני רשע
תחת שלש ׳ והדבר ג׳ וסימנהון והדבר אשר יקשה והדבר אשר דברנו והדבר הזה לא אוכל ׳

וישיבו ג̇ חד חס̇ וב̇ מ̇לי̇ וסימ̇
יאתנו דבר חס̇ את נפשם ואשאלם מלי̇

לשבט ג̇ וסימנהון ויטב בעיני
ועתה קחו הבו לכם

לבבנו ד̇ וחס̇ וסימנהון אחינו המסו
ונשמע וימס לבבנו להטות לבבנו נשא
לבבנו אל כפים

ואמר אלכם באתם
עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו
נתן לנו ראה נתן
יהוה אלהיך לפניך
את הארץ עלה
רש כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך
לך אל תירא ואל
תחת ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו
לנו את הארץ
וישבו אתנו דבר
את הדרך אשר
נעלה בה ואת
הערים אשר נבא
אליהן וייטב
בעיני הדבר ואקח
מכם שנים עשר
אנשים איש אחד
לשבט ויפנו ויעלו
ההרה ויבאו עד
נחל אשכל וירגלו
אתה ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורדו
אלינו וישבו אתנו
דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן
לנו ולא אביתם
לעלת ותמרו את
פי יהוה אלהיכם
ותרגנו באהליכם
ותאמרו בשנאת
יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים
לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו
אנה אנחנו עלים
אחינו המסו את
לבבנו לאמר עם
גדול ורם ממנו
ערים גדלו [illegible]ורת
בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם
ואמר אלכם לא
תערצון ולא תיראון
מהם יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא
ילחם לכם ככל
אשר עשה אתכם
במצרים לעיניכם
ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך
כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך
אשר הלכתם עד

אשא כג̇ אשא לבדי כי אשא אל שמים ואיך אשא פני וישלח חזקיה ועד זקנה אני הנה אשא אל
על ההרים אשא כי נשא אשא כי אנכי כשחל ועת יהוה אשא לאר נז ירבו עצבותם אליך יהוה כן
אסרך שמח נפש כוס ישועות שיר למעלות כנפי שחר אם רשעתי על מה אשא אל נא אשא פני
אשא דעי למרחוק כי אם פניו

ריש ה̇ בלשנ̇ וסימנהון עלה רש את
כרם נבות ירש וקלון פורע ראש ועשר
ראש מליץ אמר תריו̇ קדמ̇ כתב̇ ריש
באחסנתא ותריו מציע במסכנותא
וחד בסופיה לשן ראש

באכם עד המקום
הזה ובדבר הזה
אינכם מאמינם
ביהוה אלהיכם
ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום
לחנתכם באש
לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו
בה ובענן יומם
וישמע יהוה את
קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר
אם יראה איש
באנשים האלה
הדור הרע הזה
את הארץ הטובה
אשר נשבעתי
לתת לאבתיכם
זולתי כלב בן יפנה
הוא יראנה ולו
אתן את הארץ
אשר דרך בה
ולבניו יען אשר
מלא אחרי יהוה
גם בי התאנף יהוה
בגללכם לאמר
גם אתה לא תבא
שם יהושע בן נון
העמד לפניך
הוא יבא שמה
אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל
וטפכם אשר
אמרתם לבז יהיה
ובניכם אשר לא
ידעו היום טוב
ורע המה יבאו
שמה ולהם אתננה
והם יירשוה
ואתם פנו לכם
וסעו המדברה
דרך ים סוף ותענו
ותאמרו אלי חטאנו
ליהוה אנחנו נעלה
ונלחמנו ככל אשר
צונו יהוה אלהינו
ותחגרו איש את
כלי מלחמתו ותהינו
לעלות ההרה
ויאמר יהוה אלי
אמר להם לא תעלו
ולא תלחמו כי
אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם
ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו
את פי יהוה ותזדו
ותעלו ההרה ויצא
האמרי הישב

375

[illegible]

בהר ההוא לקראתכם
וירדפו אתכם
כאשר תעשינה
הדברים ויכתו
אתכם בשעיר עד
חרמה ותשבו
ותבכו לפני יהוה
ולא שמע יהוה
בקלכם ולא האזין
אליכם ותשבו
בקדש ימים רבים
כימים אשר יש
ישבתם ונפן
ונסע המדברה
דרך ים סוף כאשר
דבר יהוה אלי
ונסב את הר
שעיר ימים רבים
ויאמר
יהוה אלי לאמר

רב לכם סב את
ההר הזה פנו לכם
צפנה ואת העם
צו לאמר אתם
עברים בגבול אחיכם
בני עשו הישבים
בשעיר וייראו
מכם ונשמרתם
מאד אל תתגרו
בם כי לא אתן
לכם מארצם עד
מדרך כף רגל כי
ירשה לעשו נתתי
את הר שעיר
אכל תשברו מאתם
בכסף ואכלתם
וגם מים תכרו
מאתם בכסף
ושתיתם כי יהוה
אלהיך ברכך בכל

מעשה ידך ידע
לכתך את המדבר
הגדל הזה זה
ארבעים שנה יהוה
אלהיך עמך לא
חסרת דבר ונעבר
מאת אחינו בני
עשו הישבים
בשעיר מדרך
הערבה מאילת
ומעצין גבר
ונפן ונעבר דרך
מדבר מואב
ויאמר יהוה
אלי אל תצר את
מואב ואל תתגר
בם מלחמה כי לא
אתן לך מארצו
ירשה כי לבני לוט
נתתי את ער ירשה

[illegible]

את החרי ל' השמיד את אלישע ל' וילך משם את נסכו ל' ויקטר את את עפרה ל' ויוצא את רצין יעז בי מאס את רבשקה ל'
ואת החרי ל' בהדרם ואת אלישע ל' ואת יהוא ואת נסכו ל' ואת האיל ואת עפרה ל' כי רצו ואת רצין וישמעאלו ואת רבשקה ל'

האמים לפנים ישבו
בה עם גדול ורב
ורם כענקים רפאים
יחשבו אף הם
כענקים והמאבים
יקראו להם אמים
ובשעיר ישבו
החרים לפנים ובני
עשו יירשום
וישמידום מפניהם
וישבו תחתם
כאשר עשה
ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן
יהוה להם עתה
קמו ועברו לכם
את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד והימים
אשר הלכנו מקדש ברנע

עד אשר עברנו
את נחל זרד עד
שלשים ושמנה
שנה עד תם כל
הדור אנשי ה
המלחמה מקרב
המחנה כאשר
נשבע יהוה להם
וגם יד יהוה היתה
בם להמם מקרב
המחנה עד תמם
ויהי כאשר תמו
כל אנשי המלחמה
למות מקרב העם
וידבר יהוה
אלי לאמר אתה
עבר היום את גבול
מואב את ער
וקרבת מול בני
עמון אל תצרם ואל

תתגר בם כי לא
אתן מארץ בני
עמון לך ירשה
כי לבני לוט נתתיה
ירשה ארץ רפאים
תחשב אף הוא
רפאים ישבו בה
לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים
עם גדול ורב ורם
כענקים וישמידם
יהוה מפניהם
ויירשם וישבו
תחתם כאשר
עשה לבני עשו
הישבים בשעיר
אשר השמיד
את החרי מפניהם
ויירשם וישבו
תחתם עד היום

כ"ל חסר
צ"ו
מן
ב'
מלר
ואל
האימים
ובאימים
ותהלך ס
ד'
חסר
בלישנ
ל'
ל' ומל
ל' ומל
ג' רא פסוק בתו
ב'
ב'

כ"ל אוריית חסר
ב' בליש
ב' והפל פגו
ל'
ל' חסר
ל' ראש פסוק
ל'
ל' וחס

יג' ראש פסוק
ל' בטע
ל' וחס
ל' חסר
ב' וחס ו'
ב' וחס ו'
אמות

אתה כ"ו ראש פסוק וסימנהון תהיה על ביתי אתה תדבר אתה עבר היום אתה הראית אתה ידעת את דוד אתה תשמע בתרייהו אתה ידעתנו יהוה
אתה אל תירא בתרייהו בן אדם הגד את אתה תזרע אתה תאכל אתה יהוה תשמרם לא תכלא רחמיך אתה ירך אתה הוא מלכי אתה ידעת חרפתי
אתה פוררת ושל אחריך אתה בקעת אתה נורא אתה אתה האל עשה ושל אחריו אתה מושל אתה דכאת אתה תקום אתה יהוה דקינות אתה הוא יהוה דעזרא ס

את לשון והחרים את בשרים ל׳ מולך את בניה ל׳ מי שמע את רע ל׳ על הרעים את גלות ל׳ כתאגים את החתום ל׳
ואת לשון את עכן ואת בשרם ל׳ ואתפר ואת בניה ל׳ לאאחם ואת רע ל׳ את זרנך ואת גדות ל׳ כן יבהג ואת החתום ל׳

הַזֶּה׃ וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים
בַּחֲצֵרִים עַד־עַזָּה
כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים
מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידֻם
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם׃
קוּמוּ סְּעוּ וְעִבְרוּ
אֶת־נַחַל אַרְנֹן
רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ
אֶת־סִיחֹן מֶלֶךְ־
חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי
וְאֶת־אַרְצוֹ הָחֵל
רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ
מִלְחָמָה׃ הַיּוֹם
הַזֶּה אָחֵל תֵּת
פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ
עַל־פְּנֵי הָעַמִּים
תַּחַת כָּל־הַשָּׁמָיִם
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ
וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ׃

ג׳ ראש פסוק
מל׳ אורית חסי
ב׳ חד חסי וחד מלי
ל׳
ה׳
ב׳ גדלך בעינ׳
ל׳
ה׳

ד׳ מלי בתר תל׳ נביא וכתיב דכות בר מן א׳ בי׳ שמענ׳
ל׳ חס
ג׳ וחד פת׳ החל רש וחבירו החל וכלא ס׳ וא׳ וגלת החל הזא
נג׳ בתו׳

וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים
מִמִּדְבַּר קְדֵמוֹת
אֶל־סִיחוֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר׃ אֶעְבְּרָה
בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ
בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ לֹא
אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאול׃
אֹכֶל בַּכֶּסֶף תַּשְׁבִּרֵנִי
וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף
תִּתֶּן־לִי וְשָׁתִיתִי
רַק אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי׃
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ־לִי
בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר וְהַמּוֹאָבִים
הַיֹּשְׁבִים בְּעָר
עַד אֲשֶׁר־אֶעֱבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ׃

יז׳ ראש פסוק בסיפ׳
ל׳
ה׳
ב׳ חד חסי וחד מלי
ז׳ בניו ק׳

וְלֹא אָבָה סִיחֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי־
הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־רוּחוֹ וְאִמֵּץ
אֶת־לְבָבוֹ לְמַעַן
תִּתּוֹ בְיָדְךָ כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי רְאֵה
הַחִלֹּתִי תֵּת לְפָנֶיךָ
אֶת־סִיחֹן וְאֶת־
אַרְצוֹ הָחֵל רָשׁ
לָרֶשֶׁת אֶת־אַרְצוֹ׃
וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ
הוּא וְכָל־עַמּוֹ
לַמִּלְחָמָה יָהְצָה׃
וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ
וְאֶת־בָּנָו וְאֶת־כָּל־
עַמּוֹ׃ וַנִּלְכֹּד אֶת־

ל׳ וחסי
ל׳ ומל׳ ידמיהון דכות׳ ב׳ מ׳ א׳ אחרי תתי את ספר המקנה
ג׳
ה׳
ד׳ כתב כן

ואת ארצו ה׳ וסימנהון ראה נתתי בידך
החלתי תת לפניך נתתי אתו ויאמר יהוה
אלי ויאמר יהוה אל יהושע ס

ארץ י״ג וסימנהון בראש פסוק ארץ מצרים לפניך ארץ רפאים ארץ הטוה ארץ אשר יהוה ארץ
אשר לא במסכנות שמעי דבר יהוה ארץ ועשה ארץ פרי למלחה עיפתה נתנה בידי רשע ממנה יצא ס
נתנה יבולה ס״ד כתב בנו וקרין בניו וסימנהון ונך אתו ואת האמר לאביו ויתעד לדוד ובנו יתגרון ס

כל עריו בעת ההוא
ונחרם את כל עיר
מתם והנשים וה
והטף לא השארנו
שריד רק הבהמה
בזזנו לנו ושלל
הערים אשר לכדנו
מערער אשר
על שפת נחל ארנן
והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר
שגבה ממנו את
הכל נתן יהוה
אלהינו לפנינו רק
אל ארץ בני עמון
לא קרבת כל יד
נחל יבק וערי
ההר וכל אשר
צוה יהוה אלהינו

ונפן ונעל דרך
הבשן ויצא עוג
מלך הבשן לק
לקראתנו הוא וכל
עמו למלחמה
אדרעי ויאמר
יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית
לסיחן מלך ש
האמרי אשר
יושב בחשבון
ויתן יהוה אלהינו
בידנו גם את עוג
מלך הבשן ואת
כל עמו ונכהו עד
בלתי השאיר
לו שריד ונלכד

את כל עריו בעת
ההוא לא היתה
קריה אשר לא
לקחנו מאתם ש
ששים עיר כל
חבל ארגב ממלכת
עוג בבשן כל
אלה ערים בצרת
חומה גבהה דלתים
ובריח לבד מערי
הפרזי הרבה מאד
ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך
חשבון החרם כל
עיר מתם הנשים
והטף וכל הבהמה
ושלל הערים
בזונו לנו ונקח
בעת ההוא את
הארץ מיד שני

מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן
מנחל ארנן עד הר
חרמון׃ צידנים
יקראו לחרמון
שרין והאמרי
יקראו לו שניר׃
כל ערי המישר
וכל הגלעד וכל
הבשן עד סלכה
ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן׃
כי רק עוג מלך
הבשן נשאר מיתר
הרפאים הנה
ערשו ערש ברזל
הלה הוא ברבת
בני עמון תשע
אמות ארכה
וארבע אמות
רחבה באמת איש׃
ואת הארץ הזאת
ירשנו בעת ההוא
מערער אשר
על נחל ארנן וחצי
הר הגלעד ועריו
נתתי לראובני
ולגדי׃ ויתר הגלעד
וכל הבשן ממלכת
עוג נתתי לחצי
שבט המנשי׃
כל חבל הארגב
לכל הבשן ההוא
יקרא ארץ
רפאים׃ יאיר בן
מנשה לקח את
כל חבל ארגב
עד גבול הגשורי
והמעכתי ויקרא
אתם על שמו
את הבשן חות
יאיר עד היום
הזה׃ ולמכיר נתתי
את הגלעד׃
ולראובני ולגדי
נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן
תוך הנחל וגבל
ועד יבק הנחל
גבול בני עמון׃
והערבה והירדן
וגבל מכנרת ועד
ים הערבה ים המלח
תחת אשדת
הפסגה מזרחה׃
ואצו אתכם בעת
ההוא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם
את הארץ הזאת
לרשתה חלוצים

ולא תגרעו ל̇ לא תספו ולא יהיה ל̇ אל ביתו ולא אשכר ל̇ את אשר ולא תאבה ל̇ אל תשמע ולא העלה ל̇ מנחה ולא ישים ל̇
ולא ירד ל̇ במלחמה ולא נעזר ל̇ להם ולא תשוב ל̇ ללכת ולא השאיר ל̇ לו משתין ולא תשמר ל̇ דאות ולא ידעתם ל̇

תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני
חיל׃ רק נשיכם
וטפכם ומקנכם
ידעתי כי מקנה
רב לכם ישבו
בעריכם אשר
נתתי לכם׃ עד
אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם
וירשו גם הם את
הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם
בעבר הירדן ו
ושבתם איש
לירשתו אשר
נתתי לכם׃ ואת
יהושוע צויתי
בעת ההוא לאמר
עיניך הראת את

כל אשר עשה
יהוה אלהיכם
לשני המלכים
האלה כן יעשה
יהוה לכל הממלכות
אשר אתה עבר
שמה׃ לא תיראום
כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם׃
ס ואתחנן
אל יהוה בעת
ההוא לאמר׃ אדני
יהוה אתה החלות
להראות את
עבדך את גדלך
ואת ידך החזקה
אשר מי אל
בשמים ובארץ
אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך׃

אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה
אשר בעבר הירדן
ההר הטוב הזה
והלבנן׃ ויתעבר
יהוה בי למענכם
ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי
רב לך אל תוסף
דבר אלי עוד
בדבר הזה׃ עלה
ראש הפסגה ושא
עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרחה
וראה בעיניך כי
לא תעבר את
הירדן הזה׃ וצו
את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא
יעבר לפני העם

כדבר הזה ח̇ וסימנהון ויתעבר יהוה בי אם יקרך עון אפס כי נאין נאצת ויהי כדבר הזה ואדני
המלך למה חפץ בהשתחוותו בית רמון תינינ דפקוד יען מ אמרכם כי הרבינו לפשע ס ותדיר ובדבר
הזה אינכם מאמינם תאריכו ימים ס תוסף ג̇ מלי בלשנ וסימנהון זכר מלחמה בדבר הזה על דברין ס
הוא הנלחם לכם ג̇ וסימנהון לא תיראם איש אחד מכם ירדף ואתם ראיתם ס ס

הראת ד̇ וסימנהון ואת יהושע צ̇
עיניכם כי עיניכם וחשכו הראות ס בתריה
הראות ושאר הראת כתב ס ואת ידך צ̇
אתה החילה כי ישמעון את שמעך ס

ולא תדע ל̇ למה צמנו ולא יעשה ל̇ ארוח ברית ולא יספרו ל̇ ולא כן ל̇ אני ידעתי ולא לקחו ל̇ מוסר ולא היותה ל̇
ולא ידעה ל̇ כי לא יעלה ולא ילכו ל̇ עוד אחרי ולא תשקוט ל̇ תשקע ולא יקחו ל̇ ממך אבן ולא תדאה ל̇ תכסה ולא יותנו ל̇

הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל
אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃
וַנֵּשֶׁב בַּגָּיְא מוּל
בֵּית פְּעוֹר׃
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
שְׁמַע אֶל הַחֻקִּים
וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד
אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תִּחְיוּ
וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם׃
לֹא תֹסִפוּ עַל
הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם
וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ
לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם׃ עֵינֵיכֶם
הָרֹאוֹת אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל
פְּעוֹר כִּי כָל הָאִישׁ
אֲשֶׁר הָלַךְ אַחֲרֵי
בַעַל פְּעוֹר הִשְׁמִידוֹ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִקִּרְבֶּךָ׃ וְאַתֶּם
הַדְּבֵקִים בַּיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ רְאֵה
לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה
אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ וּשְׁמַרְתֶּם

וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא
חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם
לְעֵינֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן
אֵת כָּל הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עַם חָכָם וְנָבוֹן
הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל
אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים
קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ
אֵלָיו׃ וּמִי גּוֹי גָּדוֹל
אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם
כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן
לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ רַק
הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר
נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן

לט̇ מלי בתו̇
ל̇
ג̇
ל̇
ב̇ חסי
ה̇ חסר היום

ה̇
ה̇ חסי היום
ל̇
ל̇
ב̇

ג̇
ה̇
ומל ל̇
ל̇
ב̇
ל̇

ל̇ הדבקים
ל̇ המריקים
ל̇ מריקים
ל̇ העשקים
ל̇ בשוקים
ל̇ המניקים
ל̇ במזרקים
ל̇ והתאבלים
ל̇ החקקים
ל̇ בחקים
ל̇ בברקים
ל̇ עתיקים
ל̇ ואפקים

ה̇ מלי בתו̇
ל̇
המלך ויענבו
ג̇ג̇ בתור

נתן נג̇ מתור זאת אותך הברית נגשי העם על כן כבדי כי תבאו קימדה ושבת שלח לך ארץ מושבתיכם לכן אמר כי לא באתם ביזכם כאשר עשו לי עד אשר יניח
וזכרת את ושמעת ישראל ומי גוי גדול ויהוה התאנה כי ושמרת את חקיו בבד ראתה פה מי לא בעיקתך וחדה כי אתם עברים ישבתם לעשרת אף הקנוחה מאחד אחיך
לא ותוכל עריך כי ימצא בקרבך אשימה עלי לא תלמד כי יכרית שליש ערים ואם ירחיב ולא ישפך לא תסיג רק מעדי ימצא חלל לא תלין ולא תחטיא אבן שלמה
והיה בהניה אבן שלמה מראשית כי תבוא אשר תעברו וכתבת עליהן יצו יהוה וראה את ארץ כי מנגד ויאמר אלהם קדמיה ◦

תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך
כל ימי חייך
והודעתם לבניך
ולבני בניך ׃ יום
אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב
באמר יהוה אלי
הקהל לי את
העם ואשמעם
את דברי אשר
ילמדון ליראה אתי
כל הימים אשר
הם חיים על
האדמה ואת
בניהם ילמדון ׃
ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר
בער באש עד

לב השמים חשך
ענן וערפל ׃ וידבר
יהוה אליכם מתוך
האש קול דברים
אתם שמעים
ותמונה אינכם
ראים זולתי קול ׃
ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם
לעשות עשרת
הדברים ויכתבם
על שני לחת
אבנים ׃ ואתי צוה
יהוה בעת ההוא
ללמד אתכם
חקים ומשפטים
לעשתכם אתם
בארץ אשר אתם
עברים שמה
לרשתה ׃ ונשמרתם

מאד לנפשתיכם
כי לא ראיתם כל
תמונה ביום דבר
יהוה אליכם בחרב
מתוך האש ׃ פן
תשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת
כל סמל תבנית
זכר או נקבה ׃
תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית
כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים ׃
תבנית כל רמש
באדמה תבנית
כל דגה אשר
במים מתחת לארץ ׃
ופן תשא עיניך
השמימה וראית
את השמש ואת

ויוצא ד׳ [illegible] לקח יהוה אתכם [illegible] ויוצא [illegible]

[illegible] ויוצא ישראל [illegible]

[illegible]

הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית
להם ועבדתם
אשר חלק יהוה
אלהיך אתם לכל
העמים תחת כל
השמים ואתכם
לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור ה
הברזל ממצרים
להיות לו לעם
נחלה כיום הזה
ויהוה התאנף בי
על דבריכם
וישבע לבלתי
עברי את הירדן
ולבלתי בא אל
הארץ הטובה
אשר יהוה אלהיך

נתן לך נחלה כי
אנכי מת בארץ
הזאת אינני עבר
את הירדן ואתם
עברים וירשתם
את הארץ הטובה
הזאת השמרו
לכם פן תשכחו
את ברית יהוה
אלהיכם אשר
כרת עמכם ועשיתם
לכם פסל תמונת
כל אשר צוך
יהוה אלהיך כי
יהוה אלהיך אש
אכלה הוא אל
קנא כי
תוליד בנים ובני
בנים ונושנתם
בארץ והשחתם

ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו
העידתי בכם היום
את השמים ואת
הארץ כי אבד
תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם
עברים את הירדן
שמה לרשתה
לא תאריכן ימים
עליה כי השמד
תשמדון והפיץ
יהוה אתכם
בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים
אשר ינהג יהוה
אתכם שמה
ועבדתם שם

[illegible]

אשר יהוה אלהיך [illegible]

[illegible]

ובקשתם ג̇ וסימנהון גם כהנה ובקשתם
משם את יהוה ובקשתם אתי ומצאתם ○

ובמופתים ב̇ מלי בתור וסימנהון
או הנסה לבל האתת ○ ובל נבייא דכות
בר מן א̇ חסר אשר שמת ○ ובל כתיבייא
דכוותיה חסר ○

ודבריו ה̇ וסימנהון שמעת לא
בהשכיל הראשנים ודבריו נשמעים ○

אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן
אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן
וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא
יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃
וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ
בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ׃ בַּצַּר לְךָ
וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וש
וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃ כִּי
אֵל רַחוּם יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ
וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית
אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר ע
נִשְׁבַּע לָהֶם׃ כִּי
שְׁאַל נָא לְיָמִים
רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר
הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן
הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים אָדָם עַל
הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה
הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה
הַשָּׁמָיִם הֲנִהְיָה
כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה
אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃
הֲשָׁמַע עָם קוֹל
אֱלֹהִים מְדַבֵּר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְתָּ אַתָּה וַיֶּחִי׃
אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים
לָבוֹא לָקַחַת לוֹ
גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי ש
בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת
וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים
גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה לָכֶם יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ׃ אַתָּה ה
הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃
מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ
אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ
וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ
אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה
וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃ וְתַחַת
כִּי אָהַב אֶת
אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר
בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו ו
וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ
הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃

עם י̇ז וסימנהון הזו עם בלביא הו עם לבדו השמיע עם הכה עם יורד הנה עם יורדים לפרות לעם והבידו כי לא השאיר ליהואחז לברית עם לאור גוים ויבואו אליך
אספו עם קדשו בטחו בו בכל ויכהו קבל עם תפלתי מריבי ישמיע עניו ברב עם הרדית וגעימתו ודודיהם שנות ○ ובל אתנחו וזקפא וסוף פסוק דכוותהון ○ ובל בעם
דבוק בר מן ב̇ בעם בכבר בעם עיצתו ○ ובל ועם בחיל ועם דכותהו בר מן ג̇ ועם לא יבין ועם לא יחרדו ○ ובמלחמה ג̇ וסימנ̇ או הנסה ולא אושיעם ברעב שן ○
נחיה הנפיה ט̇ וסימנהון כי שאל נא אם מלאת ארני לא תעלו והבירו יום השך ואפלה כיום ההוא ישא עליכם שכר האדם ואשלחה דעזרא תאוה נהיה ○

ראמת ל̇ כתב כן וסימנהון את ביר
במדבר ובאיוב דיהושע וראמת וכליבי ○

ז ל̇ כתב ראמות וממטה יששכר
ודדברי הימים וממטה גד ודדברי הימ׳
ראמות וגביש ראמות לאויל חכמות

ומנהון ז̇ כתב רמות ועינים רמות
דתלים עינים רמות לשון ושאל ורמות
דיעל ויפל ודדברי הימ׳ גם בעיתם ולאשר
ברמות נגב ישאריה רמת ○

להוריש גוים
גדלים ועצמים
ממך מפניך
להביאך לתת
לך את ארצם
נחלה כיום הזה
וידעת היום
והשבת אל לבבך
כי יהוה הוא
האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד
ושמרת את חקיו
ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב
לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך
ימים על האדמה
אשר יהוה אלהיך

נתן לך כל הימים

אז יבדיל משה
שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה
שמש לנס שמה
רוצח אשר ירצח
את רעהו בבלי
דעת והוא לא
שנא לו מתמל
שלשם ונס אל
אחת מן הערים
האל וחי את בצר
במדבר בארץ
המישר לראובני
ואת ראמת בגלעד
לגדי ואת גולן
בבשן למנשי
וזאת התורה
אשר שם משה

לפני בני ישראל
אלה העדת והחקים
והמשפטים אשר
דבר משה אל בני
ישראל בצאתם
ממצרים בעבר
הירדן בגיא מול
בית פעור בארץ
סיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון
אשר הכה משה
ובני ישראל
בצאתם ממצרים
ויירשו את ארצו
ואת ארץ עוג
מלך הבשן שני
מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן
מזרח שמש
מערער אשר על

יושב ל̇ב̇ מלי וסימנהון ז̇ מנהון שלמ׳ באורייתא ומסרנן בראשה דספרא ואלה הדברים ○ יהושע כלהון חסי בר מן אולי בקרבי אתה יושב ○ שפטי כל חסי
בר מן ד̇ ואחר ידון יושב צפת והוא יושב בחרשת ויתן יהוה אלהי ○ שמואל כול חסי בר מן א̇ תחת הרמון ונתנו בידו והיבוסי יבית הארזים ודוד ונשב בירושלם ואיה
בן ארפך בין שני השערים ולכלהעם הגרון ○ מלכים כל חסי ○ ירמיהו כול מלי בר מן ה̇ עליון ישאנו כתכו את האיש לא יכרת איש הנני מעוה ואני הנני ישב ○
יחזקאל כול מלי בר מן חד בתוך בית המרי ○ ישעיהו כל חסי בר מן ה̇ בשנת מות אל תירא עמי ואמר ל̇ ישב הא׳ כי חנה יהוה יצא יהוה צבאות ○ תרי עשרה
כול מלי בר מן ב̇ ואת גב והשפלה למען לא תגדל ○ תלים כול חסי בר מן ב̇ יושב בשמים ואתה קדוש ○ איוב כול מלי בר מן חד והוא יושב בתוך האפר ○
משלי כול חסי בר מן ב̇ והוא יושב לבטח מלך יושב ○ מגלה כול מלי בר מן חד והוא ומרדכי ישב בשער עזרא כול מלי בר מן ישב משמם ○ דברי הימים כול מל בר מן
ודויד ישב ○

שפת נחל ארנן
ועד הר שיאן הוא
חרמון וכל הערבה
עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה
תחת אשדת הפסגה

ויקרא משה אל
כל ישראל ויאמר
אלהם שמע ישראל
את החקים ואת
המשפטים אשר
אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם
אתם ושמרתם
לעשתם יהוה
אלהינו כרת עמנו
ברית בחרב לא
את אבתינו כרת
יהוה את הברית
הזאת כי אתנו
אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים
פנים בפנים דבר
יהוה עמכם בהר
מתוך האש אנכי
עמד בין יהוה
וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם את
דבר יהוה כי יראתם
מפני האש ולא
עליתם בהר
לאמר

אנכי יהוה
אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ
מצרים מבית
עבדים לא
יהיה לך אלהים
אחרים על פני
לא תעשה לך
פסל כל תמונה
אשר בשמים
ממעל ואשר
בארץ מתחת
ואשר במים מתחת
לארץ לא תש
תחוה להם
ולא תעבדם כי
אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד
עון אבות על
בנים ועל שלשים
ועל רבעים לשנאי
ועשה חסד
לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי
לא תשא את
שם יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה

ולא יעבדו ל̇ ומכל ולא הוריש ל̇ מנשה ולא בא ל̇ בבקר ולא נעלה ל̇ ויעמדו ולא השאיר ל̇ ריחו ובעשו ולא יוכח ל̇ והבא
ולא יעצר ל̇ וישרון ולא ישארו ל̇ מוזה ולא ייעלו ל̇ בוקתו ולא נתן ל̇ ויתפר ולא הגידו ל̇ אמשליל ולא עשירו ל̇ באוקה

יהוה את אשר
ישא את שמו
לשוא   שמור
את יום השבת
לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך
ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל
מלאכה אתה ו
ובנך ובתך ועבדך
ואמתך ושורך
וחמרך וכל בהמתך
וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך
וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים

ויצאך יהוה אלהיך
משם ביד חזקה
ובזרע נטויה על
כן צוך יהוה
אלהיך לעשות
את יום השבת
כבד את
אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה
אלהיך למען
יאריכן ימיך ו
ולמען ייטב לך
על האדמה
אשר יהוה אלהיך
נתן לך   לא
תרצח   ולא
תנאף   ולא
תגנב   ולא
תענה ברעך עד
שוא   ולא

תחמד אשת רעך
ולא תתאוה בית
רעך שדהו ו
ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל
אשר לרעך
את הדברים
האלה דבר יהוה
אל כל קהלכם
בהר מתוך האש
הענן והערפל
קול גדול ולא
יסף ויכתבם על
שני לחת אבנים
ויתנם אלי ויהי
כשמעכם את
הקול מתוך
החשך וההר
בער באש ותקרבון
אלי כל ראשי

[illegible]

386

את גדלו · ל׳ וידעתם את דביר ל׳ הילו את הכתים ל׳ . ויתנו לחרש את דתי ל׳ ויתנו את יצעקתם ל׳ את פריה ל׳ ואת טובה
ואת גדלו ל׳ ותאמרו ואת דביר ל׳ הילון ואת הכתים ל׳ ובאו הכש ואת דתי ל׳ ישנו עד ואת יצעקתם ל׳ · ואת פריה ל׳ יקוסס

שבטיכם וזקניכם
ותאמרו הן הראנו
יהוה אלהינו את
כבדו ואת גדלו
ואת קלו שמענו
מתוך האש היום
הזה ראינו כי ידבר
אלהים את האדם
וחי ועתה למה
נמות כי תאכלנו
האש הגדלה הזאת
אם יספים
אנחנו לשמע
את קול יהוה
אלהינו עוד ומתנו
כי מי כל בשר
אשר שמע קול
אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמנו
ויחי קרב אתה

ושמע את כל
אשר יאמר יהוה
אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו
ועשינו וישמע
יהוה את קול
דבריכם בדברכם
אלי ויאמר יהוה
אלי שמעתי את
קול דברי העם
הזה אשר דברו
אליך היטיבו כל
אשר דברו מי
יתן והיה לבבם
זה להם ליראה
אתי ולשמר את
כל מצותי כל
הימים למען ייטב

להם ולבניהם ע
לעלם לך אמר
להם שובו לכם
לאהליכם ואתה
פה עמד עמדי
ואדברה אליך
את כל המצוה
והחקים והמשפטים
אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם
לרשתה ושמרתם
לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו
ימין ושמאל בכל
הדרך אשר צוה
יהוה אלהיכם
אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם

יט׳ פסוק את ואת ואת ואת את
ג׳ חסר
ל׳
ל׳
ל׳ וחס
ה׳
ד׳ ג׳ חס׳

ה׳
ג׳ לשון זכר
ל׳ וחד את גדלו
ל׳
ו׳ במוע בסיפ
ה׳
ל׳ חס׳

ג׳
י׳
ל׳ חסר
ב׳ הזיעק לו

את ואת ואת את. יט׳ פסוק בקריה וסימנהון ויקח אבריהם ויקם בלילה הוא ובלה מכפר ותאמרו הן הראנו
וילקח את זקני העיר ויהי לתשובת השנה ויענו המלך את יואב בן אשה אלמנה הוא ויעשה חודש את הכיורות
אי יבה מנחם ויעמד המלך על העמוד את ירושלם ואת ערי וארץ תענה ועיפה פילגש כלב ויעשו חירם
ובשנת שמונה חכל הבלנו לך ○

שמואל ג׳ חסיר וסימנהון ושמרתם
לעשות על פי התורה ויצא אל כבול ○
וכל ספרא ומראשית דכותהון ○○

את המתים ל
ואת המתים ל
ושבה אני ל
ותאמר נעמי
את דם ל
ואת דם
והירון ואת מאמר ל
ובני חירון ואת מאמר ל
אין אסתר
כדת מה
את עמה ל
ואת עמה ל
לא הגידה ל
אין אסתר ל
את הטוב ל
ואת הטוב ל
גם את הטוב
ראה נתתי לפניך ס

וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּ
תִּירָשׁוּן׃ וְזֹאת כה
הַמִּצְוָה הַחֻקִּים ל
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
לְלַמֵּד אֶתְכֶם
לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
לְמַעַן תִּירָא אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לִשְׁמֹר אֶת כָּל
חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּךָ ג חסר
אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן היום למען
בִּנְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ תירא כי
וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ׃ אם במקום
וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל שמר
וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת ושמעת

ל רמל
ד ראש פסוק בסיפ
פס
ל
ב רפי והיה אם תשמעו
ל חסר

אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ
וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּ
וּדְבָשׁ׃

פתוחה

שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃
וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁ
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ

יד זקף באוריית
ל חסר
ב כתב כן
ל בטע בתו ארוך
ד
ו

וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ ב
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת ל
עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם טו
עַל מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִ
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לָתֶת לָךְ
עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת
אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ׃
וּבָתִּים מְלֵאִים
כָּל טוּב אֲשֶׁר לֹא יו
מִלֵּאתָ וּבֹרֹת
חֲצוּבִים אֲשֶׁר ב ומלו
לֹא חָצַבְתָּ כְּרָמִים ויולדו ערים
וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא

וזאת כה׳ רז מנהון ראש פסוק וזאת אשר דבר וזאת התרומה ותורת המנחה האשם זבח השלמים תהיה
טמאתו וזאת עשו להם וזאת משמרת משאם וזאת תורת הנזיר קדמיה וזאת התורה אשר שם וזאת המצוה
וזאת הברכה וזאת ליהודה ותורת הארם וזאת אחרית ושל אחריו וזאת לכם האות וזאת היד וזאת המרגעה
וזאת אשה אחת וזאת תהיה וזאת שנית וזאת לפנים ב בו ס

ברות ז וסימנהון ועתה לכו ובתים מלאים
ואיש ישראל ראו ויבן מגדלים ויחצבו בר׳
כי שתים רעות ב בו ס ובתים ברות כתב ס
ויחפרו בורות כתב ס כי שתים בארות בארות
כתב ס ושארה ברורה כתב ס

388

[illegible]

נטעת ואכלת ושב
עת השמר
לך פן תשכח את
יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים
מבית עבדים את
יהוה אלהיך תירא
ואתו תעבד ובשמו
תשבע לא תלכון
אחרי אלהים
אחרים מאלהי
העמים אשר
סביבותיכם כי אל
קנא יהוה אלהיך
בקרבך פן יחרה
אף יהוה אלהיך
בך והשמידך
מעל פני האדמה
לא תנסו
את יהוה אלהיכם

כאשר נסיתם
במסה שמור
תשמרון את מצות
יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו
אשר צוך ועשית
הישר והטוב
בעיני יהוה למען
ייטב לך ובאת
וירשת את הארץ
הטבה אשר נש
בע יהוה לאבתיך
להדף את כל איביך
מפניך כאשר
דבר יהוה
כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה
העדת והחקים
והמשפטים

אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם
ואמרת לבנך
עבדים היינו
לפרעה במצרים
ויוציאנו יהוה
ממצרים ביד חזקה
ויתן יהוה
אותת ומפתים
גדלים ורעים
במצרים בפרעה
ובכל ביתו לעינינו
ואותנו הוציא
משם למען הביא
אתנו לתת לנו
את הארץ אשר
נשבע לאבתינו
ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים
האלה ליראה

[illegible]

389

[illegible]

את יהוה אלהינו
לטוב לנו כל
הימים לחיתנו
כהיום הזה וצדקה
תהיה לנו כי נשמר
לעשות את כל
המצוה הזאת
לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו
כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא
שמה לרשתה
ונשל גוים רבים
מפניך החתי ו
הגרגשי והאמרי
והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי
שבעה גוים רבים
ועצומים ממך

ונתנם יהוה אלהיך
לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם
לא תכרת להם
ברית ולא תחנם
ולא תתחתן בם
בתך לא תתן לבנו
ובתו לא תקח
לבנך כי יסיר את
בנך מאחרי ועבדו
אלהים אחרים
וחרה אף יהוה
בכם והשמידך
מהר כי אם כה
תעשו להם
מזבחתיהם תתצו
ומצבתם תשברו
ואשירהם [illegible]עון
ופסיליהם
תשרפון באש

כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך בך
בחר יהוה אלהיך
להיות לו לעם
סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה
לא מרבכם
מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר
בכם כי אתם המעט
מכל העמים
כי מאהבת יהוה
אתכם ומשמרו
את השבעה
אשר נשבע
לאבתיכם הוציא
יהוה אתכם ביד
חזקה ויפדך מבית
עבדים מיד פרעה

[illegible]

והמס ל ונתנס · והחמנים ל ולאישעה הדיקל ל · על יד הנהר יושק ל שפתים · ידיבי ל הקשיבה יבלע ל היספר
והמס ל לחם יודק והחמנים ל אשר למעלה חדקל ל ושום הנהר ישק ל אתה תהיה ידיבי ל לדוד · יבלע ל ועתה

390

מלך מצרים וידעת
כי יהוה אלהיך
הוא האלהים האל
הנאמן שמר הברית
והחסד לאהביו
ולשמרי מצותו
לאלף דור ומשלם
לשנאיו אל פניו
להאבידו לא יאחר
לשנאו אל פניו
ישלם לו ושמרת
את המצוה ואת
החקים ואת הש
המשפטים אשר
אנכי מצוך היום
לעשותם׃

קרוט

פרש ס

והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם

אתם ושמר יהוה
אלהיך לך את
הברית ואת החסד
אשר נשבע
לאבתיך ואהבך
וברכך והרבך
וברך פרי בטנך
ופרי אדמתך דגנך
ותירשך ויצהרך
שגר אלפיך וש
ועשתרת צאנך
על האדמה אשר
נשבע לאבתיך
לתת לך ברוך
תהיה מכל העמים
לא יהיה בך עקר
ועקרה ובבהמתך
והסיר יהוה ממך
כל חלי וכל מדוי
מצרים הרעים

אשר ידעת לא
ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך׃ וי
ואכלת את כל
העמים אשר
יהוה אלהיך נתן
לך לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד
את אלהיהם כי
מוקש הוא לך׃
כי תאמר
בלבבך רבים
הגוים האלה ממני
איכה אוכל
להורישם׃ לא
תירא מהם זכר
תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל
מצרים׃ המסת

ג מצותיו כתב כן קרי

ו יחיד׳ דרא פסוק מן ד̇ד̇ נסב וו̇

ג בסיפ׳ אבל ג מלכא בסלא

ומשלם שנים בה̇ יהושע יואב יהוא מקושלני

ל̇ ויחייך וראש פסוק מן ד̇ד̇ ונסבין וו̇י ומעוך ובתות וכרות ואהבך וברכך והרבך וברך ועבדו
ורחב וחמן ויקנו וישערים ועריתים והגויה והוזים ואלמלך ויעמר במשאל ופגע ולבאות ולישראל
ועין הגבן ודבש והמאת וצאו ושפת בבקר והשבה ואהל וברביה והסריה וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויזבד
והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות סוהר באמצע פסוק ודלקחתי וירמיהו ס

לא תירא ו̇ וסימנהון זכר תזכר
המעלך ההלך בשמר חזק מפחד לילה
לביתה משלג ס ותריה ולא תירא משד
והיית מלכן ולא תירא ס

וירחם ל׳ מכסה פשעיו. יהל ל׳ אם אראה כלו ל׳ תפלות למיטר ויבאו מן בני לישה ל׳ וילכו חמשה מפנה ל׳ ומפנה צפונה
ירחם ל׳ אשוה לא יושו יהל ל׳ לא תשב כלו ל׳ והנגשים למטר ומן הגרי לישה ל׳ מפנה ל׳ ומטה כבירת

הגדלת אשר ראו
עיניך והאתת
והמפתים והיד
החזקה והזרע
הנטויה אשר
הוצאך יהוה
אלהיך כן יעשה
יהוה אלהיך די
לכל העמים ע
אשר אתה ירא
מפניהם וגם ע
את הצרעה יש
ישלח יהוה אלהיך
בם עד אבד ע
הנשארים וה
והנסתרים מפניך
לא תערץ מפניהם
כי יהוה אלהיך
בקרבך אל גדול
ונורא ונשל יהוה

אלהיך את הגוים
האל מפניך מעט
מעט לא תוכל
כלתם מהר פן
תרבה עליך חית
השדה ונתנם די
יהוה אלהיך לפניך
והמם מהומה
גדלה עד השמדם
ונתן מלכיהם בידך
והאבדת את שמם
מתחת השמים
לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך
אתם פסילי ע
אלהיהם תשרפון
באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן די
תוקש בו כי תועבת

יהוה אלהיך הוא
ולא תביא תועבה
אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ י
תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם
הוא כל
המצוה אשר אנכי
מצוך היום תשמרון
לעשות למען די
תחיון ורביתם וי
ובאתם וירשתם
את הארץ אשר
נשבע יהוה די
לאבתיכם וזכרת
את כל הדרך ע
אשר הוליכך יהוה
אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען
ענתך לנסתך ע

ב״ר
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳ חסר
ג
כב
ל׳
ל׳ ומל
ל׳ ומל

ה׳ סביר׳ והאיה
ל׳ ואל יהמם גדול
ה׳ חסר בלשב
ג׳ ומל פסילי כי אם בה ונתצתם

י׳ ראש פסוק בספ׳
פס
ל׳
ל׳
ה׳ ראש פסוק בספ׳
ה׳ ומל
ב׳ ומל
ל׳
ב׳ ולמען נסתך

ל׳
ל׳
מל׳
לשוז
תיעוב
פתח
בר
מן
ד׳
קמ״צ
ודבר
תמים
יתעבו
לתעב
בוי
יתעבו
יהוה
ויתעב
א״ד
נחליך
ה׳ חסר בלשב

כממני כ״ו אל תשלח ידך ויאמר אל עפרון צדקה ממני אינני גדול ב׳ כי ויקרא פרעה לא אוכל אנכי לכת נא ארה הרף ממני כי תאמר בלבבך שים נא כבודי ממני ותראו
הרפה ממני אם גלותי ונכבד את בנך אל נא תבחר ב׳ כן נשאל נשאל ויאמר לו חלילה עתה אספה ואנכי היום רך צדיק אתה ממני אם תהיך וחבירו ויעז המלך ויא אל האשה
כי אמעו ויעז המלך שלחה ואדני העלים יען כי נגש כי נקיתי וישלח המלך צדקיהו ופליטי חרב והזהרת וחבירו עתה ירחקו וישראל לא נכחד אוי להם הם המליכו מה לי עוד
קחה נא ד׳ יונה האם און מאשתי הלא מעט ההרישו אך זדון לא תשעה אידיך עשירים מעלים שתים שוא ודבר שלשה המה נפלאו ממני וכי יהרש סתר בזפיה גאלו
וכל תלים דבותהיון בר מן ו״א ג נתקה גחלים בערו ועזרו ממנו כי לא ביה יראו מיהוה מגלן יחדפו דומיה דומי נפשי כרחק מזרח הרחיק ממנו

לדעת את אשר
בלבבך התשמר
מצותו אם לא׃
ויענך וירעבך
ויאכלך את המן
אשר לא ידעת
ולא ידעון אבתיך
למען הודיעך כי
לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על
כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם׃
שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך
לא בצקה זה
ארבעים שנה׃
וידעת עם לבבך
כי כאשר ייסר
איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך׃

ושמרת את מצות
יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו וליראה
אתו׃ כי יהוה
אלהיך מביאך
אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים
עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר׃
ארץ חטה ושערה
וגפן ותאנה ורמון
ארץ זית שמן
ודבש׃ ארץ אשר
לא במסכנת
תאכל בה לחם
לא תחסר כל בה
ארץ אשר אבניה
ברזל ומהרריה
תחצב נחשת׃
ואכלת ושבעת

וברכת את יהוה
אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן
לך׃ השמר לך
פן תשכח את
יהוה אלהיך לבלתי
שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך
היום׃ פן תאכל
ושבעת ובתים
טבים תבנה וישבת׃
ובקרך וצאנך
ירבין וכסף וזהב
ירבה לך וכל אשר
לך ירבה׃ ורם
לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ
מצרים מבית

[illegible]

עבדים המוליכך
במדבר הגדל וה
נורא נחש שרף
ועקרב וצמאון
אשר אין מים
המוציא לך מים
מצור החלמיש
המאכלך מן במדבר
אשר לא ידעון
אבתיך למען
ענתך ולמען נסתך
להיטבך באחריתך
ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי
עשה לי את החיל
הזה וזכרת את
יהוה אלהיך כי
הוא הנתן לך כח
לעשות חיל למען
הקים את בריתו

אשר נשבע לאבתיך
כיום הזה
והיה אם
שכח תשכח את
יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים
אחרים ועבדתם
והשתחוית להם
העדתי בכם היום כי
אבד תאבדון
כגוים אשר יהוה
מאביד מפניכם
כן תאבדון עקב
לא תשמעון
בקול יהוה אלהיכם

שמע ישראל
אתה עבר היום
את הירדן לבא
לרשת [illegible]

גוים גדלים ועצמים
ממך ערים גדלת
ובצרת בשמים
עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה
ידעת ואתה שמעת
מי יתיצב לפני בני
ענק וידעת היום
כי יהוה אלהיך
הוא העבר לפניך
אש אכלה הוא
ישמידם והוא
יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם
מהר כאשר דבר
יהוה לך אל
תאמר בלבבך
בהדף יהוה
אלהיך אתם
מלפניך לאמר

בצדקתי

[illegible]

ברשעת ל̇ לא בצדקתך ברחמיך ל̇ ואתה ברחמי ביין ל̇ חלבון ויעמר ברכו ל̇ וביום הוכיעו ברוחה ל̇ את ליהוה בתי
וברשעת ל̇ אל תאמר הרחמיך ל̇ וברחמי הרבים דביין ל̇ וביין משתיו וברכו ל̇ ויהי כי הקיפו וברוכה ל̇ ובדוך טעמך

הֱבִיאַנִי יְהוָה
לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ
הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה
מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃
לֹא בְצִדְקָתְךָ וּ
וּבְיֹשֶׁר לְבָבְךָ אַתָּה
בָא לָרֶשֶׁת אֶת
אַרְצָם כִּי בְּרִשְׁעַת
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם
מִפָּנֶיךָ וּלְמַעַן
הָקִים אֶת הַדָּבָר
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃
וְיָדַעְתָּ כִּי לֹא
בְצִדְקָתְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ
כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף
אָתָּה׃ זְכֹר אַל
תִּשְׁכַּח אֵת אֲשֶׁר
הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר
לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר
יָצָאתָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַד בֹּאֲכֶם
עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה
מַמְרִים הֱיִיתֶם
עִם יְהוָה׃ וּבְחֹרֵב
הִקְצַפְתֶּם אֶת
יְהוָה וַיִּתְאַנַּף
יְהוָה בָּכֶם לְהַשְׁמִיד
אֶתְכֶם׃ בַּעֲלֹתִי
הָהָרָה לָקַחַת
לוּחֹת הָאֲבָנִים
לוּחֹת הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה
עִמָּכֶם וָאֵשֵׁב בָּהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וּ
וְאַרְבָּעִים לַיְלָה
לֶחֶם לֹא אָכַלְתִּי
וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי׃
וַיִּתֵּן יְהוָה אֵלַי
אֶת שְׁנֵי לוּחֹת
הָאֲבָנִים כְּתֻבִים
בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים
וַעֲלֵיהֶם כְּכָל
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
בְּיוֹם הַקָּהָל׃ וַיְהִי
מִקֵּץ אַרְבָּעִים
יוֹם וְאַרְבָּעִים
לַיְלָה נָתַן יְהוָה
אֵלַי אֶת שְׁנֵי לֻחֹת
הָאֲבָנִים לֻחוֹת
הַבְּרִית׃ וַיֹּאמֶר

ל̇

ל̇ וחד כי ברשעת

כ̇ל חסר

ל̇ וחד וברשעת

ו̇ מיחדין וכל למען ולמען דכות כד מן ו̇ למען למעז

נ̇ג בתו וחס

ל̇

כ̇ל חס

ל̇ וחס

ל̇

י̇ג

ה̇ כת כן

ה̇ כתב כן

ה̇

ה̇ כת כן

ו̇ חסר

ב̇ פנים בפנים

ה̇ כתב כן

ו̇ בטע בסיפ

ולמען ו̇ מיחדין וסימנהון ולמען ספר שמי ולמען תספר באזני ולמען הקים את ולמען
תאריך ימים ושמרת את חקיו כי סלעי ∘ וכל למען ולמען דכותהון כד מן ו̇ כי ידעתיו למען דעת כל
עמי כי מאת יהוה היתה למען תינקו למען טבה טביה ואטמא אותם במתנותם ∘ בעלתי ג̇
חסר בלישנ̇ וסימנהון בעלתי ההרה כל המעשים אשר עשו למיום העלתי דשמואל ∘
הביאני ל̇ וסימנהון בצדקתי אל ארץ ישראל המלך הדריר אל בית היין ∘

ואשב ה̇ וסימנהון ואשב בהר ואשב
על כסא ישראל וחבירו ואבוא אל הגולה
שנים כו ∘ בצדקתי ב̇ וסימנהון הביאני
יהוה בצדקתי החזקתי ∘

ביערה ל׳ יקראני ואענהו במשפטיהם ל׳ ובאן עליך הצן בחנוני ל׳ אשר נסוני במוכחות ל׳ על עון יסרת בקשוני ל׳ כי לא
ובערה ל׳ גדלה אנחנו ובמשפטיהם ל׳ המלך יתאבל ובחנוני ל׳ הביאו את כל ובתוכחות ל׳ ועשית בם ובקשתי ל׳ בחרבי

יהוה אלי קום רד
מהר מזה כי
שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים
סרו מהר מן הדרך
אשר צויתם עשו
להם מסכה ויאמר
יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם
הזה והנה עם קשה
ערף הוא הרף
ממני ואשמידם
ואמחה את שמם
מתחת השמים
ואעשה אותך
לגוי עצום ורב
ממנו ואפן וארד
מן ההר וההר
בער באש ושני
לוחת הברית על

שתי ידי וארא
והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל
מסכה סרתם מהר
מן הדרך אשר
צוה יהוה אתכם
ואתפש בשני
הלחת ואשלכם
מעל שתי ידי
ואשברם לעיניכם
ואתנפל לפני
יהוה כראשנה
ארבעים יום
וארבעים לילה
לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי
על כל חטאתכם
אשר חטאתם
לעשות הרע בעיני

יהוה להכעיסו
כי יגרתי מפני
האף והחמה
אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד
אתכם וישמע
יהוה אלי גם
בפעם ההוא
ובאהרן התאנף
יהוה מאד
להשמידו ואתפלל
גם בעד אהרן
בעת ההוא ואת
חטאתכם אשר
עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף
אתו באש ואכת
אתו טחון היטב
עד אשר דק לעפר
ואשלך את עפרו

ידי ל״ב וסימנהון ואפן וארד ואתפש בשני יגדלני יהוה מלמד ידי אשר ברכו כי בראתו ועל פעל ידי
אני ידי נטו נער מטעי פרשתי ידי הוי למתפרות יגמלני יהוה מלמד ידי וישב יהוה סבבני שמע קול
פרשתי המלמד ידי ופניתי אני והנה יד נגעה ועתה הוק קמתי אני ס״ס לעפר ג׳ וסימנהון עד
אשר דק הדק לעפר ודק לעפר סיגרתי ד׳ וסימנ׳ מפני האף העבר חרפתי יגרתי כל עצבתי ס

הרף ו׳ וסימנהון ממני ואשמידם הרף
לנו שבעת ימים הרף ואגידה לך הרף ידיך
ותבידו הרף מאף ועזב ס

אֶל־הַנַּחַל הַיֹּרֵד מִן
הָהָר׃ וּבְתַבְעֵרָה
וּבְמַסָּה וּבְקִבְרֹת
הַתַּאֲוָה מַקְצִפִים
הֱיִיתֶם אֶת־יְהוָה׃
וּבִשְׁלֹחַ יְהוָה אֶתְכֶם
מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
לֵאמֹר עֲלוּ וּרְשׁוּ
אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָכֶם וַתַּמְרוּ
אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ׃
מַמְרִים הֱיִיתֶם עִם־
יְהוָה מִיּוֹם דַּעְתִּי
אֶתְכֶם׃ וָאֶתְנַפַּל
לִפְנֵי יְהוָה אֵת
אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת־
אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה
אֲשֶׁר הִתְנַפָּלְתִּי
כִּי־אָמַר יְהוָה
לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם׃
וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה
וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה
אַל־תַּשְׁחֵת עַמְּךָ
וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
פָּדִיתָ בְּגָדְלֶךָ
אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ
מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה׃
זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן
אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה
וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־
חַטָּאתוֹ׃ פֶּן־יֹאמְרוּ
הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָנוּ מִשָּׁם
מִבְּלִי יְכֹלֶת יְהוָה
לַהֲבִיאָם אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּר
לָהֶם וּמִשִּׂנְאָתוֹ
אוֹתָם הוֹצִיאָם
לַהֲמִתָם בַּמִּדְבָּר׃
וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
בְּכֹחֲךָ הַגָּדֹל וּבִזְרֹעֲךָ
הַנְּטוּיָה׃

בָּעֵת הַהִוא
אָמַר יְהוָה אֵלַי
פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לוּחֹת
אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים
וַעֲלֵה אֵלַי הָהָרָה
וְעָשִׂיתָ לְּךָ אֲרוֹן
עֵץ׃ וְאֶכְתֹּב עַל־
הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הָיוּ עַל־
הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ
וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן׃
וָאַעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי

שטים ואפסל
שני לחת אבנים
כראשנים ואעל
ההרה ושני הלחת
בידי ויכתב על
הלחת כמכתב
הראשון את עשרת
הדברים אשר
דבר יהוה אליכם
בהר מתוך האש
ביום הקהל ויתנם
יהוה אלי ואפן
וארד מן ההר
ואשם את הלחת
בארון אשר
עשיתי ויהיו שם
כאשר צוני יהוה
ובני ישראל נסעו
מבארת בני יעקן
מוסרה שם מת

אהרן ויקבר שם
ויכהן אלעזר בנו
תחתיו משם נסעו
הגדגדה ומן הגדגדה
יטבתה ארץ נחלי
מים בעת ההוא
הבדיל יהוה את
שבט הלוי לשאת
את ארון ברית
יהוה לעמד לפני
יהוה לשרתו
ולברך בשמו עד
היום הזה על כן
לא היה ללוי חלק
ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו
כאשר דבר יהוה
אלהיך לו ואנכי
עמדתי בהר כ
כימים הראשנים

ארבעים יום ו
וארבעים לילה
וישמע יהוה אלי
גם בפעם ההוא
לא אבה יהוה ה
השחיתך ויאמר
יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם
ויבאו וירשו את
הארץ אשר
נשבעתי לאבתם
לתת להם
ועתה ישראל
מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי
אם ליראה את
יהוה אלהיך ללכת
בכל דרכיו ולאהבה
אתו ולעבד את
יהוה אלהיך בכל

ב
ווס
בפסוק
חד

ואנכי ט ראש פסוק [illegible] ואנכי
עמדתי בהר הסתר [illegible]
[illegible] ואנכי [illegible]
אשיתך [illegible]

אשמים ושמי השמים ג׳ וסימנה׃
הן ליהוה כי האמנם ומי יעצר כח לבנות ס

תקשו ג׳ וסימנ׳ וערפכם לא תקשו
ועתה אל תקשו ערפכם לבבכם במריבה ס

ובשמו ג׳ וסימנהון את יהוה
אלהיך ו׳ ובידו וגבריתים ביהוה ובשמו ס

לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃
לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֺת
יְהוָה וְאֶת חֻקֹּתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ׃
הֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי
הַשָּׁמָיִם הָאָרֶץ ו
וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ רַק
בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק
יְהוָה לְאַהֲבָה
אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם
אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם ע
מִכָּל הָעַמִּים כַּיּוֹם
הַזֶּה׃ וּמַלְתֶּם אֵת
עָרְלַת לְבַבְכֶם ו
וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ
עוֹד׃ כִּי יְהוָה שש
אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי
הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי

הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל
הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא ש
אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא
פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃
עֹשֶׂה מִשְׁפַּט
יָתוֹם וְאַלְמָנָה וי
וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ
לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃
וַאֲהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר
כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד
וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמוֹ
תִּשָּׁבֵעַ׃ הוּא תה
תְּהִלָּתְךָ וְהוּא ש
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה
אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלֹת
וְאֶת הַנּוֹרָאֹת ה
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ

עֵינֶיךָ׃ בְּשִׁבְעִים
נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ
מִצְרָיְמָה וְעַתָּה
שָׂמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
לָרֹב׃ וְאָהַבְתָּ אֵת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וש
וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ
וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וּמִצְוֺתָיו כָּל הַיָּמִים׃
וִידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי
לֹא אֶת בְּנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ
וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ ו
אֶת מוּסַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדְלוֹ
אֶת יָדוֹ הַחֲזָקָה ו
וּזְרֹעוֹ הַנְּטוּיָה׃
וְאֶת אֹתֹתָיו וְאֶת
מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר

ה׳ מיחדין
ל׳ דא פסו
ג׳
ב׳ באמצ פסו
ב׳ מלבבכם
לט מלא בתור
ל׳ וחד ומליכם
ל׳
ג׳
ל׳

ט׳ מפק
ל׳ חסר בתו
ג׳ בסיפ
ב׳ יהוה צדיק יבחן
י׳ דא פסו בספ
ל׳ [illegible] קמ
יב יחיד׳ דרא פסו מסרת מכה ומסרת מכה וחד מלה ביג
ל׳ כתב כן

ב׳ ועתה אלהיכם דיירא
ל׳
ג׳
ג׳
ל׳
ל׳
ל׳

ב׳ ביחד לאיש שד
ל׳ זקן [illegible]
ל׳
ג׳

יב׳ יחידין דרא׳ פסוק מסר׳ מכה ומסר׳ מכה וסימניהון היא מוצאת והיא שלחה הוא תהלתך והוא אלהיך
קקה אשם וכסף והשאנת שרי יהודה ושרי ירושלם חרב יראתם וחרב אביא קול שוט וקול רעש
לי הכסף ולי הזהב לי גלעד ולי מנשה אלה ברכב ואלה בסוסים מן המלחמות ומן השלל אשרי אנשיך
ואשרי עבדיך דור הולך ודור בא ס

אתתיו ג׳ וסימנהון ואת אתתיו ואת
מעשיו אשר שם במצרים שמו בם דברי ס
קדמיה אותתיו כתב תרין בתריי אתתיו כתב ס

ואת אתתיו ואת מעשיו בארץ יהוה את מעשיך ומעשה עבדת חוסיף על זה מתקרי בשופר
בגוז וירא האלהים את מעשיהם ומראיהם ומעשיהם ○

בארץ ה וסימנהון [illegible] והוה [illegible]
לא כארץ ושתה כארץ נפשי כארץ יכדה

עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרָיִם
לְפַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
וּלְכָל אַרְצוֹ׃ וַאֲשֶׁר
עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם
לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ
אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת
מֵי יַם סוּף עַל פְּנֵיהֶם
בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם
וַיְאַבְּדֵם יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר
עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר
עַד בֹּאֲכֶם עַד
הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וַאֲשֶׁר
עָשָׂה לְדָתָן
וְלַאֲבִירָם בְּנֵי
אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן
אֲשֶׁר פָּצְתָה
הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ
וַתִּבְלָעֵם וְאֶת
בָּתֵּיהֶם וְאֶת אָהֳלֵיהֶם

וְאֵת כָּל הַיְקוּם
אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם
בְּקֶרֶב כָּל יִשְׂרָאֵל׃
כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֹת
אֶת כָּל מַעֲשֵׂה
יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה׃ וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת כָּל הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֶזְקוּ
וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן
תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת
לָהֶם וּלְזַרְעָם
אֶרֶץ זָבַת חָלָב

וּדְבָשׁ׃ כִּי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
לֹא כְאֶרֶץ מִצְרַיִם
הִוא אֲשֶׁר יְצָאתֶם
מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע
אֶת זַרְעֲךָ וְהִשְׁקִיתָ
בְרַגְלְךָ כְּגַן הַיָּרָק׃
וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ
הָרִים וּבְקָעֹת
לִמְטַר הַשָּׁמַיִם
תִּשְׁתֶּה מָּיִם׃ אֶרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד
עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה
וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה׃
וְהָיָה אִם

ויעבדו העם דשפטי

יא ראש פסוק

ל בטע מלעל

ח רא פסו

יג רא פסו

ל חס א

ואתהון ריאש פסוק ואית ביהון ג̇ג̇ קדמיה כסב ותינ ותליות לא נסב ומכל החי מכל בשר ואלה בני
ישראל ואשר עשה לדתן וגם אשר לא שאלת ושתים רלתות לדלתות וכי מי אני ומי עמי ולבני לוי
והותרים ולך טדריון מן אנשא ○ ואשר עשה ז̇ וסימנהון לחיל מצרים לדתן ויאבדם לכם במדבר
אשר עשה לעינינו ואשר עשה לי בית ויתר דברי בעשא ויתר דברי חזקיהו ○

בגז ז̇ וסימנהון משאלוט את עיניו
והשקית ברגלך ונחך יהוה תמיד כי נחם
יהוה ציון ראמה והארץ הליו ובאו ורננו
לפני אביה איש ○

400

שמע תשמעו
אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את
יהוה אלהיכם ול
ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם ׃
ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותי
ותירשך ויצהרך ׃
ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת
ושבעת ׃ השמרו
לכם פן יפתה
לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם
להם ׃ וחרה אף
יהוה בכם ועצר

את השמים ולא
יהיה מטר והאדמה
לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטבה
אשר יהוה נתן ׃
לכם ׃ ושמתם א
את דברי אלה ׃
על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם
אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם ולמ
ולמדתם אתם
את בניכם לדבר
בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ׃
ובשכבך ובקומך ׃
וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך ׃

למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על ׃
האדמה אשר ׃
נשבע יהוה ׃
לאבתיכם לתת
להם כימי השמים
על הארץ ׃
כי אם שמר
תשמרון את כל
המצוה הזאת ׃
אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה
לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה
בו ׃ והוריש יהוה
את כל הגוים האלה
מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים
מכם ׃ כל המקום

401

[illegible]

אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם
יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים
האחרון יהיה
גבלכם לא יתיצב
איש בפניכם
פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם
על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה
כאשר דבר לכם
ראה אנכי
נתן לפניכם היום
ברכה וקללה
את הברכה אשר
תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה

פרש

אתכם היום
והקללה אם לא
תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם
וסרתם מן הדרך
אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת
אחרי אלהים
אחרים אשר לא
ידעתם

והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל
הארץ אשר
אתה בא שמה
לרשתה ונתתה
את הברכה על
הר גרזים ואת
הקללה על הר
עיבל הלא המה
בעבר הירדן

אחרי דרך מבוא
השמש בארץ
הכנעני הישב
בערבה מול
הגלגל אצל אלוני
מרה כי אתם
עברים את הירדן
לבא לרשת את
הארץ אשר
יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם
בה ושמרתם
לעשות את כל
החקים ואת
המשפטים אשר
אנכי נתן לפניכם
היום אלה החקים
והמשפטים
אשר תשמרון

[illegible]

ירשים ב את׳ א מלי וסימנהון אבד
תאבדון שרשיהם לירשים ׃ בתריה מלו ׃

לשום את שמו שם ג׳ וסימנהון
כי אם אל המקום דחבעם דמלכים והבירן ׃

ואבדתם ב׳ בקרי׳ וסימנ׳ ארג
משכיתם ונלכתם ׃

לעשות בארץ
אשר נתן יהוה
אלהי אבתיך לך
לרשתה כל הימים
אשר אתם חיים
על האדמה אבד
תאבדון את כל
המקמות אשר
עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם
על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן ׃
ונתצתם את מז
מזבחתם ושברתם
את מצבתם וא
ואשריהם תשרפון
באש ופסילי א
אלהיהם תגדעון

ואבדתם את שמם
מן המקום ההוא ׃
לא תעשון כן
ליהוה אלהיכם ׃
כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה
אלהיכם מכל ש
שבטיכם לשום
את שמו שם
לשכנו תדרשו
ובאת שמה ׃
והבאתם שמה
עלתיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם
ונדריכם ונדבתיכם
ובכרת בקרכם
וצאנכם ׃ ואכלתם
שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם

בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם א
אשר ברכך יהוה
אלהיך ׃ לא תעשון
ככל אשר אנחנו
עשים פה היום ׃
איש כל הישר
בעיניו ׃ כי לא
באתם עד עתה
אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך ׃
ועברתם את
הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה
אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם
מכל איביכם מ
מסביב וישבתם
בטח ׃ והיה המקום

פסוק בסיפ קדמית מלי ותנ׳ חסי׳ וסימנהון והבאתם שמה ותרומת מלי והיה המקום ותרומת חסי׳ כי הרג תהרגנו בראשונה מלי יד העדים בראשנה חס׳
על ישראל ישמעו ויספו והנשארים יספו חס ואת יהושע צויתי הראות עיניכם הראת כי יהיה לאיש בן סורר ומורה בננו זה סורר ומרה ועשתרות ועשתרת ׃
פסוק מלה בריש פסוק ותנינ׳ שמה וסימנהון ונאספו שמה ונועדתי שמה לנס שמה דאו יבדיל לנס שמה דיהושע והבאתם שמה ויסדו שמה ויבאו
יבאתה שמה וישלח שמה ובאו שמה והסירו כי שמה ישבו כסאות ׃

403

עולתיהם ב׳ כת׳ כן וסימנהון
והיה המקום והביאותים על הר קדשי׃

תתריו׳ כתב עלותיכם וסימנהון
עלותיכם לא לרצון עלותיכם ספר עלס׃

וחד כתב עלותיכם וזכר את ...
ויחזקאל ושאריה כתב עלתיכם׃

אשר יבחר יהוה
אלהיכם בו לשכן
שמו שם שמה
תביאו את כל
אשר אנכי מצוה
אתכם עולתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם
וכל מבחר נדריכם
אשר תדרו ליהוה׃
ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם
אתם ובניכם ו
ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי
אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ו
ונחלה אתכם׃
השמר לך פן
תעלה עלתיך בכל

ה׳
פסוק
דאית
בהון
תרוי
תריו
קדמ׳
שם
ותנ׳
שמה

ו׳
פסוק
אית
בפסו
חד
מלה
קלה
מל
ותנ׳
חסר

ל׳
וחס

מקום אשר תראה׃
כי אם במקום
אשר יבחר יהוה
באחד שבטיך
שם תעלה עלתיך
ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך׃
רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת ב
בשר כברכת יהוה
אלהיך אשר נתן
לך בכל שעריך
הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל׃
רק הדם לא ת
תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים׃
לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר
דגנך ותירשך וי

איש
במתנת
ידו

ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר
ונדבתיך ותרומת
ידך׃ כי אם לפני
יהוה אלהיך ת
תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה
ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך
בכל משלח ידך׃
השמר לך פן
תעזב את הלוי
כל ימיך על אדמתך׃
כי ירחיב
יהוה אלהיך את
גבלך כאשר דבר

ה׳ פסוק דאית בהון תרוי תריו׳ קדמית׳ שם תניינ׳ שמה וסימנהון והיה המקום כי אל המקום נעשה נא עליך קיר ועל הארץ אשר הם על אשר יהיה שם הרוח בתריה׃
וחולופיהון ה׳ פסוק קדמיה שמה ותנ׳ שם וסימנ׳ עלת תמיד לדרתיכם ובאת שמה הדאח שם ויען מלך אשור שמה קננה קפוז ויבאו אלה הכתובים בשמות׃
כל לשון נחלה הנחלה נחלת על קריין בר מן ג׳ אל וסימנהון אל המנוחה ואל הנחלה ולשבט ולבר וישובו אל נחלתם למנצח אל הנחילות׃

[illegible] טמא כל טהור יאכל בשר והבשר תאכל [illegible]

לך ואמרת אכלה
בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר
בכל אות נפשך
תאכל בשר כי
ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום
שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך
ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך
אך כאשר יאכל
את הצבי ואת
האיל כן תאכלנו
הטמא והטהור
יחדו יאכלנו רק
חזק לבלתי אכל

הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר
לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו
כמים לא תאכלנו
למען ייטב לך
ולבניך אחריך
כי תעשה הישר
בעיני יהוה רק
קדשיך אשר יהיו
לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום
אשר יבחר יהוה
ועשית עלתיך
הבשר והדם על
מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך ישפך
על מזבח יהוה
אלהיך והבשר

תאכל שמר ושמעת
את כל הדברים
האלה אשר אנכי
מצוך למען ייטב
לך ולבניך אחריך
עד עולם כי תעשה
הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך
כי יכרית
יהוה אלהיך את
הגוים אשר אתה
בא שמה לרשת
אותם מפניך
וירשת אתם וישבת
בארצם השמר
לך פן תנקש
אחריהם אחרי
השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו

[illegible] קרא את כל הדברים [illegible] הטוב והישר [illegible]

בנתיהם ה׳ חסר וסימנהון אשר שנא הוכה ישרפו באש ובנו במות התפת אשר [illegible]
[illegible] ב׳ [illegible] [illegible]

הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה ד׳ ר״פ פסוק בתור
כן גם אני׃ לא
תעשה כן ליהוה
אלהיך כי כל
תועבת יהוה אשר
שנא עשו לאלהיהם ל׳ ה׳
כי גם את בניהם
ואת בנתיהם ח׳ חסר וכל עזרא דכות
ישרפו באש ל׳ מלא
לאלהיהם׃ את כל
הדבר אשר אנכי י׳ ר״פ פסוק בסיפ
מצוה אתכם
אתו תשמרו ל׳ ב׳ בסיפ
לעשות לא תסף ג׳
עליו ולא תגרע
ממנו׃
כי יקום
בקרבך נביא או
חלם חלום ונתן
אליך אות או
מופת׃ ובא האות
והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים
אחרים אשר לא
ידעתם ונעבדם׃
לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא
או אל חולם החלום ל׳
ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם
אתכם לדעת
הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ אחרי ל׳
יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ב׳ חד חסר
ואתו תעבדו וחד מלא
ובו תדבקון׃ והנביא ג׳ ר״פ
ההוא או חלם החלום פסוק
ההוא יומת כי דבר ד׳ וכל
סרה על יהוה אורית וכו׳ פסוק דכות
אלהיכם המוציא
אתכם מארץ
מצרים והפדך ל׳ ר״פ
מבית עבדים
להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה
אלהיך ללכת בה
ובערת הרע
מקרבך׃
כי יסיתך ל׳
אחיך בן אמך או
בנך או בתך או
אשת חיקך או
רעך אשר כנפשך

[illegible]

ולא תשימו ל קרחה ולא תשיג ל חדפה ולא אבוא ל לא אעשה ולא יפול ל יעקוד ולא ישבע ל ואף כי ולא ראיתי ל
לא יניאו ל מהקדש ולא תמציא ל ב בפסוק ולא אלהים ל כי מי ישראל ולא תשבע ל אתה ולא תוסיפו ל לגבהה ולא יעזב ל

בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא
ידעת אתה וא
ואבתיך מאלהי
העמים אשר ס
סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ
ועד קצה הארץ׃
לא תאבה לו ולא
תשמע אליו ולא
תחוס עינך עליו
ולא תחמל ולא
תכסה עליו׃ כי
הרג תהרגנו ידך
תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל
העם באחרנה׃
וסקלתו באבנים

ומת כי בקש
להדיחך מעל
יהוה אלהיך ה
המוציאך מארץ
מצרים מבית
עבדים׃ וכל
ישראל ישמעו
ויראון ולא יוספו
לעשות כדבר
הרע הזה בקרבך׃
כי תשמע
באחת עריך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך לשבת
שם לאמר׃ יצאו
אנשים בני
בליעל מקרבך
וידיחו את ישבי
עירם לאמר נלכה
ונעבדה אלהים

אחרים אשר לא
ידעתם׃ ודרשת
וחקרת ושאלת
היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת
בקרבך׃ הכה תכה
את ישבי העיר
ההוא לפי חרב
החרם אתה ואת
כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב׃
ואת כל שללה
תקבץ אל תוך
רחבה ושרפת
באש את העיר
ואת כל שללה
כליל ליהוה אלהיך
והיתה תל עולם
לא תבנה עוד׃

ל בסתרא וכל קריה דכות כי מן א כי אתה עשות
ה
ג פסוק לא ולא ולא ולא ולא
ב עתה לך והכית
ג וחד והרג
א מלי וכל כתיב דכות בר מן א

ב
א ראש פסוק בסיפ
ל
ט
ד
כתב יוספו וג כתב יוסיפו וא כתב יסיפו וחד כתב יספו
ב עוד על הדוגיה
ל

ל
בל אורית חסר יוד ותב
ב ראש פסוק הכה הכית
בג כתי
ל ראש פסוק
ב וישדה והושע

ראשונה בראשונה ה מלי וסימנהון את אשר לא תאת כי הרג תהרגנו
ולא יוסיפו בני עולה דשמואל כי לבו כ נאל מקומי ושלמתי ראשונה וכל
כתיביא דכותהון בר מן א הישבים ראשונה במלכות ס הרג ג וסימנד דה
ראם כבה את עשה כי הרג תהרגנו הרג בקר וישחט ס וחד והרג בשנאיהם ס

ג פסוק בקריה לא ולא ולא ולא ולא וסימנהון לא יוס אחד תאכלון
לא תאבה לו והיה כי תרבו ופריתם ס ולא תשמע ב פת וב קמצ
וסימנהון לא תאבה לו גוי לא תדע לשנו ואם יפנה לבבך עד אנה יהוה ס
ולא תכסה ב וסימנהון לא תאבה לו עוד על הדוגיה ס

ולא תאמינו ל בנפלאתיו ולא יזכר ל שם ישראל ולא לעולם ל יטוד ולא הסיר ל דוד את ולא בחרתי ל בעיר ולא
ולא בזה ל את תפלתם ולא נסוב ל אחור ילכו ולא אלביש ל ולא היו ל לא בנים ולא עלה ל המספר ולא תבליון

ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם
למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן
לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר
נשבע לאבתיך
כי תשמע בקול
יהוה אלהיך
לשמר את כל
מצותיו אשר
אנכי מצוך היום
לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך

בנים אתם ליהוה
אלהיכם לא תתגדדו
ולא תשימו קרחה
בין עיניכם למת
כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך
ובך בחר יהוה
להיות לו לעם
סגלה מכל העמים
אשר על פני
האדמה

לא תאכל
כל תועבה זאת
הבהמה אשר
תאכלו שור שה
כשבים ושה עזים
איל וצבי ויחמור
ואקו ודישן ותאו
וזמר וכל בהמה
מפרסת פרסה
ושסעת שסע
שתי פרסות
מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו אך
את זה לא תאכלו
ממעלי הגרה
וממפריסי הפרסה
השסועה את
הגמל ואת הארנבת
ואת השפן כי
מעלה גרה המה
ופרסה לא הפריסו
טמאים הם לכם
ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא
ולא גרה טמא
הוא לכם מבשרם
לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו

את זה
תאכלו מכל אשר
במים כל אשר
לו סנפיר וקשקשת
תאכלו וכל אשר
אין לו סנפיר ו

ה זוגין בקריה מן תרין תרין קדמיה חס אות ויתיר מלה ותנין יתיר ס
אות וחסיר מלה כי עם קדוש אתה ותבירו את יהוה אלהיך תירא אתו
ותבירו ואתו על פי שני עדים על פי שנים עדים ג אשר אמר אליה כי
כי עם מרי הוא ויהי כהכותם ויהי כהנבאי ס

י פסוק בקריה ולא לא לא וסימניהון ולא תתחתן בם ואת החזיר ומש
וממשנה תהיה ותבך אשת שמשון עליו כתמר מקשה המה ויהוה אתי כגבור
ויבאו ויחשו אתה שאנן מואב מנעוריו וימרדו בי ולא אבו ולא יוכלו בני
ישראל ולא אשריע אליך עודי ס

וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא
לכם׃ כל צפור
טהרה תאכלו׃
וזה אשר לא תאכלו
מהם הנשר והפרס
והעזניה׃ והראה
ואת האיה והדיה
למינה׃ ואת כל
ערב למינו׃ ואת
בת היענה ואת
התחמס ואת ה
שחף ואת הנץ
למינהו׃ את הכוס
ואת הינשוף וה
תנשמת׃ והקאת
ואת הרחמה
ואת השלך׃ וה
חסידה והאנפה
למינה והדוכיפת

והעטלף׃ וכל שרץ
העוף טמא הוא
לכם לא יאכלו׃
כל עוף טהור
תאכלו׃ לא תאכלו
כל נבלה לגר
אשר בשעריך
תתננה ואכלה
או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי
בחלב אמו׃
עשר תעשר
את כל תבואת
זרעך היצא השדה
שנה שנה׃ ואכלת
לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם

מעשר דגנך
תירשך ויצהרך
ובכרת בקרך
וצאנך למען
תלמד ליראה
את יהוה אלהיך
כל הימים׃ וכי
ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתו
כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום
שמו שם כי יברכך
יהוה אלהיך׃ ונתתה
בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו׃
ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך

409

[illegible] נפשך ושאול [illegible]

בבקר ובצאן וביין
ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך והלוי
אשר בשעריך
לא תעזבנו כי אין
לו חלק ונחלה
עמך מקצה
שלש שנים
תוציא את כל
מעשר תבואתך
בשנה ההוא
והנחת בשעריך
ובא הלוי כי אין לו
חלק ונחלה עמך
והגר והיתום
והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו

ושבעו למען
יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך
אשר תעשה
מקץ שבע
שנים תעשה
שמטה וזה דבר
השמטה שמוט
כל בעל משה ידו
אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו
ואת אחיו כי קרא
שמטה ליהוה
את הנכרי תגש
ואשר יהיה לך
את אחיך תשמט
ידך אפס כי לא
יהיה בך אביון כי
ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה

אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה
רק אם שמוע
תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר
לעשות את כל
המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך
היום כי יהוה
אלהיך ברכך
כאשר דבר לך
והעבטת גוים
רבים ואתה לא
תעבט ומשלת
בגוים רבים ובך
לא ימשלו
כי יהיה בך
אביון מאחד אחיך
באחד שעריך
בארצך אשר יהוה

[illegible]

פתוח ג׳ וסימנהון כי פתח תפתח
לאחיך לעניך פתח נפתחו שערי °

שמור ג׳ מלי בתורה וסימנהון
חדש האביב את יום השבת תשמרו

אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא
תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ
וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־
יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃
כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־
יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט
תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ
אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה
דָבָר עִם־לְבָבְךָ
בְלִיַּעַל לֵאמֹר
קָרְבָה שְׁנַת־הַשֶּׁבַע
שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ
הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן
לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ
אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ
חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן
לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ
בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל

הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח
יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל
אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח
אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ
לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ
בְּאַרְצֶךָ׃ כִּי
יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה
וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת
תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי
מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ
חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ
לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃
הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ
מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ

וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־
לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃
וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ
לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ
כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ
כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃
וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ
וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ
וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ
עֶבֶד עוֹלָם וְאַף
לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־
כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה
בְעֵינֶךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ
אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ
כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר

ורעה ט׳ וסימנהון קרבה שנת השבע שא נא לפשע ורעה קוט יצא ודבר
אל תשכבי עם כי יש אדם שעמלו ורעה לא ראנו דירמיהו ושכבתי אר׳
ישראל והזירותי דיחזקאל ועמ׳ ד׳ ורעה בעוז ° ו׳ קדמ׳ בישיו וג׳ בתר טבין °

עינך ו׳ חסיר וסימנ׳ לא יקשה בעינך ולא תחוס עינך דעיו בעיז
ויקנהו את כבפה להיות עינך פתחות קדמיה דמלכ׳ הטה דישעיה
את עיניה פקחת ° עיניך ג׳ בלש׳ לאחיך לעניך חית עינך ועינך במשפט °

הבכור ד׳ מל׳ בתורה וסימנהון ויקרא יוסף את שם ישכל את ידיו כי מנשה כל הבכור ראש פ׳
והיה הבכור אשר תלד ס וכל כתיבייא דכותהון בר מן חד הבכור ושני ואביה ס

בחפזון ג׳ וסימנהון כי בחפזון כי
לא בחפזון ואכלתם אתו בחפזון ס

411

שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה
אלהיך בכל אשר
תעשה׃ כל
הבכור אשר יולד
בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ל
ליהוה אלהיך לא
תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור
צאנך׃ לפני יהוה
אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום
אשר יבחר יהוה
אתה וביתך׃ וכי
יהיה בו מום פסח
או עור כל מום
רע לא תזבחנו ל
ליהוה אלהיך׃
בשעריך תאכלנו

הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל׃
רק את דמו לא
תאכל על הארץ
תשפכנו כמים׃

שמור את חדש
האביב ועשית
פסח ליהוה אלהיך
כי בחדש האביב
הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים
לילה׃ וזבחת פסח
ליהוה אלהיך
צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה
לשכן שמו שם׃
לא תאכל עליו
חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות

לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ
מצרים למען
תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל
ימי חייך׃ ולא יראה
לך שאר בכל
גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן
הבשר אשר
תזבח בערב ביום
הראשון לבקר׃
לא תוכל לזבח
את הפסח באחד
שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן
לך׃ כי אם אל
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן
שמו שם תזבח

ה׳ מל׳ כות׳ וכל נכור ומתיב ודגות בר מן א׳

ל׳ וחסר

ל׳ וחס׳

ה׳ ר״א פסוק בתו׳

ב׳

ה׳ ר״א פסוק בסיפ׳

ג׳ מל׳ בתו׳

ה׳ פסוק אית בהון ג׳ ג׳ מילין קדמ׳ וכל מלה ומציע׳ חסי׳

ד׳ ומיוחדין

ג׳ זמל׳

ב׳

ה׳

יו׳ ראש פסוק בסיפ׳

סד׳

גג׳ בתו׳ וחס׳

בעיניך סד׳ וסימנהון אל נא תעבר ותגרלי הנה אריצי על הנער נחשתי למצא חן ותדעני אל נא תקברני הודיעני נא שנים בו ונפליט ונחלתנו למה הרעתה הרגני נא הדג
נגב לקראתי אל תעבידנו עלה ראש לא יקשה הראיתיך ובישר שאתה מידי עשה אתה לנו תמצא שפחתך הלא אם קטון ונביא בהם כי בפשע לעבר אחד אויבך בידך
וימצאו כאשר יקרה הממלכה ותקטן ותבירו המכבר דוד ותבירו והדסה השוכחותי היום ידע עבדך לא הבה את ודגל בעיניך והנה עבדך כמהם תנה לי את כרמך תיקר נא
תיקר נפשי ויעז השליש ותבירו והאמנים אל יהוא התהלכתי ותבירו הנה פנחותיך ישלישה בו ועודנו ראה ותבירו לך בלבדך חטאתי ואשמורה ושלמת חכם
ותאמר לך מדוע מצאתי חן ותאמר אמצא חן הכסף נתון לך בבקשתי ס

ולא הגרתי ל ולא תשמע ל לאבדם ולאלה ל ולא יפתח ולא ידו ל יסגר על אשר אני ל ולא ידעת ולא ימאס ל קמתו כביר ל ולא עבר ולא תמצא ל

את הפסח בערב
כבוא השמש
מועד צאתך מ
ממצרים ובשלת
ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת
לאהליך ששת
ימים תאכל מצות
וביום השביעי
עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה
מלאכה

שבעה שבעת
תספר לך מהחל
חרמש בקמה
תחל לספר שבעה
שבעות ועשית
חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נדבת
ידך אשר תתן
כאשר יברכך יהוה
אלהיך ושמחת
לפני יהוה אלהיך
אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום וה
והאלמנה אשר
בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן
שמו שם וזכרת
כי עבד היית
במצרים ושמרת
ועשית את החקים
האלה

חג הסכת תעשה
לך שבעת ימים
באספך מגרנך
ומיקבך ושמחת
בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר
והיתום והאלמנה
אשר בשעריך
שבעת ימים תחג
ליהוה אלהיך
במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכך
יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיית
אך שמח שלוש
פעמים בשנה
יראה כל זכורך
את פני יהוה
אלהיך במקום
אשר יבחר בחג

[illegible]

ולא אמצא ל׳ במס חכם׃ ולא יחטא ל׳ כי אדם ולא יחבה ל׳ לו משים ולא [illegible] ל׳ [illegible] [illegible] ל׳ [illegible]
ולא אותי ל׳ די ימחא ולא ימלט ל׳ רשע ולא יסור ל׳ בכפתון ולא שכחתי ל׳ מכירין ולא יקלם ל׳ [illegible]

המצות ובחג ל׳
השבעות ובחג ג׳ כתב בן
הסכות ולא יראה יג׳
את פני יהוה ריקם׃
איש כמתנת ידו ל׳
כברכת יהוה ב׳ בכל שעריך
אלהיך אשר נתן יד׳ פסוק קדמ׳ לך תיב לך
לך׃ שפטים קמ׳
ושטרים תתן לך
בכל שעריך אשר רא׳ בפסוק בסיפ
יהוה אלהיך נתן נג׳ בתור וחס
לך לשבטיך ל׳ בפסוק בסיפ
ושפטו את העם
משפט צדק׃
לא תטה משפט
לא תכיר פנים ו׳ פסוק לא לא ולא
ולא תקח שחד
כי השחד יעור
עיני חכמים
ויסלף דברי ב׳ ויסלף

צדיקם׃ צדק צדק
תרדף למען תחיה נג׳ בתו׳ וחס
וירשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ לא ולא חס
תטע לך אשרה
כל עץ אצל מזבח
יהוה אלהיך אשר
תעשה לך׃ ולא ב׳
תקים לך מצבה ל׳
אשר שנא יהוה ל׳
אלהיך׃ לא
תזבח ליהוה ל׳ וחס
אלהיך שור ושה ל׳
אשר יהיה בו מום
כל דבר רע כי
תועבת יהוה ב׳
אלהיך הוא׃
כי ימצא ב׳
בקרבך באחד

שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן
לך איש או אשה
אשר יעשה את
הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר
בריתו׃ וילך ויעבד
אלהים אחרים
וישתחו להם
ולשמש או לירח
או לכל צבא
השמים אשר לא
צויתי׃ והגד לך
ושמעת ודרשת
היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת
בישראל׃ והוצאת
את האיש ההוא
או את האשה

ו׳ פסוק מיחדין לא לא [illegible]
[illegible] עד [illegible] לא [illegible]
[illegible] לא [illegible] איש [illegible] לא [illegible]
[illegible] לא [illegible]

[illegible]

ב̇ פסוקין בקריה דמיין. חד סימנא להבדה וסימנהון כי יפלא בין בין ובין הוי כל עמא לבו לכו ולכו ס
ד̇ בטע בתו׳ כי בא סוס כי יתקעו קעירך כי יפלא ממך כי שאל נא לימים ס

ובערת הרע מישראל ב̇ וסימנהון
או אל השפט בעלת בעל ס

414

הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת הַדָּבָר הָרָע
הַזֶּה אֶל שְׁעָרֶיךָ
אֶת הָאִישׁ אוֹ
אֶת הָאִשָּׁה וסק
וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים
וָמֵתוּ׃ עַל פִּי שְׁנַיִם
עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה
עֵדִים יוּמַת הַמֵּת
לֹא יוּמַת עַל פִּי
עֵד אֶחָד׃ יַד ע
הָעֵדִים תִּהְיֶה בּוֹ
בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ
וְיַד כָּל הָעָם ה
בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
כִּי יִפָּלֵא
מִמְּךָ דָבָר ה
לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם
לְדָם בֵּין דִּין לְדִין

וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי
רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ
וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ ה
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בּוֹ׃ וּבָאתָ אֶל ה
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר
יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם
וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ
לְךָ אֵת דְּבַר ה
הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ
עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר
יַגִּידוּ לְךָ מִן הַמָּקוֹם
הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל ע
אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ עַל
פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
יוֹרוּךָ וְעַל הַמִּשְׁפָּט

אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ
תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר
מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר
יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּ
וּשְׂמֹאל׃ וְהָאִישׁ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה ה
בְזָדוֹן לְבִלְתִּי ע
שְׁמֹעַ אֶל הַכֹּהֵן
הָעֹמֵד לְשָׁרֶת ה
שָׁם אֶת יְהוָה ה
אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל
הַשֹּׁפֵט וּמֵת ה
הָאִישׁ הַהוּא ה
וּבִעַרְתָּ הָרָע
מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל
הָעָם יִשְׁמְעוּ ה
וְיִרָאוּ וְלֹא יְזִידוּן
עוֹד׃ כִּי
תָבֹא אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה עע

ל̇
ח̇
ח̇
זוג
מן
ה סיו
כ̇ב
ד̇
בטע
בתו׳
יח̇
ל̇

ב̇
חד
טעב
ריבת
וחד
ודבות
ז̇
בטע
יג̇

הספר
ף̇
ג̇
ב̇
פסו
דמ׳
ג̇

ל̇
ג̇
חסי
וכל
בראשית
דכות
יא̇
ד
מלי
ושאר
חסי׳
ב̇
ל̇
יו̇
חסי
ל̇

ל̇
בטע
ל̇
ומל
ל̇
וכל
משלי
דכות
בר
מן
ד̇
מל

הכהנים הלוים יג̇ וסימנהון ובאת אל הכהנים והיה בשבתו השמר בנגע הצרעת וכל ישראל וזקניו
ותתנה אל ויקם עזרא וישבע וישאר העם והגדולות הפלנו ושאר ישראל והישבים הראשנים העלו אתם
וישם יהוידע פקדות ויקמו הכהנים ס

יורוך ג̇ וסימנהון על פי התורה
אשר ושמרת לעשות הלא הם יורוך ס

415

כבל הגוים ד׳ וסימנהון לשפטנו
והיינו גם אנחנו והנה כבל הגוים ואגרת ס

משנה ד׳ וסימנהון וכתב לו את משנה
ויכתב שם ושלמתי ראשונה אלקנה ס

כשבתו ב׳ וסימנהון על כסא ממלכתו
כשבתו על כסאו ס

אלהיך נתן לך וי
ירשתה וישבתה
בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל ה
הגוים אשר סביבתי
שום תשים עליך
מלך אשר יבחר
יהוה אלהיך בו
מקרב אחיך תשים
עליך מלך לא
תוכל לתת עליך
איש נכרי אשר
לא אחיך הוא
רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב
את העם מצרימה
למען הרבות סוס
ויהוה אמר לכם
לא תספון לשוב
בדרך הזה עוד

ולא ירבה לו נשים
ולא יסור לבבו
וכסף וזהב לא
ירבה לו מאד
והיה כשבתו על
כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה
התורה הזאת
על ספר מלפני
הכהנים הלוים
והיתה עמו וקרא
בו כל ימי חייו
למען ילמד ליראה
את יהוה אלהיו
לשמר את כל
דברי התורה הזאת
ואת החקים
האלה לעשתם
לבלתי רום לבבו
מאחיו ולבלתי

סור מן המצוה
ימין ושמאול
למען יאריך ימים
על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל
לא יהיה
לכהנים הלוים כל
שבט לוי חלק
ונחלה עם ישראל
אשי יהוה ונחלתו
יאכלון ונחלה
לא יהיה לו בקרב
אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר
לו   וזה
יהיה משפט
הכהנים מאת
העם מאת זבחי
הזבח אם שור
אם שה ונתן לכהן

לג פסוק לא ולא לא וסימנהון ויען משה ויאמר ויאפו את הבצק נעברה נא בארצך ויענך וירעבך
רק לא ירבה לו ותאמר לו אשתו וגם נענה ישראל כי דבר אלי ישאהו על כתף כי אויל עמי כחשו ביהוה
הנני על נבאי אם לא יעז את מקדשי יען היות צאני לבז האנך רם והיה מספר וראיתי ס

ואת החקים ד׳ וסימנהון והיתה עמו
וקרא בו ושמרת את המצוה ואת החקים
וראש פסוק חבול חבלנו לך ס

[illegible]

הזרע והלחים׃
והקבה׃ ראשית
דגנך תירשך
ויצהרך וראשית
גז צאנך תתן לו׃
כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל ש
שבטיך לעמד
לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כל הי
הימים׃ וכי
יבא הלוי מאחד
שעריך מכל
ישראל אשר הוא
גר שם ובא בכל
אות נפשו אל
המקום אשר
יבחר יהוה ושרת
בשם יהוה אלהיו
ככל אחיו הלוים

העמדים שם לפני
יהוה׃ חלק כחלק
יאכלו לבד ממכריו
על האבות׃
כי אתה בא
אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן
לך לא תלמד
לעשות כתועבת
הגוים ההם׃ לא י
ימצא בך מעביר
בנו ובתו באש
קסם קסמים
מעונן ומנחש
ומכשף׃ וחבר חבר
ושאל אוב וידעני
ודרש אל המתים׃
כי תועבת יהוה
כל עשה אלה וב
ובגלל התועבת

האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם
מפניך׃ תמים תהיה
עם יהוה אלהיך׃
כי הגוים
האלה אשר אתה
יורש אותם אל
מעננים ואל ק
קסמים ישמעו
ואתה לא כן נתן
לך יהוה אלהיך׃
נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים
לך יהוה אלהיך
אליו תשמעון׃
ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך
בחרב ביום הקהל
לאמר לא אסף
לשמע את קול

[illegible]

417

יהוה אלהי ואת
האש הגדלה הזאת
לא אראה עוד
ולא אמות ויאמר
יהוה אלי היטיבו
אשר דברו נביא
אקים להם מקרב
אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו
ודבר אליהם את
כל אשר אצונו
והיה האיש אשר
לא ישמע אל
דברי אשר ידבר
בשמי אנכי
אדרש מעמו
אך הנביא אשר
יזיד לדבר דבר
בשמי את אשר
לא צויתיו לדבר

ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא
וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את
הדבר אשר לא
דברו יהוה אשר
ידבר הנביא בשם
יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא
הוא הדבר אשר
לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו
כי יכרית
יהוה אלהיך את
הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך
את ארצם וירשתם
וישבת בעריהם

ובבתיהם שלוש
ערים תבדיל לך
בתוך ארצך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה
תכין לך הדרך
ושלשת את גבול
ארצך אשר
ינחילך יהוה אלהיך
והיה לנוס שמה
כל רצח וזה דבר
הרצח אשר ינוס
שמה וחי אשר
יכה את רעהו
בבלי דעת והוא
לא שנא לו מתמל
שלשם ואשר
יבא את רעהו
ביער לחטב
עצים ונדחה ידו

הוּא בָא עַד מְצָאתִי לׄ את העיר עד אתה לׄ פקיד · אבן לׄ כי נפרה כנרדד · כפשתים לׄ זה אני · כי נפרה לׄ כפרה ויגש לׄ ויהי כפיך · מעברים לׄ ויעיד אני · כפרעה וישאו להם · כעת לׄ בעשק · אפרים לׄ והיה · מערבים

בַּבַּרְזֶל לִכְרֹת הָעֵץ
וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן
הָעֵץ וּמָצָא אֶת
רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא
יָנוּס אֶל אַחַת
הֶעָרִים הָאֵלֶּה
וָחָי׃ פֶּן יִרְדֹּף גֹּאֵל
הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ
כִּי יֵחַם לְבָבוֹ
וְהִשִּׂיגוֹ כִּי יִרְבֶּה
הַדֶּרֶךְ וְהִכָּהוּ נָפֶשׁ
וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט
מָוֶת כִּי לֹא שֹׂנֵא
הוּא לוֹ מִתְּמוֹל
שִׁלְשׁוֹם׃ עַל כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר
שָׁלֹשׁ עָרִים
תַּבְדִּיל לָךְ׃
וְאִם יַרְחִיב
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
וְנָתַן לְךָ אֶת כָּל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר
לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃
כִּי תִשְׁמֹר אֶת
כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת
לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו כָּל הַיָּמִים
וְיָסַפְתָּ לְךָ עוֹד
שָׁלֹשׁ עָרִים עַל
הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה׃
וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דָּם
נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה
עָלֶיךָ דָּמִים׃

וְכִי יִהְיֶה אִישׁ
שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב
לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּהוּ
נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס
אֶל אַחַת הֶעָרִים
הָאֵל׃ וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי
עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ
מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ
בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃
לֹא תָחוֹס עֵינְךָ
עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַם
הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל
וְטוֹב לָךְ׃
לֹא תַסִּיג
גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר
גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים
בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר
תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן

שלשום בׄ מלי בתורה וסימנהון וירא יעקב את פני פן ירדף גאל הדם ס
וכל נביאיא וכתיבייא דכותהון בר מן דׄ חסיר וסימׄ כי לא היתה כזאת
ויהודי כי ידעו כי אם אשה עזרה לנו ודבר אבנר היה ס דם הנקי גׄ ס
ובערת דם הנקי ועל דם הנקי לשפך וגם דם הנקי אשר שפך ס ס

גרזן דׄ בלשׁנׄ וסימנהון ונדחה ידו בגרזן לנוח עליו גרזן ומקבות
והגרזן היתפאר הגרזן ס וללכת דׄ וסימנהון כי תשמר את יהוה האמרת
רק שמרו מאד ואהבה לאהבה ס אין משפט בׄ ולו אין ותהי האמת ס
ואשר יבא בׄ וסימנׄ אשר יצא לפניהם את רעהו ביער ס

בקבר ל אשפטו טריזה ל והשתיה כדרשעו ל ואתנהו בשכך ל אלהים בשמת ל וישב יצחק בשגגה ל ישרעה
סלוה ל קדים אפיהם בראש ל דבדו דבים בשבת ל בימים בשמו ל אלנא בשופר ל קרא בגרון בשיר ל יהעי להב

לך לרשתה׃ לא
יקום עד אחד
באיש לכל עון
ולכל חטאת בכל
חטא אשר יחטא
על פי שני עדים
או על פי שלשה
עדים יקום דבר׃
כי יקום עד חמס
באיש לענות
בו סרה׃ ועמדו
שני האנשים
אשר להם הריב
לפני יהוה לפני
הכהנים והשפטים
אשר יהיו בימים
ההם׃ ודרשו
השפטים היטב
והנה עד שקר
העד שקר ענה
באחיו׃ ועשיתם
לו כאשר זמם
לעשות לאחיו
ובערת הרע
מקרבך׃ והנשארים
ישמעו ויראו
ולא יספו לעשות
עוד כדבר הרע
הזה בקרבך׃ ולא
תחוס עינך נפש
בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד
רגל ברגל׃

כי תצא
למלחמה על
איבך וראית
סוס ורכב עם רב
ממך לא תירא
מהם כי יהוה
אלהיך עמך
המעלך מארץ
מצרים׃ והיה
כקרבכם אל
המלחמה ונגש
הכהן ודבר אל
העם׃ ואמר אלהם
שמע ישראל
אתם קרבים היום
למלחמה על
איביכם אל ירך
לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל
תערצו מפניהם׃
כי יהוה אלהיכם
ההלך עמכם
להלחם לכם עם
איביכם להושיע
אתכם׃ ודברו
השטרים אל

ה
זוג
מז
תרוי
קדמי
חסר
אות
ויגיד
מלה
ותיג
יתיר
מלה
וחס
אות

ב
הריב
נטוש

ל
בטע
בתו
למעלה
מלעיל

ה
ראש
פסוק
בסיפ

ג
נראה
ולא
תחוס
ציוך

ב
חסר
דחד

ו
חסר
יוד
תיב

כי תצא למלחמה קדמייה ואכלת פרי בטנך איבך כתב ◦כן יאבדו כל אויביך כי הנה אויביך יהמיון אתה דמית כחלל אשר חרפו אויביך ואהיה עמך דדברי הימים
ושלאחריו וחרב אויביך למשגת מלי ושאר קריה אויבך כתב ◦שני האנשים ד וסימנהון ועמדו שני האנשים ותקח האשה דותעפט ויר דוד מהחר בני בליעל ◦◦
השפטים ד וסימנהון ודרשו השפטים מימי השפטים אשר ויאמר אל השפטים ויהי בימי שפט ◦והנך לפני הכהנים והשפטים ◦עין בעין ג וסימנהון
טראה אתה יהוה ולא תחוס עינך יראו בשוב יהוה ציון ◦קרבים ג וסימנהון אתם קרבים היום והלשכה אשר פניה קדש בן הארץ ◦

כי תצא אל ודוה ל׳ כי שופר ויצערו ל׳ ויצא מהם ותגודדו ל׳ ולא זעקו ויסערוני ל׳ כמו חיבמו ולשור ל׳ מי נמצא
כי תבער אשה ודויה ל׳ אם רחץ ויצערו ל׳ כתמר מקשה יתגדדו ל׳ אלואת ויסערני ל׳ [illegible] ישור ל׳ כי הוא [illegible]

העם לאמר מי
האיש אשר בנה
בית חדש ולא
חנכו ילך וישב
לביתו פן ימות
במלחמה ואיש
אחר יחנכנו ומי
האיש אשר נטע
כרם ולא חללו
ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו
ומי האיש אשר
ארש אשה ולא
לקחה ילך וישב
לביתו פן ימות
במלחמה ואיש
אחר יקחנה ויספו
השטרים לדבר
אל העם ואמרו

מי האיש הירא
ורך הלבב ילך
וישב לביתו ולא
ימס את לבב אחיו
כלבבו והיה ככלת
השטרים לדבר
אל העם ופקדו
שרי צבאות בראש
העם   כי
תקרב אל עיר
להלחם עליה
וקראת אליה
לשלום והיה אם
שלום תענך
ופתחה לך והיה
כל העם הנמצא
בה יהיו לך למס
ועבדוך ואם לא
תשלים עמך
ועשתה עמך

מלחמה וצרת
עליה ונתנה יהוה
אלהיך בידך
והכית את כל
זכורה לפי חרב
רק הנשים והטף
והבהמה וכל
אשר יהיה בעיר
כל שללה תבז
לך ואכלת את
שלל איביך אשר
נתן יהוה אלהיך
לך כן תעשה
לכל הערים הרחקת
ממך מאד אשר
לא מערי הגוים
האלה הנה
רק מערי העמים
האלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך

[illegible]

נחלה לא תחיה
כל נשמה׃ כי החרם
תחרימם החתי
והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי
כאשר צוך יהוה
אלהיך׃ למען
אשר לא ילמדו
אתכם לעשות
ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה
אלהיכם׃

כי תצור אל
עיר ימים רבים
להלחם עליה
לתפשה לא תשחית
את עצה לנדח
עליו גרזן כי ממנו
תאכל ואתו לא
תכרת כי האדם
עץ השדה לבא
מפניך במצור׃
רק עץ אשר תדע
כי לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על
העיר אשר הוא
עשה עמך
מלחמה עד רדתה׃

כי ימצא חלל
באדמה אשר
יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה נפל
בשדה לא נודע
מי הכהו׃ ויצאו
זקניך ושפטיך
ומדדו אל הערים
אשר סביבת החלל׃
החלל והיה העיר
הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה
אשר לא משכה
בעל׃ והורדו זקני
העיר ההוא את
העגלה אל נחל
איתן אשר לא
יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את
העגלה בנחל׃
ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר
יהוה אלהיך
לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל
פיהם יהיה כל ריב
וכל נגע׃ וכל זקני

ידינו ד מל וסימנהון ומעברו שמענו את שמעו וענו ואמרו אשור לא ויהי נעם ב בו ס
והיה ביום ה וסימנ׳ הנחילו את בניו ביום מלחמת ביום יצאתך הנה יהוה ביום זבח יהוה ס

ירח ימים ב וסימנהון ובכתה את
ומלך ירח ימים ס

הָעִיר הַהִוא הַקְּ
הַקְּרֹבִים אֶל הֶחָלָל
יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם
עַל הָעֶגְלָה הָעֲ
הָעֲרוּפָה בַנָּחַל
וְעָנוּ וְאָמְרוּ יָדֵינוּ
לֹא שָׁפְכָה אֶת
הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ
לֹא רָאוּ כַּפֵּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פ
פָּדִיתָ יְהוָה וְאַל
תִּתֵּן דָּם נָקִי בְּקֶרֶב
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְנִכַּפֵּר לָהֶם הַדָּם
וְאַתָּה תְּבַעֵר הַדָּם
הַנָּקִי מִקִּרְבֶּךָ כִּי
תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר
בְּעֵינֵי יְהוָה
כִּי תֵצֵא
לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ

וּנְתָנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ שִׁבְיוֹ
וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה
אֵשֶׁת יְפַת תֹּאַר
וְחָשַׁקְתָּ בָהּ וְלָקַחְתָּ
לְךָ לְאִשָּׁה וַהֲ
וַהֲבֵאתָהּ אֶל תּוֹךְ
בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת
רֹאשָׁהּ וְעָשְׂתָה
אֶת צִפָּרְנֶיהָ וְהֵ
וְהֵסִירָה אֶת שִׂמְלַת
שִׁבְיָהּ מֵעָלֶיהָ
וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ
וּבָכְתָה אֶת אָבִיהָ
וְאֶת אִמָּהּ יֶרַח
יָמִים וְאַחַר כֵּן
תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְ
וּבְעַלְתָּהּ וְהָיְתָה
לְךָ לְאִשָּׁה וְהָיָה
אִם לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ

וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ
וּמָכֹר לֹא תִמְכְּרֶנָּה
בַּכָּסֶף לֹא תִתְעַמֵּר
בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר
עִנִּיתָהּ כִּי
תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי
נָשִׁים הָאַחַת אֲהוּבָה
וְהָאַחַת שְׂנוּאָה
וְיָלְדוּ לוֹ בָנִים שׂ
הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה
וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לַשְּׂנִיאָה וְהָיָה
בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת
בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר
יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל
לְבַכֵּר אֶת בֶּן
הָאֲהוּבָה עַל פְּנֵי
בֶן הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר
כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן
הַשְּׂנוּאָה יַכִּיר

מז פסוק לא לא לא ויאמר אבימלך כמעשה את חקתי מיין ושכר ובתים מלאים והיה אם לא חפצת וידעתם היום ויזבחו לשדים האמר לאביו ראתו לכן ארץ
ויאמר דוד ימתו הינכן המכים והפדו על כן על בחוריו והוא לא כן ידמה ונאסף שמחה כיבש קצירה כי תעבר במים ובא עליך רעה גם לא ידעת אל תיראו כי לא תבושי
ואת כי דאגת ומעולם לא שמעו הכהנים לא אמרו כי המכר אל הממכר יען המנבם כספם בחוצות והיתה ידי אל ההדים הונה הדרכי הדרכי וחבירו צריקת קראשמו
ותופש הקשת כי לא יכלו וארבעים כי לא ישנו פני יהוה חלקם אשרי האיש כספו לא נתן לחם המודרות לא יקרהה לא תעשו לכם אלילם לא אל עמים לא רגל ס

זולל ל̇ וזולל ל̇ ואמרו אל זקני כי סבא וזולל זוקף ל̇ וזקף ל̇ יהוה פוקח זרועם סומך יהוה וזרועם ל̇ יהוה חננו כי לאברהם חלק ל̇ והלק ל̇ נטושו חבליך הנה יום בא חנני ל̇ וחנני ל̇ כי חנני אלהים וחנני יהוה וחי

423

לתת לו פי שנים
בכל אשר ימצא
לו כי הוא ראשית
אנו לו משפט
הבכרה

כי יהיה לאיש
בן סורר ומורה
איננו שמע בקול
אביו ובקול אמו
ויסרו אתו ולא
ישמע אליהם
ותפשו בו אביו
ואמו והוציאו
אתו אל זקני
עירו ואל שער
מקמו ואמרו
אל זקני עירו
בננו זה סורר
ומרה איננו
שמע בקלנו זולל

וסבא ורגמהו
כל אנשי עירו
באבנים ומת ו
בערת הרע
מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו

וכי יהיה באיש
חטא משפט מות
והומת ותלית
אתו על עץ לא
תלין נבלתו על
העץ כי קבור
תקברנו ביום ההוא
כי קללת אלהים
תלוי ולא תטמא
את אדמתך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה

לא תראה
את שור אחיך
או את שיו נדחים
והתעלמת מהם
השב תשיבם
לאחיך ואם לא
קרוב אחיך אליך
ולא ידעתו ו
אספתו אל תוך
ביתך והיה עמך
עד דרש אחיך
אתו והשבתו
לו וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאבד
ממנו ומצאתה
לא תוכל להתעלם

לא תראה
את חמור אחיך
או שורו נפלים

בה̇
ג̇ חסר
ל̇
ה̇
ה̇
ה̇ חס
ל̇ וחס
ה̇ חס
ל̇ וחד וזולל

ל̇ לה̇ וכל ראש פסוק דבות
ד̇ ר"א פסוק בסיפ
ג̇ מלו בתור
ל̇ ומל וחד קבור
בו̇ ה̇
ג̇
ג̇ קללת אבשלום לחלפיות

ל̇
ל̇
ד̇ ר"א פסו
ה̇
ל̇
קללת אלהים קללת יותם קללת חנם

ב̇ מצרעתו
ה̇
ה̇
ל̇ ומצאתה

וכל ישראל לה̇ באמצע פסוק וסימנהון ורגמהו כל אנשי ויעמדו הכהנים ויקח יהושע את עכן ויעל יהושע וכל ואחריו ויעבר יהושע והבירו וישב יהושע וחמדו
ויהושע וכל ישראל ויהי כשמע ויגנבו וישמע שאול וישב עבד שאול וידעו כל העם ויקחו את אבשלום והמלך וכל יש̇ עמו ויעש שלמה בעת ההוא כי ששת חדשים
ויקשר עליו ויתקשר יהוא ויעלה עמרי וישבו הכהנים והלוים וחבירו ויקם עזרא וישבע ואשקולה להם וילך דוד ואנשיו ויעל דוד וכל יש̇ בעלתה ויעש שלמה
ודוד וכל ישראל משחקים והכהנים עמדים וישלחו ויקראו לו ויהי כהכין מלכות ויקם אביה מעל וידיעו איש יהודה וכל ראש פסוק דיחזקיהו וכל ס̇ס̇

424

בדרך והתעלמת
מהם הקם תקים
עמו   לא
יהיה כלי גבר
על אשה ולא
ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת
יהוה אלהיך כל
עשה אלה
כי יקרא קן
צפור לפניך בדרך
בכל עץ או על
הארץ אפרחים
או ביצים והאם
רבצת על האפרחים
או על הביצים
לא תקח האם על
הבנים שלח תשלח
את האם ואת
הבנים תקח לך

למען ייטב לך
והארכת ימים
כי תבנה בית
חדש ועשית
מעקה לגגך ולא
תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו
לא תזרע
כרמך כלאים פן
תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע
ותבואת הכרם
לא תחרש
בשור ובחמר
יחדו   לא
תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו
גדלים תעשה
לך על ארבע
כנפות כסותך

אשר תכסה בה
כי יקח איש
אשה ובא אליה
ושנאה ושם לה
עלילת דברים
והוצא עליה שם
רע ואמר את
האשה הזאת
לקחתי ואקרב
אליה ולא מצאתי
לה בתולים ולקח
אבי הנער ואמה
והוציאו את בתולי
הנער אל זקני
העיר השערה
ואמר אבי הנער
אל הזקנים את
בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה
והנה הוא שם

[illegible]

עלילת דברים
לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים
ואלה בתולי בתי
ופרשו השמלה
לפני זקני העיר
ולקחו זקני העיר
ההוא את האיש
ויסרו אתו וענשו
אתו מאה כסף
ונתנו לאבי הנערה
כי הוציא שם
רע על בתולת
ישראל ולו תהיה
לאשה לא יוכל
לשלחה כל ימיו
ואם אמת
היה הדבר הזה
לא נמצאו בתולים
לנער והוציאו

ל מל באורית וכל נביא וכתיב דכות

את הנער אל פתח
בית אביה וסקלוה
אנשי
עירה באבנים
ומתה כי עשתה
נבלה בישראל
לזנות בית אביה
ובערת הרע
מקרבך
כי ימצא איש
שכב עם אשה
בעלת בעל ומתו
גם שניהם האיש
השכב עם האשה
והאשה ובערת
הרע מישראל
כי יהיה נער
בתולה מארשה
לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב

ב חד קמ וחד פת

כח פסוק אות בה אל על על

עמה והוצאתם
את שניהם אל
שער העיר ההוא
וסקלתם אתם
באבנים ומתו את
הנער על דבר
אשר לא צעקה
בעיר ואת האיש
על דבר אשר
ענה את אשת
רעהו ובערת
הרע מקרבך
ואם בשדה
ימצא האיש
את הנער המארשה
והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת
האיש אשר שכב
שכב עמה לבדו
ולנער לא תעשה

והוציאו ל וסימנהון את בתולי הנער את
הנער אל פתח אל זקני עירו [illegible]

[illegible]

לא תביא ל̇ אתנן זונה לא תעשה ל̇ כל הכנוה לא יגיד ל̇ ונשא לא תונו ל̇ אתו לא תותירו ל̇ לא תסורו ל̇ ימין ושמאול
ולא תביא ל̇ ולא תביא תוע ולא תעשה ל̇ כי כלם ב̇ ולא יגיד ל̇ הולך ולא תונו ל̇ איש ולא תותירו ל̇ ולא תסורו ל̇ כי אחרי התהו

דבר אין לנער ·
חטא מות כי כאשר
יקום איש על ה̇
רעהו ורצחו נפש ל̇
כן הדבר הזה׃ כי
בשדה מצאה
צעקה הנער ה רה ק̇
המארשה ואין
מושיע לה׃
כי ימצא איש ל̇ בתו
נער בתולה אשר
לא ארשה ותפשה
ושכב עמה ו
ונמצאו׃ ונתן ה
האיש השכב ל̇
עמה לאבי הנער
חמשים כסף ה
ולו תהיה לאשה
תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה ל̇

כל ימיו׃ לא
יקח איש את
אשת אביו ולא
יגלה כנף אביו׃
לא יבא ה
פצוע דכא וכרות ג̇
שפכה בקהל ל̇
יהוה׃ לא
יבא ממזר בקהל ב̇ וישב ממזר
יהוה גם דור עשירי כל̇ דסמיכ̇ לאתנח̇ וגם בר מן ב̇ גם
לא יבא לו בקהל
יהוה׃ לא
יבא עמוני ומואבי ה̇ מלי
בקהל יהוה גם
דור עשירי לא ב̇ דסמ̇ לאתנ̇
יבא להם בקהל
יהוה עד עולם׃
על דבר אשר י
לא קדמו אתכם ה̇
בלחם ובמים׃ ה̇

בדרך בצאתכם
ממצרים ואשר ל̇
שכר עליך את
בלעם בן בעור ג̇ מלי בתו
מפתור ארם ה ל̇ ומל̇
נהרים לקללך׃ ל̇ הדין דגש עביד מקלקל רפי
ולא אבה יהוה
אלהיך לשמע ר̇ז ראש פסוק בסיפ̇
אל בלעם ויהפך
יהוה אלהיך׃
לך את הקללה
לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך׃
לא תדרש שלמם ב̇ וחס
וטבתם כל ימיך ב̇ וחס
לעולם׃ לא ב̇ מלי בתו וכל נביי̇ וכתיב̇ דכות̇ ב̇ מ̇ ט̇ חסי
תתעב אדמי כי ב̇ בתו
אחיך הוא לא
תתעב מצרי כי ב̇ בתו
גר היית בארצו׃

לעולם ב̇ מלי באוריתא וסימנהון וגם בן יאמינו לא תדרש שלמם ∘ וכל נביאיא וכתיביא דכותהון מלי בר מן ט̇ חסי ותקד בת שבע ושנו דמיהם
והקימותי באהבת דמלכים אומירה שכך ואני אביד לעלם ואתה מרום מאסתני ויחד מחשה ומעולם ∘ קדמו ה̇ וסימנהון על דבר אשר בלחמו קדמו
קדמו שרים כי לא קדמו את בני קדמו עיני אשמורות ∘ דכא ג̇ וסימנהון לא יבוא פצוע דכא ואת דכא ושפל רוח תשב אנוש עד דכא ∘
בלחם ה̇ וסימנהון קנה אתנו ואת בלחם הקלקל על דבר אשר שבעים בלחם כי לא קדמו ∘

לא תועבו׃ ל׳ ואת העל לא תשלף ל׳ ויבא גם לא נמיתך ל׳ כאסרך לא בכה ל׳ יגבר איש לא ארע ל׳ כי לא לא נפוה ל׳ ויאחרי
ולא תריעו׃ ל׳ תתקעו ולא תשלף ל׳ הנער הזה ולא נמיתך ל׳ אל תכחד ולא בכה ל׳ לא בחיל ולא ארע ל׳ לכם ולא נטוה ל׳ ללבתי׃

בָּנִים אֲשֶׁר יִוָּלְדוּ
לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי
יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל
יְהוָה׃ כִּי
תֵצֵא מַחֲנֶה עַל
אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ
מִכֹּל דָּבָר רָע׃ כִּי
יִהְיֶה בְךָ אִישׁ ס
אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה
טָהוֹר מִקְרֵה לי
לַיְלָה וְיָצָא אֶל
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
לֹא יָבֹא אֶל תּוֹךְ
הַמַּחֲנֶה׃ וְהָיָה
לִפְנוֹת עֶרֶב יִרְחַץ
בַּמָּיִם וּכְבֹא ה
הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא
אֶל תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃
וְיָד תִּהְיֶה לְךָ מ
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה

וְיָצָאתָ שָׁמָּה חוּץ׃
וְיָתֵד תִּהְיֶה לְךָ
עַל אֲזֵנֶךָ וְהָיָה
בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ׃
וְחָפַרְתָּה בָהּ וְשַׁבְתָּ
וְכִסִּיתָ אֶת צֵאָתֶךָ׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב
מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ
וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ
לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ
קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה
בְךָ עֶרְוַת דָּבָר
וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃
לֹא תַסְגִּיר
עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו
אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ
מֵעִם אֲדֹנָיו׃ ע
עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר

יִבְחַר בְּאַחַד ש
שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב
לוֹ לֹא תּוֹנֶנּוּ׃
לֹא תִהְיֶה קְדֵשָׁה
מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִהְיֶה קָדֵשׁ
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
לֹא תָבִיא אֶתְנַן
זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם
שְׁנֵיהֶם׃ לֹא
תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ׃
נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ
אֹכֶל נֶשֶׁךְ כָּל
דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃
לַנָּכְרִי תַשִּׁיךְ׃
וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה

ל׳ וחס
ב׳ חד חסר וחד מלא לבטוח ונשבע
ל׳ חס
ה׳
ב׳
ג׳ לפנות ערב
ל׳
ל׳ דא פסוק וזהר

ו׳ בתו
ג׳
ג׳ ולתת מלא בתו
ב׳
ל׳ וחד אר מכל

ל׳ ומל
ג׳
ה׳
ל׳
אחריתו כנחש

ולא יראה ו׳ וסימנהון בך ערות דבר ולא יראה בטוב ולא יראה כי יבא טוב ולא יראה כי יבא חם ולא יראה מות עבים סתר לו׃
אתנן ה׳ וסימנ׳ לא תביא אתנן זונה ובתתך אתנן ואתנן תיננה דפסוק כי מאתנן זונה ועד אתנן וגם אתנן לא תתני עוד׃
להצילך ג׳ וסימנהון להצילך ולתת איביך להצילך מאשה זרה להצילך מדרך רע׃ ישך ב׳ וסימנ׳ כל דבר אשר אחריתו׃

קדשה ג׳ ויאמרו לא היתה
וגם אנשי מבנות ישראל׃
ויד ג׳ תנפוק כרי למדרשא׃

[illegible] ב׳ [illegible]

לקחתה ב׳ וסימנהון לא יוכל בע[illegible] ועמו ויאמר לא וידבר באביגיל ○

כנפשך ב׳ וסימנהון ואכלת ענבים כנפשך
או רעך אשר כנפשך ○

אלהיך בכל משלח
ידך על הארץ
אשר אתה בא
שמה לרשתה
כי תדר נדר
ליהוה אלהיך
לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו
יהוה אלהיך
מעמך והיה בך
חטא וכי תחדל
לנדר לא יהיה בך
חטא מוצא
שפתיך תשמר
ועשית כאשר
נדרת ליהוה
אלהיך נדבה
אשר דברת בפיך
כי תבא
בכרם רעך ואכלת

ענבים כנפשך
שבעך ואל כליך
לא תתן
כי תבא בקמת
רעך וקטפת
מלילת בידך
וחרמש לא תניף
על קמת רעך
כי יקח איש
אשה ובעלה
והיה אם לא
תמצא חן בעיניו
כי מצא בה ערות
דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה
מביתו ויצאה
מביתו והלכה
והיתה לאיש אחר
ושנאה האיש

האחרון וכתב
לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות
האיש האחרון
אשר לקחה לו
לאשה לא יוכל
בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב
לקחתה להיות
לו לאשה אחרי
אשר הטמאה
כי תועבה הוא
לפני יהוה ולא
תחטיא את הארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה
כי יקח איש
אשה חדשה לא
יצא בצבא

[illegible]

תשמרו ב׳ בסיפ׳ וסימנהון את כל הדבר
השמר בנגע וכל קריה דכות בר מ׳ א
ואת החקים ואת המשפטים

ואם איש ב׳ וסימנהון אלהים אני
ואם איש שפתים ואם איש עני

בעבא ד׳ [illegible] וסימנ׳ [illegible]
והתיואשם בעבא לא [illegible]

ולא יעבר עליו
לכל דבר נקי יהיה
לביתו שנה אחת
ושמח את אשתו
אשר לקח׃ לא
יחבל רחים ורכב
כי נפש הוא חבל׃
כי ימצא
איש גנב נפש
מאחיו מבני
ישראל והתעמר
בו ומכרו ומת
הגנב ההוא
ובערת הרע
מקרבך׃
השמר
בנגע הצרעת
לשמר מאד
ולעשות ככל
אשר יורו אתכם

ל׳
זק׳
זקף
ומלא
לשנה
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳
ל׳
יוה
בוס

יג׳
ב׳
בסיפ׳
סדר
מלתא
וכל
קריה
דכות
ב׳ מ׳
א
תשמרו
מ׳ה
דכתב
א
באמ׳ע
תיבו
ולא
קרי
ל׳
בת
קי׳
בר
מן
ב׳
כתב
א
ט׳
וכל
בריש
דבו
ל׳
רא
פסו

הכהנים הלוים
כאשר צויתם
תשמרו לעשות׃
זכור את
אשר עשה יהוה
אלהיך למרים
בדרך בצאתכם
ממצרים׃ כי תשה
ברעך משאת
מאומה לא תבא
אל ביתו לעבט
עבטו׃ בחוץ
תעמד והאיש
אשר אתה נשה
בו יוציא אליך
את העבוט
החוצה׃ ואם איש
עני הוא לא
תשכב בעבטו׃
השב תשיב לו

ב׳
ומל
ב׳
חסי
ל׳
ל׳
ל׳
וכות
יז
חסי
וכל
משלי
דכות
בר
מן
ד׳
מל
ל׳
וכל
עודות
הביות
דעדות
ב׳ מ׳
א
ובמעלות
אשר
יעלו
ג׳
סימ׳
ג׳

את העבוט כבוא
השמש ושכב
בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה
לפני יהוה אלהיך׃
לא תעשק
שכיר עני ואביון
מאחיך או מגרך
אשר בארצך
בשעריך׃ ביומו
תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליו
הוא נשא את
נפשו ולא יקרא
עליך אל יהוה
והיה בך חטא׃
לא יומתו
אבות על בנים
ובנים לא יומתו

ב׳
מלו
בתר
דהי
[illegible]
[illegible]
ל׳
ל׳
ג׳
ביחז
תתן
[illegible]
[illegible]
ל׳
ל׳

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אורייתא יומתו. יומתו. יומתו
נביאיא יומתו. יומתו. יומת
כתיביא ימותו. ימותו. ימותו.

אורייתא איש בחטאו יומתו
נביאיא כי אם איש בחטאו יומת
כתיביא כי איש בחטאו ימות

בז ב חד חס וחד מל הכות תבין
ונדיו וביז ובן לילה ובין כרבר קדמ׳ חס

עַל אָבוֹת אִישׁ
בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃
לֹא תַטֶּה
מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם
וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד
אַלְמָנָה׃ וְזָכַרְתָּ
כִּי עֶבֶד הָיִיתָ
בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִשָּׁם עַל כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ
לַעֲשׂוֹת אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה׃
כִּי תִקְצֹר
קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ
וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר
בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב
לְקַחְתּוֹ לַגֵּר
לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה לְמַעַן

יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃
כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ
לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ
לַגֵּר לַיָּתוֹם ו
וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃
כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ
לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ
לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
יִהְיֶה׃ וְזָכַרְתָּ כִּי
עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם עַל כֵּן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃
כִּי יִהְיֶה רִיב
בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ
אֶל הַמִּשְׁפָּט
וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ
אֶת הַצַּדִּיק ו

וְהִרְשִׁיעוּ אֶת
הָרָשָׁע׃ וְהָיָה אִם
בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע
וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט
וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי
רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר׃
אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא
יֹסִיף פֶּן יֹסִיף
לְהַכֹּתוֹ עַל אֵלֶּה
מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה
אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃
לֹא תַחְסֹם שׁוֹר
בְּדִישׁוֹ׃
כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים
יַחְדָּו וּמֵת אַחַד
מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ
לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת
הַמֵּת הַחוּצָה
לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ
יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ

ויסיף ל̇ דכתב יסיף וסימנהון ארבעים יכנו ב בו ליהוכתו לאיבי דוד לאבנר להברות והבאתו אלי הלעולמים מה יתן לך ומה יסיף כי יסיף על
חטאתו ומתק שפתים ושאל אחרון הוז יסיף דעיק ו ה כתב יוסף וסימנ׳ ויאמר שאול כה יעשה אם יעמד ראש אלישע הנני יוסף להפליא הנני יוסף על
ולא יוסף עעב עמה ס ד׳ זוגין מן ד״ק קדמיה ורביע [illegible] ותלית דמין ושמו בדיו ושמו את בריו ושמו בריו והשיבו אל לבב דמלמם
ושבו אליך בכל לבבך והשיבו אל לבבם ושבו אליך בכל לבם ס באחברות דועשית ללאת תבלת במחברת רונו תעשה במחברת החמשים בחברת דועשית
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים דעלם כל הבכור במצרים דעלם וחג הסכות במצרים דעלם כי תקצר בארץ מצרים דעלם כי יהיה ריב בין

השערה ג׳ וסימנ׳ אל זקני העיר ◦
ועלתה יבמתו והפרשים שת שתו ◦

ככה יעשה ד׳ וסימנהון לשור
אשר לא יבנה חפץ ביקרו והבידו ◦

ויצדק ד׳ וסימנהון אבן שלמה
ב׳ בו עשיתי משפט אם עשק וש׳ ◦

לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃
וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר
תֵּלֵד יָקוּם עַל
שֵׁם אָחִיו הַמֵּת׃
וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ
מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְאִם
לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ
לָקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ
וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ
הַשַּׁעְרָה אֶל
הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה
מֵאֵן יְבָמִי לְהָקִים
לְאָחִיו שֵׁם
בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה
יַבְּמִי׃ וְקָרְאוּ לוֹ
זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ
אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר
לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃
וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ
אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים

וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל
רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו
וְעָנְתָה וְאָמְרָה
כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה
אֶת בֵּית אָחִיו׃
וְנִקְרָא שְׁמוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית
חֲלוּץ הַנָּעַל׃
כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים
יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו
וְקָרְבָה אֵשֶׁת
הָאֶחָד לְהַצִּיל
אֶת אִישָׁהּ מִיַּד
מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה
יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה
בִּמְבֻשָׁיו׃ וְקַצֹּתָה
אֶת כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס
עֵינֶךָ׃ לֹא יִהְיֶה
לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן

וָאָבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ
בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה
גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק
יִהְיֶה לָּךְ אֵיפָה
שְׁלֵמָה וָצֶדֶק
יִהְיֶה לָּךְ לְמַעַן
יַאֲרִיכוּ יָמֶיךָ עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ׃ כִּי תוֹעֲבַת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל
עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל
עֹשֵׂה עָוֶל׃
זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק
בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם׃ אֲשֶׁר
קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב

יעשה לו׳ במקומנו כי נבלה ותתיצב כל מלאכה דביום הראשון ב׳ בו אורבז יצא ששת ימים והביאת את המנחה וחלב נבלה אשר יעשה העור מלאכה בהם
בעמיתו דמום קלעי החצר כל ימי נזרו ככה יעשה כי לא פרש התמיד דושעיר עזים כאלהי תעשו ונגשה יבמתו ותאמר אל אביה יעשה לבקרו האנשים דגלית
העם דויאמרו לו אך אחי אך לא יעשה כי תרבו והדבר אני מזפתכם הנה בחיותו ונתתי אותם שמרי כי בגמול דדין כי קרוב יום שלום אסתר ביקרו ויקרא וכתוריא ◦
אחד לד׳ וסימנ׳ חשיהם ההרים כמעט שכב כוכבים ילדיו שכם אחד ולא הריעותי עשר יום מחרב כי ישבו מיכה האותנות עד אחד לא נעדר הדבר הברתי וחביוך
יחידנא דבוך כנפש אחד לא ארני ואיך תשיב וחביריו הנזכרים לעמות מיבאיל ◦ ומי כמוך בישראל כהגלות נגלות ◦

בך כל הנחשלים
אחריך ואתה עיף
ויגע ולא ירא
אלהים והיה
בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך
מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה
לרשתה תמחה
את זכר עמלק
מתחת השמים
לא תשכח

פרש

והיה כי תבוא אל
הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך
נחלה וירשתה
וישבת בה ולקחת
מראשית כל פרי
האדמה אשר
תביא מארצך
אשר יהוה אלהיך
נתן לך ושמת
בטנא והלכת אל
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך
לשכן שמו שם
ובאת אל הכהן
אשר יהיה בימים
ההם ואמרת
אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך
כי באתי אל
הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתינו
לתת לנו ולקח
הכהן הטנא מידך
והניחו לפני מזבח
יהוה אלהיך
וענית ואמרת
לפני יהוה אלהיך
ארמי אבד אבי
וירד מצרימה
ויגר שם במתי
מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב
וירעו אתנו המצרים
ויענונו ויתנו עלינו
עבדה קשה
ונצעק אל יהוה
אלהי אבתינו
וישמע יהוה את
קלנו וירא את
ענינו ואת עמלנו
ואת לחצנו
ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע
נטויה ובמרא
גדל ובאתות ובמפתים

[illegible]

ויבאנו אל המקום
הזה ויתן לנו את
הארץ הזאת ארץ
זבת חלב ודבש
ועתה הנה הבאתי
את ראשית פרי
האדמה אשר
נתתה לי יהוה
והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחוית
לפני יהוה אלהיך
ושמחת בכל
הטוב אשר נתן
לך יהוה אלהיך
ולביתך אתה
והלוי והגר אשר
בקרבך

כי תכלה
לעשר את כל
מעשר תבואתך
בשנה השלישת
שנת המעשר
ונתתה ללוי לגר
ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך
ושבעו ואמרת
לפני יהוה אלהיך
בערתי הקדש מן
הבית וגם נתתיו
ללוי ולגר ליתום
ולאלמנה ככל
מצותך אשר
צויתני לא עברתי
ממצותיך ולא
שכחתי לא אכלתי
באני ממנו ולא
בערתי ממנו
בטמא ולא נתתי
ממנו למת
שמעתי בקול
יהוה אלהי עשיתי
ככל אשר צויתני
השקיפה ממעון
קדשך מן השמים
וברך את עמך
את ישראל ואת
האדמה אשר
נתתה לנו כאשר
נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב
ודבש

היום הזה יהוה
אלהיך מצוך
לעשות את
החקים האלה
ואת המשפטים
ושמרת ועשית
אותם בכל לבבך
ובכל נפשך את
יהוה האמרת היום

[illegible]

והקמת לך אבנים ל̇ בתו̇ כתב גדלות וכל נביא וכתיב רבות כתב. כן בר מן ב̇ ויעשו נאצות גדולת בתריה דעזרא ואעמידה שתי תודות גדולת ° ושארה דאורית̇ כתב גדלת °

תקימו ב̇ וסימנהון ופסל ומצבה את האבנים °

לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים
וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו
וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃
וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ
הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ
לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לָךְ וְלִשְׁמֹר
כָּל־מִצְוֹתָיו׃ וּלְתִתְּךָ
עֶלְיוֹן עַל כָּל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם
וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיֹתְךָ
עַם־קָדֹשׁ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֵּר׃ וַיְצַו
מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הָעָם לֵאמֹר
שָׁמֹר אֶת־כָּל־

הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ
אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
וַהֲקֵמֹתָ לְךָ אֲבָנִים
גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ
אֹתָם בַּשִּׂיד׃
וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת בְּעָבְרֶךָ
לְמַעַן אֲשֶׁר
תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
אֶרֶץ זָבַת חָלָב
וּדְבַשׁ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי־

אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ וְהָיָה
בְּעָבְרְכֶם אֶת־
הַיַּרְדֵּן תָּקִימוּ
אֶת־הָאֲבָנִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל
וְשַׂדְתָּ אוֹתָם
בַּשִּׂיד׃ וּבָנִיתָ
שָּׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח
אֲבָנִים לֹא־תָנִיף
עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל׃
אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו
עוֹלֹת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְזָבַחְתָּ
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ

ל̇
ג̇ חסר
כב̇ בתו̇
ל̇
ה̇
ה̇
ל̇ חסר
יג̇ חסר
ב̇ חסר

ו̇
ל̇
יג̇ בתו̇
ב̇ את המשכן
ל̇ כתב בתו̇
ז̇ וכל ואת שתי הכליות רבות
יז̇ חסר וכל משלי רבות בר מן ד̇ מל̇

יד̇ פסוק בך קדמ̇ לך תנ̇ לך
ל̇ מל̇ בתו̇ ב̇
ב̇ באר היטב
ג̇
ל̇ כת̇ כן בתו̇

ב̇
ג̇ כתב כן

על כל הגוים י̇ וסימנהון ולתתך עליון הנני שלח והבאתי קח לך מגלת וזאת והיד הנטויה והמסכה הנסוכה כי יקצף ליהוה כי קרוב יום יהוה ואם ערם על נתן את פארן דדברי הימים °
יד̇ פסוק לך לך וסימנהון חלילה לך מעשת עם אשר תמצא ויאמר עשו יש לי והיה כי יביאך ושמעת ישראל לא תטע לך וכתבת עליהן למען הקים אתך בחר לך ואבידך לכן כה אעשה לך שורדי מה יתן לך ומה יסיף כל הארץ ישתחוו °

עליהן ז̇ וסימנהון ותתנו בהן אש וכתבת עליהן אבנים שלמות דיהושע ודגמו בנרות עמק קוניהן בית לחם °
וכליות שתי הכליות רבות °

והכהנים הלוים ג̇ וסימנהון ה̇ב̇ הסכת ושמע בראובנס בני צדוק ◦

תועבת יהוה ג̇ מיחדין כי כל תועבת ובגלל התועבת האלה ארור האיש ◦

והעלית ג̇ וסימנהון עלין עולת ליהוה את ירמיהו הנביא עולה בעצי האשרה ◦

שָּׁם וְשָׂמַחְתָּ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲ ט̇
הָאֲבָנִים אֶת כָּל כל̇ חסר יוד קדמ̇
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַ ב̇
הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב ל̇ וחד ובאר
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם ג̇ ט̇ שם ס̇ נש
אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וחד לשן תוספה
לֵאמֹר הַסְכֵּת וּ ל̇
וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ ל̇
לְעָם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְעָשִׂיתָ אֶת מִצְוֺתָו ז̇ מצותיו ה̇ ג̇ חסר
וְאֶת חֻקָּיו אֲשֶׁר ל̇ בטע
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
וַיְצַו מֹשֶׁה
אֶת הָעָם בַּיּוֹם ג̇ יחיד

הַהוּא לֵאמֹר ה̇
אֵלֶּה יַעַמְדוּ
לְבָרֵךְ אֶת הָעָם
עַל הַר גְּרִזִים ה̇ בטע
בְּעָבְרְכֶם אֶת
הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר ה̇ בטע
וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן
וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל יז̇ ראש פסוק בתו וכל שמות ותולדות דכות ב̇ ה̇
הַקְּלָלָה בְּהַר ה̇ בטע
עֵיבָל רְאוּבֵן גָּד
גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן
דָּן וְנַפְתָּלִי וְעָנוּ ה̇ בטענ̇
הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ
אֶל כָּל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם
אָרוּר הָאִישׁ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל
וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת
יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי

חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר
וְעָנוּ כָל הָעָם
וְאָמְרוּ אָמֵן ל̇
אָרוּר מַקְלֶה
אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר
כָּל הָעָם אָמֵן
אָרוּר מַסִּיג
גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר
כָּל הָעָם אָמֵן
אָרוּר מַשְׁגֶּה ב̇ משגה ישרים
עִוֵּר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר
כָּל הָעָם אָמֵן
אָרוּר מַטֶּה
מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם
וְאַלְמָנָה וְאָמַר
כָּל הָעָם אָמֵן
אָרוּר שֹׁכֵב ה̇ בטע
עִם אֵשֶׁת אָבִיו
כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן

ויוסף י̇ וסימנהון הורד מערימה ויוסף בן שלשים הוא השליט לאשר על ביתו ישית ידו על היה במצרים אלה יעמדו לבני אסף זכור גאלת בזרוע ◦ וחד לשון תוספא ויוסף יהוה אלהיך ◦
ארור ה̇ בטע וסימנהון מקלה אביו מסיג גבול משגה עור שכב עם כל בהמה עם חתנתו מכה רעהו נתן אשה לבנימן מנע חרבו מדם ◦

בסתר ד̇ וסימנהון ארור האיש אשר ארור מכה רעהו כי תאכלם בחסר כל כי אתה עשית בסתר ◦

[illegible]

ארור שכב עם
כל בהמה ואמר
כל העם אמן
ארור שכב
עם אחתו בת
אביו או בת אמו
ואמר כל העם אמן
ארור שכב
עם חתנתו ואמר
כל העם אמן
ארור מכה
רעהו בסתר ואמר
כל העם אמן
ארור לקח
שחד להכות
נפש דם נקי ואמר
כל העם אמן
ארור אשר
לא יקים את דברי
התורה הזאת

לעשות אותם
ואמר כל העם אמן

והיה אם שמוע
תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר
לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי
מצוך היום ונתנך
יהוה אלהיך עליון
על כל גויי הארץ
ובאו עליך כל
הברכות האלה
והשיגך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך
ברוך אתה בעיר
וברוך אתה בשדה
ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי
בהמתך שגר

אלפיך ועשתרות
צאנך ברוך טנאך
ומשארתך ברוך
אתה בבאך וברוך
אתה בצאתך
יתן יהוה את איביך
הקמים עליך
נגפים לפניך
בדרך אחד יצאו אליך
ובשבעה דרכים
ינוסו לפניך
יצו יהוה אתך
את הברכה באסמיך
ובכל משלח ידך
וברכך בארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך יקימך יהוה
לו לעם קדוש
כאשר נשבע לך
כי תשמר את

[illegible]

והשיגוך ג׳ וסימנהון [illegible]
הקללות וחבירון ◦ קדמיה [illegible]

בהמתך ד׳ וסימנהון לא תרביע כלאים והותירך יהוה וחבירך ואכל פרי בהמתך ◦◦
ויראו ב׳ וסימנהון וראו כל עמי את יהוה אלהיהם ◦

מצות יהוה אלהיך
והלכת בדרכיו
וראו כל עמי הארץ
כי שם יהוה נקרא
עליך ויראו ממך
והותרך יהוה
לטובה בפרי
בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך
על האדמה אשר
נשבע יהוה
לאבתיך לתת לך
יפתח יהוה לך
את אוצרו הטוב
את השמים לתת
מטר ארצך בעתו
ולברך את כל
מעשה ידך והלוית
גוים רבים ואתה
לא תלוה ונתנך

יהוה לראש ולא
לזנב והיית רק
למעלה ולא תהיה
למטה כי תשמע
אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי
מצוך היום לשמר
ולעשות ולא
תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה
אתכם היום ימין
ושמאול ללכת
אחרי אלהים
אחרים לעבדם

והיה אם לא תשמע
בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות
את כל מצותיו
וחקתיו אשר

אנכי מצוך היום
ובאו עליך כל
הקללות האלה
והשיגוך ארור
אתה בעיר וארור
אתה בשדה
ארור טנאך
ומשארתך ארור
פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר
אלפיך ועשתרת
צאנך ארור אתה
בבאך וארור אתה
בצאתך ישלח
יהוה בך את
המארה את
המהומה ואת
המגערת בכל
משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך

[illegible] לראש לכל יפתח וחבירו ושל ידיך
[illegible] פנה ברכות מגע בד הוין ידיו קומי ד׳ צי ◦
אשר אנכי מצוך [illegible] והיה בעבורכם ולא תסור ◦◦

שוקים ל דליו מתאבלים ל ויקונו ירל מדיקים ל ויהי הם מריקים נסגים ל מדוע ראיתי נקראים ל ויהיו נקראים כשוחים ל
השוקים ל וכבה המתאבלים ל שמחו את המדיקים ל מעליהם הזהב הנסגים ל ואת הנסגים הנקראים ל בשם ישראל השיחם ל

ועד אבדך מהר
מפני רע מעלליך
אשר עזבתני
ידבק יהוה בך את
הדבר עד
כלתו אתך מעל
האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה
יככה יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון
ורדפוך עד אבדך
והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת
והארץ אשר
תחתיך ברזל
יתן יהוה את
מטר ארצך
אבק ועפר מן

השמים ירד עליך
עד השמדך
יתנך יהוה נגף
לפני איביך בדרך
אחד תצא אליו
ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיית
לזעוה לכל
ממלכות הארץ
והיתה נבלתך
למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת
הארץ ואין
מחריד יככה
יהוה בשחין
מצרים ובעפלים
ובגרב ובחרס
אשר לא תוכל
להרפא יככה
יהוה בשגעון

ובעורון ובתמהון
לבב והיית
ממשש בצהרים
כאשר ימשש
העור באפלה
ולא תצליח את
דרכיך והיית אך
עשוק וגזול כל
הימים ואין מושיע
אשה תארש
ואיש אחר ישגלנה
בית תבנה ולא
תשב בו כרם
תטע ולא תחללנו
שורך טבוח
לעיניך ולא
תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך
ולא ישוב לך
צאנך נתנות

לזעוה

ובטחרים

ישכבנה

ואין כז׳ מחריד ואין וכל קריה אין וסימניהון שורך טבוח חרביה ואין שם ואין קרא בשמך ואין
יהוה ראה ואין לו מגיד ואין חקר דעשה גדלות בדברים לא יוסר ואין דעת אלהים בארץ ס
וחילופ׳ ח׳ זוג אין וכל קריה ואין אין מציל ואין ראה אין קול ענות ואם אין מושיע וירפו ותפשוהו
אל תרחק ממני כי צרה ס ולא תשב ד׳ אשה תארש עודי לנצח ארבעים שנה ארץ מלוחה ולא ס

ולא ישוב ד׳ וסימניהון תהרא ארכר ובזח
אריה אשיתבע ונפל ס ישכבנה ד׳ דכת׳
ישגלנה בלשנ׳ אורש תארש שאי עיניך
על ועליהם ידשגר ואספתי את כל הגוים ס

ספרים הסופרים ל עלשדים גם מגבה ל פתחים והפתחים מבואות והמזוזות ישוו חיצון ל ועבדו ויאמר עזאים ויצאים ל ויהושע וישוואשר עבעים העבעים ל הדיר הנשקו קינים הקינים ל

לאיביך ואין לך
מושיע׃ בניך ו
ובנתיך נתנים
לעם אחר ועיניך
ראות וכלות
אליהם כל היום
ואין לאל ידך׃
פרי אדמתך וכל
יגיעך יאכל עם
אשר לא ידעת
והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים׃
והיית משגע
ממראה עיניך
אשר תראה׃
יככה יהוה בשחין
רע על הברכים
ועל השקים
אשר לא תוכל
להרפא מכף

רגלך ועד קדקדך׃
יולך יהוה אתך
ואת מלכך אשר
תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת
אתה ואבתיך׃
ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן׃
והיית לשמה
למשל ולשנינה
בכל העמים אשר
ינהגך יהוה שמה׃
זרע רב תוציא
השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו
הארבה׃ כרמים
תטע ועבדת
ויין לא תשתה
ולא תאגר כי
תאכלנו התלעת׃

זיתים יהיו לך
בכל גבולך ושמן
לא תסוך כי ישל
זיתך׃ בנים ובנות
תוליד ולא יהיו
לך כי ילכו בשבי׃
כל עצך ופרי
אדמתך יירש
הצלצל׃ הגר
אשר בקרבך
יעלה עליך מע
מעלה ואתה
תרד מטה מטה׃
הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא
יהיה לראש
ואתה תהיה לזנב׃
ובאו עליך כל
הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך

ועיניך ז וסימנהון בניך ובנתיך ועיניך על רמים הנני נתנך למגהה קחנו ועיניך שים ועיניך ל
עיני מיך ועיניך דוחי הירדנה ועיניך פתחות ◦ עשוק ד ג מלי וחד חסי וסימנהון והיית ממשש
פרי אדמתך עשוק אפרים רצוץ אם עשק בדם ◦ בחריה חסי ◦ בשחין ג הברכים מיצרים ויצא השטן
ולשנינה ג וסימנהון והיית לשמה והיה ישראל למשל ולשנינה ויתנני למשל ולשנינה ◦

ולא יהיו ג וסימנהון בנים ובנות
לך אשה ולא יהיו לך בנים ולא יהיו כי
וכל יחזקאל דכותהון בר מן בסור עד

[illegible]

440

עד השמדך כי
לא שמעת בקול
יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו
אשר צוך והיו
בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם
תחת אשר לא
עבדת את יהוה
אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב
כל ועבדת את
איביך אשר
ישלחנו יהוה בך
ברעב ובצמא
ובעירם ובחסר
כל ונתן על ברזל
על צוארך עד
השמידו אתך
ישא יהוה עליך

ו׳ חס
ל׳
ו׳
ו׳ חס
ל׳
כול מל בר מן ג׳ חס׳
ג׳
ל׳

גוי מרחוק מקצה
הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר
לא תשמע לשנו
גוי עז פנים אשר
לא ישא פנים
לזקן ונער לא יחן
ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד
השמדך אשר
לא ישאיר לך
דגן תירוש ויצהר
שגר אלפיך
ועשתרת צאנך
עד האבידו אתך
והצר לך בכל
שעריך עד רדת
חמתיך הגבהות
והבצרות אשר
אתה בטח בהן

ל׳ חס׳ כי תנא קדמ
ל׳

בכל ארצך והצר
לך בכל שעריך
בכל ארצך אשר
נתן יהוה אלהיך
לך ואכלת פרי
בטנך בשר בניך
ובנתיך אשר נתן
לך יהוה אלהיך
במצור ובמצוק
אשר יציק לך
איבך האיש הרך
בך והענג מאד
תרע עינו באחיו
ובאשת חיקו
וביתר בניו אשר
יותיר מתת לאחד
מהם מבשר בניו
אשר יאכל מבלי
השאיר לו כל
במצור ובמצוק

[illegible]

[illegible]

אשר יציק לך
איבך בכל שעריך
הרכה בך והענגה
אשר לא נסתה
כף רגלה הצג
על הארץ מהתענג
ומרך תרע עינה
באיש חיקה וב
ובבנה ובבתה
ובשליתה היוצת
מבין רגליה וב
ובבניה אשר
תלד כי תאכלם
בחסר כל בסתר
במצור ובמצוק
אשר יציק לך
איבך בשעריך
אם לא תשמר
לעשות את כל
דברי התורה ה

הזאת הכתובים
בספר הזה ליראה
את השם הנכבד
והנורא הזה את
יהוה אלהיך והפלא
יהוה את מכתך
ואת מכות זרעך
מכות גדלת ונ
ונאמנות וחלים
רעים ונאמנים
והשיב בך את כל
מדוה מצרים א
אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך גם כל
חלי וכל מכה
אשר לא כתוב
בספר התורה ה
הזאת יעלם יהוה
עליך עד השמדך
ונשארתם במתי

מעט תחת אשר
הייתם ככוכבי
השמים לרב כי
לא שמעת בקול
יהוה אלהיך והיה
כאשר שש יהוה
עליכם להיטיב
אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש
יהוה עליכם ה
להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם
ונסחתם מעל
האדמה אשר
אתה בא שמה
לרשתה והפיצך
יהוה בכל העמים
מקצה הארץ
ועד קצה הארץ
ועבדת שם

[illegible]

ובגוים ד׳ וסימנהון ובגוים לא יתחשב
ובגוים זריתני ובגוים הרבים לא תרגיע ∘

באניות ד׳ וסימנהון והשיבך יהוה מצ׳
ילכו עבדי וכשדים יורדי הים ∘ וחד היתה
כאניות ∘

לילה ויומם ג׳ וסימנהון ופחדת
לילה ויומם תורידה עיני דמעה לא תתפגה ∘

אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ
אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ
עֵץ וָאָבֶן׃ וּבַגּוֹיִם
הָהֵם לֹא תַרְגִּיעַ
וְלֹא־יִהְיֶה מָנוֹחַ
לְכַף־רַגְלֶךָ וְנָתַן
יְהוָה לְךָ שָׁם לֵב
רַגָּז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם
וְדַאֲבוֹן נָפֶשׁ׃ וְהָיוּ
חַיֶּיךָ תְּלֻאִים לְךָ
מִנֶּגֶד וּפָחַדְתָּ
לַיְלָה וְיוֹמָם וְלֹא
תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ׃
בַּבֹּקֶר תֹּאמַר מִי
יִתֵּן עֶרֶב וּבָעֶרֶב
תֹּאמַר מִי־יִתֵּן
בֹּקֶר מִפַּחַד לְבָבְךָ
אֲשֶׁר תִּפְחָד וּמ
וּמִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ

אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ וה
וֶהֱשִׁיבְךָ יְהוָה
מִצְרַיִם בָּאֳנִיּוֹת
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
לְךָ לֹא־תֹסִיף
עוֹד לִרְאֹתָהּ
וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם
לְאֹיְבֶיךָ לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין
קֹנֶה׃ אֵלֶּה
דִבְרֵי הַבְּרִית
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה לִכְרֹת
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מוֹאָב
מִלְּבַד הַבְּרִית
אֲשֶׁר־כָּרַת אִתָּם
בְּחֹרֵב׃
וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר

אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם
אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְעֵינֵיכֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְפַרְעֹה וּלְכָל־
עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃
הַמַּסּוֹת הַגְּדֹלֹת
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ
הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים
הַגְּדֹלִים הָהֵם׃ וְלֹא
נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב
לָדַעַת וְעֵינַיִם
לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם
לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם
אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לֹא־בָלוּ
שַׂלְמֹתֵיכֶם
מֵעֲלֵיכֶם וְנַעַלְךָ
לֹא־בָלְתָה מֵעַל

אתם לא בעצם היום הזה ויצאן אתם מאוד ויערכו אתם מלחמה ויריא יוסף אתם ויפקד שר הטבחים וגם הקימותי וגם ערב רב ואף גם זאת השבן אתם אם לקרא
לך באר אתם ימיקו כי לא ננחל מלבד הברית ויערכו אתם דשפטים מימי התהלכנו להקימו מן הארץ כלחם אתם ויגידו העצים ויכרת יהוה אתם יחשב אתם ואם
נביאים הם ובני ארץ הבריה אליהם לא ותחר פרס כוש כוא כתבה כספם וזהבם מתהבא דוברי הימים ויצאו אתם בני אל תלך ∘∘ וכל דיבור רבותהון בר מן
יאותם ודברתי משפטי רוח מלא מאלה אלכה לי אל הגדולים הלוך אל בית הרכבים וכל יחזקאל ∘

443

בלו ד׳ וסימנהון ואולך אתכם ואלה
שלמותינו כי החרשתי שלמתיהם׃

בברית ג׳ וסימנ׳ לעבדך בברית
ועשית חסד על עבדך ואשבע לך ואבא׃

וה׳ בברית ד״ג וסימ׳ ואני בבריתי
אשר באו בברית עמו בברית כי הענ
כברית ויבאו בברית׃

רַגְלֶךָ׃ לֶחֶם לֹא
אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר
לֹא שְׁתִיתֶם לְמַעַן
תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וַתָּבֹאוּ
אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה
וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ
לַמִּלְחָמָה וַנַּכֵּם׃
וַנִּקַּח אֶת אַרְצָם
וַנִּתְּנָהּ לְנַחֲלָה׃
לָראוּבֵנִי וְלַגָּדִי
וְלַחֲצִי שֵׁבֶט
הַמְנַשִּׁי׃ וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית
הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם לְמַעַן
תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃

קנב

אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם
כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם
שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃
טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם
וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב
עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב
מֵימֶיךָ׃ לְעָבְרְךָ
בִּבְרִית יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃
לְמַעַן הָקִים
אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ
לְעָם וְהוּא יִהְיֶה
לְּךָ לֵאלֹהִים

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב׃
וְלֹא אִתְּכֶם
לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת
אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת הָאָלָה הַזֹּאת׃
כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ
פֹּה עִמָּנוּ
עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת
אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה
עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ כִּי
אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת
אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ
בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְאֵת אֲשֶׁר עָבַרְנוּ
בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם׃

עינים ל״א וסימנהון ולשרה אמר ותתעלף חכלילי עינים מכלות עינים וגלוי עינים וחבירו וכלון עינים ולא נתן יהוה וישלח ויביאהו ומשקרות לפקוח עינים עורות
נגששה כעורים שמעו נא זאת וגביהם מלאות והאופנים מלאים בתוך בית המרי טהור עינים על אבן אחת כאורת עינים מלושני בסתר פה להם עינים רמות וחבירו
חזיא עם עור מאור עינים רום עינים חכלילות עינים כי השפיל הייתי לעור טוב מראה עינים׃ ישנו ד׳ וסימנהון כי את אשר כי אם ישנו והיה אם ישנו מפזר׃

ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ
ואבן כסף וזהב
אשר עמהם פן
יש בכם איש או
אשה או משפחה
או שבט אשר
לבבו פנה היום
מעם יהוה אלהינו
ללכת לעבד את
אלהי הגוים ההם
פן יש בכם שרש
פרה ראש ולענה
והיה בשמעו את
דברי האלה
הזאת והתברך
בלבבו לאמר
שלום יהיה לי
כי בשררות לבי
אלך למען ספות

הרוה את הצמאה
לא יאבה יהוה
סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה
וקנאתו באיש
ההוא ורבצה בו
כל האלה הכתובה
בספר הזה ומחה
יהוה את שמו
מתחת השמים
והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי
ישראל ככל
אלות הברית
הכתובה בספר
התורה הזה ואמר
הדור האחרון
בניכם אשר
יקומו מאחריכם
והנכרי אשר

יבא מארץ רחוקה
וראו את מכות
הארץ ההוא ואת
תחלאיה אשר
חלה יהוה בה
גפרית ומלח שרפה
כל ארצה לא
תזרע ולא תצמח
ולא יעלה בה כל
עשב כמהפכת
סדם ועמרה
אדמה וצביים
אשר הפך יהוה
באפו ובחמתו
ואמרו כל הגוים
על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת
מה חרי האף
הגדול הזה ואמרו
על אשר עזבו

את ברית יהוה
אלהי אבתם אשר
כרת עמם בהוציאו
אתם מארץ
מצרים וילכו
ויעבדו אלהים
אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר
לא ידעום ולא
חלק להם ויחר
אף יהוה בארץ
ההוא להביא
עליה את כל
הקללה הכתובה
בספר הזה
ויתשם יהוה
מעל אדמתם
באף ובחמה
ובקצף גדול
וישלכם אל ארץ

אחרת כיום הזה
הנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת
לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל
דברי התורה הזאת
והיה כי יבאו
עליך כל
הדברים האלה
הברכה והקללה
אשר נתתי לפניך
והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר
הדיחך יהוה
אלהיך שמה
ושבת עד יהוה
אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר
אנכי מצוך היום
אתה ובניך בכל

לבבך ובכל נפשך
ושב יהוה אלהיך
את שבותך ורחמך
ושב וקבצך
מכל העמים אשר
הפיצך יהוה אלהיך
שמה אם יהיה
נדחך בקצה
השמים משם
יקבצך יהוה
אלהיך ומשם
יקחך והביאך
יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו
אבתיך וירשתה
והיטבך והרבך
מאבתיך ומל
יהוה אלהיך את
לבבך ואת לבב
זרעך לאהבה

את המות ל׳ ויסר מעליו את השני ל׳ ויער גם את את חלב ל׳ הארץ את אם ל׳ חילך את רכבו ל׳ ויאסר את ירעכם ל׳ יבוא
ואת המות ל׳ ואת הרע ואת השני ל׳ יעשה עליה ואת חלב ל׳ החטאת ואת אם ל׳ המלך ואת רכבו ל׳ ומשכבתי ואת ירעכם ל׳ ראני

את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל
נפשך למען חייך:
ונתן יהוה אלהיך
את כל האלות
האלה על איביך
ועל שנאיך
אשר רדפוך:
ואתה תשוב
ושמעת בקול
יהוה ועשית את
כל מצותיו אשר
אנכי מצוך היום:
והותירך יהוה
אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך
לטבה כי ישוב
יהוה לשוש
עליך לטוב כאשר
שש על אבתיך:
כי תשמע בקול
יהוה אלהיך
לשמר מצותיו
וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה
כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך:

כי המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך
היום לא נפלאת
הוא ממך ולא
רחקה הוא: לא
בשמים הוא לא
לאמר מי יעלה
לנו השמימה וי
ויקחה לנו ויש
וישמענו אתה
ונעשנה: ולא
מעבר לים הוא
לאמר מי יעבר
לנו אל עבר הים
ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה:
כי קרוב אליך
הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו:
ראה נתתי
לפניך היום את
החיים ואת הטוב
ואת המות ואת
הרע: אשר אנכי
מצוך היום לאהבה
את יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו
ולשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו

מן ראשיה דאורית עד ואלה שמות ראש
פסוק ר״א ס׳ מן ב׳ לא אדמי לא יסור שבט ס
וכל ואלה שמות דאורית כהניכ׳ דכות בר מן
א׳ ולא יכלה עוד וכלו החרטמים ויכל משה
ולא תותירו ולא שמעו אל תעלה במעלות
יבחר יהללו תהללו יהלל תקיא תותירו
בחקות תגורו ס

וכל וידבר דכותיהון ולא בר מן ז׳ לא
ישאירו תאכלון אוכל עבדי ויבוב הביטו
התנחלו ס וכל משנה תורה דכות בר מן
י׳ ולא אבותם ולא אבה ולא תתחתן
ולא תחמד ולא תביא ולא ירבק ולא יראה
תקים ירבה ישפך תחוס אבה תסור נתן
אתכם מעבר ים ס

וכל אשלמתה קדמיתה דכותהון ולא
בר מן ט׳ לא יתיצב לא ימוש לא היה דבר
לא היתה עיר לא נפל דבר לא נותר ענקים
לא עזבתם לא טוב לא כן הדברי ספר
ישעיהו דכות בר מן ו׳ ולא תשעינה
ישעה יהיה למורים ישיב יגעת צמאו
וכל ירמיהו

את התכלת ל וכל אשה את תולעת ל את קלעי ל את מיתריו ל ויקם משה את הנתחים ל ויערכו את המנאפת ל את איל
ואת התכלת ל והם יקחו ואת תולעת ל וקלעי ° ואת מיתריו ל את המשכן ואת הנתחים ל ואת האיל ואת המנאפת ל ואת איל

וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־אַתָּה בָא
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
וְאִם־יִפְנֶה לְבָבְךָ
וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַעֲבַדְתָּם׃ הִגַּדְתִּי
לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד
תֹּאבֵדוּן לֹא
תַאֲרִיכֻן יָמִים
עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
אַתָּה עֹבֵר על
אֶת־הַיַּרְדֵּן לָבוֹא
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ הַחַיִּים
וְהַמָּוֶת נָתַתִּי

לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ
בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה
אַתָּה וְזַרְעֶךָ׃
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ
בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ
כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ
יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לע
לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לָתֵת לָהֶם׃

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־
מֵאָה וְעֶשְׂרִים

שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם
לֹא־אוּכַל עוֹד
לָצֵאת וְלָבוֹא
וַיהוָה אָמַר אֵלַי
לֹא תַעֲבֹר אֶת־
הַיַּרְדֵּן הַזֶּה׃ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ הוּא־יַשְׁמִיד
אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם
יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר
לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה׃ וְעָשָׂה
יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְסִיחוֹן
וּלְעוֹג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר
הִשְׁמִיד אֹתָם׃
וּנְתָנָם יְהוָה
לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם

ב̇ חד כתב וחיית וחד כת וחיתה אתה ובירך
ד̇
ב̇ קמ וב̇ פת
ד̇
ל ובת כן
יג̇
ה̇

ל
ל
ל ראש פסוק וחד והגדתי ל

ד̇ ומל
ו̇
ב̇ רא פסוק לכל העמים
חס ו̇

וכל ירמיהו ויחזקאל דכות׳ ראש פסוק ולא
בר מן יד̇ לא כאלה הלך והבירו לא ישוב
אף לא ישוב חרון משחקים שלחתי את הנ
לא תקח לך לא רכאו לא כברית לא עליתם
עם עמקי חסה עליך לא תעבר בה למענכם °
וכל תרי עשׂ דכות׳ בר מן ג̇ ולא יעקו עשות.
נכחה אחד עשה

וכל דברי הימ׳ דכות׳ בר מן ב̇ לא הניח
לאיש לא לכם להלחם ° וכל שאר כתיבייא
דכות בר מן יד̇ ולא הסגרתני ולא נהוג
ולא שמע עמי ולא יהיו אמרו העברים
איה אלוה ערך אלי לחטא חבי ולא נמצא
נשים בקול מורי בעמיקי למרתי שמענו
אל עבדיך °

את השמים ואת הארץ יג̇ וסימנהון
בראשית זכור את יום ביני וביז בני העידתי
בכם והבירו והקהילו לבדך ותבירו אם
יסתר אהה אדני יוי מדעיש וחב̇ ויאמר החים
ולברא ד̇ וסימנהון מאה ועשרים שנה
ויאמר לא אוכל כבחי א̇ו בשער הדגים °

[illegible] ג̇ [illegible] אל הירדן
[illegible] מפני [illegible] אשור

אשר נשבע יהוה לאבתם ג̇ וסי̇
ויקרא משה ליהושע [illegible] אותם

ויקהל ג̇ וסימנ̇ [illegible]
[illegible] יהוה אלי האנשים והנשים

להם ככל המצוה
אשר צויתי
אתכם חזקו
ואמצו אל תיראו
ואל תערצו
מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא הה
הלך עמך לא
ירפך ולא יעזבך
ויקרא משה
ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא
את העם הזה
אל הארץ אשר
נשבע יהוה
לאבתם לתת
להם ואתה תנחילנה
אותם ויהוה הוא

ההלך לפניך הוא
יהיה עמך לא
ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת
ויכתב משה את
התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים
בני לוי הנשאים
את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני
ישראל ויצו משה
אותם לאמר מקץ
שבע שנים במעד
שנת השמטה
בחג הסכות בבוא
כל ישראל לראות
את פני יהוה
אלהיך במקום
אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת

נגד כל ישראל
באזניהם הקהל
את העם האנשים
והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען
ילמדו ויראו
את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות
את כל דברי התורה
הזאת ובניהם אשר
לא ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את
יהוה אלהיכם כל
הימים אשר אתם
חיים על האדמה
אשר אתם עברים
את הירדן שמה
לרשתה
ויאמר יהוה אל

[illegible]

אלהי נכר ג̇ וסימנהון וזנה אחרי
אלהי נכר כי תעזבו את יהוה ועבדתם

עברים את הירדן שמה לרשתה ג̇
ובניהם אשר לא ידעו העידתי בכם היום
כי לא דבר רק

אל האדמה ד̇ וסימנהון [illegible]
[illegible] כי אביאנו [illegible]
והשיבותם והביאותים

משה הן קרבו ימיך
למות קרא את
יהושע והתיצבו
באהל מועד וא
ואצונו וילך משה
ויהושע ויתיצבו
באהל מועד וירא
יהוה באהל בעמוד
ענן ויעמד עמוד
הענן על פתח ה
האהל

ויאמר יהוה
אל משה הנך
שכב עם אבתיך
וקם העם הזה
וזנה אחרי אלהי
נכר הארץ אשר
הוא בא שמה ב
בקרבו ועזבני
והפר את בריתי
אשר כרתי אתו
וחרה אפי בו ביום
ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם
והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות
ואמר ביום ההוא
הלא על כי אין
אלהי בקרבי מ
מצאוני הרעות
האלה ואנכי ה
הסתר אסתיר פני
ביום ההוא על
כל הרעה אשר
עשה כי פנה א
אל אלהים אחרים
ועתה כתבו לכם
את השירה הזאת
ולמדה את בני
ישראל שימה
בפיהם למען
תהיה לי השירה
הזאת לעד בבני
ישראל כי
אביאנו אל
האדמה אשר
נשבעתי לאבתיו
זבת חלב ודבש
ואכל ושבע
ודשן ופנה אל
אלהים אחרים
ועבדום ונאצני
והפר את בריתי
והיה כי תמצאן
אתו רעות רבות
וצרות וענתה
השירה הזאת
לפניו לעד כי
לא תשכח מפי
זרעו כי ידעתי

[illegible]

עשה ג בסיפ וסימנהון חסד משפט ∘
יעדון ∘ וכל שאר אורית וכת בר מן א
נורא תהלת ∘

לקוח ד וסימנהון ספרא וספריא
ועניא לגלותא ∘

ואעידה ה וסימנ בם את השמים ∘
ואעידה לי ואעידה בך שמעה עמי על
כי אדברה ואעידה ∘

אֶת יִצְרוֹ אֲשֶׁר
הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם
בְּטֶרֶם אֲבִיאֶנּוּ
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבָּעְתִּי׃ וַיִּכְתֹּב
ועד פסו דפת בר בקיפ מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא
וַיְלַמְּדָהּ אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו
אֶת יְהוֹשֻׁעַ בִּן
נוּן וַיֹּאמֶר חֲזַק
ב מלין חמץ דסמיכ יורך וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה
תָּבִיא אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ׃
וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה
לִכְתֹּב אֶת דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת
עַל סֵפֶר עַד תֻּמָּם׃
וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת
הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן
כו וכל מלכ דכות בר מן ב בְּרִית יְהוָה לֵאמֹר׃
לָקֹחַ אֵת סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה
וְשַׂמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד
כז אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה
שָׁם בְּךָ לְעֵד׃ כִּי
אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת
ד מֶרְיְךָ וְאֶת עָרְפְּךָ
יג הַקָּשֶׁה הֵן בְּעוֹדֶנִּי
חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם
מַמְרִים הֱיִתֶם
ב חסר גס אתס עִם יְהוָה וְאַף כִּי
אַחֲרֵי מוֹתִי׃
ל וחד הקהילו הַקְהִילוּ אֵלַי אֶת
כָּל זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם
ו פסוק את את את ואת וַאֲדַבְּרָה בְאָזְנֵיהֶם ח
אֵת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְאָעִידָה
בָּם אֶת הַשָּׁמַיִם
ל וְאֶת הָאָרֶץ׃ כִּי יג
יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי
ב חסר כִּי הַשְׁחֵת תַּשְׁחִתוּן
וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר צִוִּיתִי
ח אֶתְכֶם וְקָרָאת
אֶתְכֶם הָרָעָה
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
כִּי תַעֲשׂוּ אֶת
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה קל
לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה
ל בטע וכל קריה דכות ב ל א עתה מלאתם יְדֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר
מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָּל ל
קְהַל יִשְׂרָאֵל אֶת
דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
עַד תֻּמָּם׃

כל דסמיך לזדקה פתח בר מן ב קמי וסימנהון אל תשפטו דם אשר
בתוך הגג במלא תמלא בידועה האחת ואבידו ויקרא משה ויצו את יהושע
עד העם רב לך שבב וישכמו בבקר ממחרת וידדת לפני ותשטה יהוה
עשך הנני מביא אתם הטה דניאל נטה קו וישלח ויתנהו יהוה אלהין
ויצו ויאמר ∘

ארון ברית יהוה כז וסימנהון נסע לפניהם ויעפלו בעת ההיא הר
ויכתב משה ויצו משה לקח ויצור את העם כחרבה נכרתו כאמר נתקן
וכל ישראל נקחה וישלח העם קדמ דפסו ותהס כי תרבו אז יקהיל אל מקומו
ויעיב שד יריעות עתה תנו ממחה וסבכים ויהי דוד בעיר מעלים באער עיר ∘
וכל מלכים דכותהון בר מן ב בינשאת ויעל ∘

ארץ יו̇ וסימנהון ודבכהו שאול מתחת הבינו לבניו אבל אמללה דנו שמים וחבירו ואשים דברי חשף יהוה ותשכח יהוה כי קול נהי הנני מביא
יהוה יעזי משא דבר כי לא בחרבכם ◦ וכל אתנחו וסו̇ פסוק דכות בר מן ד̇ דגעי קיני עניים רגדה ◦ ותשמע ב̇ ותשמע הארץ ותשמע ותושיע ◦

יערף ב̇ בתרי לישנ̇
וסימנ̇ כמטר
מזבחותם ◦

לקחי ג̇ וחד ולקחי וסימנהון
יערף כמטר נא לו
זך לקחי ואניער ◦

כנשר ד̇ רפי̇ וסימנהון
יעיר קנו חש לאכל
ויטוש יעוף ◦

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה   וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי
יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי   תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי
כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא   וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא   הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ
הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ   כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל   צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא
שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם   דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל
הַלְיְהוָה תִּגְמְלוּ זֹאת   עַם נָבָל וְלֹא חָכָם
הֲלוֹא הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ   הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ
זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם   בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר
שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ   זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ
בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם   בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם
יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים   לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ   יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ
יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר   וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן
יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ   יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ
כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ   עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ   יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ
יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ   וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר
יַרְכִּבֵהוּ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ   וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי

הלוא יג̇ מלי באורית̇ הלוא אם תיטיב הלוא נכריות הלוא לנו הם הלוא אחיך הלוא לאלהים הלוא אמרתי הלוא זה הלוא ידעתם הלוא בלכתך הלוא טוב אתך
אביך קנך כמוס עמדי ◦ בתריה פולג ◦ וכל יהושע מלי ◦ וכל שפטי הלא חס ◦ וכל שמואל הלוא מלי ◦ וכל מלכים ◦ בר מן יו̇ מלי נתן שמעי שלמה אבים אליהו
הלוא אמרתי הלא יתכבא אחאב אחזיהו דפלגיה ויגשו ומסער ואלישע יהוא יואש מלך יהודה יהואחז מנחם בן גדי הסיר שליח ◦ ירמיהו כל מלי בר מן ב̇ חסר
מגשמים ההמה ◦ יחזקאל כל מל בר מן ה̇ חסר אמרו בגעת ושל אחריו דרכיבם דרכיכם ממשל תגיד מקול מפלקי ◦ ישעיהו כל מלי בר מן ג̇ חסר הלא שרי
ושל אחריו ושל אחריך על האנשים מאז מחשה ◦ תרי עש̇ כל מלי בר מן א̇ הלא השך ◦ כתוביא כל חסר בר מן ט̇ שמעת יעיותי משנאיך יתעו יזרון ודמגלה
תאנף ביראת כוז עשו חטא שלמה ◦

ויניקהו דבש מסלע
ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן
עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים
עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר׃
וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית
ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו׃
יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו׃
יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום
חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם׃
צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך׃
וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו׃
ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם
כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם׃
הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם׃
כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית
ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים׃
אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם׃
מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי
ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר׃
מחוץ תשכל חרב

[illegible] פן יאמרו ידנו רמה [illegible]
[illegible] לולי [illegible] אגור

[illegible]
[illegible]

453

ומחדרים אימה　　גם בחור גם בתולה
יונק עם איש שיבה　　אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם　　לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו　　פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת　　כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה　　לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם　　איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה　　אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם　　כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים　　כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה　　ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו　　חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר　　הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי　　לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם　　כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו　　כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם　　כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב　　ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו　　אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם　　יקומו ויעזרכם

[illegible]
[illegible]
[illegible]

יג̇ פסוק בקריה ואין ואין וסימנהון ראו עתה כי אני אני ובחורי עבד לפניהם ויקחו את הפר ותמלא ארצו ובכתי מפתח בית והוא עם ביזו
וארא ואין איש ואביט ואין עוזר המאס מאסת ישגו עאני כי תאנה ושבתי אני ס

יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃ רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה
מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃
כִּי־אֶשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעֹלָם׃
אִם־שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי וְתֹאחֵז בְּמִשְׁפָּט יָדִי
אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃
אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר
מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃
הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה־הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא
וְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׂימוּ לְבַבְכֶם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵעִיד בָּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תְּצַוֻּם אֶת־בְּנֵיכֶם לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי לֹא־דָבָר רֵק הוּא מִכֶּם כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם וּבַדָּבָר
הַזֶּה תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר׃ עֲלֵה אֶל־הַר
הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר־נְבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה

אותי ל̇ג̇ מלי וסימנ̇ על אשר לא קדשתם כי אויל עמי האותי לא תיראו במרמה מאנו השכל וירע ואטמנהו יה גודלך על אשר עזבו כגבור עריץ ונתתי להם לב
ולא תכעיסו כי כלם לראה כי נתתם אותי ויבזו פליטיכם גופו אתו יעז שכחת ב̇ בו כמראה נחשת אשר גרפו גור יגור דאגת ב̇ בו יום יום ידרשון אף תיראו
פרית אותי נהג כי אם אותי גם מיום מיראים אותי וכל יהושע ושפטים דכותהון בר מן ב̇ חס̇ בשלח משה אתם משחיכ̇ ס מראש ו̇ל̇ וסימנ̇
כי מראש צרים מראש פרעות ותאר הלא הבינותם מי פעל ונדעה ויחזו קרבו אלי מעמרת הארז וישלימם כסכתי תשורי מראש ועד סוף ויקהלת ס

יג̇ פסוק בקריה ואין ואין
ל̇
ל̇ זכל קריה חי אני
ל̇ זק קמ
ל̇
ל̇
ב̇ לאלהים עוזנו כו̇
ל̇
ג̇ בלש בנט
ל̇
ב̇ וחד רק
יו̇ וכל הכרמל אבות

ל̇ וחד אני אחיה
יח̇ חסר
ל̇
ל̇ וכל
יו̇
ב̇ שר יקום גרי
ד̇ בתד
ב̇ אונכם

איש האלהים ג̇ וסימנהון וזאת הברכה ויגשו בני יהודה ומשה איש האלהים ויעמדו על עמדם
במשפטם תפלה למשה ויקם ישוע בן יוצדק ∘

רגלך ד̇ חסי וסימנ̇ כל משמרה
אם תשיב משבת ונעלך ותחלץ והטבעו בבץ ∘

455

את ארץ כנען
אשר אני נתן
לבני ישראל
לאחזה ומת בהר ל̇ וחס
אשר אתה עלה
שמה והאסף ל̇
אל עמיך כאשר ה̇ מלו
מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף
אל עמיו על ה̇ ותרי ויאסף
אשר מעלתם בי
בתוך בני ישראל
במי מריבת קדש ה̇
מדבר צן על
אשר לא קדשתם
אותי בתוך בני
ישראל כי מנגד ל̇ג̇ מלו וכל יהושע ושפטים דכות בר מן ב̇ חסי
תראה את הארץ
ושמה לא תבוא
אל הארץ אשר

אני נתן לבני ישראל
פסוק כ̇ו

וזאת הברכה
אשר ברך משה
איש האלהים ו̇
את בני ישראל
לפני מותו ויאמר צ̇א̇ וכל ויען ויסף דאיוב דכות
יהוה מסיני בא
וזרח משעיר למו ג̇
הופיע מהר פארן ג̇
ואתה מרבבת ל̇ וחד אתה בקד
קדש מימינו
אשדת למו אף ז̇ אש דת
חבב עמים כל ק̇ ל̇ וחס
קדשיו בידך
והם תכו לרגלך ב̇ וחס
ישא מדברתיך ל̇ וחס
תורה צוה לנו
משה מורשה ב̇ ומל בטע
קהלת יעקב

ויהי בישרון מלך וחס
בהתאסף ראשי ל̇
עם יחד שבטי יז̇ רא פסו
ישראל יחי ראובן ל̇ וכל יחי תמלך דכות
ואל ימת ויהי מתיו ל̇ב̇
מספר וזאת ד̇ ראש פסוק בסיפ יז̇ רא פסו
ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול
יהודה ואל עמו ב̇
תביאנו ידיו רב ל̇ וכל
לו ועזר מצריו ויעז פסו̇ ויצוה
תהיה
וללוי אמר תמיך ל̇ ו̇ח
ואוריך לאיש ל̇ ומל
חסידך אשר נסיתו ל̇
במסה תריבהו ד̇ חס
על מי מריבה
האמר לאביו
ולאמו לא ראיתיו ל̇ וחד ולא ראיתיו
ואת אחיו לא

ויאמר יג̇א ויברכהו במה אדע הגר אל נא תעברי ויגש אברהם ויען אברהם ויסף עוד אל נא אחי תזקדה עבדי אילת נער עליך ויורא נקבה חבל יאמר וישב אל אחיו ונשאתני
קחם ויברך את יוסף מי שמך וישב משה וחבירו ויקרא אהרן פני ילכו הראני נא וירץ הנער מבחרין וידר ויען ויאמר קום בלק נאם נאם אוי עמלך הקיני מסיני ליהודה
עבו אלכא תמש אחי בני אמי. וידר ויעתר דיעמיא הנריעתה ויגד לו שמואל ויקח שמואל ויען דואג ויען אחימלך ויען אתי ויקונן רמני אבלע סלעי ויתאוה וישבע
אין כמוך יתפתה למחת הגם ויתמרד בעלית ואזור אדרת אלישע אלישע השליש השליש חלה. ויתפלל חזקיהו אבא מיעון ויחל ויתפלל יונה הארסים תרחב
[illegible] הריאל הדרכים ומלאך עוד עוד עד ∘ וכל ויען ויסף ראובן דכותהון

ואת בניו לא ידע
כי שמרו
אמרתך ובריתך
ינצרו יורו משפטיך
ליעקב ותורתך
לישראל ישימו
קטורה באפך
[illegible]ך
ברך יהוה חילו
ופעל ידיו תרצה
מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון
לבנימן אמר
ידיד יהוה ישכן
לבטח עליו חפף
עליו כל היום ובין
כתפיו שכן
וליוסף אמר
מברכת יהוה
ארצו ממגד

שמים מטל
ומתהום רבצת
תחת וממגד
תבואת שמש
וממגד גרש ירחים
ומראש הררי
קדם וממגד
גבעות עולם
וממגד ארץ
ומלאה ורצון
שכני סנה
תבואתה לראש
יוסף ולקדקד
נזיר אחיו בכור
שורו הדר לו
וקרני ראם קרניו
בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ
והם רבבות
אפרים והם אלפי

מנשה
ולזבולן אמר
שמח זבולן בצאתך
ויששכר באהליך
עמים הר יקראו
שם יזבחו זבחי
צדק כי שפע
ימים יינקו ושפוני
טמוני חול
ולגד אמר ברוך
מרחיב גד כלביא
שכן וטרף זרוע
אף קדקד וירא
ראשית לו כי שם
חלקת מחקק
ספון ויתא ראשי
עם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו
עם ישראל
ולדן אמר

457

גור אריה יזנק
מן הבשן
ולנפתלי
אמר נפתלי שבע
רצון ומלא ברכת
יהוה ים ודרום
ירשה
ולאשר
אמר ברוך מבנים
אשר יהי רצוי
אחיו וטבל בשמן
רגלו ברזל
ונחשת מנעליך
וכימיך דבאך
אין כאל ישרון
רכב שמים בעזרך
ובגאותו שחקים
מענה אלהי
קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש

מפניך אויב ויאמר
השמד וישכן
ישראל בטח
בדד עין יעקב
אל ארץ דגן
ותירוש אף שמיו
יערפו טל
אשריך ישראל
מי כמוך עם
נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר
חרב גאותך
ויכחשו איביך
לך ואתה על
במותימו תדרך
ויעל משה
מערבת מואב
אל הר נבו ראש
הפסגה אשר
על פני ירחו

ויראהו יהוה את
כל הארץ את
הגלעד עד דן
ואת כל נפתלי
ואת ארץ אפרים
ומנשה ואת כל
ארץ יהודה עד
הים [illegible]
ואת הנגב ואת
הככר בקעת ירחו
עיר התמרים
עד צער ויאמר
יהוה אליו זאת
הארץ אשר
נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך
אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה
לא תעבר וימת

וסימנ׳ ויקבר אתו
[illegible] ויקברו [illegible] והגויתי לגו אבנתם׃

[illegible]
ויקבר אותו ב׳ וסימנהון בקבריהו ב׳ [illegible]

שם משה עבד
יהוה בארץ מואב
על פי יהוה׃
ויקבר אתו בגי
בארץ מואב
מול בית פעור
ולא ידע איש
את ק[illegible]תו עד
היום הזה׃ ומשה
בן מאה ועשרים
שנה במתו לא
כהתה עינו ולא
נס לחה׃ ויבכו
בני ישראל את
משה בערבת
מואב שלשים
יום ויתמו ימי
בכי אבל משה׃
ויהושע בן נון
מלא רוח חכמה

כי סמך משה
את ידיו עליו׃
וישמעו אליו
בני ישראל ויע
ויעשו כאשר
צוה יהוה את
משה׃ ולא קם
נביא עוד בישראל
כמשה אשר
ידעו יהוה פנים
אל פנים׃ לכל
האתת והמופתים
אשר שלחו יהוה
לעשות בארץ
מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל
ארצו׃ ולכל היד
החזקה ולכל
המורא הגדול
אשר עשה משה

לעיני
כל
ישראל

הפסוקים
ותשע מאות נה

כלל פסוקי תורה
חמשת אלפים
ושמנה מאות וחמשה

בשנת ד[illegible]
בחודש [illegible]
כסליו [illegible] נפטר
אשת[illegible] שלמית [illegible]
[illegible] [illegible]
אסיתא ליהא כמלה עמידלה
מהרה זכרונה [illegible] כלה
[illegible] לברכה

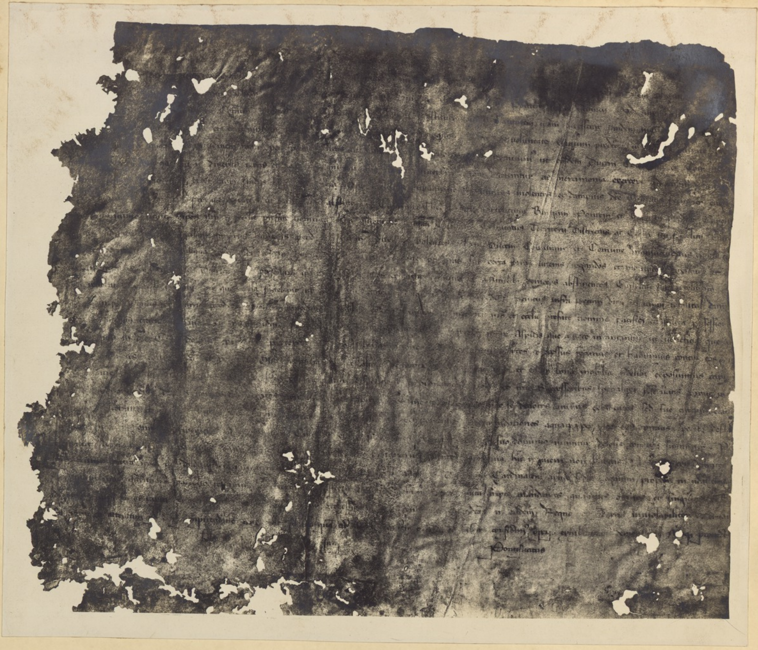הגדול ה׳ מלא בתו׳ וסימ׳ אחי יפת הגדול והכהן הגדול והיום הגדול קדש ונסע מחרב ושמרתם ועשיתם
כי שאל נא מה היו ולכל היד׳ ○ המאור הגדול מלא לנהרדעי חסר ישראי ○ ונהרדעאי מסדרין בן מלה
המשה ל׳ רא פסוק היה רעה בן שמנים ואהרן עשו עלה אל האלהים יקח את האהל בן מאה ועשרים
בפני יקראו ○ רב׳ משה עבדי משה עבד יהוה ואהרן בכהנו׃